

Giới thiệu Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice

Bạn đang đọc truyện Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice của tác giả Huyền Linh'ss. Truyện thuộc thể loại truyện tình yêu, nhẹ nhàng, sâu lắng với những nhân vật sau đây:

Nó : Lãnh Hàn Thiên Băng (sarah) 17 tuổi dễ thương,xinh đẹp ko ai bằng, khuôn mặt đẹp hơn thiên thần và cũng đẹp 1 cách kiêu sa quý tộc, khiến ai nhìn vào cũng phải “say” nhưng tính cách của nó thì vô cùng đáng sợ, vô cùng lạnh lùng như tảng băng hà 1000 năm tuổi, tàn khốc, ít giao tiếp. IQ 300, tốt nghiệp trường đại học nổi tiếng ở Mỹ và có bằng tiến sĩ loại I về toán học, văn học, khoa học kỹ thuật, ... v . v từ năm 12 tuổi. Thân phận thì bí mật.

Nguyễn Hà Nhật Linh (Mary) 17 tuổi, dễ thương, đáng yêu, vô cùng xinh đẹp nhưng kém nó, mang vẻ đẹp kiêu sa, quý tộc, là bạn thân của nó, tính cách hòa đồng thân thiện, sắc sảo, mạnh mẽ, chín chắn, biết kiềm chế bản thân, luôn nghĩ đến bạn bè của mình. IQ 250, tốt nghiệp đại học danh tiếng cùng nó nhưng ko có nhiều bằng đại học giống nó. Con gái tập đoàn Minamoto lớn thứ 5 thế giới và là công chúa Nhật Bản luôn, tên thật là Minamoto Yuriko (hay ko ? ? ? tại mình nhầm conan với doraemon đó !!!)

Triệu Lý Như Ngọc (Anna) 17 tuổi, là bạn thân của nó và Mary, dễ thương, vô cùng xinh đẹp nhưng kém nó, mang vẻ đẹp thiên thần, hòa đồng, hồn nhiên, tốt bụng, đáng đá, tính tình hơi trẻ con, nhưng một khi ai làm hại bạn bè của cô thì cô biến thành một người khác, còn tàn ác hơn quỷ dữ. Con gái cưng của ông chủ tập đoàn Grimaldis đứng thứ 6 thế giới, công chúa của hoàng tộc Grimaldis - công quốc Monaco . IQ 240, tốt nghiệp đại học danh tiếng của Mỹ.

Con trai sẽ được giới thiệu trong truyện nhé. Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Chương Giới Thiệu Nhân Vật

Giới thiệu nhân vật :

Nó : Lãnh Hàn Thiên Băng (sarah) 17 tuổi dễ thương,xinh đẹp ko ai bằng, khuôn mặt đẹp hơn thiên thần và cũng đẹp 1 cách kiêu sa quý tộc, khiến ai nhìn vào cũng phải “say” nhưng tính cách của nó thì vô cùng đáng sợ, vô cùng lạnh lùng như tảng băng hà 1000 năm tuổi, tàn khốc, ít giao tiếp. IQ 300, tốt nghiệp trường đại học nổi tiếng ở Mỹ và có bằng tiến sĩ loại I về toán học, văn học, khoa học kỹ thuật, ... v . v từ năm 12 tuổi. Thân phận thì bí mật

Nguyễn Hà Nhật Linh (Mary) 17 tuổi, dễ thương, đáng yêu, vô cùng xinh đẹp nhưng kém nó, mang vẻ đẹp kiêu sa, quý tộc, là bạn thân của nó, tính cách hòa đồng thân thiện, sắc sảo, mạnh mẽ, chín chắn, biết kiềm chế bản thân, luôn nghĩ đến bạn bè của mình. IQ 250, tốt nghiệp đại học danh tiếng cùng nó nhưng ko có nhiều bằng đại học giống nó. Con gái tập đoàn Minamoto lớn thứ 5 thế giới và là công chúa Nhật Bản luôn, tên thật là Minamoto Yuriko (hay ko ? ? ? tại mình nhầm conan với doraemon đó !!!)

Triệu Lý Như Ngọc (Anna) 17 tuổi, là bạn thân của nó và Mary, dễ thương, vô cùng xinh đẹp nhưng kém nó, mang vẻ đẹp thiên thần, hòa đồng, hồn nhiên, tốt bụng, đáng đá, tính tình hơi trẻ con, nhưng một khi ai làm hại bạn bè của cô thì cô biến thành một người khác, còn tàn ác hơn quỷ dữ. Con gái cưng của ông chủ tập đoàn Grimaldis đứng thứ 6 thế giới, công chúa của hoàng tộc Grimaldis - công quốc Monaco . IQ 240, tốt nghiệp đại học danh tiếng của Mỹ.

Hắn : Hoàng Tuấn Kiệt (King) 18 tuổi, đẹp trai, handsome and manly ko ai bằng. Vô cùng lạnh lùng, tàn khốc, bản tính thất thương ko ai hiểu được, thay bộ như thay áo. Người thừa kế duy nhất của tập đoàn William lớn thứ 2 thế giới, người thừa kế dòng họ hoàng gia William, bang chủ bang Devil lớn nhất thế giới ngầm. IQ 295, có bằng đại học loại 1 của trường đại học danh tiếng của Mỹ nhưng khác trường tại nó. Hotboy số 1 trường Royal.

Lâm Hồng Hải (Kelvin) 18 tuổi, bạn thân của hắn, đẹp trai nhưng kém hắn, trông rất u là handsome, bản tính lạnh nhạt, nóng hơn lửa. Con trai ông chủ tập đoàn Bernadottes lớn thứ 4 thế giới, con trai duy nhất của đại công tước đứng đầu gia tộc Bernadottes - Thụy Điển. Tính háo chiến, hay gây lộn, phó bang Devil hotboy trường Royal. Cũng tốt nghiệp trường đại học và đạt bằng loại 1 cùng hắn, IQ 250. Hotboy trường Royal

Trần Đình Thiên Ân (Kin) 18 tuổi, anh trai nó, bạn thân hắn và Kevin, đẹp trai ko kém gì hắn, lạnh lùng, coi con gái như rác, thương em gái vô cùng, ai động đến em gái hắn thì hắn sẽ kill người đó. Phó bang devil, người thừa kế duy nhất của tập đoàn họ Trần lớn thứ 3 thế giới, con trai hầu tước của hoàng gia Lichtenstein, nhưng nắm rất nhiều quyền hành của hoàng tộc, vì được quốc vương và đại công tước đứng đầu hoàng tộc tin cậy, IQ 290, Tốt nghiệp trường đại học và đạt bằng loại 1 cùng hắn. Hotboy trường Royal

Trịnh Minh Quân- (Ken) : 18 tuổi, anh họ của nó, thông minh, nhìn rất ư là handsome and cute, là con lai vì papa là người Anh, mẹ là người Việt. Tính cách: dễ gần, biết cách kiềm chế bản thân, nhận nhin giỏi, ngoại hình rất ư cuteboy, cũng coolboy, sát gái, là chủ bar heaven, là thiên tài máy tính. Có tập đoàn xe hơi riêng đứng top 7 thế giới. Quý nó, yêu thương nó, xem nó như em gái ruột của mình, ai làm hại nó thì anh sẽ không bao giờ tha. IQ: 260, tốt nghiệp đại học và đạt bằng loại 1 giống nó.

t/g : Nhân vật còn nhiều lắm, vào truyện chừng nào xuất hiện mình giới thiệu sau nha !!

.....

.....

.....

.....

.....

Tên hoàng tộc thì có thật, nhưng nhân vật thì chém đại ra thôi.

Đừng bạn nào đánh quá đi tra Google để tìm kiếm, thấy ko khớp lại đy kiện mình nha ! ! !

Mình chưa muốn đi bóc lịch sớm như vậy đâu.

... hic hic hic

Tại Thụy Điển

5:00am

Nó mở mắt, ngồi dậy, vệ sinh cá nhân rồi ra khỏi nhà chạy bộ. Khi về đến nhà, nó lên phòng mở chiếc laptop ra, ra một trang gì đó rồi nở nụ cười tà mị, tuy rất đẹp nhưng rất đáng sợ. Trong lòng nó nghĩ thầm “ĐẾN LÚC RÙI”

Nó đóng chiếc laptop lại rồi bước ra khỏi phòng. Mục tiêu của nó chính là phòng ngủ của hai con sâu lười kia. Nó mở cửa, hai thiên thần bé nhỏ đang vui mình trong chăn tuy cảm nhận được mối nguy hiểm đang đến gần nhưng ko hề mở mắt mà vẫn chùm chàn ngủ.

Nó nhẹ nhàng đến gần mở chăn ra ghé sát tai hai con sâu “nhẹ nhàng” nói:

-Dậy mau, có 10 phút đó.

Bụp ... vèo ... cốp ... rào ... ầm ... đủ thứ tiếng động vang lên sau khi hai con sâu lười chính là Anna và Mary nghe thấy giọng nói “ ầm áp và dịu dàng” của nó. Hai nàng ta vội vã VSCN rồi chạy thẳng xuống phòng khách nơi nó đang ngồi (nó xuống từ khi mới nói xong).

-Trề 1’ ! Nó cất giọng lạnh lùng khiến hai nàng cứng đờ người.

-Thui mà, trề có 1’ thui mà, làm gì mà khó tính thế, làm gì mà khó tính z??? Anna nũng nịu

-1’ mà làm cứ như 1h ấy, không biết đối với tớ giấc ngủ là quý nhất à?? Thiếu ngủ sẽ ảnh hưởng tới nhan sắc đấy!!! -Mary như muốn khóc.

-IM.-Nó lạnh lùng. Cái này mới ảnh hưởng tới nhan sắc này. Nó chìa thẳng con dao găm vào mặt Mary, chỉ còn 1cm nữa là chạm vào mặt cô và cười nụ cười tà mị.

- ... Mary và Anna run người ko giám nói thêm bất cứ lời nào.

-Thu dọn đồ đạc. Nó lạnh lùng ra lệnh

-Làm gì?? Cả hai thắc mắc.

-Ra sân bay. Nó vẫn lạnh lùng.

-Nice!! Hai đứa vui mừng reo lên vì nghĩ sẽ được đi du lịch.

Sau đó, hai đứa mò lên lấy toàn bộ thẻ tín dụng, khoác lên mình một bộ áo thật đẹp. Mary quý phái với chiếc váy xẻ ngắn tới quá đầu gối, bó sát vào người, phía trên cổ áo kín, khoét nách. Anna nhẹ nhàng với chiếc váy màu xanh dài tới ngang đùi, áo hơi lệch để lộ bờ vai trắng nõn. Hai đứa xuống dưới

cửa chính, thấy Sarah đang đứng ở đó, Anna nhẹ nhàng nói:

-Minh đi đâu vậy??

-Về Việt Nam. Lạnh lùng cực độ.

-WHAT ?? Đồng thanh tập 1.

-... nó im lặng không nói gì

-Why ?? Đồng thanh tập 2.

-... vẫn là sự im lặng.

- BỌN TỔ KO ĐI ĐÂU. Đồng thanh tập 3.

-...im lặng kèm cái nhìn lạnh ngắt, đáng sợ khiến 2 hai run rẩy toàn thân.

-HU ... HU ... HU ... UUU ... Cả hai cùng nhau khóc đồng thanh

-Anna lấy xe, có 5 phút để tới sân bay. Nó lạnh lùng ra lệnh đồng thời nhìn đồng hồ.

Hai người nghe xong thì vô cùng sợ hãi, Anna vội vã lấy chiếc xe thân yêu của mình, đến đón hai người còn lại và phóng đi.

Vừa đến sân bay, nó nhìn đồng hồ hàng hiệu của Thụy Sĩ, rồi nhếch môi:

-Sớm 30', làm tốt Anna.

Anna cười đắc ý, nói:

-Đương nhiên rồi, là mình lái xe mà, trên đời này ngoài Anna và Sarah ra thì có ai lái xe giỏi bằng mình đâu!!!

-Thôi đi bà, đừng có nỏ nữa, tao phải gọi xe cứu hỏa đó nha !!! -Mary

-Minh nói ai ở đâu à ??? –Anna

-Có thể máy thua tao và Sarah nhưng chưa chắc giỏi thứ 3 đâu !!!

-Chắc chắn mà, mình chỉ thua Sarah và Mary thôi !!! –Anna

-Còn 2 phút nữa thì máy bay cất cánh –Nó lạnh lùng nói cắt ngang cuộc cãi nhau.

Sau đó ba người vội vã bước lên máy bay, Anna và Mary khóc lóc nhìn lại đất nước Thụy Sĩ thân yêu, tươi đẹp để trở về Việt nam, quê hương của tụi nó. Nó thấy vậy thì lạnh lùng nói:

-Im lặng, không tao rạch mặt đây.

-... -Hai đứa ngậm miệng, nín khóc hắt, mặc dù nước mắt vẫn cứ tuôn rơi.

Nó nhếch môi, im lặng đeo headphone nhìn ra phía cửa sổ là nhấm hờ mắt.

Tĩnh ...Tĩnh ... Tĩnh...

Chuyến bay về Việt Nam mang số hiệu (....) hạ cánh, tụi nó bước ra đến sảnh chính của sân bay, thu hút sự chú ý của tất cả m.n ở đó, khen ngợi, chê bai, ghen tị, ... Ba người quen rồi nên lơ đãng và bước đến 2 chiếc BMW đang đậu, có 3 chàng vệ sĩ ở đó. Mary nói:

-Mang chìa khóa đây, tui tự lái được.

-Đây thưa tiểu thư. Chàng vệ sĩ lấy chiếc chìa khóa ở thắt lưng bên hông, đưa ra trước mặt cô và gập mình kính cẩn nói.

Mary mỉm cười lấy chìa và leo lên xe cùng với Anna và nó. Cô phóng xe nhanh đến biệt thự của nó.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 2: Gặp Mặt

4:00am

Nó ngủ dậy, vncn rủ mặc bộ quần áo thể thao màu trắng, đeo headphong trắng, đeo giày thể thao trắng, mái tóc màu nâu uốn cong nhẹ nhàng được xõa ra và đi ra ngoài chạy bộ. Trông nó bây giờ thật là xinh đẹp, nó vừa xuống đồi, nó liền là trung tâm thu hút sự chú ý của tất cả mọi người, khen nó, ngưỡng mộ ganh tị với nó,...Nó ko quan tâm mà vẫn chạy đi.

5:00am

Nó về tới nhà, lên phóng tắm và thay đồ, rồi lên trên gọi Anna và Mary dậy. Đầu tiên là nó qua phòng của Anna, nó thì thầm bên tai Anna:

-Dậy mau, cậu có 10 phút thôi đó.

Tuy nhỏ nhưng hàm ý của nó thật là kinh khủng. Nó nói xong, bước ra khỏi phòng và đóng cửa phòng lại cho cô.

Sau khi nghe những câu nói chết người ấy, Anna vội vàng vùng dậy, vsen, thay đồ, và chạy vụt xuống dưới phòng ăn.

Quay lại một chút

Khi ra khỏi phòng Anna, nó sang phòng Mary, nhẹ nhàng gõ cửa nói từ ngoài vọng vào:

-Nếu ko muốn bị rạch mặt thì xuống dưới mau, cậu có 10ph đó.

Giọng nói lạnh hơn băng, chứa đầy mối đe dọa của nó khiến cho Mary lạnh sống lưng, vội vùng dậy, sờ lên khuôn mặt thanh tú của mình và chạy đi vsen, chạy xuống dưới phòng ăn với nó và Anna.

Hiện tại

Nhìn lên chiếc đồng hồ treo tường bằng vàng, Mary hét âm ỉ lên:

-Giờ mới có 5:30am thôi mà, seo mày gọi tao dậy sớm thế???

-Im lặng, ngồi xuống và ăn đi.

Mary ngồi xuống bàn và lấy đồ ăn của mình. Vừa cho vào miệng thì bỗng nhiên nó lạnh lùng nói:

-Lát ăn xong đi siêu thị mua đồ.

-YEAHHHHHHH !!!! -Anna và Mary vui mừng reo lên.

-.... -Hai người đang luyện thuyên những đồ mình định mua.

-Mai đi học. Nó nói ra giọng lạnh hơn băng.

-HẢ ???????????????? -Anna và Mary đồng thanh, ngạc nhiên tí nữa rụng hàm xuống đất.

-Sao lại phải đi học, tụi mình học xong rồi mà. Anna mếu.

-Đúng đấy, đến đấy có ích gì đâu ??? -Mary hỏi.

-Có việc, mày không đi thì tao đi. -Nó lạnh lùng nói rồi đặt đĩa xuống, cầm khăn giấy lên lau miệng rồi cầm cốc sữa lên miệng uống.

-Ừ thì đi. Cả hai người còn lại mếu máo

-Trả thù !!! -Nó bỗng nhiên lạnh lùng, nói mọi câu không hề liên quan.

-.... Ukm-Cả hai im lặng một lúc, nhìn nhau như hiểu ra vấn đề rồi lên tiếng

-Khi đến siêu thị, tụi mày nhớ cài trang, tao ko thích gây sự chú ý đâu.

-Cái gì ?? -Đồng thanh.

-... Lạnh lùng liếc nhìn lạnh ngắt, sắc hơn dao.

-Ừ. -Đồng thanh tập 3

Ăn xong cả 3 người bọn đầu đến siêu thị mua đồ, vì họ đã cải trang nên không gây sự chú ý. Khi họ đang ở quầy thu ngân và chuẩn bị ra về, bỗng nhiên thấy tiếng la hét ầm ĩ lên, tất nhiên tiếng này là của phái nữ. Mary và Anna tò mò nhìn ra phía cửa chính của siêu thị, hai nàng ngạc nhiên hết cỡ, mắt muốn rớt ra ngoài, cảm muốn rớt xuống đất. Nó nhìn thái độ này, thay lạ, liền lạnh lùng hỏi:

-Có chuyện gì ko??? Nhanh lên còn về.

-À không có gì đâu, chỉ là mình thấy lạ thôi!!! Anna nói rồi cầm đồ và thê đi.

-Đúng vậy, thui mình về đi, ở đây lâu thiếu không khí mà chết đấy. -Mary cũng nói rồi cầm đồ và thê tin dụng của mình.

Nó không tin vào 2 cô bạn kia, làm gì trên đời này có chuyện không có gì mà có tiếng la hét ầm ĩ rồi lại nhiều người tập chung lại thế kia. Nó lấy đồ và thê tin dụng rồi cùng Anna và Mary đi về phía nhiều người đang chen lấn, chụp hình lia lịa, bám lấy 3 nhân vật ở giữa

Nó nhìn thứ đang được người ta xúm lại, mới đầu có hơi ngạc nhiên nhưng rồi nhếch môi cười rồi lạnh lùng nói:

-Đúng là không có chuyện gì thật, mình về thui, phí mất 1 phút của mình.

-Mình đã nói rồi mà. Mary nói.

-Haizz chỉ là ba người con trai thui mà, làm gì cứ như cháy nhà không bằng. -Anna thở dài.

-Quá bình thường. -Anna và Mary đồng thanh.

-HẢaaaa ?????? Tất cả mọi người ở đó đồng thanh.

Bắt đầu có tiếng xôn xao:

-3 con nhỏ đó là ai vậy nhì. ??

-Tụi nó chắc mù rồi!!

-Ba hotboy lấy lòng của trường Royal ở đây mà ko gây sự chú ý seo được???

-...

-Này cô nói thế là seo??? -Một tên con trai nhìn rất handsome trong ba tên con trai hung hổ tiến tới nói.

-Chả sao cả, tôi thấy thế nào thì nói thế thui. -Anna nói.

-Ý cô là chúng tôi quá bình thường à ??? -Tên đó nói.

-Đúng thế, chúng tôi nói sai ở đâu à ??? -Anna thắc mắc.

-Quá sai đấy, chúng tôi không phải người bình thường như cô nghĩ đâu nha. -Tên đó vỗ ngực.

-Haizz tiếc ghê cơ, nhìn anh đẹp zai thế này mà lại ko được bình thường. -Anna thở dài.

-Cô ... cô ... cô ... -Tên đó hều ra chuyện tức ko nói nên lời.

-Cô làm sao con ??? Cô đẹp quá phải ko ??? Cô đẹp đến nỗi con ko nói nên lời chứ gì ??? Cô biết rồi, con nói hoài à, làm cô ngại quá !!!Haizz... còn nữa tội nghiệp cháu tôi, đã không được bình thường lại còn bị nói cả lấp, bị nói lấp thì đừng nên nói nhiều. -Anna nói tiếp.

Tất cả mọi người ở đó đang khúc khích cười, Một tên con trai đẹp nhất trong ba người đó ra, vỗ khế vai tên vừa rồi nói:

-Mày thôi đi, chêu chọc con gái là ko nên đâu !!!

-Tao có chêu đâu, con nhỏ đó chêu tao trước mà. Tên đầu tiên thanh minh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Gặp Mặt (Tiếp Theo)

Bỗng nhiên nó từ ngoài cửa nói vọng vào bên trong, giọng nói lạnh lùng khiến mọi người ở đó rất ngạc nhiên, lạnh sống lưng:

-Anna !!! Ko giỡn nữa !!! Trễ rồi, về nhà thôi !!!

-Ukm. -Anna nói rồi chạy ra.

Bỗng nhiên tên vừa cãi nhau với Anna kéo tay cô lại, quát lớn:

-Cô chưa xong chuyện này thì chưa được đi đâu !!!

Anna tức giận nói:

-Anh tưởng tôi

-Anna !! -Anna đang nói thì nó lạnh lùng quát ngắt lời cô.

-Ukm, thôi được rồi (Anna quay lại phía nó nói rồi quay lại phía tên kia cúi đầu) Tôi xin lỗi.

Tên đó cũng khá ngạc nhiên, qua lần vừa nói chuyện vừa rùi, anh đoán cô là một người cứng đầu, không sợ trời ko sợ đất mà bây giờ lại nghe lời nó đến thế, tên đó được nước làm tới:

-Sao cô lại che mặt kín mít như thế này, chắc mặt cô sấu lắm nhì, để tôi xem mặt cô thế nào??

Tên đó nói rồi ngay lập tức bỏ mũ, kính và bỏ khẩu trang của cô ra (đi vào siêu thị mà thế này thì có bị đuổi cổ sớm, nhưng may đây là siêu thị của nó nên nó cho phép điều này).

-Woaaaaa !!!!! Tất cả mọi người ở đây trầm trồ, tên đó như muốn rút mắt ra ngoài, hàm rút xuống đất, vô tình lỡ miệng nói:

-Đẹp quá !!!

Hai tên kia cũng khá ngạc nhiên nhưng lại lấy lại vẻ lạnh lùng vốn có. Lúc này, Anna hơi bất ngờ đến nỗi ko nhúc nhích nổi, nhưng một lúc sau Anna tức giận, cướp lại đồ từ tay tên kia của mình và:

-“CHAT”. Ai cho anh động vào khuôn mặt của tui. Anna tặng 1 cái tát miễn phí hần 5 ngón tay trên mặt hắn luôn.

-CÔ CÓ BIẾT MÌNH VỪA LÀM CÁI GÌ KO ??? Tên đó cầm tay cô lên và quát lớn

-Anh bị ngu à ??? Tôi vừa làm gì sao tôi lại không biết được !!!??? Anna đốp lại

-Thôi ngay đi, mình kêu cậu về mà Anna. -Nó lạnh lùng quát và bước từ ngoài vào chỗ Anna.

-Nhưng mà hắn -Anna nói thì bị nó bắt lời lần nữa.

-Về nhà ngay!!!! Nó lạnh lùng ra lệnh

-Thôi được rồi. Anna hất tay tên đó ra và buồn bực xách đồ ra con xe BMW Z4 roadster của Mary, lúc này cô đang dựa người vào xe và đứng đợi.

Nó định đi thì bỗng nhiên tên cãi nhau với Anna quát lớn:

-Cô nghĩ mình là ai hả ??? Ai cho phép cô cắt ngang cuộc trò chuyện của tôi.

Nó nhìn tên đó bằng ánh mắt lạnh ngắt khiến tên đó giật mình, tất cả mọi người cũng run sợ, chỉ duy nhất một người là ko, rùi nó nhếch mép cười và bước đi. Khi vừa đến cửa thì có một cánh tay kéo tay cô lại và nói:

-Khoan đã !!!

Một bàn tay to lớn giữ chặt lấy cánh tay bé nhỏ của nó, nó bỗng nhiên cảm thấy ấm áp:

-...“Là con trai, cái cảm giác này rất quen, giọng nói này, tuy giọng nói ấm cúng ngày xưa có đôi phần khác đi vì đã nhiều năm trôi qua nhưng chắc chắn là giọng cười đó” nó nghĩ thầm.

-Sarah !!!Em là Sarah phải ko ??? -Người con trai đó nói tiếp.

-Ko phải, anh nhận nhầm người rồi, tôi không biết anh. -Nó lạnh lùng.

-Ko, em nói dối, em chính là Sarah. -Nói xong thì người đó bỏ mũ, khẩu trang và kính mắt của nó ra.

Tất cả mọi người ngạc nhiên hơn vừa nãy gấp nhiều lần, tất cả những người con trai đều chảy máu mũi, ai ở đây cũng ngạc nhiên, từ già đến trẻ, từ nam đến nữ, kể cả hai người còn lại cũng ko khác gì những người ở đây, chỉ có người đang cầm tay nó là nhìn nó bằng ánh mắt kiên định xen giữa sự vui mừng tột độ

Nó tức giận định dơ tay lên tặng anh một cái tát vào mặt nhưng không được, một bàn tay chắc khỏe nắm lấy cánh tay nó và ngăn nó lại, người đó cười và nói:

-Em định làm hại khuôn mặt đẹp trai này à ?? Em làm thế với anh là không được đâu nha!!! Anh phạt em đó nha !!!

"Đoàng !!!" Tiếng sét ngang tai, hai tên còn lại ngạc nhiên hết cỡ, lần đầu tiên anh chịu cười đùa, nói dịu dàng với một người con gái, cầm tay và chạm vào một người con gái như thế.

-Xin lỗi, anh nhầm người rồi, tui không quen anh !!!

Nó nói rồi bước nhanh ra phía xe, nơi Anna và Mary đang đợi.

“ĐOÀNG” Tiếng sét ngang tai nhưng chỉ là đối với anh thôi, anh thất vọng và ngạc nhiên nhìn theo nó, nhưng anh lấy lại bình tĩnh vì nghĩ chắc là nó ko nhận ra mình vì dù gì cũng 12 năm đã trôi qua rồi mà và chạy theo nó nói lớn:

-Khoan đã Sarah, anh là Kin, anh trai của em đây mà, em ko nhận ra anh à ???

Nhưng nó đã kịp lên xe và lạnh lùng ra lệnh cho Mary lái xe đi:

-Lái xe đi, còn đang đợi ai à ??

Ngay lập tức, Mary phóng xe đi để lại anh hụt hẫng ở phía sau, còn đang vẫy tay gọi nó lại. Sau khi nó đi, anh buồn chán vào trong với hai người bạn của mình, hai người họ hỏi anh:

-Nhỏ đó là em gái thất lạc của mày à ???

Nhưng câu trả lời chỉ là sự im lặng của Kin, hai người kia cũng lơ đãng chuyện này và tiếp tục như chưa từng gặp tụi nó. Nhưng trong tim hai người có len lỏi hình ảnh của hai cô gái và cùng có một suy nghĩ “cô thật là thú vị”.

Tại một nơi khác, chính là trong xe của nó, Mary và Anna. Mary thắc mắc hỏi:

-Mày làm vậy có hơi quá ko ???

-Lái xe đi. -Nó trả lời và ko ăn nhập với câu hỏi của Mary.

Mary hiểu ý nó nên im lặng lái xe thẳng về biệt thự của tụi nó. Nó thì buồn nhìn ra cửa sổ và đeo headphone vào tai, đôi mắt màu tím của nó nhìn xa vọng ra ngoài mà ko biết đang nhìn cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Đi Học.

4:00am

Nó ngủ dậy, vscn xong, nó mặc đồ thể thao màu trắng, thiết kế khác hôm qua một chút, đeo headphone cũng màu trắng lun, đeo giày nice màu trắng, tóc xỏa dài. Nó vừa chạy vừa nghĩ về chuyện hôm qua, nhớ đến lúc anh nó chạy theo thì nó lại cảm thấy vui vui, nhưng đến khi nhớ lại hành động của mình, nó lảm nhảm trong miệng:

-Anh Kin, em xin lỗi.

Nó cứ chạy đi tiếp, bỗng nhiên “RẦM” nó đâm vào cái gì đó khiến nó ngã ra phía sau, tóc rũ hết ra phía trước che lấp cả khuôn mặt. Người đâm vào nó quá:

-Cô đi đứng kiểu gì vậy ??? Ko có mắt à ???

Nó dung tay hất ngược tóc rũ ở mặt đồng thời ngẩng đầu lên, nó ko nhìn người vừa đâm phải mình, liền lạnh lùng nói:

-Xin lỗi.

Nó lạnh lùng nói, còn tên kia vẫn đang ngơ ngác trước vẻ đẹp của nó và chột nhên ra nó là người hôm qua nói chuyện với Kin.

Nó nói xong thì bước đi, bỗng nhiên tên đó kéo tay nó lại, nói:

-Cô là gì của Kin ??

Nó quay mặt lại, đập vào đôi mắt nó là người vô cùng đẹp trai, nó nhếch mép cười khi nghe đến tên Kin-anh nó, nó lạnh lùng nói:

-Tôi ko biết anh đang nhắc tới ai !!!

Nó nói rồi chạy đi. Tên đó cứ ngơ ngác trước hành động của nó.

5:00am

Nó chạy về đến nhà, vào phòng tắm và thay đồng phục, nó mặc bộ đồng phục vào, đứng trước gương ngown miệng cười vì nó khá ưng mắt. Bộ đồng phục kiểu thủy thủ, ở nữ thì áo thủy thủ vẩy xếp màu xanh dài gần đến đầu gối, còn ở nam thì nhìn rất chín chu, quần áo kiểu vet, áo trong trắng, thắt caravat karô, màu tự lựa chọn. Nó mặc xong đồng phục rồi vợ lấy đồ nghề ra làm cái gì đó(=_=). Xong xuôi, nó nhìn đồng hồ cũng đã 5:40. Nó đi sang phòng hai con sâu lười kia, hai bọn họ vẫn đang ngủ, nó lạnh lùng nói:

-Dậy mau, đồng phục tao để ngoài này, 6:00 tập chung dưới phòng ăn, tao đợi.

Anna và Mary vừa nghe thấy giọng nói “vô cùng dịu dàng” của nó thì vội dậy, chạy đi vsen nhà thay đồ. Xong việc cả hai nàng cùng chạy xuống phòng ăn, vừa nhìn thấy người là ngồi vào vị trí thường ngày của nó thì Anna la toáng lên:

-Áaaaaaa, Mary, Sarah, nhà mình của người lạ vào.

-Này, con kia hình như là người giúp việc mới, chắc là Sarah mới thuê về. -Mary bình tĩnh và ngồi vào bàn ăn.

-Sao nó lại ngồi chỗ của Sarah ??? -Anna thắc mắc.

-Ừ nhi (Mary gật đầu với Anna) seo mà lại ngồi chỗ của nó ???(quay sang nó nói)

-Đây là nhà tao, tao ngồi đâu cần chúng mày dậy à ??? Nó lạnh lùng.

-HÁaaaaa ?????? Anna và Mary la lớn.

-Tao !!! Lãnh Hàn Thiên Băng đây !!!

Nó phì cười trước thái độ của hai đứa bạn. Anna và Mary còn đang ngơ ngác, quay sang hỏi Anna:

-Anna, có phải tao đang ngủ mơ ko ???

-Ko đâu, vì tao cũng giống mày mà. -Anna nói.

-MÀY VỪA CƯỜI À ?????? Cả hai hét lớn.

-Ăn nhanh đi, tao ko muốn đi trễ. Nó lạnh lùng trở lại.

-Ừ. Cả hai đồng thanh rồi lấy phần của mình.

10 phút sau, 3 người họ ăn xong, nó lạnh lùng nói:

-Tao ko muốn gây sự chú ý nên làm mặt nạ da để cải trang và giả là nhà nghèo, còn tụi mày thì tao mặc kệ, muốn làm thế nào thì tùy.

Nói xong nó vợ lấy balo đựng sách của mình cùng với headphone, rồi đi ra khỏi nhà

Anna và Mary còn đang ngơ ngác nhìn nhau, họ ko làm theo nó, họ thích gây sự chú ý nên quyết định chưng bộ mặt đến trường và đi bằng xe xịn lun.

Chưa đến cổng trường thì nó đã nghe thấy tiếng la hét của tụi con gái :

-Woaaa !!! Anh Kin cool quá.

-Anh King đẹp trai quá.

-Anh Kevin lãng tử quá.

-...

Đám con gái la hét ầm ĩ rồi bám dính lấy hần khiến hần khó chịu, chỉ có Kin là ko ai giám động vào. Khó khăn lắm hần mới chạy thoát thì bỗng nhiên đâm sầm vào một cô gái, hần tức tối quát:

-Cô đi đứng kiểu gì thế ???

-Xin lỗi. Nó xin lỗi, ko them quay lại nhìn và đi luôn.

-Cô tưởng xin lỗi là xong à ??? Hần lớn tiếng.

-Đang đi, bị cản đường, né, đâm vào anh. Nó nói giọng lạnh băng.

-CẦM MIỆNG LẠI. Hần bực tức cầm chặt tay nó giờ lên.

-ĐỪNG ĐỘNG VÀO NGƯỜI TÔI, ĐỒ RÁC RUỒI. -Nó nói rồi giật tay mình ra khỏi bàn tay hần rồi bước đi.

Hần đang ngỡ ngàng vì lần đầu tiên có người nói hần như vậy hơn nữa lại là một đứa con gái vô cùng tầm thường, rồi chuyển sang tức giận, hần đâm thẳng vào bức tường khiến tường nứt ra. Lũ con gái thấy vậy ko bảo nhau mà ai cũng biết đường mà chạy đi, mấy nhỏ biết ai mà chọc giận hần thì chỉ đường DIE. Kevin ko nhìn nổi cười, ôm bụng cười lăn lộn dưới đất, ai ko biết chắc là nghĩ cậu ta ko được bình thường. Kin thì định cười nhưng lại sợ mất hình tượng nên lại thôi, đành cười thầm trong bụng. Hần nhìn thái độ của 2 thằng bạn, tức giận quá lớn:

-TÔI SẼ KO THA CHO CÔ !!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nhập Học

-TÔI SẼ KO THA CHO CÔ!!!

-Anh sẽ ko tha cho ai thế??? Anna vừa đi đến đó thì nghe thấy hần la hét lớn nên tò mò hỏi.

-Ko liên quan tới mấy cô. Hần nói rồi bỏ vào trường.

-Các cô cũng học trường này à??? Kelvin thấy Anna xuất hiện thì chạy ra hỏi. (t/g: thấy gái đẹp sang mắt ý mà)

-Có vấn đề gì ko??? Mary xen vào.

-Ồ ... ơ ... ơ ... ko, ý tui ko phải zậy đâu. Kelvin xua xua tay.

-Cô gái hôm trước đi cùng tụi em đâu??? Kin thấy Anna và Mary liền chạy ra hỏi.

-Nó ko đi học, nó ở nhà. Mary nói.

-... Thôi anh đi, các e cứ nói chuyện tiếp đi.

Anna và Mary nhìn theo Kin với ánh mắt buồn đượm, Mary nghĩ thầm “Sarah ơi, bao giờ mày mới chịu nhận lại anh mày đây, nhìn anh Kin buồn như thế tao cũng cảm thấy buồn thay cho mày đó”.

Quay lại với nó.

Nó sau khi chạy xa hần thì đi ngay đến phòng HT, nó đập cửa “RẦM” khiến cánh cửa bay ra xa và vỡ làm nhiều phần. HT bây giờ đang làm việc, còn có cả phó HT đang rùi trà cho ông. Thấy vậy bà ta tức giận, quát lớn:

-Con kia mày làm gì đấy hả??? Có muốn bị đuổi học ko???

-... Nó im lặng, lạnh lùng đi thẳng về phía HT.

-Con này mày bị điên à??? À càng tức giận.

-CẦM MIỆNG LẠI Nó quát rồi du người bà ta về phía ông HT.

-Mày... Bà ta định dơ tay tát nó nhưng ông HT cầm lấy tay bà ta ngăn lại, khẽ lắc đầu và quay sang nó nói:

-Xin lỗi chủ tịch, tại phó chủ tịch ko biết chuyện, (Nó là chủ tịch và cũng là người tạo nên cái trường này nhưng người ngoài ko biết) bà ấy mới được tuyên thôi.

-Lớp. Nó lạnh lùng nói.

-Dạ 11A1. HT kính cẩn.

Nó bước đi, bà phó HT quay ra lấp bắp:

-Co ...con ...con nhỏ đó là chủ tịch à??

-Ừ!! Lần sau yêu cầu phó chủ tịch hãy suy nghĩ trước khi làm việc gì. -Ông hiệu trưởng nói rồi tiếp tục công việc của mình.

Nó đi về phía lớp 11A1, thấy một người phụ nữ tầm 30-31t đang đứng ngoài cửa, nó đoán là GVCN, cô giáo thấy nó liền gọi nó lại và nói:

-Em đứng ngoài này, cô gọi thì em vào.

Nó lạnh lùng, ko nói gì, cô giáo thấy vậy cũng bước vào lớp. Lớp 10A1, toàn thiếu gia và tiểu thư, lớp ồn hơn cả khi lễ hội. GVCN cầm cái thước dài 1m đẹp “RÀM” xuống bàn nhưng vẫn ko có hiệu quả, nó đứng lâu bức mình, vào lớp đập lên cái bàn đầu tiên, nơi có hai học sinh đang ngồi, “RÀM” chiếc bàn vỡ làm đôi. Cả lớp giật mình, đổ mồ hôi hột, im phăng phắc. Nó bước thẳng vào lớp đứng chờ Anna và Mary. Từ đâu, hai cô nàng phi vào lớp, vừa tới cửa lớp thì thở hì hục. GVCN thấy thế thì kêu cả hai vào.

-Các em này là học sinh mới của lớp mình (quay xuống cả lớp). Các e giới thiệu đi, tôi còn vào bài mới:

-Xin chào mọi người mình là Nguyễn Hà Nhật Linh, các bạn có thể gọi mình là Mary. Mary cười làm cho lũ con trai dưới lớp chảy máu mũi, nhìn cô với ánh mắt trái tim.

-Còn mình là Triệu Lý Như Ngọc, cứ gọi mình là Anna nha !!! Anna nói rồi nháy mắt tinh nghịch khiến boy của lớp ngất lịm.

-Lạnh Hàn Thiên Băng. Nó nói giọng lạnh như Băng.

Có mấy người ở dưới lớp khó chịu với nó, có người đứng lên hỏi:

-Bạn là con gái của tập đoàn nào ???

-Tôi nhận học bổng. Nó nói giọng còn lạnh hơn -1000 độ C.

Mọi người ở lớp ai cũng cảm thấy sợ nó, cả cô giáo cũng vậy, bỗng nhiên cô giáo lên tiếng:

-À, cô quên mất một chuyện, ko biết tại sao mà King, Kevin và Kin ở lớp 12A1 lại xin xuống lớp chúng ta.

Cô giáo vừa dứt lời thì 3 chàng trai bước vào, là hấn Kelvin và Kin, tất cả con gái trong lớp la hét ầm ĩ, gào thét vì sung sướng. Kelvin cười tỏa sáng, hấn nhếch mép, Kin vẫn thái độ lạnh lùng bước vào, mặt ko có cảm xúc. Kin vừa nhìn thấy nó, liền nhận ra nó là Sarah mặc dù nó đã đeo mặt nạ, anh lờm Anna và Mary một cái khiến hai nàng cười khỏ. Hấn nhận ra nó là con nhỏ đáng ghét hồi sang liền nghĩ thầm: “Con nhỏ đáng ghét, cô chít với tôi”. Kelvin nhìn Anna cười tỏa sáng, trong lòng nghĩ: “Ko uổng công mình xin chuyển sang đây”.

Bỗng nhiên cô giáo lên tiếng:

-Giờ cô sẽ xếp chỗ ngồi, ở dưới lớp còn 3 bàn trống nên 2 người một bàn. Các em có thể tự chọn trong 3 bàn đấy.

-Em muốn ngồi với Thiên Băng / con nhỏ đó. Hấn và Kin cùng nói và cùng chỉ về phía nó.

Kin nhìn hấn đầy thắc mắc, hấn cũng nhìn Kin y như thế, cả lớp nhìn 2 chàng khó hiểu, rồi đến lũ con gái ghen tị với nó, con gái mắt nổi lửa nhìn nó. Bỗng nhiên Kelvin lên tiếng:

-Em ngồi với Anna ở bàn kia.

Kelvin nói rồi kéo tay Anna đang ngờ ngác xuống cái bàn trống ở cuối lớp (2 bàn ở cùng 1 dãy nha). Anna liếc khéo Kelvin như muốn nói “Why??”, Kelvin cười trừ.

Quay lại với nó, kin và hần, hần nhìn Kin như muốn cầu xin anh nên a nhượng bộ đồng ý. Cuối cùng cô giáo lên tiếng:

-Mary ngồi chung với Kin, Thiên Băng ngồi chung với King.

Toàn bộ nữ trong lớp đều nhìn ghen tị với nó, khینگ thường nó.

Nó ngồi vào bàn gần cửa sổ, bên dưới là bàn của Anna và Kelvin, dưới cùng là bàn của Mary và Kin. Hần nhìn nó cười tà mị. Nó phốt lò hần, đeo headphone vào và gục xuống bàn ngủ, cô giáo và hần cùng ngạc nhiên với thái độ thản nhiên của nó.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Nhập Học 2

REENG REENG REENG

Nghe tiếng chuông, cả lớp ủa ra, Anna đánh thức nó dậy rồi kéo Mary đi theo luôn, sau đó 3 cô nàng cùng nhau xuống canteen. 3 nàng vừa ra khỏi lớp thì hần cũng thức dậy, hần định lấy balo của mình nhưng ko thấy nó đâu, nhìn xung quanh thì thấy cái balo của mình đang nằm dưới đất và bị một đầu giày giẫm lên, hần quát:

-Đưa nào làm rơi balo của tao ??? Lại còn láo toét giẫm lên nó nữa, chúng nó có bán cả nhà cũng ko mua được đâu.

Hai thằng bạn thân của hần cười gượng, Kelvin tới vỗ vai hần, nói giọng chêu đùa:

-Con nhỏ học sinh mới chính là thủ phạm đây mày, ai biết mày để balo ra giữa bàn, nó thấy vướng nên gạt xuống và vô tình giẫm lên thôi.

-Cái con nhỏ đáng ghét đó, tao sẽ không tha cho nó đâu. -Hần gằn từng chữ

-Ukm sao cũng được, xuống canteen đi, tao đói rồi. -Kelvin than vãn

Nói xong Kelvin và Kin cùng nhau xuống canteen, vừa thấy tụi hần, cả canteen im bặt ko ai giám ho he nói thêm một lời nào nữa. Mặt hần hầm hầm, đờ đờ sát khí khiến ai nhìn vào cũng cảm thấy lạnh xương sống, Kan nháy mắt với đám girl xung quanh khiến họ la hét lên vì sung sướng, Kin lạnh lùng bước đi, đeo headphone vào tai, tay rút túi quần. Họ bước đến cái bàn ở giữa trung tâm, bọn hần vừa ngồi xuống thì lũ con gái bu vào bọn hần, hò hét:

-Anh Kelvin cho em chụp hình chung với anh nhaaa !!! Girl 1

-Anh Kin cool quá, làm bạn trai em nha !!! Girl 2.

-Anh King cool mà lại đẹp trai nhất luôn !!! Girl 3

Hần bực mình quát hơn

-IM LẶNG !!! BIẾN NGAY !!!

Đám con gái sợ mặt tối sầm lại, sợ hãi bỏ chạy về chỗ cũ của bọn họ, từ bàn trong góc khuất của nó, nó có thể thấy hết sự việc đang diễn ra và nó biết lí do hần tức giận đến như vậy, khế nhếch môi. Kin ngo ngàng ngó dọc nhìn khắp nơi để tìm nó nhưng ko thấy đâu, một lúc tìm kiếm, anh thấy Anna đang mang một khay thức ăn đẩy áp tới cái bàn khuất sau bồn cây. Biết là nó ở đây, anh đứng dậy định qua đó nhưng điện thoại anh có tin nhắn “Không cần qua”. Nó nhún xong thì Anna mang đồ ăn đến, tiếp theo là Mary mang đồ uống, nó lấy đồ của mình là 1 ly cà phê sữa nóng hổi và 1 chiếc bánh flan. Nó ăn xong chiếc bánh thì cầm ly cà phê nóng lên uống, hơi cà phê bay nghi ngút phả vào mặt nó, mặt nó tối sầm lại, nó nhớ đến trước kia, nó đặt ly cà phê xuống và bước lên lớp. Mary hiểu ý liền quăng luôn ly cà phê vào thùng rác gần đó và cùng Anna lên lớp. Nó đi qua bàn bọn hần đang ngồi, thấy nó có vẻ lạ, anh định chạy ra hỏi nhưng lại sợ nó giận nên đành ngồi lại.

Hần và Kelvin để ý thấy Kin kì lạ, họ thì thầm:

-Mày có thấy dạo này thằng Kin kì lạ lắm ko ??

-Ừ, từ khi gặp con nhỏ em nó ở siêu thị thằng này như người mất hồn ấy.

REENG ... REENG ... REENG ...

Chuông vào lớp vừa vang lên, tất cả mọi người ở canteen cũng ủa lên lớp, trong đó có bọn hần. Vừa vào đến lớp, Kín tìm nó nhưng không thấy, anh cảm thấy có chuyện không ổn nên quay sang hỏi Mary:

-Sarah có chuyện gì vậy ???

Nhưng thay vì trả lời thì Mary chỉ thờ dài khiến Kín hụt hẫng, phía trên là bàn Anna và Kelvin, 2 người đang cãi nhau chí chóe vì đang đấu game, không ai chịu thua ai:

-Tên khốn !!! Sao anh lại đâm vào xe của tui!!!

-Tui thích thế đó, thì sao nào ???

-Anh là cái đồ cà chớn !!!

-Cô nói ai cà chớn đấy hả ???

-....

Hần về chỗ mà không thấy nó đâu nên chán nản ko buồn học, hần bỏ ra vườn sau của trường để ngủ, ở đây khá nhiều cây, có một cái hồ nhỏ ở giữa và xung quanh được trồng rất nhiều loại hoa. Hần tựa người vào chiếc cây to nhất ở gần hồ, hần ko hề biết là có người gồi gác chân và làm việc với cái laptop trên cành cây ngay trên đầu hần, hần ngủ say cũng chính là lúc nó làm xong việc, nó nhẹ nhàng nhảy xuống rồi nhìn hần cười khẩy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Nhập Học 3

Nó nhìn hần cười nửa miệng rồi bỏ đi, đi đến hành lang gần cửa lớp thì gặp Kín, anh thấy nó vui mừng định chạy ra chỗ nó nhưng nó lắc đầu, anh hiểu ý nên thôi. Nó lạnh lùng đi qua anh mà không quay lại nhìn, cứ như là người lạ, bỗng nhiên anh cảm thấy nó nói:

-Sao em lại làm như không quen biết anh vậy ?

Nó lạnh lùng gạt tay nó ra khỏi tay anh, vừa đi đến cửa lớp nó dừng lại, nhìn anh và nói:

-Thì đúng là tôi không quen anh mà !!!

Câu nói của nó như ngàn mũi dao đâm vào tim anh, khiến tim anh vỡ vụn thành nhiều mảnh nhỏ, anh đứng nhìn nó vào lớp mà không nói được gì. Anh dựa người vào lan can nghĩ “tại sao em lại thay đổi nhiều như thế ??? Cô bé hồn nhiên của anh đâu rồi??? tại sao mới 10 năm không gặp mà em lại lạnh lùng như thế??? Có phải vì chuyện đó không???...” Rất nhiều câu hỏi lặp đi lặp lại trong tâm trí anh, anh muốn nó trả lời tất cả câu hỏi của anh, nhưng Anh buồn bã + đau đớn quay lưng đi thẳng về phía lớp học. Anh như thế nó cũng đau có vui, nó buồn lắm, đau lắm nhưng đây chưa phải là lúc nó vui vẻ nhận anh được, bây giờ quan trọng nhất với nó là trả thù, chỉ có trả thù xong thì nó mới có thể như trước đây.

Hần ngủ dậy, cảm thấy chán nản ko muốn vào lớp nữa nên lái xe đến bar. Nó vào trong lớp, ngủ ngon lành, thì bỗng nhiên bà cô gọi tên nó làm nó bức mình, nhìn thẳng vào mặt bà cô với ánh mắt lạnh lùng, bà cô cảm thấy lạnh sống lưng nhưng vẫn hất mặt nói:

-LÃNH HÀN THIÊN BĂNG !!!! Sao em lại ngủ trong giờ của tôi???

Nó nhăn mặt, rồi gục đầu xuống bàn trả lời bằng giọng lạnh tanh:

-Thích, có vấn đề gì ko ?

Bà ta thấy thái độ của nó, đầu bốc khói quát:

-EM TƯỞNG MÌNH ĐẠT ĐƯỢC HỌC BỔNG LÀ GIỎI LẮM À ???CÓ GIỎI THÌ EM HÃY GIẢI HẾT BÀI TẬP TRÊN BẢNG RÙI TÔI SẼ CHO EM NGỦ.

Nó ngẩng đầu dậy, liếc một lượt trên bảng rồi gục mặt xuống bàn đáp:

-Bài 1 bằng 0, bài 2 bằng 37xy 3^5 19/2y, bài 3 bằng 26/3 163xy, bài 4 rỗng, bài 5 2xy/3.

-HÁAAAAAAA ????

Nó nói xong cả lớp đồng thanh, trở mắt nhìn nó, cầm tí rớt xuống đất, bà cô vội vã chạy lên lấy giáo án ra xem, một học sinh mạo dạng hỏi:

-Thế nào cô, có đúng ko ạ ??

-Đ ... đủ ... đún ... đúng. Bà cô lắp bắp.

-KHÔNG THỂ NÀO !!!??? Cả lớp đồng thanh hét lớn lên.

Cả lớp xôn xao, ai cũng ngạc nhiên về nó. Anna và Mary biết quá rõ nó nên nhìn cả lớp đang nhốn nháo thì mỉm cười, Kevin há hốc miệng, cầm rớt luôn xuống đất, cậu gần như không tin vào mắt + tai mình. Kin thắc mắc nên quay sang hỏi Mary:

-Sao con bé giải nhanh vậy ??

Mary nhìn anh, nháy mắt rồi mỉm cười nói:

-Anh đừng coi thường Sarah nha, nó không phải con người đâu !!

Kin ngờ ngàng không tin được vào tai mình, anh quay sang hỏi Mary:

-Thế là seo ??

Mary vỗ lưng anh, giọng trêu đùa nói:

-Thì làm gì có người nào giải nhanh như nó đâu !! ?? Nó không còn là Thiên Băng của trước kia đâu nha !!! *Nó không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa vừa đâu, nó không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa đâu, không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa vừa đâu, nó không phải dạng vừa đâu, vừa vừa vừa vừa đâu...* hi hi. Mary vừa hát vừa đung đung ngón tay theo nhịp.

Nhìn động tác hết sức đáng yêu của Mary, Kin cảm thấy tim anh đập nhanh hơn, cả người hơi nóng.

REENG ... REENG ... REENG ...

Tiếng chuông báo hiệu kết thúc giờ học vang lên, tất cả học sinh ủa ra. Nó đeo headphone rồi thông thả đi bộ về, Mary và Anna thì leo lên chiếc Lamborghini Aventador Roadster của họ về phóng thẳng về biệt thự.

Nó về đến nhà thì mệt mỏi lên phòng, tắm, thay đồ và lẩn đùng trên giường và thiếp đi, 1 lúc sau điện thoại vang lên, nó mệt mỏi mở mắt, vợ lấy cái điện thoại đang ở trên giường rồi bấm trả lời, đầu dây bên kia cất tiếng chào:

-Chào tiểu thư.

-Có chuyện gì không ?

-Chúng tôi vừa nhận được tin, họ sẽ sớm nhập học trường Royal ạ.

-Hừm, thôi được rồi, tiếp tục theo dõi họ đi, có chuyện gì hãy báo lại ngay cho tôi.

-Vâng, thưa tiểu thư.

Nó tắt điện thoại, mắt nhìn ra cửa sổ, đôi mắt tím nhìn hờ ra ngoài cửa sổ, nó nhếch mép cười và thầm nghĩ “ĐẾN LÚC CHÚNG TA GẶP NHAU RÙI ĐO”.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Bar Heaven

Trời tối, nó xuống dưới nhà thì thấy Anna và Mary đang ăn snack khoai tây, uống nước ngọt và xem TV ở phòng khách, họ đang cười đùa rất vui vẻ. Nó đứng trước mặt hai nàng nói:

-Lên thay đồ đi, tẹo nữa đi bar.

-YEAHHH !!!!

Anna và Mary đồng thanh reo lên, họ nhanh chóng phòng lên trên phòng thay đồ, nó cười thầm với thái độ trẻ con của hai nhỏ bạn. Sau đó nó cũng lên phòng mình để thay đồ.

Nó xuống đầu tiên lấy con moto của mình ra, ngồi sẵn trên xe đợi hai đứa kia ra thì đi, nó hôm nay ăn mặc cây đen luôn, nó mặc áo thun len, bên ngoài khoác áo da màu đen có đính gai, quần bò mài bó sát, chân đeo bot da, có dây buộc cũng màu đen luôn, lại còn thêm đôi khuyên tai và vòng cổ đầu lâu nữa chứ.

10ph sau, Anna và Mary chạy xuống, Mary mặc một chiếc áo phông in hình đầu lâu ngấn, để lộ ra vòng eo thon nhỏ, bên ngoài là một chiếc áo khoác mây đen, kèm theo là chiếc váy xê dài quá đầu gối, chân đeo giày cao gót loại bụi, nhìn rất cá tính. Anna thì mặc long ves, áo crop màu đen ngấn tới ngang người và quần short kẻ karo đen trắng

Ngay sau đó, học ngồi lên con xe moto màu đen loại khủng phóng trắng tới bar HEAVEN,

10ph sau

Ba bạn nó đã đến ba Heaven, chiếc xe đỗ ngay trước cửa bar khiến mọi người tò mò, 3 cô nàng chống xe xuống, tháo mũ bảo hiểm, bỏ kính mát ra, ba người bước vào bar, gương mặt lạnh lùng khiến ai cũng cảm thấy lạnh sống lưng.

Đến cửa bar, nó giờ chân thủ thế và “RẦM” chiếc cửa bay ra xa, tất cả mọi người im phăng phắc quay lại nhìn nó, tiếng mọi người to nhỏ bàn tán:

-Con nhỏ đó gan ta quá.

-Muốn bị giết hả ??

-Tội nghiệp, xinh thế mà ngu.

Nó nó ngoài tai tiếng bàn tán xôn xao, đôi mắt lơ đãng quét xung quanh quán, không thấy người nó cần gặp, nó chán nản định bước đi. Bỗng nhiên có một ả tóc xanh môi đỏ lòe loẹt nắm lấy cánh tay nó, nó hất tay ả ra, nhiều mày nhìn ả. ả tức giận quá lớn:

-NÈ CON ĐIÊN KIA, MÀY LÀ AI MÀ HỖN LÁO THẾ, ĐÂY KHÔNG PHẢI NƠI MÀY CHƠI ĐẤU ???

Mọi người gật đầu đồng ý với những lời bà ta vừa nói, chỉ chỉ tay về phía nó mà trách nó đại, nhưng nó vẫn giữ nguyên gương mặt lạnh tanh. ả thấy nó đứng đờ đạng, tưởng nó ọ ẹ nên snồi không giám lên tiếng nên nói khinh bỉ:

-Sợ quá hóa câm rồi hả? Quý xuống hôn chân chị đi rồi chị cho người giúp mày, em nhìn cũng xinh đấy chứ, ra phục vụ cho mấy anh kia đi.

Con người màu tím của nó di chuyển trên người ả rồi quay lưng đi, ả nắm tay nó lại nhưng bị Anna đập thẳng vào bụng khiến ả thổ huyết và ngất đi. Bạn trai của ả thấy thế, nắm chặt cổ tay Anna quát lớn:

-Con ranh !!!!

Bị tay con trai chạm vào người, Anna cười đều, nó ngồi xuống cái ghế gần đó, Mary hét lên:

-Ken !!!

Tất cả mọi người ngạc nhiên vì nó giám gọi tên chủ bar như vậy, nhưng không ai giám làm gì nó. Người tên Ken vẫn không lên tiếng, nó đành nói:

-Đi mua xăng, đốt bar.

Mọi người nghe nó nói vậy rồi cười rộ lên, bảo nó thích đùa, gan to. Nhưng tên Ken nghe thấy thì ba chân bốn cẳng chạy ra, xem tên nào giám hỗn láo như vậy. Nhìn thấy nó, cậu vui mừng, mắt long lanh nhìn nó, cầu khẩn:

-Mấy baby của anh ngồi xuống xem nào, cái gì cũng từ từ giải quyết chứ, đừng vội chứ, hehe!!!

-Absolut Vodka. Nó gọi đồ uống.

-Cho em Chivas. Mary cũng ngồi xuống cái ghế gần nó.

-Em thì 1 Cardhu nha anh. Anna nháy mắt nói.

Quốc chạm chán vừa rồi được ba chàng ta để ý, Kin thấy nó thì vô cùng vui mừng, định giờ tay lên tiếng nhưng nó liếc nhìn anh ý nói “không cần” khiến anh buồn thui mà ngồi xuống. Kelvin thì lại một lần nữa mê mẩn trước vẻ đẹp của bạn nó. Hấn nhâm nhi ly rượi rồi cười ma mị, suy nghĩ phút chốc hiện lên “thật thú vị”. Ken bê rượi đến tận nơi cho bạn nó khiến mn ngạc nhiên, khi đi qua chỗ hấn, hấn gọi Ken vào hỏi:

-Sao nghe lời cô ta vậy ??

Anh cười trả lời:

-Khách quen thì phải tiếp đãi cẩn thận chứ.

Nghe đến từ khách quen, hắn bật cười thành tiếng, nghĩ ba đứa nó có gan to thật. Hắn nham nhở hỏi:

-Bar Heaven mà lại có người giám phá cửa à?? Bang chủ ở đây bị hóa đá hả nhóc?? Nói nghe ai đi??

Ken biết không nên tiết lộ chuyện này, nếu như nó mà biết thì trời không biết, quỷ không hay nó sẽ có thể làm những việc gì, anh rung mình rồi chồn lẹ khỏi tên quỷ dữ trước mắt:

-Tao nói là khách quen rồi mà, thôi tao đi làm tiếp đây, BYE BYE !!!

Hắn nhìn qua bàn nó, nhếch môi cười tà mị, chợt nó quay sang nhìn hắn, nó nhìn hắn bằng cặp mắt màu tím lướt qua như không khí. Hắn nhớ người, xen chút bức tức “Cô giỏi lắm, giám coi bang chủ bang Devil như không khí à? Tôi sẽ điều tra ra bằng được cô là ai mà giám khinh thường tôi”. Tụi nó uống xong thì đứng dậy, đi qua bàn hắn nó nhếch miệng rồi đi thẳng ra cửa.

Anna tiếc nuối không muốn rời xa Ken nên vẫn bám chặt lấy cái ghế mặc Anna lôi kéo,... Mary quay lại nhìn nó giúp nhưng cô đã biến đi từ bao giờ. đành kêu Ken lôi nó ra xe, Anna mếu máo ôm chặt lấy cô Ken khiến anh chàng muốn chết vì ngẹt thở và làm cho ai đó trong bar cảm thấy khó chịu. Cuối cùng nó xuất hiện và Anna cũng chịu lái xe về. Về đến nhà cũng đã 1h sáng, cả ba người lên phòng thay đồ rồi đi ngủ để ngày mai đi học.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Giáo Viên Mới

4:00am

Nó vương mình thức dậy, đưa đôi mắt nặng trĩu ra ngoài cửa sổ, nó lê thân vào làm phòng tắm VSCN, thay đồ thể thao trắng, đeo headphone trắng, đeo giày trắng luôn và thả tóc. Nó chạy bộ qua một khu nhà cực kì sang trọng, nó dừng chân đứng lại ở biệt thự dòng họ Trần, nơi đây ta và sang trọng (nhưng ko bằng 1/10 nhà nó). Nó nhìn tổng quát ngôi nhà, rồi nhếch môi cười, nghĩ thầm trong đầu “HÃY TẬN HƯỞNG NHỮNG PHÚT GIẤY HẠNH PHÚC CÒN LẠI ĐI” Sau đó nó chạy thẳng về nhà.

5:00.

Nó về đến nhà, nó lên phòng, tắm, thay đồng phục, đeo mặt nạ mắt tầm 40 phút và đi sang phòng gọi hai con sâu lười dậy, đầu tiên nó bước đến phòng của Anna, nó mở cửa, ghé tai Anna nói:

-Có 15 phút đó.

Nó bước ra khỏi phòng đóng cửa lại cũng chính là lúc Anna tỉnh dậy, vội vã VSCN, thay đồ và chạy xuống phòng ăn

Quay lại quá khứ

Sau khi dời khỏi phòng Anna, nó sang phòng Mary, ghé tai cô:

-Không dậy tao giết đó mày!!

Ngay lập tức Mary cũng vội vã dậy, VSCN, thay đồng phục và phóng thẳng xuống dưới phòng ăn.

Hiện tại

Hai nàng chạy xuống thì đã thấy nó đang ngồi ăn, hai nàng cũng kéo ghế ra, ngồi xuống và lấy đồ của mình ăn. Anna lên tiếng:

-Ăn xong đi siêu thị rồi đi học nha, tao cần mua chút đồ.

-Ukm Mary gật đầu.

-Tụi mày đi đi, tao đến trường trước. Nó cầm cốc sữa lên uống và nói.

-Seo vậy ?? Đồng thanh.

Nó lấy giấy ăn lau miệng, lau tay, rồi dùng hai tay cùng lúc kí đầu hai nàng, nó cười:

-Ngốc ơi !! Tao đi bộ đến trường mà.

Nó nói xong thì khoác balo lên, đeo headphone vào tai và đi bộ đến trường để lại cho Anna và Mary còn đang ngơ ngác, Anna quay sang hỏi Mary:

-Sao dạo này nó cười nhiều vậy ??

-Không biết có chuyện gì mà khiến nó có vẻ vui thế nhỉ ?? Mary xoa cằm suy tư.

Sau đó hai nàng lại tiếp tục thưởng thức bữa ăn của mình.

10 phút sau, hai nàng ăn xong và lái xe đến siêu thị.

40 phút sau, Sau khi lựa chọn một đồng hồ, Anna và Mary đang an tọa tại quán kem của siêu thị, bỗng nhiên điện thoại Anna vang lên, cô nhấc máy:

-What ???

-Không đi học à nhóc, 10 phút có mặt tại lớp, OK-là nó, nó đang nói với cô bằng giọng lạnh ngắt.

-OH MY GOD !!! Trễ giờ học rồi mày ơi, phóng xe đến trường nhanh.

Mary nghe Anna nói vậy vội vã đặt 10k đô xuống bàn, kéo Anna phóng thật nhanh tới trường với vận tốc 140km/h

Kittttttt....vừa lúc trường đóng cửa, hai nàng lấy đồ, ba chân bốn cẳng chạy lên lớp, vừa chạy đến lớp, thấy bà cô chưa vào cô thở phào nhẹ nhõm. Vào đến chỗ, mặt hai nàng đầm đìa mồ hôi, nhìn rất đáng thương. Kin thấy thương nên lấy khăn lau mồ hôi cho Mary làm các girl trở mắt nhìn Mary như muốn ăn tươi nuốt sống cô vậy. Kelvin thấy vậy, không ăn cần như Kin, anh chỉ ngồi chêu chọc Anna:

-Cô làm gì mà mồ hôi nhễ nhại vậy ??

-Làm gì kệ tôi, anh quan tâm làm gì ???

-Thì tôi thấy cô như con trâu đầm nên mới nói vậy.

-Anh giám nói tôi là trâu à ??

-....

Hai người cứ cãi nhau chí chóe, phía trên là bàn nó, nó đang nằm ngủ rất ư là ngon lành.

“RẦM” cửa lớp bị ai đó đá bay ra cả lớp giật mình quay lại nhìn thấy người đã làm việc đó thì không ai giám nói gì. Cả lớp im phăng phắc, không ai giám gây ra tiếng động gì, còn nghe thấy cả tiếng ruồi bay. Người đó bước tới bàn nó đang nằm, đập mạnh tay xuống bàn, nó nghe thấy tiếng động nên tỉnh giấc, liếc đôi mắt tím nhìn hấn, hấn ngáy người rồi quát lớn:

-Con nhò xâu xỉ biến ngay.

Nó vẫn im lặng không nói gì, hấn tức giận cầm cái ghế lên đập thẳng đầu nó, máu từ đầu chảy ra, nó khẽ mở mắt, mà thấy có cái gì có đang chảy trên mặt mình, nó lấy tay sờ lên thứ đó rồi đưa ra nhìn ... máu ... là máu ... nó khẽ nhét môi liếm lấy vết máu đó, hấn thấy hành động của nó thì ngờ ngàng vì nó không kêu đau hay khóc, chỉ thấy hành của nó rất bình tĩnh và kì lạ. Kin định chạy lại thì bị Anna và Mary ngăn lại, anh tức giận khi không làm được gì cho nó, tay nắm chặt thành nắm đấm, nếu như hai nàng ko ngăn lại thì anh đã cho hấn một chận nên thân rồi. Còn cả lớp, thấy hành động của nó thì cảm thấy đáng sợ, lạnh hết cả người, nghĩ nó là quỷ luôn ấy chứ.

Không biết từ đâu, ông hiệu trưởng đi đến, bước vào lớp, cả lớp thở phào nhẹ nhõm. Hấn liếc nhìn nó rồi ngồi vào chỗ của mình, hấn ngồi xuống và “cùng nó” gục đầu xuống bàn ngủ. Ông hiệu trưởng bước vào cùng với một cô gái xinh đẹp, trẻ tầm khoảng 20 tuổi, ông đập tay xuống bàn nói:

-Đây là Nguyễn Thanh Trúc, chủ nhiệm mới của lớp 11A1.

Nói rồi ông bỏ đi, để cô lại cho lớp, cô cười tươi nói nhỏ nhẹ nhưng đầy uy quyền:

-Chào các em, tôi là Nguyễn Thanh Trúc, tôi 20 tuổi và sẽ là chủ nhiệm mới của lớp mình, mong các em giúp đỡ cô nhé !!!

Cả lớp vừa nghe vừa cười vui vẻ vì cô giáo mới khá thân thiện, lại trẻ đẹp nữa đặc biệt hơn cả là không như mấy bà cô trước, chát cả kí phần vào mặt, ông a ông ọ, hay quát mắng học sinh sì học sinh đẹp hơn mấy bà,... Cả lớp trò chuyện với cô giáo đến hết tiết đầu mới thôi

Chương 11: Gặp Lại.

REENG ... REENG ... REENG ...

Tiếng chuông hết tiết vang lên, cả lớp hơi buồn vì cô Trúc không dạy tiết sau mà tuần sau cô mới bắt đầu dạy, nhưng cô vẫn lên lớp vào mỗi buổi sang để quản lớp. Nó cũng vừa tỉnh giấc thấy cô Trúc, nó đứng dậy cười nhẹ rồi bước ra ngoài, lúc sau cô Trúc cũng bước ra khỏi lớp, nó đứng dựa vào tường, cô Trúc thấy nó thì khẽ mỉm cười, định cúi đầu chào nó, nó thấy vậy thì khẽ lên tiếng:

-Đây là trường học, chị không cần phải chào.

Cô Trúc lúc này mới ngẩng đầu nhìn nó cười nhẹ rồi đưa cho nó một tập hồ sơ, ghé sát tai nó nói nhỏ cái gì đó rồi cúi chào bỏ đi.

Nó nhìn qua tập hồ sơ, nhếch môi cười, khuôn mặt nó bây giờ đầy nguy hiểm, sau đó nó quay lưng bỏ vào lớp tay nắm chặt tập hồ sơ bước vào bàn của mình, nó bỏ tập hồ sơ vào bàn học rồi gục đầu ngủ. Hắn này giờ quan sát hành động của nó, tò mò muốn biết cái gì trong học bàn nên đợi đó ngủ, hẳn cho tay vào học bàn, lúc trong học bàn nó rồi lấy tập hồ sơ ra xem. Mở tập hồ sơ ra xem, hắn thấy quái lạ khi tong đó toàn giấy tờ gì đó liên quan tới gia tộc họ Trần, hắn nheo mắt nhìn đồng hồ sơ rồi quay sang nhìn nó đang ngủ nghĩ thầm:

-Con nhỏ xấu xí này làm gì mà có hồ sơ liên quan tới hai tiểu thư họ Hoàng vậy, không biết có âm mưu gì nữa đây ???

Kết túc đồng tò mò trong đầu, hắn cầm hồ sơ bỏ vào phong bì rồi cho vào trong học bàn, để nguyên chỗ cũ, nó biết hắn làm vậy nhưng vẫn kệ...

Bà cô không biết từ đâu bước vào, gõ thước vào bàn rồi quát to nhưng vẫn không có hiệu quả gì, bà cô này đâu giám phạt học sinh vì đâu đâu cũng toàn tiểu thư công tử, phạt họ bà ra đường gia nhập hội cái bang sớm. Bỗng một giọng nói tuy nhỏ nhưng đầy uy quyền, lạnh lùng làm ai nghe thế cũng ớn lạnh:

-Ồn quá, ngậm tiếng lại đi !!!

Nó cất tiếng làm cả lớp im thinh, không ai giám nói gì, bà cô thầm cảm ơn nó nhưng cũng đập thước đập xuống bàn, bước vào chủ đề chính, bà cô nói to:

-Lớp chúng ta sẽ có 2 bạn học sinh mới.

Vừa dứt câu cả lớp nhón nháo, tiếng xì xầm bắt đầu lớn hơn, mọi người thắc mắc:

-Girl hay boy vậy cô ?? Hs1

-Xinh ko cô ??? hs2

-Đẹp trai ko cô ??? hs3

-Gia thế sao vậy cô ??? Hs3

-....

Rất nhiều câu hỏi được đặt ra cho cô giáo, bà cô đập bàn làm lớp im thinh. Bà cô hài long nói:

-Hai em vào đi.

Cửa lớp mở ra, bước vào là hai cô tiểu thư xinh xắn (nhưng ko =1/10 tụi nó), cả lớp ồ lên trước vẻ đẹp (cả kí son phấn), và bộ đồ đồng phục được chỉnh sửa, vậy cắt đi quá ngắn của hai nhỏ, hai cô nàng bước vào vào giữa lớp, bà cô lên tiếng:

-Hai em giới thiệu về mình đi.

-Xin chào mọi người, tớ tên Trần Diễm Kiều (cả kí son phấn, ăn mặc thiếu vải), tiểu thư của tập đoàn họ Trần- Cô nói kèm theo cái nháy mắt tinh nghịch làm các boy hoa mắt (mù hết à tụi bay)

-Minh là Trần Ngọc Diệp (xinh hơn Diễm Kiều), chị em sinh đôi của Ngọc Diệp và dĩ nhiên mình cũng là tiểu thư tập đoàn họ Trần. Ngọc Diệp nói kèm theo nụ cười tươi (giả tạo)

Vừa nghe là hai tiểu thư họ Trần thì nó Anna, Mary, Kim đều ho khan cùng lúc, cả lớp thấy lạ nên quay lại nhìn...bây giờ mặt 4 người này mặt đều tối sầm nhìn như muốn giết người, cả lớp nhìn thế mà run cầm cập. Ngọc Diệp và Diễm Kiều khẽ rung mình nhìn nó, cảm giác quen quen thế nào...hai nhỏ

nhìn sang Kin thì ông ọ chạy tới chỗ anh và ôm chặt lấy anh nói:

-Anh Kinnnnn !!!! Tụi em nhớ anh lắm luôn đó !!!

Mặt Kin lúc này tối sầm lại, anh đẩy mạnh hai nhò ra làm nhò bất ngờ té nhào xuống đất, anh lạnh lùng:

-Tôi không phải anh các cô, đừng có tự tiện ôm con trai như thế, hai cô có biết từ nhục viết thế nào không ??

Hai nhò què quá không dám nói gì, cả lớp thấy vậy cười rộ lên, bỗng nhiên Ngọc Diệp quát:

-Câm hết đi, tụi mày muốn bị phá sản không hả ???

Vừa nghe câu nói của Diệp, tất cả mọi người tức giận nhưng vẫn phải im lặng. Nó chán ghét nghe những lời đe dọa của những người dựa vào quyền thế gia đình mà ra về tha đây nên nó bỏ ra ngoài. Thấy vậy Anna, Mary và Kin kéo nhau ra theo nó, nó đi lướt đi qua Diệp và Kiều thì nhếch môi, đôi mắt nhìn chằm chằm vào 2 nhò làm hai nhò toát mồ hôi hột. Anna và Mary vừa bấm điện thoại vừa nói chuyện vui về đi đến gần hai nhò Kiều và Diệp thì Anna ngây thơ cười tươi và hỏi hai nhò:

-Ủa ai đây ??? Seo lại ở lớp mình vậy Mary ???

Mary hiểu ý tiếp lời Anna:

-Không biết, mà hai bạn vô hồi nào vậy ??

Câu nói của hai nàng làm cả lớp muốn té ghế, hẳn thì nãy giờ chứng kiến sự việc cũng bó não với Anna và Mary, nhò Diệp và Kiều giận đến tím mặt, quát tháo lớn:

-Hai con nhò không có mắt kia, giám coi ta là không khia hả ???

-Mày nghĩ mày là ai mà giám coi bọn ta là không khí hả ??? Muốn gia đình mình bị phá sản không hả nhò sáu xí ???

Mary mếu máo như sắp khóc, Anna bĩu môi nói:

-Ủa, cho tui hỏi mấy bạn trong lớp nha !!! Các bạn nhìn mặt mình coi mình có mắt không ???

-Tất nhiên là có, hơn nữa lại rất đẹp luôn ấy chứ ??? Kevin đứng dậy nói, Diễm và Diệp choáng váng với vẻ đẹp của chàng.

-Đúng đó. Cả lớp đồng thanh.

-Hai bạn có nghe gì chưa??? Có phải bạn có mắt nhưng có vấn đề nên mới không nhìn thấy mặt của mình không ???

-Ha ... haaa-Cả lớp cười rộ lên.

-Mày ... mày ... -Diệp lấp bắp

-Chán thế !!! Hai cô tiểu thư họ Trần không những mắt kém lại còn nói lấp nữa !!! Còn một điều nữa nha! !! Các bạn có thấy mình xấu xí không vậy ??? Anna tiếp tục nói cắt ngang lời Diệp.

-Không, Anna rất xinh đó, nếu Anna mà sáu xí thì Diệp và Kiều còn không bằng cóc ghè ấy chứ. -Kelvin nói.

-Đó bạn thấy chưa, vậy đừng có nói vậy nữa nha, nếu không bạn nhận mình là cóc ghè. Anna nói và quay lại nháy mắt với Kevin thay cho lời cảm ơn rồi bước ra khỏi lớp.

Mary cũng đi, ghé sát ta Diệp nói nhỏ:

-“Đừng có tự cao như thế... Trèo cao ngã đau lắm đó bạn”.

Nói xong, Mary ra ngoài, vừa ra tới, Anna và Mary cười sặc sụa làm Kin lắc đầu ngao ngán. Anh đi xung quanh trường tìm nó, ra đến sau trường anh thấy nó sang ngồi cạnh hồ, tai đeo headphone, mắt nhắm chặt. Anh khẽ đặt tay lên vai nó, chưa đầy 2 giây nó hất tay anh ra, nó nhìn anh bằng đôi mắt lạnh lẽo gần như vô hồn, anh đầu đón, nước mắt trào ra, anh ngồi xuống anh nó, bóp chặt vai nó nói với giọng run rẩy:

-Tại sao em lại không nhận anh là anh của em chứ ?? Em ghét anh đến vậy sao ???

Nó nhìn anh, vẫn là đôi mắt lạnh lẽo vô hồn ấy, khẽ nói nhưng dứt khoát:

-Anh là người họ Trần, tôi là người họ Lãnh hàn, tôi không nhận người họ Trần làm anh

Chương 11: Căn Nhà Bẩn Thỉu + Giới Thiệu Nhân Vật Phụ

t/g :Giới thiệu nhân vật phụ nè

Nguyễn Thanh Trúc- Angelina: 20 tuổi, thông minh sắc sảo, xinh đẹp, quyến rũ, dáng chuẩn không cần chỉnh. Tính cách điềm tĩnh, khá lạnh lùng, nghiêm khắc, là thư kí riêng của nó. Có công ty riêng chuyên về thời trang và đá quý nổi tiếng trên thị trường thế giới, thương nó rất nhiều, ai đụng đến nó hoặc chọc giận nó thì sẽ die ngay lập tức. IQ:260, đạt bằng đại học loại 1 của trường danh tiếng bên pháp.

Vào truyện nè:

Anh nghe câu trả lời của nó thì hơi sượng người lại, nhưng anh cũng đi ra trước mắt nó, cúi người xoa đầu nó, anh nói:

-Anh đổi tên thành Lãnh Hàn Thiên Ân đó nhóc!!!

Nói rồi anh đứng thẳng dậy, nó nghe anh nói vậy, nhìn anh khẽ cười để lộ cái răng khểnh rõ xinh, nó cũng đứng dậy, vói lên vò vò tóc anh rồi nói:

-Anh về nhà e nha !!!

Anh nghe vậy, cười xòa, để lộ cái răng khểnh nhìn cực coolboy, anh khoác vai nó rồi đi thẳng về phía nhà xe, Mary nhìn thấy Kin và nó cùng đi với nhau, vội lôi Anna đi theo và cô nghĩ thầm “Nhìn tình cảnh thế này thì chắc chắn hai anh em nhà này làm lành rồi !! Sarah ơi là Sarah !! Sao đến bây giờ mày mới chịu nhận lại anh mày ??” Kin lấy con BMW Z4 của anh lái bọn nó về biệt thự họ Trần để lấy đồ. Khi anh lái xe đến cửa thì thấy 1 chiếc PORSCHE BOXSTER 2001 đang đậu ở ngay trước sân, bỗng nhiên mặt bọn nó tối ầmm lại, tỏ vẻ khó chịu (Kin thì biết trước nên). Kin lên nhìn xuống gương hậu nhìn nó thì thấy nó khó chịu vô cùng, đôi mắt tìm nhìn trong veo như hồ nước nhưng cũng hồ hồn lãnh lẽo, anh chợt rung mình với đôi mắt của em gái mình. Đậu ngay bên cạnh chiếc PORSCHE BOXSTER 2001, 4 người khó chịu bước xuống, tiến thẳng vào nhà, đi ngang qua phòng khách mà lơ đãng 2 người đang ngồi trên ghế sofa, coi họ như không khí. Bước lên lầu, anh ko thèm quay lại nhìn 2 người kia, nhìn nó khẽ cười rồi bước vào phòng, anh thu dọn toàn bộ đồ đạc của mình, cho vào vali và balo. Xong xuôi, anh cùng bọn nó xuống, vừa đi được nửa cầu thang thì đã nghe giọng nói chua chát phát ra:

-Anh thấy chưa, con trai anh về không chào ba mẹ là đã quá đáng rồi, giờ nó còn bỏ nhà đi nữa, chắc bị 3 con nhỏ kia dụ dỗ chứ gì, thật là.....

Bà ta bỏ dung câu nói, khẽ cười khẩy, Kin khó chịu quát lớn:

-Bà câm đi, bà lên tiếng bần lõ tai chúng tôi.

-Thôi, mình đi, ở đây *** sửa em không hiểu được đâu. Mary nói rồi nhìn bà ta bằng ánh mắt khinh bỉ.

-Eo ôi !!! Em tưởng nhà họ Trần đã nuôi thì phải nuôi loài *** đẹp, sang và sạch sẽ chứ ??? Ai dè nuôi con *** sấu ồm, hôi xì, bẩn thỉu lại còn sửa trước mặt người nữa chứ ??? Anna mĩa mai rồi khẽ rung mình vì ghê tởm.

Kin hiểu ý hai nàng, liền mĩa theo:

-Anh xin lỗi vì đã để các em thấy “con ***” này nha, tại ông chủ tịch họ Trần không biết thế nào là “ghê tởm” nên mới mang “nó” về đó.

-À !! Thì ra là vậy !!!??? Anna và Mary đồng thanh.

Người đàn bà giận tím mặt, tức không nói nên lời:

-M ... mày ... mày ... mày

-Anh ơi !! *** nhà anh lại sửa kia, nó đang sửa cái gì vậy ?? Mary ngây thơ.

-Anh không biết nữa, anh có phải *** đâu mà hiểu nó sửa cái gì ?? Kin cười kí đầu Mary

Bà ta nghe vậy mà tức đến nổi bốc khói, không nói thêm được câu nào.

-Đi thôi.

Nó buông ra một câu nói lạnh -1000 độ C, 3 người kia gật đầu và đi tiếp.

Lúc này, người đàn ông ngồi im lặng này giờ cũng lên tiếng, ông ta nhìn chăm chăm Kin, đôi mắt tóe lửa, tay nắm chặt lại thành nắm đấm, gằn lên:

-Sao mày hỗn láo với mẹ mày như vậy hả ???

Nghe vậy mặt đanh lại, đôi mắt nhìn người đàn ông như đầy thách thức, giọng nói lạnh băng:

-Tôi có một người mẹ và bà ấy...., ông đừng có gán ghép con *** do vào vị trí của mẹ tôi, sẽ làm vị trí của mẹ tôi bản chịu lắm đó.

Người đàn ông đứng phắt dậy, tiến lại gần anh, nhìn anh với đôi mắt tỏa lửa, xoáy vào tâm can, ông cùng tay và “CHAT”, ông tát vào mặt con trai mình, máu miệng chảy ra. Nó đứng im nãy giờ, nhìn cảnh này mà không chịu được, chạy tới đẩy mạnh ông chủ tịch ra khiến ông chao đảo, lấy khăn tay lau cho Kín. Nó quay lại nhìn ông ta và người đàn bà đó bằng đôi mắt vô hồn lạnh lẽo đến mức 2 người phải rung mình vì sợ, nó quăng 1 câu lạnh như băng:

-Chủ tịch Trần, ông đánh hơi mạnh tay rồi đó, ông ngu đến mức không biết hậu quả ra sao ư ??

Người đàn ông giật mình với câu nói vừa rồi. Nó nói thêm:

-Loại người bần thủ như bà ta dù đem so sánh với chó thì chó nó còn thấy ghê tởm, khinh thường ... chứ đừng nói là so sánh với mẹ t mẹ anh Kín

Nghe câu nói, bà ta giận tím mặt, đứng phắt dậy, đi đến chỗ nó, bà ta giơ tay lên và “PẶP” - “Chat”, nó bắt tay bà ta lại và dùng tay kia tát bà ta 1 cái chảy máu miệng, khiến bà ta ngã nhào xuống đất, nó lạnh lùng nói:

-Bà định làm gì vậy Trần phu nhân ??? Bà đừng bao giờ có ý định động vào tôi !!!

Nó nói rồi cười tà mị hòa quyện vào chết chóc, nó đưa tay ra phía sau, Anna vội đưa nó cái khăn, nó cầm lấy lau tay thật kĩ như vừa đụng vào cái gì bẩn lắm. Sau đó, nó bỏ ra ngoài, 3 người họ cũng ra theo, để lại người đàn bà ngồi dưới đất giận tím mặt, người đàn ông nhìn nó đi xa dần về phía nghị hoặc cùng với suy nghĩ: “Con nhỏ này, thú vị đấy! Không sợ thế lực gia tộc họ Trần, quả là to gan ...”

Nó đi vào xe, ngã lưng ra ghế và nhắm nghiền mắt, Kín cất đồ vào cốp xe rồi cùng 2 nàng bước vào xe, thấy nó như thế thì không ai dám lên tiếng để cho nó một mình, nó mà giận lúc này thì

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Nổi Giận

REENG REENG REENG ...

Tiếng chuông trường vừa vang lên, tất cả học sinh vui mừng la hét, ủa ra như ở kiến, chỉ có hấn và Kelvin ung dung ra nhà xe lấy chiếc Lamborghini Aventador Roadster. Vừa ra tới nhà xe, hấn đứng ở ngoài bấm điện thoại chờ Kelvin lấy xe ra. Từ khu nhà B, có một nhóm học sinh đi tới, đi qua hấn nhưng không may đụng vào hấn khiến hấn rớt luôn cái điện thoại xuống đất. Hấn nhìn cái điện thoại vừa chằm chằm rồi trừng mắt nhìn cả đám học sinh đứng tim, mặt tái mét vì lỡ đụng phải hấn. Ai chứ Kìng thì ko đụng vào được đâu, hấn nổi tiếng vô cảm, tàn ác nên ko ai dám chọc. Cả đám cúi đầu xin lỗi tới tấp, nhưng chỉ nhận được một câu lạnh như băng:

-Mau nhặt lên !

Chỉ một câu nói của hấn mà cả đám mặt cắt ko ra giọt máu, một người mạnh dạng lật đật cúi xuống nhặt, rồi cúi gập người, chìa điện thoại ra trước mặt hấn... Hấn đập mạnh khiến đứa cầm điện thoại té nhào, sau đó đập lên đầu thằng đó xoáy mạnh cả bọn dù muốn cứu bạn nhưng không ai dám, chỉ dám đứng nhìn. Kelvin chạy xe ra chỗ hấn, thấy sự việc không ổn, nói:

-Tha cho nó đi ... vào xe mau đi mày.

Hấn nhìn cả bọn chúng bằng cái nhìn sắc như dao, thằng đó ôm bụng đau đớn. Sau đó hấn bước lên xe, giành ghế lái rồi tăng tốc, hấn chạy xe vượt cả đèn đỏ, thấy con chó chạy qua, hấn bẻ lái làm mọi người sợ hết vía và sững sờ

Quay lại với tụi nó và Kín

Kín, nó, Anna và Mary lái xe về nhà rồi thay đồ đi bar HEAVEN (lúc này nó không đeo mặt nạ), cả 4 người đầu làm bar sững sờ vì có sức hút mãnh liệt, riêng nó nổi bật nhất khiến mọi đàn ông trên thế giới này đều phải “say”, cả bốn bước vào phòng VIP, vừa mở cửa ra thì đã thấy hấn và Kelvin ngồi vắt chân trên ghế đang nhâm nhi ly rượu mạnh, nó ung dung đi đầu, ngồi đối diện hấn...bốn mắt nhìn nhau. Mary lôi Kín vào ngồi cả hai vui vẻ nói cười. Mới thấy Anna thì Kelvin vội lôi cô nàng lại ngồi sát người mình và khoác vai cô, khiến cô nàng đỏ mặt và khó chịu trông rất đáng yêu khiến ai đó lỡ một nhịp tim. Nó nâng ly rượu Cognac khẽ đụng đưa làm rượu chao song sánh, đôi mắt màu tím hòa quyện với rượu màu nâu của rượu khiến ai đó bị hút hồn

....

“RẦM” Bỗng nhiên có tiếng động lạ khiến mọi người giật mình chú ý vào nơi phát ra tiếng động. Ken nhú mày,, cậu bước ra ngoài, vài phút sau quay lại với một vết thương ở cánh tay trái, máu loang ra chiếc áo sơ mi trắng, cả đám, cả đám ngạc nhiên bước ra ngoài cửa, thì ra là Queen Tỳ- người được mệnh danh là nữ hoàng bong đêm, kẻ máu lạnh giết người ko ghê tay. Kin vội đỡ lấy Ken, dìu cậu ngồi vào ghế nghỉ ngơi đồng thời nói:

-Nhóc, Mary, Anna và Kelvin ở lại đây chăm sóc và băng bó cho anh Ken, để anh ra ngoài đó giải quyết chuyện này.

-Ukm—Anna, Mary và Kevlin đồng thanh.

-Ko !—Nó lạnh lùng nói.

-Ở ngoài đó nguy hiểm lắm.

-Thì sao ?

-Thì em không được ra chứ sao, em sẽ dễ bị thương lắm.

-Em vẫn ra.

-Thôi được rồi, nhưng em phải đứng sau anh, không được làm gì đó.

Kin không nói được nó nên đành cho nó đi theo, nó nghe Kin nói vậy thì không nói gì, chỉ im lặng đi theo sau anh.

Từ phòng VIP của quán đi ra chỉ có 3 người là hấn , nó và Kin, hấn và Kin khó chịu trước cái nhìn khinh người của Queen tỳ, còn nó vẫn bình thường khuôn mặt vẫn lạnh tanh. Ầ khê lên tiếng, giọng ả rất trầm khiến hầu hết mọi người trong bar sợ hãi đến nỗi phải chết đứng:

-Chủ bang Angel ở đây phải ko ?? Vậy là ai trong số này ???

-Là tôi. Một giọng nói lạnh lùng vô cùng vang lên.

Tất cả mọi người (kể cả Queen tỳ) quay mặt về hướng phát ra tiếng động. Kin cùng từ trong góc khuất bước ra, đám đông dề lỏi cho anh đi, anh đứng trước mặt ả, mặt lạnh băng. Ầ khê nhìn sơ qua anh rồi tung cước đập anh một cái vào bụng đau điếng, rồi cười ngao nghể nói:

-HA ... HA ... HA ... AAA tưởng thủ lĩnh bang Angel hùng mạnh thế nào, hóa ra cũng chỉ là một thằng nhóc 18 tuổi, vết mũi chưa sạch, chỉ được cái mã đẹp chứ làm nổi thế thống gì ở đây. Tao phải phá nát cái bang của mày rồi ... ha ... ha ... ha ... aaa

Ầ nói rồi đập anh thêm cái nữa, Kin bực bội tốt cùng đập ả một cái làm ả ngã nhào xuống, cũng may có mấy tên tay sai đỡ không thì mông ả đã hôn đất rồi. Ầ tức điên, đứng dậy, hất tay mấy tên tay sai ra, đi đến chỗ Kin, rút súng ra và kề sát thái dương của anh khiến hấn và Kin ngạc nhiên nhưng mặt vẫn lạnh tanh.

Nó nổi máu khi nhìn thấy có người đánh Kin, rồi còn giáng dí súng vào đầu Kin nữa, trên thế giới này ngoài nó, mẹ nó, bác nó, bà ngoại nó và ông nội nó thì ko ai có quyền được đánh anh và ăn nói với anh bằng cách hỗn xược như thế. Nó tiến tới phía trước, bước đi của nó khiến mọi người lạnh sống lưng, đi đến chỗ ả đang dí súng vào đầu anh nó, nó nhẹ nhàng tung cước đá vào khuỷu súng ả đang cầm khiến nó bay ra sa rồi xoay người đá trúng mặt ả khiến ả bay ra xa hơn cả khẩu súng. Ai cũng há hốc miệng khi có người dám đá súng và đá vào mặt của Queen tỳ, nó thì nhẹ nhàng lau vết máu cho Kin rồi quay lại nhìn ả bằng đôi mắt màu tím lạnh lẽo vô hồn, đôi mắt như mắt bão, ai nhìn vào rồi khó mà thoát khỏi vòng xoáy của đôi mắt. Nó cầm con dao đến chỗ ả, chêm một nhát vào mắt, mọi người chết trân, hấn cũng giật mình vì nó dám làm như vậy mà không sợ hậu quả bắt đầu có tiếng xôn xao bàn tán :

-Con đó điên rồi.

-Đẹp mà đại, tội nghiệp.

-Nó muốn chết à ??

-Chết chắc với Queen tỳ rồi.

-....

Queen tỳ hét lớn làm tất cả im phăng phắc :

-Câm miệng !

.....

Chương 13: Nỗi Giận (Tiếp Theo)

Tính cách, điệu bộ, hành động, cách cư xử ngay cả đôi mắt đẹp mê hồn của nó làm á tức điên, á rút dao găm giữ nhìn nó như con thú lên con điên lao vào nó chém tới tấp, nó không chống trả mà chỉ nhẹ nhàng tránh né, á chém. Bả vai bên trái, á nhẹ nhàng né sang bên phải đồng thời dùng karatedo đá mạnh vào đầu á khiến á té nhào, á tức điên cầm dao phi thẳng vào nó, nó chẳng thèm tránh né mà chỉ nhắm hờ mắt lại, Kin hoảng hốt chạy là thì bị hấn níu tay lại, khẽ lắc đầu ý dừng lại đó, anh vùng vằng dữ dội hét gọi :

-Thiên Băng

Nó chỉ giờ tay ra phải dao lao tới, dùng hai ngón tay trở và giữa tạo thành hình chữ V và khẽ mỉm cười “PHẬP” con dao nằm giữa hai ngón tay nó. Bỗng nhiên nụ cười trên môi nó vụt tắt, nó nhẹ nhàng đôi tư thế, phi thẳng con dao vào giữa trán á, một dòng máu đỏ tươi chảy ra từ chỗ dao cắm vào, máu chảy dài xuống mặt, đôi mắt á tròn trắng, trông rất đáng sợ. Mọi người xung quanh đứng hình, sợ hãi tột cùng, hấn và Kin bang hoàng trước những hành động của nó, Kin có mơ cũng chưa bao giờ mơ nó giỏi võ như vậy, nhưng hai người càng bang hoàng hơn khi thấy đôi mắt của nó toàn bộ màu tím đã chuyển thành màu đỏ ngầu, đôi mắt vừa nảy đã vô hồn lãnh lẽo mà bây giờ đôi mắt trông còn vô hồn, lạnh lẽo, tàn khốc hơn, đôi mắt nhìn vào như chìm trong biển lửa, không có lối thoát... “Cách” cánh cửa phòng VIP mở ra, bước ra ngoài là Mary, Anna và Kevin, thấy nó như vậy Anna vội chạy lại ôm chặt lấy nó và hét lên:

-Dừng lại đi Sarah, mày đừng biến thành quỷ khát máu nữa Sarah

Cô vừa nói vừa khóc, nước mắt từ đôi mắt màu tím trào ra ngoài, cũng là đôi mắt tím mà sao khác nhau đến vậy? Đôi mắt nó thì lạnh lùng, vô hồn, khiến người khác nhìn vào như muốn bị cuốn sâu vào bên trong, còn đôi mắt của Anna, đôi mắt trong như nước trong hồ Maroon Bells , long lanh, dễ thương vô cùng. Mary thì sợ hãi vô cùng nhưng cô vẫn cố đủ lí trí để chạy đi cầm lấy thanh gỗ đánh một cú đủ làm cho nó ngất xỉu. Kin vội chạy lại đỡ nó, nhìn Anna và Mary đầy sự ngỡ ngàng, còn mọi người đều sợ hãi chạy ủa ra khỏi bar. Giờ đây trong bar chỉ còn nó đang ngất lịm, Kin đang đỡ nó, Anna và Mary ngồi thục dưới đất khóc nức nỏ, mặt ai cũng sợ hãi, Kelvin thì vừa đỡ Ken từ phòng VIP ra, hấn thì đang chột lạng một chỗ, trong đầu toàn dấu “????”. Bỗng nhiên Ken lên tiếng phá vỡ bầu không khí im lặng-Kin và Kelvin đi lấy xe đi! Kin, em điu nhóc ngồi xuống ghế đi, Anna và Mary thì nín đi, nó ồn rùi mà !!! Mọi người làm theo đúng những gì Ken vừa nói, Anna và Mary nín khóc, đi lên ghế ngồi, Kin thì diu nó ra ghế ngồi. Hấn và Kelvin thì đi lấy xe, Kelvin hỏi-Có chuyện gì xảy ra vậy ??? Tao bỏ lỡ chuyện gì à ???-Chút tao kể sau !!!-Mày không thấy lạ sao ??? Tại sao mắt của Sarah-em gái Kin lại chuyển sang màu đỏ như vậy, lúc đầu mắt nó màu tím cơ mà ???-Tao cũng đang thắc mắc đây, chắc thằng Kin cũng không biết đâu, lúc này thái độ của nó cũng chẳng khác gì tao.....cô gái này quả là kì lạ!

Cả hai lái xe ra trước cửa bar, hấn chờ Kin, nó và Mary; Kevin thì chờ Ken và Anna. Cả hai chiếc xe chạy với tốc độ ánh sáng, lướt trên mặt đường người đi đường tưởng có một cơn gió vừa thổi qua và để lại hai vệt trắng đen. Hấn và Kelvin lái xe theo chỉ dẫn của Mary và Anna, qua một cây cầu trắng chạy một đoạn đường với hai bên là hai hàng phong đỏ là tới cổng chính, trước cổng tuy ko có bảo vệ nhưng hệ thống bức xạ phủ toàn bộ đã đủ khiến cho ko một con nhặng nào bay vào rùi. Đi qua cổng là hai hàng hoa hồng xanh, vào đến sân thì tòa biệt thự hiện lên.nói là tòa biệt thự nhưng có ko khác gì tòa lâu đài của quý tộc Châu Âu, Kelvin và hấn ngạc nhiên, há hốc miệng, thậm chí còn nghĩ là mình còn nhầm nhà.

Anna nhẹ nhàng đứng đến trước cửa để xác nhận dấu vân tay, nhận diện khuôn mặt và nhập mã khóa, “BIP” cánh cửa gỗ to lớn đã tự động mở, mọi người bước vào nhà, Kelvin và hấn đều ngỡ ngàng vì ngôi nhà này không giống ngôi nhà bình thường. Tất cả đồ đạc đều là loại chưa thấy trên thị trường bao giờ: chiếc đèn chùm cỡ lớn treo trên trần nhà có hình hoa tuyết với đường màu tím như màu mắt nó và có những nhánh nhỏ kéo dài hết trần nhà của phòng khách; chiếc ghế lớn, chạm khắc tinh xảo, dài đến nỗi có thể cho 10 người ngồi; chiếc bàn thủy tinh cứng chạm khắc hình hoa tuyết ở mặt kính; phía đối diện là chiếc TV mỏng, bốn góc lượn song có một trụ gắn TV vào; cái tủ cực lớn đựng sách bằng thủy tinh được khắc hình hoa tuyết ở bên phải TV; còn nhiều đồ trang trí xung quanh nhưng đều có biểu tượng hoa tuyết với tia màu tím. Từ cửa trước vào là 3 cái cầu thang rẽ ba hướng khác nhau, dưới sàn được lát bằng cái thảm nhung màu xanh giống với màu của băng tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Tra Khảo – Biệt Thự Angel Snow

Kelvin và hấn đứng sờ trước vẻ đẹp sang trọng và quý phái này làm mọi người lay mãi mới tỉnh, Kin nhẹ nhàng đỡ nó vào phòng, đặt nó lên giường và véo ỉu vào má nó, còn mọi người đang ngồi dưới phòng khách. Kin xuống và ngồi xuống ghế, anh hỏi với giọng lạnh lùng:

-Sao nó lại bị như vậy ???

- – Anna và Mary im thít.

-Hành động và lời nói của hai em lúc ở bar là sao ???

- (vẫn im lặng)

-Haizz !!! Thôi được rồi, hai em không muốn nói thì anh cũng ko ép !!!

-Em xin lỗi, chuyện của nó thì nó mới được nói ra, tụi em không nói ra được !!! – Mary nói lí nhí nhưng vẫn đủ để mọi người nghe.

-Cô em gái này của anh kì lạ thật, đến anh là anh ruột của nó mà còn không hiểu được!! Cũng đúng thôi, anh đã sống xa nó 10 năm rồi cơ mà !!! –Kin

Không khí trở nên u ám lạ thường, bỗng nhiên Kelvin lên tiếng phá vỡ bầu không khí:

-Nè !!! Anna !!! Đây là nhà cô à ???

-Anh bị ngốc à ??? Đây không là nhà tôi thì là nhà ai ???

-Seo nó lớn quá vậy ???

-Thì Sarah thiết kế nó với kích thước như vậy !!!

-Sao trong nhà cô nhiều đồ lạ vậy ??? Tôi chưa thấy mấy thứ này xuất hiện trên thị trường bao giờ, cả mấy hình hoa tuyết với tia màu tím là sao ???

-Tất cả đồ là do Sarah thiết kế, sao có thể xuất hiện trên thị trường được.

-Vậy à ??? (hỏi câu mà mặt ngó vô đối)

-Ukm !!! Hỏi nhiều quá !!! Anna gắt.

-Tôi vẫn còn điều muốn hỏi nhưng cô như thế thì thôi, mới hỏi được có 1 ... 2 ... 3 ... 4 ... 5 ... 5 câu à, làm gì mà dữ như con sư tử ý !!

-Anh ... anh ... anh ... - Anna tức không nói nên lời.

-Anh làm sao em, anh đẹp trai đến nỗi em không nói nên lời chứ gì, anh biết rồi em không phải nói ra đâu!!! Kelvin bắt trước câu lần trước của Anna.

-Đúng rồi, anh đẹp trai lắm, đẹp đến nỗi mỗi lần nhìn mặt anh là tôi muốn cầm dao rạch cho bồ ghét.

-Ha ... ha ... ha - Mọi người cười.

Kelvin không nói được câu nào nên đành im lặng. Kin lên tiếng nói:

-À, em này, sao từ khi về nhà anh ko thấy người giúp việc hay bảo vệ vậy ??? Đừng nói là các em tự dọn căn biệt thự khủng bố này nha ???

- Nhà có người giúp việc đó anh.-Mary

-Đâu ??? Em gọi ra đi !!! -Kin

-Maid !!! –Mary gọi lớn

Bỗng từ đâu đi ra khoảng 60 người giúp việc giống hệt nhau, chỉ khác nhau về con số từ 1-60 in ở trên áo, họ xếp thành hàng theo đúng thứ tự con số. Anna lên tiếng

-Đây là người giúp việc của nhà này, tên có họ là maid + số in trên áo, tất cả họ đều là robot do Sarah tạo nên, làm việc bằng năng lượng mặt trời, mỗi maid làm việc tại một khu, khi thấy vết bẩn hoặc có cái gì thì nó sẽ tự hoạt động, làm việc để trả lại hình thù ban đầu của khu. Chỉ có em, Mary, Sarah và 3 người họ là có thể gọi và điều khiển được họ, lát nữa nó tính đây sẽ cho thêm anh nữa

Mọi người ngạc nhiên, há hốc miệng về mấy người giúp việc này, Kin hỏi:

- “ba người họ ” là ai ???

-Cô Gerda, côMaeko, cô Agatha !!!

Ba người chủ nhân của ba cái tên đi ra, họ đều tầm đã ngoài 40 tuổi, Anna chỉ từng người và giới thiệu:

-Đây là cô Gerda - quản gia nhà em bên đức, đây là cô Maeko - quản gia nhà Mary bên Nhật, còn đây là Agatha - quản gia nhà Sarah bên Anh, còn cô Gerda-quản gia nhà em bên Công quốc Monaco họ đều sống với tụi em từ nhỏ đó. Đây là bạn của bọn cháu (quay sang chỉ bọn hấn và Ken), đây là anh trai của Sarah, anh ấy cũng chuyển đến đây ở đó cô. (chỉ vào Kin)

-Chào các cô. –Bọn hấn và Ken đồng thanh

-Chào mấy cháu, ai cũng đẹp trai vậy ??? -3 cô quản gia nói

-Da, cháu cảm ơn .

Bỗng nhiên cô Agatha tiến tới chỗ Kin, cúi đầu cung kính.

-Chào cậu chủ, đã 10 năm rồi không gặp cậu, cậu vẫn khỏe chứ ???

-Cháu vẫn khỏe, cô đừng như thế nữa mà, cứ như hồi trước đi.

-Vâng

-Đạo này bà cháu vẫn khỏe chứ ???

-Nữ h bà chủ vẫn khỏe.

-Cháu nhớ cô lắm đó, nhớ nhất là món Roat Meat do cô làm đó !!!

-Cái thằng này, 18 tuổi đầu rồi mà vẫn nũng nịu. - Bà quản gia kí đầu Kin.

Tất cả cùng cười, chợt Kevin nhớ ra cái gì đó, nói lớn:

-Thế còn khu vườn và an ninh khu biệt thự thì sao ??? Không lẽ họ làm hết à, tôi thấy họ mặc đồ giúp việc thôi mà ???

-Nào, mọi người ra đây tôi nói hết luôn, mấy cô tiếp tục công việc đi nha (quay về phía ba cô quản gia)

Anna dẫn mọi người ra sân rồi nói:

-Gardener !!!

Vừa nói thì một tốp người mặc đồ làm vườn đi tới xếp hàng theo số trên áo từ 1-40, Anna giải thích:

-Mấy người này và cũng dung năng lượng mặt trời, công việc của họ là chăm sóc cây trong vườn, chỉ có vườn hoa hồng xanh cạnh hồ là không ai được đến thôi.

-Còn bảo vệ ??? Kelvin hỏi.

-Guard !!! Anna hét.

Lại một tốp người nữa nhưng lần này còn đông hơn lần trước, Kelvin nhìn số áo người cuối cùng thì là 700, anh lăm bắm “nhiều khủng khiếp”, Anna lại thuyết trình:

-Đây là bảo vệ, họ cũng như những loại robot vừa rồi, việc của họ là tiêu hủy tất cả những thứ được coi là nguy hiểm bằng khẩu súng phóng xạ và bắt giữ tất cả những sinh vật mang máy móc và con người.

-Eo ôi !!! Sao nhà cô giúp việc toàn là robot vậy, mà robot thì hệ thống điều khiển ở đâu ??? Kelvin hỏi

-Vì

-Vì robot làm việc hiệu quả hơn, đặc biệt không biết phản bội, rất đáng tin chứ không giống như con người, gian trá, cầu vinh, cầu lời, ... hệ thống điều khiển thì do cảm ứng của não bộ của tôi kết hợp với hệ thống máy tính điều khiển tính mọi việc..... Còn Anna, mày nói hơi nhiều rồi đấy !!! - Nó từ trong nhà bước ra, cắt ngang lời của Anna.

-Xin lỗi. Anna lí nhí.

-Xong rồi thì mấy người về được rồi đó, anh Ken có thể ở lại.

-Thôi, anh không giám đâu, lỡ đâu con robot bảo vệ cho anh một tia phóng xạ thì toi, với lại anh phải giải quyết đồng rắc rối em gây ra ở bar nữa. Ken nói.

Sau đó, bọn nó và Kin vào nhà, hấn và Kevin về nhà, Ken thì ra bar giải quyết đồng chuyện nó vừa gây ra

Chương 15: Trả Lại Cái Tát Cho Cô

RING... RING... RING...

Nghe tiếng chuông điện thoại, nó từ trong phòng tắm bước ra, một tay lấy khăn lau nhẹ mái tóc màu nâu khói, tay còn lại cầm chiếc điện thoại lên, nhìn điện thoại thì thì là số điện thoại của Thanh Trúc, nó nhấc máy nghe:

-Chị nghe Anna và Mary nói là em bị thương ở đầu, em có đi học được không ??? Hay chị ghi phép cho e nghỉ phép nha ???

-Không cần, đi học!! Nó lạnh lùng trả lời ngắn gọn rồi tắt máy.

Thanh Trúc nghe câu trả lời của nó, cô hiểu ngay và không nói gì thêm nữa.

Nó vào làm VSCN rồi thay băng vết thương trên đầu, thay xong nó lấy dụng cụ và tự tạo cho mình một cái mặt nạ bằng da giống như cái hôm trước, rồi thay đồng phục và cuối cùng là vác balo đến trường. Nó đi bộ đến trường, đồng hồ bây giờ đã điểm 7h20p nhưng nó không hề có một chút gì gọi là vội vã mà cứ từ từ, vừa đi vừa nghe nhạc. Nó đến cổng thì nó đã đóng từ bao giờ, nó nhẹ nhàng nhảy qua bức tường cao 3m rồi bước vào lớp, nó vừa đi đến lớp thì có bao nhiêu ánh mắt khinh bỉ nhìn nó kèm với những lời khinh thường:

-Con chuột của lớp đi trễ nè mọi người. –Hs1

-Chắc là lo làm việc nhà chứ gì ??? –Hs2

-Có ai ngồi thấy mùi hôi lâu đây ko vậy ??? –Hs3

-Nghèo mà bày đặt học trường hoàng gia !! –Hs4

-

Nó ko nói gì, chỉ thản nhiên đi đến chỗ của mình, vì tai nghe headphone nên ko nghe tiếng. Cả lớp cười ầm lên, Anna thấy vậy thì máu trong người nóng lên, đứng phắt dậy quăng quyển sách trên bàn ném bừa bãi, ko may trúng ngay người nhỏ Mía và hét lớn:

-Lũ mấy người câm miệng lại hết đi !

Cả lớp quay sang nhìn Anna, đôi mắt màu tím trong veo mọi khi giờ đây đã chuyển sang lạnh lạnh đến mức -1000 độ C, cả lớp thấy vậy thì im lặng ko ai dám nói câu nào. Bỗng nhỏ Mía bước đến tát Anna một cái, tuy ko đau nhưng cô cảm thấy bức tức vô cùng, định đứng dậy đánh lại thì có một bàn tay lôi nhẹ áo cô. Cô quay lại thì là nó, nó đang kéo nhẹ áo cô ý bảo “đừng làm vậy”, Anna bức tức nhưng đành ngồi phịch xuống ghế. Kelvin đứng dậy hát tay nhỏ Mía ra và gắt :

-Con quý cái này, mày vừa làm gì vậy???

-Anh mà động đến tôi thì tôi cho gia tộc anh đi ăn mày đấy !!! –Nhỏ Mía vênh mặt

-Cô tưởng tôi sợ cô chắc,... cô tưởng tôi...

Bỗng nhiên Anna cầm lấy bàn tay đang chuẩn bị vung lên và tát thẳng mặt Mía, Kelvin ngạc nhiên quay xuống nhìn Anna, thì thấy cô rung rung nước mắt, khẽ lắc đầu, anh nắm chặt lấy tay Anna, ngồi xuống ghế, nhẹ nhàng hôn lên tay cô và nói ngọt ngào:

-Bx yêu không muốn anh đánh con *** đó à???

Anna như hiểu ý của Kelvin, nhẹ nhàng cầm tay Kelvin nói ngọt ngào:

-Ox đừng đánh con *** đó, bản tay ox lắm đó!!!

Nghe câu nói đó của Anna và Kelvin như cảm thấy một dòng điện chạy qua người, tim đập liên hồi, anh thấy hạnh phúc vô cùng, tiếp lời:

-Thì ra là vậy, ox sẽ không đánh con *** đó nữa,ox sẽ nghe lời bx.

Nói xong anh hôn nhanh vào má Anna (lợi dụng thời cơ nè) khiến cô ngạc nhiên, mở to mắt nhìn Kelvin, Kelvin thì nháy mắt với Anna. Sau đó cả hai nhìn Mía với ánh mắt lạnh ngắt khiến nhỏ rung mình nhưng nó dựa vào gia thế nên chẳng sợ gì nữa, nhỏ vênh mặt đi tiếp.

Ngay sau khi nhỏ Mía đi khỏi, Anna nhéo vào đùi Kelvin một cái đau điếng, nhìn Kevin với ánh mắt tóe lửa, thì thầm đủ hai người nghe được:

-Anh vừa làm gì đó???

-Anh giúp em trả thù còn gì ??? (em cơ đấy)

-Anh đừng có mà lợi dụng thời cơ.

Anna tức đỏ mặt, phồng mồn trông, hết mặt ra chỗ khác không thèm nhìn anh trông đáng yêu vô cùng, làm cho Kelvin cười khỏ, nhịp tim đập liên hồi, trong lòng nghĩ thầm : “Sao em lại đáng yêu như vậy ??? Em làm anh ko kiểm soát nổi trái tim mình rồi đây !!! “.

Quay lại với nhỏ Mía

Nhỏ đi ngang qua nó thì bị nó gạt chân ngã úp mặt xuống đất, cả lớp phì cười, rồi cười xặc sủa (nhìn từ nãy đến giờ, không chịu nổi nữa nên phì cười) làm cho nhỏ Mía đỏ mặt. Nó tức giận đứng dậy phui đờ, rồi quay về phía nó thét thẳng vào mặt nó:

-Con này mày muốn chết à ???

-Trên đời này làm gì có ai muốn chết đâu, mày bị điên hả con *** ??? Mary cười lớn

Nó liếc nhìn Mary làm cho cô im lặng rồi ngồi xuống. Mía thấy nó như vậy thì tức điên lên, hét lớn:

-Mày câm rồi hả con khốn, tao sẽ cho gia đình mày phá sản ngay! Lyly, gọi điện cho thư kí kêu ông ta làm cho gia đình con nhỏ này phá sản.

-Vâng. Nhỏ Lyly nói rồi móc điện thoại ra định gọi điện thì

-Nói xong chưa ?

Nó nói một câu nhẹ nhàng mà lạnh ngắt nhưng trong veo, giọng cao vút khiến cho mọi người lạnh xương sống, nhỏ Mía thì rung mình và ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên nghe nó nói. Nó cười rồi giáng thẳng xuống mặt Mía một cái tát đau điếng, hằn nguyên năm ngón tay đỏ ửng, khóe miệng rỉ máu và nhoe ngả nhào xuống đất. Nhỏ ôm mặt, mắt rung rung, nó bước tới nắm lấy mớ tóc 7 sắc màu của nhỏ và kéo lên, nói lạnh lùng:

-Trả lại cái tát cho cô thôi, tốt nhất đừng bao giờ động vào bạn của tôi.

Đôi mắt tím lạnh leo vô hồn nhìn thẳng vào mắt Mía, làm nhỏ bị cuốn sâu vào đôi mắt đó, không thể nào thoát ra được. nhỏ Lyly thấy chị mình bị như vậy thì chạy lại, gạt tóc chị mình ra khỏi tay nó, ôm lấy chị và hét lên:

-Gia đình cô sẽ phải trả giá cho cho việc làm ngu xuẩn này !

-ỒN QUÁ ĐÂY !!! MẮT GIÁC NGỦ CỦA TAO RỒI ĐÂY!!! CÂM MIỆNG LẠI HẾT COI !!!

Hắn nãy giờ nằm gục xuống bàn, hắn tuy nói là ngủ nhưng vẫn nghe thấy toàn bộ cuộc nói va chạm vừa rồi, hắn nghe Lyly nói vậy thì hét lên để giải vây cho nó. Cả lớp thấy hắn tức giận thì im thinh, không có bất kì một tiếng động nào, nhỏ Lyly và Mía thì sợ hãi. Nó thì ko có phản ứng gì, nhìn Lyly và Mía, nhếch mép tỏ vẻ thách thức, quay lưng bỏ vào chỗ ngồi, móc từ trong balo ra một cái kẹo mút nhẹ nhàng đưa cho Anna:

-Đền cho mày nè !!

-Thanh kiu nha !!

Anna vui vẻ nhận lấy cái kẹo, cười tươi, rồi cảm ơn nó, nó lắc đầu vì cái tính trẻ con này rồi ngồi xuống chỗ, gục đầu vào bàn ngủ.

Cả lớp chết lặng vì những hành động vừa rồi của nó, phục nó can đảm vì hắn đang nổi điên mà nó vẫn thản nhiên như không có gì.

Hắn thấy nó như vậy thì nhếch môi cười “cô gái này thật thú vị”.

Kín và Mary ngồi xem nãy giờ và không xen vào vì họ biết nó sẽ không cho ai can thiệp vào khi nó sử dụng Mía, để tránh gây rắc rối.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Bà Ngoại

Một việc vẫn diễn ra hết sức bình thường, riêng nó thì phải về Anh Quốc để giải quyết vấn đề của ông ty và gặp bà ngoại nó.

Tại cung điện hoàng gia Anh, nó đang làm việc với một đồng hồ sơ đang cần giải quyết và cần chữ kí của nó. Bà nó mở cửa và bước vào nhìn nó mỉm cười, nó cũng ngược nhìn mỉm cười lại, nụ cười dễ thương nhưng vẫn chứa đầy nỗi buồn và sự lạnh lùng. Nó đứng lên đi ra đỡ bà nó vào ngồi ghế sofa, nó rót trà và đưa trà mời bà nó, bà nó nhận trà từ tay nó, khẽ cười nhân hậu rồi hỏi nó :

-Con dạo này vẫn khỏe chứ?

Nó trả lời, giọng nói trong trẻo, dịu dàng và vô cùng ấm áp :

-Con vẫn khỏe. Còn bà thì sao ??? Có làm đúng theo chỉ dẫn của bác sĩ ko ???

Bà khẽ nhủ mày tỏ vẻ không hài lòng, nói có vẻ trách móc :

-Cháu lúc nào cũng thế, chỉ quan tâm đến bà mà ko quan tâm đến bản thân gì cả, coi cháu kìa, gầy quá đi !!!

-Cháu vẫn thế mà bà ???! Nó chu mỏ nói.

Bà nó nhủ mày nói :

-Ta nghe nói bên Việt Nam, con cái trang cho mình xấu đi để vào trường phải ko ??? Còn hạ thấp thân phận của mình nữa đúng ko ?

Nó sựng lại, đan tay vào nhau nói :

-Bà biết rồi à, chắc Anna và Mary lại mách bà phải không ???

Nó bấu môi, bà nó cười hiền hậu, khẽ xoa đầu và nói :

-Ta muốn con dung thân phận thật sự của mình để đối đầu với ba con.

Nói khẽ nhủ mày, mặt đánh lại tay nắm chặt lại, tưởng như bật máu ra, nó gằn từng từ:

-Con ko có ba.

Bà nó sực nhớ ra, liền nói sang chuyện khác:

-Ta nghe nói Kín về sống với tụi con rồi hả ??? Con chấp nhận cho thằng bé rồi à ???

Đôi long mày nó giãn ra, tay thả lỏng, khuôn mặt nó trở lại bình thường, nó nói:

-Bà thiệt là Con không chấp nhận anh ấy thì sao anh ấy về được nhà con chứ ?? Còn nữa nha, anh ấy 18 tuổi rồi đó, không còn là “thằng nhóc” ngày nào nữa đâu nha !!!

Bà nó xoa đầu nó cười :

-Nhóc con lại bắt bẻ bà nữa à ???

-Đâu có, con chỉ nói sự thật thôi mà !! Mà bà về ở với tụi cháu luôn nha !!! –Nó nói.

Bà nó lắc đầu, kí (yêu) nó, làm mặt hình sự:

-Ta về ở với cháu thì kiểm ai trông coi Anh Quốc đây ???

Nó gãi đầu cười trừ.

Sau đó bà nó ra khỏi phòng, nó trở lại tiếp tục công việc của mình

Tại Việt Nam

Trong căn phòng khách vô cùng khủng bố của nhà nó, ở đây có hai cô gái và một chàng trai. Một cô đang chống tay vào bàn nhóp nhép ăn gói snack khoai tây + uống nước ngọt, cô còn lại cầm điều khiển và chuyển kênh TV đều đều. Chàng trai thì ngồi vắt chéo chân, đọc quyển báo mới về thị trường, thỉnh thoảng liếc nhìn trộm 1 trong 2 cô gái. Anna cất tiếng phá vỡ bầu không khí buồn chán:

-Nè !! Đi đâu chơi đi, ở đây buồn quá !!!

Mary ngược nhìn Anna đang nhõng nhẽo, khẽ mỉm cười :

-Ukm, cứ ừ rừ thế này Sarah biết nó cũng không vui đâu !

Kin đặt quyển báo xuống, mỉm cười đáp trả câu nói của Mary :

-Haizzz bây giờ hai em muốn đi đâu ??

Anna nghe Kin nói vậy thì bật dậy, ríu rít nói :

-Đi bơi nha, lâu lắm rồi em không được đi bơi, hơn nữa hôm nay trời cũng nóng mà !!!

Kin lắc đầu vì tính trẻ con này, nói:

-Haizzz đi chuẩn bị đồ đi !!

-Vâng. Anna vui vẻ nói.

Sau đó hai nàng lên trên phòng lấy đồ, bỗng nhiên Anna phi nhanh xuống :

-Àhh !! Anh gọi điện kêu hai ông cố kia đến nữa nha !!!

Kin thắc mắc :

-Hai ông cố ???

-Thì là Kelvin và King đó !!! Anna nói xong thì chạy biến lên lầu lấy đồ.

Kin lắc đầu ngao ngán, lấy điện thoại gọi cho Kelvin :

-Đi bơi ko ???

-Mày định lấy tao làm nền cho mày à ??? Tao biết mày bơi giỏi rồi, không cần thể hiện đâu !!! -Kelvin

- Anna kêu tao gọi mày đi đó, mày không đi à ??? Để tao bảo lại với nó nha ???! Bye

-Khoan !!! Tao đổi ý rồi, lâu rồi ko đi bơi, tao cũng muốn vận tốc bơi của tao có thể vượt qua mày chưa ??? Hơn nữa hôm nay trời cũng nóng mà !!! –Kelvin sáng mắt

-Thôi, tao biết lý do thật sự rồi, không cần lý do dài dòng đâu !!! Hẹn gặp ở cầu trước nhà tụi này nha !!! Bye!!!

-Ý mày nói th.... TÚT TÚT TÚT

Đến lượt King :

-Đi bơi ko mày ???

-Có những ai???

-Tao, Kelvin, Anna, Mary !!

-Con nhỏ em mày đâu ???

- Về Anh rồi !!!

-Tao không đi !!!

-Này, sao vậy ??? Lâu rồi ko đi mà !!!

- Không thích !!! TÚTTÚT TÚT

“Cái thằng này thật kì lạ” Kin lẩm bẩm rồi đi lấy xa, để lại ngay trước cửa nhà để đợi hai nàng kia xuống.

Cánh cửa mở ra, Kin choáng váng trước vẻ đẹp năng động cá tính của hai nàng : Anna mặc quần short ngắn, áo crop trắng hở vai, bên ngoài khoác áo cánh đen ; Mary thì mặc quần jean mài rách, áo thun phong denim in hình đầu lâu, bên ngoài khoác áo cánh mỏng màu trắng.

Anna nhìn thấy Kin thì chạy tới hỏi :

-Đẹp ko anh ???

-Nhìn cá tính lắm !!!

-Họ có đi ko ??? –Anna hỏi tiếp

- Chỉ có Kelvin đi thôi !!! –Kin nói có về luyện tiếc.

-Mọi người định đi đâu vậy?

Bỗng nhiên nó từ đâu xuất hiện, làm cho Kin, Mary và Anna ngạc nhiên hết cỡ. Anna vui mừng chạy tới, nhảy lên ôm chầm lấy nó:

-Sao mày về sớm quá vậy ???

-Xong việc thì về thôi !! –Nó

-Tụi này đi bơi, mày có đi ko ??? –Anna

-Có !!! –Nó

Sau đó nó quay sang Kin, nói :

-Bà ngoại hỏi thăm sức khỏe anh đó !

-Bà có khỏe ko ??? –Kin nghe hai tiếng “bà ngoại” thì vui mừng tốt độ.

-Có. –Nó

Nó nói xong thì trèo lên con xe BMW Serie 4 2014 convertible màu trắng của Kin, buông một câu thanh thản rồi đeo headphone vào tai :

-Không đi à ?

-Có chứ !!! –Anna, Mary và Kin cùng nhau nói

Sau đó 3 người cùng trèo lên xe, Kin chỉnh headphone kết nối điện thoại với xe, Kin mở máy gọi cho King :

-Mày đi bơi ko ??

-Đã nói là ko mà !! –Hấn

-Sarah cũng đi đấy !! –Kin

-Mày bảo nó về Anh rùi mà !!! –Hấn

-“Anh Kin tập chung lái xe đi !” Nó nói với giọng vừa vừa nhưng cũng đủ làm cho người dầy ở đầu bên kia nghe tiếng.

-Có ! –Hấn đột nhiên thay đổi quyết định.

-Hẹn ở cầu trắng trên đường đến nhà nhóc ! –Kin

-Ukm. –Hấn

Kin tắt điện thoại đi và chạy thẳng tới chỗ hẹn.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đi Chơi

Chiếc xe vừa chạy tới thì đã thấy một chiếc Zenvo ST1 đang đợi ở đó, chủ nhân chiếc xe dựa người vào xe, nhìn trông lãng tử vô cùng. Chiếc xe dừng lại, mọi người bước xuống xe, Anna nhìn thấy Kelvin thì chạy lại hét lên :

-Anh đợi lâu chưa ???

Kelvin choáng váng trước vẻ đẹp của Anna, anh cúi nghiêng người lịch sự nói :

- Vì công chúa, tôi có thể đợi bao nhiêu lâu cũng được !!!

Anna đỏ mặt, tiến gần Kelvin và đánh nhẹ vào người anh :

- Cứ đùa thôi hoài à, ghét quá đi !!

- Tôi nói thật thưa công chúa, tôi đợi ở đây đã 5 phút rồi !!! –Kelvin đùa tiếp.

- Thật á ?? Vậy chúng tôi xin lỗi vì đã tới trễ nha !!! –Anna tỏ vẻ hối lỗi.

- Vì công chúa tôi có thể làm tất cả. –Kelvin

- Dóc tồ, mày vừa mới đến mà kêu 5 phút.

Bỗng dung 1 giọng nói trầm, lạnh lùng phát ra từ trong rừng phong, hần bước ra một cách chậm rãi, Kelvin tức giận hét lên :

- King !!! Mày nói thế là sao ??? Mà mày đến đây từ bao giờ ??? Lúc tao đến có ai đâu ??? Mà xe mày đâu rồi ???

- Tao đến đây trước mày và Kín, ko thấy ai nên tao đỗ xe ở trước kia (chỉ về phía chiếc xe) rồi đi vào rừng phong. Lúc sau tao thấy mày đến, vừa đến thì mày vội làm hình tượng như vừa này, tao thấy lạ thì ngó xung quanh, thấy xe của Kín đang tiến tới.

- Mày đừng có nói dóc, tao đến đây từ 5 phút trước mà. –Kelvin nhìn King với ánh mắt cầu xin rồi liếc sang nhìn Anna, mắt cô lúc này đang rực lửa.

- King nói thật, Kelvin nói dóc. –Nó buông một câu lạnh lùng.

- Cô nói thế là sao ??? Cô có bằng chứng ko ??? –Kelvin tức giận

- Hình ảnh camera ghi được –Nó

- Camera ??? –Bọn hần đồng thanh

- Đúng vậy, các cây phong dọc lối đi dẫn vào khu biệt thự đều được gắn camera theo dõi. –Mary giải thích.

- Sao chỗ nào cũng có hệ thống an ninh hết vậy ??? Bộ nhà cô nguy hiểm đến thế à ??? Á...á...á ...á ... aaa !!!! –Kelvin đang nói thì bỗng nhiên la hét lên vì đau đốn, quay sang nhìn thì thấy Anna đang véo tai anh và nhìn anh với đôi mắt rực lửa.

- Cho chết cái tội nói dóc nè !!! –Anna trách móc.

- Á... Anna x ... xin ... c ... cô ... th ... tha ... l ... lỗi –Kelvin lắp bắp cầu xin.

Anna bỏ tai Kelvin ra, tức giận đi về phía xe Kín, Kín xua tan bầu ko khí đáng sợ này bằng cách hỏi King:

- Sao mày đến sớm quá vậy ??? Lúc tao gọi thì mày đang ở

- Tao có công việc ở địa điểm gần đây nên mới đến sớm vậy !! –Hần

Kín nghe vậy thì quay sang nhìn Kelvin, rồi quay lại nhìn Anna, Kín lắc đầu ngao ngán, buông ra quyết định :

- Thôi, chúng ta đi nào !!! Để cho chỗ ngồi được thoải mái thì Kelvin sẽ trở Anna, tao sẽ trở Mary, King sẽ trở Sarah.

- Ko !!! –Anna và nó đồng thanh, Anna tức giận phản đối, còn nó buông một câu nhẹ nhàng làm hai người nào đo cảm thấy hụt hẫng.

Kín nhìn Anna và nó với ánh mắt “làm ơn” , Anna nói :

- Thui được rồi, em lên xe Kelvin và để lại riêng tư cho hai người là được chứ gì.

Nó không nói gì, chỉ rời khỏi xe của Kín và tiến tới chiếc xe Bugatti Veyron của hần, mở cửa xe rồi bước vào, ngồi xuống và gục đầu ra sau ghế. Hần thấy hành động của nó thì im lặng, ko nói gì, lặng lẽ bước lên xe và ngồi vào chỗ của mình, trong lòng cảm thấy vui vui.

Đồng thời lúc đó Anna hậm hực bước tới xe, định mở cửa sau và bước vào, Kelvin thấy vậy thì nói :

- Ghế sau để đồ nên ko có chỗ đâu, lên ngồi phía trước đi !!!

- Hừ -Anna

Kelvin thấy vậy thì bước vào trong rồi phóng xe đi tới bể bơi lớn nhất thành phố.

Còn Kin và Mary thì đã phóng đi trước từ lâu rồi.

Trong xe Kelvin & Anna

Kelvin lên tiếng phá vỡ bầu ko khí ngột ngạt :

-Xin lỗi

-Tôi ko có lỗi để cho anh xin.

-Tôi làm vậy vì chỉ muốn gây ấn tượng với cô thôi, cô đừng giận tui nha !!!

-Tôi sẽ ko giận anh nữa nhưng chừng nào tới bể bơi thì anh phải mua cho tôi cây kem.

-Chuyện nhỏ ý mà. –Kelvin vui sướng, quay sang nhìn Anna thì thấy cô đang cười, Kevin cười đáp lại.

Trong xe Kin & Mary

Mary đang đọc báo, Kin lên tiếng nhắc nhở :

-Em đừng đọc chữ trong xe, dễ bị say xe lắm đó.

-Nhưng mà ko đọc báo thì chán lắm !!!

-Em quay sang ngắm anh thì sẽ hết chán thui, anh đẹp trai thế này, đảm bảo em sẽ ngắm mãi ko biết chán !!!

-Anh cứ trêu em hoài à ??? –Mary quay sang và véo má Kin.

-Á.... Đau đó nha !!! Em làm thế sẽ làm hồng nhan sắc của anh đó !!!

-Vâng, em biết rồi, chỉ có Sarah mới được véo mà anh phải ko ??? –Mary giả vờ giận dỗi.

-Ý anh ko phải vậy, ý anh là em ko được véo má anh mà em phải dung môi “hun” vào đó, -Kin chỉ vào má mình.

-Anh cứ chêu em hoài à ???

-Thôi, ko đùa nữa, anh bật nhạc em nghe nha !!!

-Vâng

Trong xe hấn & nó

-Chờ cô chắc xe tôi hỏng mất !!! -Hấn

-Thế thì cho tôi xuống, tôi sẽ lấy xe khác đi !!!

-Tại sao cô ko hỏi tôi “tại sao” ???

-Hỏi để làm gì ???

-Cô ko thấy thất mắc sao ???

-Ko !!!

-Cô thật kì lạ !!!

-Ừ !!! Thì sao ???

Hấn cứng họng, đành chuyển chủ đề :

-Sao cô lại ít nói vậy ???

-Thích !!!

Hấn ko biết nói gì, dù có nói cũng chỉ nhận câu trả lời tối đa “3 từ” từ nó, hấn đành bật nhạc lên giúp cho ko khí bớt đi phần ngột ngạt.

Sau 10 phút, 3 chiếc siêu xe đến bể bơi làm cho mọi người đầu phải chú ý, 3 chiếc xe lần lượt đậu ở bãi đỗ xe.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Bể Bơi

Bọn hắn mở cửa đi ra trước làm mọi người choáng váng (vì đẹp trai quá ý mà), đám con gái hò hét lên vì sung sướng, có những tiếng xôn xao :

-Kia là 3 chàng hoàng tử của trường Royal phải không ??? –Girl 1

-Anh ấy đẹp trai quá !!! –Girl 2

-Anh kia cool quá !!! –Girl 3

-Anh kia handsome quá !!! –Girl 4

-Hoàng tử của mình !!! –Girl 5

-Đúng là mẫu người lí tưởng của mình mà !!! –Girl 6

-....

Kin, Kelvin và hắn bước tới mở cửa cho bọn nó xuống, Anna và Mary nhìn người mở cửa cho mình thay vì lời cảm ơn, nó thì lạnh băng, không có vẻ gì là biết ơn. Mọi người vừa nhìn thấy tụi nó thì chết lặng (vì tụi nó quá đẹp) lũ con gái lúc này vừa nhìn thấy tụi nó có hơi sock nhưng cũng hoàn hồn, chuyển trạng thái sang tức giận và ghen tị nhưng cũng vẫn ngưỡng mộ tụi nó:

-Mấy con nhỏ đáng ghét đó là ai vậy ??? –Girl 1

-Sầu ồm mà được đi cùng với mấy anh ấy ??? –Girl 2

-Không xứng đáng với 3 hoàng tử gì hết !!! –Girl 3

-....

Lũ con trai thấy gái đẹp là sang mắt, mắt hình trái tim, chảy nước miếng, nhiều người còn rơi vào trạng thái chảy máu cam rồi dẫn đến thiếu máu trầm trọng.

Sau đó, tụi hắn đến khu nam, tụi nó đến khu nữ để thay đồ và hẹn nhau ở khu ngồi chờ giữa khu nam và khu nữ.

Bọn hắn thay đồ xong nhanh nên ra trước (chỉ có quần bơi nên tất nhiên phải nhanh hơn chứ)

10 phút sau

-Mấy nhỏ đó làm gì mà lâu vậy ??? –Kelvin

-Đừng có vợ đũa cả nắm, chỉ có Mary và Anna thôi !!! -Nó ngồi ở phía sau gốc cây gần đó.

-Hả ??????? Cô/em ngồi đó từ bao giờ vậy ??? Cô/em không đi thay đồ à ??? –Tụi hắn đồng thanh.

-Em có nói là em đi thay đồ à ??? –Nó (chỉ nói với Kin thôi)

-Chẳng lẽ em định mặc nguyên bộ đồ này xuống hồ à ??? –Kin

-Em không xuống !!! –Nó

-Vậy em đến đây làm gì ??? –Kin

-Ngồi đây nghe nhạc !!! –Nó

-.... –Kin ko biết nói gì với cô em gái này nữa

Hắn thì đang thất vọng vì cứ tưởng ngắm nó mặc đồ bơi (ý đồ gì đây)

Gần 5 phút sau

-Hai con nhỏ đó làm gì mà lâu vậy, đúng là chúa chậm chạp mà –Kelvin lại than vãn.

Kelvin cảm thấy lạnh sống lưng, từ đằng sau có một bàn tay cầm lấy tai anh và kéo mạnh, người nó gần từng chữ :

-Anh đang nói xấu ai vậy, Kelvin ???

-Á ... á ... á ... tôi ...tôi xin lỗi !!! –Kelvin lắp bắp.

-Hừ !!! May cho anh là tôi đang vui nên tôi tạm tha cho anh đó !!!

Anna bỏ tai Kelvin ra và ko quên đánh vào lưng anh một cái đau điếng.

-Xin lỗi nha, mọi người đợi tụi này chắc lâu lắm phải ko ??? -Mary cũng bước ra

-Cũng ko lâu lắm đâu, bây giờ thì chúng ta đi được rồi !!! -Kin

-Tụi này chậm 20s đó !!!

Nó nói rồi lạnh lùng đi trước, tiếp theo là hắn, tiếp theo là Kin và Mary, đi cuối là Anna và Kelvin

Kelvin nhìn ngắm bộ đồ trên người Anna và Mary rồi nói :

-Sao mấy cô không mặc đồ từ đây, khoác áo bên ngoài làm gì ???

(chú ý nha : Mary và Anna hiện tại đang mặc một chiếc áo choàng dài đến đầu gối, có đai thắt ở eo, của Anna màu hồng, Mary mà đen)

-Kệ tụi tôi, hỏi làm chi ??? –Anna

-Hỏi để biết thôi !!! –Kevin

-Nhiều chuyện, tụi tui thích zậy đó, thì sao nào ??? –Anna

-Không sao !!! –Kevin

-.....

Đi một hồi họ cũng tới khu bể bơi lớn, ở đây có các bể dành cho trẻ em, dành cho phụ nữ, dành cho nam và khu lớn nhất dành cho tất cả. Cả bọn đến bể lớn nhất, vừa đến đó, nó đã tìm cho mình một chỗ ngồi lí tưởng, đó là chiếc ghế tắm nắng nhưng đặt ở gốc cây. Nó đeo headphone vào tai và nằm đó một cách thoải mái, không quên buông một câu lạnh ngắt rồi nhắm mắt như đang ngủ:

-Mary, cẩn thận chìm đó.

-Hả aaa ???? Nói vậy tức là Mary ko biết bơi à ??? –Bọn hắn đồng thanh.

-Đúng vậy, nói ra thì ngại quá !!! –Mary đỏ mặt

-Vậy để anh dạy em nha, tuy không giỏi lắm nhưng cũng có thể dạy được cho em !!! –Kin

-Vâng !!! –Mary

-Mày mà không giỏi á, quán quân bơi lội toàn quốc như mày mà ko giỏi thì ai giỏi đây ??? –Kelvin nghe Kin nói thế thì nhảy vào.

-Người ta phải khiến tốn chữ, anh tưởng ai cũng như anh à ??? –Anna nhảy vào.

Anna quay sang Mary:

-Nè Mary, đến lúc cho tụi con trai sang mất rồi nhì ???

-Ukm !!! –Mary

Tụi hắn nghe vậy mà chẳng hiểu gì, bỗng nhiên chiếc áo choàng của hai nàng được cởi ra, tất cả mọi nười ở bể bơi lớn đều trầm trở rồi đến hiện tượng chảy máu mũi trước vẻ đẹp và đường cong hoàn hảo của hai nàng. Mary cá tính vui bộ bikini màu đen, áo có dây buộc ở sau gáy để cố định, Anna quyến rũ năng động với bikini màu hồng, áo hai dây. Anna đặc ý nhìn Kelvin đang đỏ mặt, vênh mặt hỏi :

-không phải chỉ hotgirl của anh mới có đường cong hoàn hảo thui đâu nha !!!

Kelvin sực tỉnh, chêu chọc :

-90-62-89, cũng được đấy chứ nhì !!!

-Anh... anh giám do 3 vòng của tôi, anh sẽ chết voi tôi !!! -Anna nổi điên

-Có giỏi thì bắt tôi đi !!!

Kelvin nói rồi nhảy thẳng xuống hồ, Anna cũng nhảy theo, hai người đuổi bắt, té nước nhau rất vui vẻ.

Ở chỗ Mary và Kin

Mary nhìn Kin, anh đang nhìn chăm chăm vào cô và mặt có hơi đỏ, Mary ngại ngùng đến gần hỏi :

-Kì lắm à ???

-Không đâu !! Đẹp lắm !!! –Kin nói trong vô thức.

-Vậy à ??? –Mary nghe Kin nói vậy thì ngại ngùng, mặt ửng hồng trông rất dễ thương.

Kin thấy vậy thì tim bỗng đập nhanh hơn bình thường, Mary nói tiếp:

-Anh dạy em tập bơi đi !!!

-Uhm, vậy anh với em ra khu kia đi, chỗ đó ít người. –Kin nói và chỉ về một góc.

-Vâng. –Mary

Sau đó hai người ra chỗ góc bể và Kin bắt đầu dạy Mary tập bơi.

Mọi người đi hết, chỉ còn hần ở lại, hần không xuống bơi vì không muốn làm phiền hai thằng bạn của mình. Hần lạnh lùng đi lại chỗ nó nằm và chọn chiếc ghế tắm nắng cạnh nó, hần đặt lưng xuống, đeo headphone vào và ngắm nhìn nó (dành quá nhì) hần cũng ko biết tại sao mình làm vậy nữa.

30 phút sau

Ở chỗ của Anna và Kelvin

Anna đang ngồi ở bờ hồ và dung chân nghịch nước, Kelvin đi mua nước khoáng về, thấy Anna ngồi đó, anh cũng ngồi xuống đồng thời đưa chai nước cho cô và nói:

-Coi bộ tui đã coi thường cô rồi, cô bơi cũng giỏi đấy chứ !!!

-Đương nhiên rồi, dù gì tui cũng đạt được huy chương bạc môn bơi lội ở công quốc Monaco mà !!! –Anna đắc ý.

-Cô nói vậy tức là cô là người Monaco à ??? –Kevin

-Ừm, mẹ tôi là người Việt, ba tôi người công quốc Monaco–Anna

-Còn Mary thì sao ??? –Kevin hỏi tiếp.

-Ba nó là người Nhật, mẹ nó là người Việt. –Anna

Như chợt nhớ ra điều gì la lên :

-Á aaa Sao tự nhiên tôi lại nói với anh điều này.

-Vì cô thích tôi rồi chứ sao ??? –Kelvin

-Anh giám nói như vậy hả ??? –Anna

-Sao lại không giám nói chứ ??? Anna thích Kelvin !!! Anna thích Kelvin !!! –Kelvin hét lên làm mọi người chú ý.

Anna đỏ mặt, dung tay bịt chặt miệng Kelvin lại, nhìn mọi người cười xòa :

-Sorry !!!

-Uhm... um.... Uhm.... ồ... a (bỏ ra) –Kelvin

-Cho chết cái tội –Anna

-Tội gì ??? –Klewin

-Tội nói dóc !!

Anna nói rồi nhảy xuống hồ bơi, Kelvin lắc đầu ngo ngoe rồi cũng nhảy xuống theo.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Rắc Rối Ở Hồ Bơi

Ở chỗ của nó và hấn

Hấn đang ngắm nhìn nó, có lẽ đây là lần đầu tiên hấn nhìn nó ở khoảng cách gần và lâu như vậy, nó thật sự rất đẹp, mái tóc nâu cong tự nhiên không qua làm kiểu, khuôn mặt thanh tú, đôi mày lá liễu, đôi mắt nhắm nghiền lại, không còn vẻ lạnh lùng như khi nó mở, lông mi cong vút, đôi môi cánh đào phớt hồng, nhìn vào là muốn hôn vào đó. Hấn lắc đầu tự trấn an mình, bỗng nhiên có tiếng nói :

-Hoàng thiếu gia, anh nhìn tôi đủ chưa ??? –Nó nói nhưng vẫn nhắm nghiền mắt lại.

Hấn sâu hồ đến nỗi không biết nói sao nữa, đường đường là bang chủ Devil mà lại bị nó bắt quả tang ngắm chộm nó như vậy. Hấn lắp bắp :

-Tôi ... tôi ... tôi

-Tôi có làm gì anh đâu mà anh lại sợ đến nỗi nói lắp như vậy ??? -Nó mở mắt, ngồi dậy, nhìn thẳng vào mặt hấn và nói

Hấn bỗng nhiên cảm thấy nóng ran người, tim đập nhanh hơn, mặt đỏ cay lại, hấn nghĩ “mình bị làm sao thế này ??? Ko lẽ mình bị bệnh nan y ??? Mình chưa gặp cảm giác này bao giờ ??? (ngốc quá anh ơi, đó là dấu hiệu của) rất nhiều câu hỏi được đặt ra. Hấn bỗng nhiên đứng dậy, nói:

-Cô uống nước ko ??? Tôi đi mua nước cho cô nha !!!

-Tùy. –Nó

Sau đó hấn chạy đến quán nước gần đó.

Bỗng nhiên không biết từ đâu có một đám con trai đi tới, tên nào tên đấy trông mặt cũng nham nhở, tóc nhuộm xanh nhuộm đỏ, tai đeo khuyên, người xăm đầy hình, nhìn là biết đây toàn là những công tử hư hỏng. Lũ con trai nhìn thấy nó thì dừng lại, đơ người, một tên nói trong vô thức :

-Đẹp quá !!!

Lũ con trai tiến đến gần nó, tên đi đầu có vẻ là đại ca của tụi đó cười cợt nói:

-Chào người đẹp, em ngồi đây một mình à ??? Có muốn đi chơi với bọn anh không ???

-Sao anh lại hỏi thẳng như thế, người đẹp ngại đấy !!! –Tên tiếp theo

-Tao không cần mày dạy đời !!! –Tên đứng đầu đánh tên vừa nói.

Rồi quay sang nó, giọng không thay đổi:

-Thế nào người đẹp, em đồng ý chứ ???

-....

Nó vẫn im lặng, ko thèm nhìn mấy tên đó, tên đại ca tức giận, lớn tiếng:

-Mày câm à con nhỏ kia ???

Tên đó điên lên, cầm tay nó kéo dậy, chừng mắt nhìn nó quát lên:

-Mày coi thường tao à ???

Nó thấy thế, bỏ headphone ra khỏi tai, nhìn thẳng vào mặt tên đó. Cả lũ con trai đó giờ mới hiểu ra chuyện thì há hốc mồm ra, tên cầm đầu không nói được gì hơn, nó phun ra hai từ nhẹ bằng :

-RÁC RUỒI !!!

Mấy tên đàn em đằng sau há hốc mồm vì lần đầu tiên có người giám chửi đại ca mình như vậy, tên đại ca đen mặt, quát lên :

-CON NHÃI !!! MÀY VỪA NÓI GÌ Đấy !!!

Tên đó vung tay định tát nó “PẮP”, “BỚP”, tên đó ngã nhào xuống đất, lũ con trai đó há hốc mồm.

Lý do là hắn đang mang nước đến cho nó, thấy một tên con trai đang cầm chặt tay nó, định vung tay đến tát nó thì hắn vội chạy tới, giơ tay lên chặn tay tên đó và dung tay kia đâm thẳng vào mặt tên đó.

Hắn dung một tay ôm nó và quát lên :

-Mày vừa đụng vào bạn gái của tao đấy !!!

Tên đại ca tức giận, định chạy tới đánh hắn thì bị hắn đập một cú làm tên đó bay ra xa, tên đó chạy tới, cùng với đám đàn em đằng sau định “nóc ao” hắn, hắn đánh cho lũ đó rằng mỗi lần lộn, chân tay bầm tím, hắn phui tay và quát lên:

-Muốn trả thù thì đến quán bar Hell tìm ta, lúc nào tao cũng sẵn sàng, giờ thì biến ngay ra khỏi tầm mắt của tao !!!

Lũ đó vội chạy đi, mấy người vây lại xem cũng giải tán, hắn quay sang chỗ nó, nó đang ngồi vào ghế của mình. Hắn tiến tới, ngồi chiếc ghế cạnh nó, hắn nhìn nó hỏi :

-Cô có sao không ???

-Không !!! –Nó lạnh băng.

-Tôi làm cô sợ phải không ??? –Hắn ân cần.

-Không !!! –Nó vẫn lạnh băng.

-Tôi ngạc nhiên thật đấy (hắn tự cốc vào đầu mình) làm gì có chuyện cô biết sợ chứ. –Hắn nói rồi ngả lưng xuống ghế.

Nó nghe hắn nói vậy thì nhếch mép cười nửa miệng, nghĩ thầm : “Không biết sợ ư ???” rồi bỗng nhiên nó đứng dậy, lạnh lùng nói đủ cho hắn nghe:

-Đi tìm bọn kia.

-Ừm. –Hắn trả lời rồi đứng dậy.

Hắn và nó đi đến hồ bơi tìm Anna và Kelvin, hiện tại họ đang bơi cùng nhau vui vẻ, thấy nó Anna chạy lên, nắm tay nó nói:

-Mày cũng đi bơi à ???

-Không, tao đói, đến gọi mày đi ăn. –Nó lạnh lùng

Ọt ... ọt ... ọt (tiếng dạ dày đòi ăn của Anna)

-Mày nói cũng đúng, bơi nhiều nên tao cũng đói, mình đi tìm Mary và Kin đi.

Anna nói rồi dắt tay nó đi, Kelvin nhìn Anna lắc đầu nghĩ thầm “bao giờ em mới lớn vậy ??? Cứ như thế này thì sao em trở thành vợ anh được chứ ???” rồi lắc đầu mạnh, từ cổ vào đầu mình “mình đang nghĩ cái gì thế này vậy trời, sao lại suy nghĩ như thế được chứ ???”. Bỗng hắn tới vỗ vai Kelvin, ghé sát tai nói:

-Đang đấu tranh tư tưởng hả ??? Khó lắm phải không ???

- Mày nói vậy là mày cũng –Kevin ngạc nhiên.

-Ừm

Kelvin ngạc nhiên, há hốc miệng ra.

-Đi nào !!! –Hắn nói rồi rút tay túi quần đi trước.

Kelvin chạy theo hắn, nó và Anna.

Ở vị trí của Kin và Mary

Sau bao nhiêu lần tập bơi, cuối cùng Mary cũng có thể bơi được, cô nhảy lên vui sướng :

-Yeahh !!! Cuối cùng em cũng có thể bơi được rồi cảm ơn anh nha !!!

Mary vui tới mức ôm chặt lấy Kin, Kin bối rối, mặt đỏ bừng, toàn thân nóng ran, Mary chợt nhận ra điều mình đang làm, vội rút tay lại, ngại ngùng nói :

-Em xin lỗi, tại em vui quá nên mới

-Không sao đâu, chắc giờ em cũng đói rồi mình đi ăn thôi.

Kin nói rồi định khoác vai Mary đi thìMary cảm thấy chiếc áo bơi của mình có vấn đề, vội quay sang hỏi Kin :

-Anh làm cái trò gì vậy ???

-Anh xin lỗi, hình như chiếc nhẫn của anh mắc vào –Kin lúc này mặt đỏ cay.

-Chẳng lẽ –Mary ngạc nhiên.

Cả hai đang loay xoay không biết làm thế nào thì tụi kia đến, Anna nói lớn :

-Ê, có đi ăn không ???

Mary nghe thấy Anna thì vui mừng nói lớn :

-Lại đây giúp tao !!!

Cả bọn thối tháo rồi đi ra đó, nhìn cặp này bây giờ hết sức Kin cứ giơ tay ra chỗ dây buộc áo bơi của Mary, Anna hét lên :

-Hai người làm cái trò gì vậy ???

-Kin à, tao không ngờ mày cũng có cái “tính đó” trong người đấy !!! –Kevin

-Ồ đó mà nói, Anna ra đây xem tình hình giúp anh đi !!! –Kin nói như cầu xin Anna.

-Anh ở đó cũng xem được mà !!! –Anna

-Nhưng mà anh sẽ nhìn thấy –Kin đỏ mặt

-Được rồi !!! Anna nói rồi chạy tới xem xét tình hình.

-Thế nào rồi ??? –Kin tò mò

-E hèm, tình hình không được tốt cho lắm, hiện tại chiếc nhẫn hình quỷ Satan của anh đang mắc vào dây áo của Mary và chẳng may làm nó bị tuột ra, hai cái dây được giữ nguyên như thế này là nhờ chiếc nhẫn mắc cùng lúc vào mấy sợi vải bị bực ra. –Sau một hồi xem xét, Anna đưa ra quyết định.

-Hà ??? –Mary, Kin, Kevin, hắn cùng há hốc mồm.

-Mày làm gì mà nó thành như vậy ??? –Kevin

-Chuyện là @#%\$&%&#@& !!! –Kin kể.

-Thế phải làm thế nào ??? Em không thể buộc cho Mary được vì –Anna nói rồi nhìn xung quanh, tất cả mọi người ở đây đang nhìn chăm chăm vào họ.

-Tao có cách. –Nó lạnh lùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Rắc Rối Ở Hồ Bơi (Tiếp)

-Cách gì ??? –Cả bọn đồng thanh.

Nó không nói gì, từ từ cởi bỏ lớp áo khoác bên ngoài, bên trong nó mặc chiếc áo phông trắng in hình đầu lâu. Nó lấy chiếc áo khóa đó lên người Mary, rồi để tay Kin như khoác vai Mary, Kin ngại ngần hỏi:

-Sarah Nhưng mà thế này

-Đi vào nhà thay đồ của nữ đi !!! –Nó lạnh lùng.

-HẢ ??? –Cả bọn đồng thanh làm người khác chú ý.

-Nhưng mà anh là –Kin ngượng chín mặt.

-Không sao, mày cứ vào đi, tao lo được mà. –Hắn nói.

Cả bọn cùng đi về phía nhà thay đồ của nữ, Kin khoác vai Mary, Kin hạnh phúc, tìm đập liên hồi, nhưng cũng có phần ngại ngần. Mary thì ngại đến mức không có chỗ nào để chui vào nữa, tìm đập liên hồi, hơi mặt ửng hồng, nhìn đáng yêu vô cùng, Anna và Kevin ở đằng sau thì cười khúc khích. Đến nhà thay đồ của nữ nó quay sang Anna nói:

-Cô vào trong kêu mọi người ra hết đi !!!

-Anh bị làm sao không ??? Anh nghĩ người ta ra à ??? –Anna tức giận.

-Mỗi người ở trong đó được 1000000 nếu ra ngoài này. –Hắn lãnh đạm nói tiếp.

-Ừm, tôi nghĩ như vậy người ta ra đấy.

Anna nói rồi chạy vào trong đó, một lúc sau tất cả mọi người ào ra, hắn lấy một chiếc thẻ tín dụng ra đưa cho Kevin nói:

-Mấy gọi người đến chia tiền cho người ta đi !!!

-Tại sao lại là tao ??? –Kevin

- -Hắn im lặng nhưng liếc nhìn Kevin.

-Thôi được rồi. –Kevin bắt buộc phải đi khi

-Giờ mày vào được rồi đó !!! –Hắn lạnh lùng

-Ukm – Kin

-Cảm ơn anh nha !!! –Mary cúi đầu cảm ơn.

Hai người bước vào, Mary bước vào một phòng kín nhỏ để thay đồ, mọi người chờ Kin và Mary ở ngoài, khi ra mặt hai người đỏ như trái cà chua. Kevin và Anna thấy vậy thì cười sặc sụa, đồng thanh nói :

-Hai người làm thế nào trong đó vậy ???

Có hơi ngạc nhiên, hai người quay sang nhìn nhau cười xòa, Mary nổi xung :

-Hai người nói thế là có ý gì ???

-Không có gì !!! –Kevin huyýt sáo.

-Hừ –Mary

-Thui thôi rồi, mình đi ăn thôi.

Anna nói rồi kéo Mary đi, tiếp theo là nó, hắn, Kevin và Kin.

Ở nhà ăn

-Mọi người ăn gì để tui đi mua cho. –Anna hào hứng.

Mọi người lần lượt nói ra đồ ăn mình muốn, Anna định chạy đi thì Kevin chạy theo nói:

-Để tui đi cùng cô.

-Ừm—Anna

10 phút sau

Anna và Kevin mang đồ ăn về, vừa ngồi vào bàn Anna hét lên :

-Á, quên ông hút rùi.

Sau đó cô nàng vội chạy đi, Kevin cười đều, cậu ta lấy từ trong túi ra 1 lọ bột ớt (trong nam gọi là mù tạt) đổ vào cốc nước dâu của Anna và khuấy đều. Vừa lúc Anna quay lại, Anna vui vẻ nói :

-Mọi người ăn đi !!!

Anna cầm ly nước lên uống, “PHỤT” toàn bộ nước trong miệng cô đều phụt ra ngoài, Anna hét lên :

-Á..... cay quá !!!!

- Ha... ha Ha Aaa

Kevin cười như điên như dại, Mary và Kin thì bật miệng cười ra nước mắt, nó và hấn đang nhin cười, Kevin quay xuống nhìn Anna, vừa hỏi vừa cười :

-Cô uống trúng cái gì à ???

- Anna không nói gì, cúi gằm mặt xuống, vai khẽ run run. Kevin thấy vậy thì cảm thấy hối hận, đi tới chỗ Anna đưa khăn cho cô nói:

-T ...tôi ... tôi xin.... lỗi

Anna cầm lấy chiếc khăn lau nước mắt, nó thấy vậy thì khẽ lắc đầu và tiến tới chỗ Anna, đưa cho cô ly sinh tố của mình rồi nhẹ nhàng cất tiếng :

-Uống cái này đi!! (rồi quay sang mọi người) Anna rất sợ vị cay nên đừng làm như vậy nữa.

Sau đó, nó quay lại ngồi vào vị trí của mình, hấn nghĩ thầm “rất biết quan tâm đến người khác, cô không hề lạnh lùng như vẻ bề ngoài”.

Kevin nghe nó nói vậy, cúi nghiêng người nhìn anna đầy sự hối hận, anh nói:

-Xin lỗi, tại tôi không biết nên mới

-ĐỒ CHẾT BẦM, TÔI CHO ANH CHẾT!!! –Anna bật dậy, ghì đầu Kevin xuống bàn, đổ nguyên cốc nước chưa uống hết lên đầu Kevin.

Kevin bất ngờ quá nên hiện tại đang bất động, chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra.

Sau khi Anna bỏ tay ra, Kevin ngẩng đầu dậy, nước từ trên đầu chảy dần xuống khóe mắt. Khóe mắt cay xè, Kevin nhảy dựng ngược hét lớn :

-Á ... cay quá !!! Cay quá !!

Mọi người nhìn Kevin như người ngoài hành tinh, Kin hỏi nhỏ Mary:

-Sao tự nhiên Anna ác quá vậy ?

-Tại nó mà ăn đồ cay là máu trong người nóng lên. –Mary

-Trông đáng sợ quá ! –Kin

-Vâng –Mary

Nó lắc đầu ngao ngán, hấn thì chăm chú nhìn nó.

Kevin tức giận đi đến chỗ Anna, mắt đỏ ngầu vì cay, anh quát :

-Cô có biết mình vừa làm cái gì không ???

Anna ngược mặt lên nhìn Kevin, đôi mắt chứa đầy nước, khuôn mặt trông hết sức tội nghiệp, hai tay đưa khăn tay cho Kevin và nói :

-Khăn tay nè, anh đừng la tôi nữa nha, t .. tôi ... sợ lắm hức ... hức...

Kevin thấy được khuôn mặt đó thì cảm thấy ân hận, nhẹ nhàng, ân cần nói :

-Tôi xin lỗi, tôi sẽ không la cô nữa, cô đừng khóc nữa nha !!

-Ừm, anh dùng khăn này lau mặt đi, nó sẽ giúp được anh –Anna

-Ừm. –Kevin bỗng nhiên cảm thấy Anna hết sức dịu dàng, liền đưa khăn lên lau mắt.

- Á ... á ... á ... –Lại là tiếng hét thất thanh của Kevin làm mọi người chú ý.

-MÀY LÀM SAO MÀ LA HOÀI VẬY ??? –Hắn ko chịu nổi nữa liền quát lên.

Mọi người bỗng nhiên im bật sợ hãi (trừ nó), hắn quát tiếp :

-IM LẶNG ĐI.

Hắn nói rồi uống tiếp thứ đồ uống của mình, nó lúc này mới đặt đồ uống xuống, quay sang kin nhẹ nhàng hỏi :

-Tên vừa nói tên gì vậy hai?

-Em không biết nó tên gì ??? –Kin ngạc nhiên hết cỡ (mọi người xung quanh cũng vậy)

-Không biết thì mới hỏi, biết rồi hỏi làm gì ??? –Nó thần nhiên.

-Tên King. –Kin nói.

Nó quay sang hắn, lạnh lùng nói :

-Anh hãy im lặng đi !!

-Mọi người tiếp tục đi, coi như tôi chưa nói gì!!! –Hắn ngậm ngùi ngồi xuống nghĩ thầm “cô là người đầu tiên không nhớ tên tôi đó”.

Kevin lúc này mới nhớ ra, tức giận quay sang Anna:

-Cái khăn này nó có gì vậy ???

-Mù tạt. –Anna thần nhiên.

-Sao cô lại đưa cho tui lau, lại còn nói nó sẽ giúp tôi ??? –Kevin

-Tôi định nói là “nó sẽ giúp anh làm cay mắt hơn”. –Anna

Kevin không nói gì thêm vì anh biết sẽ lại bị Anna bắt bẻ, Kin lên tiếng :

-Kevin, mày không cảm thấy khó chịu à ???

-Có, mày thử bị như tao coi mày có cay mắt không ??? –Kevin cáu.

-Vậy thì đi rửa mặt rồi chuẩn bị về thôi, mày còn đứng đó làm gì ??? –Kin

Sau đó, họ đi thay đồ, nó ra nơi đậu xe đợi.

15 phút sau

Tất cả mọi người tập chung ở bãi đậu xe, Kevin lên tiếng :

-Mọi người về trước đi, tôi và Anna có chút việc riêng.

-Định đánh lè hả ?? –Mary nghi ngờ.

-Tại sao tôi phải đi theo anh ??? –Anna

-Kem. –Kevin ghé sát tai Anna nói nhỏ.

-Ừm, đi ra đây chút ý mà. –Anna nghe thấy kem thì sáng mắt.

-Vậy đi nha.

Hai người leo lên Zenvo ST1 rồi phóng đi.

-Nè, anh và Mary cũng đi ra đây một lúc, em về trước nha (quay sang nó)!!! King, mày đưa Sarah về giùm tao nha (quay sang hấn) !!!

-Vâng. –Nó

-Bye, anh đi nha !!!

King nói rồi lên con BMW Serie 4 2014 convertible màu trắng nơi Mary đang ngồi đợi rồi phóng đi.

Hấn và nó nhìn chiếc xe của King đi khuất, hấn quay sang nó và nói :

-Đi thôi!!

-Ừm

Rồi hai người cũng phóng đi luôn

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Thổ Lộ Tình Cảm

Kevin và Anna

Kevin đưa Anna công viên, sau khi cất xe hai người đi dạo cùng nhau, Anna nói:

-Bộ anh tính để tôi đi bộ mãi à??? Kem của tui đâu ???

-Cô ngồi đợi ở cái ghế này đi, tôi đi mua. –Kevin chỉ vào cái ghế gần nhất và nói.

-Ừm, nhanh lên đó nha. –Anna

Kevin chạy đi mua kem.

15 phút sau

-Cái tên này sao mãi không thấy quay về nhỉ??? Không biết chết ở đâu rồi nữa??? Tên chết bầm !!! –Anna lẩm bẩm chửi mắng Kevin nhưng cũng có một chút lo lắng.

Cô định đứng dậy đi tìm thì có 4 người mặc áo choàng đen đi tới, đứng cách ghế Anna ngồi khoảng 2m, Anna chuẩn bị sẵn tư thế. Bỗng từng tên cởi bỏ lớp áo choàng ra, bên trong là một chiếc áo phông trắng hình Kevin có chữ chỉ ứng với từng chữ được in trên áo “ANNA –ANH – YÊU –EM – NHIỀU”; rồi 4 người quay lưng ra phía Anna, làm hiện lên dòng chữ “LÀM – NGƯỜI –YÊU –ANH –NHA”. Anna ngạc nhiên không biết chuyện gì xảy ra bỗng nhiên từ đâu Kevin xuất hiện trước mặt Anna, đưa một bó hoa ra trước mặt, cười một nụ cười đẹp nhất có thể và nói:

-Anna, anh yêu em nhiều lắm, làm người yêu anh nha !!!

-E ... em ... em –Anna nói không nên lời.

-Không sao đâu, anh có thể đợi đến khi em đồng ý mới thôi. –Kevin cười nhẹ và ra hiệu cho đám người vừa rồi đi.

-Nào, đi ăn kem thôi !! –Kevin nói rồi đi trước.

-Nè !!! Vin sấu xa !!! –Anna với gọi.

-Có chuyện gì vậy ??? –Kevin quay lại hỏi.

-Tặng hoa người khác mà lại đòi lại là không tốt đâu nha !!! –Anna đi tới chỗ Kevin và cướp lấy bó hoa.

-Anh xin lỗi, tại anh quên mất. –Kevin gãi đầu.

-Mà nè, lần sau tò tình thì phải tặng em 99 bông hồng nha, ít như thế này là không được đâu đó. –Anna

-Ừm –Kevin gật trong vô thức.

-Lần này em tha đó, nhưng đã lỡ nhận rồi nên –Anna đỏ mặt.

-NÊN làm sao ??? Kevin tò mò.

-Nên em đồng ý. –Anna nói rồi với hôn vào má Kevin và chạy đi trước.

Kevin lúc này mặt đỏ như trái cà chua, mãi mới hiểu ra câu nói của Anna (Ngốc thế), Anna gọi với lại:

-Anh không tính dẫn em đi ăn kem à ??? Nuốt lời là em thay đổi quyết định đó nha !!!

-Đợi anh. –Kevin chạy tới chỗ Anna và dẫn cô đi ăn kem.

Kin và Mary

Kin đưa Mary đi ra khỏi thành phố, xuống xe, Kin dùng khăn trắng che mắt Mary lại rồi cầm tay dẫn đi.

Đến nơi, Kin bỏ lớp khăn che mắt Mary ra, trước mặt cô trước này là một cánh đồng hoa oải hương, Mary vui mừng và ngạc nhiên thốt lên :

-Đẹp thật đó.

-Ừm, nhưng nó không thể sánh được với vẻ đẹp của em được. –Kin nhìn Mary mỉm cười.

-Anh !! Cứ chêu em hoài à ??? Nhưng em cũng cảm ơn anh vì đã đưa em tới nơi này nha !!! –Mary cũng mỉm cười đáp lại nụ cười của Kin

-Mary à, em theo anh ra đây.

Kin nói rồi dẫn Mary đi ra vùng đất trống duy nhất giữa cánh đồng rộng lớn, Mary nghiêng đầu hỏi:

-Ra đây làm gì vậy anh ???

-Em nhìn ra kia đi. –Kin nói rồi chỉ về một hướng.

Mary nhìn theo cánh tay của Kin, bỗng nhiên có ánh đèn ánh lên tại nơi hai người đứng lúc vừa đến, ánh đèn lấp lánh ghép lại thành dòng chữ “I LOVE YOU”. Mary ngạc nhiên quay sang nhìn Kin, chưa kịp hỏi gì thì Kin đã nhanh chóng nói trước:

-Mary, thật ra thì ngay từ ngày lần đầu tiên gặp em, anh đã có cảm giác rất đặc biệt rồi, em cũng chính là nguồn động lực giúp anh vượt qua những ngày tháng trong ngôi nhà đó, cảm ơn em đã luôn an ủi anh sau những lần bị ông ta la mắng, cảm ơn em đã chăm sóc Thiên Băng giúp anh và thông báo cho anh về con bé . Cảm ơn em rất nhiều.

-Không có gì đâu anh, em cũng chỉ muốn giúp Băng thôi mà, anh làm gì mà khách sáo vậy ???

-Nguyễn Hà Nhật Linh, em đồng ý làm người yêu anh nha !!! –Kin cầm tay Mary, nhìn thẳng vào cô ánh mắt kiên định.

-Lãnh Hàn Thiên Ân, em sẽ đồng ý nếu anh thề với em rằng anh sẽ mãi mãi yêu em, không được có ý với bất kỳ cô gái nào và chỉ yêu mình em!!! –Mary cũng nhìn thẳng vào mắt Kin

-Được, Lãnh Hàn Thiên Ân này sẽ mãi mãi yêu Nguyễn Hà Nhật Linh, sẽ không có ý với bất kỳ cô gái nào và chỉ yêu mình Nguyễn Hà Nhật Linh!!! Nếu có lời nào dối trá hoặc làm không đúng lời thề thì ăn cơm bị mắc ghẹn, ra đường bị xe tông, . . . –Kin giơ tay lên thề.

-Thôi anh đừng nói nữa, em tin mà. –Mary đưa tay lên che miệng Kin lại.

-Vậy em đồng ý nha !!! –Kin cười.

-Vag, em đồng ý. –Mary khẽ gật đầu rồi cúi mặt xuống, mặt ửng hồng.

-YEAHHH !!!

Kin vui sướng hét lên, ôm chặt lấy Mary.

Nó và hấn

Hắn đưa nó ra khỏi hồ bơi, trên đường hắn mở lời:

-Bây giờ còn sớm, cô có muốn đi đâu không ???

-Tùy anh. –Nó

Hắn lái xe đưa nó đến một cánh đồng cỏ lau rộng lớn, đến nơi hắn bước xuống trước, không đợi hắn mở cửa nó bước xuống. Hắn đi trước dẫn đường nó đến bãi cỏ ở trên đồi, nơi này có một cái cây lớn là nơi duy nhất ở đây không có cỏ lau. Nó và hắn ngồi xuống bãi cỏ đưa mắt nhìn ra bãi cỏ, một lúc lâu sau, hắn mới lên tiếng:

-Mỗi khi tôi có chuyện buồn bực là đều tới đây !!!

-Anh thích những nơi yên bình à ??? -Nó

-Ừm –Hắn

-Tôi với anh cũng có điểm chung. –Nó

-Có nhiều nhưng có lẽ cô không hề để ý. –Hắn

Lại im lặng, mãi sau hắn lại lên tiếng :

-Cô có để ý đây là lần đầu tiên tôi và cô ở cùng nhau như thế này không ??? –Hắn

-Anh nói vậy thì có lẽ là vậy. –Nó

Hắn lắc đầu nhẹ trước câu trả lời, nghĩ thầm “em là người đầu tiên lạnh lùng với tôi đó” rồi ngả người xuống bãi cỏ xanh.

Khung cảnh trở nên tĩnh lặng đến đáng sợ, bỗng có tiếng người, nhưng không phải do hắn là do nó chủ động.

-King ... có phải tôi quá lạnh lùng phải không ???

Nó hỏi hắn mà mắt vẫn nhìn về cánh đồng cỏ lau, câu hỏi của nó làm hắn không biết nói sao, bỗng hắn cười nhẹ và nói:

-Tôi không hiểu về con gái, nhưng tôi biết cô lạnh như vậy cũng chỉ để tự bảo vệ mình, cô muốn che dấu điểm yếu của mình và cô đang tạo cho mình một cái vỏ bọc hoàn hảo.

-Ý anh là gì? -Nó ngạc nhiên trước câu trả lời của hắn

-Từ khi cô xuất hiện tôi đã luôn để ý từng cử chỉ của cô rồi và tôi kết luận được rằng cô không hề lạnh lùng như bề ngoài, cô là một người sống nội tâm, quan tâm đến người khác một cách thầm kín.

-Sao anh..... -Nó lấp bắp.

-Chắc cô ngạc nhiên lắm phải không ??? Cô thắc mắc tại sao tôi biết đúng không ??? Cô có muốn biết lí do không ???

- -Nó im lặng nhưng khẽ gật đầu.

-Thật ra thì tôi cũng giống cô thôi.

-.... Nó ngạc nhiên, không biết nên nói gì.

-Nhưng làm ơn, khi chỉ có tôi và cô, cô đừng lạnh lùng với tôi được không ??? Tôi sẽ luôn bảo vệ cô dù có chuyện gì đi nữa. –Hắn nói như cầu xin

-Anh nói vậy thì cũng được thôi. –Nó quay lại nhìn hắn rồi mỉm cười.

Hắn ngây ngất trước nụ cười của nó, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy nụ cười của nó “Em cười đẹp thật đó, nhưng trong nụ cười ẩn chứa nỗi buồn”. Hắn lại lên tiếng :

-Em biết không ? Em là người đầu tiên tôi nói “làm ơn” đó, cũng là người đầu tiên tôi chia sẻ cảm xúc và không thể lạnh lùng được.

-Còn anh, loại trừ bà ngoại và anh Kín ra anh là người đầu tiên tôi không thể lạnh lùng nổi đó, Ạ thật đó, không biết tại sao nữa !!! -Nó

-Lại thêm một điểm chung. –Hắn cười.

-King, tôi nhờ anh một việc nha !! –Nó

-Em nói đi !!! –Hắn

-Anh có thể để cho Diễm Kiều làm gì thì làm mà không ngăn cản được không ??? Và quen với Diễm Kiều. –Nó

-Em nói vậy là sao ??? –Hắn ngạc nhiên

-Không, ý tôi chỉ là giả vờ thôi, có được không ??? –Nó nhìn hắn với ánh mắt chứa hai chữ làm ơn.

-Được. Nhưng tôi sẽ chỉ để cô ta động vào tôi chứ không có gì khác –Hắn không thể từ chối với anh mắt đó.

-Cảm ơn anh. –Nó nói rồi ngã lưng xuống bãi cỏ.

Hắn nhìn ra phía cả lau, mặt đầm chiêu “hóa ra em không lạnh lùng với tôi cũng chỉ vì muốn nhờ vả tôi, nhưng thế nào cũng được, miễn em không lạnh lùng với tôi và cảm thấy vui về là được rồi.”

Hắn quay sang nhìn nó, không biết nó ngủ từ lúc nào “sao đã ngủ rồi à?? Em có coi tôi là đàn ông không vậy ??? Nhưng em ngủ trông đẹp thật đó!!!” rồi hắn ngấm nhìn nó ngủ và cởi áo khoác nhẹ nhàng đắp cho nó. Khi ánh sáng trở nên không còn nhìn rõ thì hắn “bế” nó vào trong xe, rồi nhìn nó ngủ.

10h tối.

Nó bừng tỉnh, trước mặt nó là một nơi vừa lạ vừa quen, hình như là trong xe thì phải, rồi nhìn xung quanh bỗng nhìn thấy hắn, nó hỏi:

-Tôi ngủ bao lâu rồi.

-Hơn 4 giờ.-Hắn nhìn đồng hồ rồi nói.

-Hơn 4 giờ anh ngồi nhìn tôi à??? –Nó

-Ừm. –Hắn thản nhiên.

Nó ngạc nhiên nghe hắn khùng nhưng rồi lên tiếng:

-Về thôi.

Tại nhà nó

Kin, Mary, Anna và Kevin đang rón rén đi vào nhà, bỗng đèn bật sáng lên, 3 cô quản gia chạy ra hỏi:

-Sao hôm nay cô cậu chủ về muộn vậy ???

-Dạ tụi cháu có việc ạ!!! –Anna

4 người vào phòng khách, ngồi xuống ghế, Mary lo sợ:

-Chết rồi, 10 giờ mới về tối nhà chắc Sarah giận lắm !!!

-Không biết nó phạt cái gì đây nữa. –Anna rùng mình khi nghĩ tới hình phạt

-Hình phạt của cô ta đáng sợ vậy à ??? –Kevin lo lắng.

-Vag. –Anna và Mary đồng thanh.

-Mà nó đâu vậy ??? Sao không thấy xuống ??? –Kin

-Cô Sarah chưa về ạ !!! –Cô quản gia nói.

-Háaaaa ?????? –Bốn người đồng thanh.

-Không biết có chuyện gì không nữa. –Anna.

-Bình thường giờ này nó phải cạnh cái laptop rồi chứ ??? –Mary

-Cái thằng King không biết đưa em mầy đi đâu nữa. –Kevin

-Đi tìm thôi. –Kin

Rồi 4 người vội vã chạy ra ngoài, chưa ra đến cửa thì nó và hắn bước vào. Mary vội chạy tới:

-Mày có sao không ???

-Sao mày về muộn vậy ??? –Anna

-Đi ngủ thôi.

Nó nói rồi lên phòng để lại 4 dấu hỏi, hấn lắc đầu rồi đi về, Kevin cũng về theo, Kin, Mary, Anna thì lên phòng ngủ

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22

Ngày hôm sau

Sân trường đang nhộn nhịp học sinh đi lại thì bỗng nhiên có một chiếc SLR McLaren đi vào, học sinh rẽ sang hai bên để lối cho xe đi. Xe dừng lại, bước xuống là 3 chàng hoàng tử King, Kin và Kevin, đám nữ sinh hò hét vui sướng, con trai ngưỡng mộ, kính nể :

-Anh Kin cool quá ! –hs1

-Anh King handsome quá !! –hs2

-Em yêu anh, Kivin !! –hs3

-.....

-IM HẾT ĐI !!! –Hấn bực mình quát làm đám học sinh chạy hết.

Kin và Kevin vui vẻ khoác tay hấn đi vào lớp, vừa vào đến lớp, Kin và Kevin nhìn thấy Mary và Anna đang nằm ngủ trên bàn thì bỏ tay khỏi vai hấn rồi chạy tới chỗ của mình, nằm gục xuống và nhắm người đối diện ngủ. Hấn thấy hai thằng bạn của mình như vậy thì bực mình quát :

-HAI THẲNG NÀY THẤY GÁI LÀ BỎ BẠN BÈ À ???

“Suýt” Kin và Mary đưa 1 ngón tay lên miệng ý bảo im lặng, hấn ngậm ngùi về chỗ của mình, hướng mắt về chỗ ngồi của nó, nghĩ thầm “sao mãi vẫn chưa đến, hay là xảy ra chuyện gì rồi”. Hấn vội quay sang Kin, hỏi dồn dập:

-Sao Băng không đi học ???

-Nó hôm qua làm việc tới 4h sáng lần, 5h mới đi ngủ nên giờ vẫn chưa dậy ! –Kin quay sang nhìn hấn.

-Ừm –Hấn

-Mà sao mày quan tâm đến em tao vậy ??? Hay là có tình cảm với em tao rồi ??? –Kin nghi ngờ.

-Mày nghĩ thế à ??? –Hấn

-Tất nhiên rồi, em tao xinh đẹp, thông minh, giỏi giang,.... ai nhìn mà chả “say”, nếu thế mày phải chuẩn bị tinh thần gọi tao là “anh rể” đi nha !!! –Kin tự hào.

-Cứ coi là vậy đi. –Hấn nói rồi nhìn ra phía cửa sổ

Kin ngỡ người một lúc nhưng hiểu ra mọi chuyện thì mỉm cười nhẹ rồi nằm gục xuống bàn ngắm Mary ngủ.

Hấn đang nhìn ra cửa sổ với một đồng suy nghĩ về nó thì bỗng nhiên có một người ôm lấy cánh tay của anh và dựa người vào đó. Hấn giật mình quay lại, hình ảnh hiện ra trước mặt hấn là Mía đang ôm lấy cánh tay to lớn của hấn, dựa người vào đó, ngực áp sát vào tay hấn.

Cả lớp đang đứng tim vì hành động của nhỏ Mía, vì không có ai giám động vào hấn, đó là điều cấm kỵ. Họ đang chờ đợi một điều, hoàng tử của họ sẽ hát tay nhỏ ra và cho nhỏ một chận.

Hấn định hát tay mình ra khỏi người nhỏ thì “cảm ơn anh”, lời nói của nó chọt vang bên tai hấn, hấn ngậm ngùi nhìn ra phía cửa sổ và để nhỏ ôm tay hấn. Cả lớp ngạc nhiên :

-Oh my god !!! –hs1

-Hoàng tử dễ nhỏ Mía ôm tay kia !!! –hs2

-Hoàng tử thích con nhỏ đó à??? –hs3

-.....

Nhỏ Mía vui sướng khi nghe những lời nói như vậy, nhỏ tiếp tục ôm lấy cánh tay hắn và vùi đầu lên đó. Kin và Kevin ngạc nhiên khi hắn như vậy, Kin nhẹ nhàng nói:

-Mary ơi, dậy đi, đừng ngủ nữa sắp có việc để làm rồi đó!

-Việc gì đó anh!!! –Mary vươn người không may đập chúng vào mắt Kin.

-Á đau!! –Kin xoa mắt.

-Á em xin lỗi, anh có sao không ??? –Mary dịu dàng thổi vào chỗ mình vừa đập phải.

Kin đỏ mặt, ổn ngực lấy lại phong độ, nói:

-Anh không sao, có chút xúi à có nhầm nhỏ gì đâu.

-Thế có chuyện gì vậy??? –Mary

-Kìa. –Kin chỉ tay về phía hắn.

Kevin và Mary

-Nè, bà xã ơi, dậy đi, sắp có việc cho em làm rồi đó!!! –Kevin vỗ nhẹ Anna.

-Oáp có chuyện gì vậy ông xã !! –Anna vươn người, ngáp lớn.

-Trời... trời coi kìa, con gái như thế à ?? –Kevin dùng tay mình bịt miệng Anna lại.

-Ừm... ừm bỏ ra, ngẹt thở. –Anna chỉ vào tay Kevin.

-Á... ơ xin lỗi nha !!! Bx có bị làm sao không ??? –Kevin vội bỏ tay riu rít xin lỗi.

-Mà chuyện ơ nói vừa rồi là gì vậy ??? Anna

-Kìa. –Kevin chỉ tay về chỗ hắn

-OH MY GOD !!!! WHAT THE HELL ??? –Mary và Anna hét lên cùng lúc.

-Kin, em nhìn nhầm phải không ??? –Mary quay sang Kin

-Kevin, bx đang nằm mơ à ?? –Anna quay sang hỏi Kevin.

-LÀ THẬT ĐÓ !!!! –Kin và Kevin bực mình quát.

-Sắp có chuyện làm rồi, vui thiệt đó. –Anna và Mary đồng thanh.

REENG ... REENG ... REENG ...

Chuông reo, học sinh bước vào ổn định chỗ ngồi rồi cô giáo bước vào lớp. Môn đầu tiên là môn sử, giáo viên sử nổi tiếng nghiêm khắc, học sinh nào cũng phải sợ, cô giáo mở sổ ra bắt đầu điểm danh:

-...

-...

-...

-Lãnh Hàn Thiên Băng

Một hồi vẫn chưa thấy trả lời, cô nói to hơn:

-Lãnh Hàn Thiên Băng.

-Thưa cô, bạn Băng chưa đến ạ !!! –Mia đứng dậy nói.

-Mấy giờ rồi mà vẫn chưa đến, liệu cô này có coi tôi ra gì không??? Không biết cô ta có đọc nội quy chưa??? Đến trường rồi tôi sẽ phải phạt thật nặng. ...

Cạch. Chợt cánh cửa mở ra, nó lạnh lùng bước vào, cô giáo thấy nó thì nạt ngay vào mặt nó:

-Sao em lại đến muộn vậy??? Có coi ai ra gì không??? Em đã đọc nội quy chưa??? Sao em không trả lời tôi ??? ...

-Nói nhiều quá đấy!!! –Nó nói lạnh

-Em giám

-.... –Nó liếc nhìn khiến bà cô giật mình, run người.

-Thôi, em về chỗ đi.

Nó bước tới chỗ của mình, thấy Mia ngồi đấy nó lạnh lùng nói:

-Cút ra.

-Mày không xứng ngồi chỗ này. –Mia đứng dậy chống nạnh nói.

-Tôi nói cút ra. –Nó lạnh lùng hơn.

Nhỏ Mia có hơi run sợ nhưng liền lấy lại phong độ nói:

-Ôi... hơi quá ... mày hơi như thế này ngồi gần hoàng tử mà không thấy sấu hổ à ???

-Ừm, hơi thật đó. –Nhỏ Lyly nói.

-Hơi thật đó!!! –hs1

-...

-Mày nói gì vậy ??? –Mary uất ức thay cho nó.

-Tôi đâu có nói mấy người, mấy người có tật nên giật mình thôi !!! –Mia cười đều.

Cả lớp thót tim khi thấy nhỏ Mia giám chọc giận đến hoàng tử lạnh lùng-Kin, bà cô sử cũng đứng tim không nói nổi. Kin tức giận bóp cổ nhỏ giờ lên không trung, nhỏ Mia cảm thấy ngạt thở, dãy dụa dữ dội. Nó lạnh lùng nói:

-Bỏ nhỏ xuống đi, sẽ làm bẩn tay anh đó.

-Ừm.

Anh quăng nhỏ xuống đất, bay xe xa, Lyly vội chạy lại đỡ chị mình rồi chạy lại đâm vào ngực Kin. Kin nheo mắt định cho nhỏ một chận thì Mary đã đu tới và dập nhỏ một cái bay ra xa, rồi nói:

-Giám đánh người yêu tao à?? Gan mày cũng to đấy nhì.

Mary làm Kin đỏ mặt, ngồi xuống ghế rồi kéo Mary ngồi xuống theo, Mary tức giận chưa chịu để im thì nhận được ánh mắt như ra lệnh của nó thì ngậm ngùi ngồi xuống. Bà cô quát:

-Các em chậy tự, chúng ta vào học.

Chợt nhận thấy ánh mắt gia lệnh của Lyly thì quát lên:

-Lãnh Hàn Thiên Băng, em đi về ra ngồi lớp cho tôi.

Nó lạnh lùng ra khỏi lớp, Mary, Anna, Kin và Kevin chạy đi theo nó, chợt Kevin quay lại nói:

-Bà sẽ phải trả giá.

Rồi lại chạy đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23

Sau khi nó, Kin, Mary, Anna và Kevin rời khỏi lớp, họ lên thẳng phòng chủ tịch (phòng của nó). Nó xác định dấu vân tay rồi thản nhiên bước vào, Kin và Kevin ngạc nhiên, Kin hỏi:

-Sao em lại có thể mở được phòng chủ tịch, ngày thường ngay cả hiệu trưởng còn chưa vào đây lần nào mà ???

-Đây là phòng dành riêng cho em mà. –Nó

-Nhưng nó là phòng của chủ tịch mà!!! –Kevin

-Tôi là chủ nhân của trường này. –Nó nói rồi thản nhiên bước vào.

“Sock” là cảm giác hiện tại của Kin và Kevin.

Sau đó họ cũng bước vào theo nó.

Nó bước vào bàn làm việc, ấn nút màu đỏ trên bàn và nói:

-Mang cho tôi 5 bánh pan, 1 sữa, 1 sinh tố dâu, 1 capuchino, 2 cà phê sữa lên phòng chủ tịch, ông có 10 phút.

-Vag

Sau đó nó mở balo ra, lấy chiếc laptop ra và làm việc. Kin hỏi:

-Vừa rồi em nói chuyện với ai vậy???

-Hiệu trưởng. –Nó

-Em ra lệnh cho hiệu trưởng ??? –Kin há hốc

-Như anh đã nghe. –Nó

-Sao em ôm laptop hoài vậy ??? –Kin

-Làm việc. –Nó

-Ừm. –Kin biết anh không nên làm phiền nó nữa.

“CỐC”, “CỐC Tiếng gõ cửa vang lên, nó nói:

-Anh Kin ra lấy đồ vào đây giùm em, em đang bận. Sữa cho em, sinh tố cho Anna, capuchino cho Mary, còn cà phê thì của anh và Kevin, mỗi người 1 pan. –Nó nói và tay bấm trên bàn phím.

Kin nhìn nó, khẽ lắc đầu rồi đi ra cửa lấy đồ ăn. Kin đặt khay đồ trên bàn rồi may sữa và pan đến cho nó, anh đặt đồ xuống bàn rồi nhìn vào màn hình laptop, anh hoa mắt, ngạc nhiên hỏi:

-Em đang làm gì vậy???

-Chưa đến lúc cho anh biết đâu. –Nó

-Ừm

Anh đi ra chỗ Mary.

Anna và Kevin đang cùng nhau chơi game đua xe, Kin và Mary thì ngồi tâm sự, nó vẫn cắm cúi vào cái laptop.

REENG ... REENG ... REENG

Tiếng chuông vang lên, nó đóng laptop lại và nói:

-Đi thôi.

-Ừm –Anna và Mary đồng thanh.

Nó bấm chiếc nút màu đỏ rồi nói:

-Kêu người dọn phòng giùm tôi.

-Vâng

Nó cùng mọi người cùng ra phòng và hướng thẳng tới canteen. Chợt nó dừng lại, nói:

-Em không ra canteen đâu, mọi người tự đi đi.

-Sao vậy ??? -Kin thắc mắc

-Không thích. –Nó nói rồi bỏ đi lên lớp.

Bốn người còn lại lắc đầu ngao ngán nhìn theo nó, rồi tiến thẳng đến canteen.

Nó vừa leo lên đến cầu thang thì chợt thấy Mia đang ôm lấy cánh tay của hắn và dựa người vào đó, Ngọc Diệp cười đắc chí vì chị mình chiếm được hoàng tử. Nhỏ Ngọc Diệp nhận ra được sự xuất hiện của nó thì quạt lên:

-Con nhỏ nhà quê kia, tránh ra một bên cho tui tao đi.

Nó nhếch mép khinh bỉ, và vẫn hiên ngang đi ra giữa coi 3 người kia như người vô hình. Nhỏ Ngọc Diệp tức điên lên khi nó không coi nhỏ gì, nhỏ đi thẳng lại phía nó và cố tình đụng vào vai nó. Nó mất đà, lao đảo thì chợt có một bàn tay giữ lấy vai nó rồi đẩy mạnh nó khiến nó ngã ngửa. Đang ở cầu thang nên nó lăn mấy vòng rồi đập đầu xuống nền gạch, máu từ đầu ứa ra, nó cảm thấy choáng váng, đưa tay lên vết thương giữ lại để máu ngừng chảy tạm thời. Nó đứng dậy nhìn Diễm Kiều và Ngọc Diệp rồi nhếch môi cười, thốt lên 2 chữ :

-Hèn hạ!!

Nhỏ Diễm Kiều nhìn nó bằng ánh mắt khinh bỉ, nhỏ Ngọc Diệp cười đắc chí, hắn định chạy tới giúp nó nhưng nhận được ánh mắt lạnh lùng + lắc đầu nhẹ nên đành ngậm ngùi thờ ơ. Nó hài lòng, lạnh giọng nói:

-Tôi sẽ khiến cô và gia đình cô phải chịu đau thế này gấp triệu lần.

Nhỏ Ngọc Diệp và Diễm Kiều run người vì câu đe dọa của nó nhưng nghĩ dựa vào quyền lực và sức mạnh của tập đoàn và gia tộc nên Diễm Kiều kên kien nói:

-Con nhỏ quê mùa, mày có biết tao là ai không mà dám nói hả???

-Chắc nó không biết đâu, nhỏ ở quê thì làm sao biết được. –Ngọc Diệp.

-Vênh tai mà nghe nè, tui tao là con gái của chủ tịch tập đoàn họ Trần đồng thời của con gái hầu tước của hoàng gia Lichtenstein. –Diễm Kiều ưỡn ngực.

Nó nhếch mép “tập đoàn họ Trần, hầu tước ư ???” rồi bước đi. Cột có tiếng cười lớn:

-HAHAHA ... Nực cười thật đó, đến tôi – người thừa kế tập đoàn và hoàng tử gia tộc còn chưa dám khoe khoang, dựa vào quyền thế mà thứ con gái của mụ đàn bà lẳng lơ không được hoàng tộc như cô lại có tư cách đó. HAHAAHA.....

-Anh Kin ??? –Ngọc Diệp và Diễm Kiều đồng thanh.

-HAI CÔ CÂM MIỆNG LẠI, CÁC CÔ KHÔNG CÓ QUYỀN NÓI Ở ĐÂY, VỚI LẠI AI LÀ ANH CÁC CÔ ??? –Kin quát.

Hai nhỏ nhìn thấy khuôn mặt tức giận của Kin thì im bặt, sợ hãi. Chợt Anna nhìn thấy vết thương trên đầu nó thì hét lên:

-OH MY GOD, MÀY BỊ LÀM SAO VẬY, THIÊN BĂNG???

Mọi người chợt quay sang nó, Kin hét hoảng:

-Thiên Băng, em sao vậy???

-Ai làm mày ra nông nỗi này???

-Mary lo lắng.

-Em không sao. –Nó chán an.

-Mau đưa Băng đến phòng y tế thôi. –Kevin

-Ừm. –Anna

-Hai người đưa Thiên Băng đi giùm tôi, tôi và Mary sẽ GIẢI QUYẾT NGƯỜI LÀM HẠI THIÊN BĂNG. –Kin quát, mặt tối sầm lại.

Anna và Kevin diu nó đến phòng y tế của trường để băng bó, Kin đợi nó đi khuất thì tức giận hét:

-ĐÚA NÀO TRONG HAI TỤI BAY LÀM THIÊN BĂNG RA NÔNG NỖI NÀY???

Nhỏ Ngọc Diệp sợ hãi, mặt tái mét lại, Diễm Kiều thấy em mình như vậy thì lên tiếng giải vây:

-Không phải tội em làm đâu, tại con nhỏ đó không cẩn thận nên té thôi.

Mary nhếch mép khinh bỉ, nói:

-8 năm quen nó, chưa bao giờ tội này thấy nó té khi đang đi.

Kin ngạc nhiên quay sang nhìn Mary ngạc nhiên, Mary khẽ gật đầu, Kin quát lên:

-TAO SẼ KHÔNG BỎ QUA CHO TỤI MÀY VỀ VIỆC NÀY.

-A.. anh ... em là em ruột của anh mà, tại sao vì con nhỏ đó mà anh lại đối xử với tội em như vậy??? –Nhỏ Ngọc Diệp khóc lóc.

-Vì cô là con của bà ta và không phải em gái tôi. –Kin lạnh lùng.

Kin và Mary bỏ đi chỉ còn lại hấn, Ngọc Diệp và Diễm Kiều. Nhỏ Diễm Kiều khóc lóc nũng nịu hấn:

-Em khổ quá anh à, (hức) anh của anh (hức) anh ấy quát mắng em (hức) chỉ vì con nhỏ nhà quê đó... hức ...hức ...

Hấn nhếch mép khinh bỉ:

-Cô buông ra đi, tôi không nói gì nhưng đừng nghĩ tôi không có mắt để chứng kiến mọi chuyện. Tôi quen Kin từ nhỏ nên tôi hiểu tính hấn, hấn sẽ bảo vệ Thiên Băng đến cùng nên tôi cảnh cáo tốt nhất mấy cô đừng làm hại đến cô ta, đến lúc gánh chịu hậu quả thì đừng trách tôi không nhắc.

Rùi hấn dứt túi quần, lạnh lùng bỏ đi.

Tại phòng y tế

Nó đang nằm trên giường, Mary, Anna, Kevin và Kin ngồi xung quanh, Kin lên tiếng:

-Vừa rùi xảy ra chuyện gì??? Ai làm hại em???

-Chưa đến lúc. –Nó buông một câu kì lạ.

Mary nín tay Kin ý nói đừng nên hỏi nữa rùi nói:

-Mày không muốn nói thì tội tao cũng không ép, nhưng tao mong mày đừng làm hại bản thân.

-Hai con khốn đó, tao sẽ nghiền xương tội mày thành bột, băm thịt tội bay cho cá sấu, lột da tội bay vớt xuống biển, treo đầu tội mày lên đỉnh tháp Eiffel, Nếu tội bay dám làm hại bạn tao thêm lần nào nữa.–Anna tức giận

-Thôi nào bx, hạ hỏa, hạ hỏa, dù sao Thiên Băng có sao đâu. –Kevin vuốt lưng Anna.

Chợt cánh cửa mở ra, hấn lãnh đạm bước vào, nó lên tiếng:

-Mọi người ra ngoài, tôi cần nói chuyện với King.

-Ừm, tội tao đi trước nhớ nghỉ ngơi đó. –Mary nói.

Rùi mọi người kéo nhau ra ngoài để lại không gian riêng tư cho hấn và nó. Hấn lên tiếng:

-Xin lỗi vì tôi không bảo vệ được em

-Không sao đâu, một chút vết thương trong kế hoạch thôi mà, có sao đâu. Hơn nữa sau này tôi tin rằng vết thương tôi chịu sẽ còn nhiều và đau hơn thế này nhiều lắm, và lúc đó anh sẽ không bảo vệ được tôi đâu.–Nó

- Là sao ??? –Hấn

- Giờ chưa phải lúc. –Nó lắc đầu nhẹ.

- Ừm –Hấn

- Cảm ơn anh đã giúp tôi chuyện của Diễm Kiều. –Nó

- Tại sao em lại muốn tôi làm vậy??? –Hấn

- Chỉ muốn cho cô ta thử chút cảm giác lên cao rồi bị đẩy xuống dưới địa ngục thôi. –Nó.

- Tôi không làm phiền nữa, tôi nghĩ em cần nghỉ ngơi.

Hấn nói rồi bước đi, nó cũng không ở lại lâu, một lúc sau nó đi bộ về.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24

6:00 am

Kin mặc bộ âu phục màu đen bước xuống dưới phòng ăn, vừa thấy tụi nó anh nói:

- Hôm nay anh có việc bận đi với King, Anna và Mary ở nhà chăm sóc Thiên Băng giữm anh nha.

- Vag. –Mary và Anna đồng thanh.

- Anh đi cẩn thận nha. –Nó vẫn chăm chú ăn phần của mình

- Ừm, em phải nghỉ ngơi đó. –Kin căn dặn.

- Vâng. –Nó

- Bye mấy đứa, anh đi nha.

Kin nói rồi phóng xe đi.

Sau khi ăn xong, cả 3 tụi nó ngồi trên sofa, Anna và Mary xem TV, nó cắm cùi vào cái laptop. Chợt Anna có ddienj thoại, cô nhấc máy:

- Alo.

-.....

- Có chuyện gì hơn ox (ngọt như mía lùi) –Anna

-.....

- Nhưng mà –Anna ngập ngừng.

-.....

- Vag, bx nói với Thiên Băng đã nha.

-.....

- Bye ox.

Anna cúp máy rồi quay sang nó, nó hiểu ý liền nói:

-Có chuyện gì ???

-Kevin hẹn tao đi chơi. –Anna ngập ngừng.

-Mày đi đi. –Nó

-Nhưng mà tao lo cho mày. –Anna rụt rè.

-Tao tự lo được với lại có Mary rùi mà. –Nó

-Ừm vậy tao đi nha nhưng có chuyện gì phải call tao đó.

Anna nói rùi chạy tót lên phòng thay đồ rùi chạy ra ngoài, Kevin đã đứng đợi ở ngoài cổng từ bao giờ. Anna leo lên xe rùi hai người phóng đi.

Nó lên tiếng:

-Tao muốn đến một nơi, mày đi cùng được không???

-Ừm. –Mary khẽ gật đầu.

Sau đó nó và Mary đi ra ngoài vườn, đi tới nơi có cái hồ nhỏ, xung quanh trồng rất nhiều hoa lan, hai người ngồi xuống chiếc ghế gần đó, nó lên tiếng:

-Mẹ tao rất thích hoa lan.

-Nhưng mày lại không. –Mary

-Ừm. –Nó

Nó và Mary im lặng không nói gì, mỗi người đang có một suy nghĩ khác nha. Đột nhiên Mary lên tiếng:

-Kế hoạch của mày ổn chứ???

-Vẫn ổn, mọi thứ vẫn trong tầm kiểm soát. –Nó

-Còn công việc ??? –Mary

-Đang phát triển rất tốt. –Nó

-Vậy là tốt rùi. –Mary

-Còn chuyện của anh tao và mày đi đến đâu rùi. –Nó

-Vẫn đang trong quá trình tìm hiểu. –Mary đỏ mặt.

-3 năm chưa đủ thời gian để tìm hiểu à ??? –nó

-Mày nói gì ??? Tao không hiểu!!! –Mary

-Mày đừng tưởng tao không biết, mày và Kín đã quen nhau từ trước rùi, nhưng ... Cụ thể thì tao không biết, tao mong mày sẽ kể chuyện của hai người. Tao sẽ không xen vào nhưng tao muốn biết vì mày là bạn tao, Kín là anh tao. –Nó nhìn thẳng vào mặt Mary

Mary ngậm ngùi một lúc rùi nói:

-Chuyện là

Flashback:

3 năm trước tại New york –Mỹ

-Hai cái đứa này, không biết đi đâu nữa, để kêu tụi nó đợi mình ở đây rùi mà. Bực thật đó, –Mary vừa đi vừa lẩm bẩm.

“RẦM” đột nhiên cô va phải ai đó làm cô ngã đau điếng, cô đứng dậy nhìn về phía người đâm phải mình, là một chàng trai có mái tóc màu xanh và không nhìn rõ mặt, cô lên tiếng:

-Tôi sẽ không đỡ anh dậy đâu.

-Không cần. –Người con trai đó lạnh giọng.

Mary đứng hình vì bề ngoài của người con trai đó, anh ta có khuôn mặt đậm chất phương tây, đôi mắt xanh, mái tóc xanh, mặt lạnh lùng vô cảm và nhìn hơi quen. Mary nhẹ giọng:

- Xin lỗi về chuyện vừa rồi.

- Thật là xui xẻo. Tránh ra đi –Người đó lạnh giọng rồi bước đi

Bỗng có một bàn tay từ cổ áo anh ta lại và tặng anh một cú vào thẳng khuôn mặt đẹp trai, anh ta quay mặt lại lạnh lùng quát:

- Cô bị điên à ???

- Tôi ghét nhất người thiếu lịch sự. Nếu anh còn tiếp tục như vậy nữa thì lần sau ra đường hãy chừa mặt tôi ra mà tránh. –Mary gần rồi thả tay ra làm anh ta ngã phịch xuống rồi vội chạy đi.

Người con trai đó hiện tại đang đỡ người ra, lần đầu tiên có người con gái giằng túm cổ áo và cho anh một cú khá đau “cô ta cũng khá mạnh đấy chứ”. Chợt nhận ra cạnh chỗ mình ngồi tức là chỗ Mary ngã vừa nãy có một chiếc ví màu đen và một chiếc điện thoại, anh nhặt lên và cẩn thận xem xét “cô có vẻ khá già” rồi mở chiếc ví ra. Bên trong có một thẻ tín dụng, tiền và thẻ sinh viên, anh lấy chiếc thẻ sinh viên ra coi: Minamoto Yukiko – 14t, trường xxx “Người Nhật à ??? 14 tuổi có sức mạnh đó, thật không đơn giản.” Anh cất thẻ vào ví, đóng nó lại rồi mở điện thoại lên coi, thứ đầu tiên anh nhìn thấy là hình của 3 cô gái, người ở góc trái là cô gái vừa nãy, người ở giữa là một cô gái mang vẻ đẹp thiên thần với đôi mắt màu tím trong veo, hai cô đang cười rất tươi, vừa nhìn kĩ người thứ 3 thì mặt anh tối sầm lại, nước mắt như muốn trào ra, cô gái thứ 3 mang vẻ đẹp của thiên thần và kiêu sa, thiên thần hơn cô gái đứng giữa, kiêu sa hơn cô gái anh vừa đụng phải và đặc biệt cô gái đó có đôi mắt màu tím nhìn vào là bị xoáy vào trong đôi mắt đó. Anh lẩm bẩm:

- Thiên băng, là em đúng không ??? Nhìn em khác quá, xinh đẹp hơn trước nhiều, nhưng đôi mắt thì không thay đổi được. Anh hai nhớ em nhiều lắm.

Phải, người con trai đó là Kin, người con gái ở giữa là Anna và người bên phải là nó.

Bỗng nhiên chiếc điện thoại vang lên, anh nhấc máy:

- Alo

- Xin lỗi, anh là người nhật được điện thoại phải không??? –Người bên kia rụt rè.

- Đúng vậy, cô là ai??? -Kin

- Tôi là chủ nhân của nó, anh có thể mang trả được không, hiện giờ tôi đang bận. –Mary nói.

- Địa chỉ. –Kin lạnh lùng.

- Phố xxx, đường yyy số nhà zzz. –Mary

Anh cúp máy, nhanh chóng lưu số mình vào máy cô rồi đi thẳng tới địa chỉ vừa được nghe. 10 phút sau anh tới nơi, địa chỉ vừa rồi dẫn anh tới một ngôi nhà rất lớn, xung quanh được bao bọc bởi cây xanh, anh nhấn chuông thì cửa mở ra, bước ra là Mary, cô nhẹ nhàng:

- Cảm ơn anh, xin lỗi vì vừa nãy tôi thô lỗ quá.

- Tôi cần nói chuyện với cô, ra nơi nào yên tĩnh đi. –Kin

- Nhưng –Mary ngập ngừng.

- Tôi lấy tính mạng ra đảm bảo sẽ không làm hại đến cô. –Kin

- Được. –Mary

Hai người đến một quán café ấm cúng, Kin ngồi xuống và Mary ngồi ghế đối diện. Mary lên tiếng:

- Anh có chuyện gì cần nói???

- Người đứng bên phải trong ảnh là ai??? –Kin

- Anh giám xem chòm điện thoại của tôi ??? –Mary tức giận.

- Cô hãy trả lời câu hỏi của tôi. –Kin nghiêm giọng.

- Là gì mà dữ vậy??? Người anh vừa nhắc tới là bạn của tôi. –Mary bĩu môi.

- Người đó tên việt Trần Thiên Băng đúng không??? –Kin

- Sai rồi. –Mary lắc ngón tay ý bảo sai

- Nếu vậy thì là Lãnh Hàn Thiên Băng, tên tiếng anh là Sarah, mang nhóm máu AB có RH-, năm nay 14t, sinh ngày x tháng y đúng không ??? –Kin điềm tĩnh.

- S ... sao ... a ... anh ... b ... biết, anh là gì của nó, hay là Anh theo dõi nó đúng không ??? –Mary

- Tôi là anh trai của Thiên Băng. –Kin

Mary ngạc nhiên, rùi rồi rít xin lỗi:

- Em xin lỗi, đáng lẽ em nên mời anh vào nhà chứ không phải ra ngoài này.

- Không sao đâu, đã 9 năm không gặp, nó thay đổi nhiều quá, em kể cho anh nghe về con bé được không. –Kin

- Nó hoàn hảo lắm anh à, xinh đẹp, giỏi võ, thông minh nhưng lạnh lùng quá..... –Mary kể

- Nó quả thật không còn là Tiểu Băng của 9 năm về trước nữa rồi. –Kin

- Vâng. –Mary

- Anh nhà em một chuyện được không ??? –Kin đề nghị.

- Chuyện gì zậy ??? –Mary nghiêng đầu.

- Em có thể cho anh biết về nó được không ??? Đây là số điện thoại và tài khoản của anh. –Kin đưa ra một tờ giấy.

- Vâng. –Mary cầm lấy tờ giấy cho vào túi rùi gật nhẹ.

- Vậy được rồi, anh có việc cần đi trước, anh chờ liên lạc của em. –Kin nói rùi đi khỏi quán.

“Anh ấy không lạnh lùng như mình gặp lúc đầu” Mary đi ra khỏi quán và về thẳng nhà.

Từ đó, hễ có nó có chuyện gì là Mary đều nói lại với Kin, không chỉ thế, Kin còn lấy Mary làm bạn tâm giao, hay tâm sự với cô.

.....end flashbasck.....

- Chuyện là như thế đó. –Mary kể lại cho nó nghe.

- Hai người gặp nhau cũng éo le quá nhỉ. –Nó

- Ừm. –Mary nhớ đến lúc đó thì mỉm cười.

- Chúc hai người được hạnh phúc, tao mong mày sẽ mang lại cho anh tao cảm giác ấm áp chứ không phải lạnh như gia đình tao. –Nó

- Ừm. –Mary

- Thôi, vào trong nhà đi. –Nó nói rùi đứng dậy.

Chợt có điện thoại, nó nhấc máy:

- Alo.

- Tới nhà Kevin và Kìng ngay nha, trưa nay sẽ ăn tối ở đó, lúc nữa anh Kìng và Kìng xong việc cũng sẽ về đây. –Anna

- Ừm. –Nó

- Tới ngay nha. –Anna nhắc.

- Biết rồi. –Nó nói rùi cúp máy.

- Ai vậy ??? –Mary

- Anna. –Nó

- Có chuyện gì à??? –Mary

-Qua nhà Kevin ăn trưa. –Nó

-Vậy đi thôi. –Mary đứng dậy

-Ừm –Nó

Sau đó hai người lấy xe phóng thẳng đến nhà Kevin và hấn

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25

Tại nhà Kevin và King

-Ox à, ox có chắc mình làm được không đó??? Hay là mình đợi Mary và Sarah tới nấu đi. –Anna lo lắng nói.

-Bx yên tâm đi, ox làm được mà, nhất định ox sẽ nấu cho bx một bữa ăn tuyệt vời. –Kevin ưỡn ngực nói.

-Nhưng bx lo lắng, ox chưa từng vào bếp lần nào, mà trong bếp như “chiến trường” ấy, nguy hiểm lắm. –Anna vẫn lo lắng.

-Thật à ??? –Kevin ngạc nhiên

-Ừm –Anna gật đầu.

-Vậy đợi ox một chút, ox chuẩn bị đồ. –Kevin nói rồi chạy vọt đi.

KING KOONG KING KOONG....

Cạch, Anna mở cửa ra, nó lạng lừng hỏi:

-Được ăn chưa.

-Chưa đâu, giờ anh Kevin mới nấu nè. –Anna gãi đầu.

-Vậy mà mày kêu tao tới sớm vậy ??? –Mary giận.

-Thì tại tao muốn nhờ mày nấu mà. –Anna cười xòa.

-Vậy dẫn tao vào bếp đi, đứng đây canh của à??? –Mary

-Đi theo tao. –Anna nói rồi dẫn hai người kia đi.

Chợt Kevin chạy ra, cười xòa:

-Bọn em ra phòng khách xem TV đi, để anh nấu.

Bọn nó ngạc nhiên, Anna há hốc miệng, lắp bắp:

-Ox mặc cái gì vậy???

-Thì là đồ để ra chiến trường. –Kevin cười xòa

Miêu tả về Kevin chút nha : mặc bộ giáp dùng trong chiến tranh của phương Tây, đầu đội mũ bảo hiểm, mắt đeo kính, miệng bịt khẩu trang (tầm 2 lớp), tay đeo gang tay da, trên tay cầm theo hai cái xẻng dùng để nấu ăn và buộc chúng lại với nhau cho dài ra.

Mary ngạc nhiên:

-Chiến trường ???

-Ừm, Anna bảo là trong bếp như chiến trường ấy. –Kevin làm mặt nghiêm trọng.

-Ha ... ha ... ha... aaaa –Mary cười lớn, nó thị bịt miệng để không phát ra tiếng nhưng vai thì khẽ run.

-Sao các em lại cười ??? Kevin ngu ngơ, không hiểu chuyện gì xảy ra.

-Tại anh không biết đây thui, mỗi lần Anna vào bếp là bếp thành chiến địa. Cá nó làm sạch không được là đem ra chặt lung tung, cua cấp phải tay là cầm chày đập nát nó luôn, nướng bánh thì lần nào lò nướng cũng nổ, rán cá thì dầu bắn khắp nơi, làm bỏng tay nó, –Mary nhìn cười để nói.

-Thế thì giống chiến trường thật, thế nên anh sẽ mặc như thế này vào bếp. –Kevin nói rồi đi vào bếp.

-Liệu có ổn không ??? –Nó

-Chắc là không. –Mary lắc đầu ngao ngán.

-Tụi mày nói gì vậy, nhất định ox tao sẽ làm được mà. –Anna chắc chắn.

-Á -Đột nhiên có tiếng la thất thanh từ trong bếp vang lên.

Tụi nó vội chạy vào, Anna lo lắng:

-Có chuyện gì vậy ox ???

-Ox làm sạch cá không may bị đứt tay. –Kevin giờ ngón tay bị đứt ra.

-Trời ạ. –Cả 3 tụi nó đồng thanh.

-Ox có sao không ??? –Anna.

-Không sao đâu, bx ra ngoài đi, ox lo được mà. –Kevin

-Ừm, vậy bà ra nha. –Anna

Anna, Mary và nó ra ngoài, Mary và Anna ngồi xem TV, Anna thỉnh thoảng lại la nhìn vào bếp, nó chăm chú vào laptop.

-Á

-Á

Trong bếp liên tục có những tiếng la vang lên, tụi nó lắc đầu ngao ngán.

Cạch, cánh cửa lại mở ra lần nữa, Kin và King bước vào, thấy tụi nó ngồi đó, hai người đi tới Kin hỏi:

-Kevin đâu ???

-Trong bếp đó. –Mary nói rồi chỉ vào phía bếp.

-WHAT ??? –Kin và King đồng thanh.

-Chết tôi rồi, cái bếp thân yêu. –King

-Á –Tiếng la thất thanh vang lên.

BÙM, bỗng nhiên có tiếng nổ, mọi người chạy vào, cảnh tượng vô cùng khủng khiếp mặt mũi Kevin đen xì, thờ ra khỏi đen, tóc tai dựng đứng, đồ đạc tan hoang, trên bếp còn có chảo cá đang nấu dở và con cá cháy đen thui. King tức giận quát:

-Kevin, mày làm cái quái gì với cái bếp của tao vậy, mà người làm đâu hết rồi???

-Anh Kevin cho họ nghỉ phép ngày hôm nay rồi anh ạ. –Anna.

-Mày ... mày ... -King tức không nói nên lời.

-Mày làm gì mà có vụ nổ ghê vậy ??? –Kin hỏi.

-Đây là tại tao rán cá không được nên đem vào lò vi sóng nướng, quên tiêu mất, đến khi nhớ mở ra thì nó nổ mất tiêu. À mà sao nó nổ được nhỉ ??? –Kevin hồn nhiên.

-WHAT ??? DỪNG LÒ VI SÓNG ĐỂ NƯỚNG CÁ ??? –Cả bọn đồng thanh.

-Ha ... ha ... ha –Anna và Mary cười lớn, hần và Kin lắc đầu ngao ngán, nó nhin cười nhưng vai khẽ run lên.

- ??? –Kevin ngây ngô nhìn mọi người.

-Mary nấu ăn đi, đói rồi. –Nó nói rồi đi ra ngoài phòng khách, nó sợ ở đây thêm nữa thì nó không nhịn nổi nữa.

-Ừm -Mary gật đầu.

-Mary biết nấu ăn à ??? –Kevin, Kin và hấn ngạc nhiên.

-Vâng, em từng học nấu ăn. Thôi, mọi người ra ngoài chờ nha. –Mary nháy mắt tinh nghịch rồi bắt tay vào việc nấu nướng.

-Nhanh nha mà, tao đói lắm rồi. –Anna nói rồi chạy vụt ra ngoài cùng nó.

Ba chàng ngỡ ngàng nhìn Mary, thật ko ngờ tiểu thư kiều sa như Mary lại biết nấu ăn. Sau một hồi nhìn mãi, Kevin và hấn chạy vụt ra ngoài, Kin nói:

-Đề anh giúp em một tay nha, trước kia ở bên Mỹ anh cũng từng tự nấu ăn mà. –Kin nói rồi cởi áo khoác ngoài vắt lên ghế, xắn ống tay áo lên và bắt tay vào nấu ăn cùng Mary

Hai người nấu ăn cùng nhau rất vui vẻ.

Ở bên ngoài

Kevin và Anna ngồi xem phim, Kevin gác tay lên vai Anna, Anna dựa vào người Kevin cười cười nói nói rất vui vẻ. Còn hấn và nó thì khỏi nói rồi, nó chăm chú vào laptop, hấn chăm chú vào nó, thỉnh thoảng nó nhíu mày ý hỏi “Anh nhìn tôi như vậy là ý gì” hấn thì cười sát gái nhưng nó miễn nhiễm.

30 phút sau

-Mọi người vào ăn trưa đi, nấu xong rồi nè!!! –Mary gọi với ra.

Mọi người vào, Kevin ngạc nhiên:

-Mới có 30 phút mà anh và Mary đã nấu được nhiều thế này hả ???

-Đúng đó, làm thế nào mà siêu vậy ??? Hay là lúc không để ý đã đi ra ngoài mua ??? –Anna nghi ngờ.

-Em/mày nói thế là ý gì vậy ??? –Kin và Mary đồng thanh.

-Đúng là vợ chồng đồng tâm, tát biển Đông cũng cạn. –Hấn nói rồi kéo ghế mời nó ngồi, nó ngồi xuống khẽ gật đầu cảm ơn, hấn ngồi ghế đối diện với nó.

Kin và Mary ngồi xuống cạnh nhau và cùng phía với nó, Anna và Kevin cũng ngồi xuống cùng phía với hấn. Anna gấp thức ăn lên ăn thử, cô reo lên:

-Ngon quá, tay nghề mày ngày khá lên đó.

-Mày quá khen rồi, lần này còn có sự giúp đỡ của anh Kin nữa mà. –Mary

Sau đó họ ăn uống vui vẻ, đôi của Kin và Mary gấp thức ăn cho nhau:

-Anh Kin ăn cái này đi. –Mary nói rồi gấp miếng sườn chua ngọt vào bát Kin.

-Em ăn rau đi. –Kin gấp rau vào bát Mary

Còn Anna và Kevin thì còn tình cảm hơn, họ dứt thức ăn cho nhau:

-Ox há miếng ra nào. –Anna nói rồi dứt miếng thịt bít tết vào miệng Kevin.

-Bx cũng há ra nào. –Kevin dứt sa lát vào miệng Anna

Hấn và nó thì phần của ai người đó ăn, thỉnh thoảng đụng đũa nhau.

Ăn xong Kevin và Anna dọn dẹp, Mary rửa bát, Kin, hấn và nó ra ngoài phòng khách. Kevin và Anna xong việc cũng đi ra, Anna thả mình lên sofa và than:

-Mệt quá!!!

-Bx mệt ở đâu nào ??? –Kevin xắn tới

-Toàn thân. –Anna

-Vậy để ox giúp bx đỡ mệt nha. –Kevin đi tới với anh mắt gian oi là gian, chưa kịp động vào thì bị Anna cho một cười dính tường.

-An ... Anna ... s ... sao ... em ... có ..có ...ththể. –Kin ngạc nhiên.

Kevin đau đớn đi tới, hỏi:

-Sao bx mạnh dữ vậy, hông tường luôn rùi kìa.

-Ồ, bx mới dùng ¼ sức mạnh thôi mà. –Anna ngây ngô.

-Anna. –Mary từ trong bếp đi ra và quát lên.

Anna vội bịt miệng lại, nhưng Kin vẫn tiếp tục hỏi:

-Mọi người ngồi xuống đây.

Sau khi Mary, Anna và Kevin ổn định chỗ ngồi, Kin nói tiếp:

-Các em lạ lắm, lần đầu tiên anh gặp Mary bị cô ấy túm cổ áo nâng lên và đánh cho chảy máu miệng, lần ở bar Heaven thì Sarah giết chết Queen tỷ rất dễ dàng, và lần này Anna đập Kevin dính tường trong khi dùng ¼ số sức. Theo anh nghĩ chắc chắn bọn em biết võ và rất giỏi là đằng khác, nhưng võ của bạn em rất nhẹ nhàng và uyển chuyển, theo anh biết không một môn võ nào như vậy hết. Các em nói đi, có phải 3 em có chuyện gì giấu tui anh phải không???

Anna và Mary không nói gì, chỉ liếc sang nhìn nó, nó lạnh lùng:

-Anh đã đoán đúng, tuy vậy em cũng chưa nói cho anh biết nguyên do được, nhưng cũng sắp đến lúc rùi.

Im lặng đến lạ thường, chợt Kevin nói:

-Ngồi không chán lắm, hay bày trò gì chơi đi ???

-Trò gì vậy ox??? –Anna hỏi

-Thả điều !!! –Kevin

-Thả điều ??? –Cả bọn đồng thanh.

-Đúng vậy, thả điều, tuy được coi vài lần trên TV nhưng chưa được chơi bao giờ, nhìn người ta chơi thấy vui lắm, mình chơi thử nha. –Kevin

-Nhưng mà điều đầu ??? Và thả ở chỗ nào giữa thành phố thế này ??? –Mary

-Yên tâm đi, anh chuẩn bị sẵn rùi. –Kevin nói rùi chạy đi

2 phút sau anh quay lại với 2 con điều trên tay, nhe răng cười:

-Đây nè.

-Mấy kiểem nó ở đâu vậy ??? –Hấn

-Bữa trước tao thấy con cô giúp việc mang tới điều tới nên tao nhờ nó mua giùm. –Kevin

-Nhưng vẫn đề là thả ở đâu ??? –Mary

-Ở Đúng rùi ở trên sân thượng, chỗ đó rộng lắm. –Kevin

-Chỗ đó ổn không ox ??? –Anna nghi ngờ.

-Chỗ đó rộng lắm, mọi người chơi trò gì cũng được, miễn đừng động vào chậu cây hoa hồng bạch và hoa hồng xanh của tên kia là được. –Kevin chỉ tay về phía hấn.

-Mau đi thôi, bx đang hào hứng lắm nè ox. –Anna hào hứng.

-Mau đi nào. –Kevin

-Ừm. –Kin và Mary đồng thanh.

4 người họ đi lên, nó và hấn lặng lẽ đi theo.

Trên sân thượng

-Oa, rộng thật đó. –Anna reo lên.

-Ox nói đúng mà, bx thưởng cho ox nha. –Kevin

-Thưởng gì ? Mà tại sao??? –Anna ngu ngơ.

-Thì tại ox kiếm được chỗ thả điều, bx thưởng vô đây đi. –Kevin nói rồi chỉ vào má mình.

Anna đỏ mặt rồi hôn nhẹ vào má Kevin, Kevin cười tươi, Anna đỏ mặt cúi xuống, Kin nói to:

-Nè !!! Anna, Kevin!!! Có thả điều không vậy, định hôn hít đến bao giờ ???

-Nào thì đi, đúng là đồ phá đám. –Kevin cần nhẫn.

Sau đó, Anna, Mary, Kin và Kevin thả điều, hần và nó thì ngồi ở cái bàn gần đó. Nó đang chăm chú thì chợt nhớ ra chuyện gì đó dừng lại và hỏi:

-Anh thích hoa hồng trắng và xanh à ???

-Ừm. –Hần thấy nó bắt chuyện với mình thì cảm thấy vui vui.

-Anh trông được loại hoa đó à ??? –Nó chỉ vào mấy chậu hoa hồng gần đó.

-Ko, là ông tôi tặng, ông nói là một trong những học trò của ông tặng. –Hần

-Ông anh ??? –Nó ngạc nhiên.

-Ừm, có gì không ổn sao ??? –Hần.

-Không có gì, chỉ là tôi cũng lai tạo hai loại hoa và nó rất giống loại hoa này. Tôi mới chỉ tặng cho “ông ấy” thôi, nên thấy nó ở đây tôi hơi ngạc nhiên. – Nó.

-Ý cô là –Hần

-Không phải như anh nghĩ đâu, mà anh có thể nói cho tôi biết ông của anh tên gì không ??? –Nó

-Hoàng Minh Khang, mà có chuyện gì vậy ??? –Hần lo lắng

“Vậy thì đúng rồi, trùng hợp thật đó! Sur phụ, con đã hứa với người là sẽ giúp đỡ và quan tâm đến cháu trai duy nhất của người và con sẽ thực hiện lời hứa đó.”

Hần thấy nó im lặng, vội hỏi:

-Thiên Băng, em sao vậy??? Tôi đưa em đến bệnh viện nha!!

-Không cần đâu. –Nó lạnh lùng.

-Chuyện vừa này là như thế nào ??? Em quen ông tôi à??? –Hần

-Không, chỉ là tôi muốn gặp người đã tạo ra loại hoa này thôi, mà ông anh hiện tại đang ở đâu vậy ??? –Nó nói lảng sang chuyện khác.

-Có lẽ là ở Mỹ, mà cũng có thể ở Anh, hoặc là ở Nhật, xin lỗi, tôi không biết ông ở đâu nữa. –Hần nói nhưng vẫn nghi ngờ

-Ox !!! Ox !! Điều ox sắp rớt rồi kia, mau cho nó bay lên đi!!! –Anna hét lên.

-Từ từ nào bx. –Kevin nói rồi trèo hẳn lên lan can.

-Mây sắp thua rồi, điều của mày chắc chắn sẽ rớt. –Kin thách thức.

-Cái thằng chết tiệt, cứ đọi đó. –Kevin nói rồi vượn người theo điều.

“Ừm”, có cái gì đó rớt xuống nước.

Nó, hần, Kin và Mary vội chạy tới chỗ Anna, Mary hỏi:

-Có chuyện gì vậy?? Mà anh Kevin đâu???

-Ô ... ông ... x ... xã ... t ... tao rớt ... xuống –Anna lấp bắp chi.

-Trời ơi, cái hồ cá cảnh của tao. –Hắn nói.

-Anh thích cá hả ??? –Mary ngạc nhiên.

-Không, là của ông tôi. –Hắn.

“Sư phụ, người dành quá ha, để xem lần tới gặp lại con sử người thế nào ?” nó nghĩ thầm.

-Mau xuống coi Kevin thế nào. –Kin nói rồi kéo Mary chạy đi, 3 người còn lại cũng chạy theo.

Gần hồ cá

Kevin vừa ngóc đầu lên khỏi mặt nước thì mọi người tới nơi, bỗng họ cười lớn.

-HA ... HA ... HA ...AAA –Hắn, Kin, Anna và Mary cười lớn, nó nhin cười, vai khẽ run lên.

Nhìn cảnh trước mắt họ không thể nhịn nổi cười. Kevin đang ngồi bệt dưới nước, người đầy rêu, tóc được phủ bởi lớp tảo xanh. Kevin tức giận quát:

-Cười gì vậy???

-Ox sao mà ngã xuống vậy ??? –Anna nhin cười đi tới hỏi.

-Tại ox đi theo điều, không may bước chân khỏi lan can rồi ngã xuống đây. –Kevin giải thích.

-HA HA ... HA ...-Lại một chàng cười vang lên.

-Cười chưa chán à??? –Kevin bốc khói, tức giận khoanh tay khoanh chân quay mặt ra chỗ khác.

Bỗng có cái gì khiến quần Kevin chỗ cao chỗ thấp, hình như có con gì trong đó (chú ý Kevin mặc đồ ở nhà). Mọi người chú ý vào đó, Kevin vạch quần chỉ đủ cho mình nhìn thấy, mặt anh tái mét lại rồi dần chuyển sang đỏ ửng, bỗng có con cá nhảy lên, nhanh chóng nhảy khỏi “vùng kín” của Kevin. Mọi người nhìn muốn lòi cả mắt, rồi cười bật ra tiếng, Kin và hắn cười bỏ xuống đất, còn đập tay xuống đất, hắn chêu:

-Con cá làm đời trai của mày rồi, tí nữa tao sẽ bắt nó cưới mày để đền đáp tội lỗi Ha ...haha ...aaaa

Anna và Mary ôm bụng cười, nó cũng cười khúc khích. Mọi người phát hiện tiếng cười từ phía nó, đồng loạt hìn về phía đó, tròn xoe hai mắt, nó cười như phát ra ánh mặt trời hào quang làm tan chảy bức tường băng giá, hắn cảm thấy cay cay sống mũi “Em cười trông đẹp thật đó”, Anna và Mary lấp bắp:

-C ... có ... ph ... phải ... m mày ... đang ... cười ko ???

-Bộ tao không được cười à ??? –Nó

-Không, à ý tao không phải vậy. –Anna

-Thôi, đừng nói nữa, anh định ngồi đó đến bao giờ vậy Kevin??? Mau vào thay đồ đi rồi chúng ta đi bar. –Nó nói rồi bước vào trước, mọi người kéo theo sau.

20 phút sau

Kevin bước xuống khác hoàn toàn với bộ dạng vừa nãy, nó, Anna và Mary cũng đã thay đồ.

Đang chuẩn bị phóng đến bar heaven thì có Kin có điện thoại, anh nhắc máy:

-Alo.

-....

-Hiểu rồi chúng tôi sẽ đến ngay.(Anh thay đổi sắc mặt)

Anh nói rồi cúp máy.

Từ chap sau trở đi sẽ hơi bạo lực, và có tính chất hư cấu. Bạn nào yêu tìm tốt nhất đừng có đọc.

Chương 26

Kin cúp máy, quay sang bọn nó nói:

- Quán bar của bọn anh có người gây rối, bọn anh phải đến gấp nên không đi với bọn em được. Xin lỗi mấy đứa nha.

- Chuyện gì vậy anh ?? – Nó hỏi

- Có mấy tên không có mắt đến phá ấy mà. – Kin

- Ai vậy anh ??? – Anna

- Anh cũng không biết, giờ mới đi coi nè. – Kin

- Anh cho tụi em đi với nha. – Mary

- Không được, nguy hiểm lắm. – Kin phản bác

Mary liếc nhìn Anna, hai người cùng lúc nắm tay Kin và đồng thanh năn nỉ:

- Anh Kin Cho tụi em đi với nha

Nó lắc đầu ngao ngán, quay sang cầu cứu hấn, hấn gật nhẹ rồi nói:

- Đi thôi.

Kin nhìn hấn rồi nói:

- Nào, chúng ta cùng đi.

- Vâng. – Anna và Mary đồng thanh và cười típ mắt.

- Bx ơi, lên đây ơx chờ đi nào. – Kevin gọi với ra

- Moto à ??? – Anna

- Ừm, đi thế nào mới ngẫu. – Kevin

Kin và hấn cũng vào lấy xe, Kin nói:

- Tao chở Mary, mày chở Sarah giùm tao nha.

- Ừm. – Hấn gật đầu.

Sau đó, cả bọn phóng đi, phóng nhanh đến nỗi người đi đường chỉ cảm thấy cơn gió thổi qua và để lại vệt trắng trên đường.

Tại bar Hell

- Mau cho tao gặp bang chủ của các người. – Một tên trong bang nhóm đến phá quán.

- Tao đã nói là bang chủ tao không có ở đây mà. – Quản lý quán bar nói.

- Không có hay là nhất gan không dám ra đây nói chuyện với bọn tao. – Một tên trong đám đó.

- Chắc chắc là thế rồi. – Tên khác trong nhóm đó nói

- Ha ... ha ... ha ... aaaa.... – Đám đó cười.

“RẦM”

-ĐÚA NÀO GIÁM BẢO TAO NHẤT GAN!!! -Cánh cửa quán bar bị đập tung ra, một nhóm gồm 6 người đi vào, đó là hấn, nó, Kin, Mary, Anna và Kin. Hấn đi đầu quát lên mặt đặng đặng sát khí.

Mọi người thấy hấn thì sợ hãi, không ai giám phát ra tiếng động, quản lý thấy hấn vội chạy lại gặp mình:

-Chào bang chủ.

-Đứng lên đi, nói cho tôi này nghe mọi chuyện đi. –Hấn.

-Dạ, tụi kia tự nhiên xông vào bar la hét, đập phá và muốn gấp bằng được ngài. –Quản lý

-Lui đi quản lý Jun, để tôi giải quyết. –Kin nói

-Vag, phó bang chủ. –Quản lý Jun nói rồi đi vào trong.

Tụi hấn bước tới giữa quán bar, nơi có đám người đang phá phách, hấn trừng mắt quát:

-Tên nào giám vào phá bar của tao ???

-Là tao –bang chủ Black. –Một tên trong đám đó bước ra.

Hấn nhếch môi cười, quát lên:

-Có chuyện gì ???

-Mày còn nhớ tao ko ??? –BC Black

-Mày không xứng được ở trong đầu tao. –Hấn

-Tại hồ bơi xxx, mày đã tặng tao nguyên một cú nốc ao vào mặt đó. –BC Black chỉ vào mặt mình.

Hấn nhớ ra, rồi quay lại nhìn nó, mặt nó hiện tại đang lạnh băng, hấn quay sang tên BC Black:

-Chưa đủ nên muốn tới nhận thêm à ???

-Mày ... mày mày –Tên BC Black tức giận

-King, mày quen bọn này à ??? –Kin

-Ừm, lần đi hồ bơi mấy tên chêu chọc em gái mày. –Hấn

-Lũ khốn, giám động đến em gái tao à ??? Chuẩn bị chết đi. –Kin lạnh lùng quát

-Hay lắm, tao đây cũng muốn giết hết bọn mày, quét sạch bang Devil để đưa Black lên vị trí số 1. –BC Black

Tại bàn gần đó

Anna ghé tai nó :

-Mình có nên giúp không ???

-Hay là mình ra giúp họ đi, tao lo quá. –Mary

-Không, chúng ta không nên xen vào chuyện của họ, Black là bang đứng số 2 nhưng kỹ thuật chiến đấu của họ kém, không bằng 1/10 bang Devil, họ sẽ giải quyết được bang Black và hơn nữa chúng ta chưa nên xuất đầu lộ diện, sắp tới chúng ta còn phải chịu một chận lớn hơn nhiều lần. –Nó

-Ừm –Anna và Mary

Quay lại với tụi hấn

-Ha ... ha ...ha ...aaa –Bọn hấn cười.

-Bọn mày cười gì ??? –BC Black tức giận.

-Mày nghĩ cái bang của mày đủ trình sao ??? Lần sau muốn phá bang tao thì phải dẫn toàn bộ người của bang mày đến đây. –Kin.

-Bọn mày giám –BC Black tức giận.

-Còn bây giờ thì CÚT NGAY KHỎI ĐÂY !!! –Hắn tức giận quát, đôi mắt màu đỏ như muốn ăn tươi nuốt sống người hắn đang nhìn.

Cả đám bang Black sợ hãi, tên BC Black lấy lại bình tĩnh nói:

- Ha ... ha ... ha ... thì ra là mày sợ mất mặt trước mặt con bò, BC Devil hóa ra chỉ có thế !!! Mày nghĩ bọn tao sợ à ??? TUI MÀY LÊN CHO TAO !!!!

Lũ đằng sau BC Black hung hãn xông lên đánh tui hắn, “PẦNG, ...” Hàng loạt tiếng súng vang lên, tất cả những tên của bang Black ngã xuống, mọi người đồng loạt nhìn về phía hướng súng vang lên, một cô gái ở chiếc bàn gần đó vẫn đang cầm súng, khói từ súng vẫn đang bay lên. Tất cả mọi người trong bar ngạc nhiên + bất ngờ trừ Anna và Mary, Kín lấp bắp:

-S ... sao ... e ... em ... c ... có ... th ... thể

-Sao lại không thể ??? –Mary lạnh lùng nói.

Kín ngạc nhiên vì thái độ lạnh lùng của Mary, anh nheo mắt khó chịu.

Tên BC Black tức giận quát:

-CON KHỐN, MÀY CÓ BIẾT VỪA LÀM GÌ KHÔNG ??? TAO SẼ GIẾT CHẾT MÀY.

Nói rồi tên đó hùng hổ tiến lại và rút súng chĩa thẳng về phía nó. Bỗng nhiên Anna nói to:

-TẤT CẢ MỌI NGƯỜI TRÁNH XA TÊN KIA.

Anna không nhắc tới ai nhưng mọi người hiểu ý, tất cả nhanh chóng tránh xa BC Black, BC Black tức giận đi tới, chuẩn bị bóp cò thì “PẦNG (x5)” vang lên, mọi người trong bar lẫn cả tên đó đứng tim, đổ mồ hôi hột. 5 viên đạn nó bắn viên thứ nhất trúng giữa nòng súng, làm cây súng hắn ta đang cầm nứt ra, viên đạn nó bắn trúng cả vào tay hắn, viên thứ 2,3 trúng mũi giày hắn, hai viên cuối sượt qua cổ để lại trên đó hai vết máu. BC Black sợ hãi ngồi bệt xuống đất lấp bắp:

-S ... sao ...

Kín, Kevin và hắn ngạc nhiên nhìn nó, họ không nghĩ nó lại dùng súng giỏi đến thế.

Nó lạnh lùng nói:

-Nếu còn bước thêm bước nữa thì viên đạn tiếp theo sẽ là vào giữa đầu.

Nó nói rồi ngồi xuống, mọi người vẫn chăm chú nhìn vào phía nó và tên BC Black. Tên BC Black sợ hãi trước nó quay sang hắn nói :

-21h ngày mai tại nhà kho xxx.

Nói rồi hắn ta bước đi, mọi người trong bar xì xầm lớn nhỏ, Kevin nói:

-Mọi người tiếp tục đi.

-Jun, dọn sạch chỗ này đi. –Kín

Sau đó, tui hắn đi về phía bọn nó, Kín nhìn nó hỏi:

-Sao em có thể bắn súng ở mức độ như vậy???

Nó im lặng không nói gì, Mary lắc đầu nhẹ ý bảo không nên hỏi nữa, không khí trở nên im lặng đến đáng sợ mặc dù trong quán bar nhộn nhịp. Đột nhiên Kevin khoác tay Anna và xoa đầu :

-Bx vừa này oai lắm nha.

-Hi. –Anna mỉm cười.

Chợt quản lý Jun chạy tới nói:

-Thưa bang chủ, mọi chuyện đã giải quyết xong.

-Ừm. –Hắn nói.

Chợt Jun hướng mắt về phía tui nó, nghi ngờ hỏi:

-Ba thiên thần xinh đẹp này là ai vậy ???

Kin lên tiếng giới thiệu, đầu tiên là với cô gái bên cạnh mình:

-Đây là Nhật Linh, anh có thể gọi là Mary, cô ấy là girlfriends của tôi.

Anh nói rồi mỉm cười.

-Chào anh Jun, tôi là Mary. –Mary mỉm cười.

-Tr ... trời ... oi ... a ...anh Kin ...-Jun lấp bắp:

-Có chuyện gì ??? –Kin lạnh lùng.

-À, không có gì đâu. –Jun nói

-Còn hai cô này (chỉ về Anna và nó) ??? –Jun lảng sang chuyện khác.

-Đây là Như Ngọc, bx của tôi. –Kevin nói

-Chào anh. –Anna.

-Vậy thì cô gái xinh nhất chắc chắn là của bang chủ rồi phải không??? –Jun cười.

-Nếu được như vậy thì đã tốt. –Hấn cười

Mọi người đột nhiên quay sang nhìn với anh mắt khó hiểu, nó nheo mày khó chịu, hấn cười xòa, Jun nhìn mọi người ngạc nhiên, hỏi:

-Thế không phải à???

-Đây là em gái tôi, Thiên Băng. –Kin lạnh lùng.

-Ch ... chào ... c ... cô –Jun lấp bắp nói.

Nó không nói gì, chỉ tập chung vào ly cocktail của mình, Jun khẽ rung mình vì cô gái này “Trời ơi, cô ta còn lạnh hơn Kin, âm khí của cô ta khủng khiếp quá.” Anh quay sang hấn:

-Bang chủ, người định giải quyết thế nào về chuyện BC Black vừa nói??? Người có cần tôi gọi các anh em đi theo không ???

-Chọn cho tôi 100 người thông thạo võ thuật và dùng vũ khí tốt nhất. –Hấn

-Vâng. –Jun nói rồi bước đi.

-Nói với mọi người là không được nói với bất cứ ai về chuyện vừa xảy ra, nếu không –Kin nói.

-Vâng. –Jun nói.

-Bây giờ anh đi làm tiếp công việc đi. –Kevin.

-Vâng, tôi xin phép lui. –Jun nói rồi bước đi.

Bây giờ chỉ còn lại tại nó và tại hấn, Mary và Kin nói chuyện, Kevin khoác vai Anna nói chuyện tình cảm, nó nhâm nhi ly cocktail của mình còn hấn thì ngắm nó, mọi người vẫn đang uống rượu, nhảy múa... Bỗng nhiên từ đâu xuất hiện 3 girl ăn mặc sexy, thiếu vải, trang điểm đậm chạy tới chỗ tại hấn, đưa đi đầu nững nị:

-Anh Kevin Sao dạo này anh không đến thăm em vậy, em nhớ anh lắm à ???

-Anh Kin ... anh đi với con nhỏ nào kia, anh không thương em nữa à ??? –Đứa thứ 2 nói

-Anh King, sao bữa nay cô đơn vậy, đêm nay em ở bên cạnh anh nha. –Đứa thứ 3 chạy tới chỗ King

-Ox/anh Kin !!! Chuyện này là thế nào ??? –Anna và Mary đồng thanh.

-Ko phải như em nghĩ đâu, anh không biết cô ta (quay sang Mary ngọt ngào) còn cô BIẾN –Kin quay ra quát đứa thứ nhất. Cô ta thấy Kin như vậy nên cũng chạy luôn.

-Bx à, anh đâu có quen cô ta đâu. –Kevin

-Anh Kevin ... không phải là lần nào đến em cũng tiếp rượu anh sao ??? –Ra giọng đáng thương

-Chỉ là trước kia thôi, còn bây giờ tôi chỉ là của một mình cô gái này. –Kevin khoác vai Anna.

-Tha cho lần này thôi nha. –Anna kí đầu nhẹ Kevin

-Vag, ox biết rồi. –Kevin nói.

-Hai người hãy đợi đó, tôi nhất định sẽ cho mấy người trả giá- Đứa thứ 2 nói rồi bỏ đi.

-Anh King à, sao hôm nay ngồi một mình vậy ??? Em ngồi chung với anh nha. –Con nhỏ ông ọ nói.

Hắn không nói gì chỉ nhìn sang nó, nó vẫn bình thản như không có chuyện gì và tiếp tục thưởng thức ly cocktail, hắn liếc nhìn con nhỏ ông ọ kia rồi nhếch mép khinh thường.

Con nhỏ định tới ôm lấy hắn thì chợt nhận ra rồi nói:

-Sao hôm nay anh không ngồi ở vị trí kia (chỉ về phía nó), con nhỏ kia ngồi chỗ của anh mà anh không đòi, có phải anh không muốn đánh con gái phải không ??? Được rồi, em sẽ đuổi nó giúp anh. –Nhỏ nói rồi đi đến chỗ nó quát lên:

-CON NHỎ NÀY, MÀY KHÔNG BIẾT ĐÂY LÀ CHỖ CỦA ANH KING À??? SAO MÀY GIÁM NGỒI CHỖ ĐÓ, CÚT KHỎI ĐÂY MAU!!!

Nó im lặng, liếc nhìn nhỏ = ánh mắt lạnh băng, con nhỏ sợ hãi nhưng lấy lại phong độ quát lên:

-CON NHỎ HỒN LÁO, MÀY GIÁM NHÌN TAO BẰNG ÁNH MẮT ĐÓ À???

Con nhỏ nói rồi định vung tay lên đánh nó, Kìn thấy vậy định can và đánh cho con nhỏ hồn láo đó một chận thì hắn đã nắm chặt lấy tay con nhỏ rồi tát nhỏ một cái chảy máu miềng, ngã dúm xuống đất, con nhỏ ngạc nhiên:

-SAO ANH LẠI ĐÁNH EM ???

-CÔ BIẾN NGAY CHO TÔI. –Hắn quát.

Con nhỏ sợ hãi chạy vụt đi, để lại cho nó với ánh mắt căm thù.

Hắn nhẹ nhàng hỏi nó:

-Em không sao chứ ???

-Muộn rồi, về thôi!!! –Nó nhìn đồng hồ rồi nói.

-Ừm. –Mọi người đồng thanh.

Tụi nó và tụi hắn bước đi, ba con nhỏ vừa này giờ tụ tập lại, con nhỏ đầu tiên kéo một người trong quán bar lạ và hỏi:

-Ba con nhỏ đó là ai ???

-Hình như là bồ của băng chủ và phó bang chủ.

-Giám cướp tay trên bọn này à ??? Tụi mày sẽ phải chết. –Con nhỏ thứ 3 gần

-Mày cô không làm gì 3 nhỏ đó được đâu, con nhỏ xinh nhất vừa giết chết người của Black đấy. –Nói rồi người đó bỏ đi.

-Con nhỏ này khó đối phó đấy, nhưng tao sẽ không chịu thua. –Nhỏ thứ 3 nói.

Tại trước quán bar

-King chờ Thiên Băng về giúp tao nha. –Kìn nói

-Ừm. –Hắn.

-Em ngồi xe King nha. –Quay sang nó.

-Vag

Nói rồi anh lên xe với Mary và phóng vút đi (Anna và Kevin phóng đi từ trước). Nó và hắn cũng lên xe và phóng đi.

Trên xe, thỉnh thoảng hắn lại nhìn vào gương để thấy nó, nó thấy vậy lạnh lùng nói:

-Tập chung lái xe đi, đừng nhìn tôi nữa, tôi biết mình đẹp rồi.

-Ừm –Hắn đỏ mặt.

Một lúc sau, hắn lên tiếng:

-Cảm ơn em.

-Vì chuyện gì ??? –Nó

-Vì vừa rồi em ở trong bar đã giúp chúng tôi. –Hắn

-Cũng tại tôi mà anh mới gặp rắc rối với Black. –Nó

-Trước sau gì tên đó cũng sẽ kiếm chuyện với bang tôi rồi đành vị trí số 1 thôi. –Hắn

-Chặn chiến ngày mai tôi muốn đi coi. –Nó

-Em không sợ nguy hiểm à ??? –Hắn

-Anh nghĩ là tôi sợ à ??? –Nó

-Không, ý tôi không phải như vậy mà là ... -Hắn

-Tôi không cho phép mình sợ bất cứ thứ gì. –Nó

-Tại sao ???

Nó bỗng nhiên im lặng, hắn biết nó không muốn trả lời nên cũng thôi, bỗng nhiên nó lại nói:

-Nếu tôi có chuyện gì anh sẽ bảo vệ tôi chứ ??? –Nó

Hắn ngạc nhiên về câu hỏi của nó, hắn chắc chắn:

-Nhất định, dù có chuyện gì tôi cũng sẽ bảo vệ em.

Nó mỉm cười nhưng không ai thấy.

Ở nhà nó

-Bye ox nha, ox đi đường cẩn thận nha. –Anna

-Bye, bx ngủ ngon nha. –Kevin hôn gió.

-Ox cũng ngủ ngon nha. –Anna hôn gió đáp trả.

Sau đó, Kevin và hắn phóng xe về, tụi nó và Kin ai về phòng nấy, 3 người kia ngủ ngon lành, chỉ có nó là vẫn thức để làm việc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27

Tại nhà nó lúc 8:00 am

Kin đã sang nhà hắn để bàn kế hoạch cho chặn chiến tối này, ở nhà chỉ có tụi nó và người làm. Nó đang ngồi trên sofa và chăm chú vào laptop, Anna và Mary ngồi xem Tv, chợt Anna hỏi:

-Sarah, tại sao hôm qua mày lại

- Chẳng phải mày bảo là không nên lộ diện sao ??? –Mary
- Tao không thích nợ ai, cũng vì tao mà bang Black mới gây sự với bang Devil nà. –Nó
- Nhưng mày làm thế không sợ “họ” chú ý đến à ??? –Mary
- Sẽ giấu được bao lâu và hơn nữakhi tao giết Queen tý thì “họ” cũng phát hiện ra rồi. –Nó
- Vậy sao “họ” không tìm mày??? –Anna
- Chỉ là chưa tới lúc thôi, nhưng sau vụ của Queen tý cũng sẽ có chận chiến xảy ra thôi. –Nó
- Mày đoán là bao giờ ??? –Mary
- Sau chận của Devil và Black khoảng 3 ngày. –nó
- Mày chuẩn bị gì chưa ??? –Anna
- Chận chiến tiếp theo chỉ là để “họ” dò xét thực lực nên không cần chuẩn bị. –Nó
- Mày biết vậy nhưng vẫn cố ý làm??? –Mary
- Ừm, nhưng ta chỉ nên dùng taekwondo, aikido, judo, tiết quyền đạo và karatedo thôi. –Nó
- Ừm. –Hai người đồng thanh

Tại nhà hấn lúc gần 8:00 pm

- Anh Kin/ ox cho em/bx đi với nha !!! –Mary và Anna nũng nịu.
 - Không được, nguy hiểm lắm, các em ở nhà đi. –Kin
 - Tụi em tự bảo vệ được mình mà. –Mary.
 - Nhưng –Kin
 - Anh Kin ... cho tụi em đi chung nha. –Anna
 - Không được đâu. –Kevin
 - Sao vậy ox ??? –Anna
 - Ox sợ sau chuyện này bên kia sẽ trả thù và mục tiêu sẽ là bx đó. –Kevin.
 - Ox –Anna
- Mary năn nỉ Kin, Anna nài nỉ Kevin, nó nhìn cảnh này thì lạnh lùng lên tiếng:
- King nói là có thể đi.
 - HẢ ??? –Kin và Kevin
 - Đúng là như vậy, phải không ??? King ??? –Nó hỏi dồn dập.
 - Đúng vậy. –Hấn tự nhiên cảm thấy ngốc vì hôm qua đồng ý với nó “Em có sức hút thật đó”.
 - Mày Thật là hết nói nổi. –Kin cứng họng.
 - Đúng là tên đại gái. –Kevin bực mình
- Chợt nhận ra tia lửa đang cháy sau lưng, Kevin vội quay người lại, lấp bắp:
- B ... bà ... x ... xã
 - Ox nói thế tức là ox không yêu bx nhiều đúng không ??? –Anna
 - Bx đừng hiểu lầm, ox yêu bx nhiều lắm đó. –Kevin dờ giọng năn nỉ.

-Lần này bx sẽ không tha cho ox đâu, giận ox đó. –Anna quay sang hướng khác, chu mỏ.

-Bx à ... ox biết lỗi rồi mà .- Kevin hối lỗi.

-Bx sẽ tha thứ cho ox nhưng –Anna

-Nhưng sao bx ??? –Kevin

-Nhưng ox phải đồng ý với bx một việc. –Anna

-Được, một việc chứ 10 việc cũng được. –Kevin.

-Ox sẽ phải cho bx đi cùng ox. –Anna

-Nhưng –Kevin

-Không được thì thôi, bx về và từ nay ox đừng nhìn mặt và nói chuyện với bx nữa. –Anna bỏ đi.

-Thôi mà bx, bx đừng như vậy, ox sẽ cho bx đi mà. –Kevin.

-Phải vậy chứ. –Anna chạy lại ôm cổ Kevin.

-Đúng là “anh hùng khó qua ải mỹ nhân”. –Kin nhìn 2 thằng bạn lắc đầu.

-Vậy anh thì sao, liệu em có được coi là mỹ nhân và anh có qua ải được không ??? –Mary

-Thôi được rồi, tụi em có thể đi. –Kin

-Đi thôi, 8 giờ rồi đó. –Kevin.

-Ừm. Cả bọn đồng thanh.

Vừa ra đến cổng, đã thấy 100 người mặc áo đen thuộc bang Devil đứng đợi, thấy tụi hấn, cả đám đó đồng thanh:

-Chào bang chủ, chào phó bang chủ.

-Ừm, chúng ta đi thôi, các người chuẩn bị vũ khí đầy đủ, bang Black nổi tiếng là dùng mìn tẩu khi chiến đấu đó. –Hấn.

-Dạ chúng tôi đã chuẩn bị đúng theo lời quản lý rồi. –Một tên trong đám nói.

-Đi thôi. –Hấn ra lệnh.

Sau đó, tất cả cùng phóng đi. Nó ngồi xe hấn đi đầu, tiếp theo là Kin và Mary, tiếp nữa là Anna và Kevin, đám thuộc hạ của bang devil đi theo sau.

Tại nhà kho xxx 9:00 pm

Tụi hấn dừng xe lại, hấn đi đầu, tiếp theo là Kin và Kevin, tiếp theo nữa là tụi nó và đám Devil đi theo sau. Vừa bước vào nhà kho cánh cửa đóng lại, đèn bật sáng lên, tên BC Black ngồi vắt chân trên ghế cười ngạo nghễ:

-Tụi mày cũng dám đến đây à ??? Lại còn đem theo mày cô em kia nữa, không sợ mất mặt à ???

-Luc như tụi mày thì đủ trình sao??? –Kevin

-Hôm trước nếu không phải con nhỏ kia thì bọn mày chết chắc rồi. –BC Black

-Chứ không phải bị một đứa con gái bắn dọa sợ quá à ??? –Kin

-Hôm đấy là tao có việc gấp nên về trước thôi. –BC Black.

-Ha ... ha ... ha aaa, Thiên Băng, cô bắn hấn như hôm trước đi, coi hấn có việc bận gì nữa không???? -Kevin

-Chứ không phải mày sợ em gái tao quá à ??? –Kin.

Nó nhếch mép, lấy ra con dao găm nhỏ, phi thẳng đến chỗ BC Black, sượt qua cổ để lại vết máu dài và xuyên qua tim của hai tên đứng sau. BC Black túa mồ hôi, sợ hãi, bọn hấn và bang Devil cười lớn, Kin nói:

-Sợ rồi hả, giờ dừng lại vẫn còn kịp đó.

-Tụi bay, XÔNG LÊN, GIẾT HẾT BANG DEVIL VÀ BẮT 3 CON NHỎ KIA LẠI CHO TAO.

BC Black vừa nói xong thì toàn bộ bang Black xông lên. Hấn nói:

-XÔNG LÊN, BẮT LẠI TẤT CẢ, KHÔNG BẮT ĐƯỢC THÌ GIẾT.

Hấn vừa nói thì 100 người của bang Devil xông lên, hai bên lao vào đánh nhau, tụi hấn và BC Black cũng xông vào, chỉ có tụi nó là đứng ngoài. Bên Black dùng mã tấu, bên hấn dùng gậy sắt, kiếm,

Tụi nó nhìn chận chiến mỉm cười, Anna nói:

-Devil chiếm ưu thế rồi.

-Ừm –Mary cười

Nó vẫn giữ khuôn mặt lạnh băng, chỉ chăm chú nhìn vào hấn, Anna nhìn nó và quay sang Mary hỏi thăm:

-Sarah đang nhìn King.

-Ừm, chẳng lẽ nó lại –Mary

-Không có chuyện đó đâu, nó sẽ không có tình cảm với ai nếu như chưa hoàn thành mọi chuyện. –Anna

-Vậy, nó nhìn như vậy là sao ??? –Anna và Mary đồng thanh.

Hai người chăm chú nhìn nó rồi lại nhìn hấn, nó thì chăm chú nhìn hấn

30 phút sau

Toàn bộ người của bang Black đã bị đánh ngất và trối lại, BC Black cũng vừa bị hấn đánh gục, một số thành viên trong bang của hấn cũng bị thương.

Hấn cho người trối BC Black lại, rồi khinh bỉ nói:

-Bây giờ mày hối hận cũng không kịp đâu.

-Muốn chém muốn giết thì tùy. –BC Black.

-Mày biết quy định của bang tao đã đặt ra không ??? –Hấn

-Không. –BC Black

-Khi chiến với một bang nào đó, bang tao thắng thì sẽ không giết đối phương, chỉ trong trường hợp đặc biệt thôi. Nhưng đối thủ sẽ phải đền bù 5000000\$ và sẽ phải đầu quân cho Devil. –Hấn

-Nhưng bang chúng tôi không có nhiều tiền như vậy. –BC Black

-Thôi được rồi, các người sẽ phải đầu quân cho Devil thôi, dù sao thì đối với tôi 5000000\$ cũng không là cái gì. –Hấn thần nhiên.

Toàn bộ bang Black đang ngạc nhiên về câu nói của hấn “5tr\$ không là cái gì”, số tiền nhiều như vậy mà hấn lại nói không là cái gì. BC Black lấy lại bình tĩnh:

-Tôi có thể hỏi anh 2 câu được không ???

-Nếu tôi có thể trả lời được. –Hấn

-Giá thể của anh như thế nào ??? –BC Black

-Tập đoàn William –Hấn

Người của bang Black ngạc nhiên, BC Black nói:

-Bảo sao lại coi thường 5000000\$ như vậy. Tôi còn một chuyện nữa.

-Hỏi đi. –Hấn

-Các thế võ của anh rất lạ, anh học võ ở đâu??? –BC Black

-Tôi không thể nói được. –Hắn

Nghe đến đây thì nó nhếch mép, “sư phụ có phúc rồi nha”, Anna và Mary cũng để ý đến hành động đáng ngờ của nó.

BC Black không nói gì thêm, hắn nói:

-Kêu quản lý Jun lấy tiền đưa cho bang Black để họ chữa trị vết thương.

Hắn nói rồi thân nhiên bước đi, đồng thời nói:

-Chúng ta về thôi, em nói muốn về nhà lúc 10h đúng không, Thiên Băng???

-Về thôi. –Nó nói.

-Bang chủ đi thông thả. –Toàn bộ người của bang hắn nói.

-Bang chủ. –BC Black nói

-Bang chủ. –Toàn bộ người của Black thấy vậy cũng nói theo.

Hắn nhếch mép đặc thắng, sau đó bọn hắn và bọn nó phóng xe đi về, thư tự giống như lúc đi, các thành viên bang Devil ở lại cỏi trời cho bang Black.

10:00 pm

-Đúng 10h nha. –Hắn đưa nó đến cửa và nói.

-Ừm, anh có vào không ??? –Nó nói rồi bước vào nhà, hắn lững thững đi theo sau.

Vừa lúc đo tụi của Anna, Mary, Kim và Kevin cũng về tới nơi, Kevin trách móc:

-King, sao mày đi nhanh đến vậy ??? Con gái nhà người ta sợ đó.

-Mày nghĩ cô ta sợ được à??? –Hắn nói rồi chỉ về phía nó.

-Ồ ha!!!

Kevin nói rồi cùng mọi người ngồi vào ghế sofa. Nó nói:

-Hai người có thể ở qua đêm nay ở đây, nếu muốn. Tôi lên phòng trước.

Nó nói rồi bước lên phòng.

Kevin quay sang hỏi Anna:

-Thiên Băng làm gì mà lên phòng bỏ mặc chúng ta ở đây vậy???

-Có lẽ là ôm laptop. –Anna

-Làm chi??? –Kevin

-Bx hom biết, chỉ biết là mỗi lần nhìn vào là thấy rất nhiều thứ tiếng, rất nhiều con số và một đồng kí tự đặc biệt.-Anna

-Làm gì mà như vậy ta ??? Thôi, khỏi nghĩ đi, đau đầu quá. –Kevin

-Hai người có ở lại không ??? Tôi sẽ kêu người chuẩn bị phòng. –Mary

-Có chứ. –Kevin

Còn hắn gật nhẹ đầu.

Sau đó, ai về phòng đấy và ngủ ngon lành.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28

(Chương này nói về quá khứ của nó nha)

8:00am tại nhà nó

-Chào buổi sáng. –Kin nói rồi bước vào phòng ăn.

-Anh ngồi xuống đi. –Mary

-Kevin và Anna đâu ??? Giờ vẫn nướng à ??? –Kin

-Vâng, không có Sarah thì Anna không bao giờ dậy trước 10h đâu. –Mary

-Vậy nhóc đâu rồi ??? –Kin

-Có lẽ vẫn đang ngủ, đêm quá chắc nó làm việc khuya. –Mary

-Khởi động Sarah dậy, lên kêu hai con heo kia dậy đi. –Kin.

Sau đó, 3 người Kin, Mary và hân lên kêu Anna và Kevin dậy.

Đầu tiên là phòng Kevin.

-Kevin, dậy mau. –Hân.

-Im ngay, để tao ngủ. –Kevin nói nhưng mắt nhắm tịt lại.

-Mày dậy đi, nướng cháy nhà em tao à ??? –Kin

-Thằng khốn, im để tao ngủ, tao cho nổ nhà mày đấy. –Kevin trùm chăn kín đầu.

-Haizz –Ba người nhìn Kevin thờ dài

Chợt Mary nghĩ ra điều gì đó, thì thầm với người người còn lại.

-ANNA, MÀY SAO VẬY ??? TỈNH LẠI ĐI!!! ĐỪNG LÀM TAO SỢ!!! –Mary hét

-ANNA TỈNH LẠI ĐI. –Kin

-Mau đưa Anna đến bệnh viện, đầu nó chảy nhiều máu quá. –Hân

Kevin nghe thấy vậy thì tung chăn ra, vội chồm dậy nói:

-BX TAO BỊ SAO VẬY ???

Nhìn xung quanh không thấy Anna, chỉ thấy 3 người cười đắc thắng. Nhận ra mình bị lừa, Kevin quát:

-Tụi mày thật quá quắt.

Nói rồi anh bỏ vào phòng tắm làm vsen

10 phút sau

-Ra rồi nè, làm gì hù tao ác quá vậy??? –Kevin

-Qua gọi vợ mày, giờ nó còn nướng đó. –Kin

Tại phòng Anna

-Bx à, dậy đi, muộn rồi đó. –Kevin

-Anna dậy đi, Băng về nó giết mày giờ. –Mary

Nói mãi mà Anna vẫn trằm trằm kín mít, Mary hét:

-DẬY MAU, SÓNG THẦN ĐẾN KÌA.

-Đang trên núi. –Anna vẫn trằm chẫn.

-NÚI LỬA PHUN TRÀO. –Kin

-Việt Nam không có núi lửa. –Vẫn trằm chẫn

-ĐỘNG ĐẤT. –Kevin

-Không rung. –Anna

-VÒI RỒNG, LỐC XOÁY. –Kin

-Khiêng giường đi là được. –Anna

.....

Qua bao nhiêu thiên tai, Anna vẫn trằm chẫn kín. Mary hét:

-OX MÀY TẾ CẦU THANG SẮP CHẾT RÙI.

-Chết thì chôn, mặc kệ. –Anna vẫn chưa dậy.

Mọi người ngao nhán + ngạc nhiên trước câu trả lời của Anna, Mary nói:

-Anh đừng buồn, nó mà đã ngủ thì không quan tâm đến cái gì đâu.

-Ừm. –Kevin

-A !!! Có cái này có thể kêu nó dậy.

Mary nói rồi mở điện thoại ra, áp sát tai Anna và bật lên “Anna, dậy mau, có 10 phút để xuống phòng ăn”. Một giọng nói lạnh lùng quen thuộc chui vào tai Anna, cô vùng dậy, chạy với tốc độ ánh sáng vào nhà tắm vsen, sau đó chạy vụt xuống phòng ăn mà không để ý gì.

Mọi người ngơ ngác, “sao có thể làm với tốc độ đó chứ?”. Mary đắc thắng:

-Chỉ có nó mới kêu được Anna.

Sau đó 3 người đi xuống phòng ăn, vừa tới nơi đã nhìn thấy khuôn mặt tức giận của Anna, cô quát:

-Sao mọi người lại lấy thứ đó gọi tôi???

-Không dùng nó chắc mày vẫn đang nướng. –Mary

-Bx hư lắm nha, dọa ox sắp chết mà vẫn thần nhiên. –Kevin kí đầu Anna

-Có à??? –Anna ngu ngơ.

Mọi người chán nản với câu nói của Anna

-Nhưng tao vẫn sớm hơn 1 người đó. –Anna

-Ai ??? –Mary

-Thì Sarah đó, gần 9h rồi mà nó vẫn nướng khét lẹt. –Anna

-Ai nói tao vẫn ngủ ??? –Nó lạnh lùng từ ngoài cửa bước vào.

-Mày dậy từ bao giờ vào đi đâu vậy ??? –Mary

-Tao không ngủ nên không có giờ dậy và đi ra ngoài vườn hoa. –Nó nói rồi ngồi xuống bàn ăn.

-Em không ngủ sẽ không tốt cho sức khỏe đâu. –Kin

-Không sao, em quen rồi, còn mọi người ăn đi. –Nó nói

Ăn xong, mọi người ra vườn nhà nó. Kin và Mary ngồi ở chỗ hôm trước nó và cô ngồi, hai người tâm sự vui vẻ, Anna và Kevin thì hồ nước đằng sau nhà, hai người ngồi trên thảm cỏ xanh mướt nói chuyện tình cảm. Nó và hấn thì ra vườn nó tự tạo nên, hấn và nó ngồi xuống chiếc ghế gần đó, hấn nhìn xung quanh và hỏi:

-Em tạo ra các loài hoa này à ???

-Ừm. –Nó

-Em đa tài thật đó. –Hấn.

-Tôi biết điều này. -Nó

-Tôi có thể yêu cầu em một chuyện được không??? –Hấn

-Nếu có thể. –Nó

-Em kể lại cho tôi về quá khứ của em được không??? Một phần thôi cũng được. –Hấn thành khẩn

-Biết để làm gì??? –Nó

-Tôi muốn biết nhiều điều về em hơn.

-Ừm.

Nó không biết tại sao lại muốn kể cho hấn nghe, giương như mỗi lần hấn yêu cầu hay nhờ vả nó, đều thôi miên khiến nó chấp thuận.

Flashback

-Anh Thiên Ân, trả lại kẹo cho em đi. –Một đứa bé 5 tuổi nhõng nhẽo đi theo 1 thằng nhóc 6 tuổi.

-Lêu lêu, anh không trả. –Thằng nhóc cười.

-Mama ơi, anh Thiên Ân lấy kẹo của con. –Đứa bé khóc lớn gọi mẹ.

-Kin à, con trả kẹo cho em đi. Thiên Băng của mẹ đừng khóc nữa nha. –Người mẹ từ trong bếp đi ra, ôm lấy nó và dỗ dành nó.

-Tiểu Băng phải nói là “Tiểu Băng thương anh Ân nhất, tiểu Băng yêu anh nhất”, nói sau anh sẽ trả. –Kin nói

- Tiểu Băng thương anh Ân nhất, tiểu Băng yêu anh nhất. –Nó nói

-Anh cũng thương tiểu Băng nhiều lắm. –Kin nói rồi đưa kẹo cho nó và ôm lấy nó.

-Thôi nào hai đứa, không thương mama à ??? –Mama nó vòng hai tay ôm nó và Kin.

-Tụi con thương mama và papa nhiều lắm đó. –Nó nói.

-Mama ơi, sau này lớn con sẽ lấy tiểu băng làm vợ nha!!! –Kin

-Sao con lại nói thế ??? –Mama nó hỏi.

-Tại vì tiểu băng dễ thương lắm. –Kin

Cạch.

-Cả nhà có chuyện gì vui vậy??? –Papa nó mở cửa đi vào và nói.

-A !!! Papa về. –Kin chạy ra ôm cổ ông Trần.

-Vừa rồi cả nhà đang nói chuyện gì vậy??? –Ông TRẦN nói

-Papa à, sau này lớn con sẽ cưới tiểu băng, vì tiểu băng của con là dễ thương nhất. –Kin

-Thằng nhóc này, mới 6 tuổi mà đã mê gái vậy rồi, sau này sẽ làm ra chuyện gì đây??? –Mama nó nói.

-Thiên Ân à, như vậy không được đâu, con và Băng là anh em của nhau, đều do ba mẹ sinh ra, cưới nhau là phạm pháp đó. –Ông Trần xoa đầu Kin.

-Vậy thôi đi, con không cưới Tiểu Băng nữa đâu. –Kin rùng mình

-Phải ngoan vậy chứ. –Ông Trần hài lòng rồi quay sang mama nó:

-Em à, có cơm chưa ??? Anh đói rồi.

-Anh vào ăn đi. –Mama nó nói rồi cũng nó vào trước.

-Thiên Ân, ta cũng vào thôi. –Ông Trần nói rồi kênh Kín lên vai mình sau đó vào phòng ăn.

Mọi người ăn uống vui vẻ

1 tháng sau đó

Ông Trần từ ngoài cửa đi vào, vẻ mặt khác hẳn ngày thường. Mẹ nó thấy vậy chạy tới hỏi:

-Anh à, có chuyện gì vậy ???

-Sao cô giám làm như vậy??? –Ông Trần hét to.

-Em làm gì, anh giải thích cho em có chuyện gì xảy ra. –Mẹ nó

-Tôi muốn cô tự nhận mọi chuyện ??? –Ông Trần.

-Chuyện gì mới được chứ ??? –Mẹ nó

-Cô còn không chịu thú tội à ???

-....

Cạch.

Nó và Kín dắt tay nhau bước vào, thấy cảnh tượng trước mắt là ba mẹ đang to tiếng với nhau. Nó và Kín vội chạy lại, Kín hỏi:

-Có chuyện gì vậy ba ???

-Mày cút ra ngay. –Ông Trần quát lên, đẩy Kín ra làm anh ngã xuống.

-Anh à, anh vẫn chưa đuổi mẹ con kia ra để mẹ con em vào ở à ??? –Một người phụ nữ ăn mặc ****, mặt đắp tắn phấn, giọng điệu chua ngoa đi vào.

-Em yên tâm, hôm nay anh sẽ đuổi mà. –Ông TRẦN.

-Thì ra mọi chuyện là thế này, Thiên Bằng Thiên Ân chúng ta đi. –Mẹ nó nói rồi lên phòng lấy đồ.

-Diễm Kiều, Ngọc Diệp vô đây. –Mụ đàn bà gọi lớn

Từ ngoài cửa có hai đứa bé tuy nhỏ nhưng trong kênh kiệu đi vào, ôm trần lấy ông Trần, Diễm Kiều nũng nịu:

-Ba à, sao bây giờ tụi con mới được về đây ???

-Hai người kia là ai vậy (chỉ về phía nó và Kín) ??? –Ngọc Diệp

Nó thấy người khác ôm ba mình thì tức giận, chạy tới kéo hai nhỏ kia ra và lạnh giọng nói:

-Không được ôm ba tôi.

Hai nhỏ tức giận, định xông tới đánh nó, chưa chạm được đến nó thì Kín du hai ngũ ngã nhào xuống đất, Kín quát:

-Không được động tới em tôi.

Hai nhỏ sợ hãi, khóc òa lên.

Bà Rose (người phụ nữ vừa nãy) chạy tới, quát lên:

-Thằng nhãi, giám du con tao à???

Rồi bà ta vung tay đánh Kín. Nhưng chợt có một cánh tay ngăn bà ta lại rồi đập bà ta ngã xuống, mẹ nó:

-Tôi sẽ liều chết với người nào động vào con tôi.

CHÁT. Ông Trần tức giận đi tới và vung tay tát mẹ nó, mẹ nó rung rung nước mắt, mặt in rõ bàn tay ba nó. Nó tức giận, vơ cái bình hoa và ném thẳng vào đầu ông Trần “XOẢNG” rồi quay sang mẹ nó:

-Mẹ, anh Kín chúng ta đi, chúng ta sẽ không bao giờ quay lại đây nữa, không cần ông ta (chỉ về phía ba nó) chúng ta cũng có thể sống hạnh phúc.

Rồi quay sang ba nó:

-Ba à, ba đã đối xử với mẹ con như vậy thì con cũng xin tuyệt giao với ba, từ nay ba sẽ không có đứa con tên Trần Thiên Bằng nữa đâu, và các hành động của ba ngày hôm nay, con sẽ quay lại và khiến ba đau hơn mẹ con gấp nhiều lần.

Nó nói rồi nắm tay mẹ nó và Kín ra ngoài, tất cả mọi người hiện tại đang ngạc nhiên, kinh ngạc về nó, một cô bé 5 tuổi lại có thể nói với giọng lạnh như thế, ngay cả họ dù cố cũng không thể nó cô bé 5t lại có thể.

-BẢO VỆ, GIỮ KÍN LẠI VÀ ĐUỔI HAI NGƯỜI KIA RA KHỎI NHÀ. –Papa nó hét lên và chạy ra giữ tay Kín lại.

-Không, tôi không muốn sống với ông, tôi muốn sống với mẹ và Tiểu Bằng của tôi. –Kín giằng tay mình ra khỏi ông Trần

-Anh mau thả tay Kín ra, nó sẽ sống cùng tôi và Thiên Bằng, tôi có đủ sức để nuôi dưỡng con tôi, anh hãy quay lại lo cho mẹ đàn bà cướp chồng người khác và hai đứa con rơi của anh đi. –Mẹ nó nói kéo tay Kín lại.

-Kín là người được chọn để thừa kế tập đoàn, tôi không thể để cô đưa nó đi được. –Ông Trần.

-Ông thả anh Kín ra. –Nó xông vào cắn tay papa nó khiến ông vội bỏ tay ra

-Con bé hỗn láo, mày dám cắn ba mày à ??? –Ông Trần định giờ tay tát nó thì có một bàn tay ngăn tay ông lại, mẹ nó nói:

-Anh muốn đánh Thiên Bằng thì phải bước qua xác tôi.

Ba nó tức giận quát:

-Mau đuổi hai người này ra (chỉ về phía nó và mẹ nó) và giữ Kín lại (chỉ về phía Kín).

Ngay lập tức, vệ sĩ chạy tới, kéo mẹ nó và nó ra ngoài cổng rồi đóng sầm nó lại, Kín bên trong gào lên:

-Không!!!! Mẹ !!!! Tiểu Bằng!!! Kín nhất định đi tìm hai người !!!!

-Kín –Mẹ nó đứng bên ngoài ôm mặt khóc.

Nó khẽ gạt nước mắt trên mặt mẹ nó và nói:

-Mẹ đừng khóc, nhất định con sẽ đưa anh Kín về cho mẹ mà.

Mẹ nó gạt nước mắt, mỉm cười nhìn nó:

-Thiên Bằng à, sao con có thể lạnh như vậy chứ, lúc đó mẹ không nhận ra con luôn đó.

Nó khẽ mỉm cười, mẹ nó mắng:

-Lần sau không được làm vậy nữa nha, vậy là hư lắm đó, ba con sẽ buồn lắm.

-Có lần sau sao mẹ ??? –Nó

Mẹ nó khựng người, nhưng rồi định thần lại và nói:

-Chúng ta sẽ bay sang Anh với và con.

Mẹ nó nói rồi cầm tay nó đi tới sân bay và bay thẳng tới Anh, gặp bà nó và kể lại chuyện cho bà nó nghe, bà nó tức giận quát:

-Ta sẽ không để yên chuyện này, đừng tưởng ta không làm gì được nó. Hai con ở lại đây với ta.

Bà nó nói rồi kêu người xếp chỗ cho mẹ nó và nó. Từ đó hai mẹ con nó sống ở Anh với bà nó

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29

1 năm sau (trong một năm này nó làm những gì thì sau này mới tiết lộ được)

Mẹ nó và nó đang đi dạo trên con đường tấp nập của thành phố London, mẹ nó cầm tay nó đi trên vỉa hè, mẹ nó vừa đi vừa nói:

- Việc học của con dạo này thế nào, cả việc học ở đó nữa ???

- Vẫn tốt lắm mẹ ạ, con đọc thuộc hết từ điển tiếng pháp và mấy cuốn khoa học đó mẹ. –Nó cười toe toét.

- Con mẹ giỏi quá, đúng ra là đã không nhầm khi –Mẹ nó nói

- Sao vậy mẹ ??? –Nó

- Thiên Băng à, mai là sinh nhật con, con muốn mẹ tặng con cái gì nào ??? –Mẹ nó hỏi sang chuyện khác.

- Con chỉ cần mẹ là đủ rồi, không cần thêm đâu. –Nó mỉm cười.

- Con thích thứ gì nhất, mẹ sẽ tặng cho con. –Mẹ nó

- Nếu mẹ nói vậy thì con muốn mẹ đưa anh Thiên Ân và papa về ở với mẹ con mình nha. –Nó cười tươi

Mẹ nó dừng lại, dừng người, mặt tối sầm lại và vai khẽ run, nó thấy thế thì cọt chạy lại và nói:

- Mẹ, tiểu băng xin lỗi, tiểu băng không cố ý làm mẹ buồn đâu.

Mẹ nó ngồi xuống cho băng nó, mỉm cười nhẹ và nói:

- Tiểu băng à, mẹ không sao đâu.

- Vâng. –Nó

Mẹ nó đứng dậy

- Tiểu băng à, mai là sinh nhật con, cũng chính là ngày bà ngoại con công bố thân phận của con và đưa con lên làm công chúa đó. Mẹ đã đặt cho con một bộ đồ, chúng ta về nhà thử nha.

- Vâng

Sau đó, nó và mẹ nó về nhà, thử váy, mẹ nó nhìn nó mỉm cười:

- Con giống thiên thần thật đó.

- Hihi Thì tại con giống mẹ mà. –Nó cười

- Nhưng vẫn khác mẹ, đôi mắt của con rất đặc biệt, không biết giống ai nữa. –Mẹ nó

- Có thể là giống cả ba và mẹ, mắt mẹ màu xanh, mắt ba màu cánh sen nhạt sẽ tạo ra màu tím –Nó

- Con bé ngốc này, màu mắt chứ đâu phải màu vè mà pha được chứ. –Mẹ nó

- Con đùa thui mà. –Nó

- Chắc là con giống ai đó trong dòng tộc của ba con. –Mẹ nó

Ngày hôm sau

- Thiên Băng, chúng ta đi nào. –Mẹ nó nói rồi leo lên xe.

- Vâng. –Nó chạy ra, rồi trèo lên xe ngồi cạnh mẹ nó.

- Đi nhanh giùm tôi. –Mẹ nó

-Vâng thưa tiểu thư. –Vệ sĩ kiêm tài xế nói rồi phòng xe đi

Trên đường đi tới nơi tổ chức tiệc, mẹ nó hỏi:

-Con có hộp hộp không ???

-Không đâu. -nó

BRÙM BRÙM

Chợt có mấy chiếc xe phân phối lớn chặn đường xe họ đang đi, tài xế xuống xe và nói:

-Các người làm gì vậy ??? Tránh ra cho chúng tôi đi.

“BỐP” Một dòng máu đỏ tươi chảy từ đầu xuống, làm người vệ sĩ ngất sùi, nó và mẹ nó hoảng hốt, sau đó chợt thấy xung quanh mờ mờ rồi không thấy gì nữa.

-Mau đưa 3 người này lên xe. –Một tên trong số chúng.

-Cả tên tài xế sao, hay giết nó đi. –Tên khác

-Làm vậy sẽ gây nghi ngờ đó, cứ làm theo đi. –Tên kia nói.

Sau đó, đám người đưa mẹ nó, nó và tài xế rồi đưa đến nơi nào đó.

Tại nhà hoang xxx

-HA ... HA ... HA ...AAAA“RẦM” .-Tiếng cười mang rợn vang lên và tiếng cửa được đóng một cách thô bạo.

Nó mở mắt, xung quanh ánh sáng mờ ảo, chân tay nó không cử động được, có lẽ là bị trói, mãi sau nó mới nhìn rõ người trước mặt mình, nó khẽ nói:

-Mẹ.

-Tiểu Băng tỉnh rồi à ??? –Mẹ nó

-May là tiểu thư không sao ??? –Tài xế

-Chúng ta ở đâu vậy ??? Sao đều bị trói. –Nó

-Con đừng sợ, đã có mẹ ở đây rồi. –Mẹ nó.

-Trước hết phải tìm cách thoát đã. –Vệ sĩ Charles (vệ sĩ vừa nãy)

-Chú dùng răng cắn cỏi dây thừng chạy đi, vì cháu là trẻ con nên họ dùng dây nhỏ hơn và buộc lỏng hơn. –Nó quay ra sang.

-Ừm. –Charles cúi người cắn đứt dây ở tay nó.

Nó sau khi gỡ bỏ được dây liền quay sang cời trói cho mẹ và Charles, mẹ nó nói:

-Chúng ta mau chôn khỏi đây đi, vừa nãy bọn người kia nói là sẽ cho người đốt căn nhà này đó. –Mẹ nó

3 người lén lút ra khỏi cửa, ở đây có 2 tên canh cửa, mẹ nó nói:

-Charles, ra đánh vào gáy tên kia đi, tôi lo tên còn lại nhẹ nhàng thôi đó.

-Vâng

Nói xong, hai người nhẹ nhàng tiến đến phía sau, nhìn nhau rồi đồng loạt đánh gục bọn chúng, mẹ nó rồi lấy đôi kiếm của tên đó, Charles lấy hai khẩu súng còi bên hông, mẹ nó quay lại nhìn nó:

-Nhanh chạy thôi con.

3 bọn họ chạy thật nhanh ra phía lối thoát.

Căn nhà bắt đầu cháy, có lẽ bọn người kia đã đốt và đến bây giờ mới lan đến phòng này, 3 người họ thấy vậy thì vội chạy ra khỏi đây.

Chợt có người hét lên:

-BỌN CHÚNG CHẠY THOÁT RÙI, MAU BẮT CHÚNG LẠI.

-Bọn chúng phát hiện rồi, chạy mau lên. –Mẹ nó nói.

Mẹ nó nói rồi kéo tay nó ra ngoài, rồi quay lại phía Charles:

-Anh gọi điện cầu cứu đi.

-Vâng, thưa tiểu thư.

Charles nói rồi lấy điện thoại ra, gọi thử nhưng không được, anh quay lại nói:

-Tiểu thư, đang ở ngoài vùng phủ sóng.

-Chết tiệt –Mẹ nó.

Vừa chạy hết cầu thang, cửa ở ngay trước mắt thì tiếng động ngày càng rõ hơn, chợt có tên hét lên:

-BỌN CHÚNG ĐÂY RÙI.

3 người chạy nhanh hơn, đến cửa thì còn một nhóm người đã chặn ở đó, mẹ nó dừng lại và nói:

-Không ổn rồi, sẽ phải có 1 người ở lại và giữ chân bọn chúng

-Hãy để tôi, tiểu thư đưa công chúa chạy khỏi đây đi. –Charles

-Không được, anh đang bị thương, hãy để tôi ở lại, anh mang con bé chạy đi. –Mẹ nó

-Nhưng thưa tiểu thư –Charles

-Đây là mệnh lệnh, đi mau. –Mẹ nó

Mẹ ơi, mẹ đừng xa Tiểu Băng mà. –Nó khóc

-Tiểu băng ngoan, dù không có mẹ ở bên nhưng con hãy luôn ngoan ngoan nha, và Đừng bao giờ hận ba con. –Mẹ nó xoa đầu.

-Tiểu Băng không chịu đâu. –Nó khóc

-Con hãy cầm chiếc vòng cổ này (cởi chiếc vòng ở cổ và đeo cho nó), nó rất quan trọng và phải giữ cẩn thận đó. Khi về nhà, con hãy lấy quả cầu thủy tinh trên bàn và đập bể nó, trong đó có một chiếc chìa khóa và một thẻ nhớ siêu nhỏ, con mở lên xem sẽ rõ thôi. –Mẹ nó cười hiền rồi đứng dậy.

-Đi tiếp thôi.

-3 người chạy nhanh ra phía cửa, đám người bắt cóc chặn ở đó, mẹ nó nói:

-Ta sẽ là đối thủ của mi.

t/g : Nhắc chút nè, từ đầu chương này là nói bằng tiếng anh nha.

-Với một mình cô em sao??? Ha ... ha ... ha ...

-Hai người chạy đi. –Quay sang nó và Charles

-Vâng. –Charles nói rồi bế nó chạy đi, anh bắn hai tên ở lối ra để mở đường. Vừa chạy đến cửa thì “RẦM”, cái gì đó rất to và chạy dữ dội làm chấn lối đi, nó hét lên:

-Mẹ.....

Bên trong nó thấy mẹ nó đang dùng kiếm chém vào người khác thì dừng lại mỉm cười với nó rồi tiếp tục chiến đấu.

Tại cung điện Anh Quốc

-Sao bây giờ vẫn chưa tới nhỉ ??? –Nữ hoàng Anh lo lắng.

Bỗng có người hốt hải, vừa chạy vừa nói:

-Nữ hoàng, tiểu thư và công chúa có chuyện rồi.

Người đó chạy đến nói, thờ gấp, bà nó lo lắng hỏi:

-Người nói thế là sao???

-Dạ, có người nói là nhìn thấy tiểu thư, công chúa, và vệ sĩ Charles bị một đám người bắt đi. –Tên đó

-Mau cho người đi tìm thôi, người đi thông báo đi. –bà nó

-Vâng. –Tên đó nói rồi chạy đi

-Samuel (tên đội trưởng bảo vệ cung điện), mau tìm tín hiệu xem công chúa ở đâu, hôm nay con bé đeo chiếc vòng gắn thiết bị phát tín hiệu. –Nữ hoàng anh

-Vâng. –Samuel nói

Tại chỗ nó nó Charles

Chưa chạy xa ngôi nhà thì căn nhà cháy dữ dội và sụp xuống, nó hét lên:

-Khôngggggg

Nó chỉ nhìn thấy trong ngọn lửa đỏ là khuôn mặt mẹ nó đang mỉm cười, nó và Charles chạy tiếp.

Hiện tại họ đang đến một ngôi làng nhưng ngôi làng bị bỏ hoang, Charles quay sang nói với nó:

-Chúng ta chạy nhanh khỏi đây thôi, nơi này không an toàn.

Nó gật nhẹ đầu rồi chạy tiếp. Chợt có tiếng nói vang lên:

-Bọn chúng kia rồi, đuổi theo mau.

Nó và Charles chón vào một con hẻm, nhưng đó lại là hẻm cụt, họ đành phải trốn vào một căn nhà nhỏ ở gần đó, lúc người bắt cóc dừng lại trước cửa ngôi nhà và quát lên:

-Bọn chúng chỉ chón gần đây thôi, mau cho người bao vây ngôi làng lại, sau đó thì lục soát, kiểm cho mọi ngõ ngách, một con chuột cũng không thể chạy thoát.

Bọn chúng ngay lập tức thực hiện mệnh lệnh, cho người đi tìm khắp làng và bao vây ngôi làng.

-Công chúa, mọi chuyện không ổn rồi, nếu cứ như này thì trước sau chúng ta cũng sẽ bị bắt. –Charles lo lắng quay sang nó

-Vậy phải làm thế nào ??? –Nó

-Tôi sẽ ra làm mồi nhử và cầm chân bọn chúng, nhân lúc bọn chúng đánh tôi, công chúa hãy chạy đi. –Charles

-Không được đâu, cháu không muốn ai vì mình mà phải hi sinh. –Nó

-Nhiệm vụ của tôi là bảo vệ nữ hoàng, tiểu thư và công chúa, xin công chúa hãy để tôi làm tròn trách nhiệm và công việc của mình. –Charles

-Nhưng Cháu sợ lắm. –Nó òa khóc, ôm chầm lấy Charles

-Công chúa à, đừng sợ, mọi chuyện rồi sẽ ổn thôi, nhất định nữ hoàng sẽ cho người đến cứu công chúa mà. –Charles vuốt tóc nó an ủi

Nó vẫn vui mặt vào người Charles, thực sự khi ở cạnh Charles nó cảm nhận được sự an toàn, chợt Charles nói:

-Công chúa, tôi có một chuyện muốn nhờ cô, xin cô lấy đưa cái này cho con trai tôi (tháo chiếc vòng cổ và đưa cho nó), nói với nó tôi yêu nó rất nhiều. Đây là ảnh và địa chỉ thằng bé đang sống, xin cô hãy giúp tôi chăm sóc thằng bé, nó tên Gin, hơn cô 5 tuổi.

-Vâng, cháu hứa. –Nó

-Tôi đi nha, công chúa cẩn thận đó.

Charles nói rồi chạy ra, lấy súng bắn liên tiếng vào bọn người kia, bọn chúng tập chung xông tới đánh với Charles, nhân lúc đó, nó vội chạy đi, nó chạy mà không nhìn về phía sau, chạy nhanh hết mức có thể. Nó ngã nhưng vẫn cố gắng đứng dậy chạy tiếp, nó không thể để mẹ nó và Charles hi sinh vì nó oan uổng được. Bỗng nhiên có ánh đèn từ phía xa, và có tiếng gọi:

-Có người kia, có phải người chúng ta đang tìm không ???

-Mau đuổi theo. –Tên khác nói

Nó chạy thực mạng, chạy nhanh nhất có thể, chợt nó ngã, chân nó chảy máu, nó không thể đứng nổi nữa, nó đành chấp nhận số phận, có lẽ ông trời không thương nó rồi. Bỗng nhiên có một bàn tay đỡ nó dậy, người đó mặc quân phục chính tề, khuôn mặt ưa nhìn, kính cẩn nói:

-Công chúa, cô không sao chứ ???

Nó ngạc nhiên, chợt từ phía xa, đội trưởng vệ sĩ Samuel chạy tới, nó nhận ra người quen thì hét lên:

-Mau ... mau tới cứu Charles và mẹ tôi.

-Công chúa bình tĩnh, hãy dẫn chúng tôi đến đó.

Samuel công nó lên và được nó dẫn đường.

Khi tới ngôi làng hoang, cảnh tượng hiện ra trước mắt nó là Charles đang nằm dưới đất, bọn bắt cóc ra sức đập lên, người đầy máu. Samuel hét lên:

-MAU BẮT HẾT BỌN CHÚNG LẠI.

Vừa dứt lời, quân đội liền bắt hết bọn bắt cóc, nó kêu Samuel đi đến chỗ Charles, nó cầm lấy tay Charles khóc lóc và nói:

-Chú Charles, chú tỉnh lại đi, chú đã hứa với mẹ cháu là chăm sóc và bảo vệ cháu rồi mà ...

-Xin lỗi tiểu công chúa, tôi đã hoàn thành nhiệm vụ bảo vệ nhưng đã không hoàn thành việc chăm sóc công chúa, lại còn nhờ công chúa nuôi dưỡng con trai tôi, thật là đáng trách mà. –Charles hấp hối.

-Chú đừng nói vậy mà, chú phải chăm sóc cháu. –Nó khóc lớn hơn.

-Công chúa, đừng khóc (lấy tay gạt nước mắt cho nó), xin lỗi, làm máu dính lên mặt công chúa rồi, công chúa hãy sống tốt nha, đừng làm tiểu thư hi sinh vô ích, vĩnh biệt tiểu công chúa. –Vừa dứt lời, bàn tay lạnh dần, tuột dần khỏi tay nó.

Nó hét lên, gục xuống, đội trưởng Samuel nói:

-Công chúa, còn tiểu thư

-Mau đưa tôi đi, tôi dẫn đường. –Nó vội ngồi dậy nói.

Sumael công nó trên lưng, nó chỉ đường đến ngôi biệt thự hoang,

Bây giờ, tòa biệt bị lửa thiêu gần như sụp xuống, không có cách nào để chạy vào trong hay đập tắt đám cháy, nó vừa được đặt xuống thì chạy vào (mặc dù chân đau) nhưng bị Samuel ngăn lại, an ủi:

-Công chúa hãy bình tĩnh, với ngọn lửa này thì không ai thoát được đâu !!!

Mắt nó bỗng nhiên chuyển thành màu đỏ, nó hét lên:

- MẸ

Rồi nó ngất sùi, Sumael vội chạy lại đỡ nó lên rồi gọi tên nó.

3 ngày sau

Nó tỉnh dậy, nó cảm thấy đau đầu, nó day day thái dương rồi cố nhớ lại mọi chuyện, nó nhắm mắt như muốn quên mọi chuyện, chợt nghe tiếng cửa mở, có người nói:

-Con bé vẫn chưa tỉnh à ???

-Vâng, tôi có chuyện cần nói thưa nữ hoàng. –Samuel.

-Nói đi. –Bà nó

-Theo kết quả giám định, xác người phụ nữ đúng là của tiểu thư. –Samuel.

Mặt bà nó tối sầm lại, đi ra ngoài, Samuel cũng đi theo.

Nó như không tin vào tai mình, nó liền chạy xuống hỏi bà nó:

-Bà, có phải những gì Samuel nói với bà là sự thật không??

Bà nó thấy nó ngạc nhiên, lấy lại bình tĩnh nói:

-Đúng vậy.

Nó bỏ lên phòng, đóng sầm cửa lại, dù ai nói gì cũng không mở cửa.

1 tuần sau

Trong một tuần nó suy nghĩ rất nhiều, cuối cùng nó đã nghĩ thông, nó nhất định phải làm ông ta và mẹ đàn bà đó khổ sở và trả thù người đã giết mẹ nó. Nó nhớ lại những gì mà Charles và mẹ nó đã nói với nó, nó liền đi đến phòng mẹ nó, nó làm đúng những gì mẹ nó dặn, trong thẻ nhớ là một đoạn băng mẹ nó dặn nó phải sống kiên cường, tự chăm sóc mình và nói về một số thứ khác. Nó ngạc nhiên về những gì mẹ nó nói trong cuộn băng.

Nó về phòng mình, thay đồ rồi đi xuống, nó thấy bà nó đang ngồi trên ghế thì lạnh lùng nói:

-Bà, con có chuyện ra ngoài.

Bà nó nhìn thấy nó thì ngạc nhiên, càng ngạc nhiên hơn vì khuôn mặt lạnh băng và giọng nói lạnh tanh, bà nó gạt đầu rồi quay ra sau nói:

-Người người đưa công chúa đi.

Nó đi ra cùng hai vệ sĩ, đưa tờ giấy địa chỉ rồi kêu đến đó, nó đến nơi kể lại mọi chuyện cho Gin nghe, cậu bé sock, khóc lóc, căm thù người làm ba cậu như vậy. Nó đưa Gin về nhà nó sống.

Sau đó, bà nó công bố nó và giao chức công chúa cho nó, nó được bà nó đưa các giáo sư tới dạy tại nhà, rồi thi vượt cấp, nó được bà nó đưa đi học võ. Ngay cả Gin cũng được bà nó cho học tập và luyện võ.

Mọi người ngay cả các vị giáo sư của trường đại học nổi tiếng đều ngạc nhiên về nó, nó có thể nghe một lần mà nhớ tất cả những gì giáo sư nói, đọc một quyển sách người thường phải đọc liên tục trong 8 giờ mà nó đọc trong 1 giờ xong và nhớ tất cả những gì viết trong đó. Nó học võ chỉ trong vòng nửa năm mà có thể đạt được đai đen nhiều môn võ khó và nổi tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30

Tại biệt thự họ Trần

Ba nó đi vào, mặt tối sầm, hai mắt đỏ hoe như vừa khóc, bà Rose (người ba nó dẫn về) hốt hải chạy tới:

-Có chuyện gì vậy anh ???

-Kh ... không ... không thể nào, em không thể chết được. -Ba nó nói trong vô thức.

-Ai chết vậy anh ??? -Bà Rose hỏi

-KHÔNG THỂ CÓ CHUYỆN ĐÂY XẢY RA ĐƯỢC, KHÔNG -Ba nó hét lên rồi ngất xỉu đi.

-Anh, anh, anh sao vậy ??? Mau tỉnh lại đi -Bà Rose lay lay người ba nó.

-Người đâu, gọi bác sĩ ngay, ông chủ của các người ngất xỉu rồi. -Bà Rose hét lên kêu người tới.

Quản gia chạy tới, nói:

-Tôi gọi bác sĩ rồi, ông chủ bị làm sao vậy???

-Ta không biết nữa, anh ấy -Bà Rose

30 phút sau

-Chủ tịch không sao, chỉ là bị sock nặng thôi, tôi sẽ đưa thuốc bổ để chủ tịch mau khỏe lại. -Bác sĩ nói.

-Các người ra ngoài hết đi, Kin ở lại với ba, ba có chuyện cần nói. –Ba nó nói.

Cạch, mọi người ra ngoài và đóng cửa lại, Kin lạnh giọng:

-Có chuyện gì ???

-Kin, mẹ con con đã –Ba nó nói đến đây thì chợt rơi nước mắt

- Có chuyện gì xảy ra với mẹ tôi??? –Kin

-Bà ấy chết rồi. –Ba nó nói rồi cúi đầu xuống

Kin chết lặng, rồi quay sang túm cổ áo ba nó hét:

-Ô ... ông ... ông nói dối, mẹ tôi chưa chết, ông nói dối

-Con nghĩ ba sẽ đem chuyện này ra nói dối ??? –Ba nó

Kin lặng người, tay buông áo ba nó ra từ bao giờ, anh hét lên:

-Chính ông, chính ông là nguyên nhân làm mẹ tôi chết, chính ông đã đuổi Tiểu Băng và mẹ tôi ra khỏi nhà.

-Kin, con đừng nói vậy, ba cũng không hề muốn chuyện này xảy ra. –Ba nó

-Không, tôi không muốn nghe. TRẦN MINH THIÊN, tôi hận ông. –Kin nói rồi chạy lên phòng, để lại người đàn ông nhìn theo nước mắt khề roi.

Kin chạy lên phòng, đóng “SẦM” cửa lại, anh khóc nức nở, rồi anh mở tung cửa sổ và hét:

-TRẦN MINH THIÊN, TÔI HẬN ÔNG....

2 năm sau

Nó liên tục đạt được các chứng chỉ và trong 2 năm nó hoàn thành chương trình học của thpt (chém quá nhĩ, nhưng thôi kệ). Hiện tại nó đang học đề thi vào đại học (8 tuổi đó, ai tin không???). Trong hai năm xảy ra rất nhiều chuyện nhưng không thể tiết lộ được.

Tại New york – Mỹ

Nó đang ở trong thư viện, chợt có tiếng cãi lộn, nó nhủu mày ngược lên thấy một cô bé đang dang tay ra như ý muốn bảo vệ cô bé đang khóc lóc phía sau, cô bé phía trước quát:

-Các người nói dối, chính bạn ấy thấy hai người lấy sách thư viện, bạn ấy la lên thì hai người đánh bạn ấy. Vậy mà các người còn dám nói bạn ấy đặt điều.

-Con nhãi, tao đánh cả mày đấy, mau cút ra. –Tên mặc áo vàng nói

-Con nhãi phía sau kia, mau xin lỗi bọn tao đi. –Tên mặc áo xanh.

-Không, tôi nói thật thì sao tôi phải xin lỗi. –Cô bé phía sau khóc lóc.

Tên mặc áo vàng đẩy cô bé phía trước ra, túm cổ áo cô bé phía sau quát:

-Con nhãi, tao cho mày nói lại lần cuối.

-Tôi nói rồi, các người lấy sách thư viện. –Cô bé cương quyết.

-Mày

-Theo bộ luật về trẻ em, các người có biết bạo hành trẻ em sẽ phải bóc lịch mấy năm không ??? –Nó tiến tới, lạnh giọng nói.

-Lại một con nhãi chán sống nữa. –Tên áo xanh nói.

Hai cô bé vừa này ngạc nhiên nhìn nó, tên áo vàng thả cô bé kia ra, chạy lại quát:

-Mày giám xen vào chuyện của tao à ???

Hắn tay định giơ tay đánh nó thì nó đập vào chân hắn ta, làm hắn bay cách ra xa. Mọi người trong thư viện ngạc nhiên, họ không tin vào mắt mình, một cô bé tám 7,8 tuổi lại có thể đá một tên to con như vậy ra xa. Tên áo xanh thấy bạn mình bị đá thì chạy lại, xông vào đánh nó, chợt có một bàn tay to lớn

túm áo hắt ta từ phía sau và vút hắt ta ra phía ra một cách dễ dàng, một đám người mặc giống đồ người đồ cũng chạy tới, cúi đầu chào nó:

-Tiểu thư, chúng tôi tới trễ. (là vệ sĩ của nó)

-Tiểu thư không sao chứ ??? –Tên vừa rồi nói

-Các người chậm quá đấy, nếu có lần sau thì các người biết tôi sẽ làm gì rồi chứ ??? –Nó lạnh giọng.

-Chúng tôi xin lỗi. –Cả đám đó cúi đầu.

-Sử lý lũ kia đi, thật là sui xẻo mà, muốn đến thư viện đọc sách mà cũng không xong. –Nó nói rồi đi tới bàn vừa nãy nó ngồi và tiếp tục đọc sách.

Vệ sĩ của nó cúi hai tên kia ra, mọi người trong thư viện xì xào một hồi rồi ai vào việc đấy. Hai cô bé lúc nãy chạy tới, ngồi vào bàn nó, cô bé phía trước hồi này nói:

-Chào bạn, mình làm quen với bạn được không ??? Mình tên Mary.

-Chào, mình là Anna, cảm ơn bạn đã cứu mình nha. –Cô bé còn lại nói.

-Vừa rồi bạn siêu thật đó. –Mary

-Bạn học võ ở đâu vậy ??? –Anna

-Bạn học bao lâu rồi ??? –Mary

-.....

Nó vẫn im lặng không nhìn 2 người đến một lần, Anna và Mary cũng im lặng nhìn nó. Nó đọc xong, gấp quyển sách lại, Anna liếc nhìn quyển sách, ngạc nhiên nói:

-Trời ơi, bạn có thể đọc được quyển sách này ư???

-Bạn hiểu được nó nói gì ??? Bạn giỏi thật đó. –Mary

-Hai người ồn ào quá.

Nó lạnh lùng nói rồi ra hiệu cho vệ sĩ cất quyển sách về chỗ cũ và bước đi. Anna và Mary nhìn nhau rồi gật đầu

Từ đó, ngày nào cũng có hai cô bé lẻo đẻo theo sau nó và không để nó phát hiện. Trong một tuần, Anna và Mary đã biết được địa chỉ của nó, lịch trình của nó.

Tại quán café mà nó hay ngồi.

Nó đang nhâm nhi ly capuchino nóng hổi và đang đọc quyển sách với độ dày lên tới cả nghìn trang, Anna và Mary đi tới, ngồi xuống cùng nó, Anna vui vẻ:

-Chào, chúng ta cũng có duyên đấy chứ.

-Hay là mình kết bạn nha. –Mary

-Đúng đó, qua lần ở thư viện chúng ta lại gặp nhau nè. –Anna

-Chứ không phải 1 tuần nay các người đi theo tôi à ??? –Nó nói nhưng vẫn tiếp tục công việc.

Anna và Mary ngó người, nó biết mà không làm gì. Anna cười tươi nói:

-Bạn phát hiện ra à ??? Sao không bắt quả tang bọn mình???

-Bắt thì có ý nghĩa gì ??? –Nó

-Bạn này, mình rất quý bạn đó, bạn là bạn với tụi mình nha !!! –Mary

Nó ngược lên nhìn hai người, hai nười này có nụ cười rất tươi, hồn nhiên trong sáng rất giống như nó trước kia, nó suy nghĩ một hồi rồi nói:

-Làm bạn của tôi rất khó, hai người sẽ phải có chương trình học ngoài sức tưởng tượng, phải chịu đau đớn, phải có sự kiên trì, tôi nghĩ hai người sẽ không chịu đựng được lâu đâu .

-Không, tụi tó sẽ cố gắng mà. –Anna và Mary đồng thanh.

-Vậy thì được thôi, chúng ta là bạn. –Nó nói.

-Tốt quá rồi, để mình giới thiệu nha. –Anna

-Khỏi đi, tôi đã biết đến các cậu từ rất lâu rồi, cậu là Anna, công chúa Monaco đúng không (chỉ vô Anna)??? Còn bạn là Mary, tên thật là Minamoto Yukiko, công chúa nhật bản (chỉ về Mary). –Nó nói

Anna và Mary ngạc nhiên, Anna nói:

-Sao bạn có thể biết nhiều như vậy, tụi mình nhớ là chưa xuất hiện trên báo mà???

-Mà bạn giới thiệu đi chứ ???

-Tôi là Sarah, công chúa Anh quốc. –Nó

-Cái gì ??? Bạn là vị công chúa bị ẩn đó sao ??? –Anna và Mary hét lên.

Tiếng hét nửa 2 cô làm mọi người chú ý, nó nhui mày nói:

-Hai người nói nhỏ đi không được à ???

-Hi, xin lỗi. –Anna

-Hai người sẽ đến sống nhà tôi và theo chương trình học của tôi, sẽ vất vả đó.

-Ừm

Sau đó, Anna và Mary chuyển đến nhà nó sống, cùng nó học vượt cấp, học võ, Vì cũng thông minh nên hai cô học rất nhanh (nhưng kém nó).

End Flashback

Nó khẽ roi nữa mắt, hần thấy vậy nhẹ nhàng dùng tay lau nước mắt cho nó rồi hôn lên chỗ nước mắt chảy xuống, nó ngạc nhiên, mở to mắt. Hần áp úng:

-Xin lỗi.

Nó thẹn thùng cúi mặt xuống, hai má hồng hồng. Hần nhìn nó mà không kiềm nổi mình, vội quay sang phía khác để không nhìn thấy mặt nó, hần nói:

-Em đừng buồn nữa, dù gì mọi chuyện cũng qua rồi, em phải cố gắng sống tốt để không khiến sự hi sinh của mẹ em là vô ích.

-Vậy, anh thấy tôi sống không tốt ở điểm nào ??? –Nó quay sang hần dò xét.

-Không, ý tôi không phải vậy ??? –Hần vội quay sang thì bắt gặp khuôn mặt rất gần của nó, hần nhìn nó không chớp mắt

-Nè, anh bị làm sao vậy. –Nó lay khẽ người hần.

-À, không, tôi không. ... –Hần ngượng ngùng.

Nó vẫn chăm chú nhìn hần, nó đột nhiên cảm thấy hần lúc đó mặt đẹp trai vô cùng, nó giờ tay chạm vào mắt hần, hần đơ người vì hành động của nó, nó nói:

-Anh đẹp trai thật đó, đẹp hơn cả Kín.

Hần ngạc nhiên, chuyển sang đỏ mặt, hần thật không ngờ nó có thể nói như vậy, hần lắp bắp:

-C ... cảm ... ơn ... em ...

-Tôi nói sự thật thôi, đi vào nhà thôi, tôi đói rồi.

Nó nói lảng sang chuyện khác rồi bước đi, hần cũng lẻo đẻo theo phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31

2 ngày sau

Tại nhà nó.

Bọn nó và Kin đàn ngồi trên sofa tại phòng khách, nó vẫn như mọi khi, chăm chú vào laptop, Kin khoác vai Mary cùng ăn snack và xem TV, còn Anna ngồi khoanh chân trên ghế (con gái thế đấy) và tập chung vào game đua xe. Bỗng nhiên, Kin có điện thoại, anh nhắc máy:

-Có chuyện gì ???

-

-Ừ, tụi mày đến trước đi, tao sẽ rước tụi Sarah đến sau.

-.....

-Biết rồi.

Kin cúp máy, Mary quay sang hỏi:

-Ai gọi vậy anh anh ???

-Kelvin gọi rủ chúng ta đi bar HEAVEN. –Kin

-Nhưng –Quay sang nó.

Nó nhìn Mary rồi gấp laptop lại, đứng dậy và nói:

-Đi thôi.

Nó nói rồi đi lên phòng thay đồ, Anna, Mary và Kin cũng đi theo sau.

10 phút sau

-Chúng ta đi thôi. –Nó nói

Bốn người bọn họ cùng bên chiếc Lexus 460 L của Kin rồi phóng thẳng tới bar HEAVEN.

Tại bar Heaven, tiếng nhạc sập sinh, tiếng reo hò âm ỉ và trên sàn nhảy có mấy cô gái ăn mặc thiếu vải đang nhảy từng điệu nhảy quyến rũ.

“RẦM”, cánh cửa được đá bay, tụi nó và Kin đi ra nói:

-Các em không thể xuất hiện một cách nhẹ nhàng hơn được à ??? Lần nào tới các em tới, anh cũng phải thay cửa.

-Sò rý đại ca, nhưng là do nó (chỉ về hướng nó) đá, anh trách thì trách nó ấy, nhưng em nghĩ anh sẽ không giận đâu. –Anna vỗ vai Ken.

-Có chuyện gì vậy ??? –Nó lạnh lùng.

-Không có gì đâu, King và Kelvin ở bàn kia (chỉ về cái bàn ở góc), các em tới đó đi. –Ken nói.

Tụi nó không nói gì, đi thẳng tới bàn của hắn. Quán bar chờ lại không khí ban đầu

Anna nhào vào chỗ của Kelvin, Kin và Mary ngồi vào hai chỗ trống ở cạnh nhau, nó ngồi ở chỗ bên cạnh hắn. Ken đi tới nói:

-Các em uống gì ???

-Như mọi khi nha đại ca!!! –Anna nháy mắt tinh nghịch.

-Ừm. –Ken nói rồi bước đi.

Phục vụ để đồ uống xuống bàn rồi đi. Nó từ từ nâng ly của mình lên.

“RẦM” cánh cửa một lần nữa được đá bay, mọi người trong bar rơi vào trạng thái bất động lần hai, tất cả cùng nhìn về phía cánh cửa. Ken từ bên trong đi ra, vừa đi vừa quát:

-Sarah, anh vừa lấp xong cửa mà, các em lại phá nữa à ???

Ken vừa ra tới cửa, gặp một đám lạ hoắc, ten cầm đầu nói:

-Cửa quán bar này coi bộ ai muốn đá cũng được, không biết đây còn là quán bar lớn nhất không nữa, hay là để bọn tao phá tan cái bar này được không ???

-Tụi mày là ai ??? –Ken lạnh giọng

-Là người của bang Dark. –Tên cầm đầu nói.

Quán bar có tiếng xôn xao về bang Dark, Ken nheo mày nói:

-Tụi mày đến đây có chuyện gì ???

-Tìm người đã giết hại Queen tỷ của tụi tao. –Tên cầm đầu.

-Mày nghĩ tại bar này, mày muốn gì cũng được à ??? Không dễ thế đâu. –Ken

-Quy định của bang bọn tao là người của Dark muốn gì là phải có được thứ đó. –Tên cầm đầu.

-Mày nghĩ mọi chuyện dễ vậy sao ??? NGƯỜI ĐẦU!!! –Ken vừa la lên thì có một đám người to con chừng 20 đi tới đứng phía sau anh.

-Mày nghĩ mấy tên này ngăn được tụi tao à ??? HA ... HA ... HA ...!!! TUI BAY XÔNG LÊN CHO TAO !!! –Tên cầm đầu hét lên, lũ đằng sau xông lên tấn công người của Ken

t/g: Giới thiệu về bang Dark chút nha:

Bang đứng thứ 2 thế giới ngầm, đứng sau bang Angel và Devil, kỹ thuật chiến đấu cũng bình thường, kỹ thuật sử dụng vũ khí chỉ được coi là tốt, không hề xứng đáng ở vị trí hai nhưng có một tổ chức với thế lực mới chống lưng nên có thể được coi là mạnh.

Quay lại chuyện nha.

-CÓ CHUYỆN GÌ MÀ ÒN ÀO VẬY ???

Hắn từ phía trong quát ra, mọi người quay lại nhìn hắn, bọn hắn và bọn nó đứng đây, đi về phía Ken, mọi người trong bar tránh ra để lại một lối rộng cho họ bước đi. Đi tới đằng sau Ken, họ đứng ở đó, hắn tiến lên đối mặt tới tên cầm đầu, hắn lạnh giọng:

-Bọn mày là ai ???

Tên cầm đầu có hơi run vì cái giọng này, nhìn đôi mắt màu đỏ nảy lửa của tên trước mặt như muốn thiêu sống người khác vậy, nhưng làm xã hội đen thì cũng phải chai dần với cảm giác này, hắn ta nói

-Bọn tao là người bang Dark, còn tụi mày là ai ???

-Bang chủ Devil. –Hắn vẫn lạnh tanh.

Bọn đó ngạc nhiên, họ không ngờ bar Heaven lại là của Devil, mày tên đó thì thậm to nhỏ, tên cầm đầu nói:

-Xin lỗi ngài bang chủ, tụi này không biết nên đã đắc tội, mong ngài bỏ qua cho.

Hắn không nói gì, tên đó nói tiếp:

-Đây là chuyện giữa Dark và Angel nên xin Devil các ngài đừng xen vào.

Hắn quay lại nhìn Ken, nhận được cái gật đầu của Ken, hắn nói:

-Được thôi.

Rời đi lại phía tụi nó, Kelvin và Kin đang đứng. Tên cầm đầu quát:

-Ai là chủ bang Angel, mau ra đây gặp ta, người phải đền bù cho bọn ta về cái chết của Queen Tỷ và giao nộp cho bọn ta người giết chết Queen tỷ.

Nó bước ra vượt trước của Ken đối mặt với bọn chúng, cả bar choáng váng vì vẻ đẹp của nó, con gái ngưỡng mộ ganh tị, con trai chảy máu mũi tập thể, đơ người nhìn nó, (vừa này đèn lập lòe nên không nhìn thấy rõ mặt nó thôi) nó nhìn cảnh này thì nhếch mép, lạnh giọng nói:

-Có chuyện gì vậy ???

Cả bar run người vì không khí lạnh mà người nó tỏa ra, tên đầu đàn lấy lại bình tĩnh, nói:

-Cô em là ai mà xinh quá vậy ???

-Là người các người cần tìm. –Vẫn lạnh lùng.

Cả bar choáng váng, ngạc nhiên nhìn hết vào nó, nó nói tiếp:

-Tôi là bang chủ Angel và cũng là người giết chết Queen tỳ của các người.

Cả bar rơi vào trạng thái bất động, đứng người, ngay cả bọn hấn cũng không tin vào tai mình, từ trước đến nay, chưa bao giờ bang chủ Angel ra mặt, chỉ có Ken thay mặt bang chủ quản lý bar, chỉ có người trong bar mới biết mặt bang chủ. Cả bar bắt đầu có những tiếng xì xào to nhỏ, tên cầm đầu hội đó lấp bắp:

-Kh ... không ... thể ... thể ... nào

Chợt có mấy tên đằng sau nói vào tai hấn ta điều gì đó, tên đó ngạc nhiên rùi nhú mày, tên đó nói:

-Bang chủ của chúng tôi muốn gọi thư thách đấu đến bang Angel (đưa cho nó và Ken lên nhân thay), thời gian địa điểm đã có ở trong đó.

Tên đó nói rùi ra lệnh cho đàn em ra về, cả bar bắt đầu có những tiếng xì xào, bọn nó, bọn hấn và Ken ngồi vào bàn vừa này, Ken đọc lá thư rùi quay sang bọn nó nói:

-Họ hẹn chúng ta vào 2 ngày nữa, lúc 23:00 tại nhà kho xxx, đây là lãnh địa của bang Dark, các em tính thế nào ???

-Tập hợp mọi người đi. –Nó nói.

-Được thôi, vẫn ở chỗ đó à ???

-Vâng, giờ thì về thôi, có việc cần làm rùi đây. –Nó nhếch mép cười ma lị, ai nhìn vào cũng thấy rùng mình.

Anna và Mary mỉm cười, bẻ tay rắc rắc và đồng thanh nói:

-Chuyện này vui đây.

Hai nàng nói rùi đứng dậy đi theo nó, bọn hấn ngạcn Anna quay lại nói:

-Mấy anh không đi theo à, Ken đại ca đi làm việc của mình đi chứ, không sợ Sarah giận à ???

Ken vội chạy đi làm việc của mình, bọn hấn đứng dậy đi theo bọn nó, cũng như vừa nãy mọi người trong bar tránh đường cho họ đi.

Tại nhà nó.

-Hai anh có thể ở lại đây, nếu muốn (quay ra phía hấn và Kevin) . Anna, Mary đi thôi nào.

Nó nói rùi bước lên phòng, Anna và Mary lẻo đeo theo phía sau, bọn hấn đi lên phòng Kín.

2 ngày sau

Bọn hấn, Anna và Mary đang ở dưới phòng khách coi Tv, nó đi xuống và nói:

-Anna, Mary chúng ta đi thôi, anh Kín cũng đi theo nếu muốn biết về một số chuyện.

-Còn hai bọn anh thì sao ???

-Tôi sẽ cho hai anh đi cùng, coi như là trả lần ở bang các anh đã cho chúng tôi đi cùng, các anh có thể đi theo nếu muốn dính vào rắc rối của bọn tôi. –Nó quay sang hấn và Kelvin nói.

-Tôi sẽ đi theo để bảo vệ bx của mình, bx nhì ??? –Quay sang Anna và khoác vai cô.

-Ox trẻ con quá đây, nên tự bảo vệ mình đi. –Anna vỗ mui Klevin

Tại bar Heaven.

-Nó bước vào, mọi người im lặng nhìn nó, bọn hấn lẻo đeo theo phía sau, Ken chạy ra và nói:

-Mọi thứ đã chuẩn bị xong rồi, giờ các em vào trong đi.

Nó bước vào, Anna và Mary đi theo, chợt Ken hỏi:

-Còn họ thì (chỉ vào 3 người bọn hắn).

-Sarah nói họ có thể vào. —Anna nói rồi đi tiếp

-Vậy cùng đi thôi.

Ken nói rồi kéo bọn hắn đi, họ vào căn phòng VIP duy nhất của bar, căn phòng khá rộng, được bày trí giống như một thư phòng, voi hàng sách cao vút và một chiếc bàn làm việc sang trọng, ở giữa có một bộ bàn ghế sofa màu trắng. Bọn hắn ngạc nhiên, thế này là chuẩn bị sao?? Nó tiến tới chiếc bàn làm việc, xoay các đồ vật trên bàn : chiếc bật lửa hình nữ thần tự do 5 lần theo kim đồng hồ hướng 10h, chiếc đồng hồ để bàn Thụy điển 3 lần theo kim đồng hồ hướng 6h, sau khi quay xong, trên bàn có một chiếc bảng có hình giống với bàn phím máy tính. Nó nhanh tay gõ pass gồm 16 kí tự rồi chạm bàn tay lên hình bàn tay ở bảng đó.

Bỗng nhiên, một kệ sách dịch chuyển sang hai bên, hiện ra ở bên trong là một chiếc thang máy, bọn hắn ngạc nhiên, nó đi vào thang máy và ra hiệu mọi người đi theo, bên trong thang máy khá rộng, khoảng chừng 10 mét vuông (hơi quá nhỉ ???) . Kelvin quay sang hỏi Anna:

-Thang máy dẫn chúng ta đến đâu ???

-20 mét dưới lòng đất. —Anna nói.

Tĩnh. Thang máy mở ra, họ bước ra ngoài, trước mặt họ là một căn phòng rộng hơn 500 mét vuông (chém quá nhỉ), trông giống như một nhà hàng sang trọng, được trang trí chủ đạo là màu trắng, tím và trong suốt giống như băng vậy. Bức tường đối diện bọn nó là một bản sơ đồ giống như các sơ đồ nhà nước thời xưa vậy, bản sơ đồ rộng che kín cả bức tường. Căn phòng được lấp kín bởi người, chỗ này chắc cũng phải 700-800 người, nam nữ xen lẫn nhau, nhìn chung chắc tầm dưới 30t. Nó quay sang bọn hắn lạnh giọng :

-Các anh đứng ở đây.

Rồi nó và ba người kia bước lên trần cầu thang, trên đó giống như khán đài, cao hẳn hơn 3m, Ken nói to :

-MỌI NGƯỜI, BANG CHỦ ĐẾN.

Mọi người ở đó đều im lặng, đứng dậy nghiêng mình một góc 45 độ, nói:

-KINH TRÀO BANG CHỦ.

Nó không nói gì, ra hiệu mọi người ngẩng lên, nó lạnh lùng nói:

-Bang Dark muốn thách đấu với bang chúng ta, chắc Ken đã nói với mọi người rồi đúng chứ ??? Chúng ta sẽ thực hiện theo kế hoạch đánh nhanh thắng nhanh và không để lộ các chiêu thức. 100 người sẽ làm tiên phong do Ken chỉ huy và đánh với Dark, số còn lại sẽ đợi lệnh của tôi để ra chiến sau. Số vũ khí tôi làm thêm cho 100 người đầu tiên, tôi muốn 100 người đó phải sử dụng cẩn thận vì khi ấn nút màu đỏ nhỏ ở trên đó, nó sẽ tạo ra chất độc mà khi tiếp xúc với gia thịt người ta, chất độc ngay lập tức chạy vào tim và chết.

Bọn hắn nghe nó nói mà rùng mình và ngạc nhiên, không ngờ trong em gái của anh lại đáng sợ và uy quyền đến thế.

Ken nhắc lại:

-MỌI NGƯỜI ĐÃ NGHE RÕ CHƯA, 20 GIỜ HÔM NAY SẼ TẬP CHUNG LẠI Ở ĐÂY VÀ CHÚNG TA SẼ CÙNG ĐI.

-RỒ —Tất cả người ở trong đó nói.

-Được rồi, giờ mọi người nghỉ ngơi để lấy sức chiến đấu đi. —Ken nói.

Mọi người giải tán, bọn nó và Ken đi xuống, bỗng có mấy người từ đám đông đi tiến đến chỗ bọn nó, một người trong số đó nói:

-Chào, Sarah, dạo này em có khỏe không ???

-Mọi người nhớ em lắm đó.

-.....

-Tôi ổn, công việc mọi người vẫn tốt chứ. —Nó nói.

-Bộ mọi người quên luôn em và Mary rồi à ??? Mọi người chỉ nhớ mỗi đến Sarah thôi à ??? —Anna nũng nịu.

-Sao mà quên được chứ. —Một người véo má Anna

-Á, đau quá à. –Anna

-À, Sarah, họ là..... –Một người chỉ về phía bọn hấn.

Nó đi tới chỗ bọn hấn, nói:

-Đây là Kelvin và King, họ là bạn của bọn tôi, (chỉ về hấn và Kelvin). Còn đây là (kéo Kin lên phía trước) Lãnh Hàn Thiên Ân, là anh hai của tôi và cũng là.....

Mấy người đó ngạc nhiên, bước tới gần Kin và quỳ một chân xuống tôn kính:

-Thiếu gia.

Kin ngạc nhiên quay sang nhìn nó, nó nói:

-Họ đều là những đứa trẻ mồ côi mà mẹ đã nuôi dưỡng.

-Thôi được rồi, mọi người đứng dậy đi, tôi kém tuổi mấy người mà mà. –Kin nói rồi đỡ mọi người đứng dậy.

-Mọi người ra chỗ khác đi, chúng tôi phải đi rồi.

Nó nói rồi bước đi, Mary, Anna, Ken và bọn hấn cũng đi theo. Đám vừa rồi nhìn nó lắc đầu ngao ngán:

-Cô chủ vẫn thế, lạnh lùng vô cảm.

Sau đó họ ai làm việc nấy, quay lại lúc nó chưa tới.

Sau khi bọn nó, bọn hấn và Ken đến căn phòng vừa này, nó đi tới chỗ cái bàn và ấn cái nút màu đỏ, cánh cửa đóng lại, tất cả mọi thứ trở lại lúc ban đầu. Kelvin nói thầm: “Oh, công nghệ cáo quá, không biết cô ta có IQ là bao nhiêu nữa???”. Xong việc, họ ra bàn mọi hôm vẫn đúng, vị trí ngồi vẫn như mọi khi, Kin hỏi:

-Em tin tưởng họ đến vậy sao ???

- Nếu anh là họ, được một người nuôi dưỡng thì anh có phản bội người đó không??? –Nó

Mọi người im lặng, nó nói tiếp:

-Anh yên tâm đi, họ rất trung thành với em.

-Vậy thì ổn rồi. –Kin nói.

Nó quay sang hấn và Kelvin nói:

-Tôi không muốn hai anh nói ra việc này đâu.

-Anh mà nói thì tương ứng với việc anh mất bx. –Kevin nói rồi siết chặt Anna vào mình

Hấn thì không nói gì nhưng nghĩ thầm “Em không tin tưởng tôi à ???”

Ken nói:

-Các em về nhà nghỉ ngơi đi, đặc biệt là em đó Sarah.

Bọn nó và bọn hấn rời khỏi quán bar và về nhà nó.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32

23:00 Tại nhà kho xxx của bang Dark

3 chiếc BMW dừng lại ngay trước đó, theo sau là rất nhiều chiếc xe moto phân phối lớn và nhiều chiếc xe ô tô địa hình, toàn bộ đều là người bang Angel. Bọn nó khoác trên người những bộ quần áo đúng chất “xã hội đen”

RẦM, cánh cửa được Ken đập bay, anh đi vào, theo sau lại tụi nó, đi phía sau nữa là bọn hán và người của bang nó. Từ trong đám đông của bang Dark, có một người bước ra, nhìn sơ qua cũng có thể biết được đó là BC Dark, tên đó nói:

-Ai là BC Angel ???

Nó bước lên phía trước, tên đó cùng toàn bộ bang Dark nhìn nó mà đứng người, mắt hình trái tim, miệng chảy nước miếng (ghê quá >_<), chảy máu mũi hàng loạt. BC Dark nói:

-Cô em là quả mà BC Angel muốn gửi tới để không phải chiến đấu với bang Dark à ???

Tên đó cười khà ồ, đưa tay lên vuốt mặt nó, bỗng từ đâu tới hán nắm chặt tay hán ta lại và bóp chặt, hán trừng mắt nhìn tên đó, BC Dark nhận ra hán liền nói:

-BC Devil, lâu rồi không gặp.

-King, tránh ra đi, đây là chuyện của tôi. –Nó lạnh giọng.

Hán ngậm ngùi lùi lại phía sau, Ken nói:

-Đây là BC Angel (chỉ về phía nó).

Tên đó ngạc nhiên, rồi quay sang nó nói:

-Nếu cô em đi với mạnh đêm nay thì anh sẽ tha cho bang Angel của em.

Nó nhếch mép, rồi quay sang đập vào bụng hán ta, làm hán ta bay ra xa. Tên đó bò dậy, hét lên:

-TỤI MÀY, XÔNG LÊN, GIẾT HẾT NGƯỜI CỦA BANG ANGEL CHO TAO.

Người của bang Dark xông lên, Ken ra lệnh cho người của Angel:

-Chúng ta cũng nên tiếp lại họ nhì ???

Ken nói xong thì 100 người và Ken xông lên đánh với bang Dark, hai bên đánh nhau rất quyết liệt, Ken liền tiếp dùng súng hán, dùng tay damdss và dùng chân đá, chọt nó ra lệnh:

-Đội tiếp theo, LÊN.

Đội tiếp theo không hơn 200 người xông lên chiến đấu vs Dark, nó quay sang Anna và Mary:

-Chúng ta cũng lên thôi.

-Ừm. –Anna và Mary gật đầu.

-King, Kevin, anh Kin 3 người ở đây, bọn tôi lo được. –Nó nói.

Bọn hán định phản đối nhưng nhận được ánh mắt như dao của nó thì ngậm ngùi m lặng, không lên tiếng.

Bọn nó xông lên, Anna lấy từ trong người ra một chiếc roi bằng da dài tầm 1,5m, có gai nhọn gấp cây roi (trừ tay cầm) quật liên tiếp và người của bang Dark, mấy tên đó ngã xuống rồi la lên, trên người đầy những vết dài xuyên sâu vào da thịt. Mary rút từ trong 2 thanh kiếm katana màu đen, cách điệu ở tay cầm, vô cùng sắc bén, dài gần 1m, mũi nhọn và hơi cong, cô di chuyển nhẹ nhàng, dùng kiếm tấn công người của Dark, tưởng chừng như nhẹ nhàng không gây hại nhưng rất sâu, cứa vào da thịt, như muốn rời bỏ bộ phận ra khỏi cơ thể. Nó lấy ra một cây kiếm Tanto màu trắng, vô cùng sắc bén, nó di chuyển nhanh như một cơn gió, đi tới đâu, người của bang Dark ngã gục xuống, trên cổ là một vết ngang qua cổ, nhỏ chỉ khoảng 0,2cm, nhưng đủ sâu để cắt đứt động mạch ở cổ.

Bọn hán và BC Dark nhìn chăm chăm vào bọn nó mà ngạc nhiên không nói nên lời, họ không ngờ bọn nó lại giỏi đến thế.

1 giờ sau

Căn phòng giờ đây đã được nhuộm bằng màu đỏ của máu, dưới sàn những cái xác và người bất tỉnh nhiều vô kể và hầu hết là người bang Dark. Giờ đây, chỉ còn người của bang Angel, Ken, bọn hán, bọn nó, BC Dark và mấy tên thuộc hạ phía sau. Bọn nó tiến lại phía BC Dark, tên đó sợ xanh mặt, nó lạnh lùng nói:

-Game over, you're loser (Trò chơi kết thúc, ngươi là kẻ bại trận)

-M ... mày ... tao sẽ quay lại bắt mày trả món nợ này. –Tên đó tức giận.

-Tôi chờ anh. –Nó lạnh băng nói

Tên đó nhìn nó với đôi mắt rực lửa, pha lẫn sợ hãi. Nó lạnh giọng nói:

-Còn một chuyện nữa (mọi người nhìn nó), hãy mang cái này về cho chủ nhân của ngươi.

Nó dùng chiếc phi tiêu ninja phóng vào mắt BC Dark, chiếc phi tiêu cắm sâu vào mắt tên đó, máu từ mắt chảy ra, tên đó đau đớn hét lên.

Bọn bang Dark nhìn nó đầy sợ hãi, Kelvin rùng mình “Trời ơi, đau tim quá”, Kin ngạc nhiên “Sao em trở nên tàn ác đến vậy???”, hán ngạc nhiên rùi nhếch mép cười “Lãnh Hàn Thiên Băng, em khiến tôi tò mò rồi đấy”. Bỗng nó nói tiếp

-Hết đủ chưa, ta đã đưa cho người rồi thì người cũng phải để lại cho ta một thứ chứ (tất cả nhìn nó khó hiểu), đó là thứ này (nó lấy thanh kiếm của Mary rùi chém một nhát, tên đó hét lên:

-Á.....

Máu bắn ra xung quanh, cánh tay phải của BC Dark rơi xuống, tên đó dùng tay kim ôm lấy vết thương, cảm hận nhìn nó, nó nhếch mép:

-Đây là cái giá phải trả khi bàn tay dơ bẩn đó chạm vào ta.

Nó nói rùi trả kiếm lại cho Mary rồi bước đi, Anna và Mary cũng đi theo, bọn hán thấy vậy lững thững theo sau, Ken ra lệnh cho bang Angel:

-Chúng ta về thôi.

Nói rùi anh cùng toàn bộ bang Angel đi về.

Người của nó đi hết thì mấy tên thuộc hạ của BC Dark đỡ hán ra đi ra, tên đó quay lại nhìn nhà kho rùi ra lệnh :

-ĐỐT HẾT ĐI.

-Nhưng thưa ngài, người của chúng ta vẫn còn ở trong đó. –Một tên trong số đó nói.

-TAO NÓI ĐỐT HẾT ĐI, LŨ VÔ DỤNG ĐÓ CÓ SỐNG THÌ CŨNG CHẴNG LÀM ĐƯỢC GÌ NỮA ĐÂU, MỘT LŨ VÔ DỤNG. –Hán ta quát lên.

-Vâng. –Lũ thuộc hạ chợt cảm thấy sợ hãi trước tên BC tàn bạo của mình.

Mấy tên đó vội cạy đi đồ xăng khắp nhà kho rùi châm lửa đốt, ngọn lửa màu đỏ cháy lên cũng giống như ngọn lửa thù hận cháy trong mắt còn lại của BC Dark. Tên đó nói:

-Được rùi, đưa ta đến gặp chủ nhân.

Bọn thuộc hạ đưa hán ta đi, trong chiếc xe màu đen đi trên con đường phố về đêm, một con người chứa đầy hận thù, tên đó hét lên:

-BC Angel, cô nhất định phải trả giá.....

Tại nhà nó.

Nó, Anna và Mary bước lên phòng thay đồ, bọn hán và Ken ngồi ở phòng khách.

10 phút sau.

Bọn nó đi xuống với những bộ đồ bình thường, Anna chạy tới ngồi cạnh Kelvin, Mary ngồi cạnh Kin, nó thì ngồi giữa Ken và hán. Kin lên tiếng nói:

-Các em nói rõ mọi chuyện cho anh biết được không ???

-Em sẽ trả lời nếu có thể. –Nó.

-Về bang Angel ??? –Kin.

-Lý do thì cũng giống như bọn anh lập bang Devil thôi, em là bang chủ, Anna và Mary làm phó bang, Ken là quản lý.

-Về người của Angel ??? Sao từ trước đến giờ gần như anh không thấy họ xuất hiện ??? –Kin

-Họ được chia ra nhiều nơi để quản lý các bar của Angel, mỗi bar sẽ có khoảng 5 người. –Nó

-Nói vậy thì tại em cũng có không ít bar nhĩ ??? –Kelvin xoa cằm.

-Vậy, ai đã dạy võ cho bọn em. ... –Kin

-..... em chưa nói ra chuyện này được. -Nó

-Vậy thì em hãy cho anh biết về các loại vũ khí của em. –Kin.

-Đúng đó, anh tò mò nhất về cái này nè, anh chưa thấy mấy cái đó bao giờ, rất đẹp và độc. –Kelvin chen ngang.

-Đi theo em.

Nó nói rồi bước đi, tại hấn, Ken, Anna và Mary cũng đi theo.

Họ đi lên phòng nó, nó mở cửa ra, Kelvin, Ken và hấn bỗng ngạc nhiên, căn phòng rộng giống căn phòng của Anna và Mary, tường và trần nhà màu trắng, bên dưới được trải một tấm thảm nhung màu đen, giường màu xám tro, tủ tủ, kệ sách, bàn ghế,...đều được cách điệu hai màu trắng đen.

Anna, Mary, Ken và Kin vẫn tỏ ra bình thường, ít nhất họ cũng được vào phòng nó một lần rồi, mới đầu hơi bất ngờ nhưng dần dần cũng quen.

Kelvin nói:

-Trời ơi, sao em lại để phòng màu này, trông u ám quá???

Toàn bộ mọi người liếc nhìn Kelvin, nó lạnh lùng nói:

-Thích.

Rồi nó đi tới chỗ bàn làm việc, xoay xoay vài món đồ vật thì chiếc giường di chuyển, để lộ ở phía dưới là một cánh cửa. Nó chạm tay vào để xác nhận dấu vân tay, cánh cửa mở ra, mọi người bước xuống, lối đi chỉ rộng không 1m, đi đến đâu, ánh đèn từ động bắt và tắt đến đó.

Kin lên tiếng:

-Nó sâu bao nhiêu vậy ???

-100m. –Nó thần nhiên.

-Sao sâu vậy, đi sẽ mỏi chân lắm đó. –Kelvin.

-Sao không nói sớm. –Nó nói rồi vỗ tay 3 lần, chiếc cầu thang di chuyển, biến thành một chiếc thang máy tự động.

-Biết thế này thì nói sớm cho rồi. –Kin.

Một lúc lâu, chiếc thang máy dừng lại, trước mặt họ là một cánh cửa rộng và cao đủ cho người đi

Cạch, cánh cửa mở ra, trước mắt họ là một lối đi rộng không 2m, hấn hỏi:

-Chỗ này rộng và cao bao nhiêu vậy ???

-Rộng 1 km2, cao khoảng 50m.

-Trời ơi, sao nó khủng bố quá vậy ??? –Kelvin hét lên.

-Nói nhỏ thôi ox à, nơi này nói to là không ổn đâu. –Anna nhắc nhở.

Nó bấm chiếc nút ở cái bảng gần cửa, xá nhận dấu vân tay rồi ấn số 200, mặt đầu đột nhiên di chuyển, đi tới căn phòng thứ 200. Nó nhanh tay ấn lên một mặt mã, cánh cửa mở ra.

Căn phòng rộng 100 mét vuông, khắp phòng là những cái kệ để đầy vũ khí, bọn hấn ngạc nhiên, nó nói:

-Đây là kho vũ khí của tại em, bên kia là của Anna, bên kia là của Mary, còn lại là của em.

Họ đi tới chỗ của Anna, trên tất cả các kệ chỉ toàn là roi, đủ hình dáng và kích cỡ khác nhau. Kelvin nói:

-Sao toàn roi vậy bx, bx sưu tầm để sau này khi về ở với ox, ox làm sai bx dùng roi phạt ox à ???

-Ai thèm lấy ox chứ. –Anna đỏ mặt.

- Vậy vì sao??? –Kelvin.

- Vì vũ khí mà Anna giỏi là roi. –Nó.

Bọn hắn đồng loạt gật đầu, Kelvin khoác vai Anna cười:

- Bx vừa rùi giỏi lắm đấy nha.

- Tất nhiên rùi. –Anna.

Sau đó họ đi đến kệ để vũ khí của Mary, ở đây đa số đề là kiếm Katana, mẫu mã, kích thước, hình dáng hay màu sắc đều chưa từng xuất hiện trên thị trường, nó nói:

- Mary rất giỏi dùng kiếm

Cuối cùng họ đi đến nơi để vũ khí của nó (nhiều quá luôn), ở đây có đủ mọi loại vũ khí, mỗi kệ để một loại khác nhau như : kiếm (đủ loại), súng, roi, côn, gậy, phi tiêu,

Kin ngáng một thanh kiếm lên, xem xét, nó thấy vậy liền nói:

- Anh Kin, đừng đề bị thương, kiếm có độc đó.

Kin nhìn nó ngạc nhiên, rùi quay lại nhìn cây kiếm nói:

- Loại kiếm này, anh chưa thấy bao giờ.

- Không chỉ loại này, mà tất cả vũ khí ở đây đều lạ và độc quá.

- Thì tất cả đều do Sarah làm mà. –Anna.

- HẢ. ... –Bọn hắn ngạc nhiên.

- Ngậm miệng vào đi, trong này nói to là tiêu cả nút đó. –Ken im lặng nãy giờ lên tiếng.

- ??? –Bọn hắn thắc mắc.

- Ở đây không nói ta được, chỉ cần biết vậy thôi. –Nó lạnh lùng.

Ken đi tới chỗ kệ súng, đeo găng tay và cầm một cây súng lên xem xét, khẩu súng ngắn, màu vàng, tất nhẹ và tinh xảo, anh nói mà mắt vẫn chăm chú vào cây súng:

- Sarah à, cây súng này thì như thế nào ???

- Súng làm bằng vàng pha với hợp kim, tốc độ bắn 1245m/s, năng lượng nên nòng 4000+ foot-pound, kích cỡ đạn 9x19mm, băng đạn 20 viên, đạn đều được phủ chất độc chỉ cần suýt qua cũng đủ để làm chết người trong vòng 1s55’.

Bọn hắn ngạc nhiên, Ken đặt súng xuống quay sang nó nài nỉ:

- Sarah à, em cho anh khẩu này nha, khẩu kia anh làm hỏng mất rùi.

- Thiệt không đó. –Mary nghi ngờ.

- Thiệt mà. –Ken

- Hay là anh muốn khẩu súng này nên mới nói thế đúng không ???

- Tại anh làm roi rùi đề xe cán lên nên vỡ mất rùi. –Ken

- Khẩu đó số bao nhiêu vậy ??? –Mary

- S4671203. –Ken

- S4671203 làm bằng buckypaper, chịu được sức nặng của 10 tấn. –Nó

Ken đỏ mặt, ngại ngùng, nó nhìn cảnh này thì lắc đầu, rùi nói tiếp:

- Anh có thể giữ nó, nhưng hãy học ở Royal vào ngày mai. –Nó nói.

-Được rồi. –Ken ỉu xiu.

Nó cầm khẩu súng, đi đến máy tính và làm gì đó, rồi cho vào một chiếc hộp đưa cho Ken, Ken vui mừng cầm lấy, Kelvin hỏi:

- Vừa rồi em làm gì vậy ???

-Nó nhập mã, xác nhận khẩu súng, lúc đó thì Ken mới có thể cầm súng ra khỏi đây nếu không nó sẽ tự phát nổ. –Mary.

-Trời, có cần cẩn thận vậy không ??? –Hắn nói.

Nó không nói gì, chợt Kin lên tiếng:

-Sarah nè, em hay dùng loại vũ khí nào vậy ???

-Tất cả. –Nó nói.

Bọn hắn ngạc nhiên, Kelvin nói:

-Em lắm tài thật đó.

-Tôi tự biết. –Nó

-Em cho anh một món được không??? –Kin

-Cả anh nữa. –Kelvin.

-Được thôi, 3 người cần gì ??? –Nó

-2 kiếm, 3 súng và 1 dao. –Kin nói.

Nó suy nghĩ một hồi và nói:

-Em đang chế tạo 3 khẩu súng, anh có thể đợi được không ???

-Được chứ. –Kin

-Đi ngủ thôi.

Nó nói rồi đi lên, mọi người đi theo, họ vừa bước ra khỏi phòng thì cửa đóng lại.

Họ lên trên nhà và ai vào phòng nấy.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33

Tại California

Sau khi phẫu thuật mắt và tay, BC Dark đến một căn nhà khá to, kiến trúc cổ kính. Hắn ta đi thẳng đến tầng cao nhất của căn biệt thự, có một người đàn ông, cầm chiếc gậy đang đứng hướng mặt về phía cửa sổ, BC Dark quỳ xuống, cúi đầu và cung kính nói:

-Chủ nhân.

-Ngươi báo cáo đi.

-Tôi đã thất bại.

-Ta đã biết trước điều này từ trước khi các ngươi đấu với Angel.

-Vậy sao ...

-Ta muốn biết được thực lực của Angel.

Ông ta nói rồi quay người lại, ông ta có một vết sẹo đi qua mắt phải và bị bóng ở nửa mặt còn lại, lông mày rậm, khuôn mặt dữ tợn. Ông ta chống gậy đi tới, nhìn BC Dark và nói:

-Bang Dark của ngươi, giải tán được rồi.

BC Dark ngạc nhiên, ngậm ngùi nói:

-Vâng.

-Mất một cánh tay trái, mù mắt phải, vết thương ở mắt theo chiều chéo, cô ta gửi cho ta thứ gì ???

-Thưa chủ nhân, là cái này (giơ ra trước mặt một chiếc phi tiêu).

Người đàn ông đeo găng tay vào, cầm chiếc phi tiêu lên và hắng giọng nói:

-Ngươi có biết là dùng tay không như thế sẽ để lại dấu vân tay và khó xác định hơn không ???

-Tôi xin lỗi, nhưng cô ta dùng găng tay.

-Cô ta cũng không tồi nhĩ ???

Nói rồi, người đàn ông được gọi là chủ nhân quay sang xem xét chiếc phi tiêu, ông ta mặt bắt đầu chuyển sang tím tái, BC Dark thấy thế liền hỏi:

-Thưa chủ nhân, có chuyện gì vậy ???

-Người ra ngoài đi. –Ông ta hắng giọng

BC Dark ra ngoài, đóng cửa lại với trên đầu một đồng hồ đếm.

Trong phòng ông ta nhìn chiếc phi tiêu nghĩ thầm “AI à ??? Kí hiệu này là của Angel Ice, vậy cô ta là Angel Ice ???” rồi ông ta nhếch môi cười, khuôn mặt đáng sợ vô cùng “Cô gái à, chúng ta sắp gặp nhau rồi”. Ông ta chợt phát hiện ra chiếc tiêu có một chiếc khe, liền lúng ta lúng ra, chiếc tiêu bị chia làm 2 mảnh, ở trong có một mảnh giấy nhỏ ghi chữ “USELESS”, ông ta tức giận vò nát tờ giấy chửi thề “Angel Ice, tôi sẽ bắt cô phải trả giá”.

Tại trường học Royal

REENG ... REENG REENG....

Chuông vừa reo lên, bọn hấn, Mary và Anna bước vào lớp, ai về chỗ nấy, mọi người trong lớp ngạc nhiên (vì lâu rồi họ mới đi học). Thấy hấn, Diễm Kiều liền chạy tới, ngồi kế bên, ôm lấy cánh tay hấn nũng nịu:

-Anh King, sao anh nghỉ lâu vậy ??? Em nhớ anh quá luôn nè.

Hấn không nói gì, chỉ nhìn ra phía cửa sổ, Diễm Kiều lay lay tay hấn:

-Anh King, anh trả lời em đi.

-Tôi có nghĩa vụ phải trả lời cô à ???

Hấn hắng giọng làm nhỏ Diễm Kiều sợ hãi, đúng lúc đó nó bước vào, nhỏ Diễm Kiều mĩa mai:

-Azzzz, cô đi học muộn đó, cô giáo vào tôi sẽ báo với cô.

Nó liếc lên nhìn bàn giáo viên, rồi quay sang nhìn nhỏ Diễm Kiều lạnh giọng:

-Chưa điểm danh.

-Nhưng chuông vào giờ rồi, cô vẫn phải chịu phạt. -Ả vẫn cương quyết.

-Điều 10 có ghi rõ, chưa điểm danh không tính là đi muộn.

Nó nói rồi bỏ một mạch vào chỗ ngồi.

Chợt cánh cửa mở ra, cô Thanh trúc bước vào, cô vui vẻ nói:

-Cả lớp, lớp chúng ta có bạn mới.

Cả lớp xôn xao:

-Boy hay girl vậy cô???

-Girl phải không cô??? Chắc xinh lắm nhì???

Boy đúng không cô

-Bạn ấy có đẹp trai không cô???

-.....

-Em vào đi. –Cô giáo nói.

Từ cửa bước vào, một cậu con trai cao hơn 1m8, người lầy, ngoại hình rất cute và handsome, mái tóc màu xám, nước da trắng, đôi môi mỏng, mắt xanh, trông rất ư là cuteboy và coolboy. Girl của lớp vui mừng, mắt trái tim nhìn chàng trai, trai trai cười tươi giới thiệu:

-Hi, mình tên là Trịnh Minh Quân, các bạn gọi mình là Ken, mình 18 tuổi, do chậm một niên khóa nên mới học cùng các bạn. Các bạn cho mình học chung được chứ ???

Girl hò hét reo vì vui sướng, trừ nó, Mary và Anna, còn con trai thì ganh tị.

Thanh Trúc nghiêm giọng nói:

-Lớp trật tự.

Cả lớp im re, bỗng cô nháy mắt nói:

-Các em đừng để mắt hình tượng với bạn mới chứ???

Làm cả lớp cười rộ lên, cô giáo nói tiếp:

-Ken em có thể tự chọn chỗ ngồi của mình.

Các girl trong lớp reo lên:

-Anh Ken ngồi đây nè.

-Chỗ này chóng nè anh.

-Ở đây có chỗ chóng nè anh.

-.....

Ken bước tới chỗ nó, làm các girl ỉu xiu, Ken mỉm cười nhìn nó nói:

-Thiên Băng, anh ngồi với em nha.

Nó không nói gì, ngồi xích ra để lại khoảng trống đủ để cho Ken ngồi, Ken ngồi xuống. Cô giáo nói:

-Tiết này cô sẽ cho các em nói chuyện, làm quen với Ken nha.

-Vâng. –Cả lớp đồng thanh.

Thanh Trúc gấp lại tập hồ sơ, định đi ra thì Diễm Kiều nói:

-Thưa cô, bạn Thiên Băng hôm nay đi học muộn.

Thanh Trúc nhắm mắt lại, nói:

-Thiên Băng.

-Lúc tôi đến chưa điểm danh. –Nó lạnh lùng.

-Nhưng thưa cô, tiếng chuông reo mà bạn ấy chưa đến thì vẫn là đi học muộn mà cô. –Diễm Kiều cố chấp.

-Diễm Kiều, em chưa đọc nội quy đúng không??? –Thanh Trúc nói.

-Không ... -Diễm Kiều lấp bắp.

-Diễm Kiều, em bị phạt vì không đọc nội quy, em phải lau sân bóng rổ ngày hôm nay. –Thanh Trúc nghiêm giọng.

-Nhưng em là tiểu thư họ Trần, sao cô lại phạt em làm việc bẩn thỉu đó. –Diễm Kiều kênh mặt.

-Trường chúng ta không có quy định tiểu thư họ Trần không phải chịu phạt. –Thanh Trúc nói giọng đều đều.

-Nhưng thưa cô

-Đủ rồi, nếu em không làm thì em sẽ bị đuổi học. –Thanh Trúc nói rồi bước ra khỏi lớp.

Diễm Kiều tức giận ngồi xuống, các girl trong lớp chạy ra, bám lấy Ken hỏi:

-Anh Ken có người yêu chưa ???

-Anh Ken là người lai à ??

-Anh Ken là người nước nào vậy ???

.....

-Các bạn hỏi chậm thôi, cha Ken người Pháp và mẹ là người Việt và anh chưa có người yêu. –Ken nháy mắt làm lũ đó đỏ râm.

-Anh Ken quen nhỏ kia à??? (chỉ về phía nó).

-Ừm. –Ken cười.

.....

Sau đó mấy đứa đó hỏi Ken đủ thứ trên trời dưới đất.

REENG REENG REENG.....

Tiếng chuông báo hiệu giờ học kết thúc vang lên mà các girl của lớp vẫn bám xung quanh Ken, nó bực mình nói:

-Tránh ra đi.

Lũ con gái nhăn mặt, quát:

-Mày không được nói chuyện ở đây.

-Mày im lặng đi.

-Biến ra chỗ khác.

-.....

Nó lạnh lùng, bước ra thì chợt Ken đánh mặt lại, khoác tay lên vai nó và gần giọng:

-Tôi cấm các cô nói như vậy với Thiên Băng.

Bọn con gái sợ hãi, họ không tin vào mắt mình, từ một người vui vẻ, dễ gần đột nhiên lại trở nên đáng sợ như vậy ??? Nó nhăn mặt, nhéo vào sườn Ken một cái thật đau, Ken đau đón quay sang nhìn nó, nó nhìn anh bằng cái nhìn lạnh ngắt, anh hiểu ý liền quay sang cười tươi với lũ girl:

-Xin lỗi các bạn nha, nhưng lần sau các bạn đừng nói như vậy với Thiên Băng nha.

Lũ girl lại nhìn Ken với ánh mắt hình trái tim, Ken định quay sang nhìn nó thì nó đã đi từ bao giờ.

Tại canteen

Lũ con gái đang bao vây, hò hét quanh bọn hấn, bọn nó ngồi ở bàn trong góc, nhìn cảnh đó mà lắc đầu ngao ngán. Bỗng nhiên, các girl từ bên ngoài hò hét, rú lên, vì cái con người đang bước vào canteen :

-Trời ơi, anh học sinh mới đẹp trai quá.

-Anh ấy tên Ken phải không ???

-Đúng mẫu người tao thích.

-I love you , anh Ken.

-.....

Ken mỉm cười làm lữ girl ngất xỉu, anh bước đến vỗ vai Kelvin :

-Hey, các tình yêu của tụi mày đâu rồi ???

-Ý mày hỏi và tụi Anna à ??? –Kelvin

-Ồ trong góc đó. –Kelvin

-Thiên. –Ken đang gọi nó thì có người bịt chặt miệng lại và kéo ngồi xuống.

-Thiên Ân, em làm gì vậy??? -Ken

-Anh muốn nó giết chết luôn à ??? –Kin

-Ồ ha. –Ken

-Lần nào mày xuất hiện cũng gây sự chú ý quá ha. –Hắn nói

Lúc này, 3 người kia mới để ý xung quanh, tất cả người ở trong canteen đang bàn luận àm ỉ:

-Anh học sinh mới quen 3 hoàng tử à???

-Sao anh Ken lại nói như vậy???

-Sao anh Kin lại gọi anh Ken là “anh”???

-.....

Bọn hắn đánh mặt lại, chợt Kelvin đứng nói:

-Tao có ý này hay lắm nè.

3 người họ khó hiểu, Kelvin đứng dậy nói to :

-Xin chào các bạn, mình là Kelvin, mình xin thông báo với các bạn là 3 hoàng tử trường Royal và bạn học sinh mới này (chỉ về phía Ken) sẽ là một nhóm, lấy tên là K4 tức là gồm 4 người King, Kin, Ken và Kelvin. Mong mọi người ủng hộ nha.

Nói rồi Kelvin cười tươi làm con gái ngất xỉu (trừ tụi nó và Diễm Kiều- Ngọc Diệp).

Bỗng nhiên từ đám đông có tiếng hô rồi tiếng hô bắt đầu lớn lên:

-K4, K4 ,K4, K4,.....

Bọn nó ở trong góc lác đầu ngoa ngán.

Sau đó lữ girl lại bám lấy F4.

XOÀNG.

Bỗng từ phía trong góc có tiếng đổ vỡ làm mọi người chú ý, nhỏ Diễm Kiều quát lên:

-Đồ nhà quê, mày bị mù à???

Nó lạnh lùng không nói gì, Anna tức giận:

-Chứ không phải cô mãi ngấm zai nên va vào Thiên Băng à???

-Mày cầm mồm, tao không nói chuyện với mày. –Diễm Kiều nói.

Anna định nói nhưng nhận được ánh mắt lạnh lùng nên ngậm ngùi ngồi xuống, nó nói:

-Cô không xứng để nói chuyện với tôi.

Nó nói rồi ngồi xuống, nhỏ Diễm Kiều tức giận, mặt tím lại, đầu bốc khói, quát lớn:

-Mày dám nói với tao thế à???

Nhỏ gơ tay lên và định tát nó, “BẮP”, chợt có bạn tay ngăn nhỏ lại, và “CHAT” tát cho nhỏ một cái choáng váng, nhỏ nga nhào xuống đất, mọi người ở trong canteen đều bất động, họ không ngờ học sinh mới vào lại gây sự với hotgirl của trường. Diễm Kiều ngược mắt lên, căm hận nhìn Ken và nói:

-Anh giám tát tôi, anh có biết tôi là đại tiểu thư họ Trần không???

-Anh sẽ phải chịu hậu quả của việc mình vừa gây ra. –Nhỏ Ngọc Diệp chạy tới, tùm cổ áo Ken.

Ken cầm tay nhỏ rồi bóp chặt làm nhỏ đau điếng, rồi anh kéo tay nhỏ khỏi áo mình và đẩy mạnh nhỏ về phía Diễm Kiều, anh nói:

-Ai mà giám động đến Thiên Bang, đừng nói tiểu thư họ Trần chứ con trai ngài tổng thống tôi cũng không tha.

-Tôi sẽ cho anh phải ra ngoài đường sống. –Nhỏ Diễm Kiều hét lên.

“CHAT”, Kín giằng thẳng một cái tát xuống mặt Diễm Kiều, mọi người ngạc nhiên vì đây là lần đầu tiên hoàng tử lạnh lùng của họ tát con gái, Ngọc Diệp thấy chị mình bị đánh thì lấp bắp:

-S ... sao ... a. ...anh ...

-Im ngày, tôi không phải anh các cô. Tôi là người thừa kế của tập đoàn mà còn chưa bao giờ giám khoe khoang, dựa dẫm vào số tài sản đó, vậy mà các cô (chỉ vào hai nhỏ) chỉ là con hoang mà cũng dám lên tiếng. Theo quy định của dòng tộc thì cái thứ con hoang như các cô sẽ không có quyền nhận tài sản đâu, ông chủ tịch của các cô không bảo vệ các cô được lâu đâu.

Kín nói rồi đi về lớp, tụi nó, Ken, Kelvin và hấn cũng đi theo.

Trong canteen mọi người bàn tán :

-Mày có nghe thấy anh Kín nói gì không???

-Hai con nhỏ kia là con hoang ???

-Vậy mà cứ làm phách.

-.....

Hai nhỏ ngại ngùng, Ngọc Diệp quát:

-Các người thì biết cái gì, tôi sẽ cho các người phá sản.

Mọi người nhìn hai nhỏ khinh bỉ:

-Con hoang mà làm phách.

-Hơn được ai cơ chứ???

.....

Ngọc Diệp và Diễm Kiều bỏ về nhà vì quá xấu hổ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34

6:00 am

Mọi người đang ngồi ở bàn ăn và đang dùng bữa sáng, Kín có điện thoại, anh nhắc mầy:

-Có chuyện gì ???

-..... ??? (người bên kia cúp gút)

- Không ??? Anh nói với giọng âm 100 độ

-.....!!!!

-Ông gọi cho tôi chỉ vì cái chuyện này thôi à ??? –Anh lạnh giọng

-.....

Cốp, anh tức giận ném chiếc điện thoại xuống đất làm nó vỡ tan, anh chửi thề:

-CHẾT TIẾT.

Anna, Mary và nó ngạc nhiên, Mary hỏi:

-Có chuyện gì vậy anh???

-Không có gì đâu.

Kín dịu giọng xuống rồi ngồi ăn tiếp, nó đặt đĩa và thìa xuống, nhìn Kín nói:

-Ông ta hỏi anh về chuyện của Ngọc Diệp và Kiêm Điều phải không???

Kín gật đầu, mặt nó lạnh băng, nói:

-Em đi trước.

Nó nói rồi cầm balo đi, Anna, Mary và Kín một lúc sau cũng đi học.

Tại trường Royal

“RẦM” Kelvin vừa tới lớp đã vứt balo một cách thô bạo, khuôn mặt tức giận, Kelvin chửi thề:

-KHỐN NẠN, SAO ÔNG TA GIÁM.

Cả lớp sợ hãi, hoàng tử nụ cười của họ đột nhiên biến thành King thứ 2, hấn nhìn Kelvin rồi ngồi xuống.

-HỦ. –Anna nhảy lên ôm cổ Kelvin từ phía sau.

-Bx tới rồi à. –Kelvin quay lại phía Anna.

-Có chuyện gì mà tức giận vậy ox?? –Anna hỏi

Mặt Kelvin tối sầm lại khiến Anna sợ hãi, anh nói:

-Ông chủ tịch Trần gọi điện cho ba anh, nói về chuyện của Ngọc Diệp và Diễm Kiều, ba anh tức giận, gọi điện trách móc anh.

-Tao cũng vừa bị ông ta gọi điện chửi nè. –Kín lững thững đi vào.

-HA ... HA ... HA ... aaaa

Tiếng cười man rợ từ cửa phát vào, đi vào là Ngọc Diệp và Diễm Kiều, nhỏ Diễm Kiều nói:

-Đây là giá phải trả khi đánh tôi.

-Không chỉ có như vậy thôi đâu, lát nữa các người sẽ phải chịu hậu quả nặng hơn. –Ngọc Diệp.

REENG ... REENG ... REENG

Tiếng chuông vang lên, mọi người về chỗ, bỗng nhiên có tiếng loa từ phòng hiệu trưởng:

-H/s Trần Đình Thiên Ân, Trịnh Minh Quân, Lãnh Hàn Thiên Băng, Triệu Lý Như Ngọc, Nguyễn Hà Nhật Linh, Lâm Hải Nam, Trần Ngọc Diệp, Trần Diễm Kiều và GVCN lớp 11A1 lên phòng hiệu trưởng gấp

Nhỏ Ngọc Diệp nhìn sang hướng Kin, cười khinh bỉ, anh nhăn mặt.

Sau đó, họ lên phòng hiệu trưởng, trước mặt họ đã có ông Trần, bà Rose, ông hiệu trưởng và cô Trúc đang ngồi ở đó, ông hiệu trưởng nói:

-Các em ngồi đi.

8 người ngồi xuống (hắn cũng đi theo nha), HT nhìn một lượt, rồi nói:

-Lãnh Hàn Thiên Băng đâu ???

-Bạn ấy chưa đến thưa thầy, thầy phải sử phạt bạn ấy thật nặng vào. –Diễm Kiều nói.

Mọi người khẽ nhăn mặt, ông Trần nói:

-Các người biết tại sao lại bị gọi lên phòng ht không ???

-Có chuyện gì ồn nói mau đi. –Kin lạnh lùng nói.

-Sao lại có người nói với ba mình như vậy chứ ??? –Bà Rose.

-Con có coi ta là ba nữa không vậy ??? –Ông Trần.

-Tôi nói rồi mà KHÔNG. –Kin lạnh lùng.

-Được rồi, ta cũng không trách con được, nhưng Ngọc Diệp và Diễm Kiều là em con, con phải bảo vệ hai em, hãy xem tụi nó như Tiểu Băng. –Ông Trần nói đều đều.

-ÔNG KHÔNG CÓ QUYỀN GỌI EM ẤY LÀ “TIỂU BĂNG”, còn hai nhỏ kia không phải em tôi, tụi nó làm gì thì phải nhận hậu quả của nó. –Kin

-Mày ... mày Có phải mày từ khi giao du với hai con nhỏ hạ lưu kia nên đã chờ nên hư đốn vậy không ??? –Bà Rose tức giận.

-Bà cẩn thận lời nói đó. –Mary

-Trần phu nhân, theo bà thế nào là hạ lưu ???-Kelvin

-Là nghèo khổ, bám theo người khác, ăn nói chợ búa, hành động thô lỗ. –Bà Rose

-Vậy thì bà chờ xem, ai mới là hạ lưu nha, người đàn bà giết chồng người khác. –Anna gần từng từ.

-Mày ... mày ... -Bà Rose tức giận

-Kin, ngay ngày mai con không được giao du với đám này nữa và quay trở về nhà sống nếu Con không muốn 3 đứa này (chỉ về phía Ken, Mary và Anna) bị đuổi học và gia đình bọn chúng phá sản. –Ba Kin

-Ông định làm gì

-Ông có quyền gì mà đuổi bạn tôi. -Chưa nói xong câu thì chợt có nó từ đâu ngắt lời.

Ông Trần ngạc nhiên, quay sang hỏi HT:

-Cô gái này là.....

-Lãnh Hàn Thiên Băng –HT

-Ba ơi, vì con nhỏ này mà con bị đánh đó ba. –Diễm Kiều nũng nịu.

-Này con nhỏ kia, tao nói cho mày biết, không chỉ mày và 3 đứa này bị đuổi đâu, mà ngay cả GVCN 11A1 cũng bị đuổi vì giám phạt con ta. –Bà Rose.

-Các người có quyền gì mà đuổi người ở trường này??? –Ken nói.

-Ta sẽ là chủ nhân của cái trường này (quay sang phía Ken)..... HT, ta sẽ mua lại trường này, với giá 5 triệu \$ (quay sang phía HT). –Ông Trần.

-Xin lỗi thưa ông, nhưng trường đã có chủ tịch rồi. –HT

-Cho ta gặp người đó, nói là ta sẽ trả giá gấp 10 lần, người đó là ai ??? –Ông Trần.

- Là nữ hoàng Anh thừa ông. – HT

Mọi người đều ngạc nhiên, ông ta bối rối, không biết nói gì, sao có thể đầu nỏ nữ hoàng Anh quốc chứ???

- Ông không muốn mua nó nữa à ??? – Ken.

- Các người đợi đó, ta sẽ làm gia đình các người phá sản. – Ông Trần.

Anna nhe răng cười, Mary nhún vai, Ken thách thức còn nó thì vẫn lạnh băng, chợt hấn lên tiếng phá vỡ bầu không khí.

- Chủ tịch Trần, từ trước tới nay, mối quan hệ giữa hai tập đoàn vẫn rất tốt, cháu không muốn vì chuyện này mà chúng ta thành kẻ thù của nhau đâu.

Ông Trần nhìn chàng trai trước mặt, tuy chỉ mới ở vị trí người thừa kế tập đoàn William trong tương lai nhưng đã khẳng định được vị trí của mình trên thương trường với khả năng lãnh đạo, trí không mình hơn người và có một thân thể khiến người khác kinh ngạc. Ông Trần nhẹ giọng:

- Cậu Tuấn Kiệt, cậu nói thế là

- Thiên Ân, Minh Quân, Hải Nam là bạn vào sinh gia tử cùng tôi, còn 3 cô gái này, là vật báu của 4 người chúng tôi, ông nghĩ Hoàng Tuấn Kiệt này sẽ để yên cho ông làm hại họ sao ???

- Anh King à, anh mặc kệ bọn họ đi mà. – Diễm Kiều đi tới ôm tay hấn làm ông Trần ngạc nhiên.

Hấn nhìn mặt nhìn Diễm Kiều, rồi quay sang nhìn nó, nó gật nhẹ đầu, hấn vung tay làm con nhò gã nhào xuống, con nhò rung rung nước mắt, hấn quát:

- Trần Diễm Kiều, cô ... đừng tưởng tôi để yên cho cô thì cô muốn làm gì thì làm, cô chỉ là một hạt cát dưới chân tôi thôi, đúng không ngài chủ tịch Trần ???

Ông Trần ái ngại nhìn hấn, hấn bỏ ra ngoài, cả đám đi ra ngoài theo hấn, trong phòng HT chỉ còn ông Trần, bà Rose, Diễm Kiều và Ngọc Diệp, HT lên tiếng:

- Ngài chủ tịch, nếu không còn việc gì thì ngài về cho.

4 người họ ra ngoài, ba mẹ con bà Rose về nhà còn ông Trần đến công ty.

Tại Los Angeles

Căn phòng rộng lớn, không bật đèn khiến không gian trở nên tối ánh sáng duy nhất là chiếc cửa sổ nhưng đã kéo rèm, chỉ có một người ngồi trên ghế đang xoay lưng lại phía cửa sổ. Một cô gái đi vào, cô gái đó mang vẻ đẹp phương tây, mái tóc vàng bồng bềnh, khuôn mặt tròn bầu bĩnh, làn da trắng, môi đỏ tươi màu anh đào. Nhìn thấy người trên ghế, cô quý một chân thể hiện sự tôn kính:

- Boss.

Người mang biệt danh boss quay lại nhìn cô gái, nói:

- Đứng dậy đi.

Cô gái đứng dậy, đi tới, nói:

- Nhiệm vụ tiếp theo của tôi là gì ???

- Rất tốt, không uổng công ta đào tạo cô. – Boss mỉm cười.

Cô gái không nói gì, boss đưa cho cô ta một tấm ảnh và nói tiếp:

- Ta muốn cô bảo vệ hai người này, hãy làm theo mệnh lệnh của chúng yêu cầu.

- Hai người này là – Cô gái

- Con gái ta. – Boss

Sáng hôm sau

Tại nhà nó

Bọn nó đang ăn sáng, chợt Kín bước vào, anh mặc một chiếc quần âu, áo sơ mi trắng cách điệu và nói:

- Anh có việc gấp phải đi ngay bây giờ nên sẽ đến trường muộn, Anna và Mary tự đi học nha.

-Vâng, anh đi cẩn thận. –Nó nói.

-Tạm biệt anh. –Mary và Anna đồng thanh.

Kin gật đầu, đi ra ngoài.

10 phút sau, bọn nó cũng đến trường.

Tại trường Royal

Nó đang gục đầu xuống bàn ngủ ngon lành, hán ngời quay mặt ra ngoài cửa sổ, mắt mơ màng nhìn khung cảnh bình yên trước mắt. Ken đang ngồi gõ gõ cái gì đó vào máy tính, mặt rất tập chung, Anna và Kelvin đang chăm chú chơi game, Mary nhìn về phía cửa ra vào, như đang mong chờ ai đó đến. Anna thấy vậy, bỏ máy chơi game xuống quay sang Mary chêu chọc:

-Người ta nói là “sẽ đến trường muộn” mà, mày có mong thì ngay bây giờ cũng không xuất hiện đâu.

-Mày nói gì kì vậy, tao có mong ai đâu. –Mary đỏ mặt.

-Đỏ mặt rùi kia. –Anna cười.

-Kệ mày đó.

Mary nói rùi lôi từ trong túi ra một chiếc ipap Apple để xem những tin tức chính trị mới nhất, Anna quay lại công việc ban đầu của mình. Bỗng nhiên Mary nói:

-Mọi người nhìn nè, có tin mới và tập đoàn họ Trần.

Mọi người ngừng mọi hoạt động, quay lại phía Mary, Mary đọc rõ từng chữ:

-Tập đoàn bí ẩn Vernilazz bỗng nhiên công bố sẽ hợp tác với tập đoàn họ Trần, nhằm khẳng định vị trí của hai tập trên thương trường.

Hán, Kelvin ngạc nhiên, Anna, Mary và Ken cười ẩn ý, nó im lặng gục đầu xuống bàn ngủ tiếp.

-Ha ... ha ... hatụi mày chắc biết rùi chứ gì, đến ngay cả tập đoàn bí ẩn Vernilazz đứng đầu thế giới cũng phải hợp tác với tập đoàn họ Trần của bọn tao, bọn mày nên cẩn thận trong lời nói và hành động đi, nếu không muốn bị hai tập đoàn lớn đè bẹp. -Diễm Kiều đi từ cửa vào, cười và nói

REENG ... REENG ... REENG ...

Chuông vang lên, tất cả học sinh trong lớp về chỗ của mình, cô Thanh Trúc bước vào lớp, tươi cười nói:

-Cả lớp, hôm nay lớp chúng ta có bạn mới.

Cả lớp rộ lên, xôn xao:

-Lớp hay có bạn mới vậy cô ???

-Là boy hay girl cô.

-Xinh không cô ???

-Handsome không ạ ???

-.....

Cô Thanh Trúc mỉm cười quay ra phía cửa nói:

-Em vào đi.

Từ cửa bước vào, một cô gái đi vào, cô gái đó mang vẻ đẹp phương tây, dáng người chuẩn, mái tóc vàng bồng bềnh, khuôn mặt tròn bầu bĩnh, làn da trắng, đôi mắt to màu xanh lá và đôi môi màu anh đào. Cả lớp ồ lên một tiếng, con gái thì ghen tị, ngưỡng mộ, con trai thì rớt cả nước miếng :

-Trời ơi, mày ơi xinh quá. –Boy 1

-Quả thật là một mỹ nhân. –Boy 2

-Xinh hơn cả hai cô tiểu thư Trần nữa. –Boy 3

-Chắc được xếp ngang hàng với Mary và Anna đấy chứ nhỉ ??? –Boy 4

-Tụi mày nói quá, bình thường thôi. –Girl 1

-Không xinh bằng tao. –Girl 2

.....

-Học sinh mới cũng xinh đấy chứ. –Anna quay sang Kelvin

-Nhưng không xinh bằng bx. –Kelvin

Hắn thì bơ phờ, không quan tâm, nó nhìn cô học sinh mới rồi nhếch mép mỉm cười “xuất hiện rồi à?”, Ken thì ngạc nhiên về thái độ của nó, Mary ngẩng lên nhìn cô bạn hs mới rồi lại chăm chú vào chiếc Ipad.

Thanh Trúc nói:

-Em giới thiệu về bản thân đi.

-Xin chào, mình tên Nguyễn Bảo Ngọc, tên tiếng anh là Allegra, mình mới từ Los Angeles về, mong mọi người giúp đỡ. –Cô gái quay ra phía cả lớp nói rồi mỉm cười thật tươi làm lũ con trai xị máu mũi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35

t/g : giới thiệu nhân vật mới:

Nguyễn Bảo ngọc (Allegra): xinh đẹp theo kiểu baby, tài giỏi, khá người lớn khác hoàn toàn so với khuôn mặt, lạnh lùng, không có hứng thú với con trai (trừ 1 người), rất trung thành, thành thạo nhiều loại võ thuật, mồ côi cha mẹ, được bà Rose nhận nuôi từ khi 10 tuổi, IQ 230, đã tốt nghiệp trường đại học bên Mỹ.

Cô Thanh Trúc mỉm cười nói:

-Bàn nào cho Bảo ngọc ngồi cùng nào ???

-Ngồi chỗ em nà cô. –Boy 1

-Chỗ bên cạnh em chống nè. –Boy 2

-Nè, còn tôi ngồi đâu. –Girl 1

-Kệ bà. –Boy 2

.....

Thanh Trúc suy nghĩ, rồi nói:

-Thiên Băng, em lên bàn Tuấn Kiệt ngồi, Bảo Ngọc ngồi cùng Ken nha (chỉ tay về chỗ nó)

Nó nghe thấy tên mình thì lạnh lùng xách balo lên ngồi kế bên hắn, hắn nhìn nó mỉm cười rồi ngồi xích ra phía cửa sổ để chỗ cho nó ngồi. Ken cười tươi chào cô bạn mới đến:

-Hi, mình tên Trịnh Minh Quân-Ken, rất vui khi được làm bạn với bạn.

Bảo Ngọc hừ lạnh một tiếng rồi nói:

-Còn tôi thì không vui khi làm bạn với anh.

Ken tắt hẳn nụ cười khi nghe cô nói vậy, cô gái này nhìn lạnh lùng hơn vẻ bên ngoài nhiều, cô gái tỏa ra sự nguy hiểm và mối đáng sợ. Ken quay sang tiếp tục công việc với chiếc laptop, Thanh Trúc nói:

-Chúng ta vào học nào.

Cả lớp mở sách vở ra và chăm chú học, hs rất yêu thích cô, cô giáo trẻ, xinh đẹp, dịu dàng, vui tính nhưng cũng khá là nghiêm khắc.

REENG... REENG...REENG...

Chuông vang lên, Diễm Kiều và Ngọc Diệp đi đến trước mặt Bảo Ngọc, chống tay xuống bàn nói:

-Nguyễn Bảo Ngọc, chúng ta nói chuyện được chứ ???

Bảo Ngọc nhận ra hai người, đứng dậy nói:

-Dẫn đường đi.

Sau đó, 3 người họ đi ra phía sau trường học, Diễm Kiều và Ngọc Diệp khoanh tay trước mặt Bảo Ngọc nói:

-Nóicô là ai ??? Sao lúc cô mới đến lại nhìn bọn tôi với thái độ như vậy ???

-Hai cô là Trần Diễm Kiều và Trần Ngọc Diệp, sinh ngày x tháng x năm xxxx, con gái của bà Rose và ông chủ tịch Trần đúng không ??? –Bảo Ngọc hỏi.

-Đúng vậy, mà sao cô biết ?? –Ngọc Diệp nói:

-Đại tiểu thư, nhị tiểu thư, tôi là Bảo Ngọc, được bà chủ cử đến đây để bảo vệ hai tiểu thư (lấy ra một tấm hình của bà Rose)

-Mẹ tôi (Diễm Kiều cầm lấy tấm hình)

-Làm thế nào cô quen được bà ấy và tôi có nên tin cô không ???

-Chuyện là.....

Flashback

Los Angeles 9 năm trước

Bà Rose từ trong shop thời trang bước ra, bà ta quay sang bên người vệ sĩ nói:

-Mau đi lấy xe, tôi sẽ đợi ở đây.

-Vâng. –Người vệ sĩ cúi đầu rồi bỏ đi.

2 phút sau

Bỗng nhiên có một người chạy tới, cắt đứt dây túi của bà, cướp lấy nó rồi chạy đi. Bà ta hét lên :

-Ai bắt được con bé đó, tôi sẽ tặng 100000\$.

Mọi người nghe tiếng, liền chạy theo cô bé đó.

3 phút sau

Một cô bé tầm 10 tuổi, có mái tóc màu vàng, nước da trắng, đôi mắt xanh lá được một người đàn ông to lớn xách áo tới, người đàn ông nói:

-Cô bé đây, hãy mau đưa 100000\$ ra đây.

Bà ta nhếch mép cười, vẫy tay ra hiệu, lập tức hơn 10 người vệ sĩ bao quanh ba người, bà Rose nói:

-100000\$ cho một đứa bé, anh nghĩ cái quái gì vậy ???

-Bà nói vậy là.....

-Hoặc là biến khỏi đây hoặc là chết. –Bà ta nói

-Bà hãy nhớ lấy chuyện này, bà là một con cáo.-Người đó nói rồi chạy đi.

Bà Rose quay lại người vệ sĩ:

-Đưa cô bé lên xe.

-Vâng.

10 phút sau.

Trong một căn phòng rộng lớn, tối thui, chỉ có bà Rose và một cô bé, bà Rose nói:

-Cô bé tên gì ???Cô bé khá gan dạ đấy chứ nhỉ, mới 10 tuổi mà đã dám cướp giữa thành phố Los Angeles này, thật không đơn giản.

-Allegra. –Cô bé nói.

-Allegra à, cháu có muốn thoát hoàn cảnh này không ???-Bà ta mỉm cười nói

-Bà nói thế là ý gì ??? –Allegra nói.

-Ta sẽ cho cháu một quốc sống đầy đủ, được đi học, –Bà ta nói.

-Có thật không ??? –Allegra nói.

-Quả là một cô bé đường phố, trưởng thành hơn tuổi nhiều. Ta nói thật. –Bà ta nói.

-Cảm ơn. –Allegra

-Hãy gọi ta là Boss. –Bà Rose

End Flashback

-Vậy là mẹ chúng tôi đã cru mang cô. –Ngọc Diệp nói.

-Đúng vậy. –Bảo Ngọc nói.

-Cô cũng xinh đẹp đấy chứ, rất thích hợp vào nhóm bọn tôi. –Diễm Kiều nâng cằm Bảo Ngọc lên nhưng cô gạt xuống.

-Xin tiểu thư đừng làm vậy, một người vệ sĩ không cho phép người khác nâng cằm mình lên như vậy. –Bảo Ngọc

-Tôi phải nêu ra một số quy định là hãy làm theo tất cả những gì chúng tôi nói, có thể quen với bất cứ ai trong trường ngoại trừ Kelvin và King. –Ngọc Diệp nói.

-Tôi không có hứng thú với con trai, ngoại trừ Trần Đình Thiên Ân-đại thiếu gia họ Trần. –Bảo Ngọc.

-Tốt, ba chúng ta sẽ chiếm cả 3 hoàng tử giàu nhất thế giới. –Diễm Kiều.

REENG ... REENG ... REENG

Tất cả mọi người vào lớp, Kin bước vào và về chỗ của mình, Mary hỏi:

-Kin, anh đi đâu vậy ???

-Anh bận chút việc ý mà. Thiên Băng, hôm nay có ai làm gì em nữa không ??? (quay sang cô gái đang ngủ gục bên cạnh lay lay tay cô ta)

Cô gái ngẩng đầu dậy, quay sang nhìn Kin mỉm cười, làm Kin ngạc nhiên hỏi:

-Sao lại ngồi chỗ của Thiên Băng ???

-Xin chào, mình là Nguyễn Bảo Ngọc, học sinh mới của lớp này. –Bảo Ngọc đưa tay ra phía trước

-Tôi không hỏi tên cô, tôi hỏi tại sao cô lại ngồi chỗ của Thiên Băng ??? –Kin lạnh lùng.

-Cái thằng này, mày nói thế ngồi ta sợ đó. Là do GVCN đổi chỗ đó. –Ken quay sang nói với Kin.

-Vậy sao, tôi xin lỗi. –Kin quay sang Bảo Ngọc nói.

Bỗng nhiên Kelvin quay xuống, gờ giọng trêu chọc:

-Coi kìa, Ken vừa bảo vệ Bảo Ngọc đó nha, có tình ý với người ta phải không ???

-Cái thằng này mày nói gì vậy ??? –Ken đỏ mặt.

-Trùi oi, đồ mặt rùi kia, chưa đánh mà đã khai rùi. –Anna cười.

-Im lặng đi, thầy giáo vào kia. –Nó nói.

Ông thầy Hóa bước vào, cả lớp im bất nhìn thầy, gì chứ cả trường đều sợ cái ông này, khó tính, khắt khe, toàn ra đề khó, chấm điểm gắt,... Ông thầy gõ ghi một hồi trên bảng, rùi quay xuống chỉ vào bài vừa ghi nói:

-Ai sẽ lên bảng làm bài này ??

Cả lớp cúi gằm mặt xuống (trừ 7 người tụi nó và Bảo Ngọc), ông thầy nhìn một lượt và dừng lại ở phía Bảo Ngọc, nói:

-Em kia lên bảng cho tôi.

Bảo Ngọc lên bảng, cả lớp thương cho số phận của cô bạn mới, mới vào đã phải chịu trận của ông thầy hóa. Nhưng 10 phút sau, cả lớp ngạc nhiên với những thứ được ghi trên bảng, thầy giáo lấp bắp:

-S.. ao ... c ... có thể

-Thưa thầy, em về chỗ được chưa ạ ??? –Bảo Ngọc.

-Được rùi.

Thầy giáo nói, Bảo Ngọc về chỗ, cả lớp ngạc nhiên rồi lại tiếp tục học tập

Tan học, vẫn như thường lệ, nhóm K4 bị bao vây bởi toàn con gái, bọn nó (chính xác là Anna và Mary) bị bao vây bởi toàn con trai. Bọn hần nhìn thấy cảnh này, bực bội đi tới, Kelvin xen vào giới đám người, khoác vai Anna một cách thô bạo, quát vào mặt lũ con trai:

-Cô gái này là girlfriend của tôi, tôi cấm các người động tới cô ấy. Đây là một lời cảnh cáo đó.

Kín thì cầm tay Mary quát:

-Tôi yêu cầu các người tránh xa cô gái này, các người biết tôi mà, đừng không ???

Nói rùi, 7 người bọn họ bỏ đi, để lại đằng sau là những gương mặt ngưỡng mộ, tức giận, căm ghét,... Trong góc khuất, có 3 cô gái đang nhìn theo hướng tụi nó đi, Ngọc Diệp tức đến tím tái cả mặt, gằn lên:

-Anna, tôi sẽ không để cô và Kelvin như vậy đâu. Kelvin, anh nhất định phải thuộc về em, Trần Ngọc Diệp này.

Diễm Kiều thần nhiên như không có chuyện gì xảy ra, dù gì King cũng đâu có như hai chàng kia, Bảo Ngọc nhìn theo hướng bọn nó đi rùi nhìn lại hai cô chủ của mình, mắt đầy sự căm hận, bàn tay nắm chặt đến mức bắt máu. Một lúc sau, 3 người bọn họ bước ra, tất cả các ánh mắt tập chung vào 3 người họ, bàn tán:

-Mây ơi, cô bé đi đằng sau xinh quá. –Boy 1

-Giống búp bê quá. –Boy 2

-Chưa thấy bao giờ, hình như học sinh mới. –Boy 3

-Lớp 11A1 thì phải ??? –Boy 4

-Chắc phải xinh cỡ Anna và Mary luôn. –Boy 5

-Cũng bình thường thôi. –Girl 1

-Người Tây đó. –Girl 2

-Kiểu này chắc kiểu lăm. –Girl 3

-.....

Bảo Ngọc mặc kệ tiếng bàn tán, dù gì khi ở Mỹ, cô bị đem ra làm chủ đề bàn tán nhiều hơn thế này gấp mấy lần. Ngọc Diệp và Diễm Kiều nghe thấy tức giận, nhưng cũng bỏ qua vì nghĩ cô là học sinh mới.

Tại nhà nó

Kín khoác vai Mary coi TV và ăn trái cây, nó đang làm việc cũng với chiếc Lappop, Anna ngồi coi TV, mắt nhắm nhố, tay dùng đĩa đâm liên tục vào miếng trái cây. Nó nhìn thấy, chêu chọc:

-Đĩa trái cây đâu có tội mà mày tra tấn nó như thế ??? Có phải tại Kelvin có việc bận nên mày mới cho đĩa trái cây làm vật chút giận phải không ???

-Kelvin đã nói là có việc bận rồi mà, mày có tức thì cũng không về được ngay đâu. –Mary cười.

Flashback

Trong xe của Kelvin.

Đang nói chuyện với Anna, bỗng nhiên điện thoại của anh reo lên, anh nhấc máy:

-Alo, Kelvin cute nghe.

-.....

-Ba à, con xin lỗi (cười ngượng)

-.....

-Có chuyện gì vậy ba ???

-.....

-Vâng, con biết rồi.

-.....

-Con chào ba.

Anh nói rồi cúp máy, quay sang hướng Anna nói:

-Bx à, ox có việc phải sang Thụy gấp.

-Có chuyện gì vậy ??? –Anna

-Ba ox kêu về có việc cần bàn. –Ox

-Đi mấy ngày ox.

-Chắc phải 3-4 ngày đó, cũng khá xa mà, lại lâu rồi không về đó. –Kelvin.

-Lâu thế, bx sẽ nhớ lắm luôn đó. –Anna buồn thui.

-Ox cũng nhớ bx lắm chứ bộ. –Kelvin

End Flashback

-Không thêm nói chuyện với tụi mày nữa. –Anna đỏ mặt, tức giận bỏ ra ngoài

-CÁM PHÁ HOẠI MÔI TRƯỜNG NHA. –Mary nói với theo.

3 người họ lại tiếp tục công việc của mình, bỗng nhiên nó dừng lại, quay sang hỏi Kin:

-Anh Kin, sáng nay anh bận gì vậy ???

-Ông ta kêu anh đến nói về bữa tiệc sinh nhật thứ 18 của anh vào thứ 4 tuần sau. Ông ta kêu công bố cái gì đó về quyền thừa kế thì phải. –Kin

-Thừa kế ư ??? –Nó nhếch mép.

-Đúng vậy. –Kin

-Chuyện cổ phần, anh biết chứ ??? –Nó

-Có, anh từng nghe ông ta nói. –Kin

-Người của hoàng tộc, có đến không ??? –Nó

-Có, dù gì thì cũng là sinh nhật của anh mà. –Kin cười.

Nó không nói gì nữa, Kin hiểu ý lên cũng im lặng tiếp tục việc đang làm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36

Trong mấy ngày Kelvin về Thụy Điển, hần cũng không thấy đâu, Kin phải về dinh thự nhà họ Trần để chuẩn bị cho bữa tiệc sinh nhật, nó và Ken thì phải về Anh có công chuyện, vậy nên chỉ có Anna và Mary đến trường, hai người luôn nhớ đến các boyfriends của mình. Từ ngày Kin và Kelvin đe dọa, không còn boy nào còn giám bám theo 2 cô, thay vì đó, lũ đó có mục tiêu mới là Bảo Ngọc. Cô luôn bị lũ con trai ở trường bám theo, khiến cho lũ girl ghen tị, Ngọc Diệp và Diễm Kiều cũng tức giận vì chuyện này, hai cô không còn là tâm điểm chú ý của cả trường nữa. Nhưng Bảo Ngọc là vệ sĩ của hai cô nên 2 cô cũng không bận tâm lắm, chỉ cần lũ con trai biết thân phận của Bảo Ngọc là sẽ thay đổi cách cư xử ngay. Người giàu là thế mà, chẳng mấy người là tôn trọng, đối xử cân bằng với người nghèo.

5 ngày sau

Nó từ Anh trở về, chỉ có Kelvin và hần là vẫn “biệt vô âm tín”.

Tại trường Royal

“RẦM” Anna và Mary bức bối vút cái balo xuống bàn làm cả lớp giật mình, Ken ngồi cười, nó nhìn 2 cô bạn lắc đầu ngao ngán, nói:

-Mới có 5 ngày thôi mà đã thế này rồi, không biết sau này cách xa nhau 1 tháng sẽ như thế nào đây???

-Nhớ người ta thì gọi điện đi, đừng có chút giận sang những vật dụng vô chi vô giá

Anna và Mary nhìn nhau, rồi lại liếc sang nhìn nó, đồng thanh hét:

-

Rồi hai nàng ngồi phịch xuống bàn, nó gục đầu xuống mặt bàn ngủ.

Không biết từ đâu, 3 nhóc Ngọc Diệp, Diễm Kiều và Bảo Ngọc đi tới, Diễm Kiều cười cợt:

-Coi kìa, có hai đứa bị đá rồi.

-Đứa móc đòi chòi mần son, nghĩ mình là ai mà đòi làm girlfriends của 3 hoàng tử. –Ngọc Diệp.

-Chỉ có 3 bọn tôi mới xứng với 3 hoàng tử thôi. –Diễm Kiều

-Tránh xa 3 hoàng tử đi, nếu không tội mày sẽ phải hối hận đó. –Ngọc Diệp.

-Tội mày biết thế lực họ Trần mà. –Diễm Kiều.

Bảo Ngọc đứng im, quan sát cuộc nói chuyện, mắt không biểu lộ cảm xúc, Ken chú ý tới từng cử chỉ của Bảo Ngọc, nó vẫn gục đầu xuống bàn ngủ ngon lành. Anna đang định đứng dậy phản công lại thì bỗng có một tiếng nói từ cửa vang lên, khiến ai nghe cũng phải rùng mình.

-KHÔNG PHẢI TÔI ĐÃ TỪNG CẢNH BÁO HAI CÔ LÀ TRÁNH XA NHỮNG NGƯỜI BẠN CỦA TÔI RA SAO???

Mọi người quay đầu nhìn ra phía cửa, hần từ cửa bước vào, tay dứt túi quần, ai nhìn cũng phải kính nể, mọi người tự động nhường đường cho hần đi. Hần bước tới phía Diễm Kiều và Ngọc Diệp, rồi liếc sang Bảo Ngọc, có hơi thoáng ngạc nhiên. Ken cười nói:

-Mày đi lâu quá đấy, cô em gái họ của tao nhớ mày lắm đó.

-Thật không ??? –Hần thay đổi thái độ rồi quay sang nhìn nó, nó vẫn ngủ, hần lại quay sang nhìn Ken.

-Không, là đùa đó... -Ken cười.

Hần hừ với Ken 1 tiếng rồi quay sang Anna và Mary, hần nói:

-Kelvin nói trong ngày hôm nay sẽ về.

-Anh ấy bảo anh thế à ??? –Anna vui mừng.

-Ừ. –Hấn

Bỗng nhiên nhỏ Diễm Kiều ôm lấy cánh tay hấn, nũng nịu:

-Anh King à, em nhớ anh lắm đó, mấy ngày hôm nay anh đi đâu vậy ???

Hấn nhăn mặt, đẩy nhỏ Diễm Kiều là nhỏ ngã nhào xuống đất, hấn quát:

-CHĂNG PHẢI Ở PHÒNG HT TÔI ĐÃ NÓI RÕ VỚI CÔ RỒI MÀ, TÔI KHÔNG THÍCH NHẮC LẠI LẦN HAI ĐÂU.

Hành động của hấn làm cả lớp ngạc nhiên, Ngọc Diệp chạy tới đỡ chị, rồi hét thẳng vào mặt hấn:

-ANH ĐỪNG CÓ CẬY MÌNH LÀ THIẾU GIA WILLIAM THÌ MUỐN LÀM GÌ CŨNG ĐƯỢC.

-Cô có biết hình phạt cho việc hét thẳng vào mặt tôi là sẽ như thế nào không ???

Hấn nói, mọi thành viên trong lớp và lũ đang ở ngoài cửa xem rùng mình, đổ mồ hôi hột, 2 nhỏ ngạc nhiên. Bỗng hấn vung tay tát nhỏ Ngọc Diệp, nhưng bàn tay chưa đến mắt thì có người đá vào tay hấn, làm tay hấn vung ra chỗ khác. Mọi người ngạc nhiên nhìn người vừa thực hiện hành động gan dạ đó, Bảo Ngọc nói:

-King thiếu gia xin thứ lỗi, tôi không thể để anh làm gì hai cô tiểu thư được.

-Cô là ai ??? –Hấn hỏi.

-Chi là –Bảo Ngọc định trả lời thì Ngọc Diệp cắt ngang.

-Là 1 thành viên trong nhóm chúng tôi, cô ấy được tập luyện võ thuật từ nhỏ.

Tất cả mọi người ngạc nhiên, chú ý vào Ngọc Diệp, ngay cả Bảo Ngọc và Diễm Kiều cũng vậy

REENG ... REENG REENG

Chuông vào học vang lên, tất cả mọi người giả tán, thoát khỏi nắm hỗn độn này.

Tan học, các học sinh đi ra khỏi trường, bỗng nhiên có một chiếc Mercedes-Benz đỗ ngay ở trước cổng trường, một người con trai bước xuống, bất cứ ai học ở trường này đều sẽ nhận ra người đó. Tụi nó đi tới cổng, bực bội vì tên nào giám làm tắc nghẽn giao thông như thế này, người con trai nhìn thấy đối tượng thì vạy tay nói:

-Anna

Anna nghe thấy người gọi mình, quay mặt ra phía đó, nhận ra một người thân quen, cô chạy tới ôm chầm lấy người đó, nói:

-Kelvin, anh đi lâu vậy ??? Em nhớ anh lắm đó.

Mọi người sững sờ trước thái độ của Anna, dù biết họ là một cặp nhưng cũng không ngờ lại Kelvin mỉm cười nhìn cô gái đang ôm mình, nói:

-Thời nào, mọi người nhìn kia, anh về rồi mà, anh cũng nhớ bx của anh lắm đó.

Anna ngừng ôm Kelvin, hai má hơi ửng hồng vì ngượng, Kelvin lôi từ đâu ra một bó hoa, đưa cho Anna nói:

-Hẹn hò nha với anh nha, Anna.

-Ừm. –Anna nói rồi nhận lấy bó hoa.

Hai người lên xe rồi phóng đi, mọi người nhìn theo với đủ tâm trạng, ghen tị, ngưỡng mộ,.....

Một người con gái, đứng ở phía xa đã chứng kiến mọi chuyện, bàn tay nắm chặt, cảm hận nói:

-Để coi hai người sẽ hạnh phúc được bao lâu ??? Anh nhất định phải thuộc về tôi, Trần Ngọc Diệp này.

Ngọc Diệp nói rồi bước theo Diễm Kiều và Bảo Ngọc, mọi người bàn tán một lúc rồi cũng ra về.

Tại công viên giải trí

-Kelvin, chúng ta chơi cái kia nha. –Anna chỉ về phía trò tàu lượn.

-Có giám không vậy, đến lúc đó đừng quay lại trách anh nha. –Kelvin.

-Không đâu mà, chúng ta đi nha.

Anna nói rồi kéo Kelvin lên thẳng tàu lượn.

-Thấy chưa, anh đã nói rồi mà, đừng chơi trò này. –Kelvin nói.

Anna làm mặt giận rồi quay mặt sang phía khác, Kelvin bẹo má Anna cười:

-Thôi đừng giận nữa, để anh đi mua kem cho em nha.

Anh nói rồi chạy đi, Anna ở lại một mình, nhìn theo hướng Kelvin chạy “Ngốc”.

5 phút sau, vẫn chưa thấy Kelvin quay lại, Anna bực nội:

-Đáng ghét, không biết làm gì mà lâu vậy ???

Bỗng nhiên từ đâu có một đám con trai đi tới, nhìn là biết loại người không ra gì, tên đầu tiên nói:

-Cô bé xinh đẹp, đợi ai vậy ???

-Em đi một mình à ??? –Tên thứ hai.

-Đi cùng tụi anh nha !!! –Tên khác nói.

-Tụi mày đừng nói vậy, em nó sợ. –Một tên cầm lấy tay Anna

Anna vùng tay và đập thẳng vào bụng tên đó, làm tên đó ngã nhào xuống đất, Anna nói:

-Rác rưởi, đừng có chạm bàn tay bẩn thỉu đó vào tôi.

Đám đó loay xoay đỡ tên vừa bị đá đập, một tên khác nói:

-Con khốn, rượu mời không uống muốn uống rượu phạt à ???

Rồi hấn định xông vào tát Anna thì chợt có một bàn tay to lớn nắm chặt lấy tay tên đó rồi bóp mạnh, tên đó cảm nhận được xương vỡ vụn, Kelvin nói:

-Các người rút hết đi.

Rồi anh bỏ tay tên đó ra, đám đó vội vã chạy khỏi đó, Kelvin quay sang Anna:

-Em có sao không ???

-Anh đi lâu vậy ??? Kem của em đâu. –Anna giận dỗi.

-Đây nè, tại anh bị con gái bám lấy, khó khăn lắm mới mua được 2 cây đó. –Kelvin nói rồi đưa cho Anna cây kem.

-Đào hoa quá nha. –Anna nhận lấy cây kem

-Thì em cũng vậy mà. –Kelvin véo mũi Anna.

Sau đó, hai người chơi rất nhiều trò, cho mãi đến khi mặt trời lặn thì mới chịu rời khỏi đây.

Kelvin đưa Anna ra khỏi thành phố, đi đến vùng ngoại ô phía Tây thành phố, anh dừng xe lại, mở cửa xe cho Anna. Cô bước xuống, hiện lên trước mắt cô là một cánh đồng hoa hoa cải dưới ánh nắng màu cam đỏ của hoàng hôn, Anna thích thú nói:

-Đẹp quá, anh tìm đâu ra nơi này vậy ???

-Mỗi lần anh có tâm sự gì không thể nói ra, anh đều tới đây. –Kelvin nói.

-Người như anh mà cũng có tâm sự sao ??? –Anna nghi ngờ.

-Sao lại không chứ, nhiều là đằng khác. –Kelvin.

Anna không nói gì, nhìn ra phía mặt trời đưa ngón trỏ lên đặt sát môi, nói nhỏ:

-Trật tự nào, em muốn ngắm cảnh này.

Hai người im lặng, nhìn về phía cánh đồng hoa cải, màu vàng của hoa cải với màu cam của mặt trời lúc hoàng hôn, thật đẹp. Bỗng nhiên Kelvin hỏi:

-Anna nè.

-Sao anh ??? –Anna quay sang Kelvin.

-Nếu như một ngày nào đó, em phải rời xa người em yêu thương để người đó được an toàn, em có làm không ???-Kelvin

-Chắc chắn rồi. –Anna cười.

Kelvin suy nghĩ một lúc rồi nói:

-Về thôi, muộn rồi.

-Vâng. –Anna

Hai người đi về thành phố, Kelvin đưa Anna tới một công viên rất quen thuộc, trời đã nhem tối nên những chiếc đèn sáng lên, hai người đứng trước đài phun nước, xung quanh đài là ánh đèn lấp lánh, nước phun lên cũng đủ thú màu trông vô cùng đẹp mắt. Kelvin nói:

-Em biết hôm nay là ngày gì không ??

-Ngày gì vậy anh ? –Anna ngỡ ngàng.

-Kỉ niệm 2 tháng chúng ta quen nhau đó. –Kelvin nói.

-Vậy à, em không nhớ nữa. –Anna.

-Em nhớ nơi này không ? –Kelvin

-Nhớ.–Anna

-Đây là nơi anh đã tỏ tình với em. –Kelvin.

-Vậy anh đưa em tới đây chỉ vậy ? –Anna

Kelvin tỏ vẻ mặt nghiêm túc, ngập ngừng nói

-Anna nè, anh muốn nói là mình chấm dứt mối quan hệ này đi.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37

-Kelvin, anh nói vậy là sao ??? –Anna ngỡ ngàng.

-Ý anh là ... chúng ta hãy chia tay đi. –Kelvin quay mặt ra hướng khác.

Anna đứng người, không tin vào tai mình, cô hỏi lại:

-Anh có biết mình đang nói gì không vậy, Kelvin ??? Có phải anh đang đùa em phải không ???

-Không. Thật ra từ trước tới giờ anh chỉ muốn đùa giỡn với em, vì em có khuôn mặt xinh đẹp nên anh muốn đùa giỡn một chút. Nhưng anh sắp phải đính hôn rồi, anh không thể tiếp tục mối quan hệ như thế nữa. Người con gái đó xinh đẹp hơn em, giàu có hơn em, tài giỏi hơn em, và xứng đáng với gia đình anh hơn em.–Kelvin nói, mặt vẫn không nhìn Anna.

-Hóa ra là vậy, anh thích đùa giỡn với tình cảm của người khác đến vậy ư ??? Đã vậy, anh không nói thì tôi với anh cũng nên cắt đứt thứ tình cảm này.
TÔI HẬN ANH, LÂM HẢI NAM.

Anna hét lên rồi chạy đi, nhìn kĩ có kẻ thấy được nước mắt đang lăn dài theo khuôn mặt, không may một trong những giọt nước mắt đó lại rơi vào tay Kelvin, anh cho lên đầu lưỡi nếm thử “Anh xin lỗi, Anna”.

Bỗng trời mưa, mưa ngày một to, rồi mưa đến mức người ta không nhìn thấy gì nữa. Anna chạy được một đoạn thì đuối sức, cô đi bộ ven đường, chợt nhìn thấy một cặp tình nhân đang đi cùng nhau trong mưa, nước mắt cô lại bắt đầu rơi “xinh đẹp hơn, giàu có hơn, tài giỏi hơn, xứng đáng với anh hơn ư? Anh thì biết cái gì về em mà nói như vậy? Sao anh có thể đùa giỡn với em, anh có biết em yêu anh nhiều như thế nào không Kelvin? Yêu càng nhiều, hận càng sâu.....

Trời tạnh mưa, cô cảm thấy mệt mỏi, không thể đi hơn nữa, bỗng nhiên từ đâu có một đám người xuất hiện và chặn đường cô lại, Anna ngược lên nhìn, lạnh giọng hỏi:

-Các người tránh ra.

Mấy tên đó sững người vì vẻ đẹp của cô, lúc đầu thì định chặn lại vì thân hình chuẩn được hiện qua lớp áo ướt dính vào người. Một tên cất tiếng nói khà ồ:

-Cô em thật xinh đẹp.

-Cả quyến rũ nữa chứ. –Tên thứ 2

-Có muốn đi với tụi anh không??? –Tên thứ 3

-Trông em có vẻ buồn, tui anh sẽ làm cho em vui vẻ. –Tên thứ 4

-Trông cô em có vẻ quen quen, hình như gặp ở đâu rồi thì phải. –Một tên nói.

-Mày thì em nào chả quen. –Tên thứ 6 nói.

-Không, tao gặp rồi mà. A! Em này tao gặp ở khu vui chơi, cái em mà tao kể vừa nãy đó. –Tên đó nói.

-Đúng rồi, chính là con bé này. –Một tên trong đám đó.

-Thế nào cô em, cái tên đi cùng em hồi chiều đâu ???

-Chơi chán xong bỏ rơi thế này à ???

-Bọn anh không thể đâu, đi đúng tụi anh nha.

Một tên nói rồi cầm tay Anna kéo đi, cô vùng tay tặng cho tên đó một cú vào bụng khiến tên đó gục xuống, cả đám đó xông vào đánh cô. Cô chống trả, nhưng vì mất sức quá nhiều nên cô không thể cầm cự được lâu, cô bắt đầu thấy mọi thứ xung quanh bắt đầu mờ nhạt, không còn thấy rõ đối thủ nữa, những cú đấm đá làm cơ thể cô đau buốt, rồi cô không còn thấy gì nữa, chỉ cảm nhận được mình đang nằm trên nền đất lạnh giá và ẩm ướt.

Trong giấc mơ, cô nghe người gọi tên mình, cái giọng nói ấm cúng mà cô rất thích nghe, rồi cảm nhận được mình được bế xốc lên bởi một ai đó, cảm nhận được hơi ấm và mùi hương mà cô rất thích khi ở cạnh. Sau đó thì cô ngủ gục luôn trên tay người đó.

Ngày hôm sau, 9:00 am

Ánh sáng ấm áp của mặt trời chiếu thẳng vào mắt cô, cô dần mở mắt, nhìn xung quanh thì nhận ra đây là phòng mình, cô ngồi dậy, nói:

-Mình vẫn còn sống ???

-Mày yên tâm đi, mày chỉ bị bầm tím do bị đánh thôi chứ chưa chết đâu.

Nó bước vào, theo sau là Mary, Ken và hấn, trên tay Mary còn bưng theo một bát cháo. Mọi người ngồi xuống ghế, Mary đưa cho Anna cháo rồi ngồi bên cạnh giường cô, hỏi:

-Hôm qua có chuyện gì xảy ra vậy ???

-Chuyện là –Anna kể lại hết mọi chuyện

Nghe xong, mọi người ngạc nhiên, riêng nó và hấn vẫn giữ được bình tĩnh, Ken nói:

-Sao lại có chuyện như vậy được???

-Anna, đừng buồn nữa, chắc Kelvin có nỗi khổ thôi. –Mary Anna ùi

-Ừm. –Anna gật đầu.

-Mà ai đưa mình về nhà vậy ??? –Anna bỗng nhớ ra .

-Là....

-Là anh.

Mary đang định trả lời thì cánh cửa phòng mở ra, một người con trai cao lớn, có mái tóc vàng, khuôn mặt đậm chất phương Tây và trông cực kì đẹp trai. Anna ngạc nhiên nói:

-Ryan Sao anh lại ở đây ??? Anh đến từ bao giờ vậy ???

-Hỏi chậm thui, tiếng Việt của anh không được tốt như em đâu. –Ryan đi tới xoa đầu Anna.

-Anh trả lời câu hỏi của em đi. –Anna gạt tay Ryan ra.

-Để đón công chúa của anh về nhà đó, ba mẹ kêu em về, họ có chuyện cần nói với em. –Ryan ngồi xuống cạnh Anna.

-Có chuyện gì vậy anh??? –Anna

-Anh cũng không biết. –Ryan lắc đầu.

-Mà vừa rồi anh nói đã đưa em về đây là sao ??? –Anna

-À, chuyện đó anh đang đi thi và phải một cậu con trai, cả hai ngã xuống, cái người mà được cậu con trai đó bế lên tay rồi xuống, lúc đó anh nhận ra là em. Anh hỏi tại sao thì cậu đó không nói gì, chỉ nhờ anh đưa em về nhà. –Ryan kể.

-Người con trai đó là ai ??? –Anna.

-Anh không biết nữa. –Ryan nhún vai.

Ken và hân im lặng này giờ, lên tiếng:

-Cho hỏi chút, đây là ai (chỉ về phía Ryan) ???

-Anh ấy là Ryan, anh trai của em. –Anna.

-Chào mọi người. -Ryan

-Này ăn cháo đi, còn đi học nữa. –Nó nói.

Sau khi ăn cháo xong, mọi người đi đến trường.

Tại trường Royal

Trường lúc này đang trong giờ giải lao, các học sinh tập chung hầu hết ở sân trường và canteen, bỗng nhiên từ đâu có 2 chiếc Ferriari màu trắng và một chiếc Lexus màu bạc đi tới. Hai chiếc xe dừng lại ngay giữa sân trường, bước từ chiếc Ferriari là 3 người chính là Anna, Mary và một anh chàng lạ mặt khiến các nữ sinh hết âm lên, chiếc xe Lexus màu bạc mở ra, bước xuống là một chàng trai được mệnh danh và King của trường và một cô gái lạ mặt, vô cùng xinh đẹp, cả trường ò lên, các nam sinh rơi vào trạng thái mơ màng, chết lặng, máu mũi bắt đầu chảy xuống, mặt nóng bừng lên. Có tiếng bàn tán:

-Quả là một mỹ nhân. –Boy 1

-Xinh hơn tất cả những người tao từng gặp. –Boy 2

-Hình như là người quen của mấy người đó. –Boy 3

-Cả chàng trai kia nữa, đz quá. –Girl 1

Hắn nhìn bọn con trai, lắc đầu và nhớ tới lần đầu tiên gặp nó, tình trạng cũng không khá hơn là bao, hân quát lên:

-Các người nhìn đủ chưa???

Tất cả mọi người sợ hãi, vội quay về trạng thái ban đầu, không dám nhìn nữa, hân hài lòng với kết quả của mình.

Họ đi tới canteen và nhìn thấy Kelvin, bên cạnh là một cô gái quen thuộc, chính là Ngọc Diệp, hai người đang đút thức ăn cho nhau trông rất tình cảm, 6 người họ ngạc nhiên, Mary tức giận xuống tới, nhưng chưa kịp xông lên thì nó đã lên trước. Nó tiến tới, xốc cổ áo Kelvin lên và vật mạnh xuống đất, tất cả mọi người trong canteen ngạc nhiên, Ngọc Diệp vội chạy tới đỡ Kelvin và quát nó:

-Cô là ai ?? Sao lại đánh anh ấy ???

Nó không nói gì, lạnh lùng nhìn vào Kelvin:

-Anh giám làm đau bạn tôi, tôi sẽ cho anh phải trả giá.

-Sao ... sao ... em ... lại -Kelvin ngạc nhiên:

-Câm miệng lại, con người như anh không có tư cách nói chuyện với nó. –Mary đi tới.

-Cậu làm cho tôi cảm thấy thất vọng đấy. –Ken nói.

Hắn đứng im không nói gì, Ryan cũng người như nhớ ra điều gì đó, rồi anh đi tới, túm cổ Kelvin lên đám lên tiếp vào mặt Kelvin, mọi người ngạc nhiên, Ryan không ngừng *****:

-Đồ khốn, mày giám làm tổn thương Anna. Vậy mà hôm qua tưởng mày là người tốt, đã cứu Anna của tao

-Anh Ryan, dừng lại đi.

Anna đứng đằng sau lên tiếng, rồi cô đi tới gỡ tay Ryan ra khỏi cổ áo của Kelvin, cô nói làm cho tất cả mọi người ngạc nhiên:

-Loại người này, không xứng để cho anh động tới đâu, chúng ta đi thôi, mọi người.

Nói rồi cô lôi Ryan đi, mọi người đi theo, tất cả học sinh ở trường ngạc nhiên, Kelvin lau vết máu rồi đứng dậy đi.

Ngay sau đó, Anna và Ryan về nước.

4 ngày sau

Thời gian trôi qua nhanh chóng, chẳng mấy chốc đã đến sinh nhật của Kin. Nó đã về Anh từ ngay sau hôm Anna đi, Anna vẫn ở công quốc Monaco, Ken về Pháp, Mary cũng được ba mẹ triệu hồi về Nhật Bản, hắn về quản lý công ty, Kelvin từ sau hôm Anna đi cũng không thấy đâu.

17:00

Tại một nhà hàng nổi tiếng ở tp HCM (do mình không biết nhiều ở tp HCM) , nhà hàng sa hoa tới mức chỉ có những ông chủ lớn mới có thể ăn tại đây. Một bữa tiệc vô cùng sang trọng với kính phía cực khủng đang được diễn ra ở đây, mặc dù còn 1h nữa mới đến giờ chính thức nhưng ở đây đã có mặt khá đông đủ khách mời. Bữa tiệc được trang trí theo hai màu chủ đạo là tím và trắng, với những chùm đèn pha lê làm cho bữa tiệc càng thêm trang trọng, làm theo kiểu buffet, thức ăn để phía bên trái với rất nhiều món ăn nổi tiếng của đủ thứ nước, những loại nước, loại rượu thượng hạng..... Bên ngoài cửa nhà hàng là 2 hàng vệ sĩ, mặc quân phục trang trọng, mỗi hàng 5 người.

Mọi người ở đây toàn là những ông chủ, bà hoàng, những người có quyền chức và những cô chiêu cậu ấm của họ, nam mặc trên người những bộ lễ phục sang trọng vs đủ thứ màu, nữ khoác trên mình những bộ váy dạ hội yêu kiều nhiều màu sắc.

Mọi người đang lợi dụng bữa tiệc này để mở rộng mối quan hệ hay kiếm thêm cho mình những mối hợp tác những bản hợp đồng. Hiện tại, nhân vật chính-Kin vẫn chưa xuất hiện, còn ông James-chủ tịch Trần đang đứng nói chuyện với vài ông chủ lớn như ba mẹ hắn, ba mẹ Kelvin và một số người khác, một trong số người đó lên tiếng:

-Ngài James, làm sao ngài có thể hợp tác được với tập đoàn Vernilazz vậy, chúng tôi đến liên hệ còn khó nữa.

-Chuyện này là do bên tập đoàn Vernilazz thôi, họ đề nghị đó chứ. –Ông Trần cười.

Mọi người ở đó đều ngạc nhiên, ba Kelvin hỏi:

-Vậy, ngài có đã được gặp vị chủ tịch bí ẩn đó chưa ???

Ông Trần khẽ lắc đầu, cười trừ :

-Toàn bộ bản hợp đồng tôi đều nói chuyện với thư ký và phó giám đốc.

-Tôi quả thật rất tò mò về tập đoàn Vernilazz bí ẩn đó. –Ba hắn-ông chủ tịch Hoàng nói.

-À, chủ tịch Hoàng, chuyện hôm trước của cậu King cho tôi xin lỗi. –Ông Trần nói.

-Không sao đâu ông Trần, thằng con ngỗ nghịch của tôi thích làm khó người khác ấy mà. –Ba hắn nói.

Bỗng nhiên từ bên ngoài, có một người đàn ông bước vào, trên người mặc một bộ lễ phục màu đen, bên cạnh đi theo là một người phụ nữ xinh đẹp mặc một bộ váy dạ hội màu xanh lam. Ông chủ tịch Trần vội ra đón:

-Chào ngài Minamoto, thật cảm ơn vì ngài đã dành thời gian tới đây.

-Ông Trần khách sao quá rồi, là nhẽ đương nhiên thôi mà. –Ba Mary-thiên hoàng Minamoto. Cười nói.

-Chào bà Minamoto, lâu rồi không gặp, bà khỏe chứ ??? –Ông Trần quay sang mẹ Mary.

-Chào ngài. –Mẹ Mary cái nhẹ đầu

-Chúng ta vào trong nói chuyện, có cả ngài William và chủ tịch Lâm nữa.

Ông Trần nói rồi bước vào, ba mẹ Mary cũng vào theo. Họ vào bắt tay, chào hỏi những người khác rồi đứng nói chuyện, ông Trần lên tiếng:

-Ngài William, câu King không đến đây à ??? Cả cậu Kelvin nữa (quay sang ba Kelvin) ??? Tôi thấy 2 cậu và con trai tôi rất thân mà ???

-King nói sẽ đến sau, thằng bé nói đợi ai đó. –Ba hấn nói.

-Kelvin sẽ đến sau. –Mẹ Kelvin nói.

Ông Trần gạt đầu rồi quay sang hỏi ba mẹ Mary:

-VẬY còn tiểu thư Yukiko thì sao???

-Con bé nói nó đi mua chút đồ, lát nữa sẽ tới. –Mẹ Mary

-Thật thất lễ quá, để tiểu thư sang tận đây để dự sinh nhật của con trai tôi. –Ông Trần.

-Con bé đó nó mới về Nhật được vài ngày gần đây thôi, chứ trước nó đi du lịch cùng 2 cô công chúa Monaco và Anh quốc, hình như 3 tháng gần đây nó ở Việt Nam thì phải. –Ba Mary nói.

Mọi người gạt đầu, bỗng nhiên bên ngoài có tiếng ồn, lũ tiểu thư hét ầm ĩ, ba Kelvin cười nói:

-Hình như con trai tôi đến rồi, lúc nào cũng là tiếng còi báo hiệu quen thuộc.

Kelvin bước vào, mặc một bộ lễ phục màu đỏ trông rất trẻ trung, tóc vuốt keo, tai đeo khuyên bạc hình chữ K4, anh bước tới chào hỏi mọi người. Bỗng nhiên từ đâu nhỏ Ngọc Diệp chạy tới, ôm cổ Kelvin nói:

-Kelvin, em nhớ anh lắm đó

Mọi người ngạc nhiên, Kelvin khó chịu đẩy Ngọc Diệp ra nói:

-Xin tiểu thư hãy tự trọng.

Ba Kelvin hần giọng:

-Kelvin, cô ta là ai ?? Không phải ba mẹ đã nói chuyện với con rồi sao ???

Kelvin chưa kịp nói gì thì Ngọc Diệp xen vào:

-Này ông kia, ông là ai mà dám xen vào chuyện của người khác như vậy ???

-NGỌC DIỆP, CON PHÁ ĐỦ CHƯA, ĐÂY LÀ NGÀI CHỦ TỊCH LÂM ĐÓ. –Ông Trần quát.

-Xin hỏi, đây là ai thưa ngài Trần ??? –Mẹ Kelvin nói.

-Xin lỗi mọi người đây là con gái của tôi, xin lỗi người giữ kín chuyện này giúp tôi. –Ông Trần nói.

Mọi người ngạc nhiên, bỗng nhiên từ bên ngoài có tiếng hét của lũ con gái, tiếng hét y như còi báo cháy, mẹ hấn mỉm cười:

-Còn còi báo cháy là của con trai tôi.

Hắn đi vào, mặc quần âu đen, áo sơ mi trắng cách điệu đen, tai bên phải đeo hình chữ K4, tai trái đeo hình đôi cánh của thiên thần ở giữa cầm 1 con dao găm, mái tóc lửng từ màu đỏ hồng đến trắng tự nhiên. Hắn đi tới chỗ các ông bố bà mẹ, chào hỏi mọi người qua loa, ba hấn hỏi:

-Người con đợi đâu???

-Chưa tới. –Hắn lạnh lùng nói rồi cùng Kelvin chọn cho mình một ly rượu ưa thích.

Mọi người đứng nói chuyện tiếp, bỗng có một cô gái chót ha hót hải chạy từ bên ngoài vào, mọi ánh mắt chú ý vào cô gái đó, Ngọc Diệp và Diễm Kiều

(Bảo Ngọc không đến) đứng chặn trước mặt cô nói:

-Ai cho cô đến đây, Mary ???

Mary đứng nhìn hai nhỏ, Mary mặc một chiếc đầm đen, bó sát người đến đầu gối, phía dưới xòe ra, có đính đá đen lấp lánh ở phần bó sát, phía phần xòe có những sợi ren trang trí. Mary hân giọng nói:

-Tôi được mời đảng hoàng đó, tránh ra đi (đẩy hai nhỏ ra). BA! MẸ!

Mary gọi lên và chạy tới, ba mẹ cô quay lại nhìn, ba cô mỉm cười nói:

-Con bé nhà tôi đến rồi đó.

Mary chạy tới nơi, thờ dốc, ba Mary nói:

-Đây là con gái của tôi, Minamoto Yukiko, mọi người hãy gọi con bé là Mary.

-Chào mọi người. –Mary cúi nhẹ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38

-Tiểu thư của ngài thật xinh đẹp. –Mẹ hân nói.

-Giống mẹ quá. –Mẹ Kelvin

-Hình như tôi đã gặp cô rồi ở đâu thì phải ??? –Ông Trần nghi ngờ hỏi.

-Chào chủ tịch Trần, tôi là Nguyễn Hà Nhật Linh, chúng ta đã gặp nhau ở phòng HT trường Royal

Ông chủ tịch ngạc nhiên, ông nói:

-Cho tôi xin lỗi về chuyện hôm đó.

Mary không nói gì, nhếch mép cười, ba Mary nói:

-Con đi học à ??? Con tốt nghiệp bên Mĩ cùng Anna và Mary rồi mà.

Mary cười cười rồi đi đến chỗ hân và Kelvin, hân quay sang Mary hỏi:

-Thiên Băng có đến không???

-Ái chà, anh quan tâm đến cô ấy đến vậy sao, King ??? –Mary cười.

Hân ngượng ngùng, quay mặt ra chỗ khác, lấp bắp nói:

-Đâu .. đâu ... có ... mà cô mau trả lời câu hỏi của tôi đi.

-Lát nữa sẽ đến. –Mary nói rồi tiếp tục uống thứ mình chọn.

Ở chỗ của mấy ông bố bà mẹ, họ vẫn đang nói chuyện rất rôm rả, chợt mẹ Kelvin đi tới, ghé sát tai Kelvin nói gì đó khiến cậu mặt mũi cậu tối sầm lại, Mary và hân thắc mắc về Kelvin.

Bỗng nhiên tiếng nhạc dừng hẳn, người dẫn chương trình đọc dặc vang lên trên sân khấu:

-Thưa các vị khách mời đã đến đây ngày hôm nay, chắc hẳn mọi người đã quá quen với những bữa tiệc như vậy rồi đúng không ??? Hôm nay sẽ có điều đặc biệt dành cho tất cả quý vị và bây giờ CHÚNG TA HÃY CÙNG CHÚC MỪNG NHÂN VẬT CHÍNH CỦA NGÀY HÔM NAY.

Vừa ngắt lời, Kín từ bên trong đi ra, mọi người đều nhìn theo anh, mấy cô gái nhìn anh mơ màng. Anh bước lên sân khấu, đi tới phía giữa, ông Trần cũng

từ dưới đi lên, ông đặt tay lên vai Kin và nói:

-Chào các vị, chắc mọi người cũng đã quen thuộc với gương mặt quán quân giải bơi lội năm này và người vẫn hay đi cùng tôi trong những lần gặp đối tác rồi đúng không ??? Xin giới thiệu với mọi người, đây là MICHAEL, TÊN TIẾNG VIỆT LÀ TRẦN ĐÌNH THIÊN ÂN-CON TRAI CỦA TÔI VÀ CÙNG SẼ LÀ NGƯỜI THỪA KẾ TẬP ĐOÀN HỌ TRẦN TRONG TƯƠNG LAI.

-VÀ LÀ HOÀNG TỬ CỦA ANH QUỐC NỮA CHỨ, CHỦ TỊCH TRẦN.

Bỗng nhiên từ bên ngoài có người nói vọng vào, cắt ngang câu nói của ông Trần, tất cả mọi người ngạc nhiên rồi mọi người tập chung vào phía ngoài cửa. Có hai hàng vệ sĩ, mỗi bên 10 người, mặc đồ đen đi vào, tách mọi người ra để một lối rộng, từ bên ngoài có 2 người một nam một nữ đi vào. Người con trai đi vào, cao hơn 1m8, người lai, ngoại hình rất cute và handsome, mái tóc màu xám, ngược da trắng, đôi mắt xanh, đôi môi mỏng quyến rũ, mặt lạnh như tiền, anh mặc một bộ âu phục màu trắng. Người con gái mặc một chiếc váy dạ hội dài màu trắng, là kiểu cổ chéo từ vai xuống, cổ còn có thêm đường kẻ màu tím nhạt, tuy không nhiều họa tiết hoa văn nhưng lại rất thanh nhã tôn lên dáng vẻ thanh mảnh nhưng không kém phần quyến rũ, trên cổ đeo dải lụa màu trắng thắt nơ lệch sang phải, mái tóc màu nâu cong nhẹ tự nhiên được thả xuống đến gần thắt lưng, gương mặt không thấy rõ vì được che bởi một chiếc mặt nạ bạc đến chóp mũi chỉ để lộ ra đôi mắt (tự tưởng tượng đi), xung quanh viền được đính những hạt phát ra ánh sáng lấp lánh, tuy đơn giản nhưng trang trọng vô cùng. Kin, Mary, Kelvin và hẳn nhận ra thì khẽ mỉm cười, Kin và ông Trần bước tới phía hai người họ, Kin cười mỉm cười nói:

-Tưởng hai người quên luôn Kin này rồi chứ, Ken, Sarah ???

Nụ cười làm ông Trần và tất cả mọi người ngạc nhiên (trừ hẳn, Kelvin, nó, Ken, Mary), Ken cười nói:

-Sao mà quên được chứ, em trai??? Đây là quà tặng em ngày sinh nhật nè (Ken ra hiệu, một vệ sĩ lấy từ trong người ra một món quà, rồi Ken nhận lấy đưa cho Kin)

Mọi người lại ngạc nhiên, ông Trần hỏi:

-Hai người là bạn của Kin ??? Kin mời hai người à ???

-Không phải vậy thưa ngài Trần, tôi tới đây là do chính ngài mời đó. –Ken đáp lại.

-Tôi nhớ là đâu có mời cậu ??? –Ông Trần.

-Tôi là Peter Fournier, người thừa kế của tập đoàn Fournier. –Ken đưa giấy mời ra trước mặt ông Trần.

Mọi người ở đây ngạc nhiên, họ mới nghe nói chứ chưa bao giờ được gặp. Ông Trần quay sang nó hỏi:

-Vậy còn cô gái này, là người đi cùng cậu à ???

-Không, tôi được anh Kin mời tới đây. –Nó lạnh băng.

-Vậy câu nói vừa rồi, là ai??? –Ông Trần nghi ngờ hỏi.

-Chuyện đó không đúng sao thưa ngài chủ tịch Trần ??? Anh Kin đây chẳng phải là con trai của vị công chúa thứ nhất của nhà hoàng Anh sao ??? –Nó.

-Sao cô biết chuyện này ??? Cô thực ra là ai ??? –Ông Trần nói, tất cả mọi người ngạc nhiên.

Nó nhếch mép cười khinh bỉ, nói:

-Tôi ư ?? Chắc mọi người chưa ai biết tới tôi đâu!!! Tôi là công chúa bí ẩn của Anh quốc-Sarah!!

Tất cả mọi người ngạc nhiên (cả hẳn và Kelvin), bàn tán:

-Đó là vị công chúa bí ẩn của Anh sao ???

-Cô ta chưa từng xuất hiện.

-Mới nghe báo trí nói về cô ấy thôi.

-.....

Nó quay sang Kin, nói:

-Anh Kin quà sinh nhật của anh này, em nghĩ anh sẽ thích nó. (nó nói rồi ra hiệu vệ sĩ đưa quà cho Kin và anh nhận lấy).

-Cảm ơn em. –Kin cười nhẹ.

-Ngài chủ tịch, chúng tôi có thể tham gia được chứ ??? –Ken hỏi.

-M .. mời ... h ... hai ... vị...

Ông Trần vẫn chưa hết ngạc nhiên, những người ông gặp ở trường Royal thật không thể xem thường được. Nó và Ken đi vào đi đến chỗ hân, Kelvin và Mary, chọn cho mình một thứ đồ uống phù hợp. Kin và ông Trần bước lên trên sân khấu, Kin nói mặt vẫn không cảm xúc:

-Xin chào các vị, cảm ơn các vị đã đến dự bữa tiệc mừng sinh nhật chứ 18 của tôi, chúc các vị có một bữa tiệc vui vẻ.

Nói rồi anh bước xuống, đi đến chỗ nó mỉm cười, xoa nhẹ đầu nó nói:

-Anh nhớ em lắm đó.

Nó gật đầu.

Ông Trần cũng đi xuống, bên ngoài bỗng có một đám người tầm 4-5 nam nữ đầy đủ chừng 23-24 tuổi đi vào, đám người đi đến chỗ ông Trần, ông Trần nói:

-Xin hỏi, các vị là

-Chúng tôi là người của tập đoàn Vernilazz. –Một người con trai nói.

-Rất hân hạnh được đón tiếp mấy vị. –Ông Trần nói.

-Chúng tôi đến theo lệnh của chủ tịch. –Cô gái bên cạnh nói.

-Để mừng sinh nhật của cậu Kin. –Cô gái phía sau chỉ về phía Kin.

-Mời các vị vào. –Ông Trần nói.

Mọi người đi vào, đi đến chỗ Kin, nhìn thấy nó, họ khẽ mỉm cười rồi cúi nhẹ đầu, nó không nói gì lãng đi, một người con trai đưa một chiếc hộp hình vuông lớn, được bọc giấy màu vàng lấp lánh. Kin ngạc nhiên rồi nhận lấy quà, anh nói:

-Cảm ơn.

-Chủ tịch nói anh sẽ thích nó và kêu cậu Kin

Kin và mọi người ngạc nhiên, Kin nhẹ nhàng bóc hộp quà ra, thứ cậu nhìn thấy lấp lánh dưới lớp giấy gói quà là một gác của vật gì đó hình xương, màu của vàng lấp lánh, công thêm những gạt nhỏ phát sáng được đính ở đó làm thành hoa văn. Kin ngạc nhiên, quay sang nhìn người của Vernilazz, mấy người đó gật đầu, Kin tiếp tục mở tiếp. Đến khi thứ ở trong đó được lộ ra hoàn toàn, đó là một bức hình của một người phụ nữ xinh đẹp như thiên thần, có nụ cười ấm áp như ánh nắng mặt trời, tấm ảnh được đặt trong khung bằng vàng, có những hạt sáng lấp lánh. Kin cầm thứ đó tay run run, ông Trần chết đứng, mặt mũi tối sầm lại, nó và người của Vernilazz mỉm cười, mọi người ở đó nhìn Kin và ông Trần khó hiểu. Một người con gái trong đám người của Vernilazz nói:

-Nhiệm vụ của chúng tôi đến đây là hoàn thành, chúng tôi xin phép.

Đám người đó rời khỏi đi, chợt Kin cảm cánh tay của người phụ nữ vừa nói, anh hỏi:

-Chủ tịch của mấy người là ai ?? Và tại sao người đó lại có hình củamẹ tôi ???

Câu hỏi của Kin làm mọi người ở đó ngạc nhiên, người phụ nữ đó mỉm cười nói:

-Xin lỗi cậu Kin, chúng tôi không nói việc này ra được.

-Xin cậu hãy bỏ tay cô ấy ra, chúng tôi có việc cần làm

Một người con trai giật tay người con gái ra khỏi tay Kin, rồi đám người đó đi.

Kin cẩn thận đặt tấm hình vào xe ô tô và mỉm cười hạnh phúc “mẹ ngồi ở đây đợi con nha” rồi anh đi vào tiếp tục bữa tiệc. Kin vào thấy nó đang nhâm nhi ly rượu trên tay, hân đang ngắm nhìn nó, Ken và Kelvin đang ngồi nhâm nhi ly rượu, đang nghĩ đến vấn đề gì đó, Kin nhìn 3 tên này lắc đầu cười rồi đi đến chỗ Mary. Bỗng từ bên ngoài có một đám vệ sĩ đi vào xếp thành hai hàng, đi vào giữa hai hàng vệ sĩ là một đôi vợ chồng đã đứng tuổi nhưng không hề có dấu hiệu của thời gian. Ông Trần đi ra niềm nở nói:

-Chào ngài Grimaldi, rất cảm ơn vì ngài đã dành thời gian đến dự sinh nhật của con trai chúng tôi.

-Ông Trần khách sao quá rồi. –Ông Grimaldis.

-Mời hai ngài vào trong, vợ chồng ngài Lâm, ngài William và Thiên Hoàng Minamoto đang ở đó. –Ông Trần.

-Chúng tôi còn đợi tụi nhỏ nữa. –Bà Grimadi nói.

Vừa dứt lời có một cặp nam nữ khoác tay nhau vào, người con trai mặc bộ âu phục màu đen, vóc dáng cao lớn, có mái tóc vàng lãnh tú, đôi mắt màu xanh, khuôn mặt đậm chất phương Tây và trông cực kì đẹp trai làm cho lũ girl hét lên (không biết hết mấy lần rùi). Bên cạnh anh là một cô gái xinh đẹp như thiên thần, có mái tóc tím than, đôi mắt tím, nước da trắng, khuôn mặt mang chất phương Tây, cô mặc một chiếc váy màu hồng phấn bó ở eo. Hai người đi vào chỗ ông Trần, cả hai đồng loạt cúi nhẹ đầu chào:

-Chào ngài.

Ông Trần ngạc nhiên vì cô gái, ông nói:

-Tôi gặp cô rùi thì phải???

-Triệu Lý Như Ngọc, trường Royal, phòng HT. –Anna lạnh tanh nói.

-Xin giới thiệu với ngài, đây là Ryan Grimaldi con trai duy nhất của chúng tôi (chỉ về phía Ryan), còn đây là Anna Grimaldi con gái của tôi. –Ông Grimaldi thấy tình hình không ổn, liền lên tiếng.

Ông Trần ngạc nhiên, Ryan không nói gì, mẹ Anna liền nói:

-Chúng ta vào chứ, chủ tịch Trần ???

-Vâng.

Sau đó, mọi người đi vào, mọi người chào hỏi nhau rùi mẹ Kelvin nói:

-Đây là Anna phải không ??? Xinh đẹp quá.

-Vâng, vậy cậu con rể của chúng tôi đâu ??? –Mẹ Anna nói.

-Mẹ à... –Anna đỏ mặt quay sang hướng khác.

Đúng lúc đó, Kelvin đi đến, mẹ Kelvin nói:

-Đây là Kelvin, con trai chúng tôi. Kelvin à, đây là những người mà ba mẹ nhắc tới đó.

Anna nghe thấy tên “Kelvin” thì vội quay lại, bắt gặp ngay Kelvin, hai người nhìn nhau đồng thanh nói:

-Là anh/em

Hai bậc phụ huynh nhìn chúng đầy nghi hoặc, Ryan thấy Kelvin thì tức giận, ba Kelvin hỏi:

-Hai đứa biết nhau à ???

-Giới trẻ ngày nay cũng hay thật đó. –Ba Anna cười.

Kelvin nghe thấy thì đỏ mặt, chột Anna lên tiếng:

-Con không quen anh ta.

Anna nói rùi bước ra chỗ bọn nó, đột nhiên có một bàn tay giữ tay Anna lại, Anna giật tay mình ra và nói:

-Xin Lâm thiếu gia hãy bỏ tay tôi ra, xin anh đừng hành động như vậy ???

Những câu nói của Anna như những mũi kim đâm vào tim Kelvin, khiến anh đau đớn đi theo sau Anna, Ryan cũng đi theo để bảo vệ em gái mình.

Đến chỗ bọn nó và bọn hấn đang ngồi, hấn và Kin nhìn Anna muốn rót cả con mắt, Kin hỏi:

-Em là công chúa Monaco à ??? Và anh kia là ai ???

-Vâng, đây là anh trai em - Ryan Grimaldi. –Anna nói rùi ôm lấy cánh tay Ryan.

Mọi người đang lựa chọn cho mình những thứ đồ ăn thức uống thì đột nhiên tiếng MC vang lên:

-Thưa quý vị, để làm cho bữa tiệc hôm nay thêm thú vị chúng ta hãy cùng nhảy nha.

Những đôi nam nữ đi ra nhảy những điệu nhảy nhẹ nhàng, nhưng cũng không kém phần uyển chuyển, Kin và Mary cũng ra nhảy, Anna ngồi nhâm nhi ly rượu, thỉnh thoảng quay sang cười với Ryan, Kelvin nhìn Anna, nó và Ken cũng đang bàn luận về một vấn đề nào đó, hấn thấy thế liền quay sang nói nhỏ

với Kelvin:

-Tao nghĩ mày nợ Anna một lời xin lỗi.

-Ừm

Đến hơn 10:00 thì bữa tiệc kết thúc, mỗi người một hướng, ba mẹ Anna bay về Monaco, ba mẹ Mary sang Nhật, ba mẹ Kelvin về Thụy Điển, ba mẹ hấn về Mỹ, ông Trần, bà Rose cùng hai đứa con bà ta về dinh thự họ Trần, hấn và Kelvin về nhà họ, Ken thì đi đâu mất tiêu, nó, Anna, Mary và Kin về nhà nó.

Tại nhà nó

Kin bóc hộp quà nó tặng ra, là một sợi dây chuyền mặt hình cây thánh giá bằng bạc, trên đó có đính những hạt kim cương sáng lấp lánh, anh quay sang nói:

-Cảm ơn em nha, món quà đẹp lắm.

-Không phải của em đâu, là của mẹ tặng anh đó. –Nó hờ hững.

-Là sao??? –Kin ngạc nhiên.

-Mẹ đưa cho em và dặn đến sinh nhật thứ 18 của anh thì tặng anh, anh nhìn dòng chữ đằng sau sẽ rõ. –Nó.

Kin quay mặt dây chuyền ra sau, hiện lên dòng chữ “Mẹ yêu con trai rất nhiều - Kin”. Kin đeo nó và cổ và nói thầm:

-Con cũng yêu mẹ nhiều lắm.

Nó mỉm cười, rồi rút cho Kin một hộp quà màu trắng nói:

-Đó mới là quà của em, sinh nhật vui vẻ nha, anh trai.

Nó nói rồi bỏ một lều lên phòng tránh khuôn mặt đang ửng hồng của nó.

Kin đỡ lấy hộp quà và mở quà ra, đó là một chiếc đồng hồ bằng bạc, được trang trí rất đẹp những cũng không kém phần nam tính, dây đồng hồ là ghép lại thành dòng chữ “Em yêu anh, anh trai”. Kin mỉm cười nhìn lên phòng, những người ít nói lạnh lùng nhưng tình cảm của họ lại vô cùng ấm áp và thể hiện một cách đặc biệt.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39: Chương 39

Sáng hôm sau

Tại nó cùng Kin đang ăn sáng, Mary và Kin bón cho nhau ăn cực kì tình cảm, Anna ngồi cầm đĩa đâm nhỏ miếng thịt làm nó nát tươm, nó nhìn Anna rồi nói:

-Anna, làm gì vậy ??? Thức ăn không hợp khẩu vị à ???

Anna ngược lên nhìn nó, mỉm cười:

-Làm thế này nuốt sẽ dễ hơn.

Nó lắc đầu, rồi lại tiếp tục bữa ăn của mình.

Bỗng nhiên bên ngoài có tiếng động cơ, Mary ngừng lại nói:

-Thiên Băng, ai vậy???

Nó ngừng lại một lúc, bỗng chợt mỉm cười làm Kin, Anna và Mary ngạc nhiên+tò mò.

Từ bên ngoài có hai người con trai đi vào, hấn mặc một chiếc áo sơ mi màu xanh, quần jeans mài rách và đeo giày nike trắng trông rất bụi. Kelvin thì mặc một chiếc áo phông trắng in hình gì không rõ, bên ngoài khoác chiếc áo da màu đen, quần jeans mài rách, đeo giày nike trắng trông rất bụi. Anna nhìn thấy Kelvin thì cầm cúi vào ăn, mặt lạnh tanh, Mary nói:

-Các anh đi học với bộ đồ này à???

-Không. –Hấn.

-Chúng ta sẽ đi biển. –Thấy Mary khó hiểu hấn liền nói.

-Tôi không đi đâu. –Nó và Anna đồng thanh.

Cả hai quay sang nhìn nhau, mọi người nhìn hai người khó hiểu, nó nhú mày nói:

-Tôi còn công việc giải quyết chưa xong.

-Tôi không thích. –Anna nói.

Kelvin nhìn Anna rồi nhìn sang nó với ánh mắt cầu xin, nó ngùi lòng, ngậm ngùi nói:

-Được rồi, chúng tôi sẽ đi, dù sao lâu rồi tui cũng không đi biển. Mày cũng đi chứ, Anna???

Anna không nói gì, Kelvin mỉm cười nói:

-Vậy đi thay đồ đi, định mặc đồng phục à???

Sau đó nó, Kin, Mary và Anna lên phòng thay đồ.

5 phút sau

Kin bước xuống đầu tiên, anh đi tới chỗ hấn và Kelvin, Kin mặc một chiếc áo sơ mi màu trắng, xắn ống tay đến quá khuỷu tay, mặc một chiếc quần jeans mài màu xanh, chân đi giày nike trông rất bụi. Một lúc sau nó đi xuống, bọn hấn choáng váng với nó, nó mặc một chiếc áo phông đồng hồ màu trắng, mặc một chiếc quần jeans mài dài đến quá đầu gối để lộ làn da trắng, tưởng chừng chạm vào sẽ rách, tóc buộc đuôi ngựa, hấn nhìn nó không chớp mắt, nó nói:

-Các anh nhìn đủ chưa ???

Một lát sau, Anna và Mary cũng đi xuống, Anna mặc một chiếc áo crop màu trắng in chữ gì đó, mặc váy xòe màu đen chấm bi, tóc buộc đuôi ngựa làm tim Kelvin đập nhanh hơn. Mary nhẹ nhàng hơn với chiếc áo phông trắng dáng suông in hình chữ “LUCK” cách điệu, mặc kèm với quần jeans ngắn cạp cao màu đen, tóc buộc đuôi ngựa làm Kin choáng váng. Nó nhìn mấy chàng trai rồi nói:

-Các anh định ngắm đến bao giờ đó, tôi sẽ đổi ý đó.

Bọn hấn vội vàng đi lấy xe làm nó phải bật cười, bọn nó ra ngoài thì đã thấy 3 chiếc xe đang đậu ở đó, thấy Anna đi tới, Kelvin định mở cửa xe nhưng Anna lại đi vòng ra sau và đi đến xe của Kin làm anh cảm thấy hụt hẫng, Kin thấy vậy lên tiếng:

-Này Anna, em định làm gì đã cán mũi đó à, sang Kelvin chờ đi.

-Em sẽ tự đi. –Anna tức giận đi vào lấy xe thì chợt nó lên tiếng:

-Xe tao mang đi cải tạo lại hết rồi, chỉ còn sót lại chiếc này của Kin thôi.

Nó nói rồi leo lên xe của hấn, Anna tức giận leo lên xe của Kelvin.

Trên đường đi, Mary và Kin nói chuyện vui vẻ (đôi này hạnh phúc quá), nó ngồi trên xe hấn mà cứ nhìn ra ngoài, hấn cứ nhìn nó, thỉnh thoảng nó lại nhắc hấn chú ý lái xe. Trong xe của Kelvin, không khí trở nên ngột ngạt khó chịu vô cùng, Anna nhìn ra ngoài cửa sổ, Kelvin cố gắng bắt chuyện nhưng Anna không trả lời, lấy headphone ra nghe, Kelvin ngậm ngùi lái xe, thỉnh thoảng quay sang nhìn Anna.

Tại biển (không có tên)

-Chúng ta đi bơi nha. –Kelvin nói

-Không đi.

Nó nói rồi ngồi xuống chiếc ghế phơi nắng gần đó, phía trên có chiếc dù, bên cạnh là chiếc bàn, nó lấy laptop ra rồi bấm lên đó. Kin nhìn nó ngao ngán nói:

-Lúc nào em cũng ôm lấy cái laptop.

Nó không nói gì, chỉ liếc nhìn Kin một cái rồi lại cắm cúi vào laptop. Hắn ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh, nói:

-Tôi cũng sẽ không đi.

-Hai em đi thay đồ đi (chỉ về phòng thay đồ nữ). –Kin nói.

-Hôm nay sẽ không đi bơi, chỉ ngắm cảnh biển thôi nha. –Mary cười.

-Ừm, đi xuống nha.

Kin nói rồi kéo tay Mary đi đến lấy một chiếc xuống máy rồi đi ra biển.

-Xem ra anh và em phải đi cùng nhau rồi. –Kelvin nhìn ra phía Kin Mary vừa đi rồi quay lại nhìn Anna

-Tôi sẽ đi một mình, và anh đừng có đi theo tôi.

Anna nói rồi đi, không quên lườm Kelvin một cái cháy mặt, Kelvin lắc đầu nhìn Anna rồi lén lút đi theo Anna.

Tại chỗ nó và hắn

Nó vẫn chăm chú vào chiếc laptop, hắn chăm chú nhìn nó, vì đây là khu biển riêng mà gia đình hắn đã mua nên không có người.

Tại chỗ của Mary và Kin

Kin lái xuống, Mary ở phía sau ôm eo Kin, hai người nói chuyện rất tình cảm.

Ở chỗ của Kelvin và Anna (đôi này mới đáng nói)

Anna đang đi thì đột nhiên dừng lại nói:

-Anh định đi theo tôi đến bao giờ nữa vậy, Lâm Hải Nam???

Kelvin ngạc nhiên, bước ra, đi đến bên cạnh cười:

-Sao em biết anh đi theo sau vậy??? Cảm nhận được cơ à???

-Tôi không ngờ đến mức như vậy đâu, anh làm ơn đừng đi theo tôi nữa được không ??? –Anna tức giận rồi bỏ đi

Kelvin đứng đó nhìn theo, cười khổ “em làm anh đau đó”.

11:00

Hắn nhìn xuống chiếc đồng hồ rồi lại ngược lên nhìn nó, hắn nhăn mặt vì trời nóng, mặt đầy mồ hôi, hắn tự hỏi “Sao em có thể chịu nóng giỏi đến như vậy ???” Mặt nó không hề cháy mồ hôi, mắt vẫn chăm chú vào màn hình, tay bấm liên tục trên bàn phím, thỉnh thoảng nháu mày khó chịu. Hắn mạnh dạn hỏi:

-Này, Sarah.

-Có chuyện gì ??? Mà lần sau gọi tôi là Thiên Băng. –Nó nói nhưng vẫn chăm chú vào chiếc laptop.

-Em không thấy nóng à ???

-Anh thấy nóng thì vào trong đi, con trai gì mà nóng một chút đã kêu rồi. –Nó ngược lên, nhìn hắn một lúc rồi lại chăm chú vào laptop, nói giọng giễu cợt.

Hắn nghe thấy nó nói vậy thì tính cách kiêu ngạo nổi lên, hùng hổ nói:

-Tôi chịu được.

Nó mỉm cười nhẹ vì tính khí trẻ con này của hắn rồi lại chăm chú vào laptop, hắn đợi một lúc rồi nói tiếng:

-Em không thấy đói à ???

-Không hề!

Nó ngược lên nhìn hắn rồi nói nhưng cái dạ dày phản chủ, lên sức ra tiếng đình công, nó vội vã ôm bụng, hắn thấy thế thì bật cười thành tiếng. Nó ngưng chín cả mắt, cố nói bằng giọng lạnh lùng nhưng không được:

-Có ... có gì đáng cười sao ???

Giọng nói này càng làm hắn cười lớn hơn, mặt nó càng đỏ hơn, hắn cố gắng dừng lại và nói:

-Chúng ta đi ăn được chứ ???

Nó lấy lại phong thái ban đầu, nhẹ nhàng gấp laptop rồi cất đi, đứng dậy nói:

-Đi thôi.

-Không em sẽ đói chết mất. –Hắn giờ giọng chêu đùa.

Nó đỏ mặt, rồi lườm hắn một cái rách mặt, hắn cười cười rồi kéo tay nó đi, khi vừa chạm vào tay nó, hắn cảm thấy có một dòng điện chạy qua, hắn rút tay lại, nó thắc mắc:

-Có vấn đề gì vậy ???

-Không có gì.

Hắn nói rồi đi, nó đi theo.

Tại một nhà hàng chủ đạo là gỗ, không lớn nhưng mang phong cách cổ kính, bàn mà nó và hắn chọn ở mãi trong, sau khi gọi món, điện thoại hắn bỗng reo lên, hắn nhìn vào màn hình, rồi mỉm cười nhìn nó:

-Tôi có việc cần ra ngoài, em ngồi đây đợi nha.

-Không đợi thì tôi sẽ đi đâu. –Nó nói.

Hắn mỉm cười rồi chạy đi.

10 phút sau

Hắn quay lại trên tay cầm một bó hoa hồng lớn, tâm trạng hiện đang rất vui, thì đột nhiên bên trong nhà hàng có khói phả ra, hình như có những ngọn lửa màu đỏ được hiện mờ ảo qua lớp kính, người từ bên trong ồ ạt chạy ra, hắn tùm cổ áo một người hỏi dồn dập:

-Có chuyện gì xảy ra trong đó vậy ???

Người bị hắn hỏi ngạc nhiên + sợ hãi khi gặp phải ánh mắt màu đỏ và khuôn mặt như được trạm trổ của hắn, người đó sợ đến không nói nên lời. Hắn tức giận, quát người kia xuống đất, nhìn một lượt tất cả mọi người, hắn tức giận vứt bỏ hoa xuống đất, chửi thề:

-CHẾT TIỆT.

Hắn lấy điện thoại ra bấm vội rồi hắn chạy vào bên trong, trong người có một nỗi sợ giống như bị mất cái gì đó quan trọng, hắn chạy lên tầng 2, lửa không to nên hắn khá dễ dàng nhìn thấy mọi thứ. Hắn nhìn qua một lượt, ánh mắt bỗng dừng lại ở một nơi, hắn nhận ra thân hình quen thuộc, hắn đi tên, nâng mặt nó lên, hắn bất ngờ khi gặp phải gương mặt sợ hãi, đôi mắt chuyển thành màu đỏ ngấn nước mắt. Hắn từ từ bước đến chỗ nó, nó nhận ra người quen thì ôm chầm lấy hắn làm hắn sững sờ, nó sợ hãi nói:

-Kính, tôi sợ lắm, đừng bỏ rơi tôi, tôi sợ lắm.

-Đừng sợ, tôi sẽ bảo vệ em. –Hắn vỗ lưng nó.

Nó nghe thấy thì siết chặt vòng tay, hắn bất ngờ kéo nó dậy nói:

-Chúng ta phải rời khỏi đây thôi.

Sau đó, hai người đi ra khỏi nhà hàng, hai người họ sặc sụa vì khói, nó thở dốc, hắn quay sang hỏi nó:

-Em có sao không ???

Nó nhìn hắn rồi lắc đầu, hắn nói tiếp:

-Đừng sợ, tôi đã gọi Kin và mọi người đến rồi.

Nó bỗng nhiên dừng lại, nhìn chằm chằm vào bên trong, gương mặt sợ hãi, mồ hôi chảy khắp mặt, hắn lo lắng hỏi:

-Có chuyện gì vậy, em sợ lắm à ???

Nó gạt cánh tay của hắn ra, miệng lắp bắp:

-K ... không ... mẹkhông ...

-Em sao vậy ??? –Hắn lo lắng.

Nó bỗng nhiên dừng phát dậy, vội vàng chạy vào đó, cảnh hiện ra trước mắt nó không phải là nhà hàng hai tầng đang cháy mà là tòa biệt thự của 11 năm về trước. Hắn gọi với theo:

-DỪNG LẠI ĐI SARAH, NGUY HIỂM LẮM ĐÓ.

Nó vẫn không dừng lại, hắn vội vàng chạy vào theo, đúng lúc đó, Kelvin, Anna, Mary, Kin chạy tới, Kin kịp tới và giữ tay hắn lại, Kin hỏi:

-Có chuyện gì vậy??? Thiên Băng đâu???

-Cô ấy vừa chạy vào trong, tôi phải vào trong.

Hắn vung tay, rồi vội chạy vào trong.

Nó đi khắp nơi, tìm thân hình thân thuộc của mẹ, hắn chạy vào thì thấy nó đang chạy hết chỗ này đến chỗ khác, hắn vội vã chạy tới và lấy hết can đảm ôm chầm lấy nó (cha này lợi dụng), lo lắng:

-Có chuyện gì vậy???

-Bỏ ra, tôi phải đi cứu mẹ, mẹ tôi vẫn ở trong này. –Nó nói, nước mắt vẫn rơi xuống rồi cố gắng vùng ra khỏi hắn

Hắn nhớ ra, buông nó ra, rồi cầm chặt vai nó, nhìn thẳng vào nó và nói:

-Thiên Băng, mẹ em không thể nào có ở đây được.

-Không, mẹ tôi có ở đây, tôi phải cứu mẹ. –Nó vẫn cố vùng vẫy.

-Đây là Việt Nam, không phải ở Anh quốc, tòa nhà đó ở bên Anh đúng không ??? –Hắn vẫn giữ chặt

- Đây là Việt Nam, không phải ở Anh quốc. đúng rồi, mẹ tôi không thể ở đây được, mẹ không thể ở đây. –Nó nói nhảm.

-Đúng rồi, chúng ta hãy mau rời khỏi đây nha. –Hắn nói

-Ừm –Nó nói.

Sau đó, hai người đi khỏi đây, chợt đến cầu thang thì nó dừng lại, tìm khắp người, khuôn mặt lo lắng, hắn thấy vậy, hỏi:

-Có chuyện gì vậy???

-Vòng cổ, vòng cổ của tôi. –Nó hốt hoảng.

-Em làm mất à???-Hắn

-Chắc là rơi ở kia thôi, tôi phải tìm lại.

Nó nói rồi chạy đi, hắn giữ tay lại và nói:

-Tôi sẽ tìm giúp em, nó như nào vậy???

-Hình cây thánh giá. –Nó nói với ánh mắt cầu cứu.

Hắn vội chạy vào chỗ lúc này họ dừng, đảo mắt tìm một lúc thì nhận ra một thứ có ánh sáng xanh phát ra giữa ánh sáng màu đỏ của lửa, hắn vội nhặt lên, nhận ra đó là một chiếc vòng cổ có mặt hình thánh giá, đính những hạt nhỏ li ti.

Tại chỗ của nó đang đứng

Nó đứng yên một chỗ, mặt đầy mồ hôi, khuôn mặt sợ hãi, đôi mắt vẫn là màu đỏ của lửa, đôi mắt vẫn hướng về phía hắn chạy đi “cái đó, không thể mất được, đó là vật duy nhất mà ông ấy tặng mình”.

“RẦM”, tiếng động lạ phát ra, chiếc tủ kính đằng sau nó đổ xuống.

-KHÔNG.....

Chương 40

Tại ngoài nhà hàng

-Tại sao họ vẫn chưa ra, em phải vào cứu họ. –Anna xông vào

-Đừng đi, nguy hiểm lắm, lửa như thế này chúng ta không thể vào được đâu.-Kelvin giữ tay Anna nói.

-Kelvin nói đúng đó, King nhất định sẽ cứu được Thiên Băng mà. –Mary nói.

-Sao giờ này họ vẫn chưa tới, thật là chậm chạp mà. –Kin nói.

-Cứu hỏa vẫn chưa tới à??? –Mary nói.

-Anh sẽ vào cứu họ.

Kin nói rồi chạy vào, đột nhiên Kin dừng lại, hai mắt mở to ngạc nhiên, ngay cả mọi người xung quanh cũng thế.

Hắn bước ra ngoài, trên tay bế nó, Kin, Mary, Anna, Kelvin vội vã chạy lại đỡ nó xuống. Kin hỏi:

-Mọi chuyện là thế nào???

Flash Back

-KHÔNG.....

Nó sợ hãi ôm đầu lại, chờ đợi nó rơi xuống. Mãi vẫn chưa cảm nhận được thứ gì rơi vào mình, nó mở mắt, từ sợ hãi, mặt nó chuyển giận sang ngạc nhiên, hai mắt nó mở to, hắn cố gắng nói:

-Em không sao chứ ???

-Sao ... sao ... anh lại

-Em mau ra khỏi chỗ này đi, anh không giữa được lâu đâu.

Vừa đúng lúc chiếc tủ rơi xuống, hắn chạy tới dùng tay và người đỡ chiếc tủ kính đang cháy đỏ, những mảnh kính nóng bỏng đỏ rơi vào người hắn, đâm vào lưng hắn. Những vết thương chảy máu, dòng máu đỏ thấm qua lớp áo sơ mi.

Nó vội vã ra khỏi chỗ đó, hắn nhẹ nhàng ra khỏi, hắn đi tới chỗ nó hỏi:

-Em không sao chứ ???

Nó lắc đầu lia lịa

-Chúng ta phải rời khỏi đây thôi.

Hắn nhấc bổng nó lên rồi đi ra ngoài.

End Flash Back

Mọi người đỡ nó ngồi xuống, Mary lo lắng hỏi:

-Mày có sao không ??? Bị thương ở đâu không ???

RẦM....TÁCH TÁCH TÁCH

Nhà hàng bỗng nhiên sập xuống, lửa cháy lớn hơn, nó nhìn chăm chăm vào đó, mặt đầy mồ hôi, mọi người nhìn nó lo lắng, bỗng nhiên nó ôm đầu đau đớn hét lên:

-MẸ OI KHÔNG

Nó gục xuống, Anna và Mary vội đỡ lấy nó, Mary lay người nó:

-Thiên Băng, mày bị sao vậy??? Mau tỉnh lại đi.

Anna thấy nó như vậy thì khóc òm lúm, đúng lúc đó xe cứu hỏa đi tới, hấn bế xốc nó lên rồi nói:

-Mau đưa Thiên Băng đến bệnh viện.

Họ vội đưa nó đến xe, hấn đặt nó xuống ghế sau rồi vòng ra phía trước, vừa đi được chưa đầy 2m thì hấn ngã xuống, may là Kin đỡ kịp, Kin lay người hấn:

-King... King mày bị sao vậy??? King!!

Kelvin, Anna và Mary vội chạy ra chỗ hấn, Anna hét hoảng nói:

-Lưng anh ta, bị thương rồi, chảy nhiều máu quá.

-Mau đưa King đến bệnh viện. –Kelvin nói rồi đỡ hấn cùng Kin đi đến xe.

Tại bệnh viện tư nhân nhà hấn

Mary nhìn chăm chăm vào cánh cửa phòng cấp cứu, nét mặt lo lắng, Kin ngồi chống cằm, xung quanh tỏa ra luồng không khí lạnh đáng sợ. Anna ngồi khóc òm lúm, Kelvin vỗ vai an ủi:

-Thiên Băng và King sẽ không sao đâu, em đừng khóc nữa.

-Nhưng nhưng

Anna ôm chặt lấy Kelvin, dựa vào vai của Kelvin. Anna dùng tay vỗ lưng an ủi.

Một lúc sau, Ken từ đâu chạy tới, gặp người thở dốc và nói:

-Thiên Băng đâu rồi ???

-Ở trong đó, đã 1h rồi. –Kelvin nói.

Ken ngồi xuống, quay sang Kelvin hỏi:

-Có chuyện gì xảy ra vậy???

-Chuyện là –Kelvin kể lại mọi chuyện.

Ken im lặng, nhìn vào phía cửa phòng phẫu thuật.

10 phút sau

Cánh cửa bật mở, một vị bác sĩ mặc áo blu trắng đi ra, mấy người hộ chạy tới, Kin xách cổ áo ông bác sĩ lên, quát:

-THIÊN BĂNG NHƯ THẾ NÀO RỒI.

Mary vội bỏ tay Kin ra khỏi cổ áo bác sĩ, nhẹ nhàng nói:

-Anh bình tĩnh đã, bác sĩ, cô ấy sao rồi (quay về phía bác sĩ).

Ông bác sĩ như cá mắc cạn gặp nước, ông chỉnh lại cổ áo và nói:

-Mọi người yên tâm, cô bé chỉ bị bong nhẹ ở tay, vì sợ hãi quá nên mới bất tỉnh thôi.

Ông nói rồi đi, mọi người thở phào nhẹ nhõm, chột Kelvin nói:

-Còn... King thì sao???

5 phút sau

Cánh cửa phòng cấp cứu bật mở lần nữa, một bác sĩ già mặc áo blu đi ra, họ lại chạy đến, Kin hỏi:

-Bạn tôi sao rồi???

-Cậu ấy bị bỏng ở sau lưng và mất máu nhiều nên mới bất tỉnh, chúng tôi đã làm sạch và băng bó vết thương lại, lát nữa sẽ tỉnh lại, chúng tôi đã đưa cậu đó đến phòng hồi sức rồi.

Bác sĩ nói rồi đi, Mary nói:

-Mọi chuyện ổn rồi, em và Kín sẽ đi mua đồ ăn, họ tỉnh dậy sẽ đói đó. Anna, Mary và Ken vào trong trước nha.

-Ừm. –Kelvin và Ken nói.

-Tao đi với, tao vẫn chưa ăn gì.

Anna nói rồi chạy theo Kín và Mary

Trong phòng bệnh

-KHÔNG MẸ

Nó hét lên rồi bật dậy, mồ hôi đầy trán, nó nhìn xung quanh, nhận ra ngay mùi thuốc sát trùng, nó khó chịu nhứt nháy.

-Em, có sao không vậy??? –Hắn khó nhọc ngồi dậy hỏi nó.

Giờ đây, nó mới nhận ra là có người cùng phòng, nó nhìn hắn một lượt, nhận ra hắn đang bị băng bó bằng băng trắng khắp người, chỉ hở ra một chút da thịt. Nó nói:

-Xin lỗi, tại tôi mà anh.....

-Không sao đâu, vết thương nhỏ thôi mà. –Hắn nói.

-Anh chắc không đó???

-Mà..... cái này của em. –Hắn lấy thừ cổ ra chiếc vòng nhật được rồi tung cho nó

-Tôi sẽ trả lại cho anh, ân tình này. –Nó đỡ lấy rồi nằm xuống.

Hắn thấy nó nói vậy, tự dưng một cảm giác đau nhói ở trong tim, hắn nằm xuống

Cạch. Cánh cửa mở ra, Kín và Mary cầm trên tay túi đồ ăn, cùng với Anna, Kelvin, Ken bước vào, Ken hỏi:

-Tỉnh rồi à, có thấy khó chịu ở đâu không, Thiên Băng, King???

-Vết thương nhỏ thôi mà. –Hắn và nó đồng thanh rồi quay sang nhìn nhau ngạc nhiên.

-Đồ ăn nè, hai người ăn đi cho mau hồi sức. –Mary nói rồi đặt đồ ăn xuống.

-Mọi người về nhà nghỉ ngơi đi, chúng tôi không sao đâu. Chắc chắn mọi người cũng mệt rồi. –Nó nói.

-Liệu có ổn không ??? –Ken hỏi.

-Bọn em không sao mà, anh và mọi người về nghỉ ngơi đi. –Nó nói.

-Vậy ở lại nha, tụi anh về trước.

Họ đi về, bỏ lại hắn và nó trong phòng.

Kín và Mary phóng xe về thẳng nhà, Ken có công chuyện đi riêng, Kelvin và Anna đi cùng nhau. Lên xe, chiếc xe vừa chuyển bánh thì Anna nói:

-Liệu Thiên Băng ở lại đó có ổn không, nhớ đâu tên Tuấn Kiệt lợi dụng lúc nó bị thương làm gì thì sao???

-Ngốc, với sức mạnh đó thì ai làm gì nổi Thiên Băng và cô ấy chỉ bị thương nhẹ thôi, với lại King mới là người bị thương nặng đó.

Anna gật gật đầu, ngồi ngẫm nghĩ một lúc, cô bất chợt hét lên:

-MÀ..... SAO TÔI LẠI ĐI CÙNG ANH???

-Anh có làm gì em đâu mà hét ầm lên thế, em nghỉ ngơi chút đi, khóc nhiều cũng mệt rồi đúng không??? –Kelvin phì cười.

Anna đỏ mặt nhìn ra ngoài cửa và gục xuống lúc nào không hay.

-Này, Anna à, dậy đi, chúng ta đến nơi rồi. –Kelvin lay vai Anna.

-Đến rồi à ???? Oáp.....-Anna vươn vai nói.

Cô mở ra, thứ đầu tiên cô nhìn thấy là khuôn mặt đang cười của Kelvin đang cúi sát người mình, Anna giật mình, đẩy Kelvin ra rồi quát:

-Anh làm cái trò gì vậy??? Màđây là đâu??? Đây đâu phải nhà Thiên Bằng (nhìn xung quanh).

-Đi theo anh.

Kelvin nói, không đợi Anna trả lời, anh lôi cô đi, Anna bất ngờ đi theo.

-Này, Kelvin, chúng ta đi đâu vậy??? Tôi không đi đâu ??? Tôi muốn về nhà, anh bỏ tay tôi ra. Kelvin!! –Anna la hét âm ỉ, vung tay mình ra khỏi tay Kelvin nhưng không được.

-Nếu em mà cứ tiếp tục bướng bỉnh nữa thì anh sẽ làm gì em đó. –Kelvin dọa.

Anna không nói gì, mắt hơi rung rung vì sợ, Kelvin phì cười.

-Chỗ này là đâu vậy, sao không có ánh đèn gì hết trơn vậy??? Đừng có nói, anh định làm gì tôi nha, tôi sẽ không tha cho anh đâu đó. –Anna lái nhái.

Bất chợt Kelvin dừng lại, buông tay Anna ra, Anna định nói nhưng Kelvin đã bịt miệng lại.

Tách, Kelvin vừa ra tiếng hiệu, lớp tức đèn được bật sáng, Anna ngạc nhiên nói:

-Đây là.....

-Nơi anh tỏ tình cũng là nơi anh nói lời chia tay em. –Kelvin nói.

Anna nhìn xung quanh, cô đánh mặt lại, đây là cái nơi khiến cô hạnh phúc nhất, và cũng là nơi làm cô đau khổ nhất, Anna lạnh giọng nói:

-Anh đưa tôi đến đây để muốn nói gì nữa đây??? Tò tình? Chia tay? Cảm ơn? Xin lỗi? Hay là làm hại tôi?

Kelvin vội bịt miệng Anna lại để tránh cô nói điều tồi tệ hơn, Anna bỏ tay Kelvin ra khỏi miệng mình, hoành tay trước ngực nói:

-Có chuyện gì, anh mau nói đi, tôi không muốn ở cùng người đào hoa như anh quá lâu, chuyện đó sẽ làm tôi liên lụy đó.

Kelvin nghe những lời này thì cảm thấy nhói đau ở trong tim “Cô ấy nghĩ về mình như thế sao ?” anh cầm tay Anna rồi nhìn thẳng vào mắt cô, Anna bối rối, đỏ mặt, Kelvin nói:

-Cảm ơn em vì đã cho anh cơ hội để giải thích, Anna à, lúc đó anh sợ lắm, anh sợ nếu anh không rời xa em thì ba mẹ anh chắc chắn sẽ không để yên cho em??? Lúc nói những câu đó, cũng không khác gì những mũi kim đâm vào tim anh (chỉ vào tim), anh biết em sẽ đau nhưng anh sợ nếu anh không làm vậy chắc chắn em sẽ gặp nguy hiểm. Nhưng thật không ngờ được, em lại là cô công chúa Monaco mà ba mẹ anh nói tới.

-Thì sao nào. –Anna nói lạnh tanh nhưng trên môi vẽ một nụ cười tưởng chừng như không.

-Anna, anh xin lỗi, mình quay lại từ đầu nha.

Kelvin ôm trầm lấy Anna, nói thầm bên tai cô. Chợt nhận ra những giọt nước mắt thấm vào áo của mình, nhận ra đôi vai bé nhỏ đang run lên, Kelvin bỏ Anna ra rồi ôm vai Anna, đôi mắt anh hơi đỏ nói:

-Anh sẽ không ôm em nữa, em đừng khóc nữa nha, nhìn em khóc thế này, anh đau lắm đó.

-Ngốc à, em khóc vì hạnh phúc đó. –Anna dùng tay lau nước mắt trên mặt mình.

-Em nói vậy là sao??? –Kelvin ngờ ngàng.

-Em không muốn chúng ta quay lại từ đầu, nó sẽ dài lắm

Câu nói làm Kelvin buồn bã, anh cúi gằm xuống đất

-Mà hãy tiếp tục từ trước khi anh nói chia tay em nha. –Anna ôm chầm lấy Kelvin rồi hôn nhẹ lên má anh.

Kelvin vô hạnh phúc, nhưng đối với anh như thế vẫn chưa đủ, anh nâng cằm Anna lên và đặt lên đó bằng một nụ hôn nhẹ nhàng mà ấm áp.

Tại tòa nhà chính tập đoàn họ Trần

Cạch, cánh cửa mở ra, một người thanh niên tầm 22 tuổi bước vào, người thanh niên đó đặt một tập hồ sơ xuống trước mặt ông Trần, rồi cúi đầu nói:

-Thưa chủ tịch, đây là những thứ người cần cho quốc họp với Vernilazz ngày mai.

-Tốt lắm, Brian. –Ông Trần nói.

-Cảm ơn chủ tịch. –Brian nói.

-Cậu làm ở đây mấy năm rồi??

-2 năm thưa ngài.

-2 năm, mà cậu đã khẳng định vị trí của mình trong khi bây giờ cậu mới 22 tuổi, cậu khá lắm. Ta nghĩ cậu xứng đáng với vị trí phó giám đốc hơn là thư kí riêng của ta đó.

-Tôi không giám treo cao như vậy, tôi muốn ở vị trí này để giúp ngài một cách đúng nghĩa.

-Cậu khiêm tốn quá rồi.

Ông Trần nói rồi ra hiệu cho cậu ta ra ngoài, Brian cúi nhẹ đầu rồi bước ra ngoài. Ông Trần ngồi đó nghĩ mông lung về chuyện xảy ra ở bữa tiệc sinh nhật.

Tại một quán bar lớn của thành phố.

Trên sàn nhảy có 2 cô gái ăn mặc thiếu vải đang nhảy điên cuồng, cố tính để lộ ra thân hình quyến rũ, đàn ông vây xung quanh hai cô rất nhiều, bên dưới, một người con gái với khuôn mặt như búp bê đang nhâm nhi ly rượu và nhìn lên hai cô tiểu thư đang kính kia, đôi mắt khẽ nhếch lên.

Hai cô gái hò reo hò theo tiếng nhạc, đàn ông xung quanh cũng vây kín lấy hai cô, đột nhiên có một bàn tay to lớn cầm lấy tay hai cô và giữ lại, ngăn không cho hai cô nhảy nữa. Ánh đèn bật lên, mọi người ngạc nhiên khi thấy một người con trai tầm 22t, gương mặt vô cùng anh tuấn, Bảo Ngọc đi tới, lạnh lùng nói:

-Mau thả hai tiểu thư ra.

Người con trai ngạc nhiên về ánh mắt đó, Bảo Ngọc cũng hơi bất ngờ về thái độ bình thản như không có chuyện gì của anh, người con trai nói:

-Hai cô về đi, ngài James yêu cầu hai cô về.

-Không. –Diễm Kiều nói và cố gắng lôi tay mình ra nhưng thất bại, người con trai kia quá khỏe.

-Anh là ai ?? –Ngọc Diệp nói.

-Tôi là Brian, thư kí của ngài James. –Brian trả lời.

-Ha...ha...ha –Hai cô tiểu thư cười lớn.

-Hóa ra cũng chỉ là người làm của ba tôi. –Ngọc Diệp nói.

-Tiếc thật đó, đẹp trai mà nghèo. –Diễm Kiều nói.

Brian và Ngọc nhún mảy nhìn 2 cô tiểu thư đáng kính của mình, họ sống trong nhung lụa quen rồi nên quá coi thường người khác. Diễm Kiều nói:

-Về thôi.

4 người ra khỏi quán bar, những người trong bar nhìn theo tiếc nuối.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

t/gGiới thiệu nhân vật

Brian: 22 tuổi Tên tiếng việt là Phạm Việt Đức, thư kí riêng của ông chủ tịch Trần, ngoại hình đẹp không thua kém K4 là mấy, K4 10 thì Brian cũng đến mức 8, mang vẻ đẹp phương Tây, mái tóc màu nâu, mũi cao, da trắng như men sứ, đôi mắt màu xanh lam lạnh lùng, ngoại hình cao ráo, rắn chắc. Tốt nghiệp trường đại học danh tiếng bên Mỹ năm 19t, IQ 220. Tính cách lạnh lùng, có phần tàn bạo, rất trung thành, thành thạo nhiều môn võ thuật.

Vào truyện

5 ngày sau

Nó ngồi khoanh chân trên giường, tay trái cầm phần cơm, tay phải dùng muỗng xúc. Hấn ngồi bên cạnh, phì cười với tướng ăn của nó, nó lườm hấn một cái chấy mặt:

-Có gì đáng cười sao??? Tập chung mà ăn phần của mình đi.

Hấn cười cười, đi sang ngồi chung cùng nó, nói:

-Em có biết là cái tướng ăn này của em rất phản cảm không??? Trông em trẻ con lắm đó.

-Kệ tôi đi, anh đừng làm phiền tôi ăn. –Nó đỏ mặt quay sáng hướng khác.

Hấn bật cười vì hành động trẻ con này của nó, vươn ra trước người nó, gấp lấy miếng trứng ốp trên phần ăn của nó rồi bỏ vào phần ăn của mình, cười nói:

-Cho anh nha.

-Không cho, anh giàu mà, tự đi mua mà ăn đi. –Nó lườm hấn, vội gấp lại miếng trứng lại phần ăn của mình.

-Cho anh đi, anh thích ăn của em cơ. –Hấn gấp vào phần ăn của mình.

-Không trả đây.

Nó đâu có chịu thua, nó liền gấp lại miếng trứng cắn một miếng, rồi đặt miếng trứng phần ăn, nhìn hấn thách thức. Hấn tức giận, gấp phần còn lại của miếng trứng, cho vào miệng mình nhai nhồm nhoàm, nó tròn tròn mắt ngạc nhiên, hấn nhướn mày thách thức:

-Em tưởng anh không giám ăn sao???

-Anh

Nó tức giận, quay mặt ra hướng khác, đầu tức xì khói, hấn mỉm cười dịu dàng, quay ra chỗ nó nói:

-Này, em giận thật à???

-..... –Nó tức giận, không nói gì.

-Anh sẽ dẫn em đi ăn để bù lại nha. –Hấn kéo tay nó.

-Anh hứa rồi đó nha, giờ thì BUÔNG RA ĐI. –Nó đẩy mạnh hấn ra.

Hấn do bất ngờ mà ngã ngửa ra phía ra, giường bệnh là giường một nên nếu hấn bị ngã xuống sẽ rơi xuống đất, nó vội nắm tay hấn kéo lên, nhưng vì do lỡ tay bên làm nó ngã người ra phía sau. Tình thế bây giờ rất chi là đang nó trong tư thế ngồi khoanh chân ngã ra phía sau, hấn đang nằm sát người nó, mặt cách nhau chỉ 3cm. Hấn và nó nhìn chăm chăm vào nhau, hấn từ từ hạ đầu mình xuống, hai môi cách nhau 5cm. .. 3cm... 1cm... rồi

Cạch.

-Á XIN LỖI, TÔI VÀO KHÔNG ĐÚNG LÚC, HAI NGƯỜI TIẾP TỤC ĐI NHA.

Anna mở cửa bước vào, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt mình thì hét lớn lên, nháy mắt tỉnh ngịch rồi chạy ra ngoài. Nó và hấn ngượng chín cả mặt, nó vội đẩy hấn ra, quay mặt ra hướng khác, hấn mỉm cười, búng phốc vào trán nó, nó quay lại lườm hấn cái rách mặt. Hấn mỉm cười quay về giường của mình và nằm xuống giường, nó đỏ mặt, lôi laptop ra tiếp tục công việc hàng ngày.

3 phút sau.

Cánh cửa mở ra lần nữa, Anna ngó đầu vào rồi nhìn xung quanh, sau đó cô mới dằng hoàng đi vào, đi theo sau là Mary, Kin, Kelvin và Ken. Mọi người đi đến ngồi xuống ghế cạnh giường, Anna hỏi với ánh mắt nghi ngờ:

-Chuyện vừa nãy.....

Nó nghe đến đây thì đỏ mặt, giật mình quay lại, ấp úng nói:

-Không có gì đâu, chỉ là King bị ngã nên tao kéo lên thôi.

-Kéo lên mà hai người -Anna nghi ngờ.

-Kelvin à, giúp tao làm cho Anna im lặng đi. –Hắn đứng ra giải vây cho nó

-Oh no no, lần này mày tự xử đi nha. -Kelvin lắc lắc ngón tay trò cười.

Hắn nheo mày, nó lấy lại bình tĩnh và về lạnh lùng vốn có, rồi gập chiếc laptop lại nói:

-Anna, Kelvin, hình như tình cảm của hai người rất tốt thì phải.

-Từ bao giờ hai người quay lại với nhau vậy??? –Hắn thêm vào.

Anna nghe đến đây thì mặt hơi ửng hồng, Kelvin cười cười nói:

-Chuyện đó(kể lại mọi chuyện)

-Chúc mừng hao người nha. –Mary cười tươi.

-Thiên Băng à, hôm nay em sẽ được xuất viện đó. –Ken nói.

-Còn tôi thì sao??? –Hắn chỉ vào mình.

-Vẫn phải ở lại đây. –Mọi người (trừ nó và hắn) đồng thanh nói.

Hắn nhú mày khó chịu, rồi quay lại về bình thản làm mọi người ngạc nhiên, hắn nói:

-Vậy thì tôi sẽ làm tất cả bị thương để cùng ở lại đây với tôi.

Mọi người sợ hãi trước gương mặt của hắn (trừ nó), nó nói:

-Bỏ về mặt đó đi, tôi muốn về.

Sau đó, nó và hắn được xuất viện.

Tại nhà nó

-Thiên Băng à, hôm nay tại tao đã kêu mấy cô quản gia làm toàn bộ món mày thích thôi đó. –Anna cười tươi.

Nó không nói gì, đi thẳng lên phòng, lát sau nó xuống trên tay cầm theo 2 hộp dài và 4 hộp ngắn, nó kêu Mary và Anna đến đỡ, rồi họ mang đến chỗ bọn hắn và đặt lên cái bàn gần đó. Nó mở 2 hộp dài ra trước, thứ ở trong hộp làm bọn hắn ngạc nhiên, nó nói tiếp:

-Đây là kiếm của Kelvin.

Nó nói rồi đưa cho Kelvin, trong hộp và 1 thanh kiếm Tachi sắc bén, chuôi cầm và vỏ kiếm màu hung đỏ và được trang trí bắt mắt, Kelvin vui mừng nhận lấy rồi cảm ơn nó.

Nó đưa cho Kin một hộp khác, trong đó là 2 thanh Katate-uchi dài, sắc bén, màu đen và được trang trí rất đặc biệt, Kin nhận lấy và mỉm cười. Nó mở hộp thứ 2 ra, đó là một thanh Tanto màu đen, sắc bén, được cách điệu, rồi đưa cho hắn, hắn nhận lấy rồi xem xét, nó nói giọng đều đều:

-Thanh kiếm này có độc nên hãy dùng cẩn thận và cả cái này nữa.

Nó đưa cho mỗi người một hộp, họ mở ra, trong đó là 3 khẩu súng với 3 màu khác nhau Kelvin màu trắng, Kin bạc, hắn màu đen, nó nói:

- Súng làm bằng vàng pha với hợp kim, tốc độ bắn 1300m/s, năng lượng nên nòng 4500+ foot-pound, kích cỡ đạn 9x19mm, băng đạn 30 viên, đạn đều được chứ chết độc chỉ cần suýt qua cũng đủ để làm chết người trong vòng 1s. Giữ cẩn thận nha, không có khẩu thứ 4 đâu.

-Cảm ơn em. –Kin đóng hộp lại và nói.

-Thanks you nha. –Kelvin cười tươi.

-Cảm ơn. –Hắn nói.

Tại trụ sở công ty GAT

Một người đàn ông tầm hơn 40 tuổi và 1 người con trai chỉ tầm 23 tuổi, hai người đối diện nhau, người con trai đặt tách trà xuống, nở nụ cười na ná,

người đàn ông sợ toát mồ hôi, người con trai nói:

-Ông đã xem tập giấy tôi đưa cho ông kĩ chưa???

-Cậu là ai??? Sao cậu biết chuyện đó???

-Xin lỗi ông, tôi không nói được!!!

-Các cậu muốn gì???

-Không hồ danh là chủ tịch của GAT, ông hiểu vấn đề rất nhanh (cười), tôi muốn ông chuyển nhượng cho tôi toàn bộ cổ phần ông nắm giữ của tập đoàn họ Trần.

-Đổi lại tôi sẽ được cái gì???

-Chúng tôi sẽ giúp công ty ông khôi phục và không đưa những bằng chứng buôn lậu của công ty ông ra tòa.

Người đàn ông đắn đo một lúc rồi nói:

-Được rồi.

-Chúng tôi đã chuẩn bị sẵn giấy tờ, ông hãy đọc rồi kí vào đó (đưa cho một tập giấy rồi mỉm cười).

Người đàn ông đọc qua rồi kí vào đó, hai người bắt tay nhau, ông chủ tịch GAT nói:

-Giao dịch thành công.

Người con trai mỉm cười tự mãn, rồi bước ra khỏi phòng, cầm xấp giấy trên tay, cậu mỉm cười “thật ngu ngốc, nhưng dù sao cũng được thêm một con mồi nữa”.

Ngày hôm sau

Tại trường Royal

Tụi nó và tụi hán bước vào lớp, lũ con gái hét lên, nó bực bội vứt túi xuống bàn rồi nằm xuống, Anna và Mary đi đến chỗ của mình. Hai cô nhận ra ánh nhìn của mọi người khác hẳn, hình như có sự sợ hãi, còn đối với nó vẫn là sự khinh rẻ, bọn hán cũng ngồi vào chỗ của mình, Kín nói:

-Có chuyện gì vậy???

-Không có gì đâu anh, chỉ là thiếu ngủ chút thôi.

Kín gật đầu, Ken đi vào, lũ con gái vẫn bầu quanh anh, anh mỉm cười làm lũ đó ngất xỉu, anh bước vào chỗ của mình, mỉm cười nhưng nụ cười có chút gì đó hồi tiếu:

-Chào, sớm thế.

-Còn 3 phút nữa là vào học đó. –Kelvin nhìn đồng hồ rồi nói.

Ken ậm ừ cho xong chuyện, rồi ngồi xuống chỗ của mình, nhìn sang bên cạnh có chút hơi buồn “Sao vẫn chưa đến nhỉ? Hay là gặp chuyện gì rồi???

REENG REENG REENG

Chuông vào lớp vang lên, tiết học bắt đầu. Bên ngoài bỗng nhiên có 3 cô gái chạy tới, thở gấp, mặt đầy mồ hôi, nói:

-Thưa cô em vào lớp.

-Các em đi học trễ, vào cất cặp đi, lần sau đừng như vậy nữa. –Cô giáo nói.

-Vâng, cảm ơn cô.

Bảo Ngọc nói, sau đó 3 người đi vào, đi qua chỗ Mary và Anna thì Diễm Kiều và Ngọc Diệp hást mặt tức giận làm hai cô khó hiểu.

REENG REENG REENG

Tiếng chuông vang lên, học sinh ra khỏi lớp, một số người đang ở trong lớp tám truyện, nghe đầu đạo này có nhiều công ty đi vào nguy cơ bị phá sản mà đột nhiên khôi phục ngay giá cổ phần trên thị trường. Anna ngồi dậy, vươn vai rồi nói:

-Xuống canteen ăn đi, Anna đói rồi (xoa xoa bụng)

-Ừm –Nó ngồi dậy

Bọn nó, bọn hấn đi xuống canteen.

Vừa xuống đến nơi, lũ con gái la hét ầm ĩ lên, tụi hấn chọn cái bàn ở ngay giữa trung tâm rồi ngồi xuống, lũ xung quanh hét ầm ĩ:

-Anh King, tình yêu của em. –Nữ sinh 1

-Làm bạn trai em nha, Anh Kelvin. –Nữ sinh 2

-I LOVE YOU, Anh Kin. –Nữ sinh 3

-Anh Ken làm bf em nha. –Nữ sinh 4.

-.....

-K4! K4! K4!

Kelvin vẫn giữ nụ cười lạnh từ làm con trai phát điên, Kin vẫn lạnh lùng, hấn nheo mày khó chịu, nói không to nhưng làm tất cả mọi người sợ hãi:

-CÁC NGƯỜI HẾT ĐỦ CHƯA???

Tất cả mọi người im lặng, ai nấy quay lại làm việc của mình, thỉnh thoảng liếc nhìn hấn.

Bọn nó nhìn cảnh tượng này thì chán nản, tự hỏi sao nữ sinh trường này có thể mê trai đến vậy? Anna đi mua đồ ăn đến cho nó và Mary, đang ăn thì nghe tiếng học sinh bàn tán liếc về phía bọn nó:

-Là hai con nhỏ kia phải không mày?

-Đúng đó, trên báo có nói mà.

-Khó tin quá.

-Thật không thể tin nổi.

Mary bực bội, đập tay xuống bàn một cái “RẦM” rồi đứng dậy hét:

-Chúng tôi không phải thứ để cho mọi người bàn tán.

Mọi người sợ hãi, nó nói chậm rãi mà lạnh lùng:

-Mary, ngồi xuống đi.

Mary bực bội người xuống, từ đầu nhóm của Diễm Kiều đi đến, Diễm Kiều vô tình va vào tay Mary làm đồ ăn rơi xuống, Mary ngược lên nhìn, Diễm Kiều vội vã xin lỗi một cách đều đặn:

-Ô, công chúa Nhật Bản đây mà, cho tôi xin lỗi nha.

-Không, đừng gọi khách sáo như thế, phải gọi là chị dâu mới đúng chứ. –Ngọc Diệp thêm vào.

-CÔ NÓI AI LÀ CHỊ DÂU CỦA CÔ ĐÓ.

Kin đứng dậy quát lớn, rồi đi tới chỗ bọn nó, 3 người kia cũng đi theo, Diễm Kiều cười :

-Không phải như vậy à, anh hai???

-Câm miệng lại, tôi không phải anh của hai cô.

Nó đứng dậy, đứng ra phía trước Kin, nói đều:

-Thế tôi phải gọi 2 cô là gì đây ??? Hay là hai đứa con hoang tập đoàn Trần, được chứ??

Ngọc Diệp và Diễm Kiều tức giận, Diễm Kiều định giơ tay lên tát nó nhưng Anna kịp giữ tay cô lại, Diễm Kiều quay lại nhìn, Anna nhướn mày thách thức, Diễm Kiều rụt tay lại, nói:

-Đây chả phải là nàng cô chúa Anna của công quốc Monaco sao ??? Rất hận hạnh được gặp cô!! Thật không ngờ hai cô công chúa của hai nước lớn như hai cô lại làm bạn với một con nhỏ thuộc giới hạ lưu, vừa xấu vừa nghèo này.

-Tôi làm bạn với ai thì liên quan đến cô à, hai tiểu thư hình như rất thích xen vào chuyện của người khác, đúng là mẹ nào con nấy, VÔ HỌC. –Anna.

-CON KHÔN, MÀY NÓI GÌ VẬY.

Nhọc Diệp quát lên, giờ tay lên tát Anna thì Kelvin giữ tay lại rồi bóp chặt, khiến cô đau đến phát khóc, anh gần tung tũn:

-CÔ ĐỊNH LÀM GÌ VẬY???

Anna kéo áo anh, anh dừng lại, quay lại nhìn Anna, Anna khẽ lắc đầu, Kelvin bức bối vùng tay Ngọc Diệp ra làm cô té ra phía sau, Ngọc Diệp hai mắt rưng rưng nói:

-S...sao...saoanh... lại

-Tôi sẽ về nói với ba mẹ anh anh. –Diễm Kiều nói.

-TÔI ĐÃ CẢNH CÁO HAI CÔ RUI SAO???

Hắn quát lên, hai nhỏ sợ hãi, nó đứng ra trước hắn nói:

-Các cô hay chê người khác nghèo và dọa làm phá sản nhà người khác phải không ??? Vậy tôi sẽ chờ xem các cô phá hoại đến bao giờ, hai tiểu thư.

Nó nói rui bỏ đi, mấy người kia đi theo, Diễm Kiều tức giận quát lên:

-Mày nói vậy là sao??? Này ... này CHẾT TIỆT.

Diễm Kiều nói xong rui bỏ về, Ngọc Diệp và Bảo Ngọc đi theo.

Mọi người ở canteen này giờ nghe chuyện thì vô cùng ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42

Tại tầng cao nhất của một khách sạn lớn nhất thành phố

Một người con trai tầm 23 tuổi lắc ly rượu vang đỏ trên tay, đôi mắt màu xanh nhìn xa xăm ra phía thành phố được thu nhỏ trong tầm mắt, đột nhiên anh có điện thoại, anh bắt máy:

-Alo.

-Là tôi đây.

-Có chuyện gì vậy, thưa tiểu thư.

-Chuyện tôi muốn anh làm thế nào rồi.

-Còn tập đoàn JAE nữa, tôi vẫn chưa tìm ra được điểm yếu của họ.

-.... –Người bên kia nheo mày khó chịu.

-Tôi sẽ cố gắng tìm ra, tiểu thư. –Không nghe thấy câu trả lời người con trai vội nói.

-21KaG6aKL8b978HHN, dãy số đó sẽ giúp anh.

Người bên kia cúp máy, anh cúp máy rồi lấy laptop ra, bấm bấm cái gì đó, anh bắt chợt mỉm cười “tiểu thư, cô giỏi thật đó”.

Ngày hôm sau

Tại tập đoàn JAE

Người con trai 23 tuổi ngồi vắt chân trên ghế sofa, tay cầm tách trà ông thư thái, người đàn ông hơn 50 tuổi ngồi đối diện anh ta đang xem tập giấy gì đó, thỉnh thoảng nhíu mày, người đàn ông cầm tập giấy vút mạnh xuống bàn, khuôn mặt tức giận, người con trai bỏ tách trà xuống, nhìn thẳng vào đôi mắt người đối diện, lạnh lùng nói:

-Ngài chủ tịch JAE, dù ngài có tức giận thì cũng không có ích gì đâu, chỉ làm mọi việc trở nên xấu hơn thôi, và tôi còn rất nhiều bản copy nữa.

-Rốt cuộc cậu muốn gì??? –Ông ta đập mạnh tay xuống bàn, quát lên.

Người con trai khẽ nhuộm má, khó chịu, rồi lấy lại vẻ bình tĩnh, nói:

-Cổ phần của ông tại tập đoàn họ Trần.

Ông chủ tịch JAE ngạc nhiên nhìn người con trai phía trước, ông ta nói:

-Tôi không đồng ý.

-Được thôi, vậy ông hãy chờ xem tập đoàn của ông bị phá sản và toàn bộ những chứng cứ về việc ông uy hiếp các tập đoàn khác rồi bắt họ xác nhập, những thứ đó sẽ được nộp lên tòa án và toàn bộ kênh trên truyền hình. Và nói cho ông biết một điều nữa, tôi là một quân nhân võ thuật đồ và người của tôi đang bao vây toàn bộ khu này, ở tòa nhà bên kia có một khẩu súng đang hướng thẳng vào đây đó. –Anh ta mỉm cười.

Người đàn ông sợ hãi, toát mồ hôi hột nhìn người con trai phía trước xung quanh anh ta toát ra một luồng khí lạnh lạ thường, anh ta mỉm cười:

-Ngài chủ tịch, tôi không có nhiều thời gian ngồi đây đợi ngài suy nghĩ đâu, người của tôi đang ở dưới kia đợi, nếu ngài không nhanh tôi sẽ đem những thứ này đến tòa án đó.

Người đàn ông sợ xanh mặt lại, lắp bắp:

-Đ ... được ... rồi

Người con trai mỉm cười đắc thắng, lấy từ trong túi ra một tập giấy, nói:

-Đây là giấy tờ chuyển nhượng, ông hãy ký vào đó và ông yên tâm đi, chúng tôi không để ông chịu thiệt đâu, số cổ phần của ông sẽ được mua với giá cao đó.

Chủ tịch JAE cầm tờ giấy lên, nhìn vào rồi ngạc nhiên nhìn người con trai đối diện, anh ta mỉm cười nhướn mắt ý bảo ông ta tiếp tục đọc, ông ta đọc xong thì ký tên lên đó rồi đưa cho người con trai. Anh mỉm cười, giờ tay ra bắt nói:

-Cảm ơn vì sự hợp tác của ông, những thứ ông xem sẽ được hủy ngay lập tức.

Người con trai nói rồi đi ra ngoài, người đàn ông đập tay xuống bàn tức giận, người con trai nhìn tập giấy rồi mỉm cười “con mồi cuối cùng”.

Tại trụ sở tập đoàn họ Trần

Một người con trai mang vẻ đẹp phương Tây, mái tóc màu nâu, mũi cao, da trắng như men sứ, đôi mắt màu xanh lam lạnh lùng, ngoại hình cao ráo, rắn chắc đi vào, anh cúi đầu cung kính nói:

-Chủ tịch.

Ông Trần quay lại, nhìn thẳng vào người con trai nói:

-Brian, việc đó tới đâu rồi ???

-Đã hoàn thành thưa ngài, giờ ngài chỉ cần đến đó thôi. Đây là toàn những thứ ngài yêu cầu.

-Chuẩn bị phòng họp chưa???

-Rồi thưa ngài.

-Tập họp các cổ đông khác cho tôi.

-Không liên lạc được với các vị cổ đông kia.

-Điều tra cho tôi có chuyện gì xảy ra.

-Vâng thưa ngài.

-Tôi muốn mọi thứ phải thật hoàn hảo, 1 tuần nữa sẽ có quốc họp các tập đoàn lớn trên thế giới.

-Tôi sẽ chuẩn bị mọi thứ.

-Tốt lắm, bây giờ anh có thể đi và hãy gọi cả thằng con bắt trị của ta về đây.

Ông Trần ra lệnh, Brian đi ra ngoài.

Tại nhà nó

Bọn hấn, Anna và Mary đang ở dưới phòng khách, người ngồi coi TV, người thì chơi game, người thì đọc tạp chí. Nó và Ken từ trên lầu đi xuống, nó đi xuống chỗ mọi người đang ngồi, Ken nói:

-Mọi người, anh và Thiên Băng sẽ sang Anh.

-Anh đi vui vẻ, tụi em sẽ ở nhà coi nhà cẩn thận. –Anna nói.

-Đi cẩn thận nha. –Mary

-Cho em gửi lời hỏi thăm bà ngoại nha. –Kin nói.

-Đi cẩn thận đó. –Kelvin.

Hấn im lặng, không nói gì, nó và Ken đi ra ngoài cửa, đột nhiên nó quay đầu lại và nói:

-Quốc họp hội đồng các tập đoàn sắp tới, mọi người hãy tới tham dự.

Mọi người khó hiểu, nó và Ken đi ra ngoài.

-Vâng. –Anna và Mary đồng thanh.

-Màmọi người thử đoán xem, chủ tịch của tập đoàn Vernilazz bí ẩn kia có đến không ??? –Kelvin.

-Chắc là sẽ đến thôi, họp hội đồng các tập đoàn lớn mà. –Mary lật lật tờ báo nói.

Cái tập đoàn đó, bí ẩn thật đó, không biết chủ tịch sẽ như thế nào nhỉ??? –Kin nói.

-Chắc chắn sẽ là một người đàn ông, cao thủ của thương trường. –Kelvin.

-Sao anh lại nói vậy ??? –Anna.

-Vì con trai thường thông minh hơn con gái mà, mọi người thử suy nghĩ thử đi (khoanh tay vào và nói).Áaaaaa.....

Kelvin chợt kêu lên rồi quay sang bên cạnh, nhìn người đang nhéo tai mình, Anna gằn từng từ:

-Kelvin, anh vừa nói cái gì vậy ??? Anh nói lại được không???

-Con trai đúng là tài giỏi hơn con gái mà. –Kelvin vẫn cố chép.

-Này thì giỏi hơn. –Anna mạnh tay hơn.

-Á, anh biết lỗi rồi mà, tha cho anh đi, tụi kia, cứu tao. –Kelvin tới tay ra chỗ Kin và hấn.

-Anna à, em tha cho Kelvin đi, nó không cố ý đâu. –Kin nói.

Anna ngậm ngùi bỏ tai Kelvin, không quên nhìn Kelvin một cái nhìn cảnh cáo, Kelvin xoa xoa cái tai đỏ tấy của mình cười trừ. Hấn im lặng này giờ lên tiếng

-Không biết vị chủ tịch kia là ai mà lại gửi cho Kin tấm hình nhân ngày sinh nhật???

-Chắc chắn phải là người có liên quan đến mẹ của anh Kin. –Mary nói

Kin nghe đến đây thì mặt mũi tối sầm lại, mọi người nhìn anh như vậy hiểu ý không nói nữa, đột nhiên Kin có điện thoại, anh đi ra ngoài, Anna nói:

-Các anh muốn biết người ta là người như thế nào thì đi đến đó dự là sẽ biết ngay thôi.

-Đúng rồi đó. –Kelvin nói.

Kin đi vào, đứng trước mặt mọi người và nói:

-Ông ta vừa gọi anh về, anh đi nha, các em ở nhà cẩn thận đó.

-Vâng. –Anna và Mary đồng thanh

-Tụi anh cũng phải đi rồi, bye nha. –Kelvin nói đứng dậy.

-Tạm biệt .

Hắn nói và đứng dậy, sau đó đó bọn hắn đi ra khỏi nhà.

Tại tầng cao nhất của khách sạn lớn nhất thành phố

Một người con trai 23 tuổi với vẻ đẹp thương Tây đang đứng ở trước cửa gương nhìn xa xăm về phía bên ngoài, trên tay cầm một ly rượu Champagne màu vàng, lắc nhẹ ly rượu rồi nhấp lên miệng. Anh mỉm cười thỏa mãn, anh đặt ly rượu xuống đất, cầm chiếc điện thoại trên bàn và bấm lên đó những dãy số rồi áp chiếc điện thoại sát vào tai:

-Alo.

-Ai vậy ???

-Tiểu thư à, em vẫn chưa chịu lưu số của tôi vào sao ??? –Người con trai khẽ nhún mày.

-Tôi nhớ số của anh để liên lạc là được rồi.

-Em có chấp quá đó, đại tiểu thư (hơi khó chịu).

-Vào việc chính đi, chuyện tôi muốn anh làm thế nào rồi???

-Đã hoàn tất thừa tiểu thư, cổ phần của các cổ đông khác đã nằm trong tay chúng ta.

-Bao nhiêu ???

-35% cổ phần, 5% kia là của tập đoàn William, 5% còn lại là của Trần Đình Thiên Ân.

-Anh làm tốt lắm, 5% của Trần Đình Thiên Ân tôi có thể lo được

-Nhưng con của tập đoàn William thì

-Đó là tập đoàn lớn, chúng ta không nên đụng vào.

-5% cũng không ảnh hưởng nhiều, chúng ta đã nắm chắc phần thắng trong tay thừa tiểu thư.

-Mọi chuyện ở đó hãy làm theo những gì tôi nói.

Người bên kia cúp máy, đặt điện thoại xuống đất, cầm ly rượu đi đến cửa kính, nhâm nhi ly rượu là nhìn về phía thành phố vào ban đêm.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43

1 tuần sau

Đúng như kế hoạch, quốc họp của các vị chủ tịch các tập lớn sẽ diễn ra ở trụ sở tập đoàn họ Trần tại Việt Nam. Đến đây chỉ có các chủ tịch của các tập đoàn lớn đi cùng với thư ký riêng, còn Anna, Mary, Ryan (đi theo ba Anna) và K4 chỉ là đi theo để có thêm kinh nghiệm và thương trường. Ngoài những người này ra, cả bà Rose cũng được mời tới đây.

Mọi người ở đây đang soát lại các tài liệu, người thì đang tưởng tượng về người của tập đoàn Vernilazz hùng mạnh mà bí ẩn

Cộc ... cộc ... cộc

Tiếng giày chạm vào sàn nhà kêu lên một tiếng âm thanh làm cho người ta toát mồ hôi, mọi người ở trong phòng đều tập chung ánh mắt về phía cửa ra vào chính.

Cạch.

Cạnh cửa mở ra, bước vào đầu tiên là hình ảnh của cô Thanh Trúc quen thuộc, ông Trần ngạc nhiên, tiếp theo là một người con trai 23 tuổi cao lớn, tóc màu nâu để tự nhiên trông rất lãng tử, đôi mắt màu xanh lam lạnh lùng, làn da trắng như men sứ, đôi môi mỏng quyến rũ. Đi sau cùng một cô gái khuôn mặt như thiên thần, mặc váy liền trắng, dài đến đầu gối, bó ở eo, đôi mắt to, đôi môi anh đào màu hồng nhỏ, tròn màu tím, mái tóc màu nâu nhạt, thân hình mảnh mai. Trên tay mỗi người cầm một tập giấy dày, mặt ai cũng lạnh như tờ polime, khí thế khác người, nhìn qua mọi người có thể đoán được 2 cô gái là thư kí, còn người con trai trẻ kia chắc chắn là vị chủ tịch bí ẩn.

Ba người đó ngồi xuống, người con trai ngồi vào ghế bên phải, Thanh Trúc ngồi ở phía bên trái, người con gái ngồi ở giữa, ba người họ đặt những tập giấy xuống bàn. Mọi người thấy vị trí ngồi thì ngạc nhiên, một vị chủ tịch lên tiếng:

-Các vị ngồi nhầm chỗ rồi, chủ tịch Vernilazz ngồi ở giữa mới phải.

Người con trai nhìn ông ta làm ông ta đổ mồ hôi hột, sợ hãi, anh ta đứng dậy, lạnh lùng nói

-Xin giới thiệu với mọi người, tôi là Gin-giám đốc điều hành, cô kia là Angelina-thư kí riêng của chủ tịch (chỉ về phía thanh trúc) con người ở giữa này chính là cô Sarah Vernilazz, chủ tịch tập đoàn Vernilazz.

Lời giới thiệu làm mọi người ngạc nhiên, không ngờ một cô gái với bộ mặt non choẹt này có thể đưa tập đoàn dưới vị trí thứ 20 lên vị trí đầu tiên, quả thật không thể đánh giá trình độ của con người qua tuổi tác được.

Sau đó, họ bàn và nói về nhiều vấn đề về chính trị, thương trường hay các tập đoàn trên thế giới, tất cả mọi người ở đây đều ngạc nhiên về cách ăn nói, thái độ, cách cư xử, thương lượng.... Của cô chủ tịch trẻ tuổi này. Chủ tịch Bernadottes-bà Kelvin hỏi:

-Cô Vernilazz, tại sao cô lại hợp tác với tập đoàn họ Trần vậy ???

Cô chủ tịch trẻ tuổi nhìn bà Kelvin, ông khẽ rung mình, cô ta nói:

-Ngài Bernadottes, ngài lạc chủ đề rồi đó với lại ngài là một chủ tịch chứ không phải là phóng viên.

-Xin lỗi thưa cô.

Lần đầu tiên bà Kelvin phải kính trọng một người nhỏ tuổi như vậy, ngay của hần ông cũng không bao giờ phải tôn trọng đến mức như vậy. Cô xuôi tay ý bảo thôi, cô nói tiếp:

-Quốc hộc như thế là đủ rồi, bây giờ tôi muốn công bố một chuyện.

Mọi người xì xào, bàn tán, Gin hắng giọng:

-Xin hãy giữ im lặng.

Mọi người im lặng, cô gái đứng dậy nói:

-Tôi xin thông báo, từ giờ trở đi, tập đoàn họ Trần sẽ được đổi chủ.

Mọi người đứng người, ông Trần đập bàn đứng dậy nói:

-Cô Vernilazz, cô nói vậy là sao ??? Chúng tôi tôn trọng cô, nhưng không phải để cô muốn nói gì cũng được.

Cô gái mỉm cười, rồi ra lệnh cho Thanh Trúc:

-Angelina, hãy cho mọi người xem đi.

Thanh Trúc đứng dậy và phát cho mọi người một xấp giấy trong tập giấy cô mang vào, xong việc, Thanh Trúc về chỗ của mình, ngồi xuống. Lúc này Kin đứng dậy và nói:

-Trong đó là những giấy tờ về việc những cổ đông của tập đoàn họ Trần đã nhượng lại cho chúng tôi toàn bộ cổ phần của họ.

Mọi người lại ngạc nhiên, họ không ngờ những tập đoàn kia lại có thể giao ra cổ phần, họ đã cố hỏi mua lại nhưng không được. Bà hần bắt chợt lên tiếng:

-Nhưng cô mới có trong tay 35% cổ phần thôi mà.

-Đúng vậy, nhưng chúng tôi đã được vị phu nhân trước kia của ông, tức là mẹ của cậu Thiên Ân đây chuyển nhượng cho 15% cổ phần của bà

ấy trong số 55% cổ phần của ông đang có. –Cô gái nói giọng đều đều.

Mọi người ngạc nhiên, ông Trần hỏi nghi ngờ:

-Vậy tức là

-Tức là chúng tôi có trong tay 50% cổ phần, ông chỉ còn 40% thôi, như thế đã đủ chứng minh việc tôi sẽ làm chủ tịch tập đoàn họ Trần chưa ??? –Gin nói.

RẦM.

Ông Trần đập bàn đứng dậy định nói nhưng ba hán đã đứng lên nói tranh lời:

-Cô Vernilazz, chừng đó chưa quyết định được việc cô đứng lên làm chủ tịch tập đoàn họ Trần đâu.

-Ngài nói vậy là sao, ngài William ??? –Gin hỏi.

-5% cổ phần của tôi, tôi sẽ nhượng lại cho ngài James, cả 5% của cậu Thiên Ân đây nữa là ông Trần có 50% cổ phần công ty, tức là số cổ phần của hai người bằng nhau, cơ hội là tương đương.

-Không!!! Tôi sẽ không giao cho ông Trần 5% cổ phần của tôi/Cậu Thiên Ân sẽ giao số cổ phần của cậu ấy cho tôi!!! –Kin và cô gái cùng lúc đứng dậy và đồng thanh nói

Mọi người nhìn Kin rồi lại cùng nhau nhìn cô gái chủ tịch, Kin hắng giọng lạnh lùng nói:

-Tại sao tôi lại phải đưa cho cô 5% cổ phần của tôi ??? Tôi sẽ không đưa đâu.

-Vì sao ư ???

Cô gái nhếch mép cười rồi lấy từ trong đồng hồ của mình ra một lá tờ giấy trông khá cũ, đưa cho Gin và nói:

-Gin, anh đưa nó cho cậu ta đi.

Mọi người nhìn từng cử chỉ của cô gái, rồi lại nhìn Gin, Gin đi tới chỗ Kin, đưa tờ giấy cho Kin rồi ghé sát tai anh:

-Cậu sẽ ngạc nhiên lắm đó.

Nói rồi Gin về vị trí của mình, Kin vội mở tờ giấy ra đọc, anh ngạc nhiên quay sang nhìn 3 người kia, cô gái đứng dậy, sờ vào gáy tai mình, lòi ra cái gì đó đồng thời nói:

-Anh sẽ chuyển lại cho em 5% cổ phần của anh chứ ???

Cô gái lòi từ mặt mình ra một chiếc mặt nạ bằng ra, toàn bộ trong phòng đều ngạc nhiên, người thì về vẻ đẹp hơn cả những thiên thần, người thì về khuôn mặt quen thuộc của cô gái, ông Trần thì ngờ ngợ giống ai đó nhưng lại không giống, cô gái nói tiếp:

-Được chứ, anh Kin.

-Sarah!!! –Kin, Kelvin, Ryan và hán đồng thanh lên. Anna, Mary và Ken ngoảnh miệng cười.

-Đúng vậy, là em. –Nó nói.

-Thật không ngờ em lại là chủ tịch tập đoàn Vernilazz đây. –Ryan nói.

Nó nhú mày nhìn Ryan, lạnh lùng nói:

-Cậu Ryan, không nên nói chuyện riêng trong quốc họp.

Ryan im lặng, ngồi xuống “Em vẫn thế nhỉ?? Lạnh lùng đến đáng sợ”.

-Chuyện đó được không, anh Kin??? –Nó nói.

Nhìn vào thái độ của Kin, ai cũng có thể đoán được câu trả lời, Kin nói:

-Không!!!

Mọi người đều quay sang nhìn Kin, nó nhú mày, ông Trần mỉm cười, Kin nói tiếp:

-Trừ khi em kể cho anh chuyện này.

-Được thôi. –Nó suy nghĩ một hồi rồi nói.

-Vậy thì tất nhiên, 5% của tôi sẽ thuộc về cô chủ tịch đây.

Kín cười, Gin đưa cho anh tờ giấy gì đó để anh kí vào, anh kí xong nhướn mày thách thức nhìn ba mình nói:

-Ba à, thế này sẽ tốt hơn cho mẹ tôi đó.

Ông Trần tức giận, quát lên:

-Tôi sẽ không để yên đâu.

Tất nhiên rồi, công lao cả đời của mình bị rơi vào tay người khác một cách như vậy thì ai bỏ qua cho được. Ông Trần đứng dậy rồi đi ra bên ngoài, lấy điện thoại từ trong túi ra, bấm nhanh một số gì đó, khi người bên kia bắt máy:

-Alo.

-Brian, cậu hãy mau chóng

Ông Trần vội nói nhưng chợt nghe thấy tiếng của người trong phòng họp gọi mình nên ông quay lại nhìn:

-Ông Trần.

Gin nói là cầm trên tay chiếc điện thoại của của anh, hai tay rung nhẹ, rồi lại đưa lên tai, cậu mỉm cười nói:

-Ngài chủ tịch có phải ông đang gọi đến số này không ??? À không, phải nói là ông Trần mới đúng, từ giờ ông đâu phải là chủ tịch gì nữa.

Mọi người ngạc nhiên, ông Trần chết đứng, nhìn Gin rồi lại quay lại nhìn chiếc điện thoại mình đang cầm trên tay, ông lắp bắp:

-K ... không ... khôngcậu. ... Không phải, Brian với cậu rất khác nhau. –Ông đang cố tìm cho mình một hi vọng, người ông rất tin tưởng không thể phản bội ông được.

Nó nhếch mép, Gin mỉm cười đắc thắng, anh chen ngang lời ông Trần:

-Phải, tôi là Brian, tên tiếng việt Phạm Đức Việt và là thư kí riêng của ông.

Đồng thời đưa tay lên cổ sờ và gỡ bỏ một lớp mặt nạ bằng da, gương mặt ẩn ở dưới lớp mặt nạ được hiện lên, một gương đẹp không thua kém K4 là mấy, K4 10 thì Gin cũng đến mức 8, mang vẻ đẹp phương Tây, mái tóc màu nâu, mũi cao, da trắng như men sứ, đôi mắt màu xanh lam lạnh lùng. Toàn bộ mọi người và ông Trần ngạc nhiên, nhìn cậu cay đắng, quát lên:

-Thật là bỉ ổi.

Ông nói rồi đẩy cửa ra, chợt có một đám người ngăn trước cửa, ông ngạc nhiên định quay lại hỏi, nhưng Thanh Trúc đã kịp nói:

-Ngài Trần, ngài đừng quá lo lắng, đó là người của tôi, họ sẽ đảm bảo cho chúng ta họp xong thôi, chưa có lệnh của cô Sarah đây thì chưa ai có thể rời khỏi đây.

-Các cô cậu nghĩ đám người này có thể ngăn được tôi ư ??? Nực cười quá !!!

Ông Trần nói rồi định lao vào tấn công đám người đó, chợt nó lên tiếng:

-Tất nhiên là không rồi, sao đám người đó có thể ngăn nổi ngài James đây, nhưng tôi nghĩ ông sẽ ở lại để tiếp tục quốc họp này nếu muốn biết chuyện tiếp theo.

Toàn bộ mọi người ngạc nhiên, ông Trần đi vào chỗ của mình và ngồi xuống, nó hài lòng đứng dậy nói:

-Việc tiếp theo tôi muốn thông báo là tập đoàn Vernilazz chúng tôi sẽ chuyển nhượng lại cho cậu Michael 50% cổ phần mà chúng tôi có, điều đó có nghĩa là cậu Michael sẽ có 50% cổ phần tập đoàn họ Trần, ngài James có 40%, chúng tôi giữ 5% và ngài William đây có 5%.

Mọi người ngạc nhiên, ba Kelvin nói:

-Có nghĩa là

-Cổ đông Trần Đình Thiên Ân sẽ chính thức là chủ tịch hội đồng quản trị của tập đoàn họ Trần.

“ĐOÀNG”

Tiếng sấm sét vang lên trong tai mọi người, không ai có thể hiểu nổi cô chủ tịch tập đoàn trẻ tuổi này. Gìn đi tới chỗ Kín và đưa giấy tờ cho anh kí, kí xong anh mang giấy tờ lại tới chỗ nó.

-Quốc họp kết thúc, mọi người có thể về.

Nó nói rồi đi ra ngoài, Thanh Trúc và Gìn giúp nó thu dọn đồng giấy tờ trên bàn rồi cũng đi theo, đột nhiên nó dừng lại, lạnh giọng nói:

-Nếu mọi người muốn cùng nhau chống lại tập đoàn Vernilazz thì cứ việc, chúng tôi đang nắm cổ phần của hầu hết các tập đoàn ở đây. Tôi sẽ đến nhà hàng đối diện nơi này, những người cần đến hãy đến đó.

Nó bước ra ngoài, cánh cửa đóng lại, mọi người rơi vào trạng thái thờ phào nhẹ nhõm, tuy ở trong giới thương trường rất lâu nhưng đây là lần đầu tiên có hiện tượng kì lạ này xảy ra.

Tại nhà hàng lớn đối diện trụ sở tập đoàn họ Trần

Ba Anna, ba Mary, ba Ken, Ryan, Anna, Mary và K4 bước vào nhà hàng, nhà hàng rộng lớn mà không có một vị khách nào ngoại trừ một cái rất rộng ở phía trung tâm chỉ có 3 người ở đó và một bàn đầu thứ ăn. Ken nói:

-Anh Gìn, chị Trúc, lâu rồi không gặp.

-Chào em, lâu không gặp, khỏe không ??? –Gìn cười.

-Khỏe hơn anh Gìn là cái chắc. –Ken nói.

-Coi kìa, thằng nhóc 15 tuổi giờ giám tuyên bố khỏe hơn anh cơ à, bữa nào đánh em em ta thi đấu thư coi.

-Nhất định rồi. –Ken nói.

Mọi người ngạc nhiên về quốc trò chuyện (trừ ba Ken, nó, Thanh Trúc), nó nói làm đóng băng toàn bộ nhà hàng:

-Hai người có thôi đi không.

Hai người đó im lặng, nó quay sang phía mọi người nói:

-Mọi người ngồi xuống, chắc mọi người cũng đói hết rồi đúng không ???

Ba Ken đi tới chỗ nó, ôm lấy nó rồi vỗ vai nói:

-Cháu có khỏe không, Sarah ??? Chuyện đó thế nào rồi, cháu đã đi kiểm tra chưa ???

- –Nó gật nhẹ đầu, mặt hơi cúi xuống.

Ba Ken đứng tim, mặt tối sầm lại, rồi vỗ vai nó an ủi:

-Yên tâm đi, nhất định mọi chuyện sẽ ổn thôi.

Ông nói rồi ngồi xuống ghế, mọi người cũng ngồi xuống theo, Ryan hỏi nó:

-Thật không ngờ em lại là chủ tịch của Vernilazz đó.

-Đúng đó, anh còn tưởng mình đang mơ cơ đấy. –Kelvin.

- -Nó không nói gì

-Tại mọi người không biết đó thôi, Sarah của chúng ta thật sự giỏi lắm đó. –Gìn nói.

-Xin lỗi 2 bác về những gì cháu đã nói trong quốc họp, lúc đó cháu bắt buộc phải nói như vậy.

Nó quay sang ba Anna và ba Mary nói, thiên hoàng Minamoto nói:

-Cháu làm đúng nguyên tắc thôi mà.

-Chúng ta phải cảm cháu nữa chứ, nhờ cháu mà Anna đã bớt đi được tính trẻ con và bướng bỉnh. –Ba Anna.

-Ba à con giận ba luôn đó. –Anna tức tối quay ra hướng khác.

Mọi người cười lớn khi thấy tính trẻ con của Anna lại bắt đầu làm cô đỏ mặt vì ngượng, Kelvin đặt tay lên vai Anna nói:

-Em đừng giận nữa, bác nói đúng mà.

-Anh ... anh —Anna tức tối.

-Hai người thôi đi.

Nó lạnh giọng nói làm Anna im re, nó quay sang hấn nói:

-Cho tôi gửi lời xin lỗi tới ba của anh.

Hấn gật đầu thay cho câu trả lời, Kin hỏi nó:

-Thiên Băng, mọi chuyện là sao ??? Tại sao em lại là chủ tịch của tập đoàn Vernilazz ??? Và tại sao em lại giấu anh chuyện này ???

Nó đưa nước lên miệng uống một hơi rồi quay lại chỗ Kin nói :

-Mọi chuyện là.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

Flash Back

12 năm trước tại London

Nó đưa cuộn băng mà mẹ nó để lại vào máy tính, hai tay run run, nước mắt không rơi xuống, chờ một lúc cuộn băng bắt đầu có hình của mẹ nó:

-Tiểu Băng yêu quý của mẹ, mẹ thực sự chưa bao giờ muốn giao cho con cuộn băng này, mẹ muốn được ở bên cạnh và bảo vệ con mãi mãi. Nhưng không được rồi, mẹ xin lỗi con nha, đây là những bí mật mà con cần phải biết và thực hiện. Điều đầu tiên là con hãy đón anh Kin của con về sống cùng con và đừng bao giờ hận ba con nha, ông ấy làm điều gì cũng có lí do và muốn tốt cho mọi người thôi.

“Làm sao mà không hận được chứ, chính ông ta là lí do mẹ rời xe con mãi mãi”

-Điều thứ hai : Ông ngoại của con đã để lại cho mẹ một tập đoàn lớn, đó là tập đoàn Vernilazz, ông muốn mẹ kế thừa tập đoàn đó và làm cho nó lớn mạnh. Mẹ không thể làm được việc này, nên đành phải nhờ đến con rồi, hãy đưa tập đoàn đi lên nha, ở tập đoàn toàn bộ là người mẹ đã cứu và đào tạo, nên họ nhất định sẽ giúp con. Đừng lo lắng nha, con gái.

“Con nhất định sẽ làm được”

..Điều thứ 3 : Mẹ có một trại trẻ mồ côi lớn ở xyz, con hãy giúp mẹ chăm sóc họ nha, hãy đối xử với họ thật tốt, hãy coi họ như người nhà của mình

“Con sẽ chăm sóc họ”

-..... (đoạn tiếp nói sau nha)

Nó xong cuộn băng thì cất cẩn thận vào chiếc hộp nhỏ màu trắng, mở tủ lấy một bộ váy lolita màu đen cách điệu trắng, đứng chất hoàng gia. Sau đó nó đến trại trẻ mồ côi để thông báo về việc của mẹ nó, mọi người ở đó đều rất buồn và nói hận người đã bắt nó và mẹ nó. Sau khi rời khỏi đó, nó đến trụ sở tập đoàn Vernilazz và nói cho mọi người ở đó những chuyện đã xảy ra với mẹ nó, nó nói muốn tiếp quản tập đoàn và cần mọi người giúp nó, mọi người ở đó nói sẽ giúp nó và làm theo những gì nó nói.

End Flash Bach

Mọi người nghe xong đều ngạc nhiên, Kin nói:

-Vậy là em đã quản lý tập đoàn từ khi 6 tuổi.

-Vâng, nhưng nói là quản lý thì cũng chưa chính xác lắm, lúc 6 tuổi thực ra em vẫn cần được mọi người chỉ bảo nhiều, hơn nữa, thời gian chủ yếu là em sang Mỹ du học.

Nó đưa cốc nước lên miệng uống và nói, Ryan nhìn nó đầy khâm phục và nói:

-Em giỏi thật đó, mới 6 tuổi mà có thể làm những việc đó.

-Tinh thể ép buộc thôi, anh Ryan à. –Nó.

-Vậy còn chuyện của anh Gin đây thì sao ???

Kin liếc mắt sang nhìn Gin, Gin nhún vai nhẹ, nó nói:

-Anh ấy tên tiếng anh là Brian, là con của người vợ sĩ đã liều mình bảo vệ em trong câu chuyện em đã kể, anh ấy đã cùng em học tập và tập luyện, đến năm 19 tuổi, em cử anh ấy đến tập đoàn họ Trần để làm việc để điều tra ra được danh sách cổ đông của công ty và tìm ra điểm yếu của họ rồi tìm cách mua số cổ phần đó.

-Vậy còn hộp quà từ Vernilazz ở bữa tiệc của anh ??? Cũng là em à ??? –Kin hỏi tiếp.

-Vâng, tại em nhận được tin từ người làm trong nhà là ba cho đốt hết hình của mẹ sau khi mẹ và em rời khỏi đó, em biết chắc chắn anh sẽ không còn nên em gửi tới đó tấm ảnh của mẹ.

Nó vẫn giữ nguyên lạnh lùng, Kin quay sang phía Thanh Trúc hỏi:

-Vậy còn cô Thanh Trúc đây thì sao ???

-Thanh Trúc là thư kí riêng của em, cô ấy cũng là một trong những người được mẹ nuôi dưỡng. –Nó.

-Tại sao cô ấy lại đến trường và làm GVCN. –Kelvin.

-Theo lệnh của tôi. –Nó.

Bỗng nhiên, mọi thứ trở nên im lặng đến lạ thường, chợt Ryan lên tiếng phá vỡ bầu không khí:

-Em giỏi thật đó, một mình mà có thể đưa cả tập đoàn lớn như vậy lên vị trí thứ nhất.

-Em chỉ cho anh bí quyết đi. –Kelvin nói.

“Giỏi thật” –tất cả mọi người nhìn nó đầy ngỡ ngàng và có chung suy nghĩ.

-Có thể chỉ nhưng các anh chưa chắc làm theo được, sẽ vất vả hơn mọi người tưởng tượng đó.

Nó đe dọa làm hai tên vừa hỏi rùng mình, Kin đột nhiên ôm lấy nó rồi vỗ lưng nó và nói:

-Từ giờ em sẽ không phải quản lý tập đoàn khổng lồ đó một mình nữa đâu, anh sẽ cùng em thực hiện những tâm nguyện của mẹ, anh sẽ giúp em quản lý tập đoàn, đừng cố gắng quá nha, em gái.

Mọi người đều nhìn nó và Kin, như hi vọng một câu trả lời từ nó, đột nhiên nó đẩy Kin ra, mỉm cười và giọng châm chọc:

-Không đâu anh hai à, em nghĩ chính anh mới là người cực đó, anh còn phải quản lý tập đoàn họ Trần nữa mà, sẽ không có ai giúp anh giống như giúp em đâu, anh hai phải làm một mình đó.

Nụ cười của nó làm cho tim của hai người trong đó đập loạn xạ, nhưng câu nói của nó làm tất cả mọi người ngạc nhiên, Kin chuyển từ khuôn mặt vui vẻ sang khuôn mặt sợ hãi, anh vội nói:

-Đừng mà Thiên Băng, em phải giúp anh, không anh chết mất, anh thực sự chưa biết làm cái gì đâu.

-Anh yên tâm đi, Gin sẽ giúp anh quản lý công ty. –Nó phì cười.

-Vậy còn em thì sao ?? Liệu có ổn không ?? –Kin lo lắng.

-Em nói rồi mà, ngoại trừ những nhân viên mới và phó giám đốc ra thì toàn bộ đều là con nuôi của mẹ, họ sẽ giúp em mà.

Nó nói làm Kin yên tâm phần nào, Kin gật đầu, nó nói tiếp:

-Anh chuẩn bị đi, thứ 2 tuần sau tức là 5 ngày nữa sẽ có một bữa tiệc để công bố và chúc mừng anh trở thành chủ tịch hội đồng quản trị của tập đoàn họ Trần, đồng thời công bố em chính là chủ tịch tập đoàn Vernilazz.

-Ừm. –Kin gật đầu.

Mọi người vẫn đang tập chúng nhìn nó, nó nhìn một lượt rồi nói:

-Ngắm tôi có thể giúp mọi người no được sao, mọi người không định ăn à ???

Câu nói của nó làm dạ dày của tất cả mọi người lên tiếng phản bác.

Ngày hôm sau

-Anh Gin, chuẩn bị mọi thứ chưa ??

Nó từ trên lầu đi xuống, trên tay cầm chiếc điện thoại và nói cái gì đó, nó đi tới chỗ Anna, Mary và Kin đang ngồi, nó nói tiếp:

-Được rồi, tôi sẽ tự đến đó.

Nó nói rồi cất điện thoại vào trong túi, Kin nhìn nó một lượt, nó mặc chiếc đầm xòe màu trắng đến ngang đầu gối bằng vải ren, thắt nơ eo xinh xắn, mái tóc cong nhẹ được thả tự nhiên. Kin hỏi:

-Em định đi đâu vậy ???

-Em sẽ đến trụ sở tập đoàn ở Việt Nam, mọi người ở nhà cẩn thận nha.

-Ừm. -3 người đồng thanh.

Nó ra ngoài, chọn một chiếc Zenco ST1 màu đen rồi phóng đi.

Tại trước của trụ sở tập đoàn Vernilazz

Trụ sở của Vernilazz ở Việt Nam là một tòa nhà rất lớn, cao 30 tầng, xung quanh mọi người đều đặt cho nó cái tên là tòa nhà bí ẩn, gần như không có người ngoài vào đây ngoài nhân viên và khách hàng.

Trước cửa tòa nhà, một cô gái đi tới, một cô gái ai nhìn vào cũng phải thấy ngỡ ngàng, nam chảy máu mũi tạt tẹt, nữ ngưỡng mộ ganh tị, nó đi đến, đột nhiên hai người bảo vệ trẻ chỉ khoảng 22t ngăn nó lại, một trong số đó nói:

-Đây không phải nơi ai cũng vào được đâu.

-Em đi chỗ khác đi, chỗ này nguy hiểm lắm. –Một tên khác nói

Nó ngẩng lên nhìn 2 tên này, 2 tên cao hơn nó cả cái đầu, “thái độ làm việc tốt” nó nói chậm rãi:

-Tôi đến tìm người nhà.

Hai tên đó ngậm ngùi cho nó vào, mọi người bên trong đều ngỡ ngàng, nó đi thẳng tới thang máy dành cho lãnh đạo và đứng đó đợi, khi thang máy mở ra, nó đi vào. Bỗng nhiên có vài cô tiếp tân phấn son cả kí kéo tay nó lại, một cô thét vào mặt nó:

-Cô là ai ??? Thang máy này không phải ai cũng đi được đâu.

-Cô đến đây có việc gì ??? –Một cô khác.

Nó quay lại, trừng mắt, lạnh giọng nói:

-Tôi biết mình đang làm gì.

Đám đó nhìn một lượt nó, rồi nói:

-Cô đến đây chắc chắn là tìm phó giám đốc Victor phải không ???.

-Anh ấy sẽ không gặp cô đâu, mau biến khỏi đây mau. –Một cô khác

-Đừng làm phiền phó giám đốc Victor, anh ấy mới chỉ vừa đến đây 3 ngày trước thôi. –Một cô khác.

-Victor

Tình.Cạch.

Thang máy mở ra lần nữa, một chàng trai có gương mặt đẹp trai của người lai, da trắng như men sứ, mái tóc màu khói lãng tử, đôi mắt màu xanh lá lạnh lùng, anh nói:

-Ai vừa nhắc đến tên tôi đây ???

Đám nhân viên sợ hãi, vội vàng cúi đầu xin lỗi:

-Xin lỗi phó giám đốc. Là cô ta ạ.

Đám đó chỉ vào cô gái tóc nâu đứng bên cạnh, phó giám đốc quay sang nhìn, khuôn mặt nghi hoặc, anh đi tới, vì cô gái thấp hơn anh lại đội mũ nên không nhìn thấy mặt, lạnh giọng nói:

-Ngẩng mặt lên.

-Victor, lần sau nói anh nói phải có chủ ngữ đi.

Nó lạnh giọng nói rồi ngẩng mặt lên, Victor ngạc nhiên, vội gấp mình cung kính nói:

-Chủ tịch.

Tất cả mọi người ngạc nhiên, nó lạnh giọng:

-Được rồi, đi thôi, tôi không có nhiều thời gian đâu.

-Vâng.

Anh nói rồi mở thang máy mời nó vào, nó đi vào, hai người đi thẳng lên tầng 30, mọi người ở đại sảnh ngạc nhiên, mấy cô tiếp tân sợ hãi.

Trong thang máy không khí đang yên lặng, đột nhiên nó nói:

-Có bao nhiêu nhân viên được tôi chọn ở đây??

-Hơn 100 người. –Victor cung kính.

-Anh thông báo cho mọi người là tập chung ở phòng họp toàn công ty, hôm nay tôi sẽ chính thức thông báo mọi chuyện. -Nó

-Vâng.

Nó im lặng, Victor nhìn cô gái bên cạnh, một cô gái trẻ tuổi, lạnh lùng mà vô cùng tài giỏi đặc biệt cô có một vẻ đẹp mà không ai có thể so bì được.

Tình, thang máy mở ra, nó và Victoria bước ra ngoài, sau đó hai người bước vào căn phòng thứ 2 ở tầng 30 này, tất cả mọi người ở đó đứng dậy cung kính cúi đầu nói:

-Chủ tịch

Nó bước vào vị trí của mình rồi giả hiệu cho mọi người ngồi xuống, nó nhìn qua một lượt rồi nói:

-Tôi muốn bữa tiệc sắp tới, mọi người ở đây đều phải tới dự với cương vị là người của công ty Vernilazz.

Mọi người nhìn nó khó hiểu, nó chậm rãi:

-Được rồi, tập chung tất cả nhân viên ở phòng họp lớn dưới tầng 2, chính tôi sẽ nói kĩ hơn về vấn đề này, mọi người có 20 phút để chuẩn bị.

Nó nói rồi đứng dậy, mọi người đi làm công việc của mình.

Tg: Đừng nghĩ là tập đoàn Vernilazz ko có gì để họp nha, mọi thứ đều được gửi thẳng đến laptop của nó rồi!!

20 phút sau

Nó đang ở trong phòng làm việc riêng, đang đọc chăm chú một quyển sách chính trị với số trang vô cùng khủng.

Cạch, cánh cửa mở ra, nước vào là khuôn mặt xinh đẹp quen thuộc của thanh trúc, cô cúi đầu nói:

-Chủ tịch, mọi thứ đã chuẩn bị xong.

Nó nhặng đọc, gấp quyển sách lại và không quên đánh dấu trang, nó nhìn đồng hồ đeo tay, rồi nói:

-Vừa tròn 20 phút.

Nó đi thẳng xuống phòng họp, đi theo là Thanh Trúc.

Tại phòng họp lớn ở tầng 2

Tất cả các nhân viên đều tập chung ở đây, căn phòng rất rộng nhưng đối với số lượng này thì cũng thành chật chội. Cách, cánh cửa mở to, bước vào và đi trên thảm đỏ là các nhân viên cấp cao của công ty, toàn bộ đều mặc đồ màu đen-trắng, tất cả đều tầm 22-26 tuổi, mấy người đó đi vào là ngồi ở hàng ghế đầu. Bỗng nhiên có giọng nói vang lên của ngài phó giám đốc quen thuộc:

-Mọi người, xin hãy giữ trật tự.

Tất cả mọi người im lặng nhìn lên phía sân khấu.

Cách, cánh cửa lại một lần nữa được, bước vào là một thân hình thanh mảnh và khuôn mặt vô cùng xinh đẹp quen thuộc của cô gái đã làm náo loạn tầng 1. Nó đi thẳng tới chỗ Victor đang đứng, Victor cúi đầu cung kính rồi đi xuống, nó đứng vào nói làm mọi người cảm nhận được hàn khí bay ra:

-Chào mọi người, xin tự giới thiệu tôi là Sarah Vernilazz, tên tiếng Việt là Lãnh Hàn Thiên Băng và chính là chủ tịch hội đồng quản trị của tập đoàn Vernilazz.

Tất cả các nhân viên ở đây đều ngạc nhiên, vài người sợ hãi vì đã có hành động vô lễ đối với nó, nó chậm rãi nói tiếp:

-Tôi muốn thông báo một việc là, từ giờ trở đi, tập đoàn Vernilazz sẽ không còn được mọi người biết tới với cái tên tập đoàn bí ẩn nữa. Tập đoàn Vernilazz chính thức sẽ hòa nhập với thế giới bên ngoài.

Mọi người ngạc nhiên, có những tiếng xì xào, nó lạnh giọng:

-Mọi người trật tự đi,

Mọi người im lặng, nó hài lòng tiếp tục:

-Không có chuyện gì nữa, mọi người có thể đi.

Nó nói rồi đi xuống, tất cả mọi người đều nhìn theo từng bước đi của nó, đi đến cửa, bỗng nhiên nó dừng lại, giọng lạnh nói:

-Còn nữa, tôi muốn tất cả các nhân viên tiếp tân sẽ được tu dưỡng đạo đức lại, thái độ đối với người ngoài vào công ty như vậy thật không thể chấp nhận nổi.

Nó nói rồi bước đi, mấy cô tiếp tân vừa rồi đỏ mặt hốt hốt.

2 ngày sau

Tại trường Royal

Tụi nó và nhóm K4 bước vào lớp, vẫn là mọi hoạt động như mọi hôm: Nó ngủ, hắt ngấm nó, Kin-Mary đọc sách, Kelvin-Anna chơi game, Ken lấy laptop lướt web. Bỗng nhiên có một cậu con trai được xem là lăm chuyện không khác gì con gái trong lớp chạy vào nói:

-Tin nóng, tin nóng.

-Có tin gì nóng vậy ??? - 1 học hình trong lớp.

-Lát nữa, HT sẽ cho tập chung toàn trường lại. –Thằng con trai lăm chuyện.

-Làm gì vậy ??? –Học sinh khác.

-Sẽ công bố vị chủ tịch bí ẩn đã tạo ra trường này. –Thằng đó.

-Thật không ??? –Hs

-Tao tò mò quá!!! –Hs

“RẦM”

-TÔI SẼ LÀM CHỦ TỊCH CÁI TRƯỜNG NÀY

.....

.....

.....

Mình bí ý tưởng rồi, lịch đăng như cũ nha

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45

Cánh cửa được đập ra, bước vào 2 cô gái với gương mặt xinh đẹp nhưng kiêu ngạo và được make up bằng lớp dày cả cm, tụi nó cũng nhờ cái tiếng động lớn đó mà ngẩng lên xem tình hình, một cậu học sinh nói:

-Sao Diễm Kiều lại nói như vậy ???

-Tôi sẽ bảo ba tôi mua lại cái trường này, lúc đó tôi sẽ đuổi mấy con ruồi muỗi kia ra.

Diễm Kiều nói rồi liếc mắt về phía tụi nó, K4 và tụi nó đi tới phía cô, Ken xách cổ áo Diễm Kiều lên nói:

-Cô vừa nói ai là ruồi muỗi hả ???

-Tôi đâu có nói ai đâu, không lẽmấy người có tật giật mình à ??? –Diễm Kiều ngu ngơ.

-Con quỷ cái.

Ken tức giận, định giơ tay lên đánh cô nhưng chợt nhớ ra điều gì đó nên lại bỏ xuống, Diễm Kiều đắc thắng:

-Biết điều là tốt, nếu đánh tôi thì tập đoàn họ Trần của ba tôi sẽ làm cho tập đoàn anh phá sản.

-Cô thực sự hạnh diện vì tập đoàn đó vậy sao ??? –Nó đi tới, vẫn giọng lạnh lùng.

-Tất nhiên rồi. –Ngọc Diệp.

-Vậy thì hai người cứ đợi niềm hạnh diện đó sụp đổ đi.

Nó nói rồi bước đi, mấy người bọn nó và bọn hán bước đi theo, để lại một dấu hỏi to đùng trong đầu mọi người ở đó.

-CÁC HỌC SINH CHÚ Ý, HÃY TẬP CHUNG LẠI.

Tiếng nói thanh thoát của cô giáo âm nhạc từ phòng âm thanh của trường phát ra, mọi học sinh đều tập chung ở khán phòng, khán phòng rộng lớn có thể chứa mấy trăm học sinh cũng toàn bộ giáo viên trong trường. Khi các học sinh đã ngồi vào vị trí của mình, hiệu trưởng bước ra và đồng dục nói:

-Mọi người trật tự.

Tất cả học sinh im lặng, không thấy một tiếng động, ông HT nói:

-Như các em đã biết, tập đoàn chúng ta được xây dựng bởi 1 người bí ẩn với cái danh hiệu là chủ tịch, nhưng vị chủ tịch đó là ai thì chưa ai biết.

HT nhưng nói, đám học sinh nhân cơ hội đó xì xầm to nhỏ, HT đồng dục nói:

-Ngày hôm nay, vị chủ tịch đó sẽ xuất hiện trước mặt các em. TOÀN THỂ HỌC SINH, ĐỨNG DẬY TRÀO ĐÓN CHỦ TỊCH

Ngài HT nói to, tất cả học sinh đứng dậy, HT cung kính nói:

-Mời cô, chủ tịch.

Tiếng HT vừa dứt, một cô gái có thân hình thanh mảnh, mặc đồng phục học sinh trường Royal đi ra, cô đi tới chỗ HT đang đứng là bước lên mực, đám học sinh xôn xao:

-Là con nhỏ xấu xí 10A1 đúng không ???

-Không lẽ nó là chủ tịch ??

-Chắc không phải đâu.

-....

Nó nhìn một lượt, nói :

-Chào mọi người, chắc mọi người cũng đã nhận ra tôi là ai đúng không ??? Nhưng tôi không phải học sinh bình thường như mọi người nghĩ, TÔI LÀ LÃNH HÀN THIÊN BĂNG, ĐỒNG THỜI CŨNG LÀ CHỦ TỊCH CỦA CÁI TRƯỜNG NÀY.

Câu nói của nó làm tất cả mọi người ngạc nhiên (trừ HT, Mary, Anna, K4),có tiếng bàn tán của đám học sinh:

-Trời ơi, con nhỏ đó là chủ tịch thật sao ???

-Tao từng chửi nó đấy, làm sao bây giờ.

-....

Nó nhếch mép cười, nó đâu có quan tâm hay để ý đến những chuyện vô bổ đó, nó nói bằng giọng lạnh băng:

-Mọi người yên tâm đi, tôi sẽ không trừng phạt ai, nhưng tôi yêu cầu một số người nên học lại đạo đức và cách tôn trọng người khác đi, không phải có tiền là có tất cả.

Những học sinh đó thờ phào nhẹ nhõm, bỗng nhiên có tiếng nói từ đám học sinh:

-CÔ ĐỪNG NGHĨ LÀ CHỦ TỊCH TRƯỜNG NÀY MÀ MUỐN DẠY ĐỜI CHÚNG TÔI, CHỈ CẦN MỘT CÁI BÚNG TAY CỦA BA TÔI THÌ TRƯỜNG NÀY SẼ BỊ SAN BẰNG.

Mọi người đều quay lại phía người vừa nói, Diễm Kiều đứng chống vạnh kiêu ngạo, đang vênh mặt lên nói, nó và mấy người kia nhưu mày khó chịu nhìn nhỏ, Diễm Kiều, Ngọc Diệp và Bảo Ngọc đi tới phía nó, đứng đối diện với nó, Ngọc Diệp kiêu ngạo nói:

-Thế nào, sợ quá mấy người không nói nên lời à ???

Hắn cũng mấy người kia định xông tới, nó nhưu máy ra hiệu hắn dừng lại, nó nói:

-Đây chẳng phải tiểu thư họ Trần sao ??? Không phải tôi đã nói là cô đừng quá tự cao vì ba cô rồi sao ???

-Mày nói vậy là sao ??? –Ngọc Diệp xô nó.

-Mày mới là người quá tự cao đó, đừng nghĩ mình là chủ tịch trường này mà muốn nói gì cũng được. –Diễm Kiều.

-Thực sự, cô là ai mà lại nói như vậy ??? –Bảo Ngọc ít nói cũng phải lên tiếng.

-Tôi ư ??? Một người rất bình thường như bao người khác – Sarah Vernilazz.

Mọi người ngạc nhiên, Ngọc Diệp toát mồ hôi hột:

-Không lẽ, cô là

-Chủ tịch hội đồng quản trị tập đoàn Vernilazz. –Nó lạnh lùng nói, đồng thời sờ tay lên mặt lấy ra lớp mặt nạ bằng da.

Mọi người ở đây đều ngỡ ngàng + sửng sốt vì lời nói và vẻ đẹp của thiên thần và kiêu sa của nó, lũ nam sinh chảy máu mũi tập thể, nó ghé sát tai Ngọc Diệp nói nhỏ: “Bữa tiệc của tập đoàn họ Trần và Vernilazz sắp tới, mong mấy người hãy tới dự”. Nó nói rồi đưa cho cô một tấm burlap màu trắng, sau đó nó đi ra, mấy người kia đi ra theo, HT đứng dậy, đồng dục nói:

-Quốc họp kết thúc, toàn bộ học sinh hãy về lớp học.

Đám học sinh tản đi, trong đầu ai cũng ngạc nhiên, ngỡ ngàng,

3 ngày sau

Tại một nhà lớn nhất thành phố HCM

Một bữa tiệc vô cùng sang trọng với kinh phí cực khủng đang được diễn ra ở đây, mặc dù còn hơn 30 phút nữa mới đến giờ chính thức nhưng ở đây đã có rất đông khách mời. Bữa tiệc được trang trí theo hai màu chủ đạo là tím và trắng, với những trổ đèn pha lê làm cho bữa tiệc càng thêm trang trọng, làm theo kiểu buffet, thức ăn để phía bên trái với rất nhiều món ăn nổi tiếng của đủ thứ nước, những loại nước, loại rượu thượng hạng..... Bên ngoài cửa nhà hàng là 2 hàng vệ sĩ, mặc quân phục trang trọng, mỗi hàng 5 người.

Mọi người ở đây toàn là những ông chủ, bà hoàng, những người có quyền chức, những cô chiêu cậu ấm của họ và những nhân viên cấp cao của tập đoàn họ Trần và tập nam mặc trên người những bộ lễ phục sang trọng vs đủ thứ màu, nửa khoác trên mình những bộ váy dạ hội yêu kiều nhiều màu sắc. Mọi người đang lợi dụng bữa tiệc này để mở rộng mối quan hệ với những người khác, đặc biệt họ đang mong chờ tập đoàn Vernilazz, ai cũng đang bàn luận, tò mò về cái tập đoàn bí ẩn Vernilazz đó, họ muốn biết những nhân viên và quan trọng hơn cả là vị chủ tịch tài ba kia.

Cánh cửa mở ra, ba Anna, ba Mary, ba Ken, ba Kelvin và ba hấn bước vào, mọi người nhìn họ với ánh mắt nể sợ, nói đúng hơn nể phục những ông hoàng đã làm mưa làm gió bao nhiêu năm ở thương trường. Theo sau họ là Mary, Anna, Ken, Kelvin và hấn, hấn thì mọi người đã quá quen thuộc với hình ảnh người thừa kế William, mới 18 tuổi mà kinh nghiệm thương trường không kém gì những tiền bối, 4 người kia thì có người biết, có người không.

Mấy người họ đi vào và chia làm 2 phía, mấy ông ba một phía, còn 5 người tụi nó một phía.

Một đoàn người nam nữa lần lộn mặc đồ sang trọng đi vào, đi đầu là ông Trần, nhìn vào mấy người này cũng có thể đoán được đây là tập đoàn họ Trần. Họ vào đến bên trong thì tản ra, ông Trần đi tới mấy người bạn của mình, ba hấn biết ông Trần đang lo lắng điều gì, liền vỗ lưng nói:

-Cậu yên tâm đi, Kin là con trai cậu, đằng nào thì tập đoàn Trần sau này cũng do nó tiếp quản, hãy coi như là tập duyệt đi.

-Chúng tôi nhất định sẽ giúp cậu lấy lại tập đoàn mà. –Ba Kelvin.

(t/g: Mấy người ba này là bạn thân nha)

-Ừm. –Ông Trần nói.

-Các cậu đừng lo, con bé Sarah đó nó không sấu như mọi người nghĩ đâu, con bé đó rất tốt đo. –Ba Mary.

-Nhưng chắc là vì lý do nào đó nên con bé mới làm như vậy. –Ba Anna

Ba hấn, ba Kelvin, ông Trần đồng thời quay sang nhìn 2 người ba vừa nói, ba hấn nói:

-Hai cậu có vẻ biết con bé quá rõ ha.

-Con bé là bạn thân của Mary và Anna.

-Nhưng chúng tôi mới chỉ gặp vài lần, còn người biết về con bé nhiều hơn là

Ba Mary nói, ba Anna tiếp lời, sau đó cả hai người cùng nhìn sang phía ba Ken, ông thấy vậy thì nhún vai bí ẩn.

Cánh cửa nhà hàng mở ra, một đoàn người bước vào, đoàn người rất đông, nữ mặc đầm trắng, nam mặc vest đen, trông ai cũng chỉ tầm 22-26 tuổi nhưng khuôn mặt thì nghiêm nghị, chững chạc. Đi đầu là 4 người, hai nữ, 2 nam, cô gái bên trái có khuôn mặt xinh đẹp, kiêu sa, thân hình chuẩn, chàng trai bên cạnh mang vẻ đẹp phương Tây, mái tóc màu nâu, mũi cao, da trắng như men sứ, đôi mắt màu xanh lam lạnh lùng. Chàng trai đi giữa có khuôn mặt của phương Tây, nước da trắng như men sứ, khuôn mặt như tượng tạc, mái tóc màu xanh bồng bềnh lãng tử, đôi mắt xanh nước biển tạo cho người nhìn vào vẻ lạnh lùng, có thể mọi người ở đây không nhận ra nhưng một số người của tập đoàn họ Trần có thấy nhận ra được đây là anh chàng thư kí tài ba đã đột nhiên nghỉ việc. Cô gái đi giữa khuôn mặt bị che bởi một mặt nạ màu bạc, ôm sát lấy mặt từ phần chòm mũi trở lên, viền được đính những hạt lấp lánh nhỏ, thư người ta có thể nhìn thấy ở cô gái là đôi mắt màu tím xoáy sâu và mái tóc màu nâu nhạt được tạo kiểu nhẹ nhàng.

Nhìn những người lạ mặt, lần đầu tiên thấy trong bữa tiệc của thương trường mà lạ mang dáng vẻ và phong cách đây, chần chẫn đây chỉ có thể là người của tập đoàn Vernilazz, người duy nhất họ của thể nhận ra được là người con trai đi giữa, không ai khác đó là người thừa kế tập đoàn họ Trần. Mấy người khách cố gắng nhìn kĩ từng người để có thể mở rộng mối quan hệ với tập đoàn bí ẩn này, các phóng viên tranh thủ chụp lại những bức ảnh đáng giá nhất, họ đảm bảo những tấm ảnh này sẽ được lên trang nhất của báo chính trị ngày mai.

Đám người đó bước vào bên trong, tập chung đứng ở một khu, 2 người con trai và cô gái đứng giữa đi đầu đám này đi thẳng lên sân khấu, ới có micro phát biểu, chàng trai có mái tóc nâu lên tiếng:

-Chào mọi người, chúc mọi người có một buổi tối vui vẻ. Cảm ơn mọi người đã đến dự bữa tiệc của hai tập đoàn Trần và Vernilazz tối nay.

(mọi người vỗ tay)

-Xin tự giới thiệu, tôi là Brian, tên tiếng việt là Phạm Đức Việt, người của tập đoàn Vernilazz.

(mọi người vỗ vạy)

-Xin hỏi, anh là chủ tịch tập đoàn Vernilazz à??? –Một phóng viên hỏi.

-Thật không ngờ đó, anh còn quá trẻ. –Một phóng viên khác.

Gin mỉm cười nhẹ làm mấy cô tiểu thư ở đây hét lên, anh lắc đầu nói

-Không, chủ tịch tập đoàn Vernilazz không phải tôi, mà là

-TÔI.

Nó nói, mọi người tập chung mọi ánh nhìn vào nó, nó nói làm cho tất cả khách ở đây cảm thấy run vì lạnh

-Xin chào mọi người, tôi là Sarah Vernilazz, chủ tịch tập đoàn Vernilazz.

Mọi người ngạc nhiên, đám phóng viên thay nhau hỏi nó:

-Cô có thể điều hành một tập đoàn lớn như vậy trong khi nhìn cô còn quá trẻ, thậm chí còn trẻ hơn cậu con trai kia.

-Xin cô hãy cho biết mình bao nhiêu tuổi được không ???

-Sao cô có thể điều hành tập đoàn lớn như vậy ???

-Sao cô không bỏ mặt nạ ra ???

-Tại sao cô lại đột nhiên công bố thân phận của mình như vậy ???

.....

Nó không trả lời, nhún vai hờ hững làm đám phóng viên chột dạ, nó nói bằng giọng lạnh băng:

-Những câu hỏi của mấy vị không hề liên quan đến lý do thức sự của bữa tiệc nên tôi xin phép từ chối trả lời. Điều quan trọng hơn là ÔNG TRẦN, CHUYỆN NÀY CẦN CÓ MẶT ÔNG.

Tất cả mọi người quay về phía ông Trần, ông Trần đi tới chỗ nó, nó tiếp tục nói:

-Ngài James, ngài tự muốn công bố hay để chúng tôi nói ???

Mọi người xôn xao, đám phóng viên tranh nhau hỏi, hi vọng kiếm được một thông tin giá trị nhất:

-Ngài James, cô Vernilazz nói vậy là sao ???

-Ngài có gì cần nói vậy ???

-Xin hãy trả lời đi, chủ tịch Trần !!

-.....

Ông Trần im lặng, một người bước lên trên sân khấu im lặng này giờ lên tiếng:

-MỌI NGƯỜI HÃY ĐỔI CÁCH XUNG HÔ ĐI, ÔNG ẤY KHÔNG PHẢI LÀ CHỦ TỊCH TRẦN.

Mọi người tập chung ánh nhìn vào người con trai vừa nói, ông Trần nhíu mày khó chịu, một phóng viên hỏi:

-Trần thiếu gia, cậu nói vậy là sao ???

-Ngài James, Trần thiếu gia nói vậy là có ý gì ??? –Một phóng viên khác.

-Đừng gọi tôi bằng cái tên Trần thiếu gia, hãy gọi tôi là CHỦ TỊCH TRẦN.

Kin nói, ánh mắt sắc như dao, mọi người nghe xong thì ngạc nhiên, một phóng viên mạnh dạn hỏi:

-Vậy là sao, cậu Kin??

Mọi người im lặng, không một tiếng động phát ra, chờ câu trả lời của Kin, Kin im lặng một lúc, anh nói:

-Tôi xin tuyên bố, tôi chính thức thay mặt ông James đây làm chủ tịch của tập đoàn họ Trần.

Mọi người ngạc nhiên, ba con người đang sợ hãi, một người hỏi:

-Nhưng thưa cậu, trên thị trường, số cổ phần của ông Trần đây vẫn đang là cao nhất – 40%.

-Vậy còn 60% còn lại, thuộc về cậu hết sao ???

-Cậu làm thế nào mà có thể có được số cổ phần đó ???

-.....

Kin lắc đầu nhẹ, anh nói:

-Tôi sẽ không trả lời câu hỏi này, nhưng xin tiết lộ một chút, chuyện tôi thành chủ tịch tập đoàn họ Trần thế này là nhờ có bàn tay của Vernilzz.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46

Tất cả mọi người nhìn nó, có 3 người thì nhìn nó đầy căm hận, nó mỉm cười rồi nhún vai hờ hững, nói:

-Tôi có một vấn đề nữa cần nói ra. Xin mọi người hãy im lặng.

Mọi người im lặng, nó hài lòng, rồi nói:

-Tôi xin tuyên bố, từ giờ tập đoàn Vernilazz chúng tôi sẽ không còn được mọi người với cái biệt hiệu là tập đoàn bí ẩn nữa, chúng tôi sẽ hoạt động công khai giống như các tập đoàn khác.

Mọi người ngạc nhiên vì câu nói này của nó, bất cứ ông chủ nào cũng môn lấy lòng nó, để có thể hợp tác được với tập đoàn lớn nhất thế giới về mọi mặt. Nó mỉm cười nói tiếp:

-Còn nữa, sắp tới tập đoàn Vernilazz chúng tôi sẽ hợp tác với tập đoàn Minamoto và tập đoàn Grimadi.

Nó nói rồi bước xuống khỏi sân khấu, đi tới chỗ Anna, Mary, Ken, Kelvin và hân đang đứng, Kin cũng xuống theo, tất cả mọi người đều tránh đường cho hai người họ, vì họ biết nấu làm gì đặc tội với hai con người này thì chỉ có 1 con đường

Ở trên sân khấu, Gin đồng dục nói:

-Mọi người, bây giờ thì bữa tiệc chính thức bắt đầu. Nào những bạn trẻ, chúng ta hãy cùng nhảy nha, nếu bạn không tìm được bạn nhảy thì sẽ bị phạt uống một chai Bacardi đó nha.

-Có cả trò này sao, Thiên Băng ???

Kin ngạc nhiên quay sang nó, 5 người kia nhìn nó ngạc nhiên, nhưng nhìn hiện trạng của nó bây giờ thì họ đã sai lầm khi hỏi nó: miệng nó giật giật, nhìn phần không bị che cũng biết nó ngạc nhiên đến cỡ nào.

Mọi người đều tìm cho mình một bạn nhảy, Ken và Thanh Trúc, Kin-Mary, Anna-Kelvin, chỉ còn hân và nó là đứng đó nhìn mọi người, hân nói:

-Nếu em không nhảy thì sẽ bị uống rượi đó.

-Thì sao nào, đám người đó đâu ai giám nhảy với tôi. (Nó liếc mắt về đám con trai đang muốn ra mời nó nhảy nhưng không giám) Còn anh thì sao không tìm bạn nhảy đi, tôi không nhớ tới mức cần anh trông đâu. -Nó nói và nhìn ra đám con gái đằng kia.

-Tôi muốn mời cô gái đứng cạnh tôi nhảy, có được không ???

Hân đưa tay ra mời nó nhảy và cười một nụ cười lãng tử, các cô gái xị máu mũi, mặt nó cũng thoáng đỏ vì đây là lần đầu tiên thấy hân cười như vậy. Không đợi nó trả lời, hân kéo thẳng nó ra phía giữa nhà hàng, mọi người nhìn chằm chằm vào cặp đôi này, một người là chủ tịch Vernilazz, một người là người thừa kế tập đoàn William và đứng đầu dòng tộc William hùng mạnh. Hân nói to:

-Nào, mọi người, hãy cùng nhảy nào.

Âm nhạc bật lên, mọi người bắt đầu nhảy những điệu nhảy nhẹ nhàng nhưng cũng không kém phần quyến rũ, họ gần như dành hết tâm điểm vào cặp đôi kia, người con trai mỉm cười hạnh phúc, cô gái hơi đỏ mặt vì ngượng.

Tại một góc khuất trong nhà hàng, 3 cô gái nhìn ra chỗ tụ tập với ánh mắt nảy lửa và căm thù, một cô gái rít lên:

-Tao sẽ cho mày phải hối hận vì những gì mày đã làm, Lãnh Hân Thiên Băng!!!

Ngày hôm sau

Tại trường Royal

Cổng trường Royal hôm nay có sự khác biệt rõ rệt, tất cả học sinh đều tập chung đứng ở cổng trường như chờ một cái gì đó. 3 chiếc xe Lamborghini Veneno, Zenvo ST1 và Ferrari Enzo cô tới, bước xuống từ chiếc Lamborghini là người được mệnh danh là King của trường-hân, bước xuống từ chiếc

Ferriari Enzo là một chàng trai được gọi với cái tên là hoàng tử ảm áp-Kelvin. Bước xuống từ chiếc Zenvo ST1 là một chàng trai được gọi là hoàng tử lạnh lùng-Kin, một cô gái với khuôn mặt như thiên thần và một cô gái có khuôn mặt kiêu sa, nhưng những người này hoàn toàn không phải là người họ chờ đợi. Người còn lại trong chiếc Zenvo ST1 bước xuống, một cô gái xinh đẹp không ai bằng, mọi người từ boy-girl la hét ầm ĩ, một số người ganh ghét nhưng không làm được gì.

Bọn nó và bọn hán ngạc nhiên khi nghe thấy mọi người hét lên “CÔNG CHÚA BĂNG GIÁ!!! LÃNH HÀN THIÊN BĂNG”. 6 người họ không quan tâm mà lên thẳng lớp, khi vừa ngồi vào vị trí của mình, Anna gọi một học sinh tới và nói gì đó, học sinh trả lời, cô lấy điện thoại ra lướt lướt cái gì đó, cô nói:

-Mọi người nhìn này, không ngờ tin tức lan nhanh đến vậy.

-Có chuyện gì vậy ??? –Kelvin ngó vào.

-Nhìn nè.....

Anna giơ chiếc điện thoại lên, có riêng mấy chục trang chỉ ghi tiêu đề về chuyện hôm qua, nào là “Chủ tịch tập đoàn Vernilazz lộ diện” hay “Chủ tịch Vernilazz và chủ tịch mới tập đoàn họ Trần có mối quan hệ gì” hay là “Chủ tịch Vernilazz chỉ là một cô gái trẻ”..... vân vân và mây mây, nhưng tin tức được mọi người chú ý nhất là “Mối quan hệ của thiếu gia King và cô chủ tịch Vernilazz trẻ tuổi”, trên đó còn có nguyên cái hình nó và hán đang khiêu vũ trong bữa tiệc. Anna lay lay người nó nói:

-Sướng nha, trở thành idol của toàn trường cơ đấy.

Nó không nói gì, nằm gục xuống bàn ngủ ngon lành, mọi người trong lớp nhìn nó chỉ chỏ này nọ, nó nhú mồm khó chịu, hán quát lên:

-Các người, nhìn đủ chưa ??? Nói đủ chưa???

Mọi người sợ hãi, lập tức quay mặt ra chỗ khác, nhưng vài người cũng thỉnh thoảng liếc về phía nó. Nó bỗng nhiên ngẩng đầu dậy, đi tới đám học sinh vừa này nói:

-Tôi nhờ mấy người vài chuyện được không ???

Mọi người nhìn nó khó hiểu, nó trên môi nở một nụ cười tà mị nhưng cũng làm cho đám con trai đơ người, xịt máu mũi và làm tất cả sợ hãi.

15 phút sau

REENG REENG REENG

Tiếng chuông vào lớp vang lên, học sinh đã ở trong lớp và ngồi ngay ngắn tại chỗ của mình, chỉ có 3 chỗ trống là của Ken, Bảo Ngọc, Diễm Kiều và Ngọc Diệp là chưa có người ngồi.

Cạch, cánh cửa mở ra, hai người bước vào trong, một loạt các tiếng động chói tai vang lên “ÀO”, “BỘP BỘP”, “Áaaa”.

Mọi người cười khúc khích khi hai người bước vào bị một chậu nước ở cửa dội thẳng vào người, những câu quả gì đó rơi vào người rồi ngã bịch xuống đất một cách đau đớn. Diễm Kiều và Ngọc Diệp đau đến mức không đứng dậy được, Diễm Kiều quát lên:

-AI LÀ NGƯỜI ĐÃ GÂY RA CHUYỆN NÀY, TÔI SẼ LÀM NHÀ NGƯỜI ĐÓ PHÁ SẢN

Cả lớp nhìn nhò bằng ánh mắt khinh thường, Anna đi tới chỗ Ngọc Diệp và Diễm Kiều, mĩa mai nói:

-Hai người định dùng thứ gì để làm phá sản gia đình tôi ???

-Và cả gia đình tôi nữa. –Mary cũng đi tới.

Hai nhò nhìn hai cô với ánh mắt căm thù, Anna thách thức:

-Các cô nói tiếp đi, để tôi xem các cô lấy thứ gì nào ???

-Thôi đi hai cô tiểu thư, thời hoàng kim của hai cô đã hết rồi, ba cô bây giờ chỉ là cỏ đồng rất bình thường trong tập đoàn họ Trần nữa thôi.

Diễm Kiều và Ngọc Diệp tức giận, hai nhò đứng dậy, Ngọc Diệp quát lên:

-Các người cứ đợi đó, tôi sẽ không để các người yên đâu.

-Chị, chị này, chị có cảm thấy mùi gì là lạ không ???

Ngọc Diệp đột nhiên khều khều áo Diễm Kiều, Diễm Kiều ngửi ngửi áo mình, khó chịu, nó đứng dậy và đi tới chỗ hai nhò nói:

-Tôi quên chưa nói cho 2 cô biết, thứ nước vừa đổ vào người hai cô là nước sấu giềng đó.

Nhỏ Diễm Kiều xông tới, định giơ tay lên tát nó nhưng nó đã nắm được cánh tay nhỏ, bóp chặt đến làm tay nhỏ như muốn gãy ra, nó quăng tay nhỏ xuống làm nhỏ cũng ngã theo, nó nói:

-Các cô mà động đến bạn tôi là tôi cho ba mẹ con cô đi ăn xin đó !! Tin không ???

Đúng lúc này, Bảo Ngọc tới, nhìn thấy hiện trường cũng đủ để cô nhận ra mọi việc, cô đi tới đỡ Diễm Kiều dậy và nói:

-Tiểu thư, mọi thứ đã được chấn bị xong, chúng ta đi thôi.

Diễm Kiều đứng dậy, 3 người họ đi ra khỏi lớp.

22:00

Một chiếc Lamborghini Veneno màu đen bóng chạy trong con đường vắng lặng của buổi đêm, chỉ có ánh sáng của những ngọn đèn cao áp. Bên trong xe, Mary càu nhàu

-Thật là, tối thế này rồi mà bọn tao cũng phải đi cũng mày, không để sáng mai được à ???

-Thôi mà, mai anh ấy phải về Monaco rồi, anh ấy muốn gặp tụi mình trước khi đi. –Anna vừa lái xe vừa nói.

-Thiệt tình, hết lúc gặp rồi hay sao mà lại chọn lúc 11h đêm thế này. –Mary vẫn bực mình.

-Mày cứ nói hoài à, coi Sarah kia, đến nó còn không kêu ca câu nào vậy mà mày cứ

Cả hai quay sang nhìn nó, cả hai há hốc mồm khi đã thấy nó ngủ từ bao giờ.

-ANNA, CẦN THẬN, CÓ NGƯỜI KIA.

Kisssss.....

Anna vội vã bẻ tay lái và phanh xa lại, để lại trên đường một đường dài màu trắng, trên chỗ hai người vừa bẻ lái có một cô bé đang ôm đầu sợ hãi. Bọn nó vội chạy đến chỗ cô bé, một cô bé buộc tóc đuôi sam, khuôn mặt dễ thương cùng với đôi mắt to tròn long lanh, Mary hỏi :

-Cô bé, em có sao không??

-Chị xin lỗi nha, chỉ tại chị không nhìn đường. –Anna áy náy.

-Em có sợ không ??? –nó

-Không đâu. -Cô bé lắc đầu, 3 người thở phào nhẹ nhõm

Bỗng nhiên từ đâu có một đám thanh niên đi tới chỗ bọn nó, tên nào cũng xỏ khuyên tai, tóc nhuộm đủ màu, khuôn mặt khá ố. Tên đi đầu nói:

-Đêm hôm rồi 3 cô em đi đâu vậy ???

-Đêm nay thật là may mắn khi gặp 3 cô gái xinh đẹp thế này. –Tên tóc đỏ nói với tên vừa nói.

-Đi chơi với tụi anh nha. –Tên tóc xanh nói.

-.....

Tụi nó nhú mồm khó chịu, Mary quát lên khi có người giáng động vào tay cô:

-LŨ RÁC RUỒI CÁC NGƯỜI ĐÚNG CÓ ĐỘNG VÀO TÔI.

-BIẾN ĐI.

Anna quát lên và khuyến mại thêm cho tên đó một cước chùng mặt làm tên đó in luôn dấu giày vô mặt. Tên cầm đầu tức giận quát lên:

-Rượu mời không uống mà muốn uống rượu phạt à ??? XÔNG LÊN TỤI MÀY.

Đám đó xông lên đánh tụi nó, tụi nó né một cách nhẹ nhàng và trả lại tên kia những cú không hề nhẹ, từng tên từng tên gục xuống với những vết bầm tím trên toàn cơ thể. Chỉ trọn vẹn trong vòng 5 phút, hơn 10 người thanh niên đã nằm gục xuống đất, máu me bết bết, tụi nó đi tới chỗ cô bé vừa này, Anna hỏi:

-Cô bé, em có sợ không ???

-Em có sao không ??? –Mary.

Cô bé ngược lên, gương mặt dễ thương hoàn toàn biến mất, thay vào đó là khuôn mặt tà mị, cô bé nhếch mép cười:

-Người có sao là mấy chị đó.

Câu trả lời làm bọn nó ngạc nhiên, suy ngẫm

SOẸT~~~~~

SOẸT~~~~~

SOẸT~~~~~

Tiếng kim điện cũng với ánh sáng vang lên, 3 thân thể của ba người con gái ngã xuống, cái duy nhất họ nhìn thấy được là khuôn mặt cô bé dễ thương biến thành khuôn mặt gian xảo rồi họ ngã phịch xuống đất. Trước mắt họ chỉ còn một màu tối đen

4 ngày một chương nha, mình sắp thi rồi, không có nhiều thời gian viết

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47

Nó khó khăn mở mắt, cảm thấy đau ở sau gáy, chân tay bị trói chặt lại, trước mắt nó một màu tối đen như mực, một nơi ẩm ướt, nhìn xung quanh có thể đoán được đây là một phòng nhỏ của nhà kho cũ hay đại loại cái gì đó giống như vậy. Nó nhìn kĩ hơn có thể thấy được Mary và Anna bị trói bên cạnh, nó dùng hai chân đá vào người Anna và Mary, nói:

-Dậy đi.

-Đây là đâu vậy ??? –Mary mở mắt, ngó xung quanh rồi quay sang nhìn nó hỏi.

-Sao tối om vậy ??? –Anna cũng dậy.

-Hình như chúng ta bị ai đó bắt rồi nhốt ở đây. –Nó nói.

-HẢ ??? BẮT VÀ NHỐT. –Anna và Mary đồng thanh.

-Yên tâm đi, nhất định mấy người họ sẽ đến cứu chúng ta. –Nó nói

-HA HA HA Tỉnh rồi à ??? Vậy mà tôi cứ tưởng mấy người chết luôn đây.

Một tiếng cười man rợ vang lên, đèn bỗng nhiên được bật sáng, Diễm Kiều, Ngọc Diệp và Bảo Ngọc đi vào. Ngọc Diệp cười nói:

-Chị à, sao mà chết được chứ??? Chỉ bị bất tỉnh do súng điện thôi mà..

-Mà 3 người đừng mơ tưởng nữa, nơi này cách thành phố gần 100km đó nên các người đừng mơ tưởng nữa, mà Bảo Ngọc à, cô làm tốt lắm – Diễm Kiều quay sang Bảo Ngọc nói.

-Cảm ơn tiểu thư. –Ngọc cúi đầu.

-Mà sao con bé đó nghe lời chị quá vậy ??? Kêu làm gì cũng làm ??? –Diệp nói.

-Ha...ha...ha.... đơn giản vì con bé đó đã vay tiền chị, không trả được nên phải làm theo thôi.-Kiều nói.

Ngọc Diệp nhìn tụi nó, rồi hỏi:

-Chị à, chúng ta nên làm gì với 3 đứa này đây ??

Diễm Kiều đi tới, nâng cằm nó lên rồi nói:

-Cũng xinh đấy chứ, bảo sao anh King lại thích mày, mày nghĩ sao nếu tao cho khuôn mặt xinh đẹp này biến mất.

Nó lạnh lùng hất mặt ra hướng khác, nhìn Diễm Kiều với ánh mắt căm thù, Diễm Kiều tức giận, tát vào mặt nó, mặt nó bồng rộp, in hằn đỏ bàn tay. Cô quát lên:

-Đừng có nhìn tao với ánh mắt như vậy, bây giờ mạng sống của mày nằm trong tay tao đây.

-CON KHỐN KIA, TAO CẮM MÀY ĐỘNG VÀO BẠN TAO.

Anna dùng chân gạt chân Diễm Kiều, Diễm Kiều nhủu mày rồi nhìn ẩn ý sang Ngọc Diệp, Ngọc Diệp hiểu ý, đi tới chỗ Anna, tát thẳng vào mặt Anna, miệng nói:

-Mày đừng có quát vào mặt chị tao như vậy, tao còn chưa hỏi tội mày vì dám làm anh Kelvin ghét tao đâu đó.

Diễm Kiều quay sang Bảo Ngọc nói:

-Mau mang mấy cái đồ ra đây.

Bảo Ngọc rút ra 3 chiếc roi bằng da, tay cầm màu đen, dài chừng 2m và đưa cho Diễm Kiều một cái, Ngọc Diệp một cái và giữ lại một cái, sau đó đi đến chỗ Mary nhìn cô với ánh mắt lạnh lùng. Mary hơi rùng mình vì ánh mắt đó, Bảo Ngọc nhếch mép mà mị nói:

-Sẵn sàng chưa, tiểu thư Minamoto ???

Chưa kịp Mary trả lời, Bảo Ngọc dùng roi đánh liên tục vào người cô, mỗi lần chiếc roi chạm vào da thịt cô để lại trên đó những dấu vết dài, máu bật ra, Mary cảm thấy đau, rát, xót, cô nhắm mắt lại chịu đựng. Nó và Anna nhìn Mary, rồi quay sang nhìn hai người kia, Diễm Kiều cười nửa miệng:

-Mày đừng có quan tâm đến người khác quá như vậy, lo cho bản thân đi.

-CÁI NÀY LÀ VÌ MÀY GIÁM TÁT TAO.

-CÁI NÀY LÀ VÌ MÀY GIÁM CHÙI TAO.

-CÁI NÀY VÌ MÀY GIÁM CUỐP KING.

-CÁI NÀY VÌ MÀY GIÁM CUỐP TẬP ĐOÀN CỦA BA TAO.

-.....

Mỗi câu nói, Diễm Kiều đánh thật mạnh vào người nó, những vết roi hằn lên da và làm cho nó bật máu, nó chỉ nhắm mắt cam chịu, không kêu ca cũng không phản kháng. Anna cũng bị Ngọc Diệp đánh như vậy.

Tại nhà nó.

Kin lo lắng đi đi lại lại trong phòng khách, đứng lên rồi lại ngồi xuống, lăm bầm:

-Ba đứa này, không biết trời tối mà lại đi đâu nữa, thật làm cho người ta lo lắng mà

-Cậu có thôi đi không, tôi chóng mặt quá. -Hắn chóng mặt, nói:

-Cậu vẫn còn bình tĩnh được à??? Tụi nó bị mất tích rồi đó, gọi điện cũng không trả lời. -Kin quát.

-Cậu có tức giận thì họ cũng có về ngay đâu. -Kelvin nói.

Ken đi vào, 3 người kia bật dậy với ánh mắt hi vọng, anh lắc đầu làm họ ngồi xuống thất vọng. Chợt đèn trong nhà có ánh sáng màu đỏ rồi có tiếng kêu như còi báo động, Ken lo lắng chạy lên phòng của nó rồi đóng sầm cửa lại làm 3 người kia chưa kịp vào.

Một lúc sau, anh bước ra, vội chạy xuống báo với tụi hấn:

-Có tín hiệu vừa báo, tụi Thiên Bãng bị nhốt ở một nơi cách thành phố gần 100km

-Sao họ lại bị nhốt ở đây, -Kin chạy theo.

-Anh không biết, các em tới đó trước đi, anh đi gọi thêm người tới giúp, cái này sẽ giúp đến đó.

Ken nói và vứt cho Kin một chiếc ipad và chạy đi. Kin bắt lấy, 3 người họ phóng đi.

10 phút sau tại nhà kho tụi nó bị bắt

Sau khi cầm roi đánh đến mức mỏi tay, Diễm Kiều vứt chiếc roi ra phía xa và nói:

-Hành hạ tội mày thế là đủ rồi, chần chồi với nhau trước khi cùng nhau được xuống dưới kia đi.

Cô nói rồi bỏ đi, hai người kia cũng bỏ đi theo.

Cánh cửa căn phòng vừa đóng lại, nó quay sang nhìn Anna, khó khăn nói:

-Mày có sao không ???

-Không sao..... vết thương nhỏ thôi mà. –Anna.

-Mary thì sao ??? –Nó hỏi.

-Cô ta ra tay nặng thiệt đó, nhấn tâm y như sát thủ vậy. –Mary cười nhạt.

-Không lẽ chúng ta phải chết ở đây sao ??? –Anna.

-.....-Nó im lặng, nhìn xa ra ngoài trời.

Mary bỗng nhiên cảm thấy gì đó, loay hoay một lúc, sợi dây ở tay cô đứt ra, nó và Anna nhìn Mary ngạc nhiên, Mary mỉm cười nói:

-Cái cô Bảo Ngọc đó thật sơ xuất khi đánh liên tục vào một nơi như vậy.

Mary nhanh chóng cời trói cho tội nó, 3 người chạy ra ngoài.

Vừa chạy đến căn phòng chính của nhà kho, rất rộng, rất tối, trông rất ẩm ướt, tội nó lén lút mở cửa căn phòng đó để phóng ra ngoài cửa chính. Chợt ánh đèn màu vàng mờ nhạt được bật lên, trước mặt tội nó là rất nhiều người mặc đồ giống như côn đồ, đi đầu là 3 người con gái Diễm Kiều, Ngọc Diệp và Bảo Ngọc, Diễm Kiều vỗ vỗ tay nói:

-Các người đừng tưởng cời chới được mà có thể thoát khỏi nơi này. TUI BAY, XÔNG LÊN!!!

Diễm Kiều giơ tay ra lệnh, hơn 100 tên côn đồ xông đến tấn công tội nó, nó quay sang Anna và Mary nói:

-Có đủ sức không ???

-Chắc đủ đó. –Anna.

-Chúng talên chứ ??? –Mary

Cả 3 tiến lên và hạ gục từng tên từng tên lao vào tấn công họ, những tên côn đồ với thân hình to lớn nhanh chóng bị hạ gục. 3 người con gái độc ác kia nhìn mà muốn rớt cả con con, Bảo Ngọc nói:

-Hai tiểu thư đừng lo, 3 bọn họ không trụ được lâu đâu.

-Sao cô lại nói như vậy ??? -Ngọc Diệp nói.

-Vì chiếc roi đó có thuốc mê, thuốc sẽ nhanh chóng ngấm thui. –Bảo Ngọc nói, nhìn ra phía 3 người con gái đang dùng hết sức chống trả bọn côn đồ, cười tà mị “Tôi định cho các cô chết nhẹ nhàng một chút, ai ngờ các cô lại muốn chạy chốn, lỗi là tại mấy người, hãy cam chịu số phận đi !!!”

Tại một nơi khác, 3 người con trai đi 3 chiếc xe mô tô với tốc độ 140km/h, ai cũng là khuôn mặt lo lắng, sợ hãi, trong đầu đều có chung một suy nghĩ “Em nhất định không được có chuyện gì đâu đó”.

15 phút sau

Tội nó liên tục bị những chiếc gậy đánh vào người, những nhát dao cứa vào da thịt, những giọt mồ hôi chảy lan vào những vết thương cũ lại thêm vết thương mới này nữa làm tội nó càng thêm đau đớn. Ở bên trên, 3 người con gái cười thỏa mãn, tội nó đứng dựa vào nhau, thở mệt mỏi, Anna nói:

-Sao bọn này dai và đông dữ vậy ?? Đánh hoài không hết.

-Không lẽ chúng ta chết ở đây à ??? –Mary gần như kiệt sức

-Tao gọi người tới rồi.

Nó nói rồi dùng chân đạp vào cái thang định giơ gậy lên đánh tội nó, Anna và Mary cũng xông ra đánh lũ đó, tuy không còn sung sức như lúc ban đầu những cũng đủ sức đánh bại từng tên một.

Bỗng nhiên do không để ý mà cô bị một tên giơ gậy lên định đánh lên sau lưng, Mary vội ôm lấy Anna, kết quả là Mary đỡ nguyên một gậy vào đầu cho

Anna, đầu cô chảy máu, Anna sợ hãi, đỡ Mary, miệng lo lắng nói:

-Mày không được có chuyện gì đâu đó, mau tỉnh dậy đi, NÀY, MARY!!!

Nó nhìn thấy thì ánh mắt chuyển sang màu đỏ, người như có một ngọn lửa bao bọc, tụi kia sợ hãi lùi về phía sau, trước mặt họ không phải là người nữa mà là một con quỷ dữ. Nó xông tới đánh bọn chúng, không phải là đánh nhát nữa, nó liên tục đánh vào chỗ hiểm của bọn chúng (cổ và sườn sống đó) khiến bọn chúng ch*t luôn tại chỗ. Nó vơ lấy một cây gậy, đập không thương tiếc vào bọn chúng, máu me bắn ra, nhiều tên chết rùi mà vẫn bị nó đánh liên tục.

-Yahhhh.....

Một tên la lên, giờ mấ tẩu chém nó, nó nhìn thấy nhưng phản xạ không kịp, nhắm mắt chịu số phận, nhưng nó không cảm nhận được con dao xót do bị mấ tẩu chém vào, chỉ bị những thứ gì giống như nước bắn vào mặt. Nó mở mắt, khuôn mặt như tượng tác đau đớn, nhìn mày của hắn, khi đến nơi, thấy nó chuẩn bị ... thì hắn chạy tới và lãnh nguyên cho nó nhát chém. Hắn ngã xuống, nó vội đỡ hắn, hắn cầm tay nó nói:

-Em không sao chứ???

-Đừng nói nữa, người bị thương là anh đó. –Nó gắt.

-Đừng lo lắng, Ken sắp tới cứu chúng ta rồi. –Hắn nói rùi gục xuống trong vòng tay nó.

Diễm Kiều nhìn thấy hắn như vậy thì tức giận, căm thù nó, cô hô to:

-Giết chết con nhò kia cho tao, tao thương gấp đôi.

“RẦM”

-CÁC CÔ ĐỊNH GIẾT AI ???

Đúng lúc Diễm Kiều vừa dứt lời, Kin, Kelvin, Ken và những người ở bang của Angel đập cửa xông vào, nhìn tụi nó và hắn đầy đau xót, Ken hô to:

-BẮT SỐNG TẤT CẢ CHO TÔI.

Người của bang nó xông lên tấn công lũ côn đồ vừa này, Ken, Kin và Kelvin chạy tới chỗ bọn nó và hắn. Kin đỡ Mary dậy, miệng gọi liên tục:

-Mary...MaryMary mau tỉnh lại đi.

-Các anh đến rồi à, vậy mà em tưởng không được gặp các anh nữa chứ.

Anna mỉm cười rùi ngất đi, Kelvin vội đỡ lấy Anna trước khi cô ngã xuống, mặt lo lắng nói:

-Anna...tỉnh lại đi...anh tới cứu em rùi nè.....

Ken đỡ nó đứng dậy, rùi ra hiệu cho 2 người đỡ hắn dậy, Ken nói:

-Ở đây cứ để mọi người lo, chúng ta mau đưa họ đến bệnh viện thôi.

-Ừm

Sau đó, họ đưa tụi nó và hắn ra ngoài, chợt nó vung tay ra, mắt nó vẫn một màu đỏ làm cho Ken ngạc nhiên, nó lấy thanh kiếm của Ken và xông vào đánh lũ côn đồ không thương tiếc, Ken đen xạm mặt lại:

-Không ổn rùi.

Kin và Kelvin ngạc nhiên, đang định hỏi chuyện gì thì Ken đã cầm một thanh gỗ đánh vào đầu nó, nó bất tỉnh, Ken vội chạy tới đỡ nó. Kin tức giận nói:

-Anh làm gì vậy ???

-Anh giải thích sau, mau đưa tụi nó đến bệnh viện thôi.

30 phút sau tại bệnh viện lớn nhất thành phố

Sau khi y tá đẩy cáng cứu thương 4 người vào trong phòng phẫu thuật, cánh cửa đóng sầm lại, 3 người ngồi xuống ghế, Kin lúc này mới quay sang Ken hỏi:

-Tôi có chuyện muốn hỏi anh ??

-Em nói đi. –Ken.

-Tại sao anh lại biết được việc tại Thiên Băng bị nhốt ở đó?? Tại sao anh lại đánh Thiên Băng.

-Điều này tốt nhất là sau khi Thiên Băng tỉnh, em hãy hỏi Thiên Băng, anh không thể nói được.

Ken lắc đầu, Kin và Kelvin thất vọng.

1 giờ sau

Phụt.

Ánh đèn phẫu thuật vụt tắt, 4 người bác sĩ mặc áo blu đi ra, 3 người vội chạy lại, một ông bác sĩ cầm một tập giấy lên hỏi:

-3 cậu là người nhà của 4 bệnh nhân Lãnh Hàn Thiên Băng, Nguyễn Hà Nhật Linh, Triệu Lý Như Ngọc và Hoàng Tuấn Kiệt đúng không ???

-Vâng, là chúng tôi. –Kelvin.

-Họ có bị sao không ??? –Ken.

-Ông mau nói đi. –Kin quát lên.

Ông bác sĩ điềm tĩnh nói:

-Các cậu bình tĩnh đi, sau khi phẫu thuật họ đã ổn rồi, cô Thiên Băng và Như Ngọc chỉ bị nhát dao sợ hãi và bị thương nhẹ thôi, chúng tôi đã sử lý vết thương. Cậu Tuấn Kiệt bị thương ở sau lưng, vết thương khá sâu và có miệng rộng, cậu mất máu rất nhiều nên thời gian tỉnh dậy cũng sẽ lâu hơn và không nên cử động mạnh tránh việc vết thương rách miệng, sẽ rất nguy hiểm đó. Còn cô Nhật Linh thì

-Cô ấy làm sao ?? –Kin lạnh giọng nói làm 4 vị bác sĩ sợ hãi.

-Cô ấy bị chấn thương khá nặng ở vùng đầu, bao giờ tỉnh lại là do lý trí của cô ấy.

-CÁC NGƯỜI LÀM VIỆC KIẾU GÌ VẬY ??

Kin xốc áo bác sĩ lên, mắt này lửa nhìn người trước mặt, Ken tới gỡ tay áo ra:

-Bình tĩnh đi, họ đã cố gắng hết sức tôi.

-Các ông hãy chuyển 4 người họ vào một phòng đi. –Kelvin.

4 vị bác sĩ đi, 3 người họ vào căn phòng Vip của bệnh viện, họ nhìn những người trên giường chưa sót, Kin nói:

-Người gây ra chuyện này, nhất định phải trả giá.

Chợt Ken có điện thoại, anh bắt máy:

-Alo

-.....

-Tốt lắm, bắt hết lũ người đó lại, chính tôi sẽ giải quyết việc này.

-.....

-Sao?? Bắt được tên chủ mưu à ??

-....

-Tôi sẽ đến đó ngay.

Ken cúp máy, Kin và Kelvin nhìn anh như đang mong đợi điều gì đó, Ken mỉm cười và giờ điện thoại lên:

-Đi chứ.

3 người họ ra khỏi bệnh viện và đến một nơi nào đó.

4 ngày một chương nha, mình sắp thi rồi, không có nhiều thời gian viết

Chương 48

Tại nhà kho xxx

“RẦM”

Cánh cửa bị đập ra, 3 người con trai đi vào, lũ người bị trói trong đó sợ hãi, người của bang Angel đi tới, nói:

-3 người đó bị trói ở kia.

3 người họ đi tới, 3 cô gái bị trói chặt ngồi thụp dưới đất, hai cô gái sợ hãi, nước mắt cứ trào ra, một cô gái mặt lạnh băng, không chút sợ hãi, Kin nâng mặt Diễm Kiều lên và nói

-CÔ CÓ BIẾT VÌ SAO BỊ BẮT ĐẾN ĐÂY KHÔNG ???

-Anh hai à, em biết rồi, em tha cho em đi nha. –Diễm Kiều khóc lóc cầu xin Kin.

-Anh hai, nể tình chung dòng máu mà anh tha cho em đi. –Ngọc Diệp cũng khóc lên.

“CHAT”

-CÁC CÔ CÂM MIỆNG LẠI, TÔI KHÔNG PHẢI ANH CÁC CÔ!!! DÒNG MÁU MÀ CÔ NHẮC ĐẾN LÀ MỘT NỖI NHỤC NHÃ CỦA TÔI. -Kin quát lên, dùng tay tát thẳng vào mặt Ngọc Diệp.

Hai người im thít, hai mắt rung rung, Kin đi tới chỗ Bảo Ngọc nói:

-Còn cả cô nữa, giẫm đánh Mary của tôi tới mức như vậy, tôi sẽ cho cô biết cảm giác bị roi đánh vào người là thế nào.

Kin vừa dứt lời, một người mang 3 chiếc roi da đến, Kin cầm lấy một chiếc, định lung lên đánh Ngọc thì Ken ngăn lại:

-Kin đừng, cô ta chỉ làm theo chủ nhân thôi.

Kin nhìn Ken bằng ánh mắt lạnh băng, Ken khẽ rùng mình lùi lại, Kin vung lên đánh vào người Ngọc Diệp. Bỗng “RẦM” cánh cửa được đập bay, một người con gái mặc đồ bệnh nhân, băng bó khắp người đi vào, người con gái cướp chiếc roi trên tay Kin và nói:

-Anh hai, đừng mà.

-Sarah, sao em lại đến đây, em đang bị thương mà. –Kin vội đỡ lấy nó.

-Em ổn rồi, anh hai không được đánh họ, họ nợ em thì chính em sẽ đòi họ, không muốn người khác phải đòi. –Nó nói, ánh mắt toát lên một màu đỏ của lửa.

Kin nhìn nó, rồi lại nhìn đám người kia, anh ngậm ngùi nói:

-Được rồi, giờ anh sẽ đưa em về bệnh viện, ở đây sẽ giao lại cho anh Ken.

Kin đỡ nó đi ra, cánh cửa được đóng lại, Ken cầm chiếc roi lên và đi tới chỗ Diễm Kiều và Ngọc Diệp, khuôn mặt lạnh giá, đôi mắt đáng sợ. Diễm Kiều sợ hãi nói:

-Đừng màkhông phải cô ta bảo tha cho bọn tôi sao ???

-Nó bảo tha cho nhưng tôi chưa tha, dám động vào bảo bối của tôi, chỉ có đường chết thôi.

-Minh Quân đừng màlàm ơn.

Bảo Ngọc nói, khuôn mặt như nài nỉ, đôi mắt long lanh, Ken nhìn thấy thì đỏ mặt, vội quay đi hướng khác, anh vút chiếc roi xuống đất, lạnh lùng nói:

-Thả 3 người này ra, dọn sách đồng rác kia cho tôi.

-Vâng.-Người của bang Angel nói

3 ngày sau, tại bệnh viện

-Anh Kelvinmau tới cứu em ...anh Kelvin MARY ... ĐỪNG.... –Anna nói nhảm rùi bật dậy sợ hãi.

-Nói nhỏ thôi, vẫn còn người chưa tỉnh đó. –Nó chăm chú vào chiếc laptop và nói.

Anna ngạc nhiên, quay sang nhìn nó rùi nhìn xung quanh, cô nhận ra phía cạnh mình còn có giường của Mary, xa xa kia là giường của hấn (thứ tự giường bệnh hấn-nó-Anna-Mary), Anna không nói gì nằm xuống.

30 phút sau

Hấn từ từ mở mắt, thứ hấn cảm nhận được là ánh sáng của đèn điện và mùi thuốc sát trùng quen thuộc, hấn nhắm nghĩ một lúc rùi chợt nhớ ra là nó còn đang bị bắt, hấn bật dậy, vội rút những thứ ống truyền ra khỏi người, định đứng dậy chạy đi thì một giọng nói quen thuộc vang lên:

-Nằm yên đi, vết thương của anh chưa khỏi đâu.

Hấn vội quay người lại, nhận ra nó đang ngồi trên giường, tay lướt qua những bàn phím, hấn nằm xuống giường của mình, hấn hỏi:

-Em không sao chứ ???

-Không sao, cảm ơn anh. –Nó đỏ mặt cúi gằm xuống.

-Em vừa nói gì vậy ??

Hấn ngạc nhiên, tưởng mình nghe nhầm, liền hỏi lại, nhưng nhìn gương mặt đỏ dần của nó, hấn đã chắc chắn mình không nghe nhầm, hấn nói:

-Vì sao??

-Vì đã đỡ nhát dao đó cho tôi, lần trước và cả lần này, tôi nhất định sẽ trả cho anh đầy đủ, anh muốn gì ?? –Nó nói.

Hấn đau xót nhìn nó, hóa ra nó chỉ coi hấn giống như mọi người, hấn cười đau xót nói:

-Chỉ cần 3 yêu cầu, được chứ ??

-Trong khả năng của tôi. –Nó.

-Một là bí mật của em và hai là tôi sẽ nói sau. –Hấn nói.

-Khi nào ra viện, tôi sẽ nói. –Nó nghĩ một lúc và nói.

-Cảm ơn em –Hấn nói.

-....-Nó im lặng

-Mà...tôi xin lỗi vì đã không bảo vệ được em –Hấn.

-Không phải lỗi của anh nên anh đừng xin lỗi tôi. –Nó

-Nè ...hai người để ý xung quanh được không??? Vẫn còn người ở đây đó.....nói chuyện bớt sến đi được không?? –Anna giờ tay lên để hai người kia biết tới mình.

Nó và hấn giờ mới nhớ đến Anna, nó và hấn đỏ mặt nằm xuống giường, trùm chăn ngủ, Anna thấy vậy bắt cười, không ngờ loại người bang giá như hai người này cũng biết đỏ mặt cơ đó.

10 phút sau

Cạch. Cánh cửa mở ra, 3 người kia bước vào, vừa thấy Anna đang ngồi đó thì Kelvin vội chạy lại, ôm chầm lấy Anna và nói:

-Em tỉnh rùi à, anh lo cho em lắm đó. Em phải đền cho anh đi. Màem có đau lắm không ???

-Em biết rùi mà, chừng nào ra viện em sẽ đền sau nha. –Anna véo mũi.

-Mary, cô ấy vẫn chưa tỉnh à. –Kin đi tới chỗ Mary, sờ lên khuôn mặt nhợt nhạt của Mary lo lắng hỏi.

-Vâng. –Anna bỗng nhiên thay đổi khuôn.

-Còn cái tên này thì sao ???

Ken đi tới phía hân, xem xét một lúc, Anna định trả lời thì Ken cắt ngang :

-Cái tên này, đã bảo dừng rồi mà, cứ muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân, thành ra nằm đây đến tận bây giờ vẫn chưa tỉnh, IQ cao mà sao ngốc thế.

-Này, mày nói sáo đủ chưa, không nhờ tao thì cô em gái yêu quý của mày chắc không còn sống đâu đó.-Hân ngồi dậy, tức giận nói.

-Sao mày không để nó đi luôn đi, hay là thương hoa tiếc ngọc hả, -Ken sợ hãi nhưng lấy lại phong độ nói.

-Anh nguyên rủa ai chết đó hả ?? –Nó ngồi dậy, rít từng từ hỏi Ken.

-Hai ... hai Người tỉnh từ bao giờ vậy ??? –Ken sợ hãi khi gặp phải nó và hân.

-Từ 10 phút trước rồi. –Nó nói.

-Sao hai người lại nằm đó, không chán à ?? –Kelvin.

-Tại vì –Nó và hân ấp úng.

-Anh à, anh chuyển em và Mary sang phòng khác nha. –Anna đột nhiên nói.

-Sao vậy ??? -5 người hỏi.

-Hai người kia làm em thấy khó thở lắm. –Anna cười ần ý.

-HA HA HA....-Mọi người cười rộ lên, hai nhân vật chính đỏ mặt cúi gằm đầu xuống

-Này, ở đây con có người cần nghỉ ngơi nha, mọi người nhỏ tiếng thôi được không.

Mọi người quay phắt về nơi có tiếng nói, Mary đang cố gượng dậy với cái đầu quần mấy lớp băng, Kin vội chạy đỡ cô nói:

-Em còn yếu lắm, nằm xuống nghỉ ngơi đi.

-Em không sao, mà mọi người có chuyện gì mà vui quá vậy. –Mary.

-Chuyện là –Anna nói nhưng nó cắt lời

-Em đói rồi, anh Kin và Ken đi mua đồ ăn đi.

Ọt ... ọt.... bụng Anna vang lên, mọi người cười rộ lên, ha người vừa được nhắc tới đi mua đồ ăn.

5 ngày sau

-Mấy tên này, không biết đi đâu nữa, không thấy đến thăm tao, để tao một mình với 3 đứa con gái thế này, không sợ tao cướp vợ à ???

Hân lẩm bẩm một mình, ngó sang bên vẫn thấy 3 cô nàng ngủ say, nghe chuyện của con gái đúng là chán mà, hân đi đến chỗ nó, ngồi xuống giường để nhìn nó thật rõ, nó trông thật giống thiên thần băng giá của đi, lông mi cong vút tự nhiên, chiếc mũi cao cao, nhỏ nhỏ, đôi mắt màu tím xoáy người ta lại giờ đã nhắm lại, nhìn nó trông hiền quá. Hân chợt dừng lại ở đôi môi của nó, đôi môi anh đào màu hồng, trông thật làhân đưa tay mình chạm vào đôi môi của nó, cảm thấy một dòng điện chạy qua người mình, “đôi môi đẹp thế này mà không chịu cười, tôi sẽ trừng phạt em vì tội này”. Hân cúi người xuống, đặt đôi môi nóng bỏng của mình lên đôi môi anh đào của nó, nhẹ nhàng mà mạnh mẽ, giống như tình cảm của hân giành cho nó.Chợt mắt nó mở to, nhìn chăm chăm người trước mắt.

-Anh làm cái gì vậy ???

Nó đáp hân ra sa, quay mặt ra hướng khác để che đi khuôn mặt đang đỏ dần lên vì xấu hổ, hân nhìn cảnh này mà tim đập liên hồi, vội quay đi hướng khác vì sợ không kìm được mình.

Cạch. Cánh cửa phòng bệnh mở ra, Kin, Kelvin và Gin bước vào, Kelvin nhìn cảnh tượng trước mắt mà không khỏi ngạc nhiên, anh hỏi:

-Hai người bị gì vậy ???

-Không.

Nó và hân đồng thanh, mọi người ngạc nhiên, nó và hân đồng loạt quay ra nhìn nhau, mọi người cười ần ý, Kin đi tới chỗ Mary khẽ đánh thức cô:

-Mary à, dậy đi, đến giờ ăn rồi đó.

Cũng lúc đó, Kelvin cũng đi tới chỗ Anna, đánh thức cô:

-Anna à, dậy đi, ngủ nữa là thành heo luôn đó.

-Anh tưởng em ngủ à, em dậy từ lúc tên kia làm nhảm một mình kia. –Mary ngồi dậy, đầu vẫn còn hơi đau.

-Đúng đó, chẳng qua là cố ý nằm đó để lại không gian cho hai người kia thôi. –Anna ngồi dậy.

Mọi người ngạc nhiên, hần và nó đỏ mặt, đồng thanh nói:

-Hai người đã biết những thứ gì??

-Biết những thứ gì cần biết. –Mary.

-Và những gì không nên biết. –Anna cười tình nghịch.

Hai người kia đỏ mặt, Kín lên tiếng giải vây cho nó và hần:

-Thôi mọi người, không chê em gái và em rể tương lai của tôi nữa, mặt tụi nó sắp thành trái cà chua rồi đó.

-Anh hai à. –Nó nói, giọng giận dỗi.

Ha...ha...ha...

10 phút sau

-Anh à, em không com đâu, em thích hamburger và khoai tây chiên cơ. –Anna nũng nịu.

-Giáng ăn đi, mai anh mua hamburger cho ăn nha. –Kelvin véo mũi Anna, cô ngoãn ngoãn ăn hết phần com của mình.

-Em ăn cái này nha. –Kín giơ lên một miếng thịt.

-Vâng. –Mary ngoan ngoãn.

-Thiên Băng, em cho tôi cái này đi nha. –Hần gấp một con tôm lăn bột từ phần của nó.

-Không, anh có thể tự mua mà. –Nó nhanh tay gấp lại.

Gin dừng việc đang làm lại, nhìn tụi nó và tụi hần mỉm cười, đặc biệt chú ý về nó “em đã có người chăm sóc rồi, thiên thần của anh”. Sau đó anh lại quay lại tiếp tục công việc đang làm.

-Cho tôi đi, tôi thích ăn của em. –Hần gấp lại.

-Không, tôi không cho, của tôi mà.

Nó cướp lại đồ ăn của mình rồi quay sang phía Kín:

-Anh hai, lần sau anh mua cho em hai xuất com nha, tên này cứ ăn của em hòa à.

-Ừm, nhưng lần này chịu khó ăn cũng nhau nha.

Kín nói, mọi người cười lên, nó đỏ mặt giận dỗi.

-Á..... Sao....sao...anh giám.....anh giám....

Đúng lúc nó quay sang nói với Kín thì hần đã nhanh nhẹn ăn con tôm trên đĩa của nó, nó tức đến mức đỏ mặt, hần cười cười, nhướn mày thách thức làm nó càng thêm tức. Nó cầm chiếc gối lên, đánh không thương tiếc vào hần, hần bị đánh nhưng vẫn cười thách thức.

Cạch. Cánh cửa mở la một lần nữa, bước vào là 2 người con gái quen thuộc, 6 người tụi nó và Gin ngạc nhiên, Gin lên tiếng hỏi:

-Các cô đến đây làm gì??

Diễm Kiều và Ngọc Diệp ngạc nhiên khi thấy người con trai này ở đây, Ngọc Diệp nói:

-Sao anh lại ở đây???

-Anh ấy là người của tôi. –Nó nói

-Các cô đến đây làm gì ??? –Anna hỏi.

Diễm Kiều và Ngọc Diệp hít một hơi thật sâu, cúi đầu nói:

-3 cậu, cho mình xin lỗi vì những việc bọn mình đã gây ra.

6 người tụi nó và Gin ngạc nhiên nhìn 2 cô, Diễm Kiều nói:

-Sau tối hôm đó, tụi mình đã về, suy nghĩ lại về những việc đã làm với 3 cậu vàtụi mình thấy thật ngốc khi lại đi ghen về những vấn đề như vậy.

-Từ sau khi chuyện xảy ra vào đêm hôm đó, sau khi bọn mình chuẩn bị nhận sự trừng phạt của các anh, cậu mặc dù đang bị thương đã tới cứu tụi mình. Bọn mình cảm thấy thật ngu ngốc khi làm hại các cậu, mong mọi người tha thứ.-Ngọc Diệp cúi đầu, thành khẩn nói

-Quên đi, chuyện qua cứ để nó qua đi. –Nó nói, giọng lạnh tanh.

Mọi người nhìn nó ngạc nhiên, nó chậm rãi nói tiếp:

-Ra ngoài đi, những việc các cô làm thật sự rất nhàm chán, nên thay đổi đi, hơn nữa các cô không phải là kẻ thù của tôi.

Mọi người mỉm cười nhìn nó, Diễm Kiều và Ngọc Diệp đi ra ngoài, đến cửa Ngọc Diệp dừng lại nói:

-Cảm ơn cậu, cậu quả thật là người tốt, chúc cậu và anh King hạnh phúc.

-Cô nói gì vậy ??? Sarah. ...em đừng hiểu lầm.

Hắn đỏ mặt lên tiếng rùi vội quay về phía nó, chợt hắn dừng lại khi thấy khuôn mặt đỏ dần lên vì ngại của nó, đơ người ra một lúc. Chợt Kin đi tới vỗ vai hắn nói:

-Chăm sóc bảo bối của tôi tử tế đấy, không thì cậu sẽ chết với tôi.

Hắn đỏ mặt, nó đe dọa mà mặt vẫn đỏ:

-Anh hai à, anh mà nói nữa là em sẽ về Anh đồng thời đuổi anh ra khỏi nhà đó và các người đừng mong sống yên với tôi.

Mọi người khựng lại, rùi bật cười, Anna nói:

-Coi mặt mày kia, sự lạnh lùng biến đâu mất rùi???

-Mày như thế không khiến người khác sợ mà muốn chọc, mày thêm thui đó. –Mary nói.

Nó càng thẹn hơn.

Cạch, một lần nữa cánh cửa mở ra, Ken chạy vào vội vã, khuôn mặt lo lắng, trên người có vài vết thương, máu thấm ra ngoài chiếc áo trắng, mọi người lo lắng, Kin hỏi:

-Anh làm sao vậy ???

-Ai khiến anh bị thương thế này ??? –Anna.

-Có chuyện gì anh nói đi. –Nó bình tĩnh nói bằng giọng dưới 0 độ.

-Thiên Băng, có chuyện lớn rồi ??? –Ken lấy lại bình tĩnh nói.

-Có chuyện gì ??? –Nó mất kiên nhẫn.

-Bang Angel, có người tấn công người của bang Angel. –Ken nói, khuôn mặt hình sự.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49

Mặt nó tối sầm lại, mọi người ngạc nhiên, nó nói đập bàn hỏi:

- Là ai ???

- Anh không biết. –Ken lắc đầu.

- Mọi chuyện xảy ra như thế nào ??? –Anna hỏi.

- Khi anh đang trên đường tới đây thì có điện thoại, người trong bang gọi điện cho anh đề cầu cứu, họ nói gặp rắc rối ở đường xxx, anh và một số người đến đó, đến nơi thì thấy người của bang đang đánh nhau với một toán người khác, mặc đồ đen, anh xông vào đánh. Nhưng đối thủ thật sự rất mạnh, cầm đầu là một tên đeo mặt nạ, mặc áo choàng đen, lớp trong màu đỏ, mặc âu phục đen trắng. Cũng may bọn hắc bần nên phải đi ngay, nếu không tại anh đã.....tên đó còn để lại thứ này.

Ken nói rồi đưa ra một chiếc huy hiệu hình tròn với đường kính 10cm, màu đỏ của máu, có hình con roi hút máu, trông rất đáng sợ. Mọi người tò mò về nghiêm trọng, mặt nó và hắc bần tối sầm lại, đồng thanh nói:

- Sát thủ Dracula (ma cà công).

Mọi người ngạc nhiên quay ra nhìn nó và hắc bần, nó và hắc bần nhìn nhau ngạc nhiên rồi đồng thời mỉm cười, Kelvin hỏi:

- Dracula là tên quái quỷ nào vậy ???

- Một sát thủ đứng thứ 5 thế giới, thông thạo nhiều loại vũ khí, danh tính bí ẩn, là người của tổ chức BLACK DRAGON, tổ chức mafia đứng thứ 2 thế giới. –Hắc bần nói.

- Tên đó lợi hại đến vậy sao ??? –Kin lo sợ.

- Chúng ta phải làm sao giờ ??? –Ken lo lắng hỏi.

Nó suy nghĩ một lúc, rồi nói:

- Em sẽ có cách giải quyết, ngày mai chúng ta sẽ ra viện, em sẽ cho mọi người biết một số chuyện.

- Ừm. –Mọi người đồng thanh.

Ngày hôm sau

Tại nhà nó

- Ôi, nhà thân yêu, ta về với mi rồi nè. –Anna vui vẻ nói khi mở cửa bước vào nhà.

- Nhà cũng nhớ em lắm đó. –Kelvin tới khoác vai Anna.

- Sarah ơi, có thật không ??? –Anna chu mỏ rồi quay sang hỏi nó.

- Không. -Nó nói rồi đi vào phòng khách, ngồi xuống ghế.

Mọi người ngạc nhiên, họ đi tới và ngồi xuống ghế, Kin hỏi nó:

- Sarah, từ khi bước vào ngôi nhà này, anh đã thấy có cái gì đó lạ lắm, em nói cho anh biết, rốt cuộc là có chuyện gì ??? Cả chuyện hôm trước nữa, sao em có thể báo cho Ken biết và tại sao mặt em lại chuyển sang màu đỏ như vậy ???

Mọi người đều tập chung vào nó, nó hít một hơi thật sâu nói:

- Về chuyện hôm trước, lý do đôi mắt của em chuyển sang màu đỏ là khi có người động đến người quan trọng đối với em, em sẽ không làm chủ được bản thân, sẽ tấn công bất cứ ai chỉ trừ những người được em xem là quan trọng thôi.

Bọn hắc bần ngạc nhiên, hắc bần nghe đến “người quan trọng” thì hơi đỏ mặt, Kelvin hỏi:

- Em biết chuyện này từ bao giờ ???

- Lần đầu tiên tôi biết chuyện này là khi rời khỏi nhà có người tấn công mẹ và tôi, tôi đã cầm chiếc gậy và đánh liên tiếp vào tên đó. –Nó

- Người quan trọng đối với em, tôi cũng được xếp vào trong những người đó ???

Hắc bần hỏi khuôn mặt ngại ngùng, nó nghe thì mắt đỏ lên, rồi lấy lại bình tĩnh nói:

- Có thể là như vậy, tôi cũng không biết nữa.

- Còn chuyện tiếp theo thì sao ??? –Kin hỏi

-Đi thôi, em sẽ cho em và hai tên kia biết sự thật.

Nó nói rồi ra hiệu cho 3 bọn hấn đi theo, họ lên phòng của nó, nó xoay xoay vài món đồ vật thì một màn hình hiện lên, nó ấn nhanh lên đó những kí tự rắc rối, chiếc kệ sách di chuyển, Kin thắc mắc:

-Cánh cửa này khác cánh cửa hôm trước.

-Vâng

Nó nói, họ bước vào bên trong, rộng chừng 12 m2, chiếc thang máy đóng lại và đi xuống, Kelvin hỏi:

-Chúng ta đi đâu vậy???

-170m dưới lòng đất, dù bom nguyên tử có rơi xuống nhà thì cũng không tới đâu. –Nó nói chậm rãi.

Tĩnh. Cánh cửa mở ra, hiện ra trước mắt họ là một căn phòng rất lớn, với hàng trăm con robot máy tính đang di chuyển liên tục, hàng ngàn chiếc màn hình, với đủ loại chữ số và kí tự, đặc biệt ở giữa phòng có một màn hình to lớn. Nó chợt dừng lại và nói:

-King, Kelvin nếu các anh tiết lộ chuyện này ra, các anh sẽ chết đó, thế nêntốt nhất hãy suy nghĩ lại trước khi bước qua vạch trắng này.

Hấn và Kelvin nhìn nhau, rồi đồng thời gật đầu, nó mỉm cười, nói:

-Chuẩn bị sẵn tinh thần đi, sẽ khá sock đó.

-Chuyện gì của em chả sock. –Kelvin nói.

3 người đứng trước màn hình chính, ba người nhìn xung quanh với hàng nghì màn hình với góc nhìn khác nhau, nhưng đều có thể nhận ra, đây là nhà nó. Kelvin hỏi:

-Sarah, đây là...

-File của 3000 camera xung quanh ngôi nhà. –Nó trả lời.

-3000 camera ??? –Tụi hấn ngạc nhiên.

Nó không nói gì, đứng trước màn hình máy tính, dùng tay điều khiển thay cho chuột, rồi bấm nhanh lên đó hàng số loằng ngoằng gì đó rất dài, màn hình bỗng nhiên thay đổi, nó nói:

-Hãy nhìn này.

Bọn hấn tò mò nhìn vào màn hình, cả ba đều ngạc nhiên, Kin hỏi:

-Đây là cái gì vậy ??? Sao nó có thể ???

-Anh hai à, chiếc máy tính này cũng như toàn bộ hệ thống máy tính của ngôi nhà này đều ở đây, và trực tiếp kết nối với em. –Nó nói giọng đều đều.

-Vậy là sao ??? Sao em có thể ??? –Kin ngạc nhiên

-Em đã kể rồi nhì, khi chuyện đó xảy ra, mẹ đã để lại cho em một cuộn băng, một phần của cuộn băng đó mẹ có nói là khi em trước được sinh ra, mẹ đã được một người bí ẩn nói rằng sau này quốc sống của em sẽ nguy hiểm. Chính vì vậy mẹ và một số người nữa đã tạo ra một con chip rất nhỏ và cực mỏng, thứ đó có thể kết nối với rất nhiều máy tính trên thế giới. Và khi em sinh ra, mẹ đã bí mật gắn con chip đó vào dây thần kinh gần động mạch cổ, khi đó, những thứ được lưu trữ trong con chip đó sẽ kết nối cũng như là một phần não bộ của em. Khi đó, chỉ cần nhập mã và mật khẩu gồm 64 kí tự vào, em sẽ trực tiếp được kết nối với máy tính cũng như ngược lại, em có thể trực tiếp điều khiển máy tính bằng não bộ nhưng chỉ khi em tạo ra mật khẩu khẩu trong đầu thì dữ liệu mới được kết nối với máy tính và lúc đó máy tính mới nhận biết được thông tin em cung cấp.

Bon hấn nghe xong mà há hốc miệng ra, đơ một hồi, hấn mới hỏi:

-Nếu có virus xâm nhập thì liệu em có bị làm sao không ???

-Không....tôi sẽ trực tiếp dùng não bộ để diệt virus cũng như tạo ra virus để xâm nhập các hệ thống máy tính khác. –Nó lắc đầu nhẹ và nói.

-Toàn bộ hệ thống của ngôi nhà đều được em điều khiển ?? –Kin

-Đúng vậy, nhưng trong phòng riêng không có camera đâu, anh yên tâm đi. –Nó nói.

-Sao em có thể thiết kế ra ngôi nhà này vậy ??? –Kelvin

-Là anh, anh có trả lời được không ??? –Nó hỏi ngược lại.

-Vậylần bị bắt cóc, em đã làm phát tín hiệu cho máy tính à ?? –Kin

-Vâng. –Nó

-Tại sao, ở đây toàn là robot và hệ thống máy tính điều khiển, không hề có một người nào vậy ??? –Hắn xem xét và lên tiếng.

-Vì tôi không tin con người.

Nó lạnh lùng nói, bọn hắn ngạc nhiên im lặng không biết nói gì, chợt Kin nhớ ra điều gì đó, anh hỏi:

-Sao mẹ không gắn cho anh nữa ??

-Anh hai à, chỉ số IQ của anh không đủ để làm chủ được con chip đó đâu, hơn nữa, nhờ việc này, em đã phải hi sinh một thứ rất lớn. –Nó trả lời, ánh mắt thoáng buồn.

-Đó là ...thứ gì vậy ??? –Kin

Nó lắc đầu, Kin chợt nhớ ra thứ gì đó, anh nói lên:

-IQ của anh rất cao đó nha, là 250 đơn vị, anh còn được người ta gọi là thiên tài đó. Nếu như anh vẫn chưa đủ thông minh thì như nào mới đủ??

-Ngoài hắn ta ra và em thì khó ai có thể làm chủ hoàn toàn được con chip đó. –Nó chỉ vào hắn.

3 người ngạc nhiên, Kelvin hỏi:

-Em có biết IQ của tên này là bao nhiêu không ??? Và cả của anh nữa.

-Tên kia 295 đơn vị. Còn của anh là 205 đúng chứ ??? –Nó.

-Sao em biết. –Kelvin và 2 người ngạc nhiên.

Nó dùng tay chỉ vào màn hình to lớn trước mặt, bọn hắn nhìn theo, màn hình đột nhiên thay đổi, hiện ra ảnh âm thanh trông giống như bản thiết kế vậy. Nó chỉ vào một chỗ, chỗ đó bỗng nhiên phóng ta lên, nó nói:

-Cái này, giúp đo số đơn vị IQ của mỗi người khi bước qua cổng, chỗ này quét kim loại để chắc chắn người đó không mang kim loại vào đây khi chưa cho phép (chỉ vào chỗ khác, chỗ đó cũng được phóng to lên). Và còn rất nhiều thiết bị khác nữa.

Bọn hắn ngạc nhiên, mỗi cổng thôi đã có rất nhiều thiết bị bảo vệ rồi vậy ngôi nhà còn nhiều tới nỗi nào, và còn là những thứ chưa được xuất hiện bao giờ, Hắn nghi ngờ hỏi:

-Toàn bộ những thứ ở đây, đều do em tạo ra à??

-Ừ. –Nó

-Rốt cuộc IQ của em là bao nhiêu vậy ?? -3 người ngạc nhiên, Kin hỏi.

-Kém tên kia 5 đơn vị.

Nó nói rồi bước đi, 3 người vẫn còn ngạc nhiên, kém Kin 5 đơn vị tức là 290 đơn vị, từ trước tới giờ, họ chưa thấy người con gái nào có chỉ số IQ cao đến vậy, bỗng nó gọi với vào:

-3 người định ở đây luôn à ???

3 người đi theo nó lên trên phòng nó rồi xuống phòng khách, Kin dừng lại và hỏi:

-Ngoài lối vào đó (dùng ngón cái chỉ về phía giá sách phía sau mình) thì còn lối vào nào nữa không ???

-Có, ở phòng chế tạo cây giống mới, khi nào có thời gian, em sẽ dẫn anh hai đi.

Nó nói rồi xuống phòng khách, tụi hắn đi theo.

Mới thấy 4 người họ, Anna dùng ăn snack và vẫy tay nói:

-Thế nào, 3 người ngạc nhiên chứ???

-Đang há hốc cả miệng ra đầy nè. –Kelvin đi tới khoác vai Anna.

Cả bọn cười thành tiếng, nó khẽ nhếch mép. Chợt Ken dừng lại đan tay vào nhau hỏi với bộ mặt nghiêm trọng:

-Còn chuyện của cái người sát thủ tên Dracula thì sao ??

-Em đã có cách giải quyết, anh cho tập chung mọi người ở trong bang lại, vào lúc 22 giờ ngay hôm nay. –Nó nói.

-Bọn anh sẽ giúp em. –Kin nói.

-Không được. –Nó phản đối.

-Đây không phải chuyện đùa đâu, đối đầu với tổ chức tầm cỡ thế giới như vậy, bọn em không thể. –Kin

-Em tự lo liệu được, chuyện này dù 2 bang có hợp lại thành một cũng khó nắm cơ hội thắng trong tay và đây là truyện riêng của Angel, em không muốn Devil dính vào rắc rối này. –Nó nói, giọng đều đều.

-Vậy, em tính làm thế nào, bang Devil không thể nhưng tôi có thể. –Hắn nói.

Nó không nói gì, khuôn mặt vẫn lạnh lùng.

22:00

Tại tầng hầm bar HEAVEN

-BANG CHỦ. –Tất cả mọi người trong bang cúi đầu khi thấy nó đứng lên vị trí của bang chủ.

-Được rồi.

Nó nói, tất cả mọi người ngẩng đầu lên, nhìn nó, nó nói bằng giọng lạnh lùng, chậm rãi:

-Chắc mọi người cũng biết tôi tập chung mọi người tới đây là vì lý do gì rồi đúng không ??? Ai là người giữ chiến thư thách đấu, hãy mang lên đây cho tôi.

Mọi người im lặng, rùi bàn tán gì đó, chợt có một cánh tay giơ lên và người đó nói:

-Tôi giữ, xin lỗi vì đã giấu bang chủ, nhưng xin bang chủ đừng đọc chiến thư đó, nó thật sự rất xúc phạm tới bang chủ.

-Mang nó lên đây. –Nó

Người đó mang lá thư lên cho Ken, Ken mang lên cho nó, nó cầm lấy rùi mở ra đọc, đột nhiên mặt mũi nó tối sầm lại, xung quanh người tỏa ra một luồng khí lạnh có thể đóng băng tất cả mọi người, nó gằn từng từ:

-Joyce, tôi sẽ không bỏ qua chuyện này cho ông đâu.

Mọi người ngạc nhiên, không biết nó đang nói đến ai nữa, hẳn nghi ngờ khi nó nhắc đến cái tên đó, đột nhiên nó nói:

-Mọi người, chiến thư họ cũng đã gửi tới, chúng ta sẽ đánh chặn này. Đối thủ của chúng ta rất mạnh, là một tổ chức lớn thứ 2 thế giới, cơ hội thắng của chúng ta rất thấp, mọi người sẵn sàng tham gia cùng tôi chứ, có thể chết đấy.

Tất cả mọi người im lặng nhìn nhau, ánh mắt quả quyết rùi nhìn lên cô gái 17 tuổi trước mắt, nếu không có cô gái này, họ có lẽ đã chết từ rất lâu rồi, chính cô gái đã ban cho họ mạng sống, cô gái này chính là báu vật của họ, là thiên thần của họ, họ sẽ lấy mạng sống này để bảo vệ thiên thần của họ. Mọi người đồng thanh hô to:

-Đánh!! Đánh !!....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50

Nó mỉm cười hài lòng, mọi người nhìn nó ngạc nhiên, hiếm khi thấy được nụ cười của nó, nó giơ tay giả hiệu cho mọi người im lặng rồi nói:

-Cảm ơn mọi người đã luôn ủng hộ tôi. Chúng ta hãy cũng cố gắng để chống trả lại tổ chức Black Gragon, tôi sẽ cho người chuyển tới đây thêm vũ khí, hãy tự chọn vũ khí cho mình. Kế hoạch của chúng ta là

Nó nói xong rồi đi xuống chỗ bọn hắn, nói thầm vào tai Ken điều gì đó rồi bước ra ngoài, bọn hắn nhìn theo khó hiểu, sau đó họ đi theo nó. Chợt nó dừng lại và nói:

-Lúc nào có lệnh của tôi, hãy tới ngay, còn bây giờ, mọi người hãy nghỉ ngơi đi, đối thủ không hẹn thời gian nhất định nên sẽ tấn công bất ngờ đó. 100 người võ công loại 1 đến nhà tôi, đừng tới cùng một lúc, sẽ làm người khác nghi ngờ đó.

Nó nói rồi đi tiếp, mọi người làm đúng theo những gì nó vừa nói.

Tại nhà nó

Nó thả mình xuống chiếc ghế sofa màu trắng một cách mệt mỏi khiến nó lún xuống, Kin thấy thế tiến tới cạnh nó, vuốt mái tóc nâu của nó và nói:

-Đừng lo lắng như thế, các em nhất định sẽ thắng mà. Tụi anh sẽ giúp em!!!

-Anh hai à, chiến chiến này em không muốn để anh tham gia đâu. Anna, Mary và cả anh Ken cũng không được nhúng tay vào chuyện này. –Nó

Mọi người nhìn ngạc nhiên, Anna và Mary nghe thấy thì vội chạy tới, Anna hỏi dồn dập:

-Thiên Băng, nói cái gì vậy ???

-Tại sao bọn tao lại không được tham gia??? –Mary.

-Cả anh cũng vậy?? –Ken.

-Mọi khi vẫn cùng nhau chiến đấu cũng có sao đâu ??? –Mary.

-Sao lần này lại đột nhiên như vậy ??? –Anna

-IM ĐI.

Nó bực mình quát to lên, mọi người im thinht không ai phát ra tiếng động gì. Nó nói:

-3 người không hiểu à ??? Đối thủ lần này thật sự quá sức đối với bang Angel nên tôi không thể cho mọi người tham gia được. Anna!! Mary!! Hai cậu nghĩ chỉ với chút võ mà có thể đấu nổi với Dracula hay tổ chức Black Gragon sao ??? Cả anh Ken nữa, lần trước anh từng giao đấu rồi đúng không, lần đó anh cũng thấy được họ mạnh thế nào rồi đấy, anh nghĩ anh có thể đánh được họ không ??? Tốt nhất anh hãy làm việc em đã nói với anh đi.

Mọi người nhìn nó ngạc nhiên, Kin bất chợt cầm lấy tay nó và nắm chặt và nói:

-Nhưng bọn anh và Devil nhất định sẽ giúp em.

-I SAID THAT I WASN'T NECESSARY. –Nó tức giận đùng đùng, hét to và chạy ra ngoài

-THIÊN BĂNG. -Kin gọi to định chạy theo nó.

-Đề tôi. -Hắn dùng tay ngăn Kin lại, nói rồi chạy theo nó, Kin đi lên phòng của mình.

Mary và Anna nhìn nhau lo lắng, tất cả những gì nó nói đều đúng, đối thủ lần này của họ quá mạnh, họ chưa phải đánh với tổ chức nào lớn như vậy, họ chỉ có đũa giỡn với mấy bang hội nhỏ. Hai người mới đạt tới mức đại diện các môn võ thông thường, một số võ khác cũng chỉ là do nó dạy cho, đến cách dùng vũ khí cũng là do nó dạy. Nó còn nói là không thắng được thì sao hai cô sao đánh được. Mary thở dài một tiếng, khuôn mặt buồn bã, rồi cô đi lên lầu, Anna ngồi hai tay để vào đùi, hai tay nắm chặt lấy phần váy như cố kìm nén điều gì đó.

Kelvin thấy vậy đi tới cạnh Anna và nói:

-Đừng lo, anh nhất định sẽ bảo vệ em mà. Hơn nữa, bx của anh rất giỏi mà

Anna ngược lên nhìn Kelvin, hai hàng nước mắt cô như muốn trào ra, cô ôm trầm lấy Kelvin khóc nức nở:

-Anh à, có phải em vô dụng lắm phải không ??? Từ trước tới giờ, mọi nguy hiểm, Sarah đều đứng và bảo vệ và gánh chịu cho bọn em, trong khi ...trong khi đó em không làm gì được cho nó cả. Ngay cả lần nguy hiểm như vậy cũng không thể ...không thể giúp nó được

-Không phải vậy đâu mà, bx của anh thực sự rất giỏi, nhưng có lẽ nó đây là chuyện riêng của nó, nó không muốn ai xen vào thôi.

Anna không nói gì nữa, chỉ úp mặt vào người Kelvin khóc, Kelvin vuốt mái tóc của cô.

Tại phòng Kin

“RẦM”. Anh đập mạnh tay xuống bàn như muốn đẩy hết sự tức giận xuống nó vậy, sau đó anh đi tới gần cửa sổ, cố tìm bóng hình của nó qua cái khung cửa, khuôn mặt không khỏi lo lắng.

Cạch. Cánh cửa phòng nhẹ nhàng mở ra, Mary bước vào, cô tiến tới chỗ Kin, bám lên vai anh và nói:

-Đừng lo lắng quá như vậy ?? Thiên Băng không cố ý to tiếng với anh như vậy đâu, chỉ là do nó nghĩ quá nhiều về chận chiến sắp tới nên mới vậy thôi!!

-Nhưng anh rất lo cho con bé và muốn giúp nó. –Kin quay lại.

-Thì nó cũng lo cho anh mà. –Mary

-Vậy sao con bé lại –Kin

-Thiên Băng làm gì cũng có lý do và mọi chuyện nó làm thường chưa bao giờ thất bại, hơn nữa. nó giỏi hơn anh và mọi người nhìn thấy nhiều lắm. –Mary

Kin nhìn ra phía cửa sổ, im lặng suy nghĩ, mà anh cũng không biết nói thêm gì nữa, chợt Kin quay lại nói:

-Em không cảm thấy gì sao, khi Thiên Băng nói như vậy ???

-Em biết Thiên Băng làm vậy là có lý do riêng và cũng chỉ muốn bảo vệ em thôi. Mà cũng cảm thấy vô dụng thật đó nhưng đâu may mắn như hai người kia, đâu được ai an ủi, ngược lại còn phải lên đây an ủi ai kia, nếu không ai kia sẽ khóc mất. –Mary làm mặt tội nghiệp

Kin phì cười, bẹo hai má của Mary nói:

-Thì em may mắn hơn họ là được an ủi người khác mà, và em cũng rất mạnh mẽ, sẽ không cần ai an ủi đúng không ???

-Ai nói thế bao giờ ?? –Mary quay lại.

-Anh sẽ luôn bên cạnh em mà. –Kin khoác vai Mary, thủ thủ vào tai cô.

Tại ngoài vườn nhà nó

Nó chạy đến cái hồ sau nhà và ngồi xuống phiến đá to gần đó, hai chân thả xuống nước, hai tay chống xuống đùi, nắm chặt gấu váy lại như cố kìm nén điều gì đó. Hấn chạy theo nó, thấy nó dừng lại thì lặng lẽ đi tới, nhẹ nhàng ngồi xuống cạnh nó, chân cũng thả xuống nước, mặt quay về phía hồ, nói với giọng bình thản và chậm chậm:

-Đừng cố kìm nén như vậy, sẽ nổ tung ra như núi lửa phun trào đấy.

-Anh nói gì vậy ?? –Nó ngạc nhiên khi có người ngồi cạnh mình và cả về điều hấn vừa nói.

-Đừng cố dẫu nữa, mọi lo lắng hãy để nó ra ngoài đi, đừng cố kìm nén đè trong người như vậy, lo lắng nhiều quá cũng sẽ đến lúc không kìm lại được nữa, em sẽ nổ tung như núi lửa đấy. –Hấn nửa đùa nửa thật nói.

-Thật là vớ vẩn, vớ vẩn không có gì phải lo lắng hết. –Nó nói và quay mặt sang hướng khác.

-Em không muốn nói với mọi người như vậy đúng không, họ cũng sẽ hiểu cho em thôi, 3 à không 4 người họ đều là người thông minh mà. –Hấn.

-Anh không nghĩ là tôi quá đáng lắm à ?? –Nó

-Không, em làm như vậy chỉ là muốn bảo vệ mọi người mà thôi. –Hấn.

-Black Dragon là một tổ chức lớn, đầy quyền lực và rất nguy hiểm trong thế giới mafia, tôi sợ những người tham gia chận này sẽ gặp nguy hiểm, hơn nữa họ đều là người của gia tộc lớn, danh tiếng của họ sẽ bị ảnh hưởng. Mà hơn nữa không biết tôi có còn sống sót. –Nó nói, giọng hơi buồn.

Hấn hơi khựng lại suy nghĩ, rồi cầm lấy tay nó nói:

-Em đừng lo, tôi sẽ giúp em, dù có chuyện gì xảy ra đi nữa, tôi cũng sẽ luôn bảo vệ em.

Nó ngạc nhiên nhìn xuống tay mình rồi ngược mắt lên nhìn hấn “Anh thật sự sẽ chịu ra mặt vì tôi sao?? Mà khoan đã, vết sẹo này, hình như là” nó với lên vén tóc ngược lên, để lộ ra ở một vết sẹo nhỏ và mờ ở trên lông mày. Nó với lại gần hơn để xem xét, hấn ngạc nhiên, mặt hơi đỏ lại vì nó với lại quá gần, nói hỏi:

-Vết sẹo này, tại sao lại có nó ??

-À... nó là do hồi nhỏ không cẩn thận nên tôi bị ngã thôi. –Hắn sờ lên vết sẹo của mình nói.

-Vậy à... mà cảm ơn anh nha.

Nó mỉm cười nói rồi đứng dậy đi, hắn vẫn đang ngờ ngác, chợt nó gọi với lại và nói:

-Anh không định vào à?? Người của tôi sắp tới rồi đó, anh không vào bàn kế hoạch cũng tôi à?? Không phải anh bảo là sẽ giúp tôi sao?? Không nhanh lên thì người làm sẽ dọn đi vì tường là rác đó.

-Ê, đợi tôi. -Hắn vội đứng dậy đi theo nó.

3 ngày sau tại nhà nó (Kin, Kelvin, Ken, Anna, Mary chuyển sang nhà hắn)

Nó ngồi ở chiếc ghế sofa, nhẹ nhàng dùng chiếc khăn màu trắng lau khẩu súng màu bạc, nhìn giống như lâu rồi chưa được sử dụng, trong chiếc hộp gần đó cũng có một khẩu y hệt. Hắn đi tới ngồi cạnh nó, cầm khẩu súng lên và nói:

-Khẩu súng này, đẹp thật đó.

-Làm bằng vàng trắng, nó là bảo bối của tôi đó. –Nó nói.

-Chắc đắt giá lắm nhỉ, tiền vàng, tiền súng và cả vì nó là bảo bối của em nữa. –Hắn.

-Số vũ khí tôi đưa cho anh, vẫn tốt chứ ?? –Nó vẫn mãi xem xét.

-Vẫn tốt, nhưng tôi đâu có thể nào dùng cùng một lúc hết đó được. –Hắn.

-Thì anh chọn ra những thứ cần thiết là ...

Nó đang nói thì đột nhiên dừng lại, khuôn mặt khó chịu, hắn lo lắng hỏi:

-Em sao vậy ?? Đây !! Đây !! Thiên Băng !! Lãnh Hàn Thiên Băng !!

“SUÝT”, nó ra hiệu im lặng, rồi đứng dậy, đi đến chỗ cửa sổ và nhìn ra đó, miệng cười ma mị “các người thích tấn công ở nhà tôi và còn chơi trò trốn tìm nữa chứ, vậy thì tôi sẽ cho các người mãn nguyện”. Sau đó nó vội cầm lấy 2 cây súng và nói:

-Khách của chúng ta tới rồi đó.

Hắn hiểu ý, đứng dậy và đi theo nó.

Tại bên ngoài nhà nó.

-Bang chủ, mọi người đã tập hợp đầy đủ, người của chúng ta cũng đang trên đường tới đây. –Một người trong bang của nó nói.

-Được rồi, chúng ta ra tiếp khách nào. -Nó nói rồi dẫn đầu.

Cạch, cánh cổng nhà nó mở ra, xung quanh không hề có một bóng người, nó lạnh giọng nói:

-Dracula, thật không ngờ vị sát thủ thứ 5 thế giới lại không giám đường đường chính chính ra mặt, lại chơi trò ẩn nấp như vậy.

Sau câu nói lạnh băng của nó, mọi thứ vẫn im lặng, nó nhíu mày, rồi nói thầm “Gin, anh biết làm gì rồi chứ??”.

PẦNG PẦNG PẦNG,... Á...Hoàng loạt tiếng súng vang lên, tiếp theo là những tiếng kêu rú của những người mặc đồ đen ngã xuống. “BỘP, BỘP, BỘP” Một người từ sau một cái cây to bước ra, tay vỗ, người đó nói:

-Thật không hổ danh là Bang chủ của Angel, mọi chuyện luôn phải hoàn hảo đối với cô, à không phải nói là sát thủ đứng thứ 2 thế giới mới đúng. Tôi nói đúng chứ, nữ sát thủ số một thế giới, tiểu thư Angel Ice???

-Ngài đề cao tôi quá rồi, tôi đây đâu giám vượt mặt một sát thủ lâu năm như ngài, ngài là bậc tiền bối mà. Toàn bộ những thứ vừa rồi chỉ là phòng vệ và là màn chào hỏi thôi. -Nó đánh mặt lại, rồi lại bình thản nói.

-Đạn được bắn ra từ cây, mọi thứ ở đây hiện đại quá nhỉ ?? Tôi đoán, xung quanh đây không ít camera đâu. -Dracula

-Đúng vậy, không hề ít. Nhưngtôi muốn ngài nói vào vấn đề chính đi, chắc chắn Dracula đây không chỉ đến đây để thăm hỏi tôi rồi. –Nó

-Ha...ha...ha...aaa...Quả thật đây mới là Angel Ice mà mọi người hay đồn đại, lạnh lùng và quả quyết. –Dracula.

-Tôi muốn ngài nói vào vấn đề chính, tại sao sát thủ Dracula đây lại tấn công bang Angel ?? Chẳng phải đã mấy tháng nay tôi không hành động rồi sao?? -Nó đánh mặt lại vì khó chịu, nói có chút tức giận

Dracula tiến tới đối mặt với nó, đám người của ông ta từ trong những lùm cây ra hết, công thêm những người mới tới nữa, số người này rất đông đã bao kín xung quanh nhà nó. Dracula nói:

-Cái chúng tôi muốn không phải việc cô ngừng hoạt động như vậy, mà là cô phải gia nhập tổ chức Black Dragon, cùng chúng tôi đánh bại B&W (Black&White), đưa Black Dragon lên đầu thế giới.

Người của Angel ngạc nhiên, giờ họ đã biết tại sao họ lại bị tấn công như vậy rồi, có 1 người sau cánh cổng đã tức giận mà nắm đến mức bật máu, khí nổi lên hùn hục. Nó nhếch mép cười:

-Hóa ra là như vậy, boss của các vị muốn tôi gia nhập, vì lý do đó mà các ngài đã đánh bị thương người của tôi quá nhiều rồi. Nhưng tại sao lại là tôi?? Tôi chỉ là một cô gái thôi mà.

-Đơn giản thôi, vì cô đứng thứ 2 trong TOP 5 sát thủ, tôi-Dracula đã ra nhập Black Dragon, Angel Snow-nữ sát thủ thứ 4 thể hiện chưa tìm được tung tích, Ghost-sát thủ thứ 3 là người của B&W. Vậy thì chỉ còn cô-Angel Ice và King-sát thủ số một thế giới là đang tự do, King thì tôi chưa tìm được tung tích nên tất nhiên, sự lựa chọn của chúng tôi là cô rồi. -Dracula.

Nó nhếch mép lạnh lùng "Chưa tìm được tung tích ư?? Hay là không giám động tới?" rồi nói với giọng thách thức

-Nếu tôi nói tôi sẽ không gia nhập tổ chức Black Dragon thì sao ???.

-Thì tất nhiên, chiến chiến hôm trước sẽ tiếp tục, và tôi sẽ làm đúng theo nguyên tắc của mình, ra tay với bất kỳ ai chống lại tôi, kể cả con gái. -Dracula dọa.

-HA...HA...HA.... Vậy thì tôi sẽ không tham gia, để xem tổ chức Black Dragon sẽ làm gì được tôi hay chỉ là một con nhím xù lông dọa nạt người khác. -Nó thách thức.

Dracula giận đến mức tím tái mặt mũi lại, hần ta nói to ra lệnh:

-SAN BẰNG NGÔI NHÀ NÀY CHO TA BẮT TẤT CẢ NHỮNG NGƯỜI Ở ĐÂY LẠI, AI CHỐNG LẠI THÌ GIẾT KHÔNG THA.

Vừa dứt lời, hai bên xông vào đánh nhau, cùng lúc này toàn bộ người của bang nó cũng đã đến và xông vào đánh tổ chức Black Dragon. Nó dùng kiếm liên tiếp chém vào người của Black Dragon, làm từng người từng người một ngã xuống, trên người đều mất đi "thủ cấp", mọi người nhìn nó mà thấy ghê sợ, không ai dám tới gần. Dracula đi tới, dùng kiếm đánh nó, nó nhẹ nhàng tránh né những nhát kiếm giết người đó.

1 giờ sau

Người của nó bị thương nặng, thậm chí còn có người ****, họ đứng tập chung lại một chỗ, nó cũng bị thương ở tay, do sơ suất nên để Dracula chém vào cánh tay. Gìn chạy đến cạnh nó, anh cũng bị thương không nhẹ, anh nhìn nó đau xót, ghé sát tai nó nói:

-Thiên Băng, hay là cho kích hoạt nó đi, người của chúng ta bị thương nặng, e là không cầm cự được lâu đâu.

-Không được, như vậy là trái với quy luật giang hồ, Thiên Băng này sẽ không bao giờ làm như vậy đâu. -Nó nhất quyết từ chối.

Dracula đi tới, ông ta cũng bị thương không nhẹ ở chân, ông ta nhìn vào người của Angel và nói:

-Thế nào, tiểu thư Angel Ice, nếu cô không chịu gia nhập thì toàn bộ người ở đây sẽ không toàn mạng đâu.

-Ha...ha...ha... hóa ra Joyce-boss của Black Dragon cũng chỉ như vậy, cậy đông người để chèn ép kẻ yếu hơn mình, loại người như thế, không xứng để Angel đây gọi là boss. -Nó cười mỉa mai.

"PĂNG", một viên đạn từ đâu bay tới và bắn thẳng vào cánh tay kia của nó.

-ĐÂY LÀ CÁI GIÁ PHẢI TRẢ CHO VIỆC GIÁM XÚC PHẠM TÔI.

Một người từ trong đám người của Black Dragon đi ra, ông ta già, khuôn mặt hung dữ như hung thần, tay xoay xoay chiếc gậy được thiết kế như khẩu súng. Người của Black Dragon thấy ông ta đi tới thì đồng loạt cúi đầu cung kính, người đàn ông ra lệnh cho họ đứng dậy, ông ta nói:

-Angel Ice, lâu rồi không gặp, cô càng ngày càng xinh đẹp nhỉ ??

-Joyce, không liên quan tới ông. -Nó lạnh giọng nói.

-Sao lại không liên quan, tôi muốn cô gia nhập Black Dragon cơ mà. -Joyce

-Tôi nói rồi, loại người rắn độc như ông không xứng để tôi gọi là boss. -Nó nhếch mép cười.

-Vậy thì ai nào ?? Không lẽ là ông giá của B&W?? -Joyce tức giận nhưng vì đại sự nên vẫn cố kìm nén.

-Có thể là vậy chăng ?? –Nó.

Boss lớn của Black Dragon tức giận, hai mắt rực lửa nhìn cô gái phía trước, cô ta giám không theo ông mà lại theo kẻ thù không đội trời chung của ông, thật không thể tha thứ được, ông ta quát lên:

-Cô.... DRACULA, giết chết cô gái này cho ta, châm ngôn của ta là “không ăn được thì đập đổ”.

-Tuân lệnh.

Dracula kính cẩn nói, giờ khẩu súng lên chĩa về phía nó, ngay lập tức người của nó cũng giờ súng chĩa thẳng về phía ông ta, khuôn mặt căm hận, người của Black Dragon cũng nài súng chĩa vào người của nó, khuôn mặt thách thức. Dracula nói:

-Angel Ice tiểu thư, xin lỗi cô nha!!

“PÀNG”

“PÀNG, PÀNG, PÀNG...”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51

Một loạt những tiếng súng sang lên, viên đạn mà Dracula bắn ra ngay lập tức bị chặn lại bởi một viên đạn khác, khẩu súng mà Dracula cầm trên tay bị phá hủy bởi một viên đạn, viên đạn còn lại găm vào cánh tay đang giờ ra phía trước. Mọi người ngạc nhiên, nhìn về phía viên đạn bắn ra, hấn từ bên trong bước ra, xoay xoay khẩu súng bằng vàng trên tay, khí thế cao thượng khiến người khác phải nể phục và sợ hãi. Hấn đi tới bên cạnh nó, nói mỉa mai:

-Sát thủ Dracula. Không ngờ sau mấy năm không gặp, Dracula đã chở thành con chó của Black Dragon và còn dùng những thủ đoạn hèn hạ để bắt các sát thủ khác phải gia nhập Black Dragon.

Mọi người vẫn còn ngạc nhiên về những phát súng vừa rồi, bắn trúng viên đạn, thì chỉ có thể là King-sát thủ bậc nhất thế giới, nhưng điều không thể ngờ là hấn lại xen vào chuyện này, Dracula lấy lại bình tĩnh, ôm cánh tay bị thương của mình, nói:

-Lâu không gặp, King thiếu gia, khí phách của cậu vẫn như ngày nào nhỉ??

Hấn nhếch mép lạnh lùng. “BỘP, BỘP, BỘP”, tiếng vỗ tay vang lên, ông trùm Black Dragon bước lên, ánh mắt đang sợ nhìn thẳng thẳng vào hấn và nói:

-Không ngờ lại gặp King thiếu gia ở đây, tôi đỡ phải tốn công đi tìm, cậu ở bên trong chắc cũng đã biết tôi muốn gì rồi chứ ???

-Muốn tôi gia nhập Black Dragon ư ??? Đơn giản thôi, tôi sẽ đồng ý. –Hấn

Mọi người ngạc nhiên nhìn hấn, kể cả nó, Boss cười thỏa mãn, nhưng nụ cười ngay lập tức vụt tắt khi hấn nói tiếp:

-Đổi lại, ông sẽ phải cho tôi thủ cấp của ngài boss Black Dragon đây.

Joyce giận tím tái mặt mũi lại, tay ông xoay xoay đầu chiếc gậy, hấn nhanh tay bắn vào chiếc gậy đó khiến nó vỡ ra, hấn giương mày thách thức:

-Xem ra ngài Joyce đây thích động thủ hơn là nói chuyện nhỉ ?? Vậy thì được thôi, King này sẽ chiều.

-Cậu tưởng ta sợ cậu chắc, sát thủ số 1 thế giới ngầm cũng chỉ là một thằng nhãi 18 tuổi vất mũi chưa sạch. Rồi số phận của cậu cũng sẽ giống như cô gái này thôi, để ta coi cậu giữ được cái khí thế cao cao tại thượng này đến bao giờ ???

Hấn và nó nhíu mày khó chịu, lão già này quả thật rất xem thường người khác, muốn tha cho lão cũng khó cho hai người rồi “Joyce, ông đã được kết án tử thần tại đây”. Ông ta ra lệnh:

-XÔNG LÊN LẤY THỦ CẤP CỦA HAI NGƯỜI NÀY CHO TA.

Vừa dứt lời, đám người của Black Dragon cũng hơi e sợ nhưng cũng xông lên lao vào tấn công hai người họ. “BÙM, BÙM, BÙM” hàng loạt những quả bom khí được ném xuống người của Black Dragon, những thứ khí màu xanh lam họ không cử động được, chân tay mềm nhũn, gân cốt như giãn ra. Hai thân hình thanh mảnh từ đầu “bay” tới đáp ngay trước mặt nó và hấn, hai cô gái mặc váy trắng đi tới trước mặt nó, bám lấy cánh tay của nó nũng nịu:

-Đại tỷ tỷ, xin lỗi đã tới trễ.

-Hai người tới muộn lúc nửa chầu đến lượm xác của ta và tên King này đó. –Nó nói, giọng vẫn lạnh đến rùng mình.

-Thiếu chủ. –Hai người kia ngạc nhiên vội quay sang nhìn, cúi đầu cung kính.

-Được rồi. –Hắn ngạc nhiên, sao hai cô gái Hà Mi-Thánh cô và Hà Vi-Thánh nữ lại xuất hiện ở đây và tại sao lại gọi nó là “đại tỷ”, rốt cuộc nó là ai ??

Hai cô gái lấy lại phong thái đỉnh đạc của mình, đi về phía sau hắn và nó, mọi người ngạc nhiên, một hồi sau ông boss Black Dragon đứng ra nói:

-Thật không ngờ chúng tôi lại được cả Thánh cô và Thánh nữ của B&W đón tiếp nồng hậu thế này, thật là vinh hạnh cho chúng tôi quá.

-Ông quá khen rồi, chỉ là trong khói có “bách hoa phúc xà cao” mà thôi. –Hà Mi.

-Chúng tôi mới bắt ngờ nè, không ngờ Black Dragon lại hoạt động nhanh như vậy, càng không ngờ khi ngài Joyce đây lại bay từ California sang tận Việt Nam này chỉ để tấn công bang Angel. THẬT LÀ HÈN HẠ. –Hà Vi

Mặt ông ta tối sầm lại, giận dữ nói:

-Thôi đủ rồi, tới đây rồi cũng tốt thôi, nợ mới nợ cũ, hôm nay ta sẽ thanh toán một thể, với tổ chức B&W các cô và cả hai cái người không biết trời cao đất dày này nữa.

-“Không biết trời cao đất dày”, ông đang tự nói mình à ??

Một giọng nói trầm của nam giới không biết từ đâu vang lên, mọi người nhìn xung quanh tìm ra chủ nhân của giọng nói. Nó mỉm cười “Cuối cùng cũng tới rồi”.

Từ bên ngoài có một chiếc Pagani Zonda mà đen đi tới, chiếc xe dừng lại ngay trước mặt bang nó và tổ chức Black Dragon, chiếc cửa xe mở ra, bước xuống là 4 chàng trai với thân hình to lớn, khuôn mặt anh tuấn, khí chất lạnh lùng khiến người khác phải run sợ. 4 chàng trai đi tới trước mặt nó, đồng loạt cúi đầu cung kính:

-Xin lỗi vì đã chậm trễ, đại tỷ.

-Cuối cùng cũng tới rồi, vậy mà tôi còn tưởng 4 người không tới được cơ chứ ?? Thế nào, họ có tới không ?? –Nó

-Tất cả những gì mà đại tỷ yêu cầu đều được hoàn thành. –Một trong 4 người đó.

-Tốt.

Nó nói, 4 người đứng ra sau, đi tới chỗ hắn thì cúi đầu cung kính, hắn ra hiệu cho 4 người về vị trí của mình. Tổ chức Black Dragon ngạc nhiên, nếu là người của thế giới ngầm thì không thể không nhận ra 4 người này, ông boss của Black Dragon nghi hoặc hỏi:

-4 người này là

-Đúng vậy, họ là Tử đại hậu pháp của B&W. –Nó nói

-Rốt cuộc cô có quan hệ gì với B&W ?? –Joyce ngạc nhiên.

-Tôi ư ?? Tôi không có quan hệ gì đặc biệt cả nhưng các ông thật sai lầm khi giám định tôi “Thiếu chủ” của tổ chức này. –Nó.

-Thiếu chủ ư?? Không lẽ là cậu King đây ?? –Joyce.

Nó mỉm cười như khẳng định, mọi người ngạc nhiên, ngay cả hắn cũng vậy, sao nó lại biết hắn là thiếu chủ của B&W cơ chứ ?? Nó nói với giọng giễu cợt:

-Nhân tiện đây xin nói luôn, toàn bộ nơi này, đều bị người của tổ chức B&W bao vây, các người có mọc cánh cũng không chạy thoát được đâu.

-Cô ... cô ... côthật là –Ông ta tức không nói thành lời.

-Không nói nhiều nữa, TẤT CẢ BẮT HẾT NGƯỜI CỦA BLACK DRAGON LẠI CHO TÔI.

Nó vừa dứt câu, ngay lập tức từ bên ngoài xông vào hàng loạt tấn công tổ chức Black Dragon, vì nhà của nó là vùng đất cao, xung quanh chỉ có nước bao quanh, muốn thoát khỏi đây quả thực rất khó. Nó bây giờ chỉ đứng yên một chỗ chờ xem kịch hay, tử đại hậu vệ và hai cô nàng thánh cô thánh nữ cũng xông vào đánh chung vui.

30 phút sau

Toàn bộ người của Black Dragon bị bắt lại, xác người nằm la liệt, máu me chảy xuống nhuộm cỏ thành màu đỏ, nước sông cũng bị nhuộm đầy máu tanh.

Tên Dracula và Joyce cũng bị bắt tới, vì mất đi cây gậy nên việc đi lại với ông ta là rất khó khăn, hai người nó bị áp giải tới trước mặt nó. Tên Joyce nhìn nó căm hận, nó nhìn ông ta thách thức ,nói với giọng ra lệnh:

-Quý xuống.

Ông ta nhất định không chịu quỳ, nó ra hiệu, ngay lập tức hai viên đạn từ khẩu súng trên tay Gin bắn thẳng vào chân ông ta khiến ông ta khụy xuống trước nó, nó nói:

-Thế nào, cảm giác khi phải quỳ trước mặt người khác??

-Cô....thật là VÔ LIÊM XỈ. –Ông ta tức giận quát lên

-Vô liêm xỉ cũng không bằng được ngài Joyce đây, một ông trùm như ngài lại phải quỳ dưới chân con gái, hơn nữa là người vừa bị ngài ch*ị là vết mũi chưa sạch. –Nó

Ông ta tức giận, định cầm viên đá dưới đất ném vào nó thay cho phi tiêu, dù gì ông ta cũng là tiền bối thế giới ngầm mà, nhưng ngay lập tức nó ngăn lại và nói:

-Ngài đừng kích động như vậy, những thứ ngài định cầm lên ném tôi đều sẽ nổ khi ngài cầm vào nó đấy.

Mọi người ngạc nhiên nhìn nó, nó đi lại phía sau hắn và nói:

-Kì, phần còn lại tôi sẽ nhường cho anh đó, chơi với ông ta, không vui gì hết. Chỉ là một lão già què sắp chết thôi.

Hắn mỉm cười nhìn nó, không ngờ nó cũng có lúc trẻ con như vậy, quả thật khiến người khác phải ngạc nhiên. Hắn đi tới trước mặt ông ta, lôi từ thắt lưng ra một thanh Tando màu đen, anh dùng khăn lau lau, miệng nói giọng đáng sợ:

-Ông có biết, hình phạt của những người giám sát phạm tội là thế nào không ??

-Muốn chém muốn giết thì tùy, ta đây không sợ. –Ông ta vẫn cố chấp.

-Không, giết thì dễ dàng cho ông quá, tôi có ý hay hơn nhiều, tôi sẽ không rút máu người giống như ngài Dracula đây. Mà tôi sẽ cho ông trùm của Black Dragon đây thử cảm giác gì cắt bỏ từng lát thịt, bị chặt bỏ từng đoạn xương, như vậy sẽ vui hơn nhiều. Ông thấy thế nào, sẽ vui lắm đấy ??

Mọi người nghe hắn nói mà rùng mình sợ hãi, quả không hổ danh là sát thủ số một thế giới, quả là tàn bạo và độc ác, đây mới là con quỷ thực sự, một con quỷ giết người không ghê tay. Riêng nó, tứ đại hộ pháp và hai cô nàng Thánh cô thánh nữ thì mỉm cười thỏa mãn, đây mới là một thiếu chủ mà họ cần, hơn nữa, kẻ chống lại B&W chỉ có con đường này, tội của ông ta còn lớn hơn khi giám ch*ị LEADER mà họ luôn tôn kính.

Hắn giao dao lên định xử ông ta thì đột nhiên dừng lại như nhớ ra điều gì đó, hắn hỏi:

-Mà trước hết, tôi muốn hỏi tại sao ông lại hận LEADER của bọn ta như vậy ???

-Tại sao ư, chính ông ta đã cướp đi người vợ yêu quý của ta và để lại cho ta vết sẹo trên mặt, ông ta là một con cáo già, một kẻ vô lại, vô liêm xỉ nhất mà ta không bao giờ quên. –Joyce hét lên.

-CÂM MIỆNG LẠI, ÔNG KHÔNG ĐƯỢC XÚC PHẠM LEADER NHƯ VẬY.

Hắn tức giận, vung tay chém đứt một bên cánh tay Joyce, cánh tay bay ra xa khiến mọi người ghê sợ, ông ta ôm cánh tay khinh bỉ nói:

-30 năm trước, ta bị ông ta làm mất một con mắt, thật không ngờ 30 năm sau, tại lại bị cháu trai ông ta giết ở đây, LIỆU QUẢ BÁO, CÔNG LÝ CÒN TỒN TẠI NỮA KHÔNG ???

-Ta chính là công lý.

Hắn nói rồi dùng dao chém từng lát thịt, chặt từng đoạn xương của ông ta, tiếng hét đầy đau đớn và thảm thiết vang lên khắp cả khu, máu, xương, thịt người văng ra khắp nơi khiến mọi người nhìn thấy mà ghê sợ. Hắn dừng lại khi chỉ còn thủ cấp và thân người là còn nguyên vẹn, gương mặt như tượng tạc biến mất thay vào đó là khuôn mặt đáng sợ giống như quỷ dữ, mặt hắn đầy máu, trên môi còn vương lại nụ cười ma mị khiến mọi người không khỏi rùng mình ghê sợ.

Nó đi tới, dùng chiếc khăn màu trắng của mình lau những vết máu trên mặt hắn khiến mọi người ngạc nhiên và làm cho ai đó đau, hắn thì cảm thấy ngạc nhiên, mặt hơi đỏ lên vì ngại ngùng. Nó nói:

-LEADER sẽ không vui nếu thấy gương mặt của cháu trai ông biến thành thế này đâu.

-Được rồi, chúng ta vào thôi, em bị thương kìa. –Hắn nhìn vào vết thương của nó nói.

Nó dừng công việc đang làm lại, quay sang phía mọi người nói:

-Mọi việc tốt rồi, mọi người có thể về, Gìn dọn dẹp sạch sẽ cho tôi, hãy thả cái tên Dracula và những người còn lại của Black Dragon.

Rồi nó quy sang phía Dracula, gương mặt ông ta còn đang sợ hãi khi nhìn thấy cái chết của chủ nhân mình, nó nói:

-Hãy về nói với new Boss của các người là “tránh bọn tôi mà gây sự và đừng bao giờ có ý định trả thù, tất cả mọi nguyện là cho cha của hấn ta tự chuốc lấy thôi”.

Nó nói rồi ra lệnh thực hiện, nó cùng với hấn, tứ đại hậu vệ, thánh cô thánh nữ đi vào bên trong, cánh cổng vừa đóng lại, nó dừng lại và nói:

-Ra đi, còn định trốn đến bao giờ nữa đây, màn kịch kết thúc rồi.

Từ trong lùm cây đi ra là 5 người quen thuộc Ken, Kin, Kelvin, Anna và Mary, Mary mỉm cười nói:

-Chỗn kĩ như vậy mà mày cũng nhận ra, nội công thâm hậu thật đó.

-Chỗn như vậy thì ai chả nhận ra, đừng quên là ở đây có rất nhiều camera đó.

Nó nói giọng đều đều, 5 người kia cười cười, nó đột nhiên trở nên nghiêm giọng, lạnh lùng nói:

-Nói thẳng vào vấn đề chính đi, tôi đã nói là 5 người không được xuất hiện ở đây cho đến khi mọi chuyện ổn thỏa rồi sao?? Vậy tại sao 5 người còn ở đây ???

5 người kia rung mình, nó thật là đáng sợ, lâu lắm rồi họ mới thấy con người này xuất hiện trong nó, 5 người họ đẩy nhau, Kin lấy can đảm bước ra, dù gì cũng là anh trai yêu quý của nó, chắc nó sẽ không phạt gì anh đâu, anh nói:

-Tại vì anh lo cho em, anh lo em sẽ bị thương, anh lo sẽ có chuyện gì xấu xảy ra với em. Em coi kìa, tay em bị thương rồi đó, sao không đi băng bó đi, lại còn ở đây trách bọn anh à ??

-Em xin lỗi vì đã làm cho anh hai lo lắng. –Nó cúi gầm đầu xuống

-Không sao đâu, chúng ta vào thôi, em cũng cần băng bó vết thương, chắc em đau lắm ?? –Kin khoác vai nó.

-Vâng.

Nó nói, mấy người bọn họ vào trong nhà.

15 phút sau

Nó đi xuống, trên người đầy vết băng bó, mọi người nhìn mà cảm thấy đau lòng, nó ngồi xuống ghế, Kin đi tới ngồi cạnh nó, cầm tay nó lên xem xét, trách móc:

-Đau không em, sao lại dễ bị thương như vậy ??

-Không sao, chỉ là vết thương nhỏ thôi mà. –Nó

-Lần sau phải cẩn thận nha, mày có biết lúc mày bị thương anh Kin đã định liều mình ra nhưng bị tao kéo lại, mày có biết lúc đó anh ấy lo cho mày như thế nào không ?? –Mary

-Anh hai, em xin lỗi. Nhưng em đã nói là mọi người không được có mặt ở đây rồi mà, mấy người định sẽ nhận hình phạt nào đây??

Nó đột nhiên lạnh giọng làm 5 người run người, Anna nũng nịu:

-Thôi mà, đừng giận nữa, dù gì mọi chuyện cũng ổn rồi mà.

-Đúng thế, dù gì mày cũng thắng chặn rồi mà, đám người kia chắc chắn cũng không phát hiện ra tụi này đâu. –Mary

-Bỏ qua chuyện này đi, điều quan trọng bây giờ là mấy người này là ai và những điều vừa xảy ra là như thế nào ??? Em có điều gì cần nói với bọn anh không ?? –Ken chỉ về phía 6 người kia nghiêm giọng hỏi nó.

-Lãnh Hân Thiên Băng, rốt cuộc em là ai ??? –Hấn hỏi nó.

Nó im lặng một hồi, nhìn một lượt mọi người và nói:

-Ngày mai chúng ta sẽ sang Anh, tôi sẽ cho mọi người biết, còn bây giờ chắc mọi người cũng mệt rồi, nghỉ ngơi đi, 6 người cũng ở lại đây. Anna, đưa họ lên phòng đi.

Nó nói rồi bước lên phòng của mình, Kin lên tiếng:

-Tôi là Trần Đình Thiên Ân, mọi người có thể gọi tôi là Kín, tôi là anh trai của Thiên Băng. 4 người là....

Chàng trai có mái tóc màu vàng lãng tử lên tiếng:

-Tôi là Thiên Kì, đây là Thiên Vũ, đây là Thiên Minh, kia là Thiên Bảo còn hai cô gái kia là Hà Mi và Hà Vi, chúng tôi đều là bạn của Sarah.

-Rất vui làm quen với mọi người, tôi là Anna. –Anna cười tươi.

-Tôi là Mary. –Mary cười cười.

-Ken. –Ken cười nhạt.

-Tôi là Kelvin, còn tên đang ngồi đực mặt kia là Tuấn Kiệt, mọi người cứ gọi hắn là King. –Kelvin chỉ về phía hắn.

6 người nhìn về phía hắn, khuôn mặt sợ hãi, hắn hừ lạnh lên tiếng:

-6 người nợ tôi một lời giải thích.

Hắn nói rồi bỏ lên phòng, (phòng ở nhà nó), 6 người kia nhìn hắn sợ hãi. Ken lên tiếng:

-Mặc kệ tên khó ở đó đi, chắc mọi người mệt rồi, để tôi dẫn lên phòng nghỉ ngơi.

-Cảm ơn. –Thiên Bảo.

Sau đó, mấy người họ lên phòng nghỉ ngơi, kết thúc một ngày đáng sợ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52

t/g: Giới thiệu nhân vật:

Võ Thiên Kì (Eric): 18 tuổi, cực kì cực kì đẹp trai, ngang bằng với Gin, đậm chất phương Tây, da trắng như men sứ, mũi cao, mắt màu xanh lam, mái tóc màu vàng lãng tử, thân hình to lớn. Vô cùng thông minh, là một coolboy, lạnh lùng, tàn nhẫn, rất cứng trạc, cực kì giỏi võ, trung thành, yêu quý nó, là một trong tứ đại hậu pháp của B&W. Thiên tài chế tạo các chất độc hóa học IQ 210. Phó giám đốc tập đoàn Sky đứng top 9

Vũ Thiên Minh (Justin): 18 tuổi, đẹp ngang cỡ Eric, mang vẻ đẹp của đứa con lai, mẹ là người Trung Hoa, ba người Pháp, có mái tóc màu nâu cắt kiểu, da trắng, mũi cao, mắt màu nâu, thân hình to lớn. Vô cùng thông minh, tính cách điềm đạm, cứng trạc, cực kì lạnh lùng, khó gần, giống võ ngang Eric, yêu quý nó, trung thành, là một trong tứ đại hậu vệ của B&W. Là một thiên tài công nghệ, phát minh ra những thứ máy móc kì, IQ 210. Phó giám đốc tập đoàn Sky.

Cao Thiên Vũ (Rider): 18 tuổi, đẹp ngang cỡ Eric và Justin, mang đậm chất phương Đông, có mái tóc màu khói, mũi cao, làn da hơi rám nắng, đôi mắt màu xanh lam, thân hình to lớn, chắc khỏe. Là một tăng băng di động chính gốc, cực kì tàn nhẫn, lạnh lùng, luôn thờ ơ với mọi việc, yêu quý nó, trung thành, là một trong tứ đại hậu pháp của B&W. Là một thiên tài chế tạo vũ khí, IQ 210. Con trai bộ trưởng bộ ngoại giao, phó giám đốc tập đoàn Sky

Hà Thiên Bảo (Brian): 18 tuổi, đẹp hơn hẳn 3 người kia, mang đậm chất phương Tây, có mái tóc bồng bềnh màu xanh lam, cái mũi cao, làn da trắng hơn men sứ, đôi mắt màu hổ phách, thân hình to lớn, khỏe mạnh. Cực kì thông minh, tính cách hòa đồng, dễ gần, có phần hơi trẻ con, cực kì đào hoa, nhưng một khi ai đã động đến những thứ “phạm” của cậu thì biến thành con người khác, lạnh lùng, tàn nhẫn. Cực kì giỏi võ, hơn 3 người kia, vô cùng yêu quý nó, trung thành, là một trong tứ đại hậu pháp của B&W, hacker, thiên tài máy tính, IQ 215. Chủ tịch tập đoàn Sky

Dương Hà Mi (Sophia): 17 tuổi, vô cùng xinh đẹp, dễ thương, khuôn mặt đậm chất phương Đông, da trắng, đôi mắt to màu xanh lam, có mái tóc màu vàng dài đến ngang lưng. Vô cùng thông minh, tính cách khá cứng chạc, hiểu chuyện, có khả năng nhìn thấu được mọi việc, tốt bụng, hiền lành, cực kì giỏi võ, vô cùng trung thành, là Thánh Cô của tổ chức B&W. Là một cao thủ dùng độc cổ. IQ 190, con gái của ông chủ tập đoàn họ Dương hùng mạnh.

Dương Hà Vi (Helen): 17 tuổi, là em xinh đôi của Hà Mi, chỉ khác 2 điểm là cô có mái tóc màu đỏ xoăn nhẹ và đôi mắt màu vàng. Tính cách thì khác hoàn toàn chị của mình, hòa đồng, dễ thương, nhí nhảnh, hồn nhiên, tính tình như trẻ con, đánh đá,... giỏi võ, cực kì quý nó, rất trung thành, là Thánh Nữ của B&W. Có kinh công giỏi (tài chuyên chôn di cốt), IQ 185.

Vào truyện

Tại Anh Quốc

-Cuối cùng cũng đến Anh quốc rồi, nhớ quá đi.

Anna vươn mình, tham lam hít bầu không khí trong lành ở sân bang dành cho hoàng gia Anh, nó nhìn Anna lắc đầu, Hà Vi đi tới ôm cổ Anna nói:

-Ồ Anh quốc thích đúng không bạn ?? Mình cũng đã 2 tuần rồi không về Anh quốc.

-Ừm –Anna cười tươi.

-Chỉ cảm em đừng có bỏ đi chơi lung tung là được thôi mà, có biết bọn anh tìm hai em cực thế nào không ?? –Thiên Kì trách móc.

-Lần sau hai em mà còn như vậy nữa là anh sẽ phạt đó. –Thiên Minh chùng mắt.

-Sarah, cứu tui mình đi, 2 tên kia định bắt nạt mình nè. –Hà Vi sợ hãi nói.

-Này, hai tên kia, tôi sẽ không cho phép anh bắt nạt bạn mới của tôi đâu, Mary, Sarah, 2 cậu đứng về phe của mình chứ ?? –Anna hùng hổ đi tới

-Mấy người thôi đi, 3 người im lặng và làm theo những gì tôi nói nếu không muốn bị phạt mang theo bao cát chạy quanh núi 10 lần, Anna nếu không muốn bị bỏ lại thì hãy im lặng.

Nó lạnh lùng nói, 4 người kia im re, nó nói:

-Xe tới rồi, chúng ta đi thôi.

Sau đó mọi người lên một chiếc xe limo màu trắng được nó chuẩn bị từ trước và đến một nơi.

30 phút sau

-Aissi, đây là đâu mà rộng quá vậy, rộng hơn cả dinh thự nhà mình ở Nhật luôn.

Mary đứng chông hông nói, trước mặt họ là cổng của một dinh thự cực kì cực kì cực kì rộng lớn, nằm giữa khu rừng rộng, xung quanh toàn là cây cối, dinh thự được bao quanh bởi một bức tường cao 3m, phía trên là dây thép gai. Nó chỉ về phía hấn và nói:

-Là nhà của tên kia.

Mary, Anna, Kin, Kelvin, Ken và hấn ngạc nhiên, Ken hỏi:

-Chúng ta đến đây làm gì ??

-Rồi mọi người sẽ biết. –Nó nói.

Cánh cổng cao hơn 4m mở ra, mấy người bọn họ đi vào, hiện ra trước mặt họ là một con đường rộng lớn, hai bên là hai hàng rào cây xanh, có điểm vài bông hoa màu trắng bắt mắt, con đường được che phủ bởi tán lá râm mát. Hấn vẫn đang ngờ ngác không biết chuyện gì thì chợt nó đến, dùng cùi chỏ huých vào sườn hấn và nói:

-Thế nào, chắc anh cũng biết nơi này đúng không ???

-Tại sao em lại biết nơi này ?? –Hấn nghiêm giọng.

-Chúng ta đi vào thôi.

Nó nói rồi đi theo mọi người, hấn cũng đi theo, cánh cổng tự động đóng lại. Anna vừa đi, vừa nhìn xung quanh và hỏi:

-Nơi này rộng bao nhiêu vậy ???

-12 km2 với nhiều khu khác nhau. –Nó.

-Chúng ta đi bộ à ?? Sao không đi xe vô đây ??? –Kelvin.

-Ồ nhầm. –Nó chỉ vào hàng cây và nói.

-Rộng thế này đi bao giờ mới hết, chắc chắn sẽ mỏi chân lắm. –Mary than thở.

-Yên tâm đi cô gái xinh đẹp, anh nguyện sẽ làm hướng dẫn viên đưa em đi.

Thiên Bảo khoác vai Mary khiến cô đỏ mặt và làm cho ai đó đỏ mặt tức giận, Kin hùng hổ đi tới kéo cô về phía mình:

-Tôi thách ai giám động vào người của tôi đấy.

-Cậu tưởng tôi không giám chắc, chẳng qua cậu là anh của Sarah nên tôi mới nể mặt cậu thôi. –Thiên Bảo.

-Cứ thử xem. ... –Kin xách cổ Thiên Bảo lên.

Mọi người vội can ngăn trước khi hai người đánh lộn, nó lạnh giọng:

-Hai người có thôi ngay đi không ??? Còn nữa....mọi người cũng chỉ được đến gặp LEADER ở đây thôi, chứ được đi tìm hiểu hay không là do LEADER quyết định.

-Anh xin lỗi. –Hai người kia dừng lại, nhìn nó đồng thanh nói:

-Sarah, đưa người lạ vào đây liệu có ổn không ??? Chỉ sợ là họ –Thiên Minh.

-Không sao đâu, họ đều là người quen của LEADER mà, gặp họ chắc ông ấy sẽ vui hơn. –Nó nói.

Sau gần 10 phút đi bộ, cuối cùng họ cũng đến khu nhà chính của dinh thự, là một khu nhà rộng lớn, hoàn toàn làm bằng gỗ, xây theo kiểu nhà cổ ở Trung Quốc.

Thấy nó đến, mấy người đồng loạt cúi đầu cung kính:

-Đại tỷ.

-Được rồi, lui đi, nói với LEADER là có người cần gặp ông. –Nó ra lệnh.

-Vâng. –Mấy người đó nói rồi lui đi.

5 người Kin, Mary, Anna, Ken và Kelvin hồi hộp chờ người được mệnh danh là LEADER của tổ chức B&W; tứ đại hậu vệ và hai cô nàng thánh cô thánh nữ đã tách ra riêng từ lúc trước khi đến đây. Nó nhìn đắm chiêu vào cánh cửa gỗ, hần nhìn nó, chọt Kelvin lên tiếng:

-Sarah, LEADER là người như thế nào vậy.

Nó quay sang, mỉm cười khiến mọi người ngạc nhiên, nó nói:

-Mọi người cũng biết ông ấy mà, được gặp mọi người chắc ông ấy vui lắm, hơn nữa... cũng đã nửa năm rồi tôi không tới đây, không biết LEADER có nhớ mặt tôi không nữa.

-Con nói cái gì vậy ?? Ngay nào ta cũng mong con đến thăm ta đấy, cô bé Angel của ta.

Cánh cửa mở ra, một người đàn ông gần 70 tuổi với khuôn mặt phúc hậu, trên mặt đã có nếp nhăn do tuổi tác, mái tóc đã được chuyển gần hết sang màu trắng.

-Là Angel Ice thưa ông. –Nó sửa lại tên của mình.

-Ngài William ??/ Ông nội. -5 người kia và hần đồng thanh.

-Ái chà, không ngờ lần này về đây thăm ta cháu lại dẫn nhiều khách về đều thế này, hơn nữa con toàn là người quen, còn dẫn cả thằng cháu quý tử về đây nữa. –Ông hần quay sang, mới đầu có hơi ngạc nhiên, nhưng rồi cũng cười chào đón khách quý.

-Xin giới thiệu với mọi người, đây là LEADER của B&W. –Nó.

5 người kia ngạc nhiên, họ từng nghe nói đứng sau dòng họ William là một thế lực bí ẩn nhưng không ngờ lại là tổ chức B&W, đặc biệt hơn cả, người đứng đầu dòng họ cao quý này lại là LEADER của tổ chức.

-Ông à?? Có phải ông nợ cháu một lời giải thích không ???

Hần nói, giọng nói nguy hiểm đang sợ, mọi người quay ra nhìn hần ngạc nhiên, đột nhiên nó mỉm cười hài lòng, ông hần bật cười :

-HA...HA....HA.... Phải thế này chứ, khác hoàn toàn với ba cháu, đây mới là khí thế mà ta cần, thật đúng khi ta chọn cháu làm NEW LEADER của B&W.

-NEW LEADER ???!! -5 người kia đồng thanh.

-Ông... Cháu đã đồng ý đâu, hơn nữa cháu cũng chưa muốn gia nhập hoàn toàn vào tổ chức mà. –Hần.

-Vậy à, thế mà cô bé Angel của ta mong đợi ở NEW LEADER nhiều lắm đấy. –Ông hần chỉ sang nó.

Mọi người ngạc nhiên nhìn nó, nó thư thái cầm tách trà lên uống, hần nhìn nó đầy nghi hoặc rồi quay sang hỏi ông hần:

-Cô gái này có quan hệ gì với tổ chức ??

-Cô bé này là học trò xuất sắc nhất của ta, chỉ sau cháu thôi đó, là Đại tỷ của nơi này. –Ông hần.

-Đại tỷ?? Cái cô mà lúc nào cũng thoát ần thoát hiên đây á ?? –Hần.

-Đây là do anh và tôi chưa gặp ở đây lần nào thôi, chứ chắc chắn tôi ở đây nhiều hơn anh đó. –Nó.

-Có thật không ông ?? –Hần quay sang hỏi.

-Cháu không nhớ cô bé thật à ?? –Ông hần nghi hoặc.

Hần nhìn ông khó hiểu, ông bật cười rồi đứng dậy, đi vào bên trong, vừa đi ông vừa nói:

-HA...HA...HA... Cháu thật là giống con bé quá, nhưng ta không muốn liên quan đến truyện riêng của hai cháu, hãy tự nhớ ra đi. MÀ... Angel à, hãy mọi người đi tham quan đi, ta biết cháu hiểu ý ta mà.

-Là Angel Ice thừa sự phụ. –Nó sửa lại.

Cánh cửa đóng lại, nó quay sang nhìn 6 người kia, Kín nói:

-Thiên Băng, mọi chuyện là thế nào, tại sao em là gia nhập tổ chức nguy hiểm này ???

-Sau khi rời khỏi nhà, bà đã đưa em tới đây sống để học võ, nhưng học chưa đầy một năm thì chuyện đó xảy ra, em vẫn theo học ở đây, sự phụ biết chuyện nên đã giúp đỡ và đích thân dạy bảo cho em, từ đó em trở thành đại tỷ của nơi này, vậy nên võ của em mới vượt trội hẳn mọi người thôi. Đến năm 9 tuổi thì 4 người của tứ đại hậu vệ cũng gia nhập, họ, họ đều là trẻ mồ côi trừ tên Thiên Vũ, đến năm 10 tuổi, do quan hệ tốt nên ông chủ tịch Dương cũng đưa Hà Mi và Hà Vi đến đây, họ cũng được đích thân sự phụ dạy nhưng người luôn ưu tiên và dạy cho em nhiều thế võ hơn, em đã dựa vào đó mà thay đổi cách thức, biến nó thành những chiêu mới.

-Vậy tại sao tôi cũng tới đây mà không gặp em lần nào ??? –Hần.

-Do tôi không ở đây và hay đi lại nên chắc không gặp, mà do nơi này quá rộng hay là do không có duyên chăng ?? –Nó

-Cần đó năm, mày không hề nói cho tụi này biết. –Mary.

-Xin lỗi, nhưng đây là tổ chức nguy hiểm, tụi mày lại là công chúa nên không nên dính líu tới việc này. –Nó.

-Còn anh thì sao, anh đã luôn bên cạnh em vậy mà em lại giấu anh. –Ken.

-Thì bây giờ em cũng đã nói rồi mà. –Nó.

Mọi người im lặng, họ biết có hỏi thì nó cũng sẽ không trả lời gì thêm, chợt nó đứng dậy và nói:

-Thiên Bảo sẽ dẫn mọi người đi, cậu ấy đang chờ ở ngoài cửa, còn bây giờ tôi cần đi gặp riêng sự phụ.

Nó đi về phía ông hần đi vừa nãy, mọi người ra ngoài cửa thì đã thấy Thiên Bảo đứng đợi ở đó, anh mỉm cười chào đón, hần chợt đi ra hướng khác và nói:

-Tôi cần đi đến một nơi, mọi người tự đi đi, Thiên Bảo, cậu hãy tiếp đón họ cẩn thận.

-Tuân lệnh, thiếu chủ. –Thiên Bảo.

Mọi người nhìn hần khó hiểu, Thiên Bảo nhìn hần khó chịu, có lẽ cậu không thích cách đối xử của nó đối với hần chăng???

Sau đó, cậu dẫn 5 người kia đi đến khu tập luyện, ở đây đang có rất nhiều người, có từng kiểu tập luyện khác nhau, nhìn vô cũng gian khổ, nhiều người bị thương và bầm tím đầy mình. Họ nhìn rồi nghĩ đến hần và nó, chắc chắn họ còn phải chịu đau hơn thế này nhiều để có thể giỏi được như vậy. Thiên Bảo dẫn họ đến nhiều nơi khác.

Ở chỗ nó và ông hần

Họ đang ở cạnh một hồ cá khá rộng, xung quanh có nhiều loài hoa với đủ màu sắc, ông hần ngồi thư thái trên ghế, tay lật từng trang báo, nó đứng cạnh hồ, thả thức ăn xuống cho cá. Ông hần ngạc nhiên nhìn tờ báo rồi quay sang nó:

-Con đã bắt đầu rồi à ?? Có vội vã quá không ??

-Không đâu, không nhanh thì chắc không kịp, không biết con còn bao nhiêu thời gian nữa. –Nó nói giọng buồn buồn.

- Mọi chuyện sẽ ổn thôi, con đừng quá lo lắng. – Ông hấn.

- Sự phụ, chuyện của Black Dragon. ... – Nó ngập ngừng.

- Con không sao là tốt rồi, chỉ có cái chết mới loại bỏ được thù hận bên trong ông ta, chỉ vì sự nông nổi hồi trẻ mà ta đã để lại hậu quả lớn thế này. Chính ta đã biến một người bạn thành kẻ thù.

- Người đừng nói như vậy, lỗi là do tình yêu mù quang của cô gái đó thôi, chính cô ta đã bỏ lại chồng và con mình để đi theo bạn thân của chồng mình. Và rồi kết quả không hề mong muốn, chiếc máy bay bay tới đây đã gặp tai nạn, lỗi không phải do người, chỉ là ông ta không chịu hiểu ra sự việc thôi.

- Con thấy thế nào, thằng cháu của ta, nó làm như vậy là quá tàn nhẫn phải không ??

- Quả thật là rất tàn nhẫn, nhưng người yên tâm, con sẽ giúp hấn ta mà.

- Con vẫn nhớ lời hứa đó à ??

- Vâng, như đã hứa, người dạy con những thứ đó, con sẽ giúp người chăm sóc cậu ấy.

- Con biết không, nó là võ công tuyệt mật, chỉ những người trong dòng họ William mới được học đó, vậy nên từ khi con học nó, con đã là người của dòng họ William rồi đó.

- Sự phụ à – Nó bắt chợt đỏ mặt khi hiểu ra ý nghĩa của câu nói đó.

- HA...HA...HA... Vậy từ khi nào con biết nó là cháu ta??? – Ông hấn cười lớn và nói.

- Con không biết nữa, có lẽ là do linh cảm chăng ?? – Nó bắt chợt mỉm cười

Chợt hấn từ đầu đi tới, nó cúi đầu xin phép đi, hấn bước tới chỗ ông mình nhìn theo hướng và nói:

- Vừa rồi ông và cô ấy nói chuyện gì vậy ???

- Về cháu đo. – Ông hấn cười.

Hấn ngạc nhiên, im lặng một hồi, nó quay ra hướng hồ cá và hỏi:

- Ông à ?? Cháu và cô ấy đã gặp nhau lần nào chưa ?? Thực sự khi gặp cô ấy lần đầu, cháu cảm thấy quen lắm.

- Cháu cố nhớ ra xem, mà nhìn kia, hồ cá này đẹp hơn trước kia nhiều, có lẽ là nhờ những loài hoa lạ do cô bé tạo ra. Ông hấn mỉm cười.

- Hồ cá, hoa ??

Hấn nhìn ra phía mấy chòm hoa, một kí ức từ 12 năm trước ủa về.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53

Flash Back

12 năm trước tại dinh thự tổ chức B&W

Sau khi hết giờ tập, hấn bức bối ra hồ cá đằng sau khu nhà chính, chợt nhận ra chỗ ngồi quen thuộc của mình có người đang ngồi, hình như là một cô bé nhỏ hơn hấn, hấn đi tới gần cô bé, bức tức quát lên:

- Này, cậu có biết đây là nơi cấm, chỉ có những người được đích thân LEADER cho phép mới được ở đây không ???

Cô bé sợ hãi ngược lên nhìn hấn, hấn giật mình và hơi ngạc nhiên, cô bé này rất dễ thương, trông giống thiên thần quá, cô bé có đôi mắt thật đặc biệt, nhìn vào như muốn cuốn sâu vào vậy, đôi mắt chứa đầy nước. Con giận trong hấn dịu hẳn xuống, hấn ngồi bên cạnh cô bé và hỏi:

-Sao em khóc vậy ??

-Em nhớ ba và anh hai.

Cô bé khóc thành tiếng, hấn thoáng bối rối không biết làm gì, hấn nói:

-Em đừng khóc nữa, để anh kêu leader cho em về nhà gặp họ nha!!

-Nhưng ba....ba đuổi em ra khỏi nhà, ba không thương em nữa, ba không muốn gặp em nữa. –Cô bé nức lên.

-Không sao đâu, ba sẽ đón em về nhà mà. –Hấn.

-Nhưng...nhưng..... –Cô bé.

-Cho em kẹo này, em đừng khóc nữa nha. –Hấn lấy từ túi ra chiếc kẹo que.

-Cảm ơn anh nha. –Cô bé nhận lấy kẹo và cười tươi

Hấn thoáng đỏ mặt khi thấy nụ cười đó, nụ cười thật đẹp, chợt nụ cười trên môi cô bé vụt tắt, cô bé nhìn vào vết thương trên tay hấn, nghi hoặc hỏi:

-Anh bị thương à ??

-Cái này là do sơ xuất lúc luyện kiếm mà đã bị thương ở cánh tay thôi, không có gì đâu. –Hấn nhìn vào vết thương.

-Để em giúp anh băng bó nha.

Cô bé nói rồi tháo chiếc khăn trên đầu xuống, băng bó cẩn thận cho hấn, xong xuôi cô bé nhìn hấn mỉm cười thật tươi, hấn nhìn vào nơi vừa được băng bó rồi mỉm cười.

-Thật là, thì ra con chôn ở đây, ta đi tìm con mãi đó, Angel. –Bỗng nhiên ông hấn từ đâu đi tới, nói.

Hai người quay lại nhìn ông, cô bé hồi lỗi nói:

-Con xin lỗi, sư phụ.

-Ông nội. –Hấn.

-Con cũng ở đây à, mọi người trong gia tộc loạn cả lên khi biết có người giám làm con bị thương đó. –Ông hấn.

-Con không sao đâu, do sơ xuất thôi. –Hấn.

-Được rồi, đi vào thôi. –Ông hấn nói rồi dắt tay hai đứa trẻ đi vào.

Từ ngày hôm đó, ngày nào hấn cũng tập luyện cùng cô bé, có cái gì cũng cho cô bé. Nhưng 6 tháng sau, hấn đã phải rời khỏi đây, nửa năm sau đó mới quay lại đây thì không thấy cô bé nữa, hỏi ông hấn thì ông nói không biết, từ đó, hấn không gặp cô bé mang tên Angel đó nữa.

End Flash Back

-Ông....cô ấy có phải là cô bé Angel con gặp 12 năm trước đúng không?? –Hấn đột nhiên quay sang ông hấn hỏi.

-Cháu nhớ ra rồi à ?? Nhưng hình như con bé không nhận ra cháu, cũng có thể con bé không muốn nhắc lại chuyện cũ. –Ông hấn cười.

-Cháu sẽ đi nói với cô ấy. –Hấn vội chạy đi.

Ông hấn lắc đầu nhẹ nhìn theo đứa cháu quý tử của mình.

Hấn vội chạy đi tìm nó, mới thấy nó, hấn vội kéo nó đến hồ cá đằng sau nhà chính, lúc này ông hấn đã đi từ bao giờ, hấn ôm chầm lấy nó. Nó từ nãy đến giờ ngạc nhiên, không biết chuyện gì đang xảy ra, thấy hấn ôm mình thì nó đỏ mặt, vội đẩy hấn ra, nói:

-King, anh làm gì vậy ???

-Cuối cùng anh cũng tìm thấy em rồi, cô bé Angel của anh. –Hấn cầm vai nó.

-Là Angel Ice. –Nó ngạc nhiên vì cách gọi của hấn nhưng cũng sửa lại tên.

-Không, em là Angel, chúng ta đã gặp nhau ở đây vào 12 năm trước, em con nhớ chứ,. –Hấn.

-Xin lỗi, tôi không phải là người anh vừa nói, hơn nữatôi mới chỉ gặp anh lần đầu vào mấy tháng gần đây thôi. –Nó

-Không, vào 12 năm trước tại nơi này, em đã ngồi khóc và anh đã đi tới.

Hắn nói to lên, nó ngạc nhiên, sao hắn lại biết chuyện đó, nhưng cậu bé đó không phải là hắn, mà là đại ca của tổ chức, trong khi hắn là thiếu chủ, cậu bé đó là người khác. Nó gạt tay hắn xuống khỏi vai mình, rồi bỏ đi không quên để lại câu nói:

-Tôi nói rồi, tôi không biết anh, nếu anh vẫn tiếp tục có hành động như thế này thì tôi không chắc về quan hệ hiện giờ giữa tôi và anh đâu.

Bóng hắn khuất dần, hắn khụy xuống, ông hắn từ đâu đi ra, đặt tay lên vai hắn nói:

-Ta nói rồi, con bé không nhận ra con đâu và hình như con bé đã nhận nhầm con với một người khác, có lẽ là cậu ta.

-Nhất định con phải làm cho cô ấy nhớ ra con. –Hắn bật dậy.

-Đừng cố chấp như vậy, con bé sẽ quên đó, cứ để mọi thứ thuận theo tự nhiên đi, rồi nó sẽ nhớ ra con thôi. –Ông hắn nói rồi đi.

Hắn im lặng, tự nhiên cảm thấy mình thật vô dụng quá, trước kia hắn kiêu ngạo lắm cơ mà, chính nó đã khiến hắn thay đổi nhiều thế này. Suy nghĩ một hồi, hắn nhìn đồng hồ thì cũng tới giờ ăn chưa, hắn đi đến chỗ mọi người cùng ăn.

Ăn xong, mọi người tách ra đi riêng, chỉ còn mỗi hắn và nó, hắn mở lời phá không gián yên tĩnh:

-Chuyện vừa rồi, cho tôi xin lỗi.

-Tôi không phải là người chấp chuyện nhỏ như vậy, hãy coi như chưa có gì xảy ra.

Nó nói đứng dậy, đi ra ngoài, đi đến cửa nó dừng lại và nói:

-Mà chuyện anh nói, tôi sẽ suy nghĩ.

Nó đi mất dạng, hắn cảm thấy có cái gì vui vui và hi vọng điều gì đó xảy ra.

Đến chiều thì 7 người bọn nó rời khỏi đây, tứ đại hậu vệ và hai cô thánh cô ở lại đây. Sau đó thì họ đến cung điện hoàng gia Anh để thăm bà nó.

-Bà ơi, cháu đến thăm bà nè.

Anna mới thấy bà nó thì chạy tới ôm, mọi người bước vào, bà nó ngạc nhiên dừng công việc đang làm lại, trách:

-Cháu cũng có thời gian đến thăm ta cơ à ?? Tưởng cháu quên luôn ta rồi chứ ??

-Đâu có bà, đây là tại cháu chưa có thời gian dành thôi. –Anna.

-Thôi được rồi, cháu như thế nào ta cũng biết rõ, mà ba cậu thanh niên này là ai ?? –Bà nó chỉ về phía ba người bọn hắn

-Đây là Kelvin-bạn trai Anna, đây là King, còn người kia, bà không nhận ra thật à ?? –Nó nghi ngờ hỏi.

Bà nó nhìn Kin kĩ hơn, rồi bà khựng người lại, nói giọng run run:

-Cháu là Kin đúng không ??

Kin ôm chầm lấy người bà ngoài đang quý của mình, nghẹn ngào nói:

-Vâng, là cháu đây bà.

-Thằng bé này, đã lớn vậy rồi, bây giờ còn cao hơn bà và con rất đẹp trai nữa chứ, mẹ cháu mà còn sống nhìn thấy sẽ vui lắm đó. –Bà nó xoa đầu Kin

Nghe đến đây hai anh em nó mặt tối sầm lại, Mary thấy vậy thì vội nói:

-Bà có sống tốt không ạ ??

-Tốt lắm, mà các cháu kiếm ta có chuyện gì vậy?? –Bà nó hỏi.

-Bọn cháu chỉ thấy nhớ đến thăm bà thôi. –Nó.

Họ nói chuyện vui vẻ, một lúc sau nó xem đồng hồ và nói:

-Cũng muộn rồi, bọn cháu phải về, tạm biệt bà nha.

-Các cháu đi đường cẩn thận đó. –Bà nó

Họ về đến nhà thì trời cũng đã tối.

Ngày hôm sau

-Cái tên Ken này, lúc tìm thì không thể đâu, lúc không tìm thì lại tự nhiên xuất hiện, thật khiến người khác bức mình mà. –Kelvin nói, tay cầm chiếc điện bấm bấm

-Chắc là anh ấy có việc thôi. –Mary nói, từ tốn đưa miếng trái cây lên miệng.

-Anh ngồi xuống đây đi, làm gì mà đi lại hoài vậy ?? –Anna nói rồi chỉ về chỗ kế mình.

-Thiên Băng, em có biết Ken đi đâu không ?? –Kelvin ngồi xuống hỏi nó.

-Từ tối qua, tôi đã không liên lạc được với Ken, anh ấy chỉ nói là có việc bận. –Nó.

-Mọi chuyện sẽ được giải quyết mà, mày suy nghĩ nhiều sẽ bị hói đo. –Kin nói.

Chợt nó có điện thoại, nó bắt máy:

-Alo. Ai vậy ??

-.....

-Có chuyện gì ??

-.....

-Gọi Ken tới đó, tôi sẽ tới ngay ?? –Mặt nó tối sầm lại

-.....

-Được rồi, tôi sẽ liên lạc với anh ấy.

Nó nói rồi cúp máy, cầm lấy chiếc áo khoác bên cạnh và vội đi, mọi người ngạc nhiên, Anna hỏi:

-Có chuyện gì vậy ??

-Mấy người của Bang bị kẻ lạ mặt tấn công, là một người con trai mặc đồ đen, đeo mặt nạ, thân thủ cực kì tốt, người đó khiến họ bị thương. Bây giờ tôi phải tới đó, mọi người ở nhà. –Nó nói vội

-Cho tụi này đi nữa. –Anna.

-Chuyện nhỏ thôi, tao tự giải quyết được, dù sao cũng đang đánh.

Chợt nó bỏ điện thoại:

-Alo, ai vậy ??

-.....

-Không tự giải quyết được à ???

-.....

-Được rồi, tôi sẽ tới đó.

Nó cúp máy, rồi quay sang phía Anna và Mary nói:

-Công ty có việc cần giải quyết nên Anna và Anna hãy đến đường xxx khu xxx, người của bang vừa bị tấn công ở đó.

-Ừm, được rồi, cứ giao cho tụi này. –Anna nói.

Nó gật đầu rồi vội đi, Kin lên tiếng:

-Hai em có cần tụi anh đi cùng không ???

-Không cần đâu, chuyện nhỏ ý mà, tụi em tự giải quyết được. –Anna

-Em nghĩ anh nên lo việc tập đoàn họ Trần đi, họ cần anh hơn là em đó, mặc dù Gin không nói nhưng em biết anh ấy rất cực, còn hai anh thì đi kiếm anh Ken giúp em. Anna, lên thay đồ chúng ta đi.

Mary đứng dậy, lên phòng thay đồ rồi đi tới nơi nó bảo, Anna cũng đi theo, ba người kia đi làm việc của mình.

Tại trụ sở tập đoàn Vernilazz ở Việt Nam

Sau một giờ nói chuyện và kí kết, bản hợp đồng được hoàn tất, một người đàn ông đứng dậy bắt tay nó:

-Rất vui vì sự hợp tác của các vị.

-Mong rằng cuộc giao hợp tác sẽ tốt đẹp. —Nó nói mà mặt lạnh tanh.

-Chúng tôi có xem trên báo quốc tế rồi nhưng không ngờ chủ tịch tập đoàn Vernilazz quyền lực lại là một cô gái trẻ và xinh đẹp thế này. —Người đàn ông nói.

-Cảm ơn mấy vị, nếu không có việc gì nữa tôi xin phép đi, tôi còn có việc cần giải quyết, nếu cần gì các vị cứ nói với thư kí (chỉ về Thanh Trúc). —Nó.

-Cảm ơn cô vì đã coi trọng chúng tôi mà đã đích thân tới đây. —Người đàn ông đó.

Nó không nói gì, chỉ cúi đầu nhẹ xin phép đi. Vừa đi ra đến cửa, nó có điện thoại, là Mary gọi cho nó:

-Có chuyện gì vậy ??? Mọi chuyện ở đó ổn không ??

-Thiên Bằng ... mau tới đây ... bọn chúng quá mạnh. ...tao và Anna không đánh lại được.... —Mary nói, giọng sợ hãi.

-Được rồi, cô cầm cự đi, tao sẽ tới ngay.

Nó nói giọng lạnh đến mức đáng sợ, nó mở điện thoại tìm vị trí của Mary trên đó rồi bấm nhấn tin vội báo cho Kin. Sau đó nó vội đến nơi Anna và Mary đang đánh.

Tại khu đất trống ở ngoại ô phía Tây thành phố

Anna và Mary đang dùng kiếm đánh liên tiếp vào đối thủ, đối thủ của rất hai người thật sự rất mạnh. Mary đánh với người con trai mặc đồ đen, mặt được che lại bởi một chiếc mặt nạ bằng vàng, những chiêu của hắn ta dứt khoát, nhanh nhẹn, chỉ cần chúng là bị thương nặng. Anna đánh với người con gái bị mặt, cô ta có thân thủ nhanh nhẹn, ra ta giống như muốn lấy mạng người khác, võ công của người này cao hơn cô nhiều phần, mặc dù cố gắng tránh né nhưng Anna vẫn bị thương nhẹ. Nhưng nhìn vào tình thế hiện giờ rất bất lợi cho bang Angel, người của bang Angel chỉ có hơn chục người mà những người kia lên tới số lượng hàng trăm.

Đúng lúc đó, nó phóng moto tới nhìn, nhìn vào chận đánh, nó nhíu mày quan sát nhận biết tình hình rồi vội chạy ra, cầm một cây gậy bằng thân cây làm vũ khí, nó quật liên tiếp vào đối thủ trước mặt, cành cây nhỏ bé mà làm họ bị thương không hề nhẹ. Nó lao tới, giải vòng vây cho Anna và Mary, hai cô thấy nó thì vui mừng, Anna nói:

-Cuối cùng cũng tới rồi à ?? Tưởng để tui tao chết rồi mới tới lượm xác chứ ??

-Có lượm thì cũng phải để anh lượm chứ.

Một giọng nói trầm của nam vang lên, 3 người con trai đầy khí thế đi tới, đó là Kin, Kelvin và hắn. Anna thấy Kelvin thì chạy tới, ôm trầm lấy anh sợ hãi, Kelvin nhìn những vết thương trên người cô đầy xót xa, anh thề sẽ phải cho hai kẻ kia chịu đau gấp nhiều lần, Kelvin nói:

-Không sao đâu, tui anh đã tới giúp tui em rồi nè, làm gì mà trầy xước ghê vậy ???

Anna mỉm cười, 6 người họ đứng nhìn hai đối thủ trước mặt, nó nhíu mày rồi nói giọng đầy thách thức:

-Hai người, sẽ phải trả giá vì những điều đã làm.

Vừa dứt lời, nó lao tới đánh người con trai kia, người con trai bất ngờ nhưng cũng đỡ được chiêu thức của nó, những chiêu thức thật kì lạ, anh chưa gặp bao giờ. Cùng lúc đó, hắn cũng lao tới tấn công người con gái, người này quả thật là một đối thủ không tầm thường, thân thủ nhanh nhẹn, đòn tấn công nhanh, mạnh, chính xác. Nhưng cô ta hoàn toàn không phải đối thủ của hắn, chưa đầy 5 phút sau, cô ta đã bị hạ gục.

Nó đánh một hồi thì lôi từ trong áo ra một chiếc tiêu hoa, định phóng về người con trai kia thì chợt dừng lại, mặt nó tối sầm lại, ánh mắt đã chuyển sang màu đỏ chết chóc, nó phi chiếc tiêu hoa đó vào mặt của đối thủ.

“Cạch”

Chiếc mặt nạ rơi xuống, khuôn mặt với đôi mắt xanh và mái tóc xám quen thuộc hiện lên, mọi người ngạc nhiên, nó nói với giọng đáng sợ:

-Dừng lại được rồi đây, Ken.

-Anh Ken/Ken !!!

Ken ngẩng đầu lên nhìn khuôn mặt của nó, anh nhạc nhiên, hấn quay sang cô gái vừa bị hạ, giật khăn che mặt của cô ta lên, nó nhếch mép cười khinh bỉ, mấy người còn lại ngạc nhiên:

-Bảo Ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54

Kin tức giận xông tới xóc áo Ken lên, quát to:

-Anh làm vậy là sao ?? Tại sao anh lại tấn công bọn này ??

Ken cúi đầu gầm xuống không nói gì, Kin tức giận thả Ken ra thô bạo, Bảo Ngọc nói:

-Các người không phải hỏi anh ấy nữa, anh ấy làm vậy vì tôi.

Back Flash

-Cô hẹn tôi ra đây có chuyện gì ?? –Ken đóng cửa sầm cửa xe lại, nhìn cô gái trước mặt.

-Không có chuyện gì tôi cũng không kêu anh ra được à ?? –Bảo Ngọc.

-Có chuyện gì cô mau nói đi, tôi không có nhiều thời gian đâu ?? –Ken nhàu mày khó chịu.

Bảo Ngọc tiến tới gần sát người Ken, chỉnh lại cavat tháo lỏng trên cổ anh và áp sát tai anh khiến anh ngạc nhiên, người nóng rực, tim đập nhanh, cô nói:

-Tôi muốn anh Minh Quân đây giúp tôi tấn công bang Angel và Nguyễn Hà Nhật Linh được chứ ???

Câu nói tạo bão làm Ken ngạc nhiên, mặt anh tối sầm lại, anh đẩy cô ra và nói:

-Cô nghĩ là tôi sẽ giúp cô hại bạn mình sao ???

Bảo Ngọc mỉm cười quyến rũ khiến Ken đơ người, cô cầm cavat anh kéo sát vào người cô, nói nhỏ nhẹ bên tai anh:

-Vì tôi biết anh sẽ giúp tôi mà!! Anh sẽ không để tôi chết đâu, đúng không ??

Ken ngẩn người, suy nghĩ một hồi rồi anh gật đầu đồng ý, Bảo Ngọc mỉm cười thỏa mãn.

6 người bọn nó ngạc nhiên, nó theo chiếc đồng hồ to bắn ra, điều chỉnh một chút nó đã biến thành khẩu súng mini, nó chĩa súng vào Ken, mọi người ngạc nhiên nhìn nó, nó nói giọng bình thản như không có chuyện gì xảy ra:

-Anh đồng hành cùng tôi cũng đã được 10 năm rồi, chắc anh hiểu rõ người phản bội đối với tôi có hình phạt nào??

-... –Ken ngạc nhiên nhìn nó.

-Và tất nhiên, bất cứ là ai cũng không có hai chữ “ngoại lệ” kể cả anh đó, Ken à?? –Nó.

Ken nhắm mắt hứng chịu hình phạt, Anna và Mary vội ngăn nó lại, Mary nói:

-Đừng, Sarah, đây là lần đầu và anh ấy cũng giúp mày nhiều rồi, coi như những lần đó bù cho lần này đi.

-Chắc hai cậu cũng biết, người cản trở tôi sẽ như thế nào đúng không ??

Nó chùng mắt, hai người kia cùng lúc bỏ ra, nó tiếp tục chĩa súng về phía Ken, mọi người quay mặt ra hướng khác, Ken nhắm mắt chịu đựng. Một lúc sau, không thấy tiếng súng nổ, mọi người quay lại thì đã thấy nó nhưng chĩa súng về phía Ken mà là phía Bảo Ngọc, mọi người ngạc nhiên, cô ta đang

chọn tròn mắt ngạc nhiên và sợ hãi, nó nói:

-Tôi quên không nói, tôi sẽ giết kẻ thù trước rồi mới đến kẻ phản bội.

“PÀNG”

Vừa dứt lời thì nó nổ súng, một người ngã xuống, dòng máu đỏ tươi ở ngực chảy ra. Nó nhú mào, 5 người kia hét to:

-KEN !!!

Lúc tiếng súng nổ, Ken đã liều mình ra đỡ đạn cho Bảo Ngọc, Bảo Ngọc vội đỡ anh, mọi người chạy tới (trừ nó và hấn), Kín nhìn vào vết thương và nói:

-Mau đưa Ken tới bệnh viện.

-Khoan đã, đằng nào thì anh ta cũng phải chết, chết sớm hơn cũng có sao đâu, quan trọng bây giờ là tôi muốn giết cô gái làm cho anh ta phản bội lại tôi. Hai người có gì nói thì hãy nói đi, tôi không có nhiều thời gian đâu.

Mọi người nhìn nó, giờ thì họ đã hiểu tại sao nó lại thêm từ Ice vào tên của nó, nó quá lạnh lùng, trái tim giống như đóng băng vậy. Ken khó khăn nói:

-Cô ...không sao chứ ??

-Tại sao anh lại cứu tôi ?? –Bảo Ngọc.

-Vì tôi không muốn nhìn thấy cô chết, Sarah, tôi hiểu rõ con bé mà, nó muốn giết ai thì người đó nhất định không sống được đâu. –Ken.

-Vậy thì tại sao anh lại giúp tôi chống mấy người này, anh biết rõ mình làm thế sẽ chết mà. –Bảo Ngọc

-Tôi không muốn cô bị thương, hơn nữa tôi cũng muốn ít nhất một lần cùng cô làm việc gì đó và không muốn nhìn cô làm chuyện xấu. –Ken.

-Vi...vi...sao anh lại tốt với tôi như vậy ?? Anh biết rõ tôi là kẻ thù của anh mà. –Bảo Ngọc ngạc nhiên.

-Có lẽ tôi đã sai, khi để kẻ thù bắt giữ trai tim mình như vậy.... –Ken cười nhạt.

-Anh nói vậy là sao ?? –Bảo Ngọc.

-Bảo Ngọc...tôi yêu cô mất rồi. –Ken nói rồi vờn người dậy nhưng không được.

-Vậy thì chúng ta hãy thành đôi ở thế giới bên kia nha.

Cô đặt lên môi Ken nụ hôn nhẹ nhàng, rồi rút từ trong người ra con dao sắc nhọn đâm vào bụng anh, anh đau đớn nhú mào, cô tiếp tục đâm vào bụng mình, hai người ngã gục xuống. Mọi người này giờ ngạc nhiên, chưa hiểu chuyện gì xảy ra, đột nhiên hấn nói to:

-Mau đưa hai người họ đến bệnh viện.

Câu nói của hấn làm mọi người bừng tỉnh, nó vội chạy đến chỗ Ken, lay lay người anh, nước mắt trào ra:

-Ken, Ken anh tỉnh lại đi, em xin lỗi, đang lẽ ra em không nên làm như vậy, anh mau tỉnh lại đi.

Mọi người nhìn nó ngạc nhiên, sao đột nhiên nó lại thay đổi như vậy, Kín chạy tới đỡ nó dậy, mọi người đưa hai người tới bệnh viện.

Tại bệnh viện nhà hấn

Cánh cửa phòng cấp cứu đóng lại, mọi người quay lại nhìn nó, hai chân nó như không còn sức lực, ó quạ gục xuống đất, Kín vội chạy lại đỡ nó, anh nói:

-Anh Ken sẽ không sao đâu mà, em đừng lo.

Nó im lặng, nhìn về phía cánh cửa phòng cấp cứu, mọi người nhìn nó, họ có thể thấy được nó lo cho Ken đến mức nào.

10 phút sau, một y tá từ phòng cấp cứu, mọi người chạy tới, nó vội đứng dậy và hỏi:

-Anh ấy và Bảo Ngọc sao rồi ???

-Hai người bị thương rất nghiêm trọng và bị thiếu máu, chúng tôi cần làm phẫu thuật cho hai người này nhưng bệnh viện đang không có đủ máu làm phẫu thuật cho chàng trai. Ai có máu cùng nhóm với cậu ấy không ?? –Y tá nói.

-Kennhóm máu gì ?? –Kelvin

-Chàng trai nhóm AB –Y tá.

-Tôi có cùng nhóm máu với Ken. –Kelvin nói.

-Mời cậu theo tôi đi xét nghiệm.

Y ta nói và đi, Kelvin kia đi theo, nó cúi gằm mặt xuống đất.

6 giờ sau

Cuối cùng thì cánh cửa phòng phẫu thuật cũng mở ra, hai vị bác sĩ bước ra, 5 người vội chạy tới, nó ngồi gục đầu xuống. Kín hỏi:

-Ken thế nào rồi ???

-Viên đạn trúng vào phổi, cũng may là viên đạn nhỏ hơn bình thường, nên không gây nguy hiểm đến tính mạng, nhưng vết thương ở bụng thì rất nghiêm trọng, mất ít nhất 2 tuần để hồi phục, mọi người nên nói với bệnh nhân và ít vận động, nếu không vết thương sẽ rách miệng, rất nguy hiểm. –Bác sĩ nói rồi đi.

-Khoan đã, còn cô gái thì thế nào ?? –Nó lo lắng.

-Chúng tôi thành thật xin lỗi, mặc dù đã cố gắng nhưng vết thương rất nghiêm trọng, cô ấy đã không qua khỏi. –Vị bác sĩ còn lại nói rồi đi.

Nó quỳ gục xuống đất, mọi người ngạc nhiên, nó chạy đi, Kín định chạy theo nhưng hấn ngăn lại, nhìn ý nói “đề tôi”.

Nó chạy ra đến cổng bệnh viện thì hấn giữ nó lại, nó vung tay hấn ra và nói:

-Anh buông ra, hãy để tôi yên.

-Tôi sẽ đưa em tới một nơi, em sẽ thấy khá hơn đây.

Hấn nói rồi lôi nó đi, nó đi theo, hấn đưa nó lên chiếc xe Audi của hấn và đến bãi cỏ lau lần trước, nó quay sang hấn:

-Anh đưa tôi đến đây làm gì ???

-Nơi này sẽ khiến em dễ chịu hơn, em từng nói thế mà, đúng chứ ?? –Hấn nói rồi ngã lưng xuống cỏ.

Nó ngồi xuống, nhìn vào những cây cỏ lau đang nghiêng mình theo gió, một hồi lâu sau, nó nói:

-Cảm ơn.

-Em vừa nói gì vậy ?? –Hấn giật mình ngồi dậy, hỏi lại nó.

-Tại sao em lại chạy đi?? Ken cậu ấy đã không sao rồi mà, lỗi đâu phải hoàn toàn do em. –Nó im lặng, hấn nói tiếp

Nó khựng người lại, mặt tối sầm, hấn ngạc nhiên, nó nói:

-Chính tôi là người khiến anh ấy bị thương nặng như vậy, khó khăn lắm anh ấy mới tìm được người mình thích, vậy mà tôi lại chia rẽ hai người họ, hơn nữachính tôi đã giết hại Bảo Ngọc.

-Vết thương em làm cho Ken cũng đâu nghiêm trọng, vết thương còn lại là do Bảo Ngọc gây ra, không phải do em. Còn chuyện của Bảo Ngọc.... tôi sẽ đưa em đến một nơi.

Hấn nói rồi kéo hấn đi, họ đi tới bệnh viện, tiến vào gặp ông bác sĩ đã phẫu thuật cho Bảo Ngọc, ông bác sĩ ngạc nhiên:

-Cậu...cậu chủ.

-Ông hãy mau nói cho tôi biết sự thật về cô gái ông vừa làm phẫu thuật. –Hấn nói, giọng đáng sợ.

-C...cậu nói gì lạ vậy? Chẳng phải tôi đã nói cô ấy chết rồi sao?? –Ông bác sĩ sợ hãi.

-Ông không giấu được tôi đâu, trước khi tới đây tôi đã quan sát vết thương đó rồi, nó không sâu tới mức mất mạng đâu. Hơn nữa...thái độ của ông vừa nãy rất kì lạ, nếu không muốn bị đuổi việc thì hãy mau nói đi.

Hấn nói làm ông bác sĩ ngạc nhiên và run sợ trước lời hăm dọa của hấn, ông im lặng suy nghĩ một lúc:

-Cậu chủ nói đúng, vết thương của cô ấy không nghiêm trọng như tôi đã nói, khi đưa vào phòng phẫu thuật thì cô ấy đã tỉnh lại, cô ấy chia sẻ vào chúng tôi và yêu cầu chúng tôi nói với các vị là cô ấy không qua khỏi.

Hấn nhìn sang nó, cơ mặt nó giãn ra, nó đã đỡ lo lắng hơn, hấn nói:

- Bây giờ tôi có việc cần đi ngay, tôi không muốn chuyện tượng tự xảy ra một lần nào nữa, nếu không, ông chuẩn bị ra đường ăn xin đi. (rồi quay sang nó) Chúng ta đi thôi.

Nó gật đầu, hấn và nó ra khỏi căn phòng, ông bác sĩ bên trong thở phào nhẹ nhõm.

- Chuyện của Ken và Bảo Ngọc, em định thế nào ?? –Hấn.

- King này, chuyện vừa rồi, anh đừng nói với ai được không ?? –Nó

- Sao vậy ?? –Hấn.

- Nếu cô ta muốn chúng ta nghĩ là cô ta chết rồi thì hãy để cô ta được như vậy, hơn nữa... tôi cũng không muốn chuyện này trở nên rắc rối, anh giúp tôi được không ?? –Nó nói như cầu xin.

- Được rồi. –Hấn.

Tại phòng bệnh của Ken

- Mọi chuyện thế nào rồi ?? –Hấn và nó bước vào, hấn nói.

- Vẫn chưa tỉnh. –Kin lắc đầu.

Nó bước tới chỗ Anna và Mary đang ngồi, hai cô gục đầu xuống, nó vỗ vai 2 cô nói:

- Bọn mày đánh cũng mệt rồi, về nhà đi nghỉ đi, ở đây có tao rồi. Anh hai và Kelvin đưa hai cô ấy về nhà đi.

- Có ổn không, em cũng mệt rồi mà. –Kin

- Em không sao đâu, mọi người về đi, em muốn ở lại với Ken. –Nó

- Vậy em ở lại cẩn thận nha, có chuyện gì gọi cho mọi người nha.

Kin nói, nó gật đầu, mọi người ra khỏi phòng.

Sáng hôm sau

- Sarah à, em có đói không, anh có mua bánh đến cho em nè.

Kin nói và cùng mọi người đi vào thì thấy nó nằm gục bên cạnh giường Ken và nắm chặt lấy tay Ken, anh đi tới nhìn nó mỉm cười, bỗng nhiên người Ken động đậy, mắt anh mở ra, mọi người đi tới chỗ Ken, Anna nói:

- Cuối cùng bạch mã hoàng tử ngủ trong rừng cũng tỉnh lại rồi.

- Anh cảm thấy thế nào rồi, còn đau không ?? –Kin

- Lần sau bỏ cái tật đại gái đi nha. –Kelvin

Ken mỉm cười, anh định ngồi dậy thì chợt nhân nha tay mình nặng nặng, anh nhìn xuống thì thấy đang nằm gục xuống giường và nắm chặt lấy tay anh, Ken ngạc nhiên nhìn mọi người, Kin nói:

- Con bé lo cho anh lắm, nó ở đây với anh suốt từ tối qua đó.

Ken mỉm cười nhìn nó, nó nhú mồm rồi tỉnh dậy, nhìn thấy Ken nó vội ôm chầm lấy anh, nói:

- Cuối cùng anh cũng tỉnh lại rồi, vậy mà em tưởng anh sẽ rời xa em.

Ken ngạc nhiên, chẳng phải nó giận anh lắm sao, sao bây giờ lại... Ken hỏi nó:

- Thiên Băng, em không giận anh à??

- Anh Ken, em xin lỗi vì đã làm vậy với anh, em không hiểu được cảm giác của anh, em xin lỗi. –Nó ôm Ken chặt hơn.

- Á... khoan đã... em bỏ anh ra, anh đau.

Ken kêu lên, nó quên mất là Ken đang bị thương và vội bỏ Ken ra, Ken xoa đầu nó và nói:

- Ngốc, dù có chuyện gì đi nữa, anh cũng sẽ không bao giờ làm hại em đâu, bảo bối của anh. Mà chuyện vừa xảy ra, anh xin lỗi Anna và Mary nha.

-Không sao đâu, dù gì mọi chuyện cũng ổn rồi mà. –Mary cười.

-Chỉ cần hai người làm hòa là tội này vui rồi. –Anna

Ken cười, anh chợt nhớ ra điều gì đó, hỏi:

-Còn Bảo Ngọc, cô ấy sao rồi ??

Mọi người im lặng, Kín lắc đầu nhẹ, chỉ cần như thế Ken cũng đã hiểu, mặt anh tối sầm lại, nó nói:

-Em xin lỗi, khó khăn lắm anh mới tìm được người phù hợp vậy mà em lại giết cô ấy.

Ken im lặng một hồi, chợt anh búng vào chán nó làm nó đau điếng, anh nói:

-Em nói cứ như từ trước tới giờ anh “ế” không bằng, người chết thì cũng chết rồi, mọi người phải vui vẻ lên chứ.

-Đúng vậy, bây giờ thì mời mọi người ăn.

Gin đập cửa bước vào, trên tay xách đầy đồ ăn và đặt lên bàn, Ken ngạc nhiên hỏi:

-Anh định cho em ăn tối đầu thai luôn à ??

-Ai cho chú em ăn, đây là của mọi người, còn của chú em là cái này.

Gin lôi ra một chiếc hộp và mở bên trong ra, mọi người ngạc nhiên:

-Cháo.

Miệng Ken giật giật, cũng lâu lắm rồi anh không ăn thứ này, nhớ lại hồi nhỏ anh ghét là “cháo”. Gin vỗ vai Ken:

-Ráng ăn cho khỏe nha, anh không kiếm hết cả việc của chú được đâu.

-Không.....em không ăn cháo đâu.

Ken hét lên, mọi người cười lớn, nó thì nhìn Ken mỉm cười “cũng may là anh không sao??”

2 tuần sau

-Thiên Băng à, anh xuất viện được chưa?? Trong này chán lắm.

Ken than thở nhìn cô gái trước mặt đang tập chúng vào laptop, Mary cũng lên tiếng:

-Phải đó, bác sĩ cũng nói là anh ấy cũng có thể xuất viện được rồi mà.

-Không được, anh ấy còn yếu lắm. –Anna phản đối

-.....

Mọi người cãi nhau ào ạt (trừ nó), rồi đồng loạt nhìn sang nó đợi ý kiến. Gương mặt đang tập chung của nó đột nhiên xuất hiện nụ cười mỉa mỉ đáng sợ “Cuối cùng cũng tìm được rồi”, mọi người nhìn nó sợ hãi, nuốt nước bọt cái ực, nó gấp máy tính lại và nói:

-Lát nữa anh có thể xuất viện.

Ken vui mừng, nó quay sang Kín nói:

-Anh hai à, anh là hoàng tử của hoàng tộc đúng không ??? Anh có thể giúp em một việc được không???

-Việc gì ??? –Kín ngạc nhiên.

-Triệu tập 1 quốc họp vào 3 ngày nữa. –Nó

Kín và mọi người ngạc nhiên, anh suy nghĩ một hồi rồi nói:

-Được rồi, anh sẽ đi làm ngay.

Kín nói rồi đi ra ngoài, mọi người nhìn nó thối mác và tò mò, sau đó Ken cũng được xuất viện và quay về nhà nó sống.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55

Ngày hôm sau

Nó vừa ngồi xuống bàn ăn, Kin đã hỏi nó:

- Thiên Băng, chuyện em nhờ anh, anh đã làm xong rồi, anh đã nhờ ông triệu tập mọi người như em nói. Nhưng mà làm như vậy để làm gì vậy ??

- Rồi anh sẽ biết, có người sắp phải gặp quả báo vì mình gây ra rồi. Mà anh đừng nói với ông về em và kêu ông gọi cả gia đình “ông ta” tới. –Nó nói kèm với nụ cười đáng sợ.

- Ừm –Kin

- Em có việc cần làm nên 2 ngày tới sẽ không ở đây, cuộc họp sắp tới mọi người nhất định phải tới, sẽ có điều thú vị lắm đấy, nhất là anh đó, Ken.

Nó nói rồi bước đi, mọi người định hỏi nhưng lại thối lui nhìn theo nó ngạc nhiên.

Tại nhà họ Trần (nhà ba nó)

Ông Trần đang ngồi lật từng trang báo thì có chuông cửa vang lên, một người giúp việc chạy vào, đưa cho ông một bao thư, cô kính cẩn nói:

- Ông chủ, thư của ông.

Ông Trần nhận lấy, cô cúi đầu lui, ông mở bao thư ra, mặt ông tối sầm lại, tay run run, bà Rose bên cạnh thấy vậy, hỏi:

- Cái gì vậy anh??

- Là thư triệu họp hoàng tộc, họ muốn chúng ta phải tới đó. –Ông Trần nói và cất tấp thiệp vào trong bao.

- Vậy tốt quá còn gì, mà bao giờ vậy anh, để em kêu Ngọc Diệp và Diễm Kiều về chuẩn bị, em chưa tới đó bao giờ. –Bà Rose cười tươi.

- 2 ngày nữa.

Ông Trần nói, bà Rose vội đi, ông Trần mở bao ra để kiểm tra lại, ông rất ngạc nhiên “Từ ngày hôm đó, không phải họ đã.....”

2 ngày sau tại lâu đài hoàng gia Liechtenstein

- Oa.... Em có từng xem lâu đài hoàng gia Liechtenstei trên báo nhưng không ngờ nó lại đẹp và bự đến vậy??

Anna ngơ ngác nhìn khắp nơi, Kin mỉm cười như thừa nhận câu nói vừa rồi, Kelvin khoác vai cô nói:

- Vậy khi nào em đến lâu đài ở Thụy Điển sống cùng anh nha.

- Xi, ở Monaco cũng không thua kém gì đâu nha. –Anna

- Hai đứa kia, có đi không, bị bỏ lại bây giờ. –Kin gọi

Lúc này hai người họ mới để ý là mọi người đi trước một quãng dài, hai người họ vội chạy theo. Họ bước vào phòng khách, bên trong vô cùng sang trọng, những chiếc sofa dài sang trọng, đặc biệt chú ý nhất là chiếc ghế giống như của các vị vua vậy. Trong này mọi người cũng đã tới khá đầy đủ, hầu hết là các công tước, hầu tước, bá tước, nam tước và các công nương của họ. Từ bên ngoài có 2 bước bảo là đại công tước và đại công nương, ông đi đến chỗ Kin hỏi:

- Con triệu tập mọi người tới đây có chuyện gì vậy ??

- Rồi ngài sẽ biết.

Kin cười, mọi người ngạc nhiên, cũng từ cái ngày đó đến nay chưa bao giờ thấy anh cười, từ ngoài bước vào 4 người làm mọi người ngạc nhiên sắc mặt thay đổi, người đàn ông thì họ biết đó là nhưng 3 người kia thì họ là ai?? Quan trọng hơn cả là sao ông ta có thể tới đây, chẳng phải ông ta bị tước bỏ

chức vị hầu tước và loại khỏi hoàng tộc từ ngày ông James phản bội vợ mình-công chúa Anh quốc rồi sao ???

-Đến đây đủ rồi à ??

Quốc vương-ông nó-người đứng đầu hoàng tộc đi vào, mọi người đồng loạt cúi đầu, ông nó nhìn qua một lượt, chợt dừng lại ở ba Kin, ông nó nói:

-Lâu rồi không gặp, Kin cũng mời cậu cũng đến đây à ??

-Vâng, lâu rồi không gặp, ba!! –Ông Trần.

-Ta không phải ba cậu, từ ngày hôm đó, cậu và ta đã không còn bất cứ quan hệ gì, trừ thằng cháu này thôi (ông nó vỗ vai Kin), vậy nên đừng bao giờ gọi ta là ba. –Ông nó tức giận.

-Thôi được rồi mà ông, chúng ta mau vào cuộc họp thôi, nó cũng sắp tới rồi, nếu thấy chưa bắt đầu thì nó nhất định sẽ trách cháu. –Kin

Ông nó nhìn Kin gật đầu, ông nó đi đến vị trí của mình và ngồi xuống, mọi người cũng ổn định chỗ ngồi, ông nó quay sang chỗ Kin nói:

-Được rồi, bắt đầu đi.

Kin nhìn ông gật đầu, anh đứng dậy và đi đến chỗ ông James, anh hỏi:

-Hoàng tộc có quy định là không cho người ngoài vào dự họp, vậy tại sao ngài James lại cho 3 người này (chỉ về phía bà Rose, Ngọc Diệp và Diễm Kiều) Họ thực sự là ai???

Mọi người cũng xì xào bàn tán, ông James không biết nói thế nào thì bà Rose đứng dậy nói:

-Tôi là phu nhân của ông James cũng là công nương hầu tước của hoàng tộc này.

-Ai cho phép ??

Một giọng nói phát ra từ ngoài cửa, mọi người đầu quay lại nhìn, một cô gái tóc nâu khói mặc đồ lolita công chúa màu đen-trắng đi vào, khuôn mặt đeo mặt nạ màu vàng, có thể thấy được đôi mắt trong veo màu lam. Bà Rose tức giận:

-Cô là ai ?? Cô nói vậy có ý gì ??

-Tôi nói không đúng à?? Bà ... chỉ là một người đi cướp chồng người khác, vậy mà bà cũng đòi làm công nương của hoàng tộc này, bà không xứng. – Cô gái nói.

-C..cô...cô.... Cô không phải là người của hoàng tộc nên không được phép nói ở đây, mau ra khỏi đây. –Bà Rose

-Căn cứ vào đâu mà bà nói tôi không phải người của dòng tộc này, tôi là công nương mà bà cố tình giết để cướp ngôi. –Cô gái đó bỏ lớp mặt nạ ra, một khuôn mặt thiên thần quen thuộc hiện ra, mọi người ngạc nhiên, hai chân ông James mềm nhũn không đứng nổi, bà Rose sợ hãi, khuôn mặt tái xanh lại, bà ta lắp bắp:

-K...không thể nào, vào 12 năm trước chính mắt tôi đã nhìn thấy cô bị nhốt trong tòa biệt thự đó và nó đã cháy rồi mà.

Người con gái vừa nãy cúi mặt xuống đất, mặt đen lại rồi cô ta nước lên mỉm cười:

-Cuối cùng bà cũng chịu thừa nhận rồi à?? Rằng bà cố tình giết hại công nương cũ để đoạt vị.

-Kh...không phải tôi. –Bà Rose chối.

-Tôi ở đây mà bà còn cố tình chối à?? –Cô gái nói.

-Cô nói dối, cô không phải là cô ta, cô ta đã chết rồi. –Bà Rose

Cô gái cúi mặt xuống đất, tay nắm thành quyền, hai vai run run, chợt ông James đi tới, bắm lấy vai cô gái và hỏi dồn:

-Aria, là em phải không ?? Em vẫn còn sống, anh biết mà, em sẽ không bỏ anh đi đâu.

Nói rồi ông ta ôm chầm lấy cô gái, mọi người ngạc nhiên, cô gái đẩy mạnh ông ra, tháo bỏ kính áp tròng và lớp mặt nạ bằng da trên mặt mình, nhìn về phía bà Rose và ông James và nói:

-Bà Rose, bà đã nói đúng, tôi là Sarah Vernilazz không phải là công nương Aria và dù bà ấy có ở đây đi nữa thì cũng không có quan hệ gì với ông để ông có những hành động như vậy.

Mọi người ngạc nhiên nhìn nó, một cô gái thật xinh, họ chưa thấy ai xinh đẹp như vậy, ông nó thì nhìn gương mặt đó không rời, nhớ ra điều gì đó, ông James như bị hóa đá, rồi cười nhạt nhìn đứa con gái mà ông lúc nào cũng mong nhớ “hóa ra con trở lại để trả thù ba”. Bà Rose lên tiếng:

-Cô Vernilazz, những lời cô nói là dựa vào đâu, tôi sẽ kiện cô vì tội vu khống.

-Bà nghĩ tôi ngu tới mức buộc tôi bà mà không có chứng cứ ư ?? Vậy thì bà hoàn toàn sai rồi. Gin, mang chúng tôi đây.

Giọng nó vang lên, một lúc sau, Gin và một người đàn ông đi vào, gương mặt của ông ta có một vết sẹo dài. Bà Rose thấy vậy thì ngạc nhiên, Gin ra lệnh cho người đàn ông đó:

-Hãy mau nói cho mọi người biết những gì hôm qua ông đã nói.

Người đàn ông nhìn bà Rose, bà ta chừng mắt khiến ông ta sợ hãi, ông ta quay sang Gin, anh gật đầu, ông nói:

-Tôi là Christopher, vào 12 năm trước, tôi là trùm của một băng đảng ở thành phố London, chúng tôi được bà Rose đây thuê với giá rất cao, bà ấy muốn chúng tôi bắt cóc tiểu thư Asia và new princess và giết chết họ, mọi việc thành công nhưng chúng tôi phải trả cái giá quá đắt, tôi mất toàn bộ đồng đội của mình và sau vụ hỏa hoạn đó chỉ có mình tôi sống sót. Sau lần đó, bà ta cho truy tìm tung tích của chúng tôi là giết hết toàn bộ, nhưng cũng may là tôi đã về quê ở đảo Virgin nên bà ta không tìm được.

-Mày cảm thấy lại, đừng có ngậm máu phun người, mọi người, tất cả những gì ông ta nói đều là dối trá –Bà Rose túm cổ áo người đàn ông quát lên rồi quay sang phía mọi người.

-Bà Rose, đến mức này bà vẫn còn chối ư ?? Được rồi, tôi sẽ đưa ra những thứ thuyết phục hơn. –Nó

-Ông lấy ra đi.

Gin nói, Christopher lấy ra một tờ giấy cũ, đó là hợp đồng thỏa thuận của bà Rose và ông ta, bà Rose nhếch mép:

-Làm giả bản hợp đồng này đối với cô chủ tịch đây có gì là khó.

Mặt nó tối sầm vì tức giận, nó nhìn bà ta khinh bỉ, nó nói:

-Vậy còn cái này thì sao ??

Ngay lập tức một chiếc máy chiếu và màn hình lớn được mang vào phòng họp, nó lôi laptop ra và kết nối với máy chiếu, ngay lập tức hình ảnh hiện lên: Là hình bà Rose đang dùng tiêu đâm vào hình của mẹ nó, miệng cười gian xảo:

-Cuối cùng cô cũng biến mất khỏi thế giới này, ngôi vị công nương của cô sẽ mãi mãi thuộc về ta, hãy xuống địa ngục đi. Chính bà mẹ nữ hoàng của cô đã ỷ ba mẹ tôi đến con đường phá sản, khiến họ phải tự tử, cô phải chết dưới tay tôi thì mới trả cho gia đình tôi món nợ này. Đừng oán hận tôi nha, Aria.

Màn hình vụt tắt, mọi người ngạc nhiên, nhìn bà ta đầy căm hận, có 2 người cúi đầu tức giận, xung quanh tỏa ra âm khí đáng sợ, nó quay sang phía bà Rose, nhưng mày thách thức:

-Bà định giải thích như thế nào về những lời nói đầy ác ý thế này ??

-Dối trá, tất cả đều là dối trá. –Bà Rose chối.

-Đến bây giờ bà vẫn còn chối à??? Để tôi cho bà biết thêm một điều nữa, tôi sẽ không bao giờ buộc tội ai đó khi chưa có ít nhất 3 chứng cứ. Nó nói rồi nhìn ra lệnh cho Gin

Gin ngay lập tức mở một đoạn phim nữa lên, hình ảnh hiện lên đầu tiên là hình bà ta còn trẻ, bà ta đáng đứng nâng cầm mẹ nó lên, mẹ nó thì bị trói chặt, bà ta nói bằng cái giọng đáng sợ:

-Tiểu thư Aria, chắc cô vẫn nhận ra tôi chứ??

-Sao tôi lại quên được chứ ?? Cô là loại người không biết liêm xỉ, cô là một con hồ ly, là một con rắn độc, chính những người như cô làm ô uế thế giới này. –Mẹ nó ch*ì

“CHAT”

Bà ta vung tay tát mẹ nó, khuôn mặt thiên thần đỏ lên và hằn rõ bàn tay trên mặt, bà ta tức giận nói:

-Cô nên suy nghĩ trước khi nói đi, với tình thế như này thì bất cứ lời nói nào của cô cũng có thể giết hại cô và đứa con gái này của cô đó.

-Tại sao bà lại làm vậy ?? –Mẹ nó nhìn sang nó rồi bình tĩnh quay lại phía bà ta hỏi

-Có 2 lý do, lý do thứ nhất thì chắc cô cũng biết, nhưng điều quan trọng hơn, vì bà mẹ nữ hoàng Anh quốc của cô đã làm cho toàn bộ gia tộc của tôi phải chết, ba mẹ tôi tuyệt vọng đến mức phải tự tử. Những điều bà ta làm thì con cháu bà ta phải hứng chịu nỗi đau gấp nhiều lần. –Bà Rose nói, ánh mắt hận thù

Mẹ nó suy nghĩ một hồi rồi cười lạnh như nhớ ra điều gì đó, mẹ nó nói:

-Gia tộc của cô bị xử tử vì đã không may mang can bệnh dịch đó về đất nước này, theo luật thì những người như vậy đều sẽ bị chết. Còn chuyện của ba mẹ cô, thì do họ buôn bán vũ khí, mà tủy trái phép, còn tham nhũng, mẹ tôi tịch thu tài sản như vậy là quá nhẹ rồi, chứ tội của họ phải ngồi tù lâu đó.

-Cô im ngay, dù thế nào đi nữa, tất cả là tại bà ta, những việc bà ta làm tôi sẽ bắt con cháu bà ta gánh chịu đau khổ gấp nhiều lần. Bắt đầu từ hai người đó

HA....HA....HA.....

Bà ta cười lớn rồi bỏ ra ngoài.

Màn hình vụt tắt, mọi người nhìn bà ta khinh miệt, Kin xông tới xốc cổ áo lên, quát lớn:

-BÀ GIÁM LÀM NHƯ VẬY VỚI MẸ TÔI, TÔI SẼ CHO BÀ CHẾT ĐỀ ĐỀN TỘI.

Bà ta như không quan tâm đến lời nói của Kin, quay sang ông James cầu xin:

-Anh à, anh phải tin em, em không làm như vậy, tất cả là do con nhỏ này muốn trả thù em nên mới bày ra trò này.

“CHAT” ông Trần vung tay tát vào mặt bà ta, bà ta ngã xuống, máu ở miệng chảy ra, bà ta ngước lên nhìn ông James hai mắt rung rung, ông James tức giận quát:

-Đến mức như này rồi mà cô vẫn còn cãi à?? Tôi và cô từ nay không còn bất cứ quan hệ gì nữa.

Ông James đi tới ghế của mình và ngồi phịch xuống, mặt tức giận, lúc này bà Rose mới đứng lên và quay sang nó hỏi:

-Sao mày lại có được đoạn video đó ??

-Thật may mắn là vòng cổ lúc đó tôi đeo có một chiếc mảy quay chậm, nhưng mẹ tôi đã quên điều này và khi đeo cho tôi chiếc vòng cổ khác cho tôi, mẹ tôi tháo và và giữ lấy, có lẽ trước khi chết bà đã kịp vứt chiếc vòng này ra xa. Thật may là ngay ngày hôm sau một cô gái đã nhặt được và giữ lấy và cuối cùng nó cũng rơi vào tay chúng tôi. Mà Tôi còn một vấn đề nữa cần nói đến.

Gin đi đưa cho mỗi người một tờ giấy, mọi người nhận lấy rồi xem, kể cả bà Rose và hai cô con gái bà ta cũng có. Khuôn mặt mọi người chuyển sang ngạc nhiên; Kin, hân, Anna, Mary, Ken, Kelvin nhếch mép cười khinh miệt, ông James tức giận vò nát tờ giấy; bà ta ngạc nhiên, ah chân quý khuy xuống, tay run run; Diễm Kiều và Ngọc Diệp tay run run đi tới chỗ bà ta, Diễm Kiều hoir:

-Mẹ, điều này là ự nthaatj à ?? Rằng con không phải con bà ??

-Diễm Kiều, con phải nghe mẹ giải thích đã....- Bà Rose.

-Mẹ không phải giải thích nữa, con không ngờ mẹ lại là người như vậy ?? –Ngọc Diệp

Hai cô chạy đi, bà Rose gọi và định chạy theo nhưng Gin giữ lại, anh nói:

-Sau những tội ác mà bà gây ra, bà nghĩ là sẽ cứ như vậy mà ra khỏi đây à ??

-HA...HA...HA..... Các người biết rồi thì cũng tốt thôi !! Công nương Aria của các người là do ta giết đó,ả ta đã chết dưới tay của ta. –Bà ta cười man rợ, khuôn mặt biến thành ác quỷ.

-Theo luật của dòng tộc, những tội danh của bà sẽ bị kết án tử hình. Người đâu!! Mau đem người này đến nhà tù ở dưới tầng hầm chờ ngày xét xử. –Đại công tước nói vừa dứt lời, có một tốp người đi vào đưa bà ta đi.

-Khoan đã... tôi muốn hỏi một điều là sao cô có thể biết được những điều này ?? Không lẽ có mọi gian. –Bà Rose quay sang hỏi nó.

-Bà thực sự không nhận ra à ?? Vào 7 năm trước, bà đã nuôi nhận một người và đào tạo cô ta thành một sát thủ đứng chừ ?? –Nó

-Không lẽ là

-Ping Poong!! Bà đoán đúng rồi đó. BẢO NGỌC, CÔ VÀO ĐƯỢC RỒI ĐÓ.

Từ bên ngoài có một cô gái có thân hình thanh mảnh, mái tóc vàng, đôi mắt to màu xanh, đôi môi anh đào, nhìn giống như búp bê bước vào. 6 người bọn hân ngạc nhiên, bà ta cũng vậy, khuôn mặt đanh lại nói:

-Allegra, không lẽ cô lại phản bội tôi ??

-Bà đừng nói những câu vớ vẩn như vậy, tôi không phản bội bà, mà là tìm bà để TRẢ THÙ. –Bảo Ngọc

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56

Cô nói vậy là sao ?? –Rose ngạc nhiên.

Bảo Ngọc cười nhạt ra dơ ra một tấm hình của hai người 1 nam 1 nữ, cô nói:

- Chắc bà nhận ra người đàn ông này chứ ?? Ông Jordan Roberts- người đã bị bà giết hại vì ã chống lại bà và có những chứng cứ về việc hối lộ của bà, còn người phụ nữ này là vợ của ông Jordan cũng đã chịu chung số phận với ông ấy.

- Không lẽ cô là...

- Phải, tôi là Allegra Roberts- con gái của hai người này, lúc ba mẹ tôi bị giết hại, tôi đã may mắn trốn thoát và tìm bà trả thù. Tôi đã làm theo mọi việc mà làm yêu cầu nhưng cùng lúc đó tôi cũng đã bí mật tìm những chứng cứ về những tội ác mà bà đã gây ra. –Bảo Ngọc.

Mọi người ngạc nhiên, riêng một người nở nụ cười rạng rỡ hạnh phúc, bà ta tức giận, xóc cổ áo cô lên:

- Mày là cái đồ phản bội, chính tao đã cứu mạng mày mà mày lại phản bội tao để giúp cho con ** kia (chỉ về phía nó). ĐỒ VONG ON BỘI NGHĨA!!!

Bảo Ngọc sầm mặt lại, giật mạnh tay bà Rose ra khỏi áo mình và đẩy mạnh bà ta xuống đất:

- Tôi không cho phép bà nói vậy với Sarah, chính cô ấy mới là người cứu tôi trong lúc khó khăn nhất, chúng tôi có chung một kẻ thù là bà nên hợp tác để chống lại bà là đương nhiên.

- Mày...mày... -Bà Rose tức không nói nên lời.

- Thôi hoàng kim của bà kết thúc rồi, Boss à. –Bảo Ngọc

- Hãy mau đem bà ta đi.

Nó ra lệnh, đám người vừa này đưa bà ta đến nhà tù ở dưới hầm của lâu đài và nhốt vào.

Quay lại với Ngọc Diệp và Diễm Kiều

Hai cô chạy ra ngoài đường, Diễm Kiều chạy nhanh lao về dòng xe đang đi lại tấp nập, Ngọc Diệp giữ tay chị mình lại và nói:

- Chị khoan đã, chúng ta phải quay vào xem mẹ thế nào, họ nhất định không tha cho mẹ đâu.

- Em bỏ ra, người đàn bà nhẩn tâm đó không phải là mẹ chị. –Diễm Kiều giằng tay mình ra.

Từ ô tô có một chiếc xe chạy tới, hình như người trong xe đang nghe điện thoại nên không để ý có người giữa đường, hai cô ngạc nhiên, sợ hãi, chân tê cứng lại không nhúc nhích được.

“RẦM”

- Á...AAAAA.....

Tại hoàng gia Liechtenstein

- Cháu... cháu thực sự là Sarah sao ?? –Ông nó đi tới chỗ nó, hỏi.

- Ông à, chẳng lẽ ông không tin cháu. –Nó

- Con bé ngọc này, sao đến tận bây giờ cháu mới chịu về gặp ta, có biết ta và mọi người nhớ cháu lắm không ??

Ông nó ôm chầm lấy nó, nó mỉm cười, đại công tước cũng đi đến chỗ nó và ông, lên tiếng nhắc nhở ông nó:

- Ba à, còn nhiều người nhớ con bé lắm đó chứ không phải chỉ mình ba đâu. Ba cũng nên để hai anh em nó...

-Bác à, cháu gặp Sarah từ mấy tháng trước rồi. –Kin

-Cái thằng bé này, vậy mà giấu mọi người. –Đại công tước trách.

Kin cười nhe răng, nó cũng mỉm cười, ông nó nhìn kĩ nó nói:

-Cháu của ta đẹp lắm, vẻ đẹp kiều sa cao thượng của cháu rất giống bà nội cháu, nhất là đôi mắt này, thật là đẹp.

-Thì ra đôi mắt này là của bà, vậy mà cháu cứ thắc mắc hoài, còn tưởng là –Nó

-Cháu gái của ta giỏi lắm đó, rất thông minh giống bà nội của cháu. –Ông nó

-Ông à....sao ông sao sánh Sarah với bà nội hoài vậy ?? –Kin

-Cái thằng bé này, cháu có biết là bà cháu tuyệt vời đến mức chưa ai có thể so sánh với bà cháu không ??? Nếu không nhờ chí thông minh hơn người của bà cháu thì hoàng tộc này đã hoàn toàn biến mất từ nhiều năm trước rồi.

Đại công tước kì đầu Kin và nói, mấy người bọn nó ngạc nhiên nhìn sang phía ông nó, mọi người gật đầu, ông nó như chợt nhớ ra điều gì đó vội nói:

-Đúng rồi, ta muốn cho cháu thành công chúa của dòng tộc này, cháu là đứa con gái duy nhất của dòng tộc, toàn bộ từ đời ta chờ đi, chưa hề có một người con gái nào hết, mà từ những đời trước, tính đến cháu mới là người thứ 5 của hoàng tộc. Vậy nên từ nhiều đời trước đã có quy định là bất cứ người con gái của nam tước trở lên là sẽ trở thành công chúa của hoàng tộc.

Mọi người ngạc nhiên, rồi bàn tán với nhau “quả thật từ khá lâu rồi không có công chúa”, Kin đến khoác vai nó:

-Sướng nha, bây giờ em còn có chức vị cao hơn cả anh đó.

Nó nhìn anh mỉm cười, nhưng nụ cười tắt hẳn khi ông James tiến lại phía nó, hai tay ông run run, ông muốn ôm chầm lấy nó nhưng không dám vì sợ nó sẽ đẩy ông ra, ông nói:

-Thiên Băng,

-Là tôi, có chuyện gì không ?? –Nó lạnh tanh.

-Con trở về rồi, ba nhớ con nhiều lắm đó. –Ông James

-Ông im đi, tôi không phải con ông, chính ông đã nói vậy mà. Và còn nữa, mẹ tôi chết lỗi cũng không chỉ ở bà ta mà một phần là do ông nữa đó, ông không đuổi mẹ tôi thì chuyện đâu đến mức này. –Nó giận dữ.

-Ba xin lỗi. Mọi chuyện là vào 12 năm trước lúc mẹ con sinh con ra, thực ra con vẫn còn một người chị sinh đôi nữa nhưng đã chết ngay từ khi mới sinh ra rồi. Ba và mẹ con rất buồn, bà ấy đã khóc rất nhiều và ba đã bảo bà ấy đừng nói ra chuyện này, hãy để nó chôn sâu đáy lòng. Nhưng 5 năm sau đó, ba nhận được một bưu điện rằng chị gái của con vẫn còn sống, họ nói rằng nếu muốn giữ tính mạng của chị con thì phải đuổi mẹ con ra khỏi nhà. Mẹ con đã vô cùng thất vọng và đã bắt ba làm như vậy, đang trong lúc phân vân thì bà Rose xuất hiện và dẫn ra hai đứa trẻ nói là con ba, lúc đó ba đã đi xét nghiệm và bà ta nói đúng. Cùng lúc đó, ta nhận được những tấm ảnh mẹ con ngoại tình, trong con tức giận ta đã đuổi mẹ con đi và có lẽ là mẹ con tưởng ta làm đúng như lời mẹ con nói. Ba xin lỗi, nếu lúc đó ta không tức giận mà chịu tìm hiểu mọi chuyện thì đâu đến nỗi này. –Ông James cúi gằm mặt xuống đất hối lỗi.

-Xin lỗi ư ?? Câu nói xin lỗi này nếu nói với mẹ tôi vào 12 năm trước thì còn có tác dụng nhưng đến tận bây giờ ông mới nói thì đã vô dụng rồi. CÂU XIN LỖI CỦA ÔNG CÓ LÀM MẸ TÔI SỐNG LẠI ĐƯỢC KHÔNG ?? CÓ LÀM ANH GIN CÓ LẠI NGƯỜI BA KHÔNG??? –Nó cúi gằm mặt xuống nước mắt chảy ra rồi quất lớn.

-Ba xin lỗi, vì ba mà con đã chịu quá nhiều đau khổ rồi, xin con hãy thứ cho ba. –Ông James ôm nó.

-TÔI SẼ KHÔNG BAO GIỜ THA THỨ CHO ÔNG ĐÂU, TÔI HẬN ÔNG.

Nó tức giận hét lên, rồi nó quay sang 6 người kia làm 6 người sợ hãi, nó ra lệnh:

-Chúng ta về thôi. (rồi quay sang phía ông và bác nó) Ông à, truyện ông vừa nói ông hãy tự quyết định đi nha, con xin phép trước.

Nó nói rồi bước đi, 6 người kia đi theo, ở đây ông James khựng xuống nhìn theo hướng hai đứa con của mình, nước mắt giàn ra “Ba xin lỗi”. Mọi người nhìn ông James của thấy thương, vừa thấy hận ông vì những việc ông đã gây ra.

Tại bệnh viện ở Liechtenstein

Ngọc Diệp mở mắt, cơ thể cô đau nhức không cử động được, mùi thuốc sát trùng xộc vào mũi khó chịu, cô nhìn xung quanh hình như đây là bệnh viện, ở kia có một người đàn ông mặc vest khoảng hơn 40 tuổi đang ngồi đọc báo, cô nói:

-Ông là ai vậy ??

-Cuối cùng cô cũng tỉnh lại rồi à ?? Tôi là Bailey Berg, 3 ngày trước vì không chú ý nên đã đâm phải hai cô. Cũng may là tôi đi chậm nên hai cô chỉ bị thương nhẹ thôi, nghỉ ngơi 3 ngày là khỏe.

Người đàn ông bỏ tờ báo xuống, và nói. Ngọc Diệp gạt đầu nhưng chợt bắt dậy và nói:

-Chị tôi đâu ??

-Cô ấy ở phòng bên cạnh, nếu như được sự đồng ý của cô thì tôi sẽ chuyển hai người ở cùng một phòng. –Bailey

-Cảm ơn ông. –Ngọc Diệp

-Được rồi, cô nghỉ ngơi đi, tôi sẽ chuyển chị cô sang bên này. –Bailey nói rồi bước ra ngoài.

2 ngày sau

Cạch, Bailey bước vào, đặt túi đồ ăn lên bàn, Ngọc Diệp vươn mình dậy, nhìn thấy ông liền nói:

-Chú Bailey, chú đến rồi à ??

-Cháu cảm thấy đỡ hơn chưa ?? Cả chị cháu nữa ?? –Bailey.

-Cháu đỡ hơn nhiều rồi. –Diễm Kiều cười.

-Xin lỗi vì bọn cháu đã làm phiền chú quá nhiều rồi. –Ngọc Diệp

-Không sao đâu, mà ba mẹ cháu tên gì và ở đâu ??? Ta sẽ đưa hai cháu về. –Bailey

Nghe đến đây thì hai cô cái mặt xuống, nước mắt Diễm Kiều cứ rơi xuống, Ngọc Diệp ngược mặt lên, cười buồn:

-Cháu không có bà, người ba hiện tại thực sự thì không phải ba cháu, còn mẹ cháu. ...bà ấy tên là Rose, nhưngbây giờcó lẽ bà ấy đã bị nhốt ở nhà lao hoàng gia rồi.

-Các cháu nói vậy là sao ??? –Bailey ngạc nhiên hỏi

-Chuyện là –Ngọc Diệp kể lại mọi chuyện

Ông Bailey nghe xong thì ngạc nhiên, ông vội hỏi:

-Hai cháu bao nhiêu tuổi, cả mẹ hai cháu nữa, mà hai cháu có hình của bà ấy không ???

-Chúng cháu là chị em sinh đôi 17 tuổi, mẹ cháu 36 tuổi, đây là hình mẹ cháu.

Ngọc Diệp và Diễm Kiều ngạc nhiên, Ngọc Diệp đưa cho ông điện thoại nơi có hình mẹ cô, ông cầm lấy, hai tay run run “Đúng là em rồi, Rose. Mà khoan, lẽ nào hai cô bé này là”. Sau đó ông vội bỏ đi, để lại hai khuôn mặt ngơ ngác.

Ngày hôm sau

Ông Bailey mới đến đã vội ôm chầm lấy Ngọc Diệp và Diễm Kiều, Ngọc Diệp ngạc nhiên, cô hỏi:

-Chú à, chú làm sao vậy ??

-Đừng gọi ta là chú nữa, vì ta là ba của các con.

Ông Bailey nói rồi đưa cho cô tờ giấy xét nghiệm AND, kết quả dương tính, vậy là hai cô là con của Bailey, Diễm Kiều ngạc nhiên hỏi:

-Điều này là sự thật sao ??

-Sao chú có thể là ba của cháu được chứ ?? –Ngọc Diệp.

-Ta thực ra đã quen mẹ các con từ 18 năm về trước, đã kết hôn và sống với nhau rất hạnh phúc, đến khi cô ấy có thai thì cũng là lúc nhà ta gặp khó khăn lớn, ta thường xuyên về trễ. Nhưng đêm đó, một chuyện không hay xảy ra, chỉ vì một lần lầm lỡ và mẹ con đã bắt được, mẹ các con đã ngay lập tức li hôn với ta và bỏ đi biệt vô âm tín đến tận bây giờ. Ta có mơ cũng không ngờ được bà ấy lại biến con gái ta thành sợi dây trói buộc giữa bà ấy và ông hầu tước kia. –Bailey

-Chuyện này là sự thật sao ?? –Diễm Kiều nghi ngờ, ông Bailey gạt đầu

-Ba...

Hai cô ôm chầm lấy người ba thật sự của mình, nước mắt trào ra không ngừng, ba hai cô ôm lấy hai cô hạnh phúc, một lúc sau, bỗng Diễm Kiều nói:

-Con muốn sống hạnh phúc bên cả ba và mẹ, vì vậy nên ba hãy cứu mẹ ra khỏi đó đi. Nha ba!!

-Được rồi. –Ba cô suy nghĩ một hồi lâu và nói.

9:00 tại nhà nó

Nó đi xuống dưới phòng khách thì thấy mỗi hấn đang coi TV hình như hôm nay hấn điể trai hơn hàng ngày thì phải, quần jean mài, áo sơ mi màu xanh kèm với chiếc cavat màu đen thất lỏng, nó ngồi xuống sofa hỏi:

-Mấy người kia đâu ??

-Họ đi chơi hết rồi, chỉ còn tôi và em ở nhà thôi. –Hấn

-Không, chỉ có mình anh ở nhà thôi, tôi đến công ty.

Nó nói rồi bước đi, hấn ngạc nhiên “sao không giống trong kế hoạch gì hết vậy??”, rồi vội ngăn nó lại:

-Mấy ngày hôm nay em cũng đã vết và rồi, vậy nên hôm nay em hãy tự cho mình một ngày nghỉ đi nha. Em còn nợ tôi 2 việc nữa mà, vậy nên hôm nay hãy đi cùng tôi.

-Được thôi. Đợi tôi đi thay đồ.

Nó suy nghĩ một hồi rồi gạt đầu và lên phòng thay đồ, hấn nhìn nó cười tươi.

Sau đó hấn đưa nó đi đến khu vui chơi, tất nhiên lúc mới bước xuống, hai người họ thành trung tâm chú ý của tất cả mọi người, con gái ngất lịm vì vẻ đẹp của hấn còn con trai thì chảy máu mũi và đơ tập thể vì nó. Hai người nhìn mọi người rồi nhìn nhau bật cười nó nói:

-Bệnh viện sẽ quá tải vì người bất tỉnh quá nhiều, anh đã gây ra tội lớn đó.

-Ít nhất cũng đỡ hơn em, làm những người kia thiếu màu trầm trọng. –Hấn cười.

Họ chơi rất nhiều trò, chợt nó và hấn dừng lại ở trò đập chuột, nó nhưng mảy thách thức:

-Thì không ???

-Cũng được thôi, nhưng người thua sẽ phải chịu phạt đấy. –Hấn

-Anh chuẩn bị nhận hình phạt của tôi đi.

-Được thôi. –Hấn

Nó và hấn ở tư thế sẵn sàng, khi tín hiệu bắt đầu hai người lấy hết sức ra đập, chỉ tội nghiệp cho mấy con chuột nhồi bông bị đập chúng, bị lòi cả bông ra ấy chứ. Một hồi sau, nó đập được 597 con nhưng hấn đập chúng tất cả 600 con, nó tức giận, hấn nhìn nó cười, nó nói:

-Anh muốn gì nào ??

-Đơn giản thôi, chỉ cần em... là được. –Hấn chỉ vào mặt mình.

Nó đỏ mặt, cảm thấy tự nhiên mình ngu quá, sao lại cá cược với hấn cơ chứ, nó nhón chân hôn lên má hấn, hấn cảm thấy một dòng điện chạy qua người, nó chạy vụt đi vì đỏ mặt.

16:30

-Muộn rồi đó, chúng ta về thôi. –Nó nhìn đồng hồ.

-Tôi muốn đưa em đến một nơi, nhưng em phải che mắt lại. –Hấn

-Đi đâu, tại sao tôi phải nghe lời anh. -Nó

-Vì em đã hứa với tôi, lúc tôi cứu mạng em đó. –Hấn

Nó có hơi lưỡng lự, hấn thấy vậy liền nói:

-Em yên tâm đi, tôi sẽ không làm hại em đâu.

Chưa kịp để nó trả lời, hấn đã lòi nó đi.

1 giờ sau

-Sẵn sàng chưa, tôi bỏ khăn ra nha. –Hấn thủ thi bên tai nó.

Chiếc khăn được bỏ ra, hiện ra trước mặt nó là cảnh cánh đồng hoa hướng dương rộng lớn, mặt trời hoàng hôn đang lặn dần dưới những bông hoa của mặt trời, ánh sáng của hoàng hôn và màu của hoa hướng dương đã kết hợp tạo nên một khung cảnh thật đẹp, nó ngỡ ngàng thốt lên:

-Đẹp quá.

-Chưa đẹp bằng em đâu. –Hấn lí nhí

Nó đỏ mặt, cúi mặt xuống, hai má hơi hồng lên làm tim hấn đập loạn xạ, hấn chỉ về phía cánh đồng hoa và nói:

-Em biết không, đối với tình yêu, hoa hướng dương tượng trưng cho một tình yêu thủy chung, thể hiện niềm tin và hi vọng trong tình yêu, luôn hướng về điều tươi sáng. Và khi em nhận được một bó hoa hướng dương từ ai đó thì xin hãy hiểu là người đó muốn gửi tới em một thông điệp tình yêu thay cho những lời tỏ tình đầy yêu thương.

-Thì sao nào ??

Nó quay mặt sang hấn thì nhận ra hấn đang cầm một bó hoa hướng dương tặng nó, nó đột nhiên đỏ mặt, không lẽ những lời hấn nói vừa này và hành động này là ý muốn nói... Hấn nói mặt cực kì nghiêm túc:

-Nếu anh là bông hoa hướng dương này thì em là mặt trời, thiếu mặt trời thì hoa hướng dương không thể nào sống được, hoa cần mặt trời cũng giống như anh cần em vậy. Thiên Băng, xin em hãy nhận bó hoa này cũng như tình yêu mà anh giành cho em, từ rất lâu rồi, anh đã yêu em, yêu nhiều lắm.

Nó cầm lấy bó hoa hấn đang cầm trên tay, rồi tiến sát tới nói nhỏ vào tai hấn:

-Thực ra em cũng thích anh nhiều lắm đó, thiếu chủ ạ.

Hấn ngạc nhiên, nhìn nó cười toe, hấn mỉm cười hạnh phúc, rồi nâng cằm nó lên đặt lên môi nó nụ hôn nhẹ nhàng nhưng mãnh liệt, cũng như tình yêu của hai người vậy.

p/s: xin lỗi vì truyện của mình có phần vô lý, nhưng nếu có ý kiến thì hãy cmt bằng facebook, đừng cmt bằng tài khoản ở sàn truyện như vậy, để không ai có thể lần ra bạn được, như vậy hèn lắm đó, hay là mấy bạn không dám ???

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57

Giới thiệu nhân vật:

Bailey Berg: 42t, là ba của Diễm Kiều và Ngọc Diệp, là new boss của Black Dragon, khuôn mặt khá điển trai tuy đã phai nhòa theo tuổi, tính cách điềm đạm, sáng suốt, là một nhà lãnh đạo tài ba khác hoàn toàn so với ba mình.

Vào truyện

Tại lùm cây gần đó, có 7 con chuột đang cố gắng chen vào để nhìn thật kĩ nó và hấn, miệng cười thích thú, Anna nói:

-Xem kìa, xem kìa, Sarah nó đồng ý rồi đó.

-Kế hoạch của chúng ta đã thành công. –Mary

-Tấm ảnh này mà đưa cho nhà báo thì chúng ta giàu to. –Kelvin cầm chiếc điện thoại.

-Cuối cùng bảo bối của chúng ta cũng có người chăm sóc rồi. –Kin, Gin và Ken xúc động.

-Tên King kia có phúc thật đó, mà không ngờ hấn ta cũng có thể nói ra những lời “sến” như vậy. –Bảo Ngọc

Giữa cánh đồng hoa, hấn buông nó ra khi cả hai đã cạn dần không khí, hấn ôm chặt nó vào lòng rồi thì thầm bên tai nó:

-Em là báu vật vô giá của anh, anh sẽ bảo vệ em hết cuộc đời này và sẽ không để ai cướp em đi đâu.

Nó khựng người lại “Bảo vệ hết cuộc đời”, hấn nhận ra sự thay đổi của nó, liền buông nó ra lo lắng hỏi:

-Em làm sao vậy ??

Nó khẽ lắc đầu, rồi nó đi ra phía lùm cây và nói:

-Mấy người xem đủ rồi, ra đi.

7 người sợ hãi, bước ra ngoài, nhìn nó cười hòa, nó nói thân nhiên:

-Lần sau đừng có rình mò người khác như vậy, tôi sẽ móc mắt đó.

7 người dựng tóc gáy, nó nói móc mắt ư??, Kín nói:

-Thôi mà, tội anh làm vậy cũng chỉ vì lo cho em, sợ cái tên kia làm gì em thôi mà.

-Về thôi, muộn rồi

Nó nói rồi cũng hấn đi về, 7 người kia ngơ ngác nhìn theo nó rồi cũng chạy theo.

Tại nhà nó

Mọi người ngồi xuống sofa, chợt Ken quay sang nó hỏi:

-Thiên Băng này, chuyện của em và Bảo Ngọc là như thế nào vậy ??

-Mọi chuyện cách đây 11 năm về trước, sau khi mẹ mất được 3 tháng.

Flash Back

11 năm trước tại Anh Quốc

Nó và Gin đang đi dạo, theo sau là 10 người vệ sĩ to lớn mặc đồ đen, qua một con hẻm, nó nhận ra tiếng kêu cứu, nó tò mò nhìn vào, một cô bé tầm 6 tuổi đang ôm chặt con gấu bông, quần áo bẩn, mặt nhem nhuốc, cô bị bao vây bởi một đám con gái lớn hơn chắc khoảng 10 tuổi, ai cũng dữ tợn, họ đang cướp con gấu bông từ tay cô. Nó nhìn thấy cảnh này thì máu nóng trong người nổi lên, nó quát lên:

-Mấy người hèn vừa thôi, định cậy lớn hơn mà bắt nạt bé à ??

Đám con gái cùng với cô bé tội nghiệp quay sang nhìn nó, một đứa cười nham nhở:

-Chị à, em muốn bộ váy của con bé đó.

-Còn em muốn chiếc lắc tay kia. –Một đứa khác.

-Em thích đôi giày của nó. –Đứa khác.

-Còn tao muốn cho nó một chận vì giám xen vào chuyện của tao. –Đứa lớn nhất nói và xông tới nó.

Gin đẩy đứa đó ra, đám vệ sĩ của nó bao vây mấy đứa đó, đám đó nhìn đám người mặc đồ đen sợ hãi khóc toáng lên, nó nhếch mép “Chỉ mới đây đã khóc rồi, yếu đuối, vậy mà định cho tôi một chận”, nó nhìn cô bé sợ mà ngất đi rồi ra lệnh:

-Mau đem cô bé đó về cung điện, còn đám người kia, tìm và nói ba mẹ cũng nên dạy lại con mình, hãy nói đây là lệnh của công chúa.

Đám người gật đầu, nó, Gin và cô bé lên xe về hoàng cung.

Cô bé mở mắt, nhìn xung quanh ngạc nhiên khi nhìn xung quanh, cô bé vội bật dậy, đúng lúc này nó đi vào, theo sau là một người hầu cầm tô cháo trên tay, nó nhìn cô bé nói:

-Cô nằm xuống nghỉ ngơi đi, cô vẫn chưa khỏe hẳn đâu, tôi đã cho người thay đồ cho cô rồi.

Nó tới ngồi cạnh giường, cô người hầu để bát cháo xuống và lui đi, nó nhìn cô bé nói:

-Tôi là Sarah, 6 tuổi, là công chúa của Anh Quốc, còn cô tên gì ??? Ba mẹ cô đâu??

Cô bé cúi mặt xuống, khóc òa lên, nó lạnh lùng:

-Đừng khóc nữa, ở đây không có ai an ủi cô đâu.

-Minh tên Allegra, mình cũng 6 tuổi, ba mẹ...ba mẹ mình đã bị người ta giết chết rồi. –Allegra nấc lên.

-Ai đã giết hại ba mẹ cô. –Nó.

-Là người phụ nữ này.

Cô bé lấy con gấu bông và lôi ra từ con gấu tám hình của một người phụ nữ, nó cầm lấy tấm ảnh, mặt đen lại vì tức giận, cô bé ngạc nhiên hỏi:

-Có chuyện gì vậy, Sarah ??

-Tôi và cô có cùng một kẻ thù, hãy ở lại đây và giúp tôi bắt bà ta phải trả món nợ này.

Nó nói, Bảo Ngọc gật đầu. Từ đó, Bảo Ngọc, nó và Gin cùng nhau học và luyện võ. 4 năm sau thì Bảo Ngọc theo kế hoạch của nó đã đến chỗ bà ta và bí mật thông báo những thứ quan trọng cho nó. Dù phải làm bất cứ chuyện gì, hoàn thành nhiệm vụ phải được đặt lên trên đầu

End Flash Back

-Vậy là 3 người giấu bọn này đến tận bây giờ à ?? –Anna.

-Anh Gin kín miệng thật đó. –Mary

-Sao em nói là Bảo Ngọc chết rồi mà. –Kin

-Chuyện đó....-Nó kể lại chuyện ở bệnh viện.

-Vậy Bảo Ngọc không phải kẻ thù của chúng ta. –Ken.

-Đúng vậy đó, bây giờ hai người có thể tự do rồi.

Nó nói làm hai người kia đỏ mặt, Ken đi tới ôm chầm lấy Bảo Ngọc và nói:

-Chúng ta đừng đợi sang thế giới bên kia nữa, mà hãy thành đôi ở đây luôn nha.

Bảo Ngọc khẽ gật đầu, mặt cô đỏ ửng lên vì ngượng, cả bọn mỉm cười nhìn cặp đôi hạnh phúc, chợt tiếng điện thoại của nó vang lên, phá vỡ bầu không khí hạnh phúc:

-Alo, ai vậy ??

-.....

-6 người tới đó trước đi, tôi sẽ tới sau.

Nó tắt máy, khuôn mặt đen sạm vì tức giận, mọi người ngạc nhiên, Kin hỏi:

-Có chuyện gì vậy ??

-Thiên Bảo nhận được tin là Black Dragon sẽ đột nhập nhà tù hoàng gia Liechtenstein vào ngày mai để giải cứu bà Rose, hình như là new boss của họ có quan hệ với bà ta. Em đã nói với 6 người kia tới đó trước rồi, chúng ta cũng mau đi thôi. –Nó nói mặt hình sự.

-Ừm. –Cả bọn đồng thanh.

Tối hôm sau

Một đám người mặc đồ đen đang di chuyển nhẹ nhàng cố không phát ra tiếng động, “HỤ”, một vài người lính bị đánh gục, họ di chuyển vào trong. Bên trong này, ánh sáng mờ nhạt của ngọn đèn màu đỏ, khi vừa nhận dạng được người cần cứu, một người khéo léo dùng sợi dây sắt mở khóa.

Cạch, cánh cửa sắt được mở ra, bà Rose từ bên trong bước ra ngoài, nhìn đám người trước mặt, hỏi:

-Mấy người là ai ?? Sao lại cứu tôi ???

Ngọc Diệp và Diễm Kiều từ đám người đó chạy ra, ôm chầm lấy bà nói:

-Là bọn con đây mẹ.

Bà Rose xúc động ôm lấy hai đứa con gái của mình, bà hỏi:

-Những người này là ai vậy ?? Sao hai con có thể tới cứu mẹ??

-Mẹ à, đây là người của tổ chức Black Dragon, cũng chính là người của ba đó. Ba là new boss của Black Dragon.

-Các con nói vậy là sao ??? Sao lại là ba các con ??

-Ở đây không tiện giải thích đâu, về tới căn cứ sẽ nói sau, bây giờ thì mau rời khỏi đây thôi. –Bailey nói.

Phụt .Ánh đèn bật lên, bên trong nhà tù sáng như ban ngày, mấy người bên dưới sợ hãi.

-CÁC NGƯỜI NGHĨ NHÀ TÙ HOÀNG GIA LIECHTENSTEIN LÀ ĐÂU MÀ MUỐN VÀO THÌ VÀO MUỐN RA THÌ RA NHƯ VẬY ???

Một giọng nói trầm nhưng lạnh giá vang lên, mấy người bọn nó cùng với tư đại hậu pháp và hai cô nàng thánh cô-nữ đi ra, đám người kia sợ hãi, nó nói giọng đáng sợ:

-Ông là new boss của Black Dragon à ???

-Đúng vậy, là tôi, còn mấy người là..... –Bailey nhìn cô gái trước mắt, đúng là cô gái mà Dracula đã nói đến.

-B&W, không phải tôi đã bảo với ông là đừng gây sự với chúng tôi rồi sao ??? Sao ông vẫn đến đây cướp ngục. –Nó

-Tôi...tôi.

Ông ta không biết nói gì, Ngọc Diệp và Diễm Kiều đi ra, nhìn nó với ánh mắt cầu xin, Ngọc Diệp nói:

-Đây là ba mình, ông ấy đến đây cứu mẹ mình là do mình cầu xin, hoàn toàn không phải do ba mình, xin mọi người đừng làm hại ông ấy.

-Cô nói vậy là sao ?? Tại sao new boss của Black Dragon lại là ba của cô ?? Bọn nó ngạc nhiên, Kelvin hỏi dồn:

-Mọi chuyện là.... –Diễm Kiều kể lại.

Tất cả mọi người ngạc nhiên, (trừ Diễm Kiều, Ngọc Diệp và ba hai cô), bà Rose thấy tiếc khi bỏ một người có thân thế như vậy, “Dựa vào tổ chức Black Dragon, ta có thể trả thù được”. Kín nói:

-Thì có sao nào ?? Các người hãy để lại người đàn bà độc ác kia ở lại thì mới được rời khỏi đây, không thì đừng ai mong sống sót mà ra được khỏi nhà tù Liechtenstein này.

“TÁCH”, Kín vừa ra hiệu, tất cả các cánh cửa đóng sập lại, một loạt người ở trên cao chĩa súng vào phía đám người Black Dragon làm đám đó sợ hãi, Bailey ra lệnh:

-Xông lên, hãy cho họ biết bộ mặt mới của Black Dragon.

Vừa dứt lời, đám người đó hùng hổ xông lên, nó nhếch mép cười rồi quay ra sau ra lệnh:

-Lên đi.

Ngay lập tức, tư đại hậu vệ, thánh cô thánh nữ, Anna, Mary, Kelvin, Kín, Ken, Bảo Ngọc và Gin xông lên đánh đám người đó, từng người từng người bị hạ gục.

Chỉ 10 phút sau, hàng loạt người của Black Dragon nằm dưới đất đau đớn, 4 người còn lại là Ngọc Diệp-Diễm Kiều-Bà Rose và ông Bailey, 3 người kia sợ hãi, còn ông Bailey đã được sống trong thế giới ngấm lâu nền chai dầm với chữ “sợ” rồi, chợt hai nữ Ngọc Diệp và Diễm Kiều quỳ xuống, Ngọc Diệp cầu xin:

-Chúng tôi hiện tại chỉ muốn có một cuộc sống bình yên, chúng tôi chỉ muốn sống trong một gia đình đầy đủ thành viên. Những thứ như tiền tài danh vọng chúng tôi không cần nữa.

-Thiên Băng, xin cô hãy tha cho chúng tôi. Chúng tôi sẽ không bao giờ làm phiền cô nữa đâu.–Diễm Kiều

Bọn nó ngạc nhiên, hai cô gái này khác hoàn toàn so với cô tiểu thư kiêu kì trước kia họ từng gặp, nó suy nghĩ một hồi, nó cũng không muốn người khác phải giống như mình, không nhận được tình yêu thương của ba, nhưng nó cũng hơi ganh tị với hai cô, dù bà ta có xấu xa đến mức nào đi chăng nữa thì bà ta vẫn yêu thương con gái mình, nó quay mặt ra hướng khác nói:

-Đi đi, đừng bao giờ để tôi gặp lại nữa, lúc đó tôi sẽ không tha cho đâu.

Mấy người còn lại nhìn nó ngạc nhiên, rồi mỉm cười, Ngọc Diệp và Diễm Kiều cúi đầu cảm ơn rồi đỡ ba và mẹ mình ra khỏi đó. 4 người vừa đi khỏi, hân

khoác vai nó cười:

-Angel của anh nhân hậu quá đó, lần đầu tiên anh thấy sát thủ lại tha cho kẻ thù của mình.

-Tính sát thủ đi mất đằng nào rồi. –Bảo Ngọc.

-Vì sao em lại tha cho họ??? -Kin

-Có lẽ là không muốn hai cô gái kia giống chúng ta. –Nó quay mặt ra hướng khác.

Mọi người mỉm cười, có lẽ nó cũng không lãnh lẻo giống như cái tên của nó, chợt Hà Vi gỡ tay hất ra khỏi vai nó, nói:

-Thiếu chủ, bỏ tay ra đi, sao ngài lại khoác vai đại tỷ như vậy ??

-Thiếu phu nhân của ta, có sao ta lại không được khoác ??

Hắn khoác vai nó làm nó đỏ mặt, 6 người B&W ngạc nhiên, Thiên Vũ lấp bắp:

-Không lẽ...không lẽ hai người...

-Đúng đó, từ giờ đại tỷ của mấy người đã chờ thành thiếu phu nhân rồi, đừng ai dòm ngó đó. –Hắn trừng mắt.

Nó đỏ mặt, tức giận dẫm vào chân hắn khiến hắn đau đớn la lên, sau đó nó bỏ đi, mọi người cười rồi đi theo nó, Thiên Bảo nhìn theo nó buồn rười rượi. Sau đó anh và đi vườn, tay nắm không ngừng vào cây, miệng lầm bầm “Sao em lại làm như vậy ?? Tại sao em lại đối xử với tôi như vậy ?? Tôi đã thích em từ rất lâu rồi mà em không nhận ra sao ???”. Chợt có một bàn tay ngăn anh lại, anh ngược lên nhìn, là Hà Mi, anh ngạc nhiên, Hà Mi nhìn anh lắc đầu:

-Đừng tự làm đau bản thân như vậy ?? Thiên Băng biết sẽ buồn lắm đó.

-Tại sao em lại ở ngoài này ?? –Thiên Bảo.

-Đề đi theo cái tên nào đó đang thất tình khi thấy đại tỷ thành đôi với thiếu chủ. –Hà Mi.

-Em biết chuyện này sao ?? –Thiên Bảo.

-Ừm, từ khi còn nhỏ, anh đã thích Thiên Băng rồi, anh chưa bao giờ làm trái bất cứ lời nào cô ấy nói. Anh thật sự rất ngốc!!! Mà anh biết tại sao em biết điều này không ?? Đó là vì em đã bí mật theo dõi anh đó.. –Hà Mi.

-Tại sao em lại làm vậy ?? –Thiên Bảo ngạc nhiên.

-Tại vì em đã thích cái tên ngốc đó từ lâu rồi nhưng hình như ta không bao giờ để ý đến ai ngoài đại tỷ.

Hà Mi cười buồn, Thiên Bảo nhìn cô ngạc nhiên, rồi chợt ôm chặt lấy cô nói:

-Hà Mi, hãy ở cạnh anh nha, hãy giúp anh quên đi Thiên Băng nha, xin em đó.

Hà Mi gật đầu, câu nói của anh làm cô đau lắm, anh coi cô như người thay thế thôi sao, nhưng chỉ cần như vậy thôi đã quá đủ rồi, nhất định đến lúc nào đó, Thiên Bảo sẽ đáp trả lại tình yêu của cô.

Tại Việt Nam

“RẦM”

-ĐÁM NGƯỜI ĐÓ, NHẤT ĐỊNH TÔI PHẢI TRẢ THÙ HỌ. –Bà Rose tức giận quát lên.

-Mẹ à, thôi đi mà, họ đã tha cho chúng ta rồi, hơn nữa con cũng đã hứa với họ rồi mà. –Ngọc Diệp.

-Mẹ con cố chấp lắm, con không ngăn được bà ấy làm bất cứ việc gì đâu. –Ông Bailey ôm eo bà Rose,

-Anh đi đâu vậy ?? –Bà Rose ngạc nhiên khi thấy ông Bailey mặc đồ như vậy.

-Anh có việc phải đi sang California, em quản lí người ở đây giúp anh.

Ông Bailey nói rồi khoác áo đi, cánh cửa vừa đóng lại, Bà Rose mỉm cười tà mị, bà ra lệnh cho quản lí:

-Hãy mau chuẩn bị đi, chúng ta sẽ tấn công một nơi.

-Ở đâu thưa bà chủ. –Quản lí hỏi.

-Bar Heaven. –Bà Rose nói giọng cực kì đáng sợ.

3 người ở đó ngạc nhiên, Ngọc Diệp nói:

-Mẹ, đừng mà, họ đã tha cho chúng ta rồi mà.

-Chúng ta nợ họ đó, em đừng có lấy oán trả ơn như vậy. –Diễm Kiều.

-Hai con im đi, mẹ không cần hai con dạy đời mẹ. –Bà Rose tức giận.

-Nhất định con sẽ không để mẹ làm thế đâu. –Diễm Kiều.

-Con sẽ đi nói cho ba biết, để ba ngăn cản mẹ. –Ngọc Diệp.

-HA...HA...HA...AA... Các con nghĩ mẹ sẽ để các con làm vậy sao, quá xem thường mẹ rồi đó.

Bà to cười lớn và nói bằng giọng đáng sợ làm hai cô run lên, các cô đã sai khi cứu bà ra khỏi nhà tù, bà Rose ra lệnh:

-Quản lí, hãy đi chuẩn bị đi và đưa hai tiểu thư vào phòng, không có lệnh của tôi thì không để hai tiểu thư ra ngoài.

-Vâng.

Quản lí nói và cho người đưa Ngọc Diệp và Diễm Kiều vào phòng, hai cô gọi với lại:

-Mẹ, đừng mà.

-Xin mẹ đừng làm hại họ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58

Tại nhà nó

-Sarah à, ở nhà chán quá, đi bar đi. –Anna than thở.

-Đi nha đại tỷ, bọn này cũng muốn đến thăm bar của tỷ nữa. –Hà Vi nũng nịu.

Mọi người nhìn nó đợi câu trả lời, nó đóng chiếc laptop lại, đứng dậy nhìn qua một lượt nói:

-Lên thay đồ, chúng ta đi.

-Yeahhh... -Hà Mi và Anna reo lên.

Mấy người bọn họ lên thay đồ, họ xuống với bộ đồ đúng chất, rồi leo lên chiếc mô tô loại khủng của họ và phóng đi.

9:00 tối tại căn cứ Black Dragon ở Việt Nam

“Búp”, Ngọc Diệp đáp nhẹ nhàng xuống đất rồi ngẩng lên nhìn chị mình nói:

-Chị ơi, xuống đi, không sao đâu.

-Nhưng mà Ngọc Diệp à, chị sợ lắm. –Diễm Kiều sợ hãi.

-Chị ơi nhanh lên, có người đang đi đến. –Ngọc Diệp giục.

Diễm Kiều nuốt nước bọt rồi bám vào sợi dây leo xuống, vừa tiếp đất, cô ôm tim sợ hãi, Ngọc Diệp vội cầm tay Diễm Kiều rồi chạy đi, đi đến cổng nhìn đám người bảo vệ, Diệp siết chặt tay Kiều, hai cô cụp chiếc mũ lưỡi trai, chỉnh lại bộ vét của mình và tiến về phía cổng. Khi ra khỏi cánh cổng sắt và đám người bảo vệ, hai cô thở phào nhẹ nhõm và vội chạy đi, nhưng chưa chạy được bao xa thì hai cô dừng lại, khuôn mặt sợ hãi nhìn người phụ nữ

trước mặt, bà Rose nói:

-Hai con đi đâu mà vội như vậy ?? Mẹ đã nói là con không được ra khỏi phòng sao, các con không nghe lời mẹ à ??

-Chỉ à, mau đi báo cho bọn Thiên Băng biết đi, mọi chuyện ở đây cứ để cho em. –Ngọc Diệp đứng ra phía trước.

-Không, em đi đi, em bảo vệ chị như đủ rồi, lần này chị sẽ bảo vệ em. –Diễm Kiều nói kiên định.

-Chị hãy cẩn thận đó. –Ngọc Diệp nói rồi vội chạy đi.

-Đuổi theo con bé và bắt nó về đây.

Bà Rose ra lệnh cho đám người phía sau, đám đo vội đuổi theo, Diễm Kiều rút súng chìa vào phía họ, cô nói:

-Muốn bắt được em gái tôi thì phải bước qua xác của tôi trước đã, đừng quên tôi cũng là tiểu thư của mấy người đó.

Đám người nhìn cô cảnh giác và lùi về phía sau, bà Rose đi tới, khuôn mặt tức giận, bà ta thách thức:

-Con hãy bắn đi, hãy bắn vào mẹ đã sinh ra và nuôi con này. Bắn đi!! Bắn đi!!

Diễm Kiều sợ hãi, hai tay run run, cô thả khẩu súng và quỳ khụy xuống, nước mắt rơi không ngừng. Bà Rose mỉm cười:

-Không ra tay được thì con phải chết, đó là luật của thế giới này.

“ĐOÀNG”, tiếng súng vang lên, mọi người ngạc nhiên Diễm Kiều đau đớn nhìn người mẹ của mình, cô nói:

-Xin mẹ đừng làm chuyện xấu nữa, xin mẹ đấy. Con gái bất hiếu đã không nghe lời mẹ, con xin lỗi.

Cô ngã gục xuống, máu loang ra, bà Rose nhìn đứa con gái lần cuối và ra lệnh:

-Dọn dẹp đi, đừng để ông chủ các người biết chuyện này.

-Còn nhị tiểu thư thì sao ?? Chúng ta có cần đuổi theo không?? –Quản lý

-Không cần, con bé đi cũng xa rồi, hãy tập chung lại ngay đi, chúng ta sẽ tấn công, ngay bây giờ. –Bà Rose

Tại bar Haeven

Một cô gái mặc vest chạy vào, đảo mắt xung quanh tìm ai đó, một đám nam nhân đi ra, bao vây người con gái đó, một tên đùa cợt:

-Người đẹp tới tìm anh à

-Cô em đến đây lần đầu à ?? Có cần bọn này chỉ cho quy định ở đây không ?? –Tên khác.

-Tránh ra đi. –Ngọc Diệp đẩy tên đó ra và chạy đi

-Đứng lại, cô tưởng thoát được bọn tôi dễ dàng vậy sao, người đẹp. –Một tên giữ tay cô lại.

-Buông tôi ra, tôi phải đi gặp một người. –Ngọc Diệp cố gỡ tay mình ra khỏi tên đó nhưng vô dụng.

-Có chuyện gì vậy ??

Một giọng nói lạnh lùng phát ra, một người có âm khí cực lớn đi tới, mọi người tránh ra nhường đường cho nó, đi theo là mấy người còn lại, nó nhìn cảnh trước mặt đã hiểu ra mọi chuyện, nó nói:

-Cô đến đây làm gì ?? Không phải tôi nói là không xuất hiện trước mặt tôi nữa sao ??

Ngọc Diệp ôm chầm lấy nó, khóc lóc:

-Thiên Băng, mau chạy đi, mẹ tôi và người của tổ chức đang tới đây, họ sẽ tấn công mọi người đó, mau chạy đi.

-Cô nói vậy là sao ?? –Kín gờ Ngọc Diệp ra khỏi nó, quát lên

-Mẹ của em, bà ấy.... (Ngọc Diệp kể lại mọi chuyện)

Mấy người bọn nó ngạc nhiên, thật không ngờ bà ta lại tàn nhẫn như vậy, thương cho Diễm Kiều không biết bà ta sẽ làm gì cô nữa, nó suy nghĩ một hồi rồi ra lệnh:

-Hà Mĩ, gọi tứ đại hậu pháp và người B&W tới đây. Ken, anh cho triệu tập mọi người lại nhanh. Ngọc Diệp, cô hãy vào trong đi, chuyện này không hợp với cô đâu, còn mọi người hãy chuẩn bị chiến đấu.

Mọi người gật đầu và vội đi làm nhiệm vụ, Ngọc Diệp đi vào bên trong để không làm phiền đến nó.

30 phút sau

Cả mấy trăm chiếc xe màu đen và moto loại khủng dừng lại ngay trước cửa bar Heaven, bước xuống toàn là những người trông dữ tợn, mặc trên người bộ đồ đúng chất “xã hội đen”. Họ bước vào trong bar, người cầm đầu đám đó đứng ra trước, nó nhìn thấy thì cười khinh bỉ:

-Bà Rose, chẳng phải tôi đã nói là không được xuất hiện trước bọn tôi nữa sao ??

-Bà không sợ bọn này sẽ làm gì bà à ?? Lần này hai đứa con gái bà sẽ không quỳ xuống cầu xin được nữa đâu. –Anna

-HA...HA...HA...AAA, Người cầu xin tha mạng là bọn mày đó, bọn mày nghĩ chỉ với mấy người bọn mày mà có thể thắng nổi người của ta sao ???

–Bà ta cười đáng sợ.

-Bà quả người độc ác, còn Diễm Kiều thì sao ?? Bà định sử cô ta thế nào ?? –Bảo Ngọc.

-Kẻ phản bội ta chỉ có con đường chết, ta sẽ không thiên vị bất kì ai. –Bà Rose

Mấy người bọn nó ngạc nhiên, người đàn bà này quá ác độc, ngay cả con gái của mình bà ta cũng giết chết, họ nhìn bà ta bằng ánh mắt khinh bỉ. Bà Rose đánh mặt lại, bà ta nói:

-Ta đến đây không phải để nói chuyện, ân oán của chúng ta nên giải quyết một lần cho xong đi chứ nhỉ ??

-Nếu là nói thế thì tôi cũng sẵn sàng đón tiếp. –Nó

-XÔNG LÊN, GIẾT HẾT BỌN NGƯỜI NÀY CHO TA.

Đám người của Black Dragon xông vào tấn công mấy người bọn nó, bọn nó cũng lao vào đánh trả, hai bên đánh nhau rất quyết liệt.

30 phút sau

Mấy người bọn nó đã thấm mệt, nằm dưới chân có cả trăm tên của Black Dragon, bà ta nhìn cầm khẩu súng lên và nhắm vào phía nó “PĂNG”, nó bị viên đạn bắn trúng người nó, máu từ đó chảy ra, mọi người nhìn nó đầy lo lắng, nó nhìn bà ta khinh bỉ “bà chơi sấu vừa thôi”.

Nhân lúc nó không để ý, một người giờ mã tấu lên và chém nó, một người chạy ra đỡ cho nó, nhưng nó quay người lại và dùng dao đâm vào bụng người đó. Tất cả mọi người ngạc nhiên, Kin gục xuống, nó vội đỡ Kin, Kin nói:

-Tiểu Băng, em không sao chứ ?

-Anh...em...em...

-Thiên Băng, mau đưa Kin đến bệnh viện, ở đây giao cho bọn anh.

Hắn chạy đến chỗ nó, rồi cầm điện thoại lên, bấm vội, khi người kia bắt máy hắn hét lên:

-CÁC NGƯỜI TỚI CHƯA À ??

“RẦM” Cánh cửa được mở ra một cách thô bạo, 4 người con trai đứng dựa ở cửa nói:

-Thiếu chủ à, tới rồi nè, làm gì mà cáu gắt như vậy.

-CÁC NGƯỜI VẪN CÒN Ở ĐÓ À, MAU VÀO ĐÂY VÀ ĐƯA 2 NGƯỜI KIA ĐẾN BỆNH VIỆN.

Hắn quát lên, tứ đại hậu vệ nhìn thấy nó đang nằm trên một vũng máu thì tối sầm mặt lại, đau xót, lo lắng, đại tỷ của họ đang bị thương, Thiên Bảo ra lệnh:

-Bắt lên đám người của Black Dragon lại cho tôi.

Cũng lúc đó, Ken và người của Angel cũng đi tới, số lượng cộng lại nhiều gấp mấy lần người Black Dragon mà bà ta đem tới, bà ta nhìn tình thế không ổn, lập bập:

-Tại sao...mấy người lại...

-Rose, bà đã phạm một sai lầm lớn rồi, bà thật sai lầm khi tấn công “đại tỷ” và “thiếu chủ” của B&W. NÀO MỌI NGƯỜI, LÊN.

Đám người của B&W và Angel xông vào, bắt giữ hết người của bà ta lại, cùng lúc đó, mấy người tui nó vội chạy đến chỗ nó và vội đưa nó đến bệnh viện.

Tại bệnh viện nhà hân

Cánh cửa phòng cấp cứu đóng lại, mọi người nhìn vào đó đầy lo lắng, chưa đầy 10 phút sau, một cô y tá chạy ra, mấy người bọn nó chạy lại, cô y tá nói gấp gấp:

-Hai bệnh nhân vừa đưa vào bị thương rất nghiêm trọng, cần được phẫu thuật ngay. Nhưngcả hai người đều thuộc nhóm máu hiếm, hiện tại bệnh viện không có.

-Hai người nhóm máu gì ?? –Kelvin

-Nhóm AB có Rh-, nếu để lâu sẽ nguy hiểm đến tính mạng. –Cô y tá

-MÁY NGƯỜI LÀM ẮN THẾ À ??? NẾU HAI NGƯỜI ĐÓ MÀ BỊ LÀM SAO THÌ MÁY NGƯỜI CŨNG KHÔNG YÊN VỚI TÔI ĐÂU.

Hân quát lên và tiến tới túm cổ cô y tá, cô y tá sợ hãi, Thiên Bảo chạy tới gỡ tay hân ra, nói:

-Chuyện của bệnh viện cậu thì cậu lo sau đi, trước hết thì tính mạng của Thiên Bằng quan trọng hơn.

-Mau đi tìm người có nhóm máu đấy cho tôi, không cho thì giết để lấy máu.

Hân nói giọng đáng sợ, mọi người nhìn hân đầy cảnh giác, bỗng có một giọng nói từ ngoài cửa vọng vào:

-Không cần đâu, tôi có cùng nhóm máu với hai người họ.

Mọi người quay mặt lại thì thấy ông James đang đi tới, họ nheo mày khó chịu, ông bước tới trước mặt cô y tá, cô y tá e ngại nhìn thái độ của mọi người, bỗng hân quát lên:

-Cô còn không nhanh lên à, cô ấy mà bị làm sao thì 100 cái mạng của cô cũng không đền nổi đâu.

-Mời ông đi theo tôi.

Cô y tá sợ hãi, vội dẫn ông James đi lấy máu.

10 phút sau, ông Jame quay lại trước cửa phòng cấp cứu, Ken hỏi:

-Sao ông lại tới đây ?? Ai đã nói cho ông biết chuyện này.

-Ngọc Diệp. –Ông James

Ngọc Diệp bước tới, mọi người nhìn hai người nhưng cũng không muốn nói gì nữa, điều quan trọng đối với họ hân cả là tính mạng của nó và Kin

6 giờ sau

Cánh cửa phòng cấp cứu mở ra, bác sĩ đi ra, mọi người chạy tới hỏi:

-Hai người họ thế nào rồi ??

-Ca phẫu thuật thành công, hai người họ đều không nguy hiểm đến tính mạng, cũng may à có máu kịp thời nếu không tôi không dám đảm bảo tính mạng của họ. Chúng tôi đã chuyển họ đến phòng chăm sóc đặc biệt, mọi người có thể vào thăm nhưng bệnh nhân còn yếu nên mọi người cẩn thận.

Ông bác sĩ bước đi, mấy người họ thở phào nhẹ nhõm. Sau đó mấy người họ đi vào phòng bệnh của Kin và nó, nhìn hai người nằm trên giường bệnh mà họ cảm thấy đau lòng, người con gái mà hân yêu quý nhất vừa trở về từ cái chết, hân nghĩ đến là tức giận “Tôi nhất định phải bắt bà trả giá”. Bỗng nhiên ông James nói:

-Các cháu cũng mệt rồi, mau về đi, ta sẽ ở đây trông chừng hai đứa nó.

Mọi người định phản bác lại nhưng trong mắt ông ta có cái gì đó khiến họ tin tưởng nên họ gật đầu và đi ra khỏi đó, để lại không gian tĩnh lặng. Ông James đi tới, gạt những sợi tóc trên mặt nó, ánh mắt buồn rầu “Tiểu Bằng, ba xin lỗi”

Ngày hôm sau

Nó tỉnh dậy, cơ thể đau buốt, mùi thuốc sát trùng sộc vào mũi, đây là bệnh viện, cảm nhận được ai đó đang cầm tay mình, nó quay ra nhìn, liền nhận ra khuôn mặt quen thuộc khiến nó luôn nhớ và căm hận. Cùng lúc này mọi người đi vào, Ken cởi áo khoác và khoác cho ông James và nói:

-Ông ấy là người cứu sống bọn em, hai người bị thiếu máu và cũng không có máu để phẫu thuật cho hai người, chính ông ấy đã cho hai anh em máu mà

ông ấy trông hai người cả đêm đó. Ông ấy thực sự đã lo cho em lắm đó, em nên tha thứ cho ông ấy đi

Nó nhìn ông rồi rụt nhẹ tay lại cố không để ông biết, ông James giật mình tỉnh dậy, nhìn thấy nó liền vui mừng nói:

-Thiên Băng, con tỉnh rồi thì tốt quá, để ba đi gọi bác sĩ.

Ông James chạy đi, nhưng vừa chạy đến cửa thì đầu óc ông cảm thấy quay cuồng “RẦM”, ông ngã bịch xuống đất, mọi thứ đều một màu đen, thứ duy nhất ông nhận ra là tiếng “BA....”

30 phút sau

Ông bác sĩ bước ra, lại là những con người đáng sợ này, nó đi tới hồi dồn dập, giọng lạnh băng khiến ông sợ hãi:

-Ông ấy làm sao rồi??? Ông ấy bị gì vậy ???

-Ông ấy do đã thức cả đêm và cho hai người rất nhiều máu nên đến mức bị thiếu máu, vì vậy mà mới dẫn đến bất tỉnh.

-Bây giờ ông ấy thế nào rồi. –Nó xốc cổ áo ông bác sĩ lên, mặc kệ vết thương làm máu từ đó chảy ra.

-Ông ấy đã ổn, một lát nữa ông ấy sẽ tỉnh lại thôi, quan trọng là bây giờ cô đừng nên quá kích động và cử động mạnh như vậy, nó sẽ ảnh hưởng xấu tới vết thương đó.

Ông bác sĩ nói rồi đi trước, hấn đi tới đỡ nó vào phòng bệnh, khi nó vừa nằm vào giường, hấn nói:

-Em nghỉ ngơi đi, lúc nữa anh sẽ gọi người đến thay băng cho em.

-Vâng.

Nó nói rồi dần thiếp đi, hấn sờ lên tóc nó “Anh sẽ trả thù cho em, nhất định đó” rồi hôn nhẹ lên môi nó và đi đâu đó.

30 phút sau

-BA ... ĐỪNG ĐUỔI MẸ ĐI..... ĐỪNG MÀ ĐỪNG....MẸ

Nó hét lên, giật mình bật dậy, mặt đầy mồ hôi nhễ nhại, khuôn mặt sợ hãi, Kín cũng bị đánh thức bởi tiếng hét của nó, anh giường dậy, quay sang nhìn nó lo lắng hỏi:

-Thiên Băng, có chuyện gì vậy ?? Em mơ thấy ác mộng à ???

-Em...em... nhìn thấy ba đuổi mẹ ra ngoài và mẹ ... mẹ bị người ta

Nó nói trong sợ hãi, Kín nhìn nó đau xót, chợt ông James đi tới và ôm lấy nó, ông khóc, rất ít khi thấy nước mắt của người đàn ông, nhưng một khi thấy nước mắt của họ thì phải hiểu rằng họ đau đến mức nào, ông nói:

-Tiểu Băng, ba xin lỗi con, ba thực sự đã có lỗi với con.

Nó nhìn ông, mặt buồn rười rượi, Kín cô gắng đi tới và gỡ ông và khỏi nó, anh tức giận:

-Đừng động vào em gái tôi, giết người phải đền mạng, ông nghĩ xin lỗi là xong à ??

Ông James tối sầm mặt lại, ông cầm lấy con dao gọt trái cây lên và nhìn Kín nói:

-Vậy thì ba sẽ đền mạng cho mẹ con, chỉ mong các con sẽ trở nên vui hơn.

Ông nói rồi đâm con dao vào người nhưng có một bàn tay giữa tay ông lại làm ông James và nó ngạc nhiên, Kín gỡ con dao ra khỏi tay ông rồi ôm chặt lấy ông, anh nói:

-Ba đừng làm vậy, mất đi mẹ đã quá đủ rồi, con không muốn mất thêm ba nữa đâu.

Ông ôm chặt lấy anh, mỉm cười hạnh phúc nói:

-Cảm ơn con đã tha thứ cho ba, Thiên Ân

Anh mỉm cười rồi quay sang nó như mong chờ điều gì đó nhưng nó lại quay mặt sang hướng khác nói:

-Hai người im lặng đi, tôi muốn được nghỉ ngơi.

Hai người nhìn nó buồn rười, ông James nhìn sang Kín cười buồn “Con bé vẫn không chịu tha thứ cho ba”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59

10 ngày sau

Nó và Kin được xuất viện nhưng cũng là ngày ông James phải đi sang Liechtenstein để nhận hình phạt, Kin và nó cũng đưa ông đến sân bay, ông ôm lấy Kin và nói:

-Tập đoàn họ Trần ba giao lại cho con, hãy cố gắng lên, hãy hoàn thành tâm nguyện của mẹ con.

Kin gật đầu, ông đi đến trước nó như mong chờ điều gì đó, nhưng nó quay mặt làm ngơ, ông cười buồn rồi đi về phía máy bay, nó bỗng nhiên chạy tới chỗ ông James và ôm lấy ông, nước mắt trào ra, nó nói:

-Ba, con xin lỗi, chính con đã hại ba ra nông nỗi này, con xin lỗi vì đã làm vậy với ba, con xin lỗi vì đã làm tổn thương ba rất nhiều.

-Chính ba mới là người phải xin lỗi con mới đúng, Tiểu Băng. —Ba nó ôm chặt lấy nó, xoa nhẹ đầu nó

-Con sẽ yêu cầu ông sẽ không trừng phạt ba nữa, ba không có lỗi, người có lỗi là người đàn bà độc ác kia.

Nó nói, ba nó lắc đầu nhẹ từ chối rồi bước lên máy bay, nó nhìn theo, nước mắt giàn dụa, Kin đi tới khoác vai nó:

-Tiểu Băng, em làm tốt lắm, cuối cùng em cũng tha thứ cho ba rồi.

Nó gật nhẹ đầu rồi quay lại cười tươi nhìn anh, sau đó hai anh em nó trở về nhà.

1 tuần sau

Mọi người lo Ngọc Diệp sẽ bị bà Rose sát hại nên đã cho Ngọc Diệp sống cùng nhà, ba nó thì Kin đã giao lại tập đoàn cho ông quản lý, nhưng chỉ với cương vị là phó chủ tịch. Còn bà Rose, từ hôm đó không ai biết tung tích bà ta đâu, hẳn đã cho người tìm nhưng hoàn toàn biệt vô âm tín.

Tại nhà nó

Mọi người ngồi ở dưới phòng khách, nó vẫn chăm chú vào máy tính như mọi khi, hẳn đọc sách, Kin và Mary coi TV, Anna và Kelvin chơi game, Ngọc Diệp và Bảo Ngọc ở trên phòng. Bỗng nhiên Mary có điện thoại, cô bắt máy:

-Alo, ai vậy ???

-.....

-Anh!! Anh về khi nào vậy ?? Màtưởng quên luôn em rồi chứ. —Mary vui mừng.

-.....

-Vâng, anh đợi ở đó, em sẽ ra ngay.

Mary nói rồi cầm lấy áo khoác quay sang hướng Anna, nói:

-Ra sân bay không ?? Anh Nhật Nam mới đi du học về, thấy họ bảo là tao ở đây với tụi mày nên bay sang bên đây luôn, hiện giờ đang ở sân bay đợi bọn mình đó.

-Thật á, anh ấy về bao giờ vậy. Mà mình đi luôn đi. —Anna vui mừng bật dậy

-Nè, đi siêu thị không ??

Đúng lúc đó, Ngọc Diệp và Bảo Ngọc đi xuống, nhưng chưa nghe cuộc nói chuyện hai người, Anna quay sang nói:

-Xin lỗi nha, bọn mình phải ra sân bay đón một người rồi, cậu đi một mình nha.

Ngọc Diệp gật nhẹ đầu, Mary và Anna đi đến sân bay lúc này ở phòng khách, Kín quay sang nó, mặt đỏ lên vì ghen hời:

-Tiểu Băng, Nhật Nam là ai vậy ??

-Là người rất quan trọng với Mary. Anh Kín, đi siêu thị với em, em có đồ cần mua.

Hắn gật đầu, 3 người họ tới siêu thị.

Tại sân bay

Một người con trai cao tầm 1m80, trông cực kì điển trai, anh có mái tóc màu nâu theo kiểu style Hàn, mắt đeo kính mát, đứng dựa vào cột như đang mong chờ ai đó. Đám con gái ở sân bay nhìn thấy trai đẹp là sáng mắt, bao vây quanh anh làm anh khó chịu. Nhận ra hai người con gái quen thuộc đang đảo mắt tìm ai đó, anh liền vẫy tay:

-Mary, anh ở đây.

Mary và Anna liền chạy tới, đám con gái tự động tách ra, Anna nói:

-Anh Nhật Nam, nhớ anh quá đó.

-Anh cũng nhớ Anna lắm đó. –Nhật Nam bẹo má cô.

-Coi bộ anh vẫn đào hoa quá ha, không khác gì ba. –Mary nhìn đám con gái xung quanh.

Anh gãi đầu cười, như chợt nhớ ra điều gì đó, anh hỏi:

-Sarah đâu ?? Sao anh không thấy đến đón anh vậy ??

-Ở nhà đó. –Mary

-Vậy chúng ta về nhà nhanh đi, anh nhớ con bé lắm đó.

Nhật Nam nói và kéo Anna đi, Mary nhìn theo, mặt buồn rầu “Anh vẫn như vậy à ??”

Tại nhà nó

-Nè, đi chơi không, mọc rề ở đây chán lắm. –Kelvin than vãn

-Ừm, ra siêu thị với bọn kia đi, lát nữa Mary và Anna về bảo họ ra sau.

Kín đứng dậy, định đi nhưng anh bỗng nhiên đứng lặng người, hai tay nắm chặt run bần bật, xung quanh tỏa ra luồng không khí hắc ám cực kì đáng sợ. Kelvin thấy vậy thì rùng mình sợ hãi, nhưng anh cũng nhận ra sự việc thì tức giận không kém gì Kín, Anna, Mary và một chàng trai lạ mặt, chàng trai đang khoác vai hai cô, Kín và Kelvin đi tới, Kelvin kéo Anna về phía mình, Kín kéo Mary về phía sau, xách cổ áo chàng trai kia lên và đâm vào mặt anh, Kín tức giận nói:

-Cút khỏi đây trước khi tao giết mày.

Chàng trai đó bật lại, đứng dậy đâm vào mặt Kín, hai người lao vào đánh nhau, Kelvin thấy vậy cũng xông vào cùng Kín đánh chàng trai, Mary và Anna vội ngăn lại, Mary tức giận quát lên:

-3 người có thôi ngay đi không ??

3 người dừng lại, chàng trai lạ mặt quay sang Mary hỏi:

-Hai tên này là ai ?? Sao lại sống cùng bọn em ??

-Tôi mới phải hỏi câu đó mới đúng. –Kín xông tới nhưng Mary ngăn lại.

-Đây là anh hai em, Minamoto Yusaku, tên Việt là Nhật Nam (chỉ về phía Nhật Nam), còn đây là anh Thiên Ân –Kín (chỉ về phía Kín), bạn trai em và cũng là anh hai của Sarah đó, đánh anh nó, coi anh sẽ làm thế nào ?? –Mary

Kín, Kelvin và Nhật Nam ngạc nhiên, Nhật Nam nghĩ đến nó thì rùng mình, Kín liếc sang Mary đang tức giận, Nhật Nam cười đi tới nói:

-Xin lỗi chuyện vừa rồi, người nhà cảm nên bỏ qua đi.

-Cậu không cần phải xin lỗi đâu, chính tôi là người có lỗi mà. –Kín

-Xin chào tôi là Kelvin, hôn phu tương lai của Anna. –Kelvin

-Được rồi, chuyện quan trọng hơn hết là Sarah đâu, sao tôi vẫn chưa thấy con bé vậy ?? –Nhật Nam đảo mắt tìm kiếm

-Sarah đi đến siêu thị rồi. –Kelvin

-Vậy ta cũng tới đó đi

Nhật Nam kéo Kelvin và Anna đi, Kín nghỉ ngơi sang nhìn Mary, Mary gật đầu, anh lác đầu rồi đi theo.

t/g: Giới thiệu nhân vật nè:

Nguyễn Hà Nhật Nam 19 tuổi, tên Nhật là Minamoto Yusaku, thân hình cao lớn, vẻ mặt phương Đông, cực kì đẹp trai, mái tóc nâu, mắt nâu, da trắng như men sứ. Anh Mary, nhưng khác hẳn với cô, tính tình hơi trẻ con, vui tính, thông minh, thích nó. IQ 210

Tại siêu thị

Ở ghế chờ gần quầy thu ngân, một cặp nam nữ thu hút hết ánh nhìn của mọi người, cô gái đẹp hơn thiên thần, chàng trai hơn tượng tạc. Từ bên ngoài có 5 người đi vào, Nhật Nam ôm chầm lấy nó:

-Sarah, anh nhớ em nhiều lắm đó.

Mọi người ngạc nhiên, hấn đỏ mặt tức giận, xông tới đâm vào mặt Nhật Nam khiến anh ngã xuống, miệng chảy máu, hấn cúi xuống túm cổ áo Nhật Nam rồi gằn lên:

-Mày, cút ngay !!! Đừng để tao nhìn thấy, lúc đó không ai cứu được mày đâu. Thiên Băng, đi.

Hấn nói rồi kéo nó đi theo, Nhật Nam lúc này mới hết ngạc nhiên, Anna vội đỡ anh dậy, hỏi:

-Anh không sao chứ ??

-Anh không sao, chưa chết được đâu nhưng tên đó là ai vậy ?? –Nhật Nam lau vết máu trên miệng.

-Tên đó là King, tên Việt là Trần Tuấn Kiệt, thiếu gia tập đoàn William đó, tưởng anh phải biết chứ?? –Mary

-Cậu đừng chấp tên kia làm gì, hấn mà thấy ai động đến bảo bối của hấn thì hấn như vậy đó, không kiểm soát được bản thân đâu. Tên đó nóng tính lắm, tôi cũng bị hấn đánh suýt chết mấy lần rồi. –Kelvin

-Hai người họ, không lẽ..... –Nhật Nam quay sang Mary, hai tay run run

Mary gật đầu, anh buông thõng tay xuống, khuôn mặt thất vọng, Mary đi tới, đặt tay lên vai anh nói:

-Anh hai đừng như vậy, chỉ có King mới có thể xứng đáng với Sarah thôi, anh hãy quên nó đi.

Kelvin ngạc nhiên, Nhật Nam gật đầu.

Tại chỗ nó và hấn

Hấn kéo nó đi một cách thô bạo, nó bỗng nhiên dừng lại, giật mạnh tay mình ra ra giận dữ quát lên:

-Anh làm em đau đó!! Anh làm sao vậy ?? –Hấn giận dữ

-Em còn hỏi nữa à ?? Sao lại để người ta ôm như vậy ??

-Hóa ra là anh ghen à ?? –Nó như hiểu ra mọi chuyện liền phì cười, nó nói:

-Đ...đâu có. –Hấn ngượng.

-Người con trai đó là Nhật Nam, là anh trai của Mary, 3 bọn em coi anh ấy như anh trai của mình vậy, vậy em gái để anh trai ôm có gì sai không ?? Nhưng hình như anh Nhật Nam lại nghĩ khác. –Nó cười buồn

-Không lẽ, cái tên Nhật Nam kia cũng...

Hấn chỉ về phía nó, nó gật đầu rồi đi trước, hấn nghĩ lại chuyện vừa rồi, mỉm cười rồi chạy theo nó.

30 phút sau

-Sarah, bên này nè!!

Anna từ một bàn trong góc vẫy tay báo hiệu cho nó, bên cạnh cô là Kin, Mary, Kelvin và Nhật Nam, nó và hấn đi đến, nó kéo áo ra hiệu cho hấn, hấn nhủ mày đi tới, miễn cưỡng nói:

-Chuyện vừa rồi, tôi xin lỗi.

Mọi người ngạc nhiên, không ngờ hấn cũng biết xin lỗi người khác ngoài nó, Nhật Nam cười cười nói:

-Không sao đâu, lỗi đâu phải tại cậu, là tại tôi mà.

-Biết vậy thì tốt, mà tôi nói cho cậu biết, hãy từ bỏ ý định đó đi, dù cậu có là ai đi nữa thì tôi cũng sẽ không tha cho người định cướp cô ấy từ tay tôi đâu. –Hấn

Nó nhủ mày khó chịu, mọi người ngạc nhiên, sao tên này có thể thay đổi thái độ nhanh như vậy, Nhật Nam nói:

-Ngày mai tôi sẽ quay về Nhật Bản, cậu không phải lo đâu.

-Sao vậy anh ?? Anh mới tới mà. –Mary

-Anh chón sang đây đó chứ ?? Ba mẹ gọi anh về, anh sẽ làm quen với việc kinh doanh. –Nhật Nam

-Anh có làm được không đó ?? –Anna

-Chắc là ổn thôi.

Nhật Nam cúi mặt xuống, mọi người nhìn anh cũng biết anh đang nghĩ gì. Bỗng nhiên từ đằng xa, Ngọc Diệp và Bảo Ngọc đi tới, Ngọc Diệp cúi mặt xuống, có lẽ cô vẫn chưa qua nỗi con sock đó, Bảo Ngọc nói:

-Mọi người đang nói chuyện gì vậy ?? Mà tên này là ai ??

-Anh là Nguyễn Hà Nhật Nam, là anh của Mary. –Nhật Nam đưa tay ra

-Tôi là Bảo Ngọc, còn đây là Ngọc Diệp, đều là bạn của mấy người này. –Bảo Ngọc.

-Chào em

Nhật Nam đưa tay ra phía trước Ngọc Diệp nhưng chỉ nhận được từ cô ai nhìn thờ ơ, Ngọc Diệp ngồi xuống, nói:

-Mọi người, một lát nữa tôi sẽ phải về California, ba tôi đã biết mọi chuyện, ông rất đau buồn, ông muốn tôi về đó để sống cùng ông và để tôi được an toàn. Mẹ tôi từ ngày hôm đó đã mất tích, cứ như bốc hơi vậy, còn những người tấn công mọi người đều là người mới, họ chưa hề biết hết toàn bộ quy luật của tổ chức.

-Thế cũng tốt thôi, về đó sẽ không ai có thể làm hại được cô nữa. –Nó

-Chúng tôi sẽ giúp cô tìm được bà Rose. Đúng không, mọi người?? –Anna

-Ừm. –Kelvin, Bảo Ngọc nói, Kin gật đầu.

-Cảm ơn mọi người. –Ngọc Diệp

-Nè khoan đã, rốt cuộc mọi người đang nói chuyện gì, giải thích cho tôi biết được không ?? –Nhật Nam lên tiếng.

-Chuyện là.....

Mary kể về chuyện của Ngọc Diệp, Nhật Nam đơ người, không ngờ cô gái trước mặt anh lại có thể lực đáng sợ như thế, càng không ngờ một cô gái trẻ mà phải chịu nỗi đau lớn như vậy, Nhật Nam tiến tới ôm lấy Ngọc Diệp và nói:

-Anh không được chứng kiến mọi chuyện nên không hiểu cho lắm nhưng cũng muốn nói với em là đừng từ bỏ hi vọng, dù là nhỏ nhất, mọi người sẽ luôn ở bên em. Goodluck baby !!

-Cảm ơn anh.

Ngọc Diệp cười tươi, lâu rồi cô không cười như vậy, nụ cười đó làm cho Nam cảm thấy nóng mặt, bỗng Anna lên tiếng phá vỡ bầu không khí :

-Nè, hai người nên nhớ là ở nơi công cộng, đừng có sến sẩm như vậy, người khác chú ý đó.

-Đâu có. –Ngọc Diệp và Nhật Nam đồng thanh.

-Về thôi, tôi mệt rồi.

Nó nói rồi đứng dậy đi trước, hấn đi theo phía sau, mọi người nhìn nó, lúc nào trong tình huống khó xử nó cũng nói như vậy để giải vây cho họ.

Ngày hôm sau

Tại sân bay

-Bye anh nha, anh đi cẩn thận đó. –Mary ôm anh mình.

-Biết rồi mà, làm như anh bé lắm không bằng. –Nhật Nam cười nhìn em gái mình

-Nè, cô lên nha anh. –Anna cười.

Nhật Nam gật đầu, rồi đi đến chỗ nó, anh quay sang phía hấn nói:

-Cậu cho tôi ôm Sarah được không ??

Hấn quay mặt ra chỗ khác, anh mỉm cười rồi ôm lấy nó:

-Tạm biệt nha, anh sẽ nhớ em nhiều lắm đó, Sarah. Chúc em hạnh phúc.

-Chúc may mắn.

Nó nói nhỏ bên tai anh, anh ngạc nhiên rồi mỉm cười, đi tới chỗ hấn ghé sát tai hấn nói nhỏ “cậu mà buông tay cô ấy ra là tôi quay lại cướp lấy đó”. Hấn ngạc nhiên, nhưng rồi cười “vậy cậu sẽ không có cơ hội đó đâu”.

-Tạm biệt mọi người nha, phi cơ đến rồi, tôi đi nha.

Nhật Nam nói rồi dứt tay vào túi quần đi về phía máy bay. Ngọc Diệp nhìn mỉm cười, cô nói:

-Tôi đi nha, mọi người giữ sức khỏe.

-Làm như đi mãi không bằng, đánh về thăm bọn này nha. –Anna

-Sống tốt nha. –Mary

-Đừng gây ra chuyện xấu nữa nha, em gái hờ. –Kin ôm lấy Ngọc Diệp

-Cảm ơn anh, anh hai.

Ngọc Diệp cười hạnh phúc, mắt đi người chị nhưng cô cũng có lại những người bạn, cô đi tới chỗ nó:

-Cảm ơn cậu, Lãnh Hàn Thiên Băng.

-Ồ, sống tốt đó. –Nó quay mặt sang hướng khác.

Mọi người mỉm cười nhìn nó, Ngọc Diệp quay sang hấn đe dọa:

-Anh không được làm tổn thương cô ấy đâu đó, nếu không, dù có phải chết tôi cũng mang người về giết anh.

Hấn mỉm cười khẳng định, Ngọc Diệp mỉm cười rồi đi về phía phi cơ riêng.

Tại nhà nó

-Hai người đó, ở đây chưa bao lâu mà đã chuyện đi rồi.

Mary ngồi xuống chiếc sofa, mọi người nhìn cô, cô như vậy thôi nhưng thực ra nhớ anh mình lắm, cũng mấy năm cách xa rồi mà. Chợt nó có điện thoại, nó bắt máy:

-Alo, ai vậy???

-.....

-Có chuyện gì ???

-.....

-Anh nói sao?? Anh ấy về rồi à ?? –Nó vui mừng bật dậy

-....

-Tôi sẽ qua đó ngay.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60

Mọi người ngạc nhiên nhìn nó, lần đầu tiên thấy nó nghe điện thoại mà vui đến như vậy, Kín lên tiếng hỏi:

-Có chuyện gì vậy ??

-Thiên Bảo vừa gọi đến cho em nói là “anh ấy” vừa về Anh. Mọi người chuẩn bị đi, lát nữa sẽ sang Anh.

Nó nói giọng vui mừng rồi đi thẳng lên phòng không để ai hỏi thêm điều gì, mọi người “ngơ ngác” nhìn theo nó, rồi họ quay lại nhìn nhau “khó hiểu” và rồi cũng đi chuẩn bị.

5 giờ sau

Tại khu đất trống xxx Anh Quốc

Một người con trai cao lớn và vô cùng đẹp trai, mái tóc lửng từ màu đỏ, da trắng như men sứ, mũi cao, đôi mắt màu đỏ đặc biệt, mặc một chiếc áo sơ mi màu trắng cùng với chiếc cavat sọc xanh thắt lỏng đứng đối mặt một đám người mặc đồ xám khoảng 30 người, đứng đầu là một chàng trai tóc vàng và một cô gái xinh đẹp tóc nâu. Hai người này đờ đẫn sát khí nhìn người con trai kiêu ngạo trước mặt, chàng trai tóc vàng nói:

-Mày có biết tại sao lại bị gọi ra đây không ??

-Nếu tao đoán không nhầm thì tao đã “qua đêm” với cô em gái của mày đúng không?? –Người con trai đó.

-Không chỉ có thế thôi đâu, anh làm chuyện đồi bại với nó xong mày lại bỏ rơi nó, không chịu trách nhiệm về việc anh đã làm, khiến nó thất vọng dẫn đến làm điều dại dột. –Cô gái tức giận.

-Tôi đâu có nói sẽ chịu trách nhiệm đâu, chỉ tại cô ta quá ngu ngốc khi mê mẩn mà bám theo tôi thôi, nên mấy người không thể trách tôi được. Loại người như vậy, chết đi cho đỡ chật đất. –Người con trai nhếch mép cười

-Mày...mày....tao sẽ giết mày để làm vật tế cho em gái tao, XÔNG LÊN!!

“PÀNG...” Tiếng súng vang lên, hàng loạt người mặc áo xám ngã xuống, một đám người mặc đồ đen đi ra từ đám cây, trên tay cầm súng chia về phía đám người kia, người con trai tóc đỏ nhếch mép:

-Mày nghĩ tao ngu tới mức tới đây một mình à ?? GIẢI QUYẾT LŨ KIA, GIỮ MẠNG CHO HAI TÊN CÀM ĐÀU.

Đám người mặc đồ đen xông lên tấn công, đám người này thật đáng sợ, giống như sát thủ chuyên nghiệp vậy, người con trai lôi cái gì đó từ trong túi áo ra ngắm nhìn thích thú. Chưa đầy 10 phút sau, đám người mặc đồ xám đã nằm hết dưới đất, chàng trai tóc vàng bị thương nặng và bị một người mặc đồ đen dí súng vào đầu, riêng cô gái thì không bị làm sao, người con trai đó tiến tới cô ta, nâng cầm cô ta lên ngắm nhìn thích thú:

-Khuôn mặt xinh đẹp thế này, nếu mà chết thì phí lắm đó, hay để tôi hưởng thụ nha.

Vừa dứt lời, anh ôm đầu cô gái và hôn lên môi cô mãnh liệt, chàng trai tóc vàng nhìn thấy tức giận định vùng dậy nhưng bị người áo đen đập mạnh, cô gái bất ngờ, vội đẩy người con trai đó ra, tức giận quát:

-Anh làm cái trò gì vậy ??

-Tôi không muốn hôn dở một cô gái xinh đẹp nếu muốn cứu anh ta, thì hãy tiếp tục đi.

Người con trai sờ vào gáy cô tỏ ý muốn tiếp tục, người con gái giật mình quay về phía chàng trai, rồi nói:

-Em không muốn cứu anh ta nhưng em muốn tiếp tục với anh.

Vừa dứt lời, cô gái nhún chân hôn anh, người con trai chìm trong nụ hôn đó, tay không ngừng sờ soạn khắp người cô, nhưng ai ngờ được âm mưu của cô gái, tay vòng ra cổ anh của cô cầm một con dao và đâm vào cổ anh. “PÀNG” tiếng súng sang tên, con dao rơi xuống, cô gái ôm tay đau đớn, người con trai ngạc nhiên, bỗng một giọng nói lạnh phát ra:

-Anh phải cẩn thận với kẻ thù của mình chứ, đại ca

Mấy người ở đó nhìn xung quanh để tìm ra chủ nhân của giọng nói, người con trai sững người “giọng nói này, có phải là...” anh quay người lại, nhìn về phía đạn bắn ra, khuôn mặt vui mừng. 4 nam 4 nữ từ trong lùm cây đi ra, gây chú ý nhất là chàng trai tóc đỏ và cô gái tóc nâu khói, họ khiến người nhìn phải ngây ngất, nó mỉm cười nói:

-Lâu không gặp, anh khỏe chứ ??

Người con trai chạy đến ôm chầm lấy nó, rồi hôn lên trán nó:

-Angel, lâu không gặp, em có biết anh nhớ em đến mức nào không??

-Mới có 1 năm 2 tháng 4 ngày thôi mà, mà lần sau gọi em là Angel Ice. –Nó cười.

Hắn tức giận đi tới, kéo nó về phía đằng sau mình, ra giọng cảnh cáo:

-Lần sau, cậu đừng có hành động thân mật với Sarah như vậy, không thì đừng trách tôi không nể mặt.

-Cậu tưởng tôi cần cậu nể mặt chắc ?? –Người con trai đó nói và kéo nó về phía mình.

-Cô ấy là của tôi, cậu cứ thử xem –Hắn kéo nó về phía mình, giọng thách thức.

-Hai người có thôi đi không ??

Nó tức giận quát lên, mọi người nhìn nó, nó nói:

-Anh giải quyết đồng người kia đi rồi hãy nói chuyện.

-Hai người nên cảm ơn cô gái này đi, nhờ cô ấy mà lần này tôi tha cho hai người đó.

Người con trai gật đầu rồi nhìn về phía chàng trai và cô gái lúc nãy nói, người con gái đỡ chàng trai dậy và đi. Lúc này người con trai đó mới quay sang nó hỏi:

-Tên này là ai (chỉ về phía hắn) ?? Sao lại nói như vậy ??

-Đây là King William-sát thủ số 1 thế giới đó, là vị thiếu chủ lòng lẫy của B&W và cũng là...

-Tên này là thiếu chủ sao ?? –Chưa để nó nói hết, người con trai đó ngạc nhiên nói.

-Đúng vậy, tôi là thiếu chủ và sắp tới cũng sẽ là new leader của tổ chức. Còn cậu là ai ?? –Hắn

-Người con trai này là Trần Thiên Nam, mọi người có thể gọi anh ấy là Ghost, anh ấy là đại ca của tổ chức và là sát thủ số 3 thế giới, anh ấy vừa mới đi sang Austraylia làm nhiệm vụ nên không có mặt ở tổ chức. –Nó chỉ về phía Ghost

-Chào thiếu chủ.

Ghost cúi đầu cung kính, hắn gật đầu, anh quay sang phía mấy người còn lại hỏi:

-Angel, họ là...

-Anna, Mary, Bảo Ngọc, Kelvin, họ là bạn em. Đây là Ken-anh họ em, còn người này là Kin-anh trai em. –Nó

-Chào mọi người, (rồi quay sang phía Kin) hóa ra cậu là người làm cho Angel buồn à ?? –Ghost

-Được rồi, về thôi, tôi đói rồi.

Hắn nói rồi kéo nó đi trước, mấy người còn lại đi theo sau, Ghost nhìn nó nghi ngờ “không lẽ, em và thiếu chủ lại...”

t/g :Giới thiệu nhân vật

Trần Thiên Nam (Phillip): 18 tuổi, thân hình cao hơn, vô cùng đẹp trai và khá giống hắn, hắn 10 thì Thiên Nam cũng 8,5, có mái tóc lãng tử màu đỏ, đôi mắt đỏ đáng sợ, mũi cao, da trắng như men sứ. Tính cách thì tàn bạo, nhẫn tâm, kiêu ngạo, hống hách, thay áo bằng việc thay bò, muốn có cái gì phải có bằng được. Là sát thủ thứ 3 thế giới-Ghost sau nó và hắn, yêu nó ngay từ khi 8 tuổi, IQ 250, thân thể hé lộ sau...

Vào truyện

Tại dinh thự tổ chức B&W ở Anh

8 người bọn nó cùng với mấy người của B&W ngồi sở phòng khách, chờ đợi vị LAEDER đáng kính kia, Hà Vi ôm lấy Thiên Nam nói:

-Ui, đại ca à, lâu lắm không gặp ca, nhớ đại ca nhiều quá, mà đại ca đẹp hơn đó nha.

-Đại ca ta lúc nào chả đẹp. –Thiên Nam tự mãn.

-Nhưng vẫn không bằng thiếu chủ được. –Hà Vi nói rồi chạy đi, trước khi ngọn núi lửa kia phun trào.

-Em...-Thiên Nam bật dậy rồi quay sang nhìn nó và hấn.

Cạch, cánh cửa mở ra, vị LEADER đáng kính bước vào, ông cười:

-Các con tới rồi à, có chuyện gì mà vui vậy ??

-LAEDER/sư phụ/ông. –Mọi người, nó và hấn đồng thanh.

-Được rồi, cần gì khách sáo như vậy, hãy gọi ta là sư phụ đi, còn 6 đứa hãy gọi ta là ông giống King đi.

-Sư phụ, như vậy đâu có được, phải làm đúng theo quy tắc chứ, người của tổ chức sẽ bàn tán đó. –Nó nghiêm giọng.

-Thôi được rồi, vậy chừng nào không có người ngoài thì hãy gọi ta là sư phụ. –Ông hấn cười

Mọi người gật đầu, nó quay mặt ra hướng khác, ông hấn nhìn Thiên Nam nói tiếp:

-Phillip, nhiệm vụ vừa rồi con làm tốt lắm, nhưng người bên ấy nói tiểu thư họ đã bị “cưa” nên lúc con đi, con bé vẫn tơ tưởng không ăn không ngủ đo, ta không muốn việc này xảy ra nữa.

-Vâng.

Thiên Nam gật đầu rồi liếc nhìn sang nó, nó cau mày khó chịu nhìn anh rồi quay sang hướng khác, anh cúi mặt xuống hồi lỗi, hấn này giờ quan sát thì tức giận, không hiểu sao hấn lại không ưu tiên Ghost này, mặc dù tên đó là người quan trọng trong tổ chức, chợt ông hấn nói:

-Mà Bao giờ 3 đứa nó về vậy ?? Nhiệm vụ hoàn thành từ 2 tháng trước rồi mà, không biết chôn ở đâu nữa. Thiên Vũ, Thiên Kì, Thiên Minh, tìm 3 đứa nó, ta dao cho tụi con đó.

-Vâng. -3 người họ đồng thanh.

-Được rồi, ta đi nghỉ đây, già rồi, sức khỏe không tốt như các con đâu. –Ông hấn nói và đứng dậy đi.

-Sư phụ, người có nghỉ ngơi như con nói không đó. –Nó bất chợt lên tiếng nói đang sợ.

-Ta nghĩ, người cần nghỉ ngơi là con đó, Angel. –Ông nó nói rồi bước đi

Nó tối mặt, cúi xuống đất, mọi người nhìn nó khó hiểu, Kin lay lay người nó lo lắng hỏi:

-Tiểu Băng, em làm sao vậy.

-Em không sao đâu, em mệt rồi, đi trước đây. Thiên Bảo, em giao mấy người họ cho anh nha.

Thiên Bảo, Hà vi, Hà Mi cùng 3 người còn lại của tứ đại hậu vệ ngạc nhiên, đơ người lại, nó vừa xưng “em” và gọi cậu là “anh” ư ?? Nó nhú mày vì không nhận được câu trả lời, Mary giật áo Thiên Bảo, Anh bừng tỉnh nói vô thức:

-Ừm, Sarah.

Nó mỉm cười rồi bước đi, mấy người còn lại của B&W sững người, nó vừa cười đó, bình thường cả năm cười được 1 lần nhưng dạo này nó cười nhiều quá, cách ăn nói khác, nó thay đổi thật rồi. Chợt hấn đứng dậy:

-Tôi có việc cần hỏi ông nên đi trước.

Hấn nói rồi đi về phía ông hấn đi vừa nữa, Thiên Nam cũng đứng dậy không nói lời nào mà bỏ ra ngoài.

Tại chỗ hấn và ông hấn

Hấn tiến tới vào phòng, chỗ ông hấn đọc báo, hấn ngồi cạnh đó, hỏi:

-Ông à, vừa rồi ông nói vậy là sao ???

-Con bé chưa nói gì à ?? –Ông hấn bỏ tờ báo xuống.

-Nói gì cơ ?? –Hấn ngạc nhiên

-Chắc con bé không muốn để người khác lo thôi, con bé tội nghiệp lắm, con phải dành tình yêu thương cho con bé đó.

-Thiên Băng bị làm sao hả ông ??

-Không, chỉ là con bé ít ngủ nên sức khỏe yếu thôi.

Ông hấn giật mình nói, hấn nghĩ đến nó thì rùng mình, nó sao nói là “yếu” được. Ông hấn nói:

-Mà truyện của con và Angel, ta thấy thái độ của con đối với con bé có khác biệt, có chuyện gì xảy ra à ??

-À, chuyện đó..... –Hấn đỏ mặt kể lại

-HA...HA...HA... Đã đi đến mức đó rồi à ?? Hình như con bé thích con lắm đó, nên nó mới đồng ý. Cố bé Angel-bảo bối của ta giao cho con đó, con phải chăm sóc cô bé thật tốt đó, đừng làm nó buồn. –Ông hấn.

-Vâng. –Hấn nói “Sao ai cũng nói như vậy nhỉ ???”

-Được rồi, chúng ta đi tìm Angel, chắc giờ con bé đang ở chỗ đó.

Ông hấn nói rồi đứng dậy bước đi trước, hấn lững thững đi theo phía sau.

Tại chỗ của nó

Nó ngồi ở chỗ quen thuộc, dưới một gốc cây to nhất cạnh hồ, nó nhìn xung quanh rồi bất chợt mỉm cười, nó dạo này thay đổi nhiều quá, hay cười hơn trước nhiều. Dạo này nó cũng cảm thấy bản thân thay đổi, nhiều khi bị mất cảm giác và hay quên, ngủ cũng nhiều hơn trước, cứ thế này thì không mấy nó cũng được gặp mẹ và Charles, nó bất chợt nghĩ đến hấn, nước mắt liên tục trào ra.

-Angel, sao lại ngồi khóc ở đây à ??? –Thiên Nam từ đâu đi tới, ngồi cạnh bên nó, ân cần hỏi.

-Là anh à, đại ca. –Nó ngước lên nhìn và ôm trâm lấy anh.

-Angel, ngoan nào, có chuyện gì vậy ?? Kể anh nghe đi. –Thiên Nam vỗ về nó.

-Đại ca nè, nếu một ngày nào đó, em không còn là Angel của anh nữa.... –Nó dựa vào vai anh.

-Dù em có kết hôn đi nữa, em vẫn mãi là Angel của anh.

Thiên Nam ngắt lời nó “Hơn nữa, người em lấy sẽ là anh”. Nó ngước nhìn anh, rồi vén tóc anh lên, nhìn chăm chú rồi bất chợt mỉm cười, Thiên Nam nhìn nó khó hiểu, nó nói:

-Đại ca, anh vẫn đẹp như vậy nhỉ, vẫn là tâm điểm chú ý của mọi người giống như 11 năm trước, mái tóc đỏ, đôi mắt cũng đỏ, không thay đổi gì hết.

-Còn em thì đẹp hơn trước nhiều, Angel.

Thiên Nam phì cười, rồi nhìn nó chăm chú nói. Nó mỉm cười. Anh nói tiếp:

-Chắc hấn mẹ của em cũng phải đẹp lắm.

Nó giật mình, cúi gằm mặt xuống đất, nước mắt rơi xuống, Thiên Nam ngạc nhiên, sao bây giờ nó dễ khóc như vậy, nếu là trước kia thì nó đã lạnh lùng bỏ đi rồi. Thiên Nam dùng tay giữ lấy mặt nó và nâng lên, anh cúi xuống hôn nhẹ vào khóe mắt long lanh của nó, nó ngạc nhiên, đỏ mặt quay đi hướng khác. Thiên Nam nói:

-Angel, đừng khóc như vậy, nước mắt của em làm anh đau lắm đó

Nó ngạc nhiên nhìn anh, Thiên Băng nhìn nó nói giọng nghiêm túc:

-Angel, thực sự thì ngay từ ngày đầu tiên gặp em anh đã... đã...

-Hai người làm gì vậy ??

-Xin lỗi đã làm phiền mọi người trong thời gian vừa qua.

-Minh thật sự rất ngạc nhiên.

-Đây là tác phẩm đầu tiên mà mình nghĩ ra, mình chưa đọc nhiều chắc mới được 4 hay 5 truyện thôi (cười) nên những điều như vậy mình không biết được.

-Nhưng thôi, trong thời gian đi du lịch, mình dành nên cũng viết được 2 chương, đang lên cho mọi người ném lun nha ^^

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 61

Hắn tức giận quát lên và đi tới, thực ra hắn và ông hắn đã tới từ lúc nó cúi mặt xuống khóc, hắn định chạy lại nhưng ông hắn lắc đầu nhìn ra phía nó, hắn và ông tiếp tục ở đó xem hai người xảy ra chuyện gì.

Nó vội đẩy Thiên Nam ra và quay mặt ra phía hắn như muốn giải thích điều gì đó, nhưng chưa nói gì thì ông hắn nói:

-Thiên Nam, cậu đi trước đi, ta có chuyện cần nói với Angel

-Vâng, sir phụ. –Thiên Nam tuân lệnh rồi bước đi, vẫn cố quay lại nhìn nó.

-Có chuyện gì vậy thưa sir phụ. –Nó đứng dậy

-Không có gì đâu, người có chuyện cần nói là hai con đó. Mà Angel này, ta nghĩ con đã có sự nhầm lẫn to lớn rồi đó.

Ông nó nói rồi bước đi. Chỉ còn nó và hắn, nó bước tới chỗ hắn, nói:

- Anh King, chuyện vừa rồi...

-Anh đã thấy hết rồi, cảnh vừa rồi anh không muốn thấy bất kì lần nào nữa, chỉ cần có người con trai khác động đến em là anh đã muốn giết người đó rồi. Cũng may cho tên Ghost đó là ông ở đây, không thì không biết anh làm gì hắn ta nữa.

Hắn nói giọng đáng sợ, nó mở to mắt ngạc nhiên, nó không ngờ hắn lại ghen đến vậy, hắn nói tiếp:

-Còn cả em nữa, sao lại để tên đó làm như vậy ???

Nó mỉm cười rồi ngồi xuống chỗ khi nãy, hắn ngồi bên cạnh, nó nói:

-Vi anh ấy là một người rất quan trọng với em, một người em vô cùng yêu quý, là người con trai đầu tiên, ngoại trừ anh Kín ra quan tâm và yêu thương em đến như vậy.

-Em nói vậy là sao ?? –Hắn khó hiểu “không phải là lúc cô ấy mới xuất hiện mình đã quan tâm cô ấy mà”

-Chuyện lâu rồi, chắc Thiên Nam không nhớ nữa, em cũng không muốn nhắc lại đâu.

Nó lắc đầu mỉm cười rồi nhìn ra phía hồ, hắn nhìn theo nó thắc mắc, một lúc sau nó quay người lại, vén mái tóc màu đỏ lãng tử bồng bềnh của hắn lên, nó mỉm cười:

-Thiếu chủ thực sự rất đẹp trai đó, hơn Thiên Nam nhiều, màu tóc và mắt của hai người rất giống nhau, nhưng của thiếu chủ đẹp hơn nhiều.

-Anh tò mò không biết Angel của anh già nam có đẹp trai hơn anh không, chắc chắn sẽ hơn. –Hắn

-Vậy thì anh sẽ làm cô dâu của em nha, thiếu chủ.

Nó nói đùa, hắn mỉm cười hạnh phúc, nó sờ lên vết sẹo mờ ẩn trong lông mày, chợt mỉm cười, hắn khó hiểu:

-Em cười cái gì vậy ?? Mặt anh có gì à ???

-Không có gì đâu, chỉ là em nhớ lại chuyện trước kia thôi. –Nó

-Chuyện gì vậy ??-Hắn

-Chuyện đó....

FlashBack

Nó đang tập kiếm với một cậu bé tóc đỏ rất đẹp trai, cậu được mọi người gọi đại ca, cậu bé bỗng dừng lại, nhìn nó nói:

-Angel à, đường kiếm đó em tập sai rồi, còn nữa, em phải vung kiếm dứt khoát hơn nữa. Như thế này này.

Cậu bé dứt lời, vung kiếm, nó chăm chú nhìn theo, rồi nói:

-Đại ca, em xin lỗi, tại hôm nay là ngày đầu tiên em tập với kiếm thật.

-Được rồi, chúng ta tập tiếp nha.

Cậu bé đó nói, nó gật đầu, hai người tiếp tục tập, không may nó trượt tay, câu kiếm vung ra và vô tình để lại một vết trên lòng mày hắn, máu từ đó chảy ra. Cậu bé ôm vết thương, nói:

-Angel, em làm cái gì vậy ??

-Đại ca, em xin lỗi, em không cố ý. -Nó nói, nước mắt trào ra.

-Đừng khóc nữa, anh không sao đâu mà.

Cậu bé nói rồi dùng tay lau nước mắt cho nó, máu của cậu dính trên mặt nó làm mặt nó nhọ nhem, cậu nhìn nó phì cười, nó tức giận nói:

-Đại ca à!!!

End FlashBack

Hắn nghe xong thì ngạc nhiên, cậu bé trong câu chuyện của nó là hắn mà, sao nó lại nói là Thiên Nam, hay trong lúc cậu không có ở đây, nhất định sẽ có chuyện gì xảy ra. Hắn hỏi nó dồn dập:

-Cậu bé em gặp ở hồ vào 11 năm trước là Thiên Nam à ?? Em có nhớ cậu bé đó như thế nào không ??

-Sau vụ đó thì 5 tháng sau em mới quay lại đây, em gặp đã gặp một cậu bé ở hồ, một cậu bé có mái tóc màu đỏ, đôi mắt đỏ, khuôn mặt rất đẹp trai nhưng lại khác với cậu bé em gặp lần trước, có lẽ thời gian làm thay đổi cậu bé đó. Mới đầu thì em có hơi nghi ngờ nhưng đến khi những người khác gọi cậu bé đó là “đại ca” thì em nghĩ chắc chắn là cậu bé em gặp hồi trước. Mãi sau này em mới biết được cậu bé đó tên là Thiên Nam, nhưng kì lạ ở một chỗ, võ công của Thiên Nam hồi đó như bị giảm xuống vậy ???

Nó nhìn hắn mỉm cười kể lại, hắn như hiểu ra mọi chuyện, vội đứng dậy nói:

-Thiên Băng, không phải như em nghĩ đâu, cậu bé đó thực sự l..

-King!!! -Ông hắn gọi

Cả hai người quay lại cùng lúc nhìn ông, ông tiến về phía nó và hắn, ân cần nói:

-Hai con vào bên trong đi, mọi người đang đợi đó.

-Vâng. -Nó gật đầu

-King, ta có chuyện cần nói với con, con ở lại đây. -Ông hắn

Hắn gật đầu, nó đi vào trước, khi nó đi khuất, ông hắn nói:

-Ta đã nói với con rồi mà, truyện đó nên để Angel và Ghost tự tìm ra, hai đứa nó sẽ hiểu ra mọi truyện, như vậy sẽ tốt hơn cho cả hai.

-Ông, nhưng mà con không thể muốn thấy tên đó và Angel thân thiết như vậy. -Hắn tức

-À...à...hóa ra là con đang ghen, không ngờ đứa cháu ngỗ nghịch của ta lại ghen như vậy. -Ông hắn cười

-Thôi, vào trong đi, cứ như lời ông nói.

Hắn chạy vội vào trong, ở đây thêm lúc nữa chỉ sợ bị ông hắn chọc thêm thôi, ông hắn nhìn theo đứa cháu ngỗ nghịch của mình, lắc đầu cười.

.....

-Angel, em ăn cái nè đi. –Thiên Nam mỉm cười gắp cho nó

-Cảm ơn đại ca nha. –Nó cười tươi cho thức ăn vào miệng

Mọi người xung quanh nhìn với ánh mắt kinh ngạc, Kín lên tiếng:

-Sao hai người thân thiết như vậy??

-Tại vì tôi là người mà Angel yêu quý nhất mà, phải không Angel?? –Thiên Nam cười

-Yêu hơn cả anh à??? –Kín

-Tất nhiên rồi!! –Thiên Nam

-Em yêu cả hai anh mà, đại ca, anh hai. –Nó khoác vai cả hai người cười tươi.

-Nè, đừng có thân thiết như vậy, còn anh em bỏ đi đâu. –Hắn nhìn thấy cảnh tượng đó thì tức tối chạy tới, gỡ bỏ tay nó ra khỏi người Thiên Nam.

-Tất nhiên là em cũng...

Nó chưa kịp nói xong thì Thiên Nam ngắt lời:

-Angel, hình như em cười với người khác nhiều hơn thì phải, trước kia em chỉ cười với anh thôi mà?? Không lẽ em đã trả thù được bà ta rồi à??

-Vâng. –Nó cười buồn

-Xin lỗi vì anh đã không giúp được gì cho em. –Thiên Nam ôm nó

-Cảm ơn anh. –Nó mỉm cười

-Ồn quá đó, hai người bỏ ra đi.

Mary tách nó và Thiên Nam ra, Thiên Nam mỉm cười nhìn Mary, nói:

-Đây là bạn gái anh em phải không, rất vui được làm quen với em, anh là Thiên Nam.

-Wow~~, anh đẹp trai quá nhỉ, Kín, anh có đối thủ rồi nè, cẩn thận đó nha.

Thiên Nam mỉm cười.

Brùm brùm

Thiên Nam lấy điện thoại ra, anh nhấn nút nói:

-Xin lỗi nha, anh có điện thoại, anh ra đây chút.

Cùng lúc đó, Kín cũng có điện thoại:

-Ai vậy?

-.....

-Vâng, con biết rồi, bọn con sẽ đến ạ

-.....

-Vâng.

Kín gác máy, nó nhìn anh, anh nói:

-Ba gọi điện kêu tuần sau sẽ họp hoàng tộc và công bố thân phận công chúa của em

Nó gật đầu, vừa lúc đó, Thiên Nam cũng vào, anh nói:

-Tôi có việc bận, cần phải đi ngay, tạm biệt mọi người. Thiếu chủ, nhất định tôi sẽ nói chuyện với cậu. Angel, tạm biệt em nha!!

Thiên Nam hôn vào má nó rồi bỏ đi, nó đỏ mặt cúi đầu xuống, hắn tức giận định đuổi theo nhưng Thiên Nam đã đi quá tầm mắt rồi, hắn quay ra nó nói,

mặt đàng đàng sát khí:

-Sarah, sao em thân thiết với tên đó như vậy??

-Anh đang ghen à, Thiếu chủ?? –Nó nói, giọng đều

-Đ...đâu...c...có... -Hắn lắp bắp

-Leader, con nghĩ chúng ta không nên mà cho người nói lắp lên điều khiển đầu. –Hà Mi

-Lại còn không chung thực nữa. –Hà Vi

-Chắc không biết đại ca và đại tỷ của chúng ta thân thiết đến mức nào?? –Thiên Kì

-Chỉ tội nghiệp cho Thiên Bảo của chúng ta, luôn đứng nhìn từ xa. –Thiên Vũ

Phụt...Thiên Bảo đang uống nước thì bị sặc, nước bắn ra, anh vội lấy khăn lau và nói:

-Thiên Vũ... cậu nói gì thế??

-Thiên Vũ, anh nói gì kì vậy, làm như anh Thiên Bảo thích đại tỷ ý. –Hà Vi cười

Mọi người ngạc nhiên nhìn Thiên Bảo, Thiên Bảo nhìn sang nó, nó chỉ cúi đầu xuống, chợt Hà Mi đứng dậy, ôm lấy cổ Thiên Bảo từ phía sau khiến mọi người càng ngạc nhiên, cô thán nhiên nói:

-Thiên Vũ, sao anh lại nói vậy?? Thiên Bảo là của em mà.

-Hà Mi, em...

Thiên Bảo ngạc nhiên nói, nhưng anh chợt mỉm cười nhìn cô “cảm ơn em”. Anna nói phá ngang bầu không khí ngọt ngào:

-E hèm!! E hèm!! Hình như đang trong giờ ăn thì phải.

-Ăn đi, lát nữa đi Liechtenstein. –Nó

-Tuyệt quá!! Mình chưa đến đó chơi lần nào!! –Anna vui mừng

-Không, chỉ tao với anh Kín thôi, còn mọi người đi đâu thì đi.

Nó nói giọng lạnh ngay lập tức dập tắt niềm vui của Anna, mọi người ngạc nhiên, Anna nói:

-Tại sao?? Tao cũng muốn đi mà.

-Việc nội bộ hoàng tộc người ta không phải ai cũng cho biết được đâu. –Ken

-Nhưng là lẽ ra mắt của Sarah mà, em cũng muốn dự. –Anna

-Không phải ra mắt (Mary sửa lại ngay), anh Kín (rùi quay sang Kín nài nỉ)

-Thôi được rồi, em cho chúng có đi cùng luôn đi, xuất hiện một lần rồi mà. –Kín

Nó nhìn Kín bằng ánh mắt sắc lạnh khiến anh rùng mình, nó nói:

-Tùy thôi.

Mọi người im lặng một hồi để tiêu hóa mọi chuyện, rồi vui mừng reo lên, hắn mỉm cười, Hà Vi nói:

-Đại tỷ, nhớ chọn cho tụi này chỗ nào đẹp nha!!!

-2 người cần đến California trong 2 tuần tới (chỉ vào Hà Mi và Hà Vi). Eric, Justin và Rider sẽ đến Indonexia để điều khiển tổ chức của chúng ta ở đó, sẽ mất 2-3 tuần đấy. –Nó

-HẢ ??? -5 người ngạc nhiên, hét lên.

-Còn anh thì sao??? –Thiên Bảo

-Ở lại đây. –Nó

-Tại sao mỗi Thiên Bảo được ở lại?? –Thiên Minh

-Về.

Nó nói rồi đứng dậy, mọi người ngơ ngác nhìn theo, chợt nó đứng im một chỗ lạnh giọng nói:

-Mọi người có đi không, 5 người kia chuẩn bị đi, mai xuất phát đó, còn Thiên Bảo, đi theo tôi.

Mọi người vội đứng dậy, 8 người tụi nó và Thiên Bảo về Việt Nam, 5 người kia chuẩn bị để đi làm nhiệm vụ.

Tại Việt Nam

Nó và Thiên Bảo đang ở ngoài vườn, Thiên Bảo nói:

-Tại sao em lại để anh ở lại, bình thường Tứ đại hậu vệ có bao giờ làm việc riêng lẻ đâu, ít nhất là 2 người đi chúng??

-Không biết, chỉ là cảm thấy có gì đó..... Nên tôi cần anh ở đây. -Nó

-Được rồi.

Thiên Bảo đồng ý, hiếm khi mới thấy nó nói như vậy, chắc chắn có chuyện gì nên nó mới như vậy.

1 tuần sau

Tại cung điện hoàng gia Liechtenstein

-Còn bao nhiêu nữa thì bắt đầu. –Ông nó lo lắng.

-Còn 15 phút nữa ạ. –Một người hầu bên cạnh nói

-Con bé chuẩn bị xong chưa. –Ông nó

-Tiểu thư vừa mới tới ạ. –Người đó nói tiếp

-Sao con bé giờ mới tới, đang lẽ ra phải tới sớm để còn chuẩn bị chứ, không biết có kịp ko, thật khiến người khác lo lắng mà.

Ông nó lo lắng, chợt có giọng nói quen quen vang lên:

-Không cần lo lắng vậy đâu ông, em cháu vốn dĩ đã xinh đẹp rồi, không cần chuẩn bị cũng đẹp mà.

Kin, Ken, Kelvin, hấn, Anna, Mary, Bảo Ngọc và bố nó đi tới, ông hấn vui mừng nói:

-Cuối cùng con cũng đến, còn mấy người này là bạn con à??

-Vâng. –Kin

Ngài đại công tước ngồi im lặng này giờ, đứng lên nói:

-Con đã bảo rồi, đừng lo lắng quá, chúng nó sẽ đến đúng giờ mà. Mà tại sao tự nhiên hôm nay cha lại đích thân chỉ huy, mọi lần là giao cho người khác mà??

-Tất nhiên rồi, đây là sự kiện trọng đại, ta chưa bao giờ công bố chức công chúa của hoàng tộc.

Ông nó nói, mọi người gật đầu như hiểu chuyện, chợt ông nó đi đến chỗ hấn, hỏi:

-Ông cậu có đến không, William??

-Không ạ. –Hấn

-Sao ngài biết ông cậu ấy ạ?? –Anna

-Tất nhiên rồi, chính ta là người đã gửi Ph....

Ông hấn đang nói chợt quay sang phía ngài đại công tước:

-Phillip đâu?? Nó về rồi phải không??? Mất tích cả năm trời!! Mà nó có đến đây không??

-Con không biết được, con nói với nó rồi, chắc nó sẽ tới thôi. –Đại công tước

Ngài đại công tước nhớ lại

-Cha nói cái gì?? Công bố chức vị công chúa á?? Cô công chúa đó tự nhiên từ đâu ra vậy?? –Một người con trai trẻ ngạc nhiên

-Thân thể sẽ được nó ở buổi tiệc, vậy nên con phải tới. –Đại công tước.

-Không, cô công chúa đó không liên quan đến con. –Người đó

-Không được, việc này rất quan trọng. ...

Đại công tước chưa nói xong người con trai đó đã bỏ đi.

End

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62

Hắn tức giận quát lên và đi tới, thực ra hắn và ông hắn đã tới từ lúc nó cúi mặt xuống khóc, hắn định chạy lại nhưng ông hắn lắc đầu nhìn ra phía nó, hắn và ông tiếp tục ở đó xem hai người xảy ra chuyện gì.

Nó vội đẩy Thiên Nam ra và quay mặt ra phía hắn như muốn giải thích điều gì đó, nhưng chưa nói gì thì ông hắn nói:

-Thiên Nam, cậu đi trước đi, ta có chuyện cần nói với Angel

-Vâng, sư phụ. –Thiên Nam tuân lệnh rồi bước đi, vẫn cố quay lại nhìn nó.

-Có chuyện gì vậy thưa sư phụ. –Nó đứng dậy

-Không có gì đâu, người có chuyện cần nói là hai con đó. Mà Angel này, ta nghĩ con đã có sự nhầm lẫn to lớn rồi đó.

Ông nó nói rồi bước đi. Chỉ còn nó và hắn, nó bước tới chỗ hắn, nói:

- Anh King, chuyện vừa rồi. ...

-Anh đã thấy hết rồi, cảnh vừa rồi anh không muốn thấy bất kì lần nào nữa, chỉ cần có người con trai khác động đến em là anh đã muốn giết người đó rồi. Cũng may cho tên Ghost đó là ông ở đây, không thì không biết anh làm gì hắn ta nữa.

Hắn nói giọng đáng sợ, nó mở to mắt ngạc nhiên, nó không ngờ hắn lại ghen đến vậy, hắn nói tiếp:

-Còn cả em nữa, sao lại để tên đó làm như vậy ???

Nó mỉm cười rồi ngồi xuống chỗ khi nãy, hắn ngồi bên cạnh, nó nói:

-Vì anh ấy là một người rất quan trọng với em, một người em vô cùng yêu quý, là người con trai đầu tiên, ngoại trừ anh King ra quan tâm và yêu thương em đến như vậy.

-Em nói vậy là sao ?? –Hắn khó hiểu “không phải là lúc cô ấy mới xuất hiện mình đã quan tâm cô ấy mà”

-Chuyện lâu rồi, chắc Thiên Nam không nhớ nữa, em cũng không muốn nhắc lại đâu.

Nó lắc đầu mỉm cười rồi nhìn ra phía hồ, hắn nhìn theo nó thắc mắc, một lúc sau nó quay người lại, vén mái tóc màu đỏ lãng tử bồng bềnh của hắn lên, nó mỉm cười:

-Thiếu chủ thực sự rất đẹp trai đó, hơn Thiên Nam nhiều, màu tóc và mắt của hai người rất giống nhau, nhưng của thiếu chủ đẹp hơn nhiều.

-Anh tò mò không biết Angel của anh giả nam có đẹp trai hơn anh không, chắc chắn sẽ hơn. –Hắn

-Vậy thì anh sẽ làm cô dâu của em nha, thiếu chủ.

Nó nói đùa, hần mỉm cười hạnh phúc, nó sờ lên vết sẹo mờ ản trong lông mày, chợt mỉm cười, hần khó hiểu:

-Em cười cái gì vậy ?? Mặt anh có gì à ???

-Không có gì đâu, chỉ là em nhớ lại chuyện trước kia thôi. –Nó

-Chuyện gì vậy ??–Hần

-Chuyện đó....

FlashBack

Nó đang tập kiếm với một cậu bé tóc đỏ rất đẹp trai, cậu được mọi người gọi đại ca, cậu bé bỗng dừng lại, nhìn nó nói:

-Angel à, đường kiếm đó em tập sai rồi, còn nữa, em phải vung kiếm dứt khoát hơn nữa. Như thế này này.

Cậu bé dứt lời, vung kiếm, nó chăm chú nhìn theo, rồi nói:

-Đại ca, em xin lỗi, tại hôm nay là ngày đầu tiên em tập với kiếm thật.

-Được rồi, chúng ta tập tiếp nha.

Cậu bé đó nói, nó gật đầu, hai người tiếp tục tập, không may nó trượt tay, câu kiếm vung ra và vô tình để lại một vết trên lông mày hần, máu từ đó chảy ra. Cậu bé ôm vết thương, nói:

-Angel, em làm cái gì vậy ??

-Đại ca, em xin lỗi, em không cố ý. –Nó nói, nước mắt trào ra.

-Đừng khóc nữa, anh không sao đâu mà.

Cậu bé nói rồi dùng tay lau nước mắt cho nó, máu của cậu dính trên mặt nó làm mặt nó nhọ nhem, cậu nhìn nó phì cười, nó tức giận nói:

-Đại ca à!!!

End FlashBack

Hần nghe xong thì ngạc nhiên, cậu bé trong câu chuyện của nó là hần mà, sao nó lại nói là Thiên Nam, hay trong lúc cậu không có ở đây, nhất định sẽ có chuyện gì xảy ra. Hần hỏi nó dồn dập:

-Cậu bé em gặp ở hồ vào 11 năm trước là Thiên Nam à ?? Em có nhớ cậu bé đó như thế nào không ??

-Sau vụ đó thì 5 tháng sau em mới quay lại đây, em gặp đã gặp một cậu bé ở hồ, một cậu bé có mái tóc màu đỏ, đôi mắt đỏ, khuôn mặt rất đẹp trai nhưng lại khác với cậu bé em gặp lần trước, có lẽ thời gian làm thay đổi cậu bé đó. Mới đầu thì em có hơi nghi ngờ nhưng đến khi những người khác gọi cậu bé đó là “đại ca” thì em nghĩ chắc chắn là cậu bé em gặp hồi trước. Mãi sau này em mới biết được cậu bé đó tên là Thiên Nam, nhưng kì lạ ở một chỗ, võ công của Thiên Nam hồi đó như bị giảm xuống vậy ???

Nó nhìn hần mỉm cười kể lại, hần như hiểu ra mọi chuyện, vội đứng dậy nói:

-Thiên Băng, không phải như em nghĩ đâu, cậu bé đó thực sự l...

-King!!! –Ông hần gọi

Cả hai người quay lại cùng lúc nhìn ông, ông tiến về phía nó và hần, ân cần nói:

-Hai con vào bên trong đi, mọi người đang đợi đó.

-Vâng. –Nó gật đầu

-King, ta có chuyện cần nói với con, con ở lại đây. –Ông hần

Hần gật đầu, nó đi vào trước, khi nó đi khuất, ông hần nói:

-Ta đã nói với con rồi mà, truyện đó nên để Angel và Ghost tự tìm ra, hai đứa nó sẽ hiểu ra mọi truyện, như vậy sẽ tốt hơn cho cả hai.

-Ông, nhưng mà con không thể muốn thấy tên đó và Angel thân thiết như vậy. –Hần tức

-À...à...hóa ra là con đang ghen, không ngờ đứa cháu ngỗ nghịch của ta lại ghen như vậy. –Ông hấn cười

-Thôi, vào trong đi, cứ như lời ông nói.

Hấn chạy vội vào trong, ở đây thêm lúc nữa chỉ sợ bị ông hấn chọc thêm thôi, ông hấn nhìn theo đứa cháu ngỗ nghịch của mình, lắc đầu cười.

.....

-Angel, em ăn cái nè đi. –Thiên Nam mỉm cười gấp cho nó

-Cảm ơn đại ca nha. –Nó cười tươi cho thức ăn vào miệng

Mọi người xung quanh nhìn với ánh mắt kinh ngạc, Kín lên tiếng:

-Sao hai người thân thiết như vậy??

-Tại vì tôi là người mà Angel yêu quý nhất mà, phải không Angel?? –Thiên Nam cười

-Yêu hơn cả anh à??? –Kín

-Tất nhiên rồi!! –Thiên Nam

-Em yêu cả hai anh mà, đại ca, anh hai. –Nó khoác vai cả hai người cười tươi.

-Nè, đừng có thân thiết như vậy, còn anh em bỏ đi đâu. –Hấn nhìn thấy cảnh tượng đó thì tức tối chạy tới, gỡ bỏ tay nó ra khỏi người Thiên Nam.

-Tất nhiên là em cũng...

Nó chưa kịp nói xong thì Thiên Nam ngắt lời:

-Angel, hình như em cười với người khác nhiều hơn thì phải, trước kia em chỉ cười với anh thôi mà?? Không lẽ em đã trả thù được bà ta rồi à??

-Vâng. –Nó cười buồn

-Xin lỗi vì anh đã không giúp được gì cho em. –Thiên Nam ôm nó

-Cảm ơn anh. –Nó mỉm cười

-Ồn quá đó, hai người bỏ ra đi.

Mary tách nó và Thiên Nam ra, Thiên Nam mỉm cười nhìn Mary, nói:

-Đây là bạn gái anh em phải không, rất vui được làm quen với em, anh là Thiên Nam.

-Wow~, anh đẹp trai quá nhỉ, Kín, anh có đối thủ rồi nè, cẩn thận đó nha.

Thiên Nam mỉm cười.

Bừm bừm

Thiên Nam lấy điện thoại ra, anh nhấn mặt nói:

-Xin lỗi nha, anh có điện thoại, anh ra đây chút.

Cùng lúc đó, Kín cũng có điện thoại:

-Ai vậy?

-.....

-Vâng, con biết rồi, bọn con sẽ đến ạ

-.....

-Vâng.

Kín gác máy, nó nhìn anh, anh nói:

-Ba gọi điện kêu tuần sau sẽ họp hoàng tộc và công bố thân phận công chúa của em

Nó gật đầu, vừa lúc đó, Thiên Nam cũng vào, anh nói:

-Tôi có việc bận, cần phải đi ngay, tạm biệt mọi người. Thiếu chủ, nhất định tôi sẽ nói chuyện với cậu. Angel, tạm biệt em nha!!

Thiên Nam hôn vào má nó rồi bỏ đi, nó đỏ mặt cúi đầu xuống, hấn tức giận định đuổi theo nhưng Thiên Nam đã đi quá tầm mắt rồi, hấn quay ra nó nói, mặt đờ đờ sát khí:

-Sarah, sao em thân thiết với tên đó như vậy??

-Anh đang ghen à, Thiếu chủ?? –Nó nói, giọng đều

-Đ...đâu...c...có... -Hấn lắp bắp

-Leader, con nghĩ chúng ta không nên mà cho người nói lắp lên điều khiển đâu. –Hà Mi

-Lại còn không chung thực nữa. –Hà Vi

-Chắc không biết đại ca và đại tỷ của chúng ta thân thiết đến mức nào?? –Thiên Ki

-Chỉ tội nghiệp cho Thiên Bảo của chúng ta, luôn đứng nhìn từ xa. –Thiên Vũ

Phụt...Thiên Bảo đang uống nước thì bị sặc, nước bắn ra, anh vội lấy khăn lau và nói:

-Thiên Vũ... cậu nói gì thế??

-Thiên Vũ, anh nói gì kì vậy, làm như anh Thiên Bảo thích đại tỷ ý. –Hà Vi cười

Mọi người ngạc nhiên nhìn Thiên Bảo, Thiên Bảo nhìn sang nó, nó chỉ cúi đầu xuống, chợt Hà Mi đứng dậy, ôm lấy cổ Thiên Bảo từ phía sau khiến mọi người càng ngạc nhiên, cô thản nhiên nói:

-Thiên Vũ, sao anh lại nói vậy?? Thiên Bảo là của em mà.

-Hà Mi, em...

Thiên Bảo ngạc nhiên nói, nhưng anh chợt mỉm cười nhìn cô “cảm ơn em”. Anna nói phá ngang bầu không khí ngọt ngào:

-E hèm!! E hèm!! Hình như đang trong giờ ăn thì phải.

-Ăn đi, lát nữa đi Liechtenstein. –Nó

-Tuyệt quá!! Mình chưa đến đó chơi lần nào!! –Anna vui mừng

-Không, chỉ tao với anh Kin thôi, còn mọi người đi đâu thì đi.

Nó nói giọng lạnh ngay lập tức dập tắt niềm vui của Anna, mọi người ngạc nhiên, Anna nói:

-Tại sao?? Tao cũng muốn đi mà.

-Việc nội bộ hoàng tộc người ta không phải ai cũng cho biết được đâu. –Ken

-Nhưng là lẽ ra mắt của Sarah mà, em cũng muốn dự. –Anna

-Không phải ra mắt (Mary sửa lại ngay), anh Kin (rồi quay sang Kin nài nỉ)

-Thôi được rồi, em cho chúng có đi cùng luôn đi, xuất hiện một lần rồi mà. –Kin

Nó nhìn Kin bằng ánh mắt sắc lạnh khiến anh rùng mình, nó nói:

-Tùy thôi.

Mọi người im lặng một hồi để tiêu hóa mọi chuyện, rồi vui mừng reo lên, hấn mỉm cười, Hà Vi nói:

-Đại tỷ, nhớ chọn cho tụi này chỗ nào đẹp nha!!!

-2 người cần đến California trong 2 tuần tới (chỉ vào Hà Mi và Hà Vi). Eric, Justin và Rider sẽ đến Indonexia để điều khiển tổ chức của chúng ta ở đó, sẽ mất 2-3 tuần đấy. –Nó

-HẢ ??? -5 người ngạc nhiên, hét lên.

-Còn anh thì sao??? –Thiên Bảo

-Ở lại đây. –Nó

-Tại sao mỗi Thiên Bảo được ở lại?? –Thiên Minh

-Về.

Nó nói rồi đứng dậy, mọi người ngơ ngác nhìn theo, chợt nó đứng im một chỗ lạnh giọng nói:

-Mọi nhười có đi không, 5 người kia chuẩn bị đi, mai xuất phát đó, còn Thiên Bảo, đi theo tôi.

Mọi người vội đứng dậy, 8 người tụi nó và Thiên Bảo về Việt Nam, 5 người kia chuẩn bị để đi làm nhiệm vụ.

Tại Việt Nam

Nó và Thiên Bảo đang ở ngoài vườn, Thiên Bảo nói:

-Tại sao em lại để anh ở lại, bình thường Tứ đại hậu vệ có bao giờ làm việc riêng lẻ đâu, ít nhất là 2 người đi chúng??

-Không biết, chỉ là cảm thấy có gì đó..... Nên tôi cần anh ở đây. -Nó

-Được rồi.

Thiên Bảo đồng ý, hiếm khi mới thấy nó nói như vậy, chắc chắn có chuyện gì nên nó mới như vậy.

1 tuần sau

Tại cung điện hoàng gia Liechtenstein

-Còn bao nhiêu nữa thì bắt đầu. –Ông nó lo lắng.

-Còn 15 phút nữa ạ. –Một người hầu bên cạnh nói

-Con bé chuẩn bị xong chưa. –Ông nó

-Tiểu thư vừa mới tới ạ. –Người đó nói tiếp

-Sao con bé giờ mới tới, đang lẽ ra phải tới sớm để còn chuẩn bị chứ, không biết có kịp ko, thật khiến người khác lo lắng mà.

Ông nó lo lắng, chợt có giọng nói quen quen vang lên:

-Không cần lo lắng vậy đâu ông, em cháu vốn dĩ đã xinh đẹp rồi, không cần chuẩn bị cũng đẹp mà.

Kin, Ken, Kelvin, hấn, Anna, Mary, Bảo Ngọc và bố nó đi tới, ông hấn vui mừng nói:

-Cuối cùng con cũng đến, còn mấy người này là bạn con à??

-Vâng. –Kin

Ngài đại công tước ngồi im lặng này giờ, đứng lên nói:

-Con đã bảo rồi, đừng lo lắng quá, chúng nó sẽ đến đúng giờ mà. Mà tại sao tự nhiên hôm nay cha lại đích thân chỉ huy, mọi lần là giao cho người khác mà??

-Tất nhiên rồi, đây là sự kiện trọng đại, ta chưa bao giờ công bố chức công chúa của hoàng tộc.

Ông nó nói, mọi người gật đầu như hiểu chuyện, chợt ông nó đi đến chỗ hấn, hỏi:

-Ông cậu có đến không, William??

-Không ạ. –Hấn

-Sao ngài biết ông cậu ấy ạ?? –Anna

- Tất nhiên rồi, chính ta là người đã gửi Ph. ...

Ông hẳn đang nói chọt quay sang phía ngài đại công tước:

-Phillip đâu?? Nó về rồi phải không??? Mất tích cả năm trời!! Mà nó có đến đây không??

-Con không biết được, con nói với nó rồi, chắc nó sẽ tới thôi. –Đại công tước

Ngài đại công tước nhớ lại

-Cha nói cái gì?? Công bố chức vị công chúa á?? Cô công chúa đó tự nhiên từ đâu ra vậy?? –Một người con trai trẻ ngạc nhiên

-Thân thế sẽ được nó ở buổi tiệc, vậy nên con phải tới. –Đại công tước.

-Không, cô công chúa đó không liên quan đến con. –Người đó

-Không được, việc này rất quan trọng. ...

Đại công tước chưa nói xong người con trai đó đã bỏ đi.

End

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63

Ông nó tức giận nói:

-Thằng cháu này, nó mà không tới thì đóng băng hết thế của nó đi, sau đó bắt nó về đây để ta xử tội.

-Nó không đến thì đã tốt, con chỉ sợ nó bày trò gì phá buổi lễ thôi. –Phu nhân đại công tước nói.

-Haizz. –Ông nó, vợ chồng đại công tước và ba nó thờ dài

-Thưa quốc vương, đến giờ rồi ạ.

Một người ăn mặc sang trọng đến gần nói với ông nó, ông nó gật đầu, ngay lập tức đèn được tắt đi, chỉ có ánh sáng duy nhất ở chỗ ông nó, mọi ánh mắt tập chung vào đó, ông nó nói:

-Chắc mọi người cũng đã biết lí do buổi lễ hôm nay rồi đúng không?? Từ trước tới nay, hoàng tộc vương quốc Liechtenstein có rất ít công chúa, ta đã hi vọng trong cuộc đời ta có thể được một lần trao chiếc vương miện công chúa này. Tưởng chừng như không thể, nhưng mong ước đó của ta lại có thể trở thành hiện thực, vị công chúa đó là con gái của Nam tước James Liechtenstein. Hãy cùng ta chào đón tân công chúa!!!

“Bốp”, “Bốp”,

Tiếng vỗ tay vang lên, bỗng nhiên cánh cửa mở ra, một người con trai tóc đỏ trông cực kì đẹp trai đi vào, anh mặc bộ lễ phục màu đỏ, áo trong đen, không cài cúc. Bên cạnh anh ta là một cô gái xinh đẹp, người Anh, tóc màu hồng xoăn nhẹ, mặc bộ đầm bó sát để, xẻ đùi, để lộ ra thân hình quyến rũ. Mọi người tập chung ánh nhìn vào đó, ai nấy đều ngạc nhiên, hai người đó bước lên gần chỗ quốc vương. Cùng lúc đó, từ bên trong bước ra một cô gái vô cùng xinh đẹp, mái tóc màu nâu xoăn nhẹ tự nhiên, chiếc váy công chúa trông cực kì tinh tế và sang trọng, khuôn mặt vốn dĩ đã rất xinh đẹp nay lại được trang điểm nhẹ. Mọi người hoàn toàn rơi vào trạng thái mơ màng, khi cô gái đi tới chỗ trung tâm, chàng trai lúc nãy ngạc nhiên nói:

-Angel, sao em lại ở đây.

Nó không trả lời, đi đến đứng cạnh ông nó, nói:

-Tôi là Sarah Vernilazz Liechtenstein.

Bên dưới bắt đầu có tiếng xôn xao:

-Có phải cô gái đó chính là CEO của Vernilazz phải không???

-Thật không thể tin nổi!!

-Hoàng tộc Liechtenstein đã mạnh rồi giờ lại càng mạnh hơn.

-.....

Ông nó thấy vậy nói:

-Không ngờ cô công chúa mới của hoàng tộc Liechtenstein lại nổi tiếng như vậy. Bây giờ xin mọi người hãy chúc mừng cho công chúa của chúng tôi, hãy chúc cho cô ấy luôn được hạnh phúc.

Mọi người vỗ tay rất to, ông nó cũng vậy, ông nó mỉm cười nói:

-Còn bây giờ, bữa tiệc xin được bắt đầu.

Những điệu nhạc nhẹ nhàng vang lên, mọi người bắt đầu khiêu vũ và ăn uống, lúc này, Đại Công Tước mới tới gần chỗ nó và Thiên Nam, lúc này anh vẫn chưa hoàn hôn, ngài Đại Công Tước vỗ vai Thiên Nam:

-Cậu gì mà bây giờ mới tới, còn đây là ai???

Thiên Nam giật mình, anh quay sang hỏi:

-Không lẽ, đây thật sự là.....

-À, để ta giới thiệu, đây là Sarah-tân công chúa-con gái của Nam tước James. Sarah, đây là Phillip, con trai của ta-hoàng tử của hoàng tộc và cũng là con trai của ta. –Đại công tước

-WHAT??? –Thiên Bảo, hấn, Kelvin, Kin, Ken, Bảo Ngọc, Mary và Anna ngạc nhiên

-Vậy có nghĩa là con và Angel là anh em có cùng dòng máu à. –Thiên Nam nói không thành tiếng.

-Đúng vậy, có chuyện gì sao?? Mà Angel là Sarah à?? –Ông nó từ đâu đi tới

Nó cũng hết sức ngạc nhiên, không tin vào đôi tai mình, Kin hỏi:

-Vậy sao từ trước tới giờ con chưa gặp anh ta??

-Vì thằng con ngỗ nghịch của ta có bao giờ chịu ở đây đâu, đến ta một năm còn gặp nó vài lần, hơn nữa nó theo học võ ở chỗ ngài William. –Đại công tước

-S..sao..c..có...th..thể có chuyện này xảy ra.... –Thiên Nam lắp bắp

-Thằng này có chuyện gì vậy?? –Ông nó

-Khôngggggg.....

Thiên Nam hét lên rồi chạy đi, mọi người ngạc nhiên và né cậu, cô gái đi theo Thiên Nam cũng không hiểu chuyện gì vội chạy theo:

-Anh yêu, đợi em với.

Đại công tước nhìn nó thắc mắc:

-Rốt cuộc là nó bị gì vậy??

Nó không nói gì, chỉ lắc đầu, nó đi về phía chiếc ghế sofa gần đó và ngồi xuống, hấn đi theo rồi ngồi xuống bên cạnh, một hồi lâu nó lên tiếng:

-Em và đại ca là anh em sao?? Đến giờ em vẫn chưa tin được điều này, Quen biết hơn 10 năm mà em không hề biết. Chắc chắn đại ca bị kích động lắm.

-Không sao đâu, Thiên Nam sẽ hiểu thôi mà. –Hấn

Nó gật nhẹ đầu.

Tại chỗ của Thiên Nam

Vừa về đến nhà, anh đập phá mọi thứ, hệ thấy cái gì là đập cái đó, những người giúp việc xung quanh nhìn thấy thì sợ hãi, chưa bao giờ họ thấy cậu chủ của mình giận dữ đến như vậy. Người con gái vừa này đi theo anh, nhìn anh như vậy thì chạy tới, kéo anh và gặng hỏi:

-Phillip, cho chuyện gì vậy???

Anh quay lại đôi mắt đỏ ngầu, trông rất sợ hãi, anh trừng mắt nhìn cô:

-Tại sao lại là cô ấy, tại sao lại là Angel mà không phải ai khác???

-Anh nói gì vậy?? –Cô gái vừa này nói.

-Có sao đâu, cô gái đó là CEO của Vernilazz, là công chúa thì có sao đâu. –Cô gái vừa này

-BIẾN ĐI. –Thiên Nam giận dữ quát lên.

-Anh bị làm sao thế, sao lại vì con nhỏ đó mà giận dữ với em??

-Cô nói cái gì đó???

Thiên Nam quát lên giận dữ, tiến tới chỗ cô gái, nâng cầm lên, bóp mạnh khiến cô ta đau đớn và tức giận nói:

-Tôi không cho phép cô nói Angel như thế. Còn bây giờ thì hãy BIẾN NGÀY KHỎI MẮT TÔI.

Thiên Nam hất cô ta ra khiến cô ta ngã ra, cô gái sợ hãi, vội đi ngay. Thiên Nam tiếp tục điên cuồng đập phá mọi thứ, mọi thứ.

Tại bữa tiệc

Khi mọi người đang khiêu vũ, ông nó kéo Thiên Bảo ra hỏi:

-Tại sao Phillip khi nhìn thấy Sarah lại kích động như vậy?? Hai đứa nó quen nhau từ trước à??

Khuôn mặt Thiên Bảo biến sắc, cậu im lặng một hồi rồi nói:

-Hai bọn họ quen nhau từ rất lâu rồi và hình như Phillip rất thích à không phải là rất yêu Sarah, có vẻ như Sarah không nhận ra điều này.

-Sao lại như thế?? Không lẽ nó bị kích động như vậy là do.....

Ông nó không nói ra nổi, ông vội đi đến chỗ Đại công tước và phu nhân, nói nhỏ điều gì đó. Mặt hai người biến sắc, vội trở về nhà. Mọi người nhìn theo ngạc nhiên “Tại sao hôm nay gia đình Đại công tước lại kì lạ như vậy?”

Tại nhà Thiên Nam

Khi vừa mở cửa vào nhà, vợ chồng Đại công tước ngạc nhiên khi thấy cảnh tượng trước mắt, mọi thứ trong nhà bị đập phá dữ dội, mọi thứ bừa bộn, những món đồ quý bị vỡ tanh tành, chiếc ghế ở sofa bị xé, những chiếc lông vũ bay khắp nhà,... mọi thứ như không thể hỗn loạn hơn được nữa. Ngài đại công tước quay sang hỏi người giúp việc đang dọn dẹp:

-Chuyện gì đã xảy ra vậy??

-Là hoàng tử, thưa ngài. –Người giúp việc

-Nó đâu rồi. –Phu nhân đại công tước lên tiếng.

-Thưa phu nhân, vừa lên phòng rồi ạ. –Người giúp việc

-Được rồi, cô làm tiếp đi, tôi muốn chỗ này sạch sẽ sau 30 phút nữa.

Hai người lên trên phòng Thiên Nam, những người giúp việc ở dưới vội vã dọn dẹp, hai người mở cửa bước vào, trong phòng này không khác hơn là bao so với dưới nhà. Thiên Nam đang ngồi lên cửa sổ, tay đang cầm điện thoại làm gì đó, khi vừa đặt điện thoại xuống, anh cầm chai rượu Whisky lên uống. Mẹ anh vội đi đến, cầm lấy chai rượu và nói:

-Con làm cái gì vậy??

-Mẹ để con yên đi. –Anh giật lại chai rượu và nói.

-Để anh nói chuyện với nó, em ra ngoài đi.

Đại công tước nói, vợ ông ra ngoài nhưng vẫn cố ngoái đầu lại nhìn. Khi cánh cửa vừa đóng lại, ông nói:

-Con nên từ bỏ đi, hai con là anh em, không thể có chuyện đó được.

-Ba có hiểu không?? Con thích Angel từ lần đầu gặp cô ấy là từ 11 năm trước cho đến tận bây giờ. Ba nói có thể từ bỏ dễ dàng vậy sao?? –Anh giận dữ

-Hai con là anh em, nó là công chúa, con là hoàng tử, con nghĩ mọi người trong hoàng tộc để yên sao?? Từ trước đến giờ, ta luôn để con làm điều mình muốn, nhưng lần này thì nhất quyết không được. –Đại công tước

-Luôn để con làm điều mình muốn sao?? Ba nghĩ lúc ba mới gửi con đến Anh, lúc đó con vui lắm sao?? Ba có biết là con đã cầu xin ba bao nhiêu lần để được về nước không?? Ba có biết lý do tại sao tự nhiên con lại muốn ở lại đó không?? Là từ khi con gặp Angel, điều duy nhất khiến con muốn ở nơi đó!! Angel là điều duy nhất khiến con có thể làm tất cả, là người mà khiến con phải cố gắng cho đến tận bây giờ. –Thiên Nam nói, hai mắt đỏ ngầu lên.

-Dù con có nói thế nào đi nữa cũng không được. Sarah là con nam tước James, là em gái của con. Ta nhất định sẽ không để chuyện gì không hay xảy ra đâu.

-CON KHÔNG QUAN TÂM, DÙ LÀ ANH EM RUỘT ĐI CHĂNG NỮA, CON VẪN SẼ CUỐI SARAH.

Thiên Nam tức giận, ném chai rượu xuống đất khiến nó vỡ vụn ra rồi đi ra ngoài

Tại lâu đài Liechtenstein

Thiên Nam đi vào trong lâu đài tìm nó thì chợt nhận ra hình bóng quen thuộc ở ngoài này, đang ngồi trên chiếc xích đu màu trắng. Anh định đi tới nhưng chợt thấy hấn đi tới từ phía sau và ngồi bên cạnh nó, hấn nói:

-Sao em lại ra ngoài này, có biết mọi người đang tìm em không??

-Kệ họ đi. –Nó nói lạnh ngắt

Hấn cũng không biết nói gì nữa, hai người im lặng một hồi lâu, đột nhiên hấn hỏi:

-Em thích Thiên Nam à??

Thiên Nam ngạc nhiên “Tại sao tên đó lại hỏi vậy?”. Nó quay sang, hai mắt tròn xoe:

-Sao anh lại hỏi vậy??

-Vì anh thấy hai người thân thiết quá mà.

Hấn quay mặt đi chỗ khác, nó nhìn hấn mỉm cười:

-Đúng vậy, em thích Thiên Nam, nhưng không ngờ Thiên Nam lại là anh trai em, là vị hoàng tử kiêu ngạo mà mọi người luôn nhắc đến.

Thiên Nam nghe thấy thì ngạc nhiên, hấn quay sang nhìn nó, nó ghé sát tai hấn nói khẽ “Nhưng em chỉ yêu anh thôi, thiếu chủ”. Nó nói rồi chạy đi, hấn nghe thấy vậy thì mỉm cười rồi chạy theo nó.

Nó đang chạy thì dừng lại, vui mừng nói:

-Đại ca, hóa ra anh ở đây, em lo cho anh lắm đó.

Thiên Nam không nói không rằng, ôm chầm lấy nó. Nó ngạc nhiên:

-Anh sao vậy??

-Anh không muốn em là em gái anh.

Thiên Nam nói, nó hết sức ngạc nhiên, nhưng chưa kịp nói thì hấn kéo nó về phía mình, tức giận nói:

-Cậu làm cái quái gì vậy?? Đừng bao giờ động đến Sarah.

Thiên Nam tức giận nói:

-Tại sao chứ, tôi gặp Angel trước cậu mà cậu lại nói tôi không được động là sao??

-Tại sao ư?? Vì Sarah là của tôi, cô ấy sẽ là và mãi mãi là của tôi. Tôi không cho phép cậu động vào cô ấy. -Hấn tức giận quát lên

Thiên Nam tức giận, ngay lập tức đâm vào mặt hấn khiến hấn ngã xuống máu chảy ra. Thiên Nam xông tới, liên tục đâm vào mặt hấn. Nó vội lo tới, đẩy mạnh Thiên Nam khiến anh ngã ra và đỡ hấn dậy, lo lắng hỏi:

-Anh không sao chứ??

Hấn lắc đầu, nó quay sang Thiên Nam, tức giận quát:

-Anh làm cái quái gì vậy??? Em không cho phép anh làm hại King.

-Không lẽ....

-Đúng vậy, em yêu King

Nó nói, Thiên Nam ngạc nhiên, hấn cũng vậy, chưa bao giờ nó nói ra câu đấy với ai, ngay cả với hấn nó còn không dám nói ở trước mặt. Thiên Nam tức giận bỏ đi “Mày nhất định phải trả giá vì đã cướp Angel của tao, dù mày là ai đi chăng nữa”.

3 ngày sau

Sau khi nhận chức, nó luôn phải đến lâu đài để gặp mặt những người trong hoàng tộc và những người có chức vị khác, nên 8 người kia (Mary, Anna, Bảo Ngọc, Thiên Bảo, Ken, Kin, Kelvin và hấn) cũng được ở lại Liechtenstein. Điều này khiến Anna rất vui mừng, cô chưa từng đến nơi này dù chỉ một lần mặc dù hai nước rất gần nhau.

Buổi sáng hôm đó, Anna kéo Kelvin đi mua sắm, Kin và Mary đi thăm vài nơi, Bảo Ngọc và Ken cũng đánh lễ, vậy nên chỉ còn Thiên Bảo và hấn ở trong nhà. Ngồi dưới phòng khách, Thiên Bảo luôn nghiêm túc khi ở trước mặt thiếu chủ của mình, hấn ôm cái laptop (giống nó ha!!^^). Hấn nói:

-Cậu không cần phải nghiêm túc như vậy đâu, tôi nghe Sarah kể nhiều về cậu rồi, hãy thoải mái đi, tôi không ăn thịt cậu đâu mà sợ.

-Tôi đâu có. –Thiên Bảo

Hấn lắc đầu rồi nói:

-Đi kiếm gì ăn đi, cậu chưa ăn sáng, không thấy đói à??

-Nhưng...

-Đi đi, hai người con trai ở cùng nhau, không khéo người ra hiểu nhầm thì tôi sẽ không ha cho cậu đâu

Hấn dọa khiến Thiên Bảo vội chạy đi, điện thoại hấn đột nhiên vang lên, là tin nhắn từ một số lạ, hấn xem xong thì mặt biến sắc “Đến nhà kho xyz, giải quyết chuyện của Angel. –Thiên Nam–”. Hấn vội cầm áo khoác và đi, cùng lúc đó, Thiên Bảo ra hỏi xem hấn có ăn gì luôn không thì đã không thấy đâu rồi.

Tại nhà kho xyz

Hấn đập cửa xông vào và quát lên:

-Thiên Nam, cậu ở đâu

Nhưng bên trong lại không thấy ai, chợt từ đâu bay tới chiếc phi tiêu và cắm vào lưng hấn. Hấn rút phi tiêu ra, tuy không đau nhưng khiến hấn khụy xuống, cơ thể tê cứng, không thể cử động được, thức hấn nhìn thấy trước khi nhắm mắt là đôi mắt màu đỏ cùng với nụ cười nham hiểm.

.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64

Hấn mở mắt ra, cơ thể hấn đau nhức, nhìn xung quanh toàn một màu đen, trông nơi này giống như một căn hộ nhỏ bị bỏ hoang, ánh sáng duy nhất là chiếc bóng điện loại cũ, xung quanh đầy bụi bặm và mạng nhện. Hấn cố cựa quậy nhưng không thể, hấn đang bị trói chặt vào cột bằng sợi dây xích, hấn tức giận, cố nhớ lại chuyện gì xảy ra “Chuyện gì thế này?”. Cánh cửa mở ra, một người con trai bước vào, theo sau là một lũ cầm gậy sắt kéo xuống đất tạo nên tia lửa và âm thanh rất khó nghe. Người con trai lại gần nói:

-Tĩnh rồi à, thiếu chủ??

-Thiên Nam, sao mày lại... –Hấn tức giận.

-HA.. HA... HA....Ngạc nhiên lắm hả, tao cũng ngạc nhiên nữa, không ngờ có ngày ngài thiếu chủ được mọi người kính nể của B&W lại rơi vào tình thế này. –Thiên Nam cười

-Những người này là ai?? –Hấn

-Ừa, mày không nhận ra à?? Thiếu chủ của chúng ta thiếu cận quá, bọn mày nhỉ??? –Thiên Nam tỏ vẻ ngạc nhiên

-HA...HA...HA.... –Lũ đảng sau cười

Hấn cau mày khó chịu, Thiên Nam nói:

-Thiếu chủ, đây toàn bộ đều là người của B&W ở Austraylia, ngài không thấy lạ khi tôi lại chịu đến nơi đó trong vòng 1 năm à?? Mày không thấy lạ khi tao lại đồng ý rời xa Angel để đến đó à?? Chỉ vì tao nghe nói, nội bộ ở đó không tốt, chính LEADER đã cử tao đến đó. Nhưng thật không may, tao đến đó không phải để chỉ huy, dẹp yên mà lý do chính là chia cắt bọn họ, những người này là những người không chịu phục tùng mày, một tên ngông cuồng coi thường người khác lên làm LEADER của bọn họ. Thế nên, bọn họ đi theo tao, để thực hiện ngày hôm nay.

-SAO MÀY LẠI LÀM VẬY??? –Hấn tức giận quát lên.

“BỐP”

“Hự”

Thiên Nam đâm mạnh vào bụng hấn, khiến hấn đau đớn, Thiên Nam tức giận quát:

-MÀY CÒN HỎI ĐƯỢC NỮA À??? CHÍNH MÀY ĐÃ CUỐP ĐI ANGEL CỦA TAO, MÀY PHẢI TRẢ GIÁ!!!

-Hóa ra mày làm tất cả những điều này vì Sarah. –Hấn

-Đúng vậy, mày có biết là trước khi mày xuất hiện, tao và Angel yêu thương nhau biết nhường nào. Chính mày đã cướp đi Angel, khiến cô ấy đối xử với tao như vậy. Tao chỉ còn cách giết chết mày thì Angel mới mãi mãi thuộc về Phillip này. –Thiên Nam

-Dù mày có làm gì đi nữa, Sarah cũng không yêu mày đâu, hơn nữa mày lại là anh của Sarah.

“Hự”

Hấn nói vừa dứt lời thì Thiên Nam đã đâm vào bụng hấn, hấn gục xuống “Tên này thực sự rất mạnh, hấn ta có sức mạnh còn lớn hơn cả Thiên Băng”. Thiên Nam tức giận nói:

-Đây là hậu quả của việc mày vừa nói.

Hấn tức giận, định nói lại nhưng hấn biết, nói chỉ làm cho Thiên Nam tức hơn thôi, với tình thế hiện giờ chỉ có cách im lặng và đợi thời cơ thôi.

Cùng lúc đó, tại nhà nó ở Liechtenstein, mọi người đang lo lắng tìm hấn thì nó về, nó ngạc nhiên hỏi:

-Có chuyện gì à???

-Tiểu Băng, không thấy King đâu, anh đã gọi điện thoại nhiều lần rồi nhưng hấn ta không nghe. –Kin

-Chắc anh ấy đi đâu thôi. –Nó

-Tôi lo có chuyện gì xảy ra với thiếu chủ, tôi vừa nhận được tin là đại ca dẫn theo những người mới rời khỏi tổ chức đến đây, những tên đó đều phản đối thiếu chủ làm NEW LEADER. –Thiên Bảo

-Không lẽ....

Nó sợ hãi, mọi người gật đầu, mặt nó biến sắc, vội lấy điện thoại ra gọi điện cho Thiên Nam nhưng không được, nó tức giận ném điện thoại xuống đất:

-Đại ca. Rốt cuộc anh định làm gì vậy???

-Em không định vị được King à?? –Kelvin

Nó lắc đầu:

-Không có mày phát tín hiệu, điện thoại hay bất cứ thứ gì phát ra sóng thì không thể

Mọi người lo lắng, đột nhiên nó đứng dậy, nói:

-Ken, mang cho em laptop của em.

Ken vội mang laptop cho nó, nó vội cầm lấy, ấn liên tục vào đó, toàn dòng chữ lệnh khó hiểu, Thiên Bảo lại gần, nhìn một hồi, mặt biến sắc, anh vội cầm lấy tay nó và nói:

-Đừng làm vậy, nó sẽ ảnh hưởng tới sóng não của em đó, em sẽ mất mạng đó.

Mọi người ngạc nhiên, nó kéo tay mình ra và tiếp tục ấn, mắt không rời màn hình. Kin lo lắng:

-Có chuyện gì vậy?? Con bé định làm gì??

Thiên Bảo định trả lời thì nó nói:

-Dùng AND để tìm King.

-Có thể sao?? –Anna ngạc nhiên

-Không, đó là điều chưa ai làm được. –Thiên Bảo.

-Sao anh biết?? –Mary

-Tôi là một hacker. Điều Thiên Băng đang làm thật sự rất nguy hiểm, tôi đã không ít lần kiểm tra con chip ở gáy cho Thiên Băng, nó có thể thực hiện rất nhiều chức năng nhưng cơ thể sẽ gặp nguy hiểm. Nào con người không thể chịu đựng nổi việc đó đâu. THIÊN BĂNG, DỪNG LẠI ĐI

Thiên Bảo nói vội rồi quay sang ngăn cản nó, nhưng nó đã dừng lại, môi nở nụ cười mãn nguyện. Mọi người ngạc nhiên, riêng mặt Thiên Bảo biến sắc, đột nhiên nó ôm đầu đau đớn, mọi người xô tới, Kin ôm lấy nó, lo lắng hỏi:

-Em có sao không??

-Dừng lại đi, Thiên Băng. –Ken

Một lúc sau, con đầu dừng lại, nó lắc đầu cho tỉnh táo, nó nói:

-King đang ở gần bến tàu.

Nó cướp lấy điện thoại của Thiên Bảo đang cầm trên tay, mở bản đồ ra và chỉ cho mọi người biết, Kelvin nói:

-Hãy mau đi tới đó.

Mọi người vội chạy đi, Ken cản nó lại:

-Em nghỉ ngơi đi, việc vừa rồi làm quá nhiều tế bào não bị tê liệt, nó cần thời gian để phục hồi.

-Không, em phải đi cứu King.

Ken cũng không cản nó nữa, vì anh biết, có cản cũng không được, nó là người đã quyết định làm thì phải làm cho bằng được.

Ở chỗ hán

Thiên Nam cầm lấy cây gậy sắt, chìa về phía hán nói:

-Mày có biết tại sao tao lại được đặt biệt danh là Ghost không??

Hán lắc đầu, Thiên Nam nói:

-Đơn giản thôi, giống như mọi sát thủ, tên đều liên quan đến bản thân sát thủ, Angel quá lạnh lùng và tàn nhẫn, mây thì luôn ra tay giống như một vị vua thời xưa, Dracula thì luôn hút máu kẻ thù đúng như cái tên. Còn Ghost thì sẽ luôn hành động giống như ác quỷ, không nương tay với bất kì ai, kẻ thù của tao chỉ còn con đường biến mất hoàn toàn.

-Mày định làm gì??

Hán nói, trước kia hán gặp phải cảnh này sẽ không sợ gì, liều mạng chống trả, nhưng bây giờ, hán đã có người phải bảo vệ, không thể như trước kia được. Thiên Nam cười xảo quyệt, lúc này anh giống như một con quỷ khấp máu, dùng chiếc gậy sắt đánh liên tiếp vào người hán. Hán đau đớn, nói:

-Dừng lại đi, dù mày có làm gì đi nữa, Thiên Băng cũng không bao giờ thuộc về mày đâu.

Thiên Nam tức giận, mặt đỏ lên, anh vút gậy ra, xông tới đâm liên tiếp vào mặt hán, anh nói:

-Vậy tao sẽ phá hỏng khuôn mặt của mày, xem mày Sarah có yêu mày nữa không???

-Mày là đồ hèn. –Hán quát lên, đây là lúc tốt nhất khiến Thiên Nam kích động và tạo cơ hội cho hán

-Được rồi, tao sẽ thả mày ra, tao và mày sẽ đánh tay đôi, người nào thua sẽ phải từ bỏ Angel.

Thiên Nam nói rồi ra lệnh cho người thả hắn ra, hắn được thả ra, cơ thể hắn đau nhức, hắn gồng mình lấy lại sức rồi đi đến chỗ Thiên Nam. Hai người đối mặt nhau, mặt hết sức nghiêm trọng, Thiên Nam nói:

-TAO SẼ CHO MÀY THUA TÂM PHỤC KHẨU PHỤC.

Anh nói rồi xông vào đánh hắn, anh dùng những chiêu thức kì lạ, hắn chưa nhìn thấy bao giờ, đây cũng không phải võ công của tổ chức, có loại võ công nào mà hắn chưa được học chứ?? Những chiếc Thiên Nam tung ra toàn đánh vào chỗ hiểm và như muốn lấy mạng hắn, lúc này lòng căm thù của anh đã lên cao đến cực điểm. Hắn cũng đỡ lại, dùng võ công của dòng tộc William, loại võ này của hắn còn cao siêu hơn của Thiên Nam gấp nhiều lần, linh hoạt hơn, nhanh nhẹn hơn, không mất quá nhiều sức lực

Sau một hồi đánh, hắn đã bị thương không nhẹ nên có vẻ như lợi thế đang nghiêng về phía Thiên Nam. Anh đá xoáy khiến hắn ngã gục xuống đất, lúc này đây, hắn gần như không còn chút sức lực nào nữa. Thiên Nam đi tới, tay cầm theo chiếc gậy sắt, nói:

-Từ trước đến giờ, ngôi vị số một luôn thuộc về mày, chỉ vì một lí do rất đơn giản vì loại võ công chỉ truyền cho người kế nhiệm của tổ chức. Nhưng tao không phục, tao rất mạnh, chỉ vì không học được loại võ đó mà tao phải đứng vị trí số 3, chính vì thế mà thời gian đi Austraylia, tao đã phải đi học thêm nhiều loại võ công nữa, chỉ vì một lí do thôi, để đánh bại King-sát thủ số 1 nhưng không ngờ lại xảy ra chuyện này, coi như là một công đôi việc.

Hắn căm hận nhìn Thiên Nam, tham vọng của tên này thật là lớn, hóa ra Thiên Nam luôn nhắm tới ngôi vị của hắn. Thiên Nam giờ gậy lên cười:

-Kết thúc rồi, thiếu chủ

Hắn nhắm mắt nhận lấy “Anh xin lỗi, Thiên Băng”.

“RẦM”

Cánh cửa mở ra 8 người bước vào, 4 nam 4 nữ, người vừa đập cửa chính là Thiên Bảo, Thiên Bảo cười:

-Giờ thì tôi biết lí do đại tỷ kêu tôi ở lại và đi theo rồi. Đúng là việc này quan trọng hơn việc ở California nhiều.

Nó không nói gì, hiện giờ nó đã trở lại khuôn mặt lạnh lùng như trước kia, xung quanh nó tỏa ra một luồng không khí lạnh đến thấu xương, tưởng chừng như đứng cạnh sẽ bị đóng băng tại chỗ. Thiên Nam vẫn đang trong đà dùng gậy đánh hắn, nó lao tới, dùng tay mình đỡ gậy cho hắn, Thiên Nam ngạc nhiên, cây gậy rơi ra, anh nói:

-Angel, sao em lại...?

-Anh làm cái trò gì vậy??

Hắn thấy lạ, liền mở mắt ra, tay nó đã tím lên, hắn lo lắng vội cầm lấy tay nó:

-Em có sao không?? Sao em lại làm vậy chứ??

-Để cứu mạng anh đó. –Nó nói mà không thèm nhìn hắn mặt lần.

Mấy người còn lại vội chạy tới, Ken lo lắng:

-Mày không sao chứ?? Chưa chết à??

-Vậy mà làm Thiên Băng lo mãi. –Kelvin

-Thiếu chủ, cậu không sao chứ?? –Thiên Bảo

Hắn gạt đầu rồi nhìn nó, mắt nó đang chuyển sang màu đỏ, trông rất đáng sợ, Thiên Nam ngạc nhiên, anh chưa từng trông thấy mắt nó chuyển sang màu đỏ bao giờ. Nó lặp lại câu hỏi một lần nữa:

-Sao anh lại làm vậy??

-Vi...-Thiên Nam

-Vi sao?? –Nó quát lên

-Vi anh yêu em, vì hắn ta dám cướp em khỏi tay anh.

Thiên Nam hét to, nó ngạc nhiên, nó chưa bao giờ nghĩ đến truyện này, Thiên Nam nói tiếp:

-Anh đã yêu em từ khi anh mới nhìn thấy em lần đầu tiên, chính em đã khiến anh ở lại cái tổ chức đó. Thật ra từ anh ra nhập tổ chức từ 11 năm trước, lúc đó anh đã muốn chạy trốn khỏi thế giới kinh khủng đó, suốt ngày chỉ dạy người ta võ thuật, ám sát và giết người, một thế giới đầy chết chóc. Cái ngày

anh định xin leader rời khỏi tổ chức cũng chính là ngày anh gặp được em, em đã chạy đến ôm lấy anh, dẫn anh đi khắp nơi. Chính em là người khiến anh muốn ở lại nơi đó, muốn tiếp tục để được bên cạnh em, chính em đã tạo ra Phillip ngày hôm nay. Vậy mà, hắn ta đã cướp em khỏi tay anh, chính là hắn ta.

-Anh nói gì vậy?? Gặp anh lần đầu tiên khi anh muốn dìm bỏ tổ chức là sao??? –Nó

-Anh đã gặp em trước hắn, mà hắn chỉ gặp em có mấy tháng gần đây, vậy mà hắn dám cướp em khỏi tay anh. Thiên Nam tức giận quát lên, hắn ngồi dậy, nói:

-Anh sai rồi, tôi mới là người gặp Sarah trước, ở hồ nước gần nhà chính, tôi đã gặp khi em ấy mới rời xa Kin và ông James, tôi và cô ấy đã rất thân thiết, cùng nhau học võ. Sarah đối xử với anh như vậy chỉ vì cô ấy đã hiểu nhầm, người con trai cô ấy gặp ở hồ là anh chứ không phải tôi, cô ấy nghĩ anh là người đã an ủi cô ấy lúc cô ấy mới xa gia đình và đến với tổ chức là anh chứ không phải tôi. TÔI MỚI LÀ NGƯỜI PHẢI TRÁCH ANH.

Mọi người ngạc nhiên nhìn hắn, nó lấp bắp:

-Không lẽ, anh là cậu bé đó.

-Đúng vậy. là anh. –Nó gật đầu.

-Vậy vết sẹo trên trán anh là... -Nó

-Là do em tập kiếm mà cửa vào chứ không phải do anh không cẩn thận nên bị ngã.

Hắn nói, nó ôm trầm lấy hắn, nói:

-Em xin lỗi đã không nhận ra anh, đại ca, em xin lỗi anh.

Nó khóc, lần đầu tiên mọi người thấy nó ôm lấy người khác mà khóc, ngoại trừ Kin ra. Nó đã tìm ra lí do rồi, tại sao lần đầu gặp Thiên Nam, nó lại không có cảm giác thân thuộc như trước kia, không phải cảm giác giống như khi ở bên cạnh người đại ca mà nó hằng thương nhớ. Hắn xoa xoa lưng nó, nói:

-Không sao đâu mà.

Nó ngẩng dậy, quay ra phía Thiên Nam, nhìn anh bằng đôi mắt căm hận. Thiên Nam lắc đầu như không thể tin, anh tức giận cảm thấy sát và tấn công hắn, nó vội đỡ lấy, nói:

-Tôi sẽ là đối thủ của anh, Ghost.

Mọi người ngạc nhiên nhìn nó, cũng lúc đó bọn người phản bội kia xông vào tấn công tụi nó, Kin nói:

-Xem ra chúng ta không được nhân đôi rồi.

Hai bên xông vào đánh nhau, nó đánh với Thiên Nam, hắn lo lắng nhìn theo, theo hắn nghĩ nó không phải đối thủ của Thiên Nam, tên này thực sự rất mạnh, hắn ta còn mạnh hơn hắn, đúng như lời Thiên Nam đã từng nói, cũng nhờ võ công gia truyền của dòng họ mà hắn mới đứng được ở vị trí số 1. Nhưng Thiên Nam đâu thể ra tay được với nó, nó là người duy nhất trên thế giới mà anh không bao giờ muốn làm bị thương.

Một hồi sau, lũ phản bội đã bị hạ gục, ở bên nó và Thiên Nam, anh chỉ tránh né mà không hề tấn công, kết quả là anh bị hạ gục dưới tay nó, chiếc gậy trên tay Thiên Nam bị bay xuống đất, nó chìa dũa vào phía Thiên Nam, anh nhìn nó, không ngờ lại có ngày này, không ngờ lại có ngày nó muốn giết chết anh, đột nhiên nó bỏ gậy xuống, nói:

-Anh đi đi, hãy rời xa khỏi tầm mắt tôi, tôi không muốn nhìn thấy anh nữa.

-Từ trước đến giờ, em luôn thân thiết với anh cũng chỉ nghĩ anh là hắn ta sao?? –Thiên Nam

-Đúng vậy. –Nó

-Em chưa hề có tình cảm với anh??

Thiên Nam hỏi, nó im lặng một hồi lâu rồi ngập ngừng nói:

-Tôi chưa hề yêu anh, người tôi luôn yêu là King.

Lời nó nói nhớ ngàn mũi dao đâm vào tim Thiên Nam, anh quỳ gục xuống, những giọt nước mắt trào ra, mọi người ngạc nhiên “Không ngờ tên này cũng biết khóc, có lẽ đã quá yêu nó”. Thiên Nam nói, giọng nghẹn ngào:

-King William, tôi xin lỗi cậu, hãy chăm sóc Angel thật tốt, thay phần của tôi nữa..

Anh nói rồi rút từ trong người ra một khẩu súng, chĩa súng vào đầu mình, nói tiếp:

-Anh xin lỗi, Angel

“PÀNG”

-KHÔNG!!!.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65

-KHÔNG...

Nó bắn vào khẩu súng khiến nó bay ra xa, mọi người ngạc nhiên, nó đi tới và nói:

-Anh nghĩ chết đi là xong à, có chết cũng phải để tôi giết.

Mọi người càng ngạc nhiên hơn nữa, sao nó có thể lạnh lùng như vậy?

Nó lấy từ trong người ra 1 con dao tanto màu đen, tiến lại phía Thiên Nam, nó nói:

-Anh nói anh yêu tôi?? Anh làm tất cả những việc này chỉ vì tôi?? Vậy thì tôi sẽ làm cho anh không thể nữa.

Nó nói rồi giơ dao lên, định đâm vào tim Nam. Nam dùng tay cầm chặt lấy dao, máu chảy ra, anh nói:

-Nếu anh muốn giết anh, xin em hãy đâm vào bụng anh, đừng đâm vào tim anh, bởi vì.....trong đó có em.

Con dao trên tay nó rơi xuống, tay run run, mặt cúi xuống:

-Tại sao anh lại như vậy?? Tại sao anh không hận tôi, tôi muốn giết anh mà??

-Vì anh yêu em, anh biết chuyện này là không thể nhưng quả thực là anh rất yêu em. Anh đã từng nói thích rất nhiều cô gái trước đây, từng hẹn họ với rất nhiều cô gái nhưng người anh thực sự yêu chỉ có em thôi. Em chính là nguồn sức mạnh giúp anh sống sót,Angel, anh...y...yêu...e...

Thiên Nam lấy khẩu súng bắn vào đầu mình, mọi người kinh ngạc, anh ngã xuống, nó không ngừng lay người anh và nói:

-Đại ca dậy đi, anh dậy đi, đừng ngủ nữa, mau dậy đi.

-MAU ĐƯA PHILLIP ĐẾN BỆNH VIỆN

Ken nói lớn, mọi người vội đưa anh ta đến bệnh viện gần nhất.

Trước cửa phòng bệnh viện, nó ngồi gục xuống, bàn tay run run đầy máu, miệng không ngừng nói:

-Đại ca, anh đừng có chuyện gì nha.....

Kin thấy vậy thì đặt tay lên tay nó:

-Thiên Nam sẽ không sao đâu, đừng lo lắng nữa.

Nó không nói gì, mọi người im lặng.

Một lúc sau, ông nó, vợ chồng đại công tước cùng một số người trong hoàng tộc đi tới, đại công tước hỏi Kin:

-Phillip đâu???

Kin không trả lời, chỉ nhìn về phía phòng phẫu thuật, ông nó hỏi:

-Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra vậy?? Sao Phillip lại ra nông nỗi này???

-Mọi chuyện là... –Ken kể lại

Sau khi nghe xong, phu nhân đại công tước ngã xuống, nước mắt chảy không ngừng, bà nói:

-Sao nó lại đại đột như vậy??

Nó đi tới, quỳ xuống trước mặt vợ chồng đại công tước, nó nói:

-Cháu xin lỗi, chính tại cháu mà anh Phillip mới như vậy, tất cả là tại cháu.

-Đúng vậy, tất cả là tại cô, cô chính là lí do của mọi sự việc. Nếu cô không xuất hiện trong cuộc đời con trai tôi thì nó đã không biến thành như vậy. Tôi chỉ có một đứa con thôi, nó mà xảy ra chuyện gì thì tôi sẽ không bao giờ tha thứ cho cô.

Mẹ Phillip túm cổ áo nó lên, Phu nhân Đại công tước là một người phụ nữ dịu dàng, chưa ai từng thấy bà nổi giận với ai, vậy mà bây giờ bà lại nói như vậy với nó. Chắc hẳn bà yêu Phillip nhiều lắm??

6 giờ sau

Bác sĩ đi ra, mọi người chạy tới, hỏi không ngừng khiến bác sĩ sợ hãi, không biết phải nói như thế nào? Chỉ cần một câu nói sai thôi là sẽ có dấu chấm kết thúc cho cuộc đời ông. Ông nó đi tới, nói với giọng đầy uy quyền:

-Thằng bé thế nào rồi??

Vị bác sĩ lạnh sống lưng, lần đầu tiên vị quốc vương đầy quyền lực nói chuyện với mình, bác sĩ nói:

-Tình hình của thiếu gia không được tốt lắm, chúng tôi mới chỉ lấy được viên đạn ra, tuy ca phẫu thuật thành công nhưng tôi e rằng.

-Ông hãy nói rõ ra xem –Nó túm cổ áo bác sĩ

-Thiếu gia sẽ không thể tỉnh lại, cậu ấy sẽ ở mãi tình trạng thực vật như thế. –Bác sĩ run sợ

Nó quỳ gục xuống, mất hết sức lực.

-Oh my god.... My son....!!! –Phu nhân công tước nói rồi ngất đi

Đại công tước vội đỡ vợ mình rồi đưa bà vào phòng sơ cứu, ông nó nói:

-Bác sĩ, không còn cách nào à??

-Tôi nghĩ nên đưa thiếu gia sang bên Mỹ, ở đó thiết bị hiện đại, khoa học phát triển, khả năng tỉnh lại sẽ cao hơn. –Bác sĩ

-Bao nhiêu phần trăm?? –Nó

-Ừm, theo phán đoán của chúng tôi thì khoảng 10%. –Bác sĩ

-Khả năng thấp như vậy mà ông bảo là cao à?? –Nó

-Tình trạng của thiếu gia hết sức nguy hiểm, chúng tôi đã cố hết sức mới phẫu thuật và lấy được viên đạn ra an toàn.

Bác sĩ nói rồi chuẩn lễ, ở lại thì có trời mới biết chuyện gì tiếp theo sẽ xảy ra với ông. Ông nó tiến gần chỗ nó:

-Phillip sẽ không sao đâu, con đừng lo...

-Ông ơi, tất cả là tại con, chỉ tại con mà đại ca mới ra nông nỗi này, nếu con không làm như vậy thì chắc chắn mọi chuyện đều ổn rồi. Tất cả là tại con, con xin lỗi, con xin lỗi... –Nó ôm chầm lấy ông nó và khóc lên

-Mọi chuyện sẽ ổn thôi, con đừng tự trách mình như vậy. Cũng chỉ tại Phillip quá ngốc ngếch và tự nhận lấy hậu quả mà thôi. –Đại công tước đến vỗ vai nó

-Mọi chuyện đều do con, con không nên có trên đời này mới đúng, chỉ tại con mà mẹ, chú Charles phải chết và giờ đây cũng tại con mà đại ca mới ra nông nỗi này, tất cả là tại con, tất cả là tại con,...

Nó liên tục nói rồi ngất đi, mọi người vội đỡ nó vào phòng sơ cứu, hần lo lắng hỏi:

-Cô ấy không sao chứ??

-Cô bé chỉ bị kích động mạnh đã dẫn đến việc thần kinh bất ổn thôi, chỉ cần nghỉ ngơi là sẽ khỏe ngay thôi.

-Hãy để con bé ở đây, con hãy đi chuẩn bị để chuyển Phillip sang Mỹ, tốt nhất hãy đừng để mẹ nó biết chuyện, không lại làm ầm lên đó. –Ông nó ra lệnh cho đại công tước.

3 ngày sau

Tại Việt Nam

Nó tỉnh dậy, nhắm mắt vì ánh nắng mặt trời chiếu thẳng vào mắt, nó khó chịu ngồi dậy, nhìn xung quanh thì nhận ra đây là phòng mình ở Việt Nam.

Cạch.

Kin, Mary, Bảo Ngọc và Anna bước vào, trên tay Mary còn mang theo một ly sữa, Kin nói:

-Do em bị ngất, mọi người đã đưa em về đây!!

-Đại ca thế nào rồi?? –Nó

-Thiên Nam đã được chuyển tới bệnh viện ở Mỹ rồi, nghe nói ở đó chuyên về não bộ, anh ấy sẽ được điều trị và chắc chắn sẽ tỉnh lại thôi!! –Kin

-Bây giờ mày uống chút sữa đi, 3 ngày không ăn uống gì rồi. –Mary đặt cốc sữa bên bàn cạnh giường.

-Đề đó đi, lát nữa tao uống, mọi người đi ra ngoài đi, tôi muốn ở một mình. –Nó

-Được rồi, mày nghỉ ngơi đi. –Mary

-Ah đúng rồi, King đâu?? –Nó

-Giờ mới nhớ tới à?? Tên đó ở đây 3 ngày, vừa hồi sáng sớm mới về đó, hình như tới chỗ ông chủ tịch William thì phải. –Bảo Ngọc cười

-Ừm. –Nó

-King nói với anh chừng nào em tỉnh thì báo cho hắn, để anh báo cho hắn nha. –Kin

-Tội nghiệp anh ta, đẹp trai như thế mà lại trúng tiếng sét của mày thành ra thân tàn ma dại, suốt 3 ngày không chớp mắt tí nào. –Anna đùa

-Đúng là như vậy, đáng lẽ King không nên yêu tao, tao là đứa mang lại xui xẻo đau khổ cho người khác.

Nó cười nhạt, Mary, Anna và Kin ngạc nhiên, Anna vội nói:

-Tao chỉ đùa thôi mà, mày đừng nói như thế.

-Mọi người ra ngoài đi.

Nó nói, mọi người đi ra ngoài và đóng cửa sổ lại, nó nhìn ra ngoài cửa sổ “King, em xin lỗi”

“THỊCH”

Bỗng nhiên tim nó đau nhức, nó ôm ngực và vội mở tủ ra lấy lọ thuốc giảm đau và uống, khi cơn đau giảm xuống, nó lo lắng “Đã bắt đầu rồi sao??”

Tại California

Một người con gái vô cùng xinh đẹp, cô có đôi mắt màu xanh, làn da trắng cảm tưởng chạm vào sẽ rách, mái tóc màu vàng nâu dài đến ngang lưng và lượn sóng tự nhiên. Cô nói:

-Boss, ngài có chuyện gì cần gặp con vậy??

-Mai con hãy về Việt Nam, chúng ta phải hành động thôi!! –Boss

-Vâng. –Người con gái

-Hãy tới trường Roral, mọi thông tin ta sẽ báo cho con sau. Bây giờ mọi chuyện không như trước nữa, ta không thể giúp con nhiều trong nhiệm vụ như kế hoạch được nữa.

-Tại sao vậy??

-Đừng hỏi nhiều, hãy chuẩn bị đồ đạc đi.

-Vâng.

Người con gái bước ra khỏi phòng, người mang tên boss kia nhìn xuống thành phố đang chìm đắm trong màn đêm kia “Cuộc chiến thật sự bây giờ mới bắt đầu”

3 ngày sau

Tại trường Royal

Tụi nó và Kin vừa đến là cả trường ồ lên, mấy đứa con gái hét lên vui sướng:

-Hoàng tử trở lại rồi!!

-.....

Tụi nó bước vào lớp, nó lấy laptop ra và làm việc, Mary nhìn nó và cười:

-Chắc chắn là nhớ King rồi.

-Từ hôm tỉnh lại cậu ta chưa tới lần nào mà. –Bảo Ngọc

-Tội nghiệp quá... -Anna

-Im đi.

Nó nói khiến mọi người cảm giác như một cơn gió tuyết vừa thổi qua, rừng mình run sợ.

-Có chuyện gì mà thiếu phu nhân đến mức như vậy??

Một giọng nói quen thuộc từ ngoài cửa, hần bước vào, theo sau là Kelvin và Ken. Mọi người ngạc nhiên, nó không nói gì mà tiếp tục chăm chú vào laptop, hần đi tới, nhìn thấy nó như vậy quay sang hỏi 4 người kia:

-Sarah làm sao vậy??

-Chịu. –Kin, Mary, Anna và Ngọc đồng thanh.

Kelvin và Ken về chỗ của mình, hần ngồi xuống và hỏi:

-Có chuyện gì vậy??

-Không có gì. –Nó lạnh giọng

Mọi người ngạc nhiên, từ chuyện của Thiên Nam, đáng lẽ nó phải bám lấy hần như bám lấy Thiên Nam chứ??

REENG...REENG...REENG...

Chuông vào lớp vang lên, hiệu trưởng bước vào, theo ông là một giáo viên trẻ trông rất xinh đẹp, mái tóc màu vàng nâu cong tự nhiên, hiệu trưởng nói:

-Cô Thanh Trúc xin nghỉ việc nên sẽ có người thay cô Trúc làm GVCN của lớp, đây là cô Thanh Mai.

-Chào các em, cô là Thanh Mai và sẽ là GVCN của lớp chúng ta. –Cô Thanh Mai cười.

Nam sinh của lớp ngây ngất, nếu như cô Trúc mang vẻ đẹp quyến rũ, nóng bỏng thì cô Mai lại mang vẻ đẹp hiền dịu. Hiệu trưởng nói tiếp:

-Đồng thời, lớp ta sẽ có một bạn học sinh mới.

Thầy hiệu trưởng vừa nói xong thì một cô gái bước vào lớp, tóc màu vàng nâu dài đến ngang lưng và cong nhẹ tự nhiên, đôi mắt màu xanh, trông cực kì xinh đẹp:

-Chào mọi người, mình là Trần Tuyết Nhi, mong mọi người giúp đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66

Giới thiệu nhân vật

Lâm tuyết nhi – Layla (17t): Cực kì xinh đẹp, đôi mắt xầu xanh, tóc màu vàng nâu dài đến ngang lưng và cong nhẹ tự nhiên, làn da trắng mịn như nước, đôi môi anh đào, chiếc mũi nhỏ nhắn. Tính cách lạnh lùng, ít giao tiếp với mọi người. IQ 200, cực kì thông minh, học rất giỏi, là một hacker thiên tài. Thân phận bí mật.....

End

-Wow~~.

Cả lớp hét lên, rồi xôn xao:

-Xinh quá mày ơi!!

-Nhìn dễ thương thật đó.

-.....

-Được rồi, còn lại sẽ giao cho cô giáo chủ nhiệm nha, thầy có việc bận cần đi trước. Chào ngài, chủ tịch.

Thầy hiệu trưởng nói, cúi nhẹ đầu chào nó, nó vẫn gục đầu xuống bàn, ông lắc đầu ngao ngán nhìn nó rồi đi ra khỏi lớp. Sau khi thầy hiệu trưởng đi ra, cô giáo nói:

-Bây giờ cô sẽ xếp chỗ ngồi cho bạn Nhi nha.

-Gọi em là Tuyết Nhi. –Tuyết Nhi nói giọng lạnh khiến mọi người lạnh xương sống, trừ vài Kin, Mary, Anna, Ken, Kelvin, Hấn và Bảo Ngọc.

-Được rồi, tuyết nhi sẽ ngồi đâu nhỉ??

Cô giáo nói rồi nhìn qua một lượt rồi chợt dừng lại ở chỗ cũ của Ngọc Diệp và Diễm Kiều, cô nói:

-Em ngồi ở bàn trống kia nha, bàn ở cuối lớp, dưới bạn nữ tóc nâu và bạn nam tóc xanh.

Tuyết Nhi cúi nhẹ đầu chào cô, tiến tới ngồi của mình. Cô Thanh Mai nói:

-Được rồi, giờ học đầu tiên cô sẽ cho các em nghỉ, nhưng những giờ tiếp theo cô sẽ khát khe lắm đó nha!!

-Vâng

Cả lớp vui mừng hét lên, giáo viên đi ra ngoài. Lúc này, Tuyết Nhi mang ra một chiếc laptop trắng hiệu apple. Anna nhìn bạn mới, cười:

-Nhìn giống Sarah ghê, lạnh như tảng băng và cắm đầu vào laptop.

-Đúng đó, đã thế còn không hề rung động chút nào khi bước vào lớp, dù sao trong lớp cũng có một người đẹp như anh mà. –Kelvin

-Trông cũng xinh nhỉ, vậy tán luôn đi. –Anna

-Trong mắt anh không ai xinh bằng bx đâu. –Kelvin cười toe

-Kể cả Sarah hả?? –Anna

-Trừ Sarah thôi. –Kelvin

Hấn lay lay người nó dạy:

-Sarah.

-Có chuyện gì?? –Nói giọng lạnh

-Nhìn học sinh mới đi, trông cô ấy không giống người thường. –Hấn

-Ừm... Có vẻ thế. –Nó

-Anh cảm thấy cô ta quen lắm, hình như gặp ở đâu rồi thì phải, cái cảm giác khi cô ta vào lớp cứ như thế nào ấy. –Hấn

-Bỏ đi, em không biết đâu, em mệt lắm –Nó

-Đạo này em làm sao thế?? Anh thấy em khác khác!! –Kin quay sang hỏi nó

-Em bị bệnh à?? Hay vẫn là chuyện của Thiên Nam?? –Ken

-Em không sao đâu. –Nó giật mình.

-Thật không đó!! –Ken, Kin và hấn đồng thanh

-Anh King, anh gặp Snow bao giờ chưa?? –Nó nói giọng lạnh như băng khiến hai người kia im lặng

-Anh có đụng độ vài lần, nhưng cũng chưa thấy mặt nữa...Mà sao em lại hỏi vậy?? –Hấn

-Em thấy cô ta khá bí ẩn. –Nó

.....

REENG...REENG...REENG....

Chuông hết giờ vang lên, mấy bạn nam tới hỏi chuyện Tuyết Nhi:

-Bạn ở đâu đấy??

-Bạn là tiểu thư nhà nào vậy??

-.....

Hàng chục câu hỏi đổ vào đầu Tuyết Nhi, cô nhăn mày khó chịu.

Nó đứng dậy, mấy người bạn nó ngạc nhiên nhìn nó, hấn hỏi:

-Em đi đâu đấy??

Nó không nói gì, tiến tới chỗ Tuyết Nhi, mấy người con trai đang bao quanh Tuyết Nhi ngạc nhiên, không ai bảo ai vội nhường đường cho nó đi. Tuyết Nhi nhìn thấy nó thì vô cùng ngạc nhiên, nhìn nó chăm chăm, nó nói bằng giọng lạnh lùng:

-Bạn, đi theo tôi.

Mọi người trong lớp hoàn toàn sốc, nó chưa từng nói chuyện với ai trong lớp mà bây giờ lại chủ động nói chuyện với một học sinh mới. Tuyết Nhi chưa hết sốc, nó nhắc lại lần thứ hai:

-Đi theo tôi.

Giọng nói lần này còn khùng khiếp hơn lần trước, nhưng Tuyết Nhi vẫn không nói gì, hấn tức giận nói:

-Sarah đang ra lệnh cho cô đấy!! Tại cô có vấn đề à??

Tuyết Nhi giật mình, nói:

-Được.

Nó đi trước, Tuyết Nhi theo sau, đi đến cửa lớp nó chợt dừng lại và nói:

-Không đi à??

Mấy người bạn nó không ai bảo ai, đứng dậy đi theo nó, mấy người tụ tập nó và Tuyết Nhi đi đến canteen, mọi người ngồi xuống, Anna khoác vai Tuyết Nhi nói:

-Bạn may mắn đó nha, Sarah chưa từng rủ ai đi đâu đó.

-Ừm –Tuyết Nhi gật đầu.

-Bạn tên gì?? –Nó

-Trần Tuyết Nhi, các bạn có thể gọi mình là Layla. –Tuyết Nhi cười

-Bạn là người nước nào vậy?? Sinh nhật ngày bao nhiêu?? Nhóm màu gì?? Hiện tại ở đâu?? –Bảo Ngọc tra hỏi

-Allegra, không cần hỏi nhiều vậy đâu! –Nó nói làm Bảo Ngọc im re.

-Không sao đâu, mình người Anh, hiện tại mình ở khách sạn Royal gần đây, sinh nhật 31/1, nhóm máu AB có RH-. –Layla cười

-31/1, AB RH?? Vậy là có cùng sinh nhật và nhóm máu với Sarah rồi. –Ken

-Cũng xấp tới rồi nhỉ?? –Kelvin

-Trùng nhau như vậy, nghi lắm nha. –Kelvin cười.

-Mà...mình vẫn chưa biết tên các bạn. –Layla

-WHAT?? Bạn là người rừng hả?? Cái người xuất hiện trên báo nhiều nhất hiện nay mà bạn không biết là sao?? –Anna hét toáng lên.

-Mình không hay đọc báo. –Layla.

-Đề tôi giới thiệu nha, tôi là Mary, người vừa hỏi bạn một tràng câu hỏi là Bảo Ngọc, kia là Anna (chỉ về Anna), kia là Kelvin, đây là anh Minh Quân – Ken, người kêu bạn tới đây là Thiên Bằng, anh trắng tóc đỏ kia là King, kia là anh Kin, anh trai Thiên Bằng. –Mary

-Và là người yêu Mary. –Anna

-Này... -Mary đỏ mặt

-Các cậu thành đôi hết à?? Theo như mình thấy thì Bảo Ngọc với Ken, Kin với Mary, Anna với Kelvin. Còn King với Thiên Bằng thì...trông không giống một đôi lắm –Layla

-Cô nói cái gì?? –Hắn tức giận

-Không lẽ hai người.... –Layla

-Là tiểu thư nhà nào vậy?? –Nó nói

-Không, mình bị ba mẹ bỏ rơi, từ khi mới sinh ra, họ đã bỏ mình ở trước cửa nhà của một người giàu có, cũng may là bà ấy nhận nuôi mình, bà ấy đã nuôi dưỡng, cho mình học nhiều thứ mà có lẽ các cậu cũng không tưởng tượng ra đâu. Mình coi người ấy như mẹ của mình vậy, mà không có lẽ còn hơn nữa chứ. –Layla

-Thứ không thể tưởng tượng ra, là gì vậy?? –Nó

-Ừm.....mình không thể nói được. –Layla

REENG...REENG...REENG...

Chuông vào lớp vang lên, mọi người đều đi vào lớp hết.

.....

Tại nhà nó

-Hôm nay mày lạ lắm nha!! –Anna

-Tại sao em lại làm như vậy?? –Ken

-Em không biết nữa, bỗng nhiên em muốn làm bạn với cô ta, cứ như là có sợi dây nối em với Layla vậy. –Nó vừa gõ liên tục vào laptop vừa nói

-Anh cũng cảm thấy thế, có cái gì đó rất thân thiết. –Kin

-Tao cảm thấy cô gái này không đáng tin tưởng chút nào, xung quanh cô ta tỏa ra luồng sát khí nguy hiểm. –King

-Mày đa nghi quá rồi đấy, người xinh như vậy sao có thể có sát khí chứ?? –Kelvin

-Mày nhìn Sarah mà coi, là người bình thường chắc?? Cả Bảo Ngọc nữa!! Toàn những người nguy hiểm. –Ken

Ken nói xong thì chợt nhớ ra, quay sang nhìn Bảo Ngọc và nó, nó tỏa ra khí lạnh, Bảo Ngọc thì nổi lửa, Ken rừng mình vội tránh ra xa.

-Anh đa nghi quá rồi, em không cảm thấy gì, hơn nữa em lại rất muốn thân thiết với Layla.

Nó nói rồi đóng máy tính, đi thẳng lên phòng.

-Này!! –Hấn

-Đây là lần đầu tiên nó muốn làm bạn với một người nào đó, mày hãy để cho nó vui vẻ chút đi. –Ken

Hấn không nói gì nữa, chỉ nhìn lên phía nó

Tại California

Một người con gái xinh đẹp đi vào, nhìn thấy người phụ nữ trước mặt mình, cô liền cúi đầu chào:

-Boss

-Con có chuyện gì cần hỏi, hãy hỏi đi, ta sẽ trả lời. –Như đoán trước người kia định nói gì, người phụ nữ nói.

-Dạ, tại sao cô ta lại giống như vậy?? –Người con gái đo hỏi

-Là phẫu thuật thẩm mỹ đó, một người giàu có như cô ta, việc này đâu có khó khăn gì đâu. –Người phụ nữ.

-Nhưng.... –Người con gái.

-Được rồi, con hãy về và hoàn thành nhiệm vụ của mình đi, đi đến đây nhiều quá con sẽ bị lộ đấy.

-Vâng.

Người con gái nói rồi đi ra ngoài, người phụ nữ nhìn theo cười xảo quyệt.

Tại trường nó

Nó đến lớp, khuôn mặt quay trở lại với vẻ lạnh lùng đến đáng sợ khiến mọi người run người, học sinh ngồi im, chỉ cần phát ra một tiếng động coi như họ đã không còn trên đời này nữa, nhóm K4, tụi Mary cũng rùng mình, nó vút cặp xuống đất và đặt chiếc laptop quen thuộc lên bàn Ken, nó nói:

-Hack pass chỗ này đi.

Ken dựng tóc gáy, mọi người ngạc nhiên, nhưng Ken còn ngạc nhiên hơn:

-Chuyên gia như em cùng phải nhờ đến anh cơ à??

-Nhanh. –Nó giận dữ

-Anh không giỏi việc hack này lắm, anh chỉ tìm hiểu sơ sơ đủ sai thôi, chứ chưa giống như hacker Spider được đâu.

Ken vừa nói vừa ấn liên tục vào bàn phím, thỉnh thoảng anh nhăn mặt khó chịu.

20 phút sau

Mặc dù đã vào lớp nhưng Ken vẫn di chuyển liên tục trên bàn phím, một lúc sau thì Ken ngửa người ra ghế, trông anh hết sức là mệt mỏi, nó hỏi:

-Sao rồi??

-Chịu thôi, anh không phải chuyên về cái này, cái này rắc rối như mạng lưới của Spider ấy, em nên nhờ Thiên Bảo thì hơn, cậu ta là hacker số 1 mà.

-Thiên Bảo đang bận bên Los Angeles, anh ấy phải làm thay nhiệm vụ của Thiên Nam ở Mỹ. –Nó

-Haizz.... -7 người còn lại thở dài.

-Bạn có thể cho mình xem một chút được không, mình có biết một chút về cái này.

Layla đi tới và nói, mọi người quay ra ngạc nhiên, nó nói:

-Ken, đưa máy cho Layla đi

Ken đứng dậy, Layla ngồi vào chỗ của mình, nhìn máy tính rồi nói:

-Đẹp đấy, trông rất đặc biệt, đây không phải dạng máy thương đâu.

-Là Ken và tôi làm ra đây. –Nó

Layla không nói gì nữa và bấm liên tục vào máy tính, mọi người ngạc nhiên, Layla nói:

-Sarah, bạn có biết tại sao bạn không thâm nhập được vào cơ quan này không??

-Tại sao?? –Ken

-Nơi này đã bị hack bởi một người khác, nên mã thông thường không phá hủy được chúng. –Layla

-Không lẽ.... –Ken

-Đúng như vừa nãy anh nói, là Spider. –Layla

-Sao cô biết?? –Ken

-Vì mạng lưới của Spider, nhìn như không thể chui qua, nhưng vẫn có một điểm yếu, đó chính là trung tâm của mạng lưới. –Layla

.....

10 phút sau

Màn hình máy tính bỗng nhiên vụt tắt, mọi người nhìn Layla như mong đợi điều gì đó, Layla mỉm cười:

-Minh đã thâm nhập vào máy chủ là lấy toàn bộ quyền kiểm soát nơi đó.

-Tuyệt vời. –Anna

-Wow~~ bạn giỏi thật đó. –Mary

Nó chỉ mỉm cười rồi lấy máy tính ngồi vào chỗ mình, mấy người kia cũng vào chỗ. Nó chợt nói:

-Mấy người không vào à?? Vào tiết được 20 phút rồi đấy.

Đến tận lúc đó, tất cả học sinh cùng giáo viên mới bước vào lớp, tiết học bắt đầu.

Hắn quay xuống nhìn Layla “Cô thật không đơn giản”.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67

REENG...REENG....REENG....

Tại canteen

-Layla giỏi thật đó, không ngờ bạn lại có thể hack giỏi như vậy. –Anna

-Minh chỉ biết chút ít thôi, chả qua do may mắn thôi mà. –Layla cười.

-Biết chút ít á?? Qua mặt được cả Spider, có lẽ em chỉ thua Thiên Bảo thôi. –Ken

-Đâu có chứ, mà người tên Thiên Bảo mà các anh nói đến là ai vậy??

-Hà Thiên Bảo, tên thật là Brian. –Nó

-Hắn ta là một hacker số 1 thế giới, dân tình trên mạng hay những hacker khác đều gọi anh ta là ông vua Hacker. Biệt danh là.... là gì nhỉ (quay sang hỏi nó). –Ken

-Không biết. –Nó

-Falcon.

Layla nói, mọi người ngạc nhiên quay sang nhìn Layla. Hấn hỏi đầy nguy hiểm:

-Sao cô biết??

-À... do tôi cũng quan tâm chút đến cái này ,cũng đụng Falcon một vài lần và đều bị anh ta hack cho sập luôn máy. Hình như anh ta làm việc cho ai đó thì phải?? –Layla cười

-Là....

-Anna!!

Anna đang định nói thì nó ngăn lại, Mary thấy tình hình không ổn, liền nói:

-Sarah, để cảm ơn Layla, hay chúng ta mời cô ấy đến Heaven?? Có được không??

-Được thôi. –Nó

-Tuyệt quá, Layla đi nha. –Anna

-Mình đi cũng mọi người được à?? –Layla

-Tất nhiên!! –Anna

-Vậy nha, 7:00pm anh sẽ đón em ở trước khách sạn nha. –Kin

Layla gật đầu.

.....

Sau khi tan học, nó đèo lên xe của Kin thì hấn giữ tay nó lại và nói:

-Thiên Băng, đi cùng anh.

Nó nhìn hấn khó hiểu, chưa kịp trả lời thì đã bị hấn kéo lên xe và nhân ga đi.

Đi đến biển, hấn dừng lại, nó hỏi:

-Anh có chuyện gì vậy??

-Trần Tuyết Nhi, cô ta không bình thường như em nghĩ đâu.

-...?? –Nó

-Theo như anh điều tra, toàn bộ hồ khẩu trên thế giới không hề có cái tên này, cả truyện vừa nãy nữa, như em đã biết Thiên Bảo làm việc cho chúng ta và công ty Sky. Có lần máy chủ của Sky đã bị hack, Thiên Bảo đã điều tra ngược trở lại và biết đó là.... Spider. Trong một số lần thực hiện nhiệm vụ, cậu ta được chịu trách nhiệm là hack máy chủ để kiểm soát các camera cũng như các thiết bị điện tử, có người đã chen ngang và cản trở công việc, chỉ có những lần đó Thiên Bảo mới hack và cho virus thâm nhập máy của đối phương khiến cho nó bị sập máy. Thiên Bảo đã cố gắng lần ra và biết người đó là...Snow. –Hấn

-Không lẽ anh nghi ngờ Tuyết Nhi là Snow à?? –Nó ngạc nhiên

-Anh có cảm giác như vậy, đúng là cảm giác khi gặp Snow, tuy là chỉ đứng từ xa xem cô ta đánh, nhưng anh có cảm giác rất giống. –Hấn

-Không thể nào, em cũng gặp Snow vài lần rồi mà, hơn nữa em không nghĩ Snow lại là một nữ sinh đâu. –Nó

-Nhưng... THIÊN BĂNG, EM LÀM SAO VẬY??

Hấn định nói nhưng bỗng nhiên nó ôm ngực đau đớn, hấn lo lắng hỏi. Nó vội lấy từ trong balo ra một lọ thuốc và lấy mấy viên uống, một lúc sau, cơn đau đã dừng lại, hấn nhìn nó đầy lo lắng:

-Em bị làm sao vậy??

-Em không sao đâu, mà cũng muộn rồi, chúng ta đến Heaven đi, mọi người đang chờ đó.

Nó nói, hấn gật nhẹ đầu và đi xe với Heaven

Tại Bar Heaven

-Tuyệt quá, nơi này rộng thật. –Layla

-Đương nhiên rồi, đây là bar lớn nhất thành phố mà. –Anna

-Và do anh quản lí. –Ken ưỡn ngực

-Tuyệt quá, chắc kiếm được nhiều tiền lắm nhỉ?? –Layla

-Phi...HAHAHAA....

Cả đám phì cười, Layla nhìn mọi người khó hiểu, Kelvin nói:

-So với thu nhập của Fournier thì có đáng là gì đâu.

-Fournier?? Là tập đoàn xe hơi Fournier lớn thứ 7 thế giới à?? Thật không ngờ luôn đó!! –Layla ngạc nhiên

-Không ngờ Layla cũng biết đến nó cơ à?? –Mary

-Tất nhiên rồi, mình rất thích xe hơi nên tìm hiểu rất nhiều về nó, đặc biệt là Four đó. Mà anh Ken giàu như vậy, khi nào phải mời em một bữa nha!!– Layla

-No...no, anh không giám múa rìu qua mắt thợ đâu, xin giới thiệu với em: Kelvin-con trai độc nhất của ông chủ Bernadottes, Anna-con ông chủ Grimaldis, Mary-tiểu thư tập đoàn Minamoto, Kin-chủ tịch tập đoàn họ Trần.

Ken tung ra một tràng, Layla há miệng ngạc nhiên, một lúc sau cô bắt nhờ nói:

-Thật không thể tin nổi!! Không ngờ mọi người lại giàu đến thế!!

-Haizz... Còn chưa bằng nổi hai người cực kì đáng sợ kia đâu, Sarah là CEO của Vernilazz, còn King thì là CEO tương lai của William, hơn nữa còn là thiếu chủ của....

-Kelvin!!!

Kelvin đang nói thì có một giọng chen ngang, mọi người quay ra nhìn, nó và hấn đang đi vào, dáng vẻ của hai người này thật khiến cho người khác sợ hãi. Kin nói xua tan bầu không khí đáng sợ:

-King, mày bắt cóc em tao đi đâu đấy??

-Có chuyện.

Hấn trả lời ngắn gọn khiến Kin tụt hứng, nó và hấn ngồi xuống chỗ của mình, Layla hỏi nó:

-Sarah và King đi đâu vậy?? Sao tới muộn thế??

-Chúng tôi đi đâu thì có liên quan đến cô à?? –Hấn cau mày

-Không, nhưng... –Layla khó xử

-Cậu đừng lo lắng, dạo này King bận mình chuyện gì đó nên hơi khó ở thôi, lâu rồi sẽ hết. –Nó cười

Hấn nhìn nó cau mày, từ trước đến giờ nó có bao giờ có thái độ như thế đâu.

.....

1 tuần sau

Bọn nó, K4 và Layla ngày nào cũng đi cùng nhau, nó càng ngày càng thân thiết với Layla, cả Kin cũng vậy, thậm chí Mary cũng cảm thấy ghen tị. Hấn cũng đỡ nghi ngờ Layla hơn, đúng hơn là không còn dị nghị, hoài nghi cô nữa.

Tại canteen

-Nè, hay mời Layla tới nhà mình chơi đi nha!!

Anna đang uống nước chợt nhớ ra và vội nói, mọi người nhìn Anna ngạc nhiên, Layla nói:

-Thôi kì lắm.

-Cái con nè, ai đã mời cậu đầu mà đã từ chối rồi. –Mary

-.... –Layla cứng họng

-Được thôi, lát nữa đến nhà mình đi, đảm bảo hơn khách sạn cậu ở đó. –Nó cười

-Cậu sẽ phải ngạc nhiên khi biết nữ CEO của tập đoàn số một có cuộc sống như thế nào. –Anna

-Lát nữa đi cùng tụi anh luôn nha!!

Kin khoác vai Layla, Mary kéo tay Kin ra, nói:

-Xe 4 chỗ mà.

-Anna sang Kelvin chờ đi. –Kin

-Tại sao em bị trục xuất chứ?? –Anna

Thì mọi lần em Kelvin vẫn chở em mà, tự dưng bây giờ lại nói. –Kin

-Nhưng anh nói thế, em có một cảm giác bị bỏ rơi. –Anna

-Layla sẽ đi chung xe với em và King.

Nó lên tiếng rồi quay sang hấn, hấn gật nhẹ đầu đồng ý, Kin cũng định nói lại nhưng bắt gặp ánh mắt của nó thì bỗng rùng mình vì lạnh.

Tại nhà nó

-Wow!! Đây là nhà mọi người ư??

Layla hết sức ngạc nhiên khi đứng trước nhà nó, Anna cười nói:

-Không, đây là nhà Sarah, bọn này chỉ sống nhờ thôi!!

-Hiện tại đang có những ai ở đây vậy?? –Layla

-Anna, tôi, Kin, Mary, Sarah!! –Bảo Ngọc

-Mà đúng rồi!! Sarah nè, từ ngày mai anh chuyển tới đây sống nha, chỗ anh xa Bảo Ngọc quá. –Ken

Nó không nói gì mà chỉ gật đầu đồng ý, Kelvin nói:

-Nè, vào trong đi, đứng đây không khéo lại gặp truyện gì thì khốn.

-Truyện gì vậy??

Layla hỏi nhưng không ai trả lời mà chỉ mỉm cười rồi đi vào bên trong, vừa đi vào bên trong, Layla hoàn toàn bị choáng ngợp bởi những thứ trước mắt. Layla thán phục:

-Quả là nhà của CEO số 1, đẹp thật đó.

-Đây chỉ là cái vỏ bọc bên ngoài, còn bên trong nó còn đáng kinh ngạc hơn. –Kelvin

-Bên trong là cái gì vậy?? –Layla

-Cái tên này nói vớ vẩn đó mà, không có gì đâu, chỉ là ở đây bảo vệ hơi cao thôi. –Ken

-Quá cao đấy chứ, tính từ cầu về đến cổng không biết có bao nhiêu cái camera, rồi cả bao nhiêu thứ máy móc bảo vệ khác,.... –Kelvin

-Sao phải cần bảo vệ cao đến như vậy chứ?? Mọi người gặp nguy hiểm gì à?? –Layla

-Chỉ là cẩn thận thôi. –Hấn

-Mà em muốn ra ngoài một chút, ngoài đó trông đẹp quá. –Layla chỉ ra phía bên ngoài.

-Để anh đi cùng em nha!! –Kin

-Không sao đâu mà, chỉ là ra ngoài tham quan một chút chứ có gì đâu. –Layla

-Hay là đợi 4 đứa kia xuống rồi đi ra ngoài luôn. –Ken

-Không sao đâu.

Layla nói rồi đi ra ngoài.

Tầm 5 phút sau thì Anna, Mary và Bảo Ngọc đi xuống, Anna nhìn xung quanh và hỏi:

-Layla đâu rồi, đi WC à??

-Ra bên ngoài rồi, nói là muốn tham quan vườn. –Ken

-Liệu có ổn không?? Chỗ này bảo vệ ghê lắm đó, người mới vào mà làm gì không đúng sẽ nguy hiểm đó!! –Mary

-Như là làm gì?? –Kelvin

-Đi vào khu vực cấm, sử dụng điện thoại, sử dụng đồ bằng kim loại,... hay đại loại những thứ như vậy. –Mary

-Á.....aaaaaa.....

Bỗng nhiên nó tiếng hét thất thanh vang lên, mọi người biến sắc, Mary nói:

-Hình như là ở nhà kính lai tạo giống hoa mới, chỗ đó là lối vào bí mật thứ hai nên ngoài Sarah ra thì không ai vào được đâu, ngay cả bọn em mới chỉ vào đó vài lần.

Không ai bảo ai, mọi người vội chạy đi, ra đến nơi thì thấy mười mấy robot bảo vệ cùng với các thiết bị bảo vệ đang đuổi theo Layla và dồn cô vào thế đường cùng. Kín nói:

-Layla đang gặp nguy hiểm, làm thế nào để cứu con bé??

-Mấy lệnh hủy này chỉ trừ khi nhận ra đó là người trong nhà hay do chính Sarah yêu cầu thôi!! Bọn em không làm gì được đâu. –Mary

-MAU GỌI SARAH RA ĐÂY.

Kín lo lắng hét lên, bỗng nhiên âm thanh từ mấy thứ nguy hiểm kia tự im lặng rồi quay trở lại vị trí ban đầu của mấy thứ đó. Mọi người thở phào nhẹ nhõm nhưng cũng thấy ngạc nhiên, đúng lúc đó nó đi tới, nhìn cảnh tượng trước mắt không hiểu chuyện gì đang xảy ra, nó hỏi:

-Có chuyện gì à??

-Chuyện vừa rồi không phải do em làm à?? –Ken

-Làm cái gì chứ?? Có chuyện gì vừa xảy ra vậy?? –Nó

-Layla đi tới khu lai tạo giống cây mới nên bị mấy con robot bảo vệ và mấy thiết bị gì đó tuy đuổi để tiêu diệt, đang định gọi máy ra hủy lệnh thì mấy con robot đó tự hủy lệnh rồi trở về vị trí cũ. –Mary

-Mấy cái đó tự hủy lệnh?? Tại sao lại như vậy?? –Nó

-Không phải do máy làm à?? –Bảo Ngọc.

-Không.

Nó trả lời, mọi người băn khoăn suy nghĩ, chợt Layla nói:

-Thôi bỏ qua đi, chắc mấy cái đó hỏng hóc gì đó thôi.

-Lần sau cậu đừng đi lại lung tung nữa. –Nó

-Không có lần sau đâu, lần này thôi là đủ hải rồi.

Layla kêu lên, mọi người bật cười.

Sau đó, tất cả ăn tối rồi đi đến bar Heaven.

Tại bar Heaven

Mọi người ngồi vào chỗ của mình, Mary nói:

-Như mọi khi nha anh!!

-Được rồi, công chúa.

Ken nói, Mary nhe răng cười, Ken quay sang hỏi Layla

-Layla, em uống gì??

-Ừm. Martini xanh. À, và cả một li Grasshopper & Brandy Alexander nữa nha. –Layla

-Oa, Grasshopper & Brandy Alexander sao?? Em cũng muốn uống cái đó. –Anna hào hứng khi nghe Layla nói.

-Được rồi, công chúa.

Ken nói rồi đi ngay trước khi mấy người này còn đòi thêm cái gì nữa.

Khi đóng đồ uống vừa đặt xuống bàn thì bỗng nhiên có tiếng động lớn

“RẦM”

Một đám khoảng hơn 20 người mặc đồ đen xông vào bên trong, anh đèn nhảy được tắt đi. Một tên hét to lên:

-QUẢN LÝ ĐÂY???

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68

TÔI!!!

Ken nói rồi bước ra trước mặt bọn chúng. Ken nói tiếp:

-Các người muốn gì??

-MUỐN XÓA SỔ BAR CỦA MÀY. –Một tên nói.

-Muốn xóa sổ bar của tao à?? Đáng ngạc nhiên nhỉ?? –Ken cười

-Tao nghe nói đứng sau bar Heaven là bang Angel, cũng lâu rồi băng đó chưa hoạt động, chắc cái chỗ dựa của mày biến mất bởi Black Dragon rồi chứ gì?? –Một tên nói.

-HAHAHA. Thật không ngờ BC Gray cũng biết nhiều thật đó!! Chuyện của Angel và Black Dragon, không ngờ cũng biết.

Nó từ bên trong bước ra, theo sau là Anna, Mary, Layla, Kelvin, Kin và hấn, tất cả mọi người đều ngạc nhiên, những người vào bar Heaven chủ yếu là những cô chiêu cậu ấm nên không ai trong bar là không biết đến những người này, những người quyền lực trên thế giới.

Khác với những người trong bar, đám người bang Gray không hề biết đến vì đâu có biết nhiều về thương trường thế giới. Sau khi lấy được bình tĩnh, tên BC Gray nói:

-Cô em nào đây?? Xinh quá, quả là một mỹ nhân!! Có muốn đi cùng bọn anh, đảm bảo em sẽ không bị thiệt đâu.

Mấy tên đằng sau cười khà ồ, hấn vung tay ra đòn, đâm thẳng vào mặt tên đó và dừng lại khi vừa chạm vào chóp mũi. Tên đó xanh mặt, đúng hơn là mặt không còn giọt máu, hấn quá nhanh và mạnh, chỉ cần chúng đòn đó thôi, tên đó chắc chắn sẽ không còn trên đời, hấn nói:

-Muốn Angel của tao đi theo mày thì mày phải bước qua xác tao trước đã.

-Mày là ai?? –Tên đó

-Băng Gray của mày được bao nhiêu lâu rồi?? –Kelvin

-Tuy bang của tao mới thành lập được 1 tháng gần đây thôi nhưng đã làm chủ toàn bộ vùng này. –Một tên trong đám đó.

-HAHAHAA..... –Hắn, Kelvin, Anna, Mary, Ken cùng với tất cả mọi người trong bar cười lớn, nó, hắn và Kin thì cười nửa miệng.

-Các người cười gì?? –Tên BC Gray tức giận.

-Quả là ngu ngốc!! –Nó

-Tao sẽ cho mày biết thế nào là ngu ngốc, XÔNG LÊN GIẾT CHẾT CON BÉ NÀY CHO TAO.

Vừa dứt lời, mấy người của bang Gray xông Vào, nó cười nửa miệng “Định giết chết tôi hả?? Xem mấy người có đủ khả năng không đã??”. Khi cả đám xông vào tấn công nó, nó đứng im đợi bọn chúng đến, bỗng nhiên có bóng người di chuyển rất nhanh khiến cho mọi người không biết là ai. Hơn hai chục người của bang Gray Layla lên đầu đón rồi ngã gục xuống đất. Khi người đó dừng lại, mọi người ngạc nhiên nhìn người trước mắt, đồng thanh hét lên:

-LAYLA.

Layla đi tới chỗ mọi người, Layla cười nói:

-Nhờ anh Ken giải quyết mấy người này giúp em nha.

-Ok.

Ken nói rồi ra lệnh cho người đem mấy người của bang Gray đi

Mấy người tụi nó ngồi vào vị trí của mình, Anna hỏi:

-Cậu biết võ à??

-Ừm, mình biết chút ít!! –Layla cười

-Thế mà chút ít à, quá giỏi luôn ấy chứ!! –Mary

-Em học võ ở đâu vậy?? Nhìn chiêu thức lạ quá. –Kin

-Em di chuyển nhanh như gió vậy?? Tên King kia chưa kịp làm gì em đã hạ gục chúng rồi.

Kelvin nói rồi nhìn sang hắn cười đều, hắn nhăn mày khó chịu, rồi chợt mỉm cười khiến mọi người ngạc nhiên:

-Đúng vậy, di chuyển rất nhanh, luôn chủ động và đánh chuẩn xác, giống hệt như Snow.

Mọi người ngạc nhiên, nó nhìn hắn khó chịu, Ken hỏi:

-Snow là ai vậy??

-Là nữ sát thủ thứ 4 thế giới, hành động bí ẩn, là con ác mộng của những người khác, sau khi hành động thường để lại bông tuyết có chữ Snow. –Hắn

-À, cái cô mà hôm trước Black Dragon tấn công, tên Dracula gì gì đó có nhắc đến á?? –Kelvin

-Nhưng sao Layla có thể giống cô ấy được chứ?? –Mary

-Anh đã vài lần đụng độ với Snow, nhưng chỉ là đứng từ xa nhìn cô ta đánh với mấy người của tổ chức. Nên biết được chiêu thức của cô ta. –Hắn

-Anh nói quá, sao tôi có thể so sánh với Snow được chứ?? Mà King nói cái gì mà tổ chức, là tổ chức gì vậy?? –Layla

-Bỏ qua vấn đề đó đi, tôi muốn về nhà.

Nó nói, mọi người gật đầu rồi đi về.

Tại tầng cao nhất của khách sạn lớn nhất thành phố.

Một người con gái xinh đẹp khoác trên người chiếc áo choàng tằm màu xanh lam nhạt, đưa ly rượu dòng Whisky lên miệng.

“PHẬP”

Cô lao chiếc phi tiêu vào tấm hình ở phía xa, đó là hình của hắn, cô ta mỉm cười “Hóa ra là người của B&W” hơn nữa lại còn là Thiếu chủ nữa!! Mỗi nhục hôm đó, phải chăng chứ?? King William”

Flash Back (tiếng anh nha)

-Hai người là Black Rose, Red Rose??

Một người con gái xinh đẹp, mặc đồ trắng, đeo mặt nạ bạc nổi lên nhìn bông tuyết hỏi hai người con gái trước mặt, một cô gái nói:

-Đúng vậy. Cô là ai???

-Snow.

Người con gái mang tên Snow vừa nói tên mình ra, người con gái đó ngạc nhiên, rồi sợ hãi, mặt tái mét, họ đã gặp phải ác quỷ rồi, Snow-con ác mộng. Snow nói:

-Tôi không muốn nói nhiều, các người có hai sự lựa chọn: 1 là theo tôi, 2 là đi theo cô White Rose kia.

-Hóa ra White là do cô giết, tôi sẽ giết cô để trả thù cho nó.

Red vừa nói xong đã lao tới tấn công, Snow mỉm cười, vừa tránh né tất cả những đòn tấn công vừa nói:

-Hãy bình tĩnh đi, cô thừa biết là dù cả Black và White thì 3 người cũng không phải đối thủ của tôi đâu. Hãy đi theo tôi, nếu hai người còn muốn sống. Hai người không còn sự lựa chọn nào khác đâu.

-AI NÓI THẾ CHÚ??

Một giọng nói phát lên, 3 người đồng thời quay ra nhìn, một cô gái mặc đồ trắng xuất hiện, theo sau là một đám người mặc đồ đen và đi bên cạnh cô gái đó là một chàng trai mặc áo phục đen, tóc đỏ, trông cực kì đẹp trai. Hai cô gái vừa rồi vừa nhìn thấy thì vội chạy ôm lấy em mình, Snow ngạc nhiên, từ trước đến giờ đã ai sống sau khi trúng phi hoa đâu. Red nói:

-White, em vẫn còn sống??

-Đây là sự thật phải không?? –Black

-Đúng vậy, em vẫn còn sống, cũng may là người của B&W tới cứu.

Cô gái mang tên White Rose nói rồi quay ra nhìn người con trai bên cạnh. Snow tức giận nói:

-Anh là ai?? Tại sao lại phá hoại chuyện của tôi??

-King.

Hắn vừa nói xong, Snow và 3 người kia ngạc nhiên, không ngờ sát thủ lừng danh thế giới lại là một chàng trai trẻ, hơn nữa lại vô cùng đẹp trai. Snow nhắc lại câu hỏi:

-Tôi và anh không thù không oán tại sao anh lại phá hoại chuyện của tôi??

-Rose Killer!! Tôi muốn họ về phe chúng tôi, từ trước đến giờ tôi đã để cô quá lộ hành rồi, Snow. –Hắn

-Nếu tôi nói muốn họ theo tôi thì sao?? –Snow

-Thế thì phải xem quý cô Snow đây giỏi đến đâu đã!!

Hắn vừa dứt lời, hai bên xông vào đánh nhau, hắn đứng ở ngoài, nhìn vào như xem kịch, người của B&W theo lệnh hắn đã cố tình kéo dài chặn đánh, Snow vẫn cách đánh cũ, đánh nhanh thắng nhanh.

Một hồi sau, cùng với sự giúp đỡ của Rose Killer, Snow bị thương nặng. Hắn nói to:

-Dừng lại được rồi đó, đừng nên giết cô ta, tôi cũng muốn xem khuôn mặt của Snow lừng danh thế nào!!

Hắn nói rồi thư thái đi đến phía Snow, bỗng cô ta rút súng bắn liên tiếp rồi leo lên xe phòng đi.

“PÀNG”

“BÙM”

-Khá đấy chứ, bị thương mà vẫn nhìn gương hậu bắn trúng bình xăng. –Hắn cười

-Anh còn nói được nữa à?? Sao không đuổi theo cô ta đi!! –Red

-Tôi không muốn, hiện giờ tôi muốn về nhà nghỉ ngơi. Còn nữa, cô nên rút chìa khóa khi xuống xe đi.

Hắn nói rồi bước đi, chợt hắn dừng lại nói:

-3 cô không đi à?? E là sau lần này 3 người không sống yên được với Snow đâu.

-King, đợi tôi với. King!!

End Flash Back

-King!! King!! King!!

Hắn giật mình, quay sang nhìn nó, nó hỏi:

-Anh bị làm sao vậy??

-Không sao đâu!! Anh chỉ đang nghĩ về một số chuyện trước kia thôi!! –Hắn

-Có chuyện gì à?? –Nó

-Không...

Hắn lắc đầu, nó cũng không hỏi gì thêm, cả hai chỉ im lặng.

Tại bệnh viện xxx ở Mĩ

Nó nhìn người con trai đang nằm trên giường bệnh, trông anh nhợt nhạt đi rất nhiều, hai mắt nhắm nghiền lại, đôi môi tái nhợt. Nó đưa tay chạm vào mặt anh:

-Tại sao anh phải trở thành như thế này chỉ vì một người như em chứ?? Đại ca, anh tỉnh lại đi, xin anh đấy.

Cạch.

Thiên Bảo đi vào, nhìn nó mỉm cười, Thiên Bảo nói:

-Sarah.

-Anh ấy không có chuyển biến gì à?? –Nó

-....

Thiên Bảo chỉ lắc đầu. Nó im lặng rồi chợt nói:

-Có tin tức gì của bà ta chưa??

-Vừa rồi anh có nhận được tin có người thấy tài khoản mang tên bà ta rút một số tiền lớn ở California, anh đã đến đó nhưng vẫn không tìm được. Hiện tại người của chúng ta ở đó đang lục xùng bà ta khắp nơi. –Thiên Bảo

Mặt nó đã chuyển sang màu đen, Thiên Bảo lo lắng, nó nói:

-Phải tìm được bà ta trước ngày 31/1.

Thiên Bảo ngạc nhiên, nhưng anh cũng hiểu ra và nói:

-Nhất định rồi.

-Cảm ơn anh. –Nó nói làm Thiên Bảo ngạc nhiên, rồi anh mỉm cười.

Cạch. Cánh cửa được mở lần thứ hai, 3 người còn lại của Tứ đại Hậu Vệ và hai cô nàng Thánh cô Thánh nữ bước vào, Hà Vi chạy tới ôm lấy Thiên Nam tuân một tràng khóc lóc thảm thiết:

-Đại ca đẹp trai!! Sao anh lại ra nông nỗi này chứ?? Đại ca ơi.....

-Em làm quá rồi đó. –Thiên Bảo

-Anh dễ cũng thật là, sao lại để đại ca của em ra nông nỗi này chứ?? Ai khiến đại ca như vậy?? Em sẽ đi báo thù cho đại ca.

Hà Vi nói, mọi người im lặng rồi nhìn ra phía nó, nó cúi mặt xuống, mặt đen xì, hai tay run run. Mọi người đều quay sang lườm Hà Vi với ánh mắt đáng sợ. Hà Mi đi tới chỗ nó:

-Đại tỷ, đại ca nhất định sẽ tỉnh lại mà, sẽ không sao đâu.

-.... –Nó im lặng.

-NÈ, MÀ VỪA RỒI EM NÓI VẬY LÀ SAO?? SAO EM GỌI THIÊN BẢO LÀ ANH ĐỀ CHÚ??

Chợt Hà Mi quay sang quát Hà Mi, Thiên Bảo đỏ mặt, Hà vi ngây thơ nói:

-Em nói gì sai à?? Hai người cứ ông xã –bà xã rõ tình cảm. Em phải tập dần cho quen chứ!!

Lúc này mặt Thiên Bảo và Hà Mi mặt đã đỏ lên, Thiên Kì đi tới, đánh vào đầu Thiên Bảo:

-Tên này, nhanh thế!! Chưa gì đã chiếm được Thánh nữ xinh đẹp của chúng ta rồi.

.....

Ngày hôm sau.

Tại trường Royal

Nó vừa đến lớp đã vút balo xuống bàn một cách thô bạo, mặt khó chịu, xung quanh tỏa ra luồng không khí lạnh đến thấu xương. Mọi người nhìn thấy đều sợ hãi, chỉ cần động vào nó lúc này thôi, không biết họ sẽ ra sao nữa. Tất cả đều nhìn ra phía Kín, Kín hiểu ý, lấy hết can đảm ra chỗ nó, ân cần hỏi:

-Có chuyện gì vậy??

-Vấn.....

Nó định nói nhưng chợt im lặng, chuyện này tốt nhất không nên nói ra, Kín hỏi lại lần nữa:

-Có chuyện gì?? Mà em đi đâu vậy, hồi sáng anh không thấy trên phòng??

-Không hiểu tại sao dạo này người đi đường bỗng nhiên nhiều hẳn lên, tắc đường không thể đi nổi. –Nó

Mọi người nghe xong thì im lặng rồi chợt bật cười, Ken xoa đầu nó:

-Đồ ngốc, em không biết gì thật à??

-Biết gì??

-Là...

Cạch. Ken đang định nói thì cánh cửa mở ra, cô Thanh Mai bước vào lớp, cả lớp đứng dậy chào cô, cô giáo nói:

-Cả lớp, chúng ta sẽ nghỉ 10 ngày bắt đầu từ ngày mai.

-YEAHHH !!!

Cả lớp vui mừng reo lên, mấy người tụi nó chỉ mỉm cười, nó nhăn mặt khó chịu, nói:

-What the happened??

Nó nói bằng giọng lạnh đến thấu xương khiến mọi người im lặng, khi hiểu ra mọi chuyện thì ngạc nhiên, cô Thanh Mai nói:

-Sắp đến tết Nguyên Đán nên nhà trường cho học sinh nghỉ học, có gì lạ đâu.

Lúc này nó mới hiểu ra lí do, nó ngồi xuống nhìn ra phía ngoài cửa “Như vậy là sắp đến rồi à??”

.....

Tại nhà nó

-Thích quá, được nghỉ tết rồi, chúng ta sẽ đi đâu chơi đây??

Anna vút mình xuống chiếc ghế sofa khiến nó lún xuống, Kelvin đi tới khoác vai Anna nói:

-Hay là đi đến Thụy Điển nha!!

-Đúng đó, hay là đi Thụy Điển nha!! –Anna hào hứng

-Vừa ở đó 1 tháng, chưa chán à?? Tao muốn đi đến Pari –King đô ánh sáng hơn, hơn nữa tao còn muốn thăm nhà anh Ken nữa. –Mary

-Đến Nhật đi, hoa anh đào chắc nở rồi đúng không?? Anh muốn gặp anh Thiên Nam của em. –Kin

-Đến Trung Quốc đi, ở đó cũng đang Tết mà. –Bảo Ngọc

.....

Mọi người cãi nhau âm ỉ, nó chột lên tiếng:

-Thụy Sĩ.

Mọi người im lặng, định phản bác nhưng hắn nói:

-Đi đến Thụy Sĩ đi.

Mọi người im lặng, dù sao họ cũng chưa đến Thụy Sĩ bao giờ, Anna hào hứng:

-Yeahh... Thụy Sĩ!!

-Mời cả Layla đi nữa nha!! -Mary

-Được thôi!! –Nó

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69

Ngày hôm sau

-Anna!! Nhanh lên đi!! Mày định mang hết đồ đồ của mày đi à?? –Mary từ dưới nhà gọi lên

-10 phút nữa thôi!! –Anna

-Không, 1 phút.

Nó nói khiến Anna bất giác sợ hãi, Anna nói to:

-Làm sao đủ chứ??

-40s.

Nó nói vẫn nhìn cái đồng hồ, Anna vội vã thu dọn đồ rồi chạy xuống dưới, nơi mọi người đang đợi. Đến nơi thì mặt nó biến sắc, nó nói khiến Anna lạnh xương sống:

-Mày chậm hơn trước rồi đó, chần chừ lại đi.

-Tao xin lỗi, tao biết rồi!!

Anna cúi đầu hối lỗi, mấy người K4 cùng với Bảo Ngọc ngạc nhiên, nó nói:

-Đi thôi, chuyến bay sẽ cất cánh sau 30 phút nữa.

Nó nói rồi đi trước, mọi người lảo đảo theo phía sau, Anna ghé tai Mary nói:

-Tao chậm bao lâu vậy??

-30s, tao cũng nghĩ mày nên chần chừ lại đi, như trước kia trước Sarah phạt mày luôn rồi đó.

Mary nói, Anna gật đầu.

Tại sân bay ở Thụy Sĩ

-Wow!! Thụy Sĩ đây rồi. –Bảo Ngọc reo lên.

-Mà lạnh thật đó!! Đang là bao nhiêu độ vậy??

Kelvin run người, Kín lấy điện thoại ra xem rồi nói:

- -5°C. Mây ở Thụy Điển mà cũng biết lạnh à, bây giờ ở đó chắc lạnh hơn ở đây nhiều chứ??

-Tao có ở đây nhiều đâu, tao đi du học từ nhỏ mà. –Kelvin

-Không mang theo áo mặc thì đừng có mà kêu. Bảo Ngọc, em có lạnh không?? –Ken

-.... –Bảo Ngọc lắc đầu.

-Người ta mình đồng da sắt, không cần màu phải quan tâm đâu, cho tao mượn áo đi. –Kelvin cướp lấy áo khoác của Ken

-Nghỉ đi, không đến lượt mày đâu. –Ken cướp lại áo.

-Sarah, chúng ta sẽ ở đâu vậy?? Ở đây cho người ta ngắm à??

Mary hỏi rồi nhìn xung quanh, bao nhiêu ánh mắt của mọi người ở sân bay đều tập chung vào bọn nó, nó nhìn xung quanh rồi nói:

-Không biết.

“SẦM”

Mọi người ngã hết xuống, Kín trách:

-Thế sao em lại muốn đến đây??

-Em thích. –Nó

-Đi thôi, đến biệt thự của tôi, ở thị trấn Zermatt.

Hắn nói, mọi người ngạc nhiên, nhưng Anna chợt phản đối:

-Nhưng em muốn đến lâu đài Chillon và cả hồ Geneve cơ.

-Được rồi, giờ cứ đi đến Zermatt trước đã, anh lạnh quá rồi nè. –Kelvin

.....

1 giờ sau

-Wow~, không ngờ anh lại kiếm được căn biệt thự đẹp như thế này, tầm nhìn cũng đẹp nữa, có thể nhìn thấy toàn bộ thị trấn luôn. –Layla

-Quả là một nơi tuyệt vời!! –Bảo Ngọc

-Anh đầu giá mãi mới mua được vị trí này đây, biệt thự là do tự xây, anh không thích kiểu nhà ở đây. –Hắn

-Vào trong đi, lạnh.

Nó nói, mọi người đồng loạt quay lại nhìn nó, ngạc nhiên, Mary nói:

-Mây cũng biết lạnh à??

Nó giờ ra chiếc điện thoại, mọi người ngạc nhiên, nhiệt độ hiện giờ là -10°C, càng lên cao trời càng lạnh. Hắn cởi áo khoác ra và khoác cho nó, nói:

-Mặc vào đi.

Nó không nói gì, chỉ nhìn hắn, hắn mở cửa nhà ra và nói:

-Vào đi, ở đây chỉ có 2 người giúp việc và 5 bảo vệ thôi.

Mọi người đi vào trong, tất cả mọi người đều bàng hoàng trước cảnh tượng trước mắt, Mary nói:

-Nhìn như làm bằng gỗ vậy, đẹp thật đó.

Từ bên trong 2 người phụ nữ bước ra, nhìn thấy bọn nó thì đồng loạt cúi chào:

-Chào mừng các cô cậu đã đến.

-Được rồi. –Hấn

-Cậu chủ, lâu lắm rồi cậu mới đến đây, lúc tôi nhận được cuộc điện thoại của cậu, tôi vui lắm. –Một người phụ nữ lớn tuổi nói.

-Người dân cũng như khách đến đây đều thắc mắc tại sao biệt thự lớn nhất ở đây lại không mấy khi có người đến, họ còn tưởng đây là nhà của chúng tôi đây. –Người khác

-Tôi không có thời gian, chẳng phải bây giờ cũng đến rồi sao?? Cô Carolina, phiền cô đưa bạn tôi lên phòng đi, còn cô Vida, cô hãy chuẩn bị com tối đi, chúng tôi muốn ăn mấy món ở đây. –Hấn

-Vâng. –Hai người giúp việc đồng thanh

-Mọi người có thể chọn phòng tùy ý, ở đây chỉ có 14 phòng ngủ thôi. –Hấn quay sang phía bọn nó

-Thế phòng này ở đâu, tao còn biết chỗ tránh. –Kelvin

-Tầng cao nhất, chỉ có hai phòng, bể bơi ngoài trời và sân thượng. –Hấn

-Bà xã à, em ở chung phòng với anh nha!! Trời lạnh lắm, ôm anh ngủ cho ấm.

Kelvin quay sang khoác vai Anna, Anna đỏ mặt, hấn nói:

-Ở đây có đủ lò sưởi nhà, nếu máy vẫn lạnh, tao sẽ cho lắp thêm cho này.

-Mày biết phá hoại chuyện của người khác quá đấy!! –Kelvin bức bối

-Thôi được rồi, lên phòng đi, Sarah, em đi theo anh nha!! Đưa đồ anh xách cho!!

Hấn quay sang nó, nó gật đầu, hấn kéo nó đi, tay kia cầm cả đồ của hấn và đồ của nó. Cô người hầu tên Vida nhìn thắc mắc rồi quay sang hỏi:

-Tiểu thư Sarah là bạn gái của cậu chủ King à??

-Sao cô biết?? –Ken

-Vì chưa bao giờ cậu chủ cho ai ngủ ở căn phòng thứ hai trên đó, căn phòng đó do chính tay cậu chủ yêu cầu đặc biệt mà, còn dặn chúng tôi là phải dọn dẹp thật cẩn thận. –Vida

-Cái tên này, bạn bè bao nhiêu năm này không cho ở, đúng là tên vì tình bỏ bạn mà.

Kelvin nhìn theo cẩn thận, nhìn xung quanh đã thấy mọi người đã đi lên hết, anh Kelvin vội vã chạy theo.

Kelvin, Anna, Layla, Mary, Kin, Ken, Bảo Ngọc lần lượt chọn các phòng số 2, 3, 4, 9, 10, 11, 12, các phòng 2, 3, 4 ở tầng 2 và 9,10,11, 12 ở tầng 3. Tất cả các phòng đều có ban công nhìn ra ban ngoài theo các hướng khác nhau.

Mary ra ban công phòng mình và ngắm nhìn phong cảnh, cô cầm điện thoại gọi cho Bảo Ngọc:

-Chỗ này nhìn ra đâu??

-Núi tuyết, trắng xóa, có cả vùng trượt tuyết nữa.

-Mày có thấy lạ không?? Anna từ sáng đến giờ, có không nói gì hết, bình thường phải nói nhiều lắm chứ??

-Chắc do hồi sáng Sarah nói như vậy, nó thấy buồn thôi, chỉ cần ngày mai cho nó đi chơi, nó sẽ vui thôi.

-Chắc thế!!

.....

Tại chỗ nó và hấn

-Căn phòng này, em có thích không??

Hắn hỏi nó, nó mỉm cười nói:

-Đẹp lắm, em rất thích, ai thiết kế ra nó vậy?? Em sẽ nhờ người đó thiết kế nhà cho em.

-Ừm, phải xem em có đủ tiền thuê thiếu chủ của B&W không đã. –Hắn

-Không lẽ là anh?? –Nó ngạc nhiên.

-Đúng vậy. –Hắn khẳng định

-Thật không ngờ luôn đó. –Nó

-Thực ra là căn nhà này mới xây dựng trong vòng 3 năm gần đây, hồi đó anh đã tự tay yêu cầu người ta làm, hi vọng có thể gặp lại cô bé Angel ngày nào và sẽ mời cô ấy đến đây. Giờ thì căn phòng này đã tìm được chủ nhân của nó rồi. –Hắn cười

-Anh luôn chờ em sau căn ấy năm ư?? –Nó ngạc nhiên

-Ừ, anh ngốc nhỉ??

Hắn cười, chợt nó ôm lấy hắn nói:

-Anh đừng bao giờ chờ em nữa nha, dù có chuyện gì đi chăng nữa.

Hắn ngạc nhiên, rồi chợt mỉm cười, xoa đầu nó nói:

-Em ở đây rồi, sao anh phải chờ em nữa chứ??

Bỗng chuông điện thoại nó vang lên phá tan bầu không khí hạnh phúc, nó lấy điện thoại ra xem rồi hắn mặt khó chịu, hắn lo lắng hỏi:

-Có chuyện gì vậy??

-Không có gì, Anna giận dữ chút thôi, em sẽ đi nói chuyện với nó.

Nó giờ điện thoại lên và nói, hắn gạt đầu, nó đi xuống dưới

Tại phòng Anna, là căn phòng số 3 nhìn ra phía thị trấn, màu chủ đạo là màu hồng phấn, căn phòng chống không, chỉ có mấy túi đồ vứt trên ghế sofa dài màu hồng sen. Chủ nhân của căn phòng này ở ban công, nhìn ra phía thị trấn mọi người đang đi lại tấp nập, ai ai cũng vui vẻ, cô buồn chán thờ dài:

-Haizz. ...

-Mày làm gì mà buồn thế, không vui vì được đi đến Thụy Điển-nhà của Kelvin à??

Nó nói rồi bước ra, ngồi bên cạnh Anna, Anna quay sang ngạc nhiên:

-Sao mày lại ở đây??

-Để xem cái đứa tự ái vì bị mắng sắp tự tử chưa?? –Nó nhìn ra phía thị trấn

-Sắp rồi đó. –Anna

Cả hai đều im lặng, một lúc sau, nó nói:

-Tao xin lỗi.

-... –Anna quay sang ngạc nhiên nhìn nó

-Tao không nên nói với mày như vậy, phải có thời gian để quay trở lại chứ? Đừng có nghĩ mình là đồ vô dụng nữa, không có mày chuyển đi không vui đâu, như oan hồn bám theo vậy. . –Nó cười

-... -Anna ngạc nhiên

-Tao nói thế thôi, ngày mai trượt tuyết, mày cứ giữ cái mặt đó thì không thắng nổi Mary đâu, lần này có thêm cả Bảo Ngọc và Layla nữa, đừng để mày luôn luôn xếp cuối chứ. –Nó

-Cứ đợi đó, nhất định lần này tao sẽ đứng đầu, cả mày nữa Sarah, tao sẽ đánh bại mày. –Anna nói, xung quanh tỏa ra lửa giận ngút.

-Thế thì mày còn phải tập luyện nhiều nữa

Nó cười đều, Anna tức giận, đầu bốc khói. Chợt Anna nói:

-Sao hôm nay mày lại để ý đến tao vậy?? Lạ à nha!!

-Tao cũng không để ý đến mày đâu, nhưng nhờ Layla nhắc cho tao.

Nó giờ ra chiếc điện thoại hiển thị tin nhắn của Layla “Trông Anna có vẻ buồn lắm, có lẽ là chuyện hồi sáng, mày đi xem nó thế nào đi!!”. Anna nhìn tin nhắn, mỉm cười:

-Cô ấy chu đáo thật đấy, không như ai đó...

Nó gật đầu.

.....

Ngày hôm sau

-Núi tuyết ở đây đẹp thật đó, tuyết mềm quá.

Bảo Ngọc đứng trên đỉnh núi nhìn xuống, Mary chen vào:

-Tuyết thế này tha hồ ngã nha, Anna.

-Lần này nhất định tao sẽ thắng bọn mày, cứ chờ đó. –Anna tức giận

-Ghe chưa, lần này còn muốn thắng cả Sarah cơ đấy!! –Mary

-Thì không?? –Anna

-Tất nhiên rồi. –Nó

-Lần này Layla và Bảo Ngọc cũng tham gia nha!! –Mary

-Ok. –Layla và Bảo Ngọc đồng thanh

Sau khi chuẩn bị sẵn sàng, Ken hô to ra lệnh:

-Chuẩn bị... 1...2...3..

Vừa dứt lời, 5 người trượt xuống với tốc độ chóng mặt, đi đầu là nó, tiếp theo là Bảo Ngọc, Mary, Anna, Layla.

5 phút sau

Kết quả trận đấu là nó về đầu, tiếp theo là Anna, Layla, Mary và Bảo Ngọc đồng hạng. Nó nhìn Anna cười:

-Khá lắm, nhưng chưa đủ để vượt qua tao đâu.

-Mây hãy đợi đấy, sẽ có ngày tao vượt qua được mày. HÃY ĐỢI ĐẤY

-HA...HA...HA...AAA....

Mọi người cười lớn.

.....

8 ngày sau

Trong 8 ngày đó, mấy người bọn nó đi thăm rất nhiều nơi ở Thụy Sĩ. Hiện tại, tất cả mọi người đang ăn sáng ở dưới phòng ăn, nó bước vào, mọi người ngạc nhiên, Ken hỏi:

-Em đi đâu vậy??

-Mọi người chuẩn bị đi, chúng ta sẽ đến hồ Geneva. –Nó

-Yeahh!! Nice!!

Anna vui mừng reo lên, chợt nó nói:

-Thu dọn hết đồ đạc, chúng ta sẽ đến đó rồi đến thẳng sân bay và về luôn. –Nó

-Hà ?? –Anna, Layla, Mary, Kelvin, Bảo Ngọc và Ken đồng thanh.

-Có phải về sớm vậy không?? –Kin

-Đúng đó, đúng đó, hay ở thêm một ngày nữa nha.

-Máy bay trực thăng sẽ cất cánh trong 30 phút nữa, mọi người không nhanh thì có thể ở lại bao lâu tùy ý.

Nó giờ đồng hồ ra trước mặt và nói, mấy người kia vội vàng chạy lên phòng mình và thu dọn đồ đạc, hấn vẫn ung dung ngồi ăn, nó ngồi bên cạnh, thắc mắc:

-Anh định ở đây luôn à?

-Không, nhưng phải ăn đã, còn đồ đạc thì... Vida, phiền cô vậy. –Hấn

-Vâng thưa cậu chủ.

Cô người hầu tên Vida vội lên phòng hấn và thu dọn đồ đạc.

25 phút sau

Mọi người xách đồng đồ đạc xuống phòng ăn, nhìn cảnh tượng trước mắt, hấn và nó đang thông thả ngồi ăn, mọi người tức giận nhưng đầu làm gì được. Nó nhìn thấy thì đặt đĩa xuống, uống nước rồi lau miệng, nó đứng dậy và nói:

-Đi thôi.

Hấn cũng đứng dậy đi theo, mọi người nhìn hấn ngạc nhiên, Kelvin hỏi:

-Mày không thu dọn đồ đạc à??

Hấn không nói gì, chỉ ra phía cô Vida đang mang túi đồ của hấn xuống, mọi người tức xì khói, sao ai cũng phải nhanh chóng thu dọn mà tên này chỉ việc sai người khác làm như vậy??

30 phút sau

Chiếc máy bay của nó đã đáp xuống sân bay riêng gần hồ Geneve, từ chỗ này có thể nhìn thấy toàn bộ hồ, hồ rộng lớn, một màu xanh biếc, nổi bật nhất là lâu đài Chillon. Anna nói:

-Woww~~ Nó thật là đẹp.

-Này Sarah, chúng ta sẽ đi thăm hồ à?? –Mary

-Ừ. –Nó

-Đi bằng gì vậy?? –Bảo Ngọc

-Du thuyền. –Nó

-Em chu đáo thật đó, đã chuẩn bị du thuyền rồi!! –Kelvin

-Không!! –Nó

-Nhưng bây giờ mới đi thuê thì khó lắm đó. –Ken

-Mọi người sẽ đi bằng thuyền của tôi.

Mọi người đồng loạt quay lại nhìn, một người con trai bước ra, anh ấy trông cực kì đẹp trai, người lại, thân hình to lớn, tóc đen, mắt xanh, da trắng như men xút, mặc áo dạ sẫm đen, quần jean đen bó ống, trong mặc áo len đen cổ cao. Anna nói:

-Đẹp trai quá, đen toàn tập luôn.

-Phong cách vẫn không thay đổi nhỉ, anh Harry

Hấn nghe thấy tức giận lắm bầm “Anh Harry cơ đấy, làm như thân lắm không bằng”.

Nó nói, anh chàng kia tiến đến gần, ôm chầm lấy nó làm ai đó ghen đỏ mặt, chàng trai nói:

-Lâu không gặp em, Sarah

-Anh chuẩn bị xong chưa?? –Nó

-Tất nhiên rồi, anh đã thuê cả lâu đài Chillon luôn rồi đó. –Harry

-Tuyệt vời. –Anna vui mừng reo lên

-Đây là... –Harry

-Đây là bạn em: Anna, Mary, Allegra (Bảo Ngọc đó), Layla, Kelvin, King, Kin-anh trai em và Ken. –Nó chỉ ra từng người để giới thiệu.

-Chào mọi người, tôi là Harry, cái tên này có phải là người làm em khóc suốt suốt không??

Hắn bực bội lắm lắm “Làm như hiểu nhau lắm không bằng”

Harry chỉ về phía Kin, nó đỏ mặt, Ken chợt nhớ ra điều gì và hét to

-Ah!! Harry!!

-Ken, lâu rồi không gặp. –Harry

-Hóa ra Sarah một mực đòi tới đây là để gặp mày. –Ken

“Làm như thân lắm, tôi tận Thụy Sĩ để gặp cơ đấy” –Hắn tức giận lắm lắm một mình

-Mới nhìn tao tưởng thằng nào cơ đấy. –Harry

-Tao đẹp trai hơn chứ gì, mày không phải khen đâu. –Ken cười

-Mày mơ à, tao thấy mày xấu hơn nhiều, như một người khác vậy, tao tưởng mày là cái thằng nào đi xách đồ cho Sarah đó. –Harry

-Mày....

Ken tức giận, Harry cười lớn, Ken định xông vào cho Harry một chận thì nó nói:

-Đi thôi, du thuyền ở đâu??

-Đi theo anh. –Harry khoác vai nó

-Khoan đã, cậu ta là ai?? Có quan hệ gì với em và Ken.

Hắn không kiềm nổi nữa, xông tới kéo nó ra, tức giận nói. Nó và Ken phì cười, nó nói:

-Anh ghen à??

-Không!! –Hắn đỏ mặt

-Vậy thì không cần phải nói rồi

Nó nói rồi cùng Harry bước đi, để cho hắn ở đằng sau tức giận, xung quanh tỏa ra luồng không khí hắc ám.

Trưa hôm đó, tại lâu đài Chillon

-HẢ?? ANH HARRY TỪ CHỐI SARAH Á???

Mọi người đồng thanh hét lên, hắn tức giận, không ngờ tên này lại dám từ chối Angel của hắn. nó cười:

-Ừ, hồi đó còn nhỏ, tao cũng vừa mới đến Pháp ở với anh Ken, anh Harry là bạn của Ken, em suốt ngày bám theo anh Harry khiến cho anh ấy tức giận lắm, anh ấy mắng tao rồi đuổi tao đi luôn. Mấy lần tao rủ anh ấy và Ken sang Anh nhưng đều bị từ chối.

-Lạ nha, mày có bao giờ thêm làm quen với ai đâu. –Bảo Ngọc

-Mọi người không nhận ra anh Harry giống ai à??

Nó nói, mọi người nhìn kỹ Harry rồi đồng thanh hét lên (trừ Kin, Ken, nó, Harry):

-KIN

Nó mỉm cười, Harry nói:

-Anh cũng tức lắm, khi biết Sarah thân thiết với anh vì anh giống anh nó, nhưng thấy nó tội nghiệp quá, nên anh nhận làm anh nó luôn.

-Hóa ra là vậy.

Hắn nghe thấy thì bất chợt nói ra, mọi người đồng loạt quay lại nhìn, rồi cười trông rất gian, Harry nói:

-Tên này có phải đã đổ dưới chân Sarah không???

-Cậu đoán đúng rồi đó, xin giới thiệu, đây là King William, là em rể tương lai của tôi!! –Kin

-Ai là em mày chứ?? –Hắn đỏ mặt

-Thế mày không muốn à, không muốn thì tao cho người khác vào vị trí đó nha!! –Kin

-Không... -Hắn vội nói

-HA...HA...HA... –Mọi người cười to

-Chắc lúc này nhìn thấy tôi thân thiết với Sarah, cậu tức giận lắm nhỉ?? –Harry

-Còn phải nói nữa à, chắc chắn là tức điên luôn ấy chứ?? –Bảo Ngọc

Hắn và nó đỏ mặt, chợt Harry quay sang hỏi Ken:

-Còn vợ mày đâu?? Mày cô này đưa nào là vợ mày??

-Đây, Allegra!! –Ken chỉ về phía Bảo Ngọc làm cô đỏ mặt

-Thật là một cô gái xinh đẹp. –Harry

-Tất nhiên rồi. –Ken tự đắc

-Xinh đẹp như Stella của tao. –Harry

-Mày/anh vẫn còn nhớ á?? –Ken và nó ngạc nhiên

-Tất nhiên rồi, hai người giám phá chuyện của tôi, tôi sẽ làm cho mối tình của hai người rồi tung lên cho mà xem. –Harry tức giận

-HA...HA...HA... Chuyện lâu rồi, mày nhắc lại làm gì?? –Ken cười

-Đúng đó anh, mà giờ anh và Stella thế nào rồi?? –Nó

-Đính hôn rồi, cô ấy hiện giờ đang ở Mĩ. –Harry

-Chúc mừng, chúc mừng nha. –Ken và nó đồng thanh

-.....

Tối hôm đó

Chiếc máy bay trực thăng chuẩn bị cất cánh, Harry ôm lấy nó nói:

-Nhớ sức khỏe nha!! Đạo này trông em yếu lắm đó!!

-Vâng. –Nó

-Nhớ sang thăm anh thường xuyên nha, anh bận không thăm em được. –Harry

-Tháng nào em cũng đến đây mà. –Nó cười

-Thì phải sang nhiều hơn và phải dẫn theo Bảo Ngọc và King nữa, anh sẽ cho hai người ghen đỏ mặt luôn. –Harry

-Tạm biệt anh nha, Harry. –Nó

- Tạm biệt.

Harry nói, nó mỉm cười rồi bước lên trên trục thẳng. Chiếc trục thẳng cất cánh bay đi, Harry nhìn theo mỉm cười “Nhớ sống tốt nha, Sarah”

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70

Giới thiệu nhân vật:

Harry Potter: 18 tuổi, trông cực kì đẹp trai, người lại, thân hình to lớn, tóc đen, mắt xanh, mũi cao da trắng như men xúr và đặc biệt là trông rất giống Kín. Cực kì thông minh, tính cách vui vẻ, hòa đồng, dễ gần nhưng cũng cứng trạc, chín chắn, hiểu chuyện, có thể nhìn thấu được người khác. Rất giỏi võ, là thiên tài trong việc điều hành, đã tốt nghiệp đại học, học trên nó một khóa. IQ 240, anh sở hữu đồng thời điều khiển hàng nghìn khách sạn và resort lớn trải khắp thế giới.

t/g: Hihi,xin lỗi nha, mình là fan Harry Potter nên lấy luôn thần tượng!!

END

Tại San Francisco

-Á.....

Người đàn ông ôm mặt đau đớn, người phụ nữ cầm con dao dính đầy máu đưa lên miếng liếm thử, cười nửa miệng:

-Máu của người, mặn quá.

Những người theo bà ta cùng với người đàn ông vừa nãy rùng mình sợ hãi, người phụ nữ này không phải là người mà là ác quỷ khát máu. Người phụ nữ giờ dao trước mặt ông ta, ông ta sợ hãi nói:

-Xin đừng giết tôi, làm ơn đừng giết tôi....

-Những người biết chuyện đó, đều phải chết.

“PHẬP”

-Á.....

Người đàn ông la lên rồi ngã gục xuống đất, người phụ nữ ra lệnh cho những người theo mình:

-Dọn dẹp đi

Bà ta bước đi, quay lại nhìn cái xác mỉm cười “Ông là người cuối cùng rồi”

.....

10 ngày sau

Nó mệt mỏi mở mắt, ngồi dậy và cầm điện thoại lên “Lại một năm nữa”.

Sau khi VSCN xong, nó xuống phòng bếp, mọi người đang ăn sáng, nó ngồi xuống vị trí của mình, rồi quay sang Kín nói:

-Anh Kín, lát anh sang Anh Quốc cùng em.

-Sao vậy?? Có chuyện gì?? –Kín ngạc nhiên

-Anh cứ biết vậy là được rồi.

Nó nói rồi đứng dậy trong khi chưa ăn gì, Kín nhìn Anna, Mary, Bảo Ngọc ý muốn hỏi nhưng 3 người chỉ lắc đầu, chợt Anna nói:

-Như vậy càng tốt chứ sao, chúng ta sẽ làm cho Sarah bất ngờ luôn.

-Đúng ha. –Bảo Ngọc

-Mà... hình như hôm nay ngoài sinh nhật Sarah, hình như là

Kin chợt nhớ ra điều gì đó, nhưng Mary chen ngang:

-Anh nhớ giữ chân nó nha, đừng để nó biết kế hoạch của chúng ta.

-Nó là ai vậy??

Nó đi xuống, mặc đồ đen từ đầu đến chân, Mary vội nói:

-Là Layla ý mà, tụi này định đến chỗ Layla chơi mà không nói với nó.

-Anh Kin, anh còn chưa chuẩn bị à, mặc đồ đen, cavat trắng nha.

Nó quay sang Kin, Kin gật đầu rồi lên phòng thay đồ.

Đúng lúc đó, Kelvin và hấn bước vào, nhìn nó, Kelvin hỏi:

-Em định đi đâu vậy???

-Anh. –Nó

-Sao lại đi tới đó?? Có chuyện gì à?? –Kelvin

Nó không trả lời, quay sang nhìn hấn nói:

-Thay đồ đi, sang Anh cũng em.

-Anh cùng phải đi sao?? –Hấn ngạc nhiên

-Đúng vậy. –Nó

-Mày đi thay đồ đi, tao chuẩn bị cho mày rồi.

Ken từ trên đi xuống, vứt cho hấn bộ lễ phục màu đen, áo sơ mi trắng cùng với cavat đen. Hấn không nói gì, đi vào phòng thay đồ. Một lúc sau, Kin từ trên phòng đi xuống, hấn cũng bước ra, Kin nhìn hấn nói:

-Bộ tóc của mày, không hợp cho lắm nhì.

Hấn bắt gác sờ lên tóc của mình rồi nhìn nó, nó nhìn nhưng không nói gì, nhìn đồng hồ rồi nói:

-Đi thôi, muộn rồi đó.

-Việc còn lại nhờ 4 người nha. Ken

-Ok, cứ giao cho tụi này.

Kelvin nghe răng cười, nó nhìn thắc mắc định quay lại hỏi nhưng lại bị hấn kéo đi.

Tại Anh Quốc

Hai chiếc xe của hấn và Kin đi tới một khu vườn rộng lớn, ở ngoài cổng có mấy người bảo vệ canh giữ, xung quanh có hàng rào sắt cao bao bọc, nơi đây được bao phủ toàn bộ bởi hoa lan với đủ thứ màu sắc khác nhau. Mùi hương của hoa lan tỏa khắp nơi khiến cho người khác cảm thấy dễ chịu, nhưng đối với nó thì... Kin nhìn nó lo ngại:

-Không phải em bị dị ứng với hoa lan à??

Nó không nói gì, Ken thấy vậy vội nói:

-Toàn bộ hoa ở đây đều do Sarah tạo nên, nó đã loại bỏ hương khiến nó bị dị ứng rồi.

-Toàn bộ đều do em trồng sao??? Tại sao chứ??? –Kin ngạc nhiên

-Vì đây là một nơi vô cùng quan trọng.

Nó nói, Kin và hấn nhìn hai người thắc mắc, chợt ba nó đi tới, nhìn thấy bọn nó, ông tiến tới vui mừng nói:

-Các con tới rồi à?? Vậy thì cùng vào thăm mẹ con luôn đi.

Kin và hần nghe xong thì ngạc nhiên, Kin lắp bắp:

-Kh...không...l...lẽ...hôm...n...nay...l...là...

-Là ngày mẹ em mất à?? –Hần

Nó gật nhẹ đầu rồi đi vào trong, 4 người kia đi vào theo.

Trước mộ của mẹ nó có rất nhiều hoa hồng trắng và hoa lan trắng, nó lắc đầu nói:

-Lại đến sau rồi.

-Chỗ hoa này của ai vậy?? –Kin ngạc nhiên

-Của mấy người trong bang, ở tập đoàn, họ tới đây thăm mẹ.

Nó nói rồi đặt bó hoa hồng trắng của mình ở khoảng trống ngay phía trước ngôi mộ, ba nó cũng đặt hoa gần đó, nó ngồi xuống bên cạnh và nói:

-Mẹ ơi, hãy nhìn xem, năm nay con dẫn ai đến thăm mẹ nè!! Con đã từng hứa với mẹ là sẽ có một ngày, con sẽ dẫn anh Kin cùng với ba đến thăm mẹ.?? Con gái của mẹ sẽ không buồn nữa đâu, con sống rất vui về mẹ ạ, bây giờ bên cạnh con có rất nhiều bạn. Và đặc biệt bây giờ con đã có King, anh ấy đã hứa rồi, anh ấy sẽ luôn ở bên cạnh con, mẹ hãy nhìn xem, con gái của mẹ chọn khéo lắm phải không?? Mẹ cũng đừng buồn nha, mẹ sẽ không phải cô đơn lâu nữa đâu.

Nó nói rất nhiều, rất lâu, nước mắt không ngừng chảy, Kin đi tới đánh vào lưng nó mắng:

-Nhóc con, nói vui về mà nước mắt nước mũi tùm lum thế hả??

-Hôm nay còn ít đó nha, chứ mọi lần trước mỗi lần đến ngày nay là anh phải đứng bên cạnh nó đến nỗi tê hết chân luôn, phải lau hết mấy bịch khăn giấy, mấy chiếc khăn tay. Thế nên mỗi lần anh đều phải mang theo rất nhiều khăn, đề phòng trường hợp hết nè.

Ken tuân ra một chàng, nó nhìn anh bằng ánh mắt sắc hơn dao khiến Ken rùng người, Kin xoa đầu nó:

-Nhóc con, em vẫn mít ướt như ngày nào nhĩ??

-Giang sơn dễ đổi, bản tính khó dời mà!! Mít ướt mãi mãi chỉ là mít ướt mà thôi, anh nhớ có lần em khóc nhem hết cả một cái áo của Harry, khiến nó rất tức giận và phải bỏ luôn kia. -Ken

“Bốp”

Từ đâu một viên đá bay tới chọi trúng đầu Ken, Ken ôm đầu nhìn xung quanh tức giận nói:

-Thằng nào dám chọi đá vào tao vậy??

-Mày có cần phải nói quá vậy không?? Tao đâu có tức giận chỉ là phải bỏ cái áo đó đi thôi, nhưng cũng nhờ tao mà mày thoát được đó.

Harry đi tới, trên tay cầm một bó hoa hồng trắng, nó vui mừng nói:

-Anh tới rồi à??

-Tất nhiên phải tới chứ, những năm trước anh tới muộn để không bị em ăn vạ, không ngờ lần này lại gặp. Còn đây chắc là ngài James phải không?? – Harry nhìn nó cười rồi quay sang ba nó

-Đúng vậy, đây là ba tôi. –Kin

-Chào, tôi là Harry, là bạn của Ken và Sarah. –Harry cúi đầu chào

-Chào cậu, cảm ơn vì đã luôn quan tâm đến con gái tôi. –Ba nó

Harry cười, rồi anh đi tới, nhìn cảnh tượng trước mắt thì lắc đầu ngao ngán nói:

-Có phải mua nhiều hoa đến vậy không?? Nhiều tới mức không biết để đâu nữa rồi nè

Harry đặt bó hoa gần đó, chạm tay lên ảnh mẹ nó và nói:

-Cô ơi, cháu đến rồi nè, nhưng bây giờ cháu không phải là cây dựa cho Sarah nữa vì đã có tên King kia rồi, cháu vui lắm cô. Cô ở dưới đó hãy luôn vui

về nhà.

-Tên đó, có về thân với mẹ em nhi??

Hắn mãi mới nói một câu, Harry đi tới, cười:

-Tất nhiên rồi, năm nào cũng tới mà. (rồi quay sang nhìn nó) Coi em kìa, lại khóc nữa phải không?? Mỗi lần đến thăm mẹ là mỗi lần hao hụt kinh tế.

Nó tức giận quay đi chỗ khác, mọi người bật cười, Ken nói:

-Đúng là chỉ có Harry mới có thể chọc cười con nhóc này thôi.

-Cũng nhờ tao mà mấy lần thoát tội và tao cũng mấy lần suýt chết đó. –Harry

-Tao biết rồi, cảm ơn mày. –Ken

-À!! Sarah này...

Kin định quay sang hỏi nó điều gì đó nhưng đã không thấy nó đâu, Kin nói:

-Không biết đi đâu rồi, cả tên King cũng đi luôn.

-Chắc là đi tới chỗ ba anh Gin đó, hai người mất cũng ngày mà. –Ken

-Hay chúng ta về trước đi, cũng muộn rồi, còn phải chuẩn bị tiệc nữa chứ. –Kin

-Các con về trước đi, ba muốn nói chuyện với mẹ con một chút.

Ông James nói, Ken, Kin và Harry gật đầu rồi đến sân bay, trở về Việt Nam

.....

Tại chỗ nó và hắn

-Sarah, chúng ta đi thăm ai vậy??

Nó và hắn đang ở nghĩa trang, nơi có hàng ngàn ngôi mộ bằng đá trắng và có hình cây thánh giá, chợt nó dừng lại, đặt bó hoa cúc màu trắng xuống. Hắn cúi xuống nhìn kĩ hơn, rồi quay sang hỏi nó:

-Của ai vậy??

-Chú Charles, ba anh Gin. –Nó

Hắn gật đầu, nó ngồi cạnh ngôi mộ nói:

-Chú Charles, bây giờ con đã có người bảo vệ rồi, chú không phải lo lắng cho con nữa đâu. Người đã làm hại chú và mẹ con, con nhất định bắt bà ta phải trả giá. Anh Gin sống tốt lắm, anh ấy giúp con rất nhiều, anh luôn chăm sóc con, xem ra ngược lại với việc chú nhờ rồi (mỉm cười). Ở trên đó, chú hãy chăm sóc mẹ giúp con nha, hai người sẽ không phải cô đơn lâu nữa đâu.

Hắn nhìn nó đầy hoài nghi, định hỏi nhưng có người đi tới, Gin nhìn thấy nó mỉm cười nói:

-Em tới sớm thế.

-Sớm?? Trời quá trưa rồi, sao lại nói là sớm được. –Nó

Gin nhìn đồng hồ rồi cười ngại, nó nói:

-Chuyện ở tập đoàn Trần gia thế nào rồi?? Ổn chứ??

-Mọi việc đều suôn sẻ, còn bên đó ổn không?? –Gin

-Tốt. –Nó

-Vậy thì ổn rồi. –Gin cười

-Cảm ơn anh.

Nó nói, hắn và Gin ngạc nhiên quay sang nhìn nó rồi chợt mỉm cười, Gin xoa đầu nó nói:

-Ngốc, cảm ơn gì chứ?? Em thay đổi nhiều nhĩ??

-Thay đổi gì chứ, tôi đi về trước đây.

Nó đỏ mặt vội đi, hấn cũng đi theo, Gin ở đó cười lớn tiếng khiến nó càng ngại hơn.

Đi được một quãng, hấn hỏi nó:

-Vừa nãy em nói, sẽ không để mẹ em và chú Charles cô đơn là ý gì vậy??

-À, không có gì đâu. –Nó giật mình

-Vậy sao em lại giật mình?? –Hấn

-Có à??? –Nó ngạc nhiên

-Có đó, nhóc con. –Hấn kí nhẹ đầu nó

-Sao lại gọi em là nhóc con, em chỉ nhỏ hơn anh 1 tuổi thôi đó. –Nó

-Nhìn em đi, cao có một mẫu, không là nhóc con thì là siêu mẫu chắc?? –Hấn

-Cũng được 1m68 đó nha. –Nó

-1m68 à, lùn quá đó, kém anh hơn 20cm lận. –Hấn xoa đầu nó

-Kệ em chứ?? Rồi em sẽ cao thêm!! Anh cao bao nhiêu mà giám nói?? –Nó

-1m89.

Hấn vỗ ngực tự đắc, nó tức giận lườm hấn, rồi nói:

-Cao quá thành dị đó, bình thường như em thôi là được rồi. –Nó

-Nhóc con, không phải tự an ủi đâu, em không cao được nữa đâu, nào phát triển quá rồi mà. Hơn nữa, em và Kin cũng gần tuổi nhau, mà Kin quá cao nên em thấp là điều đương nhiên. –Hấn

-Cứ đợi đó nha.

Nó đổi quay mặt đi hướng khác, hấn phì cười rồi quay sang nó dỗ dành:

-Thôi được rồi, đừng dỗi nữa, để anh đưa em đi chơi đâu đó nha, phải tự thưởng cho mình một ngày nghỉ đi chứ?? Vui đầu mãi trong đồng công việc sẽ chóng già đó!!

Nó quay sang nhìn hấn, mỉm cười gật đầu.

Sau đó hấn và nó đi đến công viên, rồi đi ăn kem.

Tại quán kem xxx ở Anh

-Coi em kia, có phải ăn nhiều vậy không?? Sẽ bị đau họng đó.

Hấn lắc đầu nhìn nó, trước mặt nó bây giờ là rất nhiều loại kem khác nhau với đủ thứ mùi vị, nó nói:

-Còn anh thì đừng có hóp hồn con gái nhà người ta nữa.

Hấn nhìn xung quanh, mọi ánh mắt đều đang đổ dồn về phía hấn, hấn nói:

-Tại sao trong đây lại toàn nữ vậy?? Em ghen à??

-Vớ vẩn, ai ghen chứ??

Nó đỏ mặt rồi cầm cùi ăn kem, hấn nhìn nó phì cười. Chợt nhớ đến những lời Ken nói với hấn, năm nào cũng vậy, cứ đến ngày này, nó đi thăm mẹ và Charles xong là nhốt mình trong phòng mấy hôm liền, ai gọi cũng không chịu ra, không chịu ăn uống gì.

Sau khi ăn kem xong, nó nhìn đồng hồ rồi nói:

-Muộn rồi, về thôi, em muốn về Việt Nam trước khi trời tối.

-Được thôi, vậy đi máy bay riêng đi, như vậy sẽ tiện hơn đó. –Hắn

-Vâng.

Nó gật đầu, sau đó hai người trở về Việt Nam bằng máy bay riêng dành cho hoàng gia Anh.

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71

Nó và hắn ngồi trên máy bay, nơi đây chỉ có duy nhất 2 người họ cùng với tiếp viên, khi công trưởng và 2 phụ lái. Bỗng nhiên hắn nói:

-Angel, lát về tới bar Hell nha, mọi người nhắc em tới đó, hình như có vụ gì đó.

Nó nhìn hắn mỉm cười rồi gật đầu, chợt nó nhăn mặt đau đớn, hắn lo lắng hỏi:

-Em làm sao vậy??

Nó không nói gì, vội lấy lọ thuốc đổ ra khoảng chục viên và uống. Một lúc sau, cơn đau giảm đi, lúc này nó quay sang hỏi nó:

-Em làm sao vậy, sao phải uống nhiều thuốc vậy???

-Em không sao đâu, làm việc nhiều nên đầu hơi đau một chút thôi.

Nó mỉm cười, hắn không hỏi thêm gì nữa vì biết có hỏi nó cũng không trả lời, nhưng vẫn hoài nghi nhìn nó. Nó nhìn ra ngoài bầu trời.

Flash Back

2 ngày trước tại New york

Một người bác sĩ nước ngoài trông rất già từ bên ngoài bước vào, Harry vội nói:

-Sarah như thế nào rồi??

-Tiểu thư, dạo này cô cảm thấy như thế nào??

-Nó tái phát nhiều hơn, đau hơn. –Nó

-....

Vị bác sĩ không nói gì, nhưng khuôn mặt lo lắng, ba Ken vội hỏi:

-Con bé sao rồi??

-Tình hình của tiểu thư Vernilazz ngày càng nguy hiểm, động mạch chính dẫn máu tới tim có hiện tượng bị vỡ ra. thuốc tôi cho tiểu thư chỉ để làm giảm đau khi cơn đau tái phát, còn muốn chữa khỏi thì chỉ còn cách. –Bác sĩ

-Cách gì?? –Harry

-Thay tim cho tiểu thư. –Bác sĩ.

-Vậy ông hãy mau liên lạc với tất cả mọi bệnh viện, quả tim đó dù đáng giá bao nhiêu tôi cũng sẽ mua về. –Ba Ken

-E rằng khả năng tìm được tim phù hợp với tiểu thư là rất thấp, tiểu thư thuộc nhóm máu AB RH-, nên bắt buộc phải tìm người có nhóm máu đấy, trong khi nhóm máu AB RH- 2000 người mới có 1. Hơn nữa, AND của tiểu thư rất đặc biệt, khó có thể tìm được người có 2 yếu tố như vậy để thay tim cho tiểu thư. Trừ khi.

Bác sĩ nói nhưng nhìn sang phía nó, nó lắc đầu ý bảo không nói, Harry sốt ruột, sốc áo bác sĩ lên và nói:

-Trừ khi cái gì, ông hãy mau nói ra??

-Trừ khi đó là tim của anh chị em cùng ba cùng mẹ với tiểu thư.

Bác sĩ sợ hãi vội nói, mọi người ngạc nhiên, khuôn mặt thay đổi, Harry như chết đứng, buông tay thả áo vị bác sĩ kia xuống, anh cúi nhẹ đầu xin lỗi bác sĩ. Vị bác sĩ kia cũng không tính toán gì, ông nhẹ nhàng phủi áo của mình, Harry quay sang nó lắp bắp:

-Kin.

-Không. –Nó

-Nhưng nếu không làm vậy em sẽ... –Harry

-Tuyệt đối không. Em làm mọi chuyện đều vì Kin, dù em có như thế nào đi nữa em cũng không để chuyện đó xảy ra.

-Tôi còn bao nhiêu thời gian.

Nó quay sang hỏi bác sĩ, vị bác sĩ kia trả lời:

-Nhiều là 3 tuần.

Nó không nói gì nữa, bước đi, Harry và ba Ken vội đi theo sau

.....

End Flash Back

Tại sân bay Việt Nam

Hắn và nó bước xuống từ chiếc máy bay hoàng gia Anh với sự ngưỡng mộ của mọi người, nhưng cũng không ít lời bàn tán:

-Có phải chàng trai kia là thiếu gia của William không??

-Cô gái đi bên cạnh là ai??

-Chắc chắn là người của hoàng gia Anh rồi!!

-Trời ơi, mỹ nhân!!

-.....

Nó và hắn cũng đã quá quen với những lời bàn tán rồi, hai người đi đến chiếc xe của hắn, hắn mở cửa cho nó, chọt nó dừng lại và lấy điện thoại ra, xem cái gì đó, rồi quay sang hắn nói:

-Anh về trước đi, em có việc phải đi

-Có chuyện gì vậy?? –Hắn lo lắng

-Không có gì đâu, chuyện nhỏ thôi mà.

Nó cười rồi chạy đi, không để hắn nói câu nào.

Nó vừa chạy đi dòng chữ trong điện thoại hiện lên trong đầu nó “Sarah, cậu hãy mau tới đây đi, tớ có chuyện cần nói với cậu”.

Tại quán cafe xxx

-Hi Sarah!! Cậu đến nhanh thế!!

Layla giờ tay ra hiệu cho nó, nó đi tới, ngồi đối diện với Layla rồi hỏi:

-Có chuyện gì vậy??

-Không có gì đâu, chỉ mà mình biết hôm nay sinh nhật cậu nên đã làm bánh kem mang đến thôi.

Layla vừa nói thì chiếc bánh sinh nhật được đem ra, nó nói:

-Cảm ơn cậu nha, đây là lần đầu tiên trong vòng 12 năm qua, có người chúc mừng sinh nhật mình.

Lời nói của nó làm Layla vô cùng ngạc nhiên, chả phải nó luôn có anh Ken, Mary, Anna và Harry bên cạnh hay sao??

Layla hỏi nó:

-Có chuyện gì vậy??

-Ngày này mỗi năm mình luôn nhốt mình trong phòng, làm sao có ai chúc sinh nhật được chứ. –Nó

-Sao vậy?? –Layla

-Vi... hôm nay cũng là ngày mẹ mình và một người rất tốt với mình mất.

Nó cúi đầu xuống, nước mắt nó rơi xuống, từng giọt từng giọt rơi xuống đất, chạm vào sàn nhà rồi vỡ òa. Layla bỗng biến tới, nhẹ nhàng ôm lấy nó và nói:

-Đừng buồn nữa mà, ngày này 17 năm trước là ngày hạnh phúc trong cuộc đời mẹ cậu, đừng để nó biến thành ngày bi thảm chứ, trên thiên đàng, mẹ cậu chắc chắn sẽ không vui đâu.

Nó ngạc nhiên nhìn Layla, rồi chợt mỉm cười, Layla cũng mỉm cười rồi nói:

-Thôi chúng ta ăn bánh đi, dù sao hôm nay cũng là sinh nhật mình mà.

-Đúng rồi ha, chúc Layla sinh nhật vui vẻ nha. –Nó

-Cảm ơn.

Layla cười tươi rồi cắt bánh đưa cho nó, rồi cô nói:

-Mọi người không làm sinh nhật cho cậu à??

-Ở bar Hell, mấy người đó định tạo bất ngờ cho mình. –Nó nhận lấy bánh kem.

-Sao cậu biết vậy?? –Layla ngạc nhiên

-Nhà mình có camera mà!!

Nó cười, Layla gạt đầu hiểu ra, rồi Layla nói:

-Cậu ăn bánh kem đi, do chính tay mình làm đó.

-Cảm ơn cậu nha.

Nó nói rồi cho bánh kem lên miệng ăn thử, nó bỗng ngạc nhiên rồi nói:

-NGON QUÁ !!!Bánh kem việt quất à?? Mình thích vị việt quất nhất đó.

-Thật sao?? Mình cũng vậy. –Layla

-Nhưng nó khác với bánh kem mình thường ăn. –Nó

-Đúng vậy, mình có công thức đặc biệt mà. Hơn nữa mình còn có cho thêm một thứ nữa, nó có công dụng cực mạnh. –Layla

-Là gì vậy?? –Nó

-Mình đã dùng triết xuất của một loài cây và một số chất khác trộn vào từng quả việt quất và trộn chung với bột làm bánh, kem tươi. Dung dịch đó có tác dụng gây ngủ cực mạnh, chỉ cần sử dụng một chút thôi, dù ai đi chăng nữa ít nhất cũng sẽ ngủ trong vòng 3 giờ, dù có làm thế nào cũng không thức dậy đâu.

Layla nói khuôn mặt thay đổi, một sắc lạnh đến đáng sợ, nó ngạc nhiên, xung quanh nó bỗng nhiên mờ dần đi:

-S...sao...câu...lại...

Nó chưa nói xong đã gục xuống bàn, phục vụ trong quán thấy vậy liền chạy ra, hỏi:

-Quý khách, quý khách có bị làm sao không ạ??

-Không sao đâu, cô ấy uống say quá rồi mới tới nơi hẹn, ngủ một chút sẽ khỏe thôi, tôi sẽ đưa cô ấy về

Layla nói rồi đưa tiền từ 1000\$ cho phục vụ, tên phục vụ thấy tiền là mắt sáng, cũng không hỏi gì thêm nữa, chỉ cúi chào rồi đi vào trong. Layla mỉm

cười, thông thả uống nước và lấy điện thoại ra nhắn tin báo cho ai đó rồi kéo tay nó qua vai mình dìu nó đi.

Cùng lúc đó tại bar Hell

Trong bar không có một người khách nào, chỉ có Kelvin, Mary, Anna, Kin, Ken, Bảo Ngọc, Harry, Gin, Ngọc Diệp, Nhật Nam, Ryan-anh trai Anna, ba nó, ông nó, ông hần, tứ đại hậu vệ, thánh cô thánh nữ, ba Ken, Thanh Trúc, Victor-phó giám đốc của tập đoàn Vernilazz và quản lí Jun cũng với mấy người phục vụ.

Cạch,

Cánh cửa mở ra, mọi người chuẩn bị sẵn sàng, hần bước vào, mọi người ngạc nhiên, Kin hỏi:

-Thiên Băng đâu mà??

-Không biết. –Hần

-Anh đi cùng cô ấy mà, giờ nói không biết là sao?? –Ken

-Sarah nói bận rồi đi rồi. Mà cậu là ai thế?? –Hần

-Victor Roberts, phó giám đốc Vernilazz, thay mặt người trong tập đoàn đến mừng sinh nhật chủ tịch. –Victor

-Tên này hàn khí cũng nặng nhĩ?? –Kelvin ngạc nhiên

-Chắc chắn bị nhiễm của Sarah rồi. –Ryan

-Sao anh không bị nhiễm chút nào vậy ?? –Harry

-Anh không nhiễm nổi cái đó chứ sao?? –Bảo Ngọc

-Allegra xinh đẹp, em có bị nhiễm chút nào không ?? –Harry khoác vai Bảo Ngọc

-Nó ở sẵn trong máu rồi, chỉ được Sarah làm cho tăng lên thôi. –Bảo Ngọc cười

-Con nhỏ đáng ghét, cái tính máu lạnh có tốt đẹp gì đâu. –Harry

-Anh là ai ?? –Tứ đại hậu vệ đồng thanh, khuôn mặt sắc lạnh đến đáng sợ

-Sao giám nói đại tỳ/Thiên Băng là đáng ghét chứ?? –Hà Mi, Hà Vi/Ngọc Diệp tức giận đồng thanh

Harry nhìn xung quanh, toàn bộ mọi người nhìn anh với ánh mắt đáng sợ, Ken thấy không ổn phá vỡ bầu không khí đáng sợ, anh kéo Bảo Ngọc về phía mình rồi đánh vào đầu Harry:

-Thằng khốn, sao mà giám khoác vai vợ tao???

-Mày vì tình bỏ bạn à?? –Harry ôm đầu

-Cậu còn nói vợ vẫn nữa thì không sống yên với 6 người bọn họ đâu, toàn cao thủ cả đấy. –Kin

-Không lẽ mấy người này là tứ đại hậu vệ và thánh cô thánh nữ hả?? –Harry

-Sao cậu biết?? –Kelvin

-Sarah nói cho tôi nghe, nó suốt ngày dận đi dận lại là không được để Ken biết. –Harry

-Ganh tị với anh thật đó, nó mãi mới chịu nói cho tụi em nghe, không ngờ lại kể cho anh nghe. –Anna

Harry mỉm cười, Nhật Nam chỉ tay về phía Harry và nói:

-Cậu ta là ai vậy??

-Là người mà Sarah cực kì yêu quý, là người anh trai thứ hai của Sarah, người luôn ở bên cạnh nó, an ủi nó. ... –Mary nói một tràng

-Vậy nên mấy người đừng có đụng vào nha!! –Anna

-Mà anh Harry, anh biết Sarah là sát thủ. –Bảo Ngọc

-Sát thủ Angel Ice đúng không?? Hơn nữa anh còn biết nhóc đó là chủ tịch Vernilazz, bang chủ Angel, đại tỳ B&W. –Harry

- Anh có lẽ biết nhiều về Angel quá nhỉ?? –Hắn này giờ mới lên tiếng

-Về Angel Ice, một lần khách sạn của tôi bị phá rối bởi một đám người trông rất đáng sợ, bảo vệ cũng như lực lượng an ninh không làm gì được đám người đó. Chính Sarah đã đánh chúng, khiến chúng sợ hãi mà bỏ chạy, từ đó mà nó gây thù chuốc oán với cái tổ chức Black gì đó. Sau đó tôi hỏi mãi nó mới chịu khai ra, rồi còn dạy tôi chút võ để phòng thân, nhưng tôi nghĩ chỗ võ đó cũng đủ để đạt giải thành phố rồi. –Harry

-Hóa ra vì lý do đó mà khiến Black Dragon mượn cớ tấn công và bắt đại tỷ ra nhập. –Ông hắn

-Cô công chúa này của ta dính phải nhiều thị phi thật đó

-Mà không biết con nhóc đó đi đâu đến giờ vẫn chưa về?? Không biết nó có về kịp không nữa, thời gian của nó không còn nhiều nữa rồi.

-Haizz. ...

Ba Ken nói, mọi người chờ dài.

3 giờ sau

Tại một khu nhà hoang cách thành phố 200km về phía Tây

Một căn phòng toàn mùi ẩm mốc, sau khi trời nó xong, Layla nhìn nó “Tôi xin lỗi, Sarah”.

Một người phụ nữ bước vào trong phòng, mặt bà ta đeo mặt nạ, nhìn nó rồi quay sang Layla, bà ta nói:

-Cô ta còn bao nhiêu lâu sẽ dậy.

-Khoảng 10 phút nữa. –Layla nhìn đồng hồ rồi nói

-Cô ra ngoài đi, tôi sẽ đợi cô ta dậy.

Người phụ nữ kia ra lệnh cho Layla, Layla cúi đầu rồi đi. Người phụ nữ nhìn nó mỉm cười xảo quyệt:

-Sarah Vernilazz Liechtenstein, cô đã rơi vào tay tôi thì chỉ có con đường chết.

HA...HA...HA....

Bà ta cười lớn rồi lột mặt nạ bằng da ra, trên má có vết sẹo dài trông rất sợ.

10 phút sau

Nó mở mắt, cảm thấy đầu đau đốn, một mùi ẩm mốc xộc vào trong mũi nó, nó nhăn mày khó chịu, chợt có tiếng cười lớn:

-HA...HA...HA....Cuối cùng cũng tỉnh rồi à?? Tao tưởng mày sốc thuốc chết luôn rồi chứ???

Nó nhìn cũng quanh tìm chủ nhân của giọng nói đó, bóng đèn bật lên, mọi góc ngách của căn phòng đều được nhìn thấy rõ. Một người phụ nữ bước ra, khuôn mặt xinh đẹp nhưng trông rất gian xảo, ngoài ra trên mặt của bà ta còn có một vết sẹo dài trông rất đáng sợ, nó ngạc nhiên:

-Rose!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72

Tại bar Hell

-Cái con nhóc này, không biết đi đâu nữa, đến giờ vẫn chưa chịu đến đây.

Ken tức giận nhìn đồng hồ rồi mắng nó, mọi người không nói gì vì ai cũng giống như Ken, đều đang rất nóng lòng đợi nó. Im lặng một lúc, hắn chợt nói:

-Sarah, cô ấy bị gì vậy???

Mọi người ngạc nhiên nhìn hấn, ông hấn, ba Ken và Harry giật mình, hấn thấy vậy liền quay sang hỏi Harry:

-Dạo này, cô ấy thỉnh thoảng lại ôm ngực đau đớn, rồi uống rất nhiều thuốc, tôi đã nhặt lấy một viên và đem đi kiểm tra thì biết đó là thuốc giảm đau chuyên dành cho tim, hơn nữa loại thuốc này chỉ được sản xuất tại Mỹ và của một giáo sư là bác sĩ điều chế nên. Anh biết chuyện gì đang xảy ra phải không??

Mọi người tập chung nhìn Harry, anh quay sang nhìn ba Ken rồi nhìn đến ông hấn, ông hấn nói:

-Thôi được rồi, đến lúc phải nói rồi.

-Harry, cháu nói cho mọi người biết đi, tất cả mọi chuyện. –Ba Ken

-Thực ra là.....

Harry kể một chàng, khuôn mặt mọi người biến sắc, mặt ai cũng tái nhợt lại:

-KHÔNG THỂ NÀO!!!

Mọi người đồng thanh, hấn tức giận đập vỡ chiếc bàn bằng thủy tinh cứng gần đó, mắt hấn toàn một màu đỏ, mọi người nhìn hấn mà sợ hãi, khi hấn tức giận có sức mạnh thật đáng sợ. Kin đứng dậy nói:

-Tôi sẽ thay tim cho nó, đứa em gái đáng thương của tôi, nó đã phải chịu khổ nhiều rồi, đến khi thành công và có hạnh phúc thì lại gặp phải chuyện này, tôi nhất định phải để nó sống.

Mọi người ngạc nhiên nhìn Kin, Harry phản đối:

-Không được, nó sẽ không bao giờ đổi mạng của cậu để cứu mạng mình đâu, cậu là anh trai con bé mà không hiểu à???

-Nhưng mà..... –Anna

-Hơn 7 tỉ người trên trái đất này, chắc chắn sẽ có một người có tim phù hợp với nó. –Ken

-Dù là ai đi chăng nữa, tôi cũng sẽ lấy bằng được.

Hấn nói, hai tay nắm chặt tới mức bật máu, mọi người nhìn hấn sợ hãi.

Tại chỗ của nó

-HA...HA...HA... Vẫn còn nhận ra tao sao??

Bà Rose cười lớn, khuôn mặt của nó chuyển sang lạnh như tảng băng, xung quanh tỏa ra hàn khí đang sợ. Nó nói:

-Sao có thể quên được chứ, mặt ai tôi cũng có thể quên nhưng riêng mặt bà tôi sẽ luôn luôn khắc cốt ghi tâm. Mà hình ảnh của bà cũng phải thay đổi rồi nhì???

“CHÁT”

-MÀY CÒN DÁM NÓI NỮA À?? CHÍNH MÀY ĐÃ GÂY NÊN CHO TAO VẾT SẸO NÀY, CHÍNH MÀY ĐÃ LUÔN PHÁ HOẠI CUỘC SỐNG CỦA TAO. GIA ĐÌNH TAO ĐANG YÊN ỔN, MÀY TỰ NHIÊN LẠI XUẤT HIỆN LÀM GÌ ĐỂ HẠI ĐỨA CON GÁI TAO, MỘT ĐỨA BỊ GIẾT, MỘT ĐỨA HẬN TAO ĐẾN XƯƠNG TỦY. VÀ TAO PHẢI CHỐN CHUI CHỐN RUI THỂ NÀY

Bà Rose tát mạnh vào mặt nó và giận dữ hét lên, nó nhếch mép cười khinh bỉ:

-Chính bà mới là người phá hoại gia đình của tôi, chính bà đã giết mẹ tôi, chính bà đã chia cắt ba cha con tôi những 12 năm. Chính bà đã tự tay giết hại con bà, bà còn đổ lỗi cho ai được nữa, người đời từng nói “hồ dữ không ăn thịt con” mà bà lại giết hại chính con gái ruột của mình. Bà không bằng cả loài cầm thú....

“CHÁT”

Nó chưa nói xong bà Rose đã giơ tay lên tát mạnh vào mặt nó, máu từ miệng rỉ ra, bà ta tức giận:

-Con khốn, đến nước này mà mày vẫn còn dám chửi tao à???

-Con người sớm muộn gì cũng chết, chết sớm hơn một ngày có làm sao đâu. Mà bà nghĩ giết tôi thì bà sẽ được sống yên à?? –Nó cười

-HA...HA...HA.... Tao quên mất, mày là sát thủ Angel Ice, đại tỷ của B&W, tao giết mày thì chỉ có con đường chết (bà ta ra vẻ sợ hãi nhưng chợt thay đổi khuôn mặt). Mày chỉ tao sợ chết, tao đã có gan bắt mày sao lại không có gan đối đầu với đám người vô dụng đó chứ.

Nó cười, một nụ cười khinh bỉ dành cho người đàn bà độc ác:

-HA...HA...HA.... Đám người vô dụng ư?? Hóa ra bà không có cả gan đấu với đám người vô dụng đó mà lại phải sống chui sống lủi thế này à???

Xem ra bà còn vô dụng hơn cả đám người bà nói.

“CHÁT”

-CÂM MIỆNG LẠI.

Bà Rose tát mạnh vào mặt nó, nó ngẩng mặt hết nhìn bà ta đầy căm phẫn, ánh mắt sắc lạnh gần như soi thấu tâm gan của bà ta khiến bà ta bất giác rùng mình. Bà Rose lấy chiếc roi da ra và nói:

-Trước khi chết nên tận hưởng cuộc sống một chút nhỉ??

-Đừng nói nhiều, muốn giết cứ giết, tôi không phải loại người tham sống sợ chết như bà. –Nó

-Được thôi, vậy tao sẽ cho mày toại nguyện.

Bà ta dứt lời, cầm roi lên và đánh không ngừng vào nó, những vết đánh hằn lại trên tay nó, máu rỉ ra

.....

10 phút sau

Người nó đầy những vết thương dài của dây da hằn lên, những vết màu đỏ dài, chảy rất nhiều máu, nó nhăn mặt đau đớn. Bà ta vớt chiếc roi da, nói:

-Mày không muốn biết người bắt mày đến đây thực sự là ai à??

-Layla, không phải là con nuôi của bà sao?? –Nó

-Đúng vậy, nó là người của tao, n thân phận của nó là ai thì.....

Bà Rose cười gian xảo. nó nhăn mày, bà ta nói:

-Ừm xem nào, con bé sinh ngày 31/1 nhóm máu AB RH-, IQ 240, mày không thấy lạ à???

Nó im lặng suy nghĩ, chợt nó ngẩng đầu lên:

-Không lẽ Layla là.....

-HA...HA...HA.... Cuối cùng cũng đoán ra rồi à???

Bà Rose cười lớn, nó ngạc nhiên, nói:

-Tại sao bà làm vậy???

-Còn cách trả thù nào tốt hơn là cho chính chị gái mày giết mày chứ?? –Bà Rose

-Sao bà lại có được Layla?? –Nó

-HA...HA...HA.....

Bà Rose cười to rồi kể lại

.....

Flash Back

17 năm trước

Bà nó ngồi gục trước phòng phẫu thuật, một vị bác sĩ khoảng 35t bước ra, bà nó chạy tới, nhìn bác sĩ với ánh mắt đầy mong đợi, vị bác sĩ đó cười tươi:

-Chúc mừng ngài, phu nhân sinh một cặp song sinh, sức khỏe của phu nhân đã ổn định và được đưa vào phòng hồi sức rồi. Nhưng.....

-Nhưng cái gì?? –Bà nó lo lắng.

-Đứa bé gái sinh ra đầu tiên do thiếu nước đã mất từ lúc còn ở trong bụng, chúng tôi không còn cách nào khác.....

Vị bác sĩ kia nói rồi bước đi, chân ba nó như chết tại chỗ, nhưng ông vẫn cố gắng vào phòng bệnh nơi mẹ nó đang nằm. Mẹ nó tỉnh dậy, tay đang ôm đứa con gái bên cạnh, nhìn thấy ba nó thì cười nói:

-Anh yêu, hãy nhìn xem này, con gái của chúng ta đáng yêu quá!!

Ba nó đi tới, nhìn đứa bé trên tay và mỉm cười, mẹ nó ngược nhìn ba nó và hỏi:

-Anh ơi, anh sao vậy?? Mà anh hỏi bác sĩ đi, đứa còn lại đâu rồi??

-Em hãy thật bình tĩnh nghe anh nói. –Ba nó ngồi xuống cầm tay mẹ nó

-Có chuyện gì vậy?? –Mẹ nó

-Do thiếu nước mà một đứa đã mất ngay từ khi còn ở trong bụng. –Ba nó

-KHÔNG THỂ NÀO, SAO CÓ THỂ NHƯ VẬY CHỨ?? CON GÁI CỦA EM, NÓ CÒN CHƯA ĐƯỢC SỐNG NGÀY NÀO, CHƯA TỪNG MỘT LẦN NÀO NHÌN THẤY ANH NĂNG MẶT TRỜI MÀ.

Mẹ nó bất ngờ, vừa nói vừa khóc, ba nó vội ôm lấy mẹ nó và nói:

-Em đừng quá kích động!!! Em vừa sinh xong nên còn yếu lắm. Em kích động quá sẽ ảnh hưởng đến vết thương đó.

Mẹ nó gạt đầu, ba nó từ từ buông mẹ nó ra, ông nói:

-Em nghỉ ngơi đi, con cứ để anh chăm sóc.

-Vâng. Mà Kin đâu anh?? –Mẹ nó

-Kin đã có vú chăm rồi, em không phải lo lắng.

Ba Kin bỗng đứa bé rồi đi ra.

Tối hôm đó

Bà Rose đứng ở bãi đỗ xe phía sau của bệnh viện, nơi đây rất ít người lui tới và không có camera chống trộm. Một vị bác sĩ lén lút mở cửa rồi bước ra và đi tới chỗ bà Rose, tay ông ta bỗng theo một đứa trẻ, bà Rose nói:

-Là đứa bé này à??

-Đúng vậy?? Đứa trẻ này là con của vợ chồng ông James. –Bác sĩ

-Ông làm tốt lắm.

Bà Rose lấy từ trong xe ra hai vali loại to, bà ta nói:

-Tiền của ông đây, 10000000\$ tiền mặt, với số tiền này ông có thể sống cả đời mà không bao giờ phải nhìn thấy bệnh nhân nữa.

-Được rồi, nhưng hãy chăm sóc đứa bé này thật tốt. Nó không có tội gì. –Bác sĩ

-Không cần ông nhắc. Nhưng chuyện này tuyệt đối ông không được nói cho ai biết. Nếu không. ... –Bà Rose

-Chắc chắn rồi.

.....

End Flash Back

-THÌ RA CHÍNH BÀ ĐÃ CHIA RẼ CHỊ EM TÔI. –Nó tức giận

-Đúng vậy, là tao đó.

Bà Rose nói, nó tức giận cố gỡ dây trời ra nhưng vô dụng, bà Rose nâng cằm nó nói:

-Đừng phía sức vô ích, sẽ nhanh thôi, tao sẽ cho mày đoàn tụ với bà mẹ của mày. ĐỪNG HẬN TAO NHA, LỖI LÀ DO MÀY, TAO CHỈ TRẢ LẠI THÔI. LÃNH HẠN THIÊN BĂNG!!!

Bà ta nói rồi đi ra ngoài, nó tức giận nhìn theo.

Tại bar Hell

-Cái con nhóc này, nó đi đâu không biết?? Gọi điện thì không nghe máy. –Ryan

-Hay là Sarah gặp phải chuyện gì rồi?? Mẹ em vẫn chưa bị bắt, không biết trùng bà ấy đã bắt Sarah đi rồi!!! –Ngọc Diệp

-Có thể lắm, cả Layla cũng không thấy đâu, không chừng.

Ken nói, hấn đứng dậy, Kin thấy vậy hỏi:

-Mày định đi đâu vậy???

-Đi tìm Sarah. –Hấn

-Tao đi cùng mày. –Kin

-Cả tôi nữa.

Harry, Victor và Nhật Nam đồng thanh. Hấn gật đầu. Chợt hấn dừng lại, cầm điện thoại lên và nói:

-Ai??

-Tôi, Layla đây. Sarah đang bị bắt, anh hãy mau tới đây đi.-Đầu dây bên kia nói

-CÁI GÌ?? BỊ BẮT?? CÔ ĐANG Ở ĐÂU?? -Hấn lo lắng

-Ở đây không có địa chỉ rõ ràng, tôi sẽ gửi ID của máy phát tín hiệu mà tôi đã gắn trong người Sarah cho anh. Mau bảo Falco tìm ra đi, hãy nhanh lên, không Sarah sẽ bị nguy hiểm đây.-Layla

-Sao cô lại nói cho tôi biết?? Không phải chính cô đã bắt Sarah sao?? -Hấn

-Chuyện dài lắm, tôi sẽ giải thích sau, các người hãy mau tới đây đi.-Layla

-Khoan đã, có phải cô là -Hấn

- (im lặng một hồi rồi mới trả lời) Snow.-Layla

Đầu dây bên kia đã cúp máy, hấn vội vứt điện thoại cho Thiên Bảo và nói:

-Sarah đã bị bắt, hãy mau tìm ra chỗ cô ấy, ID của máy phát tín hiệu trong này.

Mọi người bỗng thay đổi sắc mặt, Thiên Bảo vội lôi máy tính ra và ấn không ngừng. Chợt anh đứng dậy và nói:

-Đi thôi.

Tất cả mọi người đều vội chạy theo.

Tại chỗ nó

Nó nhăn mặt đau đớn, mồ hôi chảy đầm đìa, mặt trắng bệch không còn giọt máu.

Layla chạy vào, vội đưa thuốc cho nó uống, sau khi con đau giảm dần, nó nhìn Layla nói:

-Sao cậu có nó??

-Tôi thấy lọ thuốc trong túi của cậu, thuốc mới lấy 2 ngày trước mà voi đi gần một nửa nên tôi nghĩ cậu cần nó, tôi đã mang theo. –Layla

-Sao cậu lại làm vậy?? –Nó

-Tớ đã nghe hết rồi, mọi chuyện boss và cậu đã nói với nhau. –Layla

-Vậy là cậu đã biết.

Nó cúi đầu xuống, Layla lao tới ôm lấy nó:

-Đúng vậy, chị đã biết mọi chuyện, chị xin lỗi đã làm hại đến em. Em đừng lo lắng, chị đã gọi điện cho King rồi, bọn họ đang sẽ tới đây nhanh thôi.

-Chị đừng nói vậy, tất cả đều do người phụ nữ kia lừa chúng ta. –Nó

-Chị sẽ cõi trõi cho em, chúng ta sẽ thoát khỏi nơi này.

Layla vội cõi trõi cho nó, hai người chạy ra, đi đến cầu thang thoát hiểm thì gặp bà Rose cũng với rất nhiều người đứng chặn ở đó. Bà ta nhìn nó rồi nhìn Layla, mỉm cười nói:

-Hai đứa đi sớm thế, ta còn chưa kịp tiếp đãi gì mà.

.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73

Trước cửa phòng phẫu thuật, hấn đi đi lại lại, thỉnh thoảng lại dừng lại trước cửa phòng phẫu thuật. Khoảng 30 phút sau mọi người mới tới nơi, Kín chạy đến:

-Sarah và Layla đâu rồi??

Hấn không nói nhìn vào phía trong phòng phẫu thuật, Harry nói:

-Sau khi lấy đạn ra, phải đưa Sarah đến Mĩ ngay, ở đây e rằng sẽ không duy trì được lâu đâu, chí ít ở bên đấy còn có thể kéo dài thời gian để.....

-Nhưng tại sao Thiên Băng lại bị căn bệnh đó, nó không hề mắc bệnh tim bẩm sinh, chắc chắn khi ở Anh con bé cũng được chăm sóc rất tốt. Vậy tại sao lại.....? –Ba nó

-Do.... –Ba Ken ngập ngừng

-Do con chip được gắn ở động mạch cổ đúng không??

Hấn im lặng nãy giờ lên tiếng, mọi người quay sang hấn ngạc nhiên, Ken vội nói:

-Sao có thể chứ???

-Sao lại không?? Gắn mấy thứ đó vào người, có lợi thì chắc chắn có hại, không việc gì toàn mĩ cả. –Hấn

-Không thể nào!! –Kelvin

-Đúng vậy, là do nó.

Ông hấn lên tiếng, mọi người ngạc nhiên, ông nó lắp bắp:

-T...tại...s...sao...ch...chứ???

-Khi gắn con chip đó, nó được gắn ở dây thần kinh, nếu biết sử dụng đúng mức thì nó sẽ không gây hại gì nhưng Angel lại quá lạm dụng nó, sử dụng nó quá nhiều, quá nhiều sóng từ, virus đã xâm nhập. Con bé đã cố gắng tiêu diệt virus bằng máy tính nên sóng máy tính đã truyền thẳng vào người nó. Người bình thường có thể chỉ bị nhiễm một số triệu chứng nhẹ nhưng quá nhiều lần như thế đã làm ảnh hưởng đến động mạch cổ, gây ảnh hưởng đến máu. Máu nhiễm sóng từ truyền tới tim gây tổn thương nặng, không chỉ như vậy, nó còn ảnh hưởng đến cả các động mạch quanh tim. Tuy chuyện này rất khó tin, từ trước đến giờ cũng chưa có hiện tượng này bao giờ nên không có cách cứu chữa.

Ông nó giải thích, mọi người nghe chuyện thì mặt cũng tái lại, sợ hãi, Thiên Bảo nghĩ một lúc rồi nói:

-Nếu bị nhiễm sóng từ thì có thể dùng tia phóng xạ để chữa....

-Cách đấy chúng tôi đã thử rồi, nhưng con chip kia chống tia phóng xạ. –Harry

-Thì tháo con chip ra là được. –Gin

-Không được, không thể tháo ra, hơn nữa dùng tia phóng xạ cũng chữa không được đâu. –Ba Ken

-CHẾT TIỆT!!

Hắn tức giận quát lên, mọi người quanh đó nhìn hắn sợ hãi, Kín suy nghĩ một hồi rồi nói:

-Hãy để tôi thay tim cho nó.....

-Sarah sẽ không nhận đâu, sẽ có cách khác mà... -Harry

-.....

6 giờ sau

Phụt

Đèn phòng phẫu thuật tắt bác sĩ bước ra, hỏi:

-Ai là người nhà của bệnh nhân Tuyết Nhi??

Mọi người đi tới, ba nó hỏi:

-Con bé sao rồi??

-Bệnh nhân bị thương rất nặng, trúng rất nhiều đạn tuy đã lấy ra và qua khỏi con nguy hiểm. Nhưng..... –Bác sĩ

-Nhưng gì?? –Kín lo lắng

-Hai người đi theo tôi.

Bác sĩ nói rồi đi vào phòng của mình, Kín và ba đi theo.

30 phút sau, Kín và ba nó đi ra, hai người thần thờ như vừa mới bị cướp đi linh hồn. Gìn hỏi:

-Layla sao rồi???

-Vô phương cứu chữa. –Kín lắc đầu

-KHÔNG THỂ NÀO!! Layla ơi, tại sao chứ,... HUHUUH.....

Anna hét lên, Kelvin đi tới ôm lấy un ửi.

Khoảng 30 phút sau, một vị bác sĩ nữa bước ra, bác sĩ hỏi:

-Ai là người nhà của bệnh nhân Lãnh Hàn Thiên Băng??

Tất cả mọi người vội đi tới, hắn hỏi:

-Cô ấy sao rồi??

-Viên đạn chỉ làm bệnh nhân thương nhẹ ở tay, không ảnh hưởng nghiêm trọng nhưng tim của cô ấy thì.... Chúng tôi đã cố gắng hết sức, nhưng vẫn không biết nguyên nhân là gì?? Tôi nghĩ mọi người nên đến Mi và nhờ một vị bác sĩ là giáo sư, người này rất nổi tiếng về tim mạch và hệ thần kinh, ông ấy có thể cứu được cho cô ấy. –Bác sĩ

-Tên ông ta là gì?? –Ken

-John Heysham –Harry

-Ông ấy cũng chính là vị bác sĩ đã điều trị cho Sarah đúng không?? –Hắn

-Đúng vậy, chỉ có một cách duy nhất là thay tim. –Ba Ken

-Nếu ngay cả ông ấy cũng không chữa được thì tôi cũng xin phép.

Bác sĩ này vội đi, sao ông ta có thể chữa cho 1 người mà ngay cả người giỏi nhất trong ngành cũng bó tay chứ.

.....

Cạch. Cánh cửa mở ra, mọi người bước vào phòng, hắn tiến tới gần nó, quỳ gục xuống, cầm lấy bàn tay nhỏ bé của nó. Nó tỉnh dậy, nhìn thấy hắn liền mỉm cười, hắn trách:

-Còn cười được nữa à?? Sao em không nói với anh??

-Anh biết rồi à?? –Nó

-Anh đã hứa sẽ bảo vệ em cả đời rồi mà, dù em có đi đến đâu đi chăng nữa, anh cũng đi theo để bảo vệ em. Dù là.....

Hắn đang nói thì bị nó dùng tay che miệng lại, nó mỉm cười:

-Đồ ngốc, anh mong em chết lắm à?? Nhưng dù em có chết thì em vẫn sẽ luôn ở bên cạnh anh mà, anh phải sống, sống cả cho phần của em. Anh phải thay em chăm sóc ba, anh Kin và cả chị Layla nữa.

-Không, thiếu em thì cuộc sống này đối với anh còn có ý nghĩa gì nữa, anh không thể sống nếu thiếu em –Hắn

-Đừng nói vậy chứ, em không sao, em ổn mà.

Nó nhìn hắn mỉm cười, rồi nhìn sang phía mọi người nói:

-Anh và mọi người ra ngoài đi, em có điều muốn nói với Leader, ông nội, chú John (ba Ken) và anh Harry.

-Được rồi.

Hắn nói rồi cùng mọi người bước ra ngoài

.....

Sáng hôm sau

-Sarah ơi, tụi này đến thăm mày nè.

Anna reo lên, cô cũng với Mary, Bảo Ngọc và K4 đến thăm nó. Nhưng trong phòng không thấy ai, mọi người đi hỏi khắp nơi, đi tìm khắp bệnh viện. Mary thờ dốc, nói:

-Cái con bé này, không biết đi đâu nữa. Cả ngài William, ba anh Ken và cả ông anh Kin cũng không thấy đâu.

-Ngay cả Layla cũng biến mất, mình không thấy cô ấy ở phòng điều trị. –Bảo Ngọc

-Mọi người tìm ở đây cũng vô ích thôi, Sarah và Layla đã bay sang Mỹ vào chuyến bay đầu tiên rồi, con bé nói muốn chữa khỏi cho Layla và không muốn mọi người đau khổ vì nó. –Harry từ đâu đi tới

-KHÔNG. –Hắn hét lên

-Cậu bình tĩnh lại đi, có la hét thì Sarah cũng không trở về đâu. Nó còn nhờ tôi đưa cho cậu cái này, cũng vì nó mà tôi ở lại đây đến tận bây giờ đó.

Harry lấy từ trong người ra một bức thư và đưa cho hắn, Harry nói:

-Tôi hoàn thành nhiệm vụ rồi, đi nhé. Angella à, em phải sống thật tốt nha, tên Ken mà bắt nạt em, cứ gọi cho anh, anh nhất định sẽ bay đến tận nơi đón em về Thụy Sĩ.

Ken tức giận kéo Bảo Ngọc ra và quát lớn

-THÀNG KHỐN, MÀY ẮN NÓI THẾ ĐẤY HẢ??? MÀY CÓ TIN TAO SẼ GIẾT MÀY KHÔNG???

“Tạm biệt mày, giữ sức khỏe đấy”

-TAO THÁCH ĐẤY!!

“Ừ, phải sống cho tốt vào”

Harry nói rồi lên xe và lao đi, tình bạn của hai người này, dù có chửi nhau đánh nhau đến mức nào đi nữa thì họ vẫn là bạn, vẫn quan tâm đến nhau. Đầu phải cứ nói nhưng lời yêu thương mới là yêu thương thật lòng, đâu phải cứ mắng chửi đánh nhau là ghét bỏ nhau.

Tại nhà nó

Hắn bước vào phòng của nó, nằm lên giường nó và lôi thư ra đọc:

.....

Gửi thiếu chủ thân yêu của em!!

Khi anh đang đọc thì chắc chắn em đang ở trên máy bay hoặc sang đến Mỹ rồi, anh đừng tìm em, vì anh sẽ không tìm được đâu, em chồn kĩ lắm mà!!

Anh à, vào ngày sinh nhật của em lúc 7 năm sau, hãy đợi em ở nơi anh thích nhất nha, hãy đợi cho đến khi mặt trời lặn. Nếu em không đến được thì đừng bao giờ đợi em nữa, anh hãy quên em và tìm cuộc sống mới cho mình nha, em không phải là tất cả của anh, chính bản thân anh mới là tất cả. Đừng vì một yếu tố như em mà làm tổn hại đến bản thân mình đây.

Giúp em chăm sóc ba em và anh Kin nha!! Anh phải sống thật tốt, sống thật lâu, sống cho cả phần của em nữa!!

Em yêu anh nhiều, thiếu chủ!!

.....

Hắn đọc xong thư, tay hắn run run, nước mắt hắn rơi xuống bức thư, chữ nhòe đi, hắn khóc, khóc rất nhiều, đây là lần đầu tiên trong đời hắn khóc. Tim hắn đau lắm, đau như muốn thắt lại, hắn đã quá yêu nó rồi, bảo hắn rời xa nó, sao hắn chịu nổi đây.

.....

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: End

7 năm sau

7 năm trôi qua, mọi thứ đã thay đổi rất nhiều, từ cảnh vật đến lần con người đều thay đổi, Anna và Kelvin đã kết hôn, Kelvin đang là thực tập viên của tập đoàn, đang được theo ba học công việc quản lí và kinh doanh. Mary và Kin cũng đã đính hôn, hai người đính với nhau như hình với bóng, đi đâu cũng có nhau. Kin với chức chủ tịch tập đoàn họ Trần khiến anh vô cũng đau đầu, công việc gì cũng đến tay, việc gì cũng phải giải quyết vì Gin đã về Vernilazz để cùng với Victor điều khiển tập đoàn. Ken và Bảo Ngọc thì đang sống tại nhà của nó, dù Ken đã có gắng cầu hôn bao nhiêu lần nhưng đều thất bại, đối với anh qua được ải này còn khó hơn chọc nó cười. Còn hắn, hắn ư?? Hiện tại đang sống một mình và chính thức điều hành tập đoàn, một ông chủ vừa đẹp trai vừa tài giỏi như hắn thì tất nhiên, con gái xếp hàng theo hắn có thể hết một vòng Trái Đất hoặc còn có thể hơn.

Tập đoàn của hắn từ khi hắn lãnh đạo đã đi lên hắn, vượt mặt tập đoàn Vernilazz, lên nắm top đầu, còn Vernilazz xuống thứ 2, những tập đoàn khác vị trí vẫn như cũ. Những tập đoàn top đầu đều hợp tác với nhau tạo thành một hệ thống không thể phá vỡ nổi.

Tại nhà nó

-Haizz.

Kin mệt mỏi vút mình xuống ghế và thở dài, Ken cười hỏi:

-Mày làm sao thế??

-Mệt. –Kin

-HA...HA....HA.... Cuối cùng mày cũng biết được nỗi khổ của ba mày rồi à?? –Ken

-Ồ, cũng phải công nhận là mày giỏi thật đó, ôm hết công việc vào người mà không hề than thở đến một câu. Cả tên Gin kia nữa, một mình điều khiển Vernilazz mà vẫn giữ được vị trí thứ 2, tao không thể nào đi lên nổi.

Kin quay sang hắn, hắn quay sang nhìn Kin với ánh mắt lạnh lùng, Ken cười:

-HA...HA....HA.... Sao mà mệt được chứ, nó đánh là sẽ nhớ đến Sarah, nên chỉ còn cách ôm hết việc vào người thôi.

Hắn quay sang Ken lườm khiến anh rợn người, Bảo Ngọc kéo tai Ken và nói:

-Anh còn giám nói nữa à?? Suốt ngày chỉ có biết bar, vũ trường, đua xe, tiệc tùng... Không tập chung vào công việc đi thì dù anh có cầu hôn em 1000 lần nữa em cũng không đồng ý đâu.

-A...A.... Anh biết rồi mà.... Anh hứa từ giờ sẽ làm việc mà

Ken kêu lên, Bảo Ngọc buông tai Ken ra, anh xoa tai đau đớn, anh quay sang nói với Kin

-Mày cũng đừng than nữa, Kelvin cũng không hơn gì mày đâu, nó cũng đang phải chai lưng làm việc kia, ngày trước thì suốt ngày chơi bời, bây giờ mới

phải chịu khổ.

-Ai vừa nhắc đến tao đấy??

Kelvin đi vào, trông anh không còn chút sức sống, Ken thấy vậy liền nói:

-Sao trông yếu thế, bị Anna làm cho mất hết năng lượng rồi à??

VÚT

-Á!!

Ken vừa nói xong thì một chiếc dép bay thẳng vào mặt anh, anh kêu lên, Anna hùng hổ xông tới mắng:

-Ăn nói cho cẩn thận nha, không anh sẽ ế cả đời đó.

Ken nhìn Anna sợ hãi, Mary từ trong bếp ra hỏi:

-Mày về bao giờ đấy??

-Vừa mới về nè, anh Kelvin vừa tan làm là tao kéo anh ấy đến đây luôn.-Anna

-Cũng sắp đến sinh nhật Layla và Sarah rồi, phải về chứ. –Kelvin cười

-1 tuần nữa thôi!! –Bảo Ngọc

-Kin!!

Hắn nãy giờ mới lên tiếng, Kin giật mình, rồi anh quay sang hắn, sợ hãi hỏi:

-Có chuyện gì??

-Layla, hồi đó bị làm sao?? –Hắn

Khuôn mặt Kin bỗng chốc thay đổi, anh nhăn mày khó chịu.

.....

Flash Back

Bác sĩ đóng cửa phòng lại, chỉ về phía bức ảnh nói:

-Có 2 viên đạn bắn vào đầu gây nên hệ thần kinh bị ảnh hưởng nghiêm trọng, một viên đã được lấy ra nhưng còn một viên nữa thì e rằng không thể, lấy nó sẽ gây nguy hiểm đến tính mạng của bệnh nhân. Hơn nữa trong đạn còn có thuốc gây tê liệt thần kinh. Chúng tôi đã tìm đủ mọi cách nhưng không thể....

-Nếu cứ để viên đạn ở đó thì thế nào?? –Kin

-Cô Tuyết Nhi sẽ sống mãi trong tình trạng này, sẽ không bao giờ tỉnh lại. –Bác sĩ

-Không thể nào, tôi chỉ vừa mới tìm lại được con gái thôi mà?? Sao chuyện này lại xảy ra....

Ba nó khóc, ba nó đã chịu quá nhiều tổn thương, đối với ông thêm nỗi đau này nữa như giọt nước làm tràn bể, không thể chịu đựng nổi nữa.

End Flash Back

.....

-Vậy là, Layla sẽ không bao giờ trở lại bình thường được nữa. –Bảo Ngọc

Kin gạt đầu, rồi anh quay sang hắn vỗ vai hắn nói:

-Mày nhất định phải chờ Sarah đó.

Hắn lờm Kin, rồi gạt đầu, Kin mỉm cười.

Hắn lên phòng, cầm bức thư của 7 năm trước lên, rồi cầm chiếc hộp, mở ra, bên trong là một chiếc nhẫn xinh xắn, được làm bằng bạch kim, có đính viên kim cương đen nhỏ xíu, hắn mỉm cười.

“1 tuần nữa thôi, anh sẽ được gặp em. Em phải tới đó, Angel”

Tại San Francisco

-Sao có thể như vậy chứ???

Một cô gái tức giận khi nhìn vào màn hình máy tính, cô ấy trông cực kì xinh đẹp, một người con trai có mái tóc màu đỏ trông rất đẹp trai đi tới, ôm cô gái từ phía sau, ghé sát tai cô gái nói:

-Có chuyện gì vậy em??

-Anh nhìn xem, cái tên chết tiệt đó, dám vượt mặt em lên đứng đầu. Thật khiến cho người ta tức chết mà.

Cô gái xoay màn hình lại cho chàng trai nhìn, anh nhìn ra mọi chuyện liền mỉm cười:

-Thế liệu em có bỏ tên chết tiệt đó để theo anh không??

-Anh này!! –Cô gái đỏ mặt đánh nhẹ vào chàng trai

-HA...HA...HA... Anh đùa thôi, anh hết hứng thú với em rồi, em gái ạ.

Chàng trai cười lớn khiến người cô gái càng thêm bức bối, chàng trai nói tiếp:

-Em có về không??

-Phải về chứ, có chết cũng phải về.

Người con gái nói rồi bước ra ngoài, người con trai nhìn theo cô rồi cười buồn “Vẫn không quên được, trong trái tim em vẫn chỉ có hấn ta mà thôi!!”

.....

1 tuần sau

Tại nhà nó

-Cái tên King này, không biết đi đâu nữa, mới sáng ngày ra đã chuồn mất tiêu rồi.

Kelvin tìm khắp nơi nhưng không thấy hấn đâu, Kin từ trên đi xuống, liền hỏi:

-Có chuyện gì vậy??

-Tao định nhờ King kí hộ cái hợp đồng giữa hai tập đoàn nhưng không thấy hấn đâu. Mà mày định đi đâu à??

Kelvin nhìn Kin ăn mặc khác thường, vet đen, áo sơ mi trắng, cavat đen, thì thấy tò mò, Kin nói:

-Đi thăm mẹ tao.

-7 năm rồi, thời gian trôi qua nhanh quá!! –Ken đi xuống, ăn mặc y chang Kin

-Em nhớ Sarah quá!! 7 năm rồi không được nghe nó nói. –Anna

-Nhất định hôm nay con bé sẽ trở về mà, đừng lo nữa, chắc chắn bây giờ King đang đợi nó.

Ken đi tới khoác vai Anna an ủi cô, anh ăn mặc không khác gì Kin, Anna ngược lên nhìn Ken, hỏi:

-Anh cũng đi à??

-Tất nhiên rồi!! Bây giờ có tới đó cũng không bị nó hành hạ nữa rồi –Ken mỉm cười

-Mọi người ở nhà chuẩn bị chào đón Sarah nha!! –Kin

-Ok!!

Mọi người đồng thanh, Kin mỉm cười rồi cũng Ken bay sang Anh.

4:30pm

Hắn đứng trước cánh đồng cỏ lau, cánh đồng được nhuộm màu vàng của ánh nắng hoàng hôn, đây là nơi đầu tiên mà nó cười với hắn, lần đầu tiên nó ở riêng với hắn, lần đầu tiên nó và hắn thân thiết như vậy.

Hắn nhìn về phía mặt trời, mặt trời lặn dần, lặn dần cho đến khi chỉ còn ánh sáng rực lên từ phía chân trời nơi mặt trời vừa đi xuống.

Hắn cười buồn “Cuối cùng em cũng không tới.”

Hắn đi ra khỏi cánh đồng, nhưng hắn quay lại phía cánh đồng nhìn một lúc nữa, như trông chờ điều gì đó sẽ xảy ra. Nhưng không hề có, toàn bộ cảnh vật đều được bao trùm bởi không gian yên tĩnh đến đáng sợ.

Hắn đi về phía chiếc xe Lamborghini Aventador LP 7004 roadster của mình, bỗng có tiếng gọi:

- Thiếu chủ.

Hắn giật mình, quay người lại, nó đang đứng ở đó, chắc chắn là nó, không phải ảo giác như những lần trước, hắn đi tới trước mặt nó, nó mỉm cười:

- Thiếu chủ, anh định bỏ em đi về à??

Hắn không nói gì, vội ôm chặt lấy nó như sợ nó sẽ bỏ đi rồi đặt lên môi nó nụ hôn nhẹ nhàng. Nụ hôn chứa đựng bao nhiêu tình cảm hắn dành cho nó, bao nhiêu yêu thương, bao nhiêu hờn giận, bao nhiêu sự nhớ nhung của sự chờ đợi.

Kin, Ken, Gin, Harry và Thiên Nam đứng ở gần chiếc ô tô đậu ở gần đó, Kin vỗ vai Thiên Nam, Thiên Nam quay sang kin mỉm cười:

- Yên tâm đi, anh hết hứng thú với Angel rồi.

“Sống tốt nha!! Angel!”

Flash Back

Tại Anh Quốc

Trước ngôi mộ của mẹ nó, Kin sờ tay lên ảnh của mẹ nó nói:

-Mẹ à?? Mẹ sống ở trên đó có tốt không?? Con nhớ mẹ nhiều lắm, nhớ cả cô em gái thất lạc của con nữa!! Mẹ cũng phải phù hộ cho nó, cho nó thật khỏe mạnh, để nó mau về đi, tên King kia sắp phát điên lên rồi.....

Chợt có người ôm Kin từ phía sau, cảm giác này quen lắm, cảm giác thân thương mà anh không thể nào quên được, người đó thì thầm:

-Anh hai!!

Kin giật mình nhận ra, anh quay lại và ôm trầm lấy:

-Nhóc con!! Sao bây giờ em mới về, em có biết là anh nhớ em nhiều lắm không??

-Em biết chứ, có biết thì em mới về đây gặp anh nè. Em biết chắc chắn anh sẽ tới đây, khóc lóc than phiền với mẹ..... -Nó cười

-Em làm thế nào mà khỏi bệnh đấy??

Ken hỏi làm nó giật mình, nó cúi đầu xuống đất tay run run, những giọt nước mắt rơi xuống, Kin thấy ngạc nhiên, nhưng khi hiểu ra anh cũng giống nó, mặt đen lại, anh lắp bắp:

-Kh...không...l...lẽ.... Không lẽ là Layla??

Nó gật đầu rồi nói:

-Đúng vậy, là chị ấy đã thay tim cho em, là chị ấy đã đổi sinh mạng của mình cho em, là chị ấy đã cứu sống em.

-Nhưng sao....không phải Layla không thể tỉnh rồi, sao có thể....??? -Ken

-1 tuần sau đó, tim của em như muốn nổ tung ra, đau tới mức muốn chết ngay lúc đó. Cũng đúng lúc đó, nhờ sự điều trị của bác sĩ bên Mỹ mà chị Layla đã tỉnh lại, nhưng do cột sống bị gãy nên bại liệt toàn thân, không thể hoạt động như người bình thường được nữa với lại chị ấy đã biết bệnh tình của em, nên đã quyết định hiến tim cho em. -Nó

-Vậy là nó đã.... -Kin

-Anh cũng đừng buồn nữa, không lẽ anh hai muốn Tiểu Băng chết đi à??

Nó mỉm cười, Kin búng trán nó cười nói:

-Em còn ở đây cười được nữa à?? Mau về đi, Tuấn Kiệt đang đợi em đó.

Nó gật đầu, đi đến trước mộ mẹ mình, đặt bó hoa lan trắng xuống, mỉm cười “Mẹ ơi, con đi nha!!”

End Flash Back

.....

Mãi cho đến khi hai người hết gần không khí hân mới buông nó ra, nó cúi gằm mặt xuống, mặt đỏ lên, hân mỉm cười nhìn nó “Còn xấu hổ nữa à??”

Hân quỳ xuống trước mặt nó, nâng tên tay chiếc nhẫn, hân mỉm cười trông rất đẹp trai, hân nói:

-Angel, trong khoảng thời gian 7 năm vừa qua, khi không được ở bên cạnh em, anh cảm giác như đã chết. Đối với anh, em là tất cả, em quan trọng hơn bất kỳ thứ gì, kể cả bản thân anh. Angel, anh yêu em rất nhiều, nhiều tới mức dù anh có nói một ngàn lần cũng không thể diễn tả được. Hãy đồng ý làm thiếu phụ nhân của anh nha!!

Nó ngạc nhiên, đỏ mặt, nó chần chừ một hồi rồi nói:

-Đi thôi!!

-Đi đâu?? Em vẫn chưa trả lời anh mà!!

Hân ngạc nhiên, hân sợ nó sẽ từ chối hân, hân sợ qua 7 năm tình cảm nó dành cho hân đã biến mất, hân sợ nó sẽ không phải là của hân nữa.

Nhìn gương mặt của hân, nó không thể nhịn cười, nhưng vẫn cố gượng nói giọng lạnh lùng:

-Đi đăng kí kết hôn!!

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

The End

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

T/g: Cảm ơn các bạn đọc giả yêu dấu đã đọc truyện của mình trong thời gian qua, nếu có chỗ nào còn thiết sót khiến cho không hài lòng, mong mọi người bỏ qua cho. Vì đây là lần đầu viết truyện nên ý nghĩ hơi táo bạo, có phần hoang tưởng nữa ^^ . Mọi người bỏ qua nha!!

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá - Angel Ice* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Ngoại Truyện

3 tháng sau

Tại nhà hấn

Căn nhà nguy nga lộng lẫy, được xây dựng theo kiểu lâu đài phương tây.

Hấn và nó ngồi trước ba mẹ hấn, không gian yên tĩnh đến đáng sợ, ba hấn chau mày, lẽ nào ba nó không nhận ra cô gái này này chính là chủ tịch tập đoàn Vernilazz hay sao?? Sao ông có thể hải lòng với người này được chứ??

Mẹ hấn thấy tình hình không ổn, liên lên tiếng quá vỡ bầu không khí im lặng này:

-Cô gái này là...

-Cháu là Sarah, Sarah Vernilazz, tên tiếng việt là Lãnh Hân Thiên Băng. –Nó cúi đầu

-Và là chủ tịch tập đoàn Vernilazz, kẻ thù không đội trời chung của James.

Ba hấn nói rồi cầm tách trà lên uống, hấn vội nói

-Bà à...

Nó giật nhẹ áo hấn, lắc đầu.

Không gian lại trở nên yên lặng đến lạ thường, chợt ba hấn đứng dậy nói:

-DÙ CÓ CHUYỆN GÌ XẢY RA ĐI NỮA, TA CŨNG SẼ KHÔNG BAO GIỜ ĐỒNG Ý CHO CON KẾT HÔN CÔ GÁI NÀY.

“Cốp”

“Á”

Một viên đạn nhựa từ đâu bay đến, trúng đầu của ba hấn, ba hấn nhắm mắt, tức giận nói:

-AI DÁM!!

“Cộp”, “cộp”, “cộp”...

Tiếng bước chân ngày càng gần, mọi người im lặng, ông nó bước vào, mọi người trong phòng ngạc nhiên:

-Ba/ông nội/ leader!!

Ông nó ngồi xuống cái ghế còn trống, ba hấn nói:

-Ba à, sao ba lại tới đây?? Không phải ba đang ở Anh sao??

“Cốp”

Ông hấn cầm gậy gõ vào đầu ba hấn, rồi nói:

-Thằng nghịch tử này, ta đến đây thăm con dâu ta, không thăm này đâu mà lo!!

-Ba à?? Sao lần nào ba cũng đánh con thế, đã hơn 40 tuổi rồi chứ ít ỏi gì đâu???

“Cốp”

-Còn nói nữa à?? Sao không rót trà cho ta??

Ông nó gõ tiếp, ba hấn vội rót nước rồi đưa cho ông hấn. Ông nó cầm tách trà, nhấp nhẹ rồi đặt xuống, lúc này hấn mới nói:

-Ông à?? Ông đến đây có chuyện gì vậy??

-Thằng nhóc này, con còn hỏi được nữa à?? Cũng đã 25 tuổi rồi chứ còn ít ỏi gì đâu??

-Không lẽ ba định... –Mẹ hấn

-KHÔNG!! NHẤT ĐỊNH CON KHÔNG ĐỒNG Ý!! –Ba hấn

“Cốp”

-Ta còn chưa lên tiếng phản đối, sao mày giám chứ?? Cuộc hôn nhân này, nhất định phải được diễn ra, nếu không thì gia tộc ta sẽ phải hối hận cả đời đấy!! Không biết thằng nhóc này sẽ gây ra chuyện gì nữa đây?? –Ông hấn

-Ba nói thế là sao?? –Mẹ hấn

-Sao con có thể đồng ý cho đưa con gái như thế này vào gia tộc William được chứ?? Hoàn toàn không xứng đáng!! Chỉ có chút bản lĩnh, chút quyền lực mà không coi ai ra gì!! Chính cô ta đã hại James trở nên tệ thối đến mức này, phải chịu sự quản lý của con trai mình!! –Ba hấn tức giận

Ông hấn và hấn nhìn nhau phì cười:

-HA...HA...HA...

-Hai người cười gì vậy?? –Ba hấn

-Hóa ra con vẫn chưa nói cho ba con biết à?? –Ông hấn

-Con tưởng chú James nói rồi chứ?? Không ngờ... –Hấn

-Còn gọi chú nữa à, giờ phải gọi là ba chứ!! –Ông hấn

-Leader à!! –Nó đó mặt

-Còn con nữa, giờ ta không phải là leader của con nữa rồi, giờ ta là ông của con. –Ông hấn cười

-Ba à, con đã đồng ý đâu. –Ba hấn

“Cốp”

-Aizza!! Đau lắm đó ba à?? –Ba hấn xoa đầu

-RỬA TAI MÀ NGHE MỘT LẦN CHO KỈ ĐI, SARAH VERNILAZZ LÀ CON GÁI CỦA JAMES LIECHTENSTEIN.

.....

Tại nhà thờ ST Brides London

Nhà thờ nổi tiếng ở London (Anh), có kiến trúc rất độc đáo, nhìn trông giống như một chiếc bánh cưới khổng lồ. Từ ngoài vào trong đều được trang hoàng trông rất lộng lẫy, với màu trắng và hồng là màu chủ đạo, những trụ hoa xếp trên đường vào lễ đường, phía trên là những chùm đèn pha lê trắng thắm đỏ... cả một dàn nhạc được sắp xếp ở hai bên. Lễ cưới của cặp đôi nổi tiếng này được tổ chức rất linh đình, có lẽ đây là đám cưới lớn nhất mà những người đến dự từng thấy. Các quan khách đều là những ông hoàng kinh tế thế giới, những người có quyền lực của nước anh, bạn của nó và hấn,... Nhưng lần này, có thêm một người khách đặc biệt nữa, chính là Thiên Nam, anh đến đây với tư cách phù rể, cùng với tư đại hậu vệ

Hấn nhìn đồng hồ, rồi đi qua đi lại, các hành động được lặp đi lặp lại nhiều lần, ba hấn đứng bên cạnh mắng:

-Cái thằng này, mày có đứng yên không, ba mày chóng mặt quá!!

-Làm sao cậu ta đứng yên được chứ?? –Kelvin

-Angel của cháu sắp trở thành vợ của cậu ta rồi mà. –Thiên Nam

-Cậu đây là... –Ba hấn

-Chào ngài, tôi là Peter Liechtenstein, nhưng hôm nay tôi đến đây không phải với tư cách khách mời, mà là phù rể của con trai ngài. –Thiên Nam cúi đầu chào

-Thật là vinh hạnh cho thằng con nghịch tử của tôi quá, không ngờ lại được hoàng tử cao quý của hoàng tộc Liechtenstein đích thân tới dự, lại còn làm phù rể. –Ba hấn

-Không phải đâu ba, tại tên này nợ con, tên này từng đánh con một trận thừa sống thiếu chết đấy. –Hấn

-Thế cậu thì tốt nhỉ, hại tôi nằm viện điều trị 5 năm. –Thiên Nam

-Nhưng trong thời gian đó, cậu được ở gần Angel còn gì. –Hấn

-Cậu tượng được ở gần con nhỏ lúc nào cũng như cục băng chảy vui lắm hả?? – Thiên Nam

.....

Hai người cứ từ đó cãi nhau, ba hấn nhìn ngao ngán, sao trên đời này lại có người giống con trai ông đến thế, chắc chắn ngài đại công tước kia cũng đau đầu chẳng kém gì ông? Harry đứng cạnh đó liền đi tới, cản hai người lại trước khi phải động chân động tay:

-Hai người có im ngay không, Sarah sắp tới nơi rồi đấy???

Hấn bình tĩnh lại, hôm nay là ngày quan trọng nhất trong đời hấn, sao có thể cãi lộn được chứ. Thiên Nam cũng cần nhả mấy câu rồi im lặng chờ, nếu để nó biết được chuyện này chắc anh không sống yên được những ngày tháng sau này.

.....

Khoảng 30 phút sau, cỗ xe cổ của hoàng gia Anh được trang trí lộng lẫy đi tới trước cửa nhà thờ, cánh cửa mở. Hai cô bé nhỏ vô cùng xinh xắn đi đầu, cầm giỏ hoa và đang tung những cánh hoa hồng trắng, theo sau là đoàn phù dâu mặc váy trắng bước vào, trên tay cầm hoa. Đây đều là những gương mặt quen thuộc gồm Mary, Bảo Ngọc, Ngọc Diệp, Hà Mi, Hà Vi, chắc hẳn Anna nhìn thấy cảnh này thì hồi tiếc lắm, tiếc vì đã kết hôn quá sớm. Cuối cùng là nó bước vào cùng với ba, trong bộ váy cưới trắng tinh khôi, phần trên bó sát cho tới eo, được trang trí bằng ren, phần đuôi váy dài thướt tha, được đính hàng vạn hạt pha lê, trông thật lấp lánh. Tóc nó được tạo kiểu, đầu đội vương miện nhỏ, trên tay cầm bó hoa hồng trắng. Những quan khách tham dự đều phải trầm trồ, có lẽ đây là cô dâu đẹp nhất từ trước đến giờ.

Hấn nhìn thấy nó thì mặt đỏ lên, tim đập loạn, tự nhủ sao nó có thể xinh đẹp đến thế, Thiên Nam đứng ngay bên cạnh mỉm cười, huých nhẹ tay vào bụng hấn.

Ba hấn trao tay nó cho hấn, không quên dặn:

-Cậu nhất định phải quý trọng con gái tôi đấy, cậu William.

-Vâng, ba.

Hấn mỉm cười rồi khoác tay đi đến chỗ cha xứ, rồi các nghi thức được diễn ra.

Ở phía dưới, ba nó xúc động, đứa con gái bé nhỏ của ông cuối cùng cũng đã được hạnh phúc. Ba hấn huých tay vào ba nó, ba nó quay sang nhìn khó hiểu, ba nó nói:

-Sao cậu không kể với tôi??

-Kể chuyện gì??

-Chuyện Sarah là con gái cậu.

-Oh xin lỗi, tôi quên mất.

-Cậu hại tôi rồi, ông già tôi giận lắm đấy.

-Đừng nói với tôi là cậu vẫn bị bác đánh đấy nha.

-Đừng rồi cháu ạ, con lớn mà vẫn có hành động sai trái thì vẫn bị đánh chứ

Ông hấn từ đâu xuất hiện, ba hấn toát mồ hôi hột, ba nó mỉm cười. Không ngờ người như ba nó, ông hoàng trong kinh tế thế giới lại phải chịu cúi đầu thế này.

3 năm sau

-Anh à, lấy nước cho em

Nó ngồi vừa xem TV vừa ăn vặt, hấn ừ trong bếp bước ra, trên tay cầm một ly nước. Vừa đặt ly nước xuống bàn, nó cần nhả:

-Anh à, anh có cần phải tiết kiệm thế không, sao anh không mang cho em một ly cam ép.

-Nhưng em nói là mang nước cho em mà. –Hấn

-Em nói thế nhưng anh cũng phải biết vận dụng đầu óc chứ, IQ cao để làm gì chứ??

-Được rồi, để anh đi lấy

Hắn nói rồi quay vào trong bếp, mang một ly cam ép ra, vừa đặt ly nước xuống bàn, nó nói tiếp:

-Anh ơi, em muốn ăn bánh.

-Bánh gì em?? –Hắn

-Bánh kem việt quất. –Nó mỉm cười

Hắn lẳng lặng vào lấy bánh cho nó. Hắn đặt bánh xuống bàn, nó giờ chiếc bát chống trước mặt hắn:

-Anh ơi, em ăn hết snacks rồi, anh đi lấy cho em nha.

-Ừm –Hắn

Nhưng chưa đi đến cửa bếp thì nó nói:

-Anh ơi, lấy cho em khoai tây chiên nữa nha

Hắn đặt mạnh bát xuống bàn, đồ ăn trong bát rơi ra, rồi ngồi phịch xuống ghế, trông hắn có vẻ rất tức giận, nó hỏi:

-Anh làm gì vậy??

-Em còn hỏi được nữa à?? Từ sáng tới giờ em cứ ngồi đây, gọi anh làm hết việc này rồi đến việc khác, em không biết chán à??

-Thế tại ai không cho em làm việc, hể em sờ đến máy tính là lại cần nhân. –Nó

-EM CÒN NÓI ĐƯỢC NỮA À, KHÔNG PHẢI VÌ ANH LO CHO EM À???

Hắn lớn tiếng quát nó, nó im lặng, hai mắt rung rung:

-Con à, xem ba con kia, ba con mắng mẹ đấy, không biết sau khi con sinh ra ba con sẽ đối xử với mẹ thế nào đây.....

Nó tuôn một tràng, hắn vội vã xin lỗi, dỗ dành nó.....

Các bạn đọc giả yêu quý, không phụ lòng của các bác, cuối cùng cũng hoàn thành được ngoại truyện, mong sẽ làm mọi người hài lòng

Bạn đang đọc truyện *Thiên Thần Băng Giá* - *Angel Ice* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.